NOUA
HARFĂ A SIONULUI

CÂNTĂRI ŞI LAUDE
ÎN CHRISTOS

NOUA
HARFĂ A SIONULUI

CÂNTĂRI ŞI LAUDE

PENTRU POPORUL CREDINCIOS

ÎN ISUS CHRISTOS NAZARINEANUL

V. EDIŢIE (VERSIUNE ADAPTATĂ)

2026

HARFĂ
A
SIONULUI

“CUVÂNTUL LUI CHRISTOS

SĂ LOCUIASCĂ ÎN VOI CU BOGĂŢIE

ÎN TOATĂ ÎNŢELEPCIUNEA;

ÎNVĂŢÂNDU-VĂ ŞI ÎNDEMNÂNDU-VĂ

UNUL PE ALTUL

CU PSALMI

ŞI CU IMNE

ŞI CU CÂNTĂRI SPIRITUALE,

CÂNTÂND CU HAR ÎN INIMILE VOASTRE

DOMNULUI”

Coloseni 3:16

1 Aliluia cu toţi cântaţi

(210)

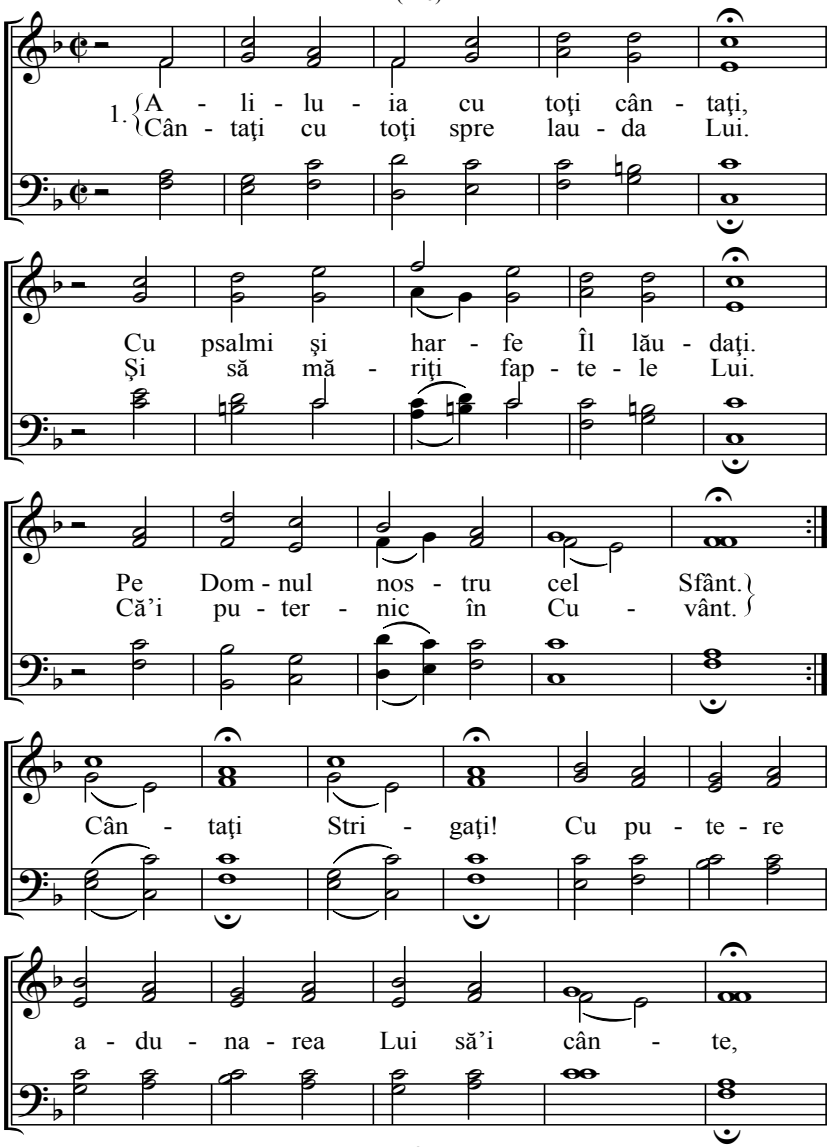

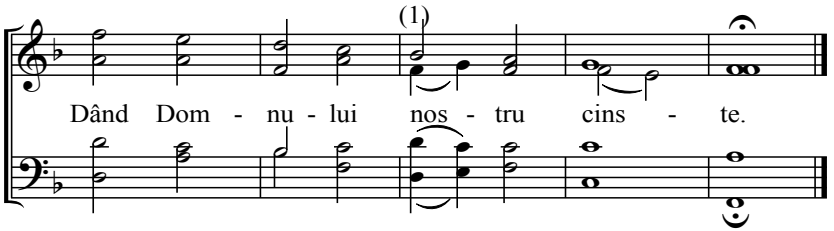

2. Lăudaţi-L mulţime din cer
Lăudaţi, pământ, aer şi mări.
Câte-n ele vieţuiesc.
Lăudaţi-L, soare şi lună,
Lăudaţi-L toate ’mpreună!
Că-i El Dumnezeu ceresc,
El dă Hrană.
Din Sfântă, mâna Lui la toată făptura
Şi viaţă ’n toată ziua.

3. Fiii Sionului cântaţi
Cu bucurie Îl lăudaţi.
Iubiţi îndurarea Lui!
Şi Cuvântul Lui cel prea Sfânt
Vestiţi aicea pe pământ.
Din inimă-i credeţi Lui!
Că Sfânt Cuvânt.
Ne îndeamnă la adevăr şi dreptate
Unde cel rău nu străbate.

4. Iară Duhul lui Dumnezeu
Lucră prin Sfânt Cuvântul Său
Ca luceafăr preamărit.
Dar a satanei putere
Şi cu a lumii plăcere
De tot va fi nimicit.
Dar vezi Şi crezi!
Că credincioşii cu toţi se vor bucura
Pentru c-au aflat lumina.

5. Duhul Domnului ne-a trezit
Şi inimile ne-a sfinţit.
Cu toţi pe El să-L lăudăm!
Precum şi David L-a lăudat
Şi din harfă el I-a cântat.
Şi noi aşa să-I urmăm
Zicând, Strigând.
Toţi fraţilor, să-I cântăm cu umilinţă
Cântare de biruinţă!

2 **Cântaţi fiii Sionului**

(210)

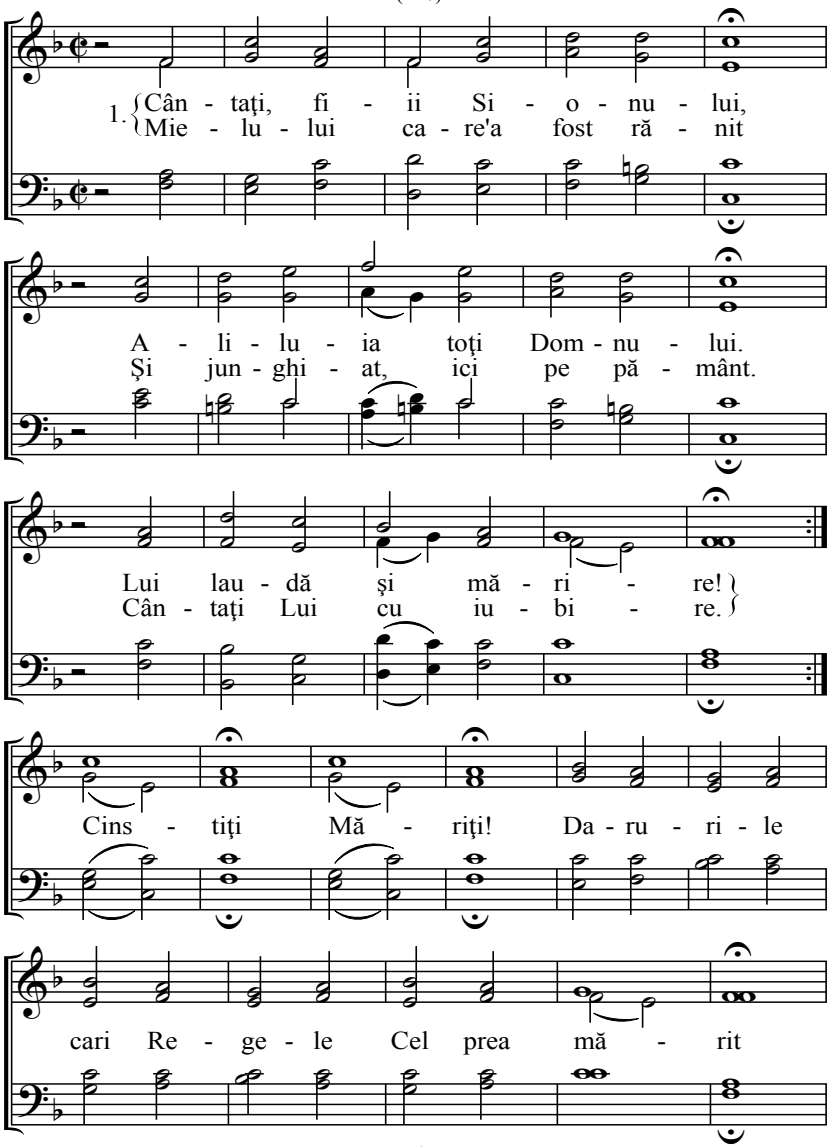

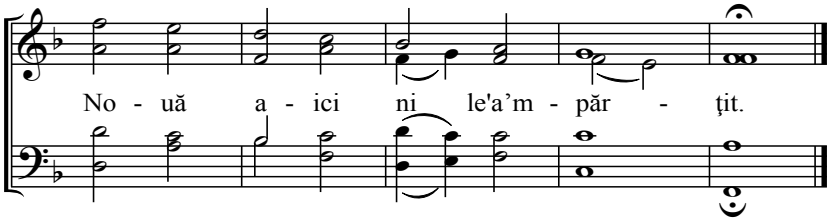

2. Aliluia 'n Regatul Lui
Nu este asemenea Lui.
Nici aici jos pe pământ.
Vestitorii Lui aleargă
Vestesc în lume, şi strigă.
Că e milostiv şi Sfânt
Cheamă Strigă!
Veniţi cu toţi cei păcătoşi, veţi fi scăpaţi.
Numai pe calea Lui urmaţi!

3. O! Tu Mielul lui Dumnezeu!
Auzi-ne din Tronul Tău!
Cum noi acum Te mărim.
Şi tot insul las'să ştie
Că noi Doamne numai Ţie,
Din tot sufletul slujim.
Şi toţi, Cu toţi
Împreună ne rugăm cu umilinţă,
Dăruie-ne cunoştinţă.

4. Câtă va fi bucuria,
Când noi sus în cer faţa Ta.
Toţi am putea-o vedea,
Şi când vei sfârşi lucrul Tău,
Tu pe toţi în poporul Tău,
Din mormânt îi aduna.
Iubiţi Doriţi.
Odihna, unde păcatul nu va mai fi,
Ci iubirea va stăpâni!

3 Cerul vesteşte pe Domnul

(210)

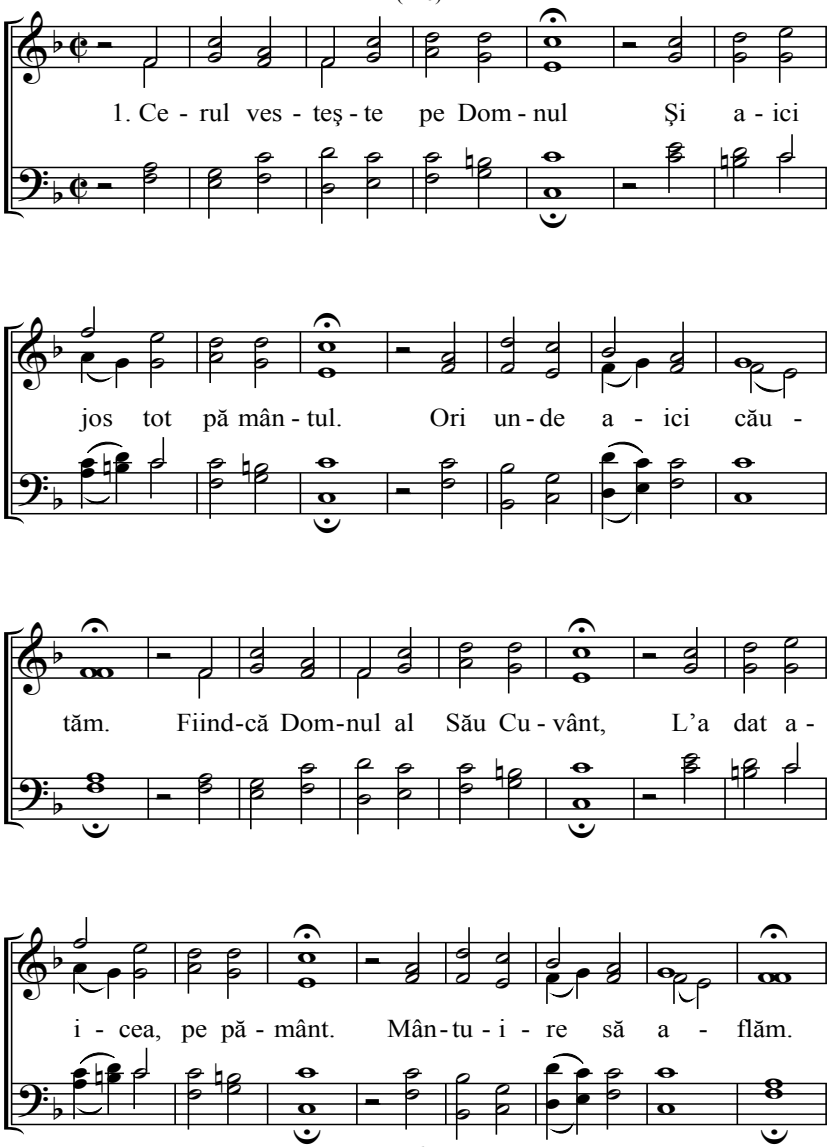

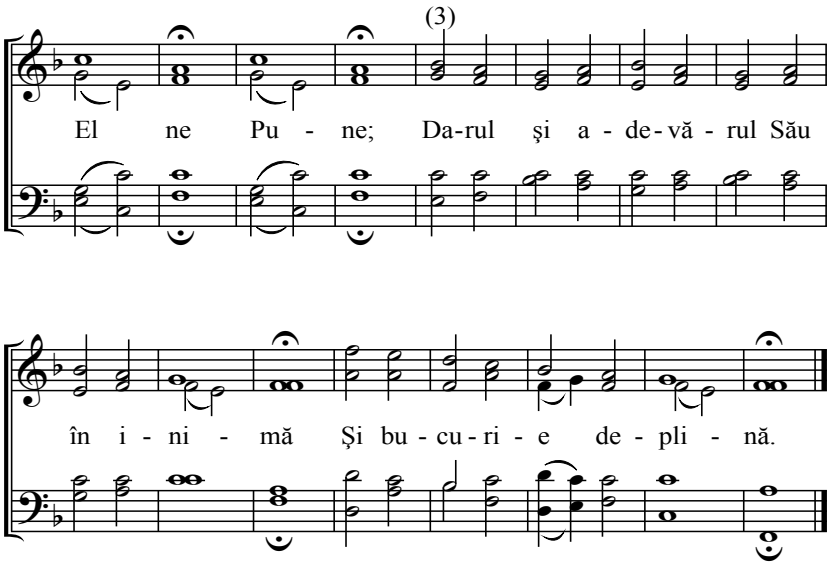

2. Tot pământul de s-ar surpa
Cuvântul Lui ar rămânea.
Cari pe noi ne hrăneşte.
El calea ne luminează
Din patimi ne uşurează,
Pe cei slabi întăreşte,
El dă Toate!
Prin credinţă, din ţărână şi din moarte
La viaţă El ne scoate.

3. Lui Isus fie mărire,
Că a Sa Evanghelie,
Toată lumea străbate,
Şi ca îngerii aleargă.
În toată lumea şi strigă
Cu Domnul s-aveţi parte!
Amin, Amin!
Cu Domnul toţi vă împăcaţi şi Îi urmaţi
Ca în rai loc să căpătaţi!

4 Deschideţi departe poarta

(210)

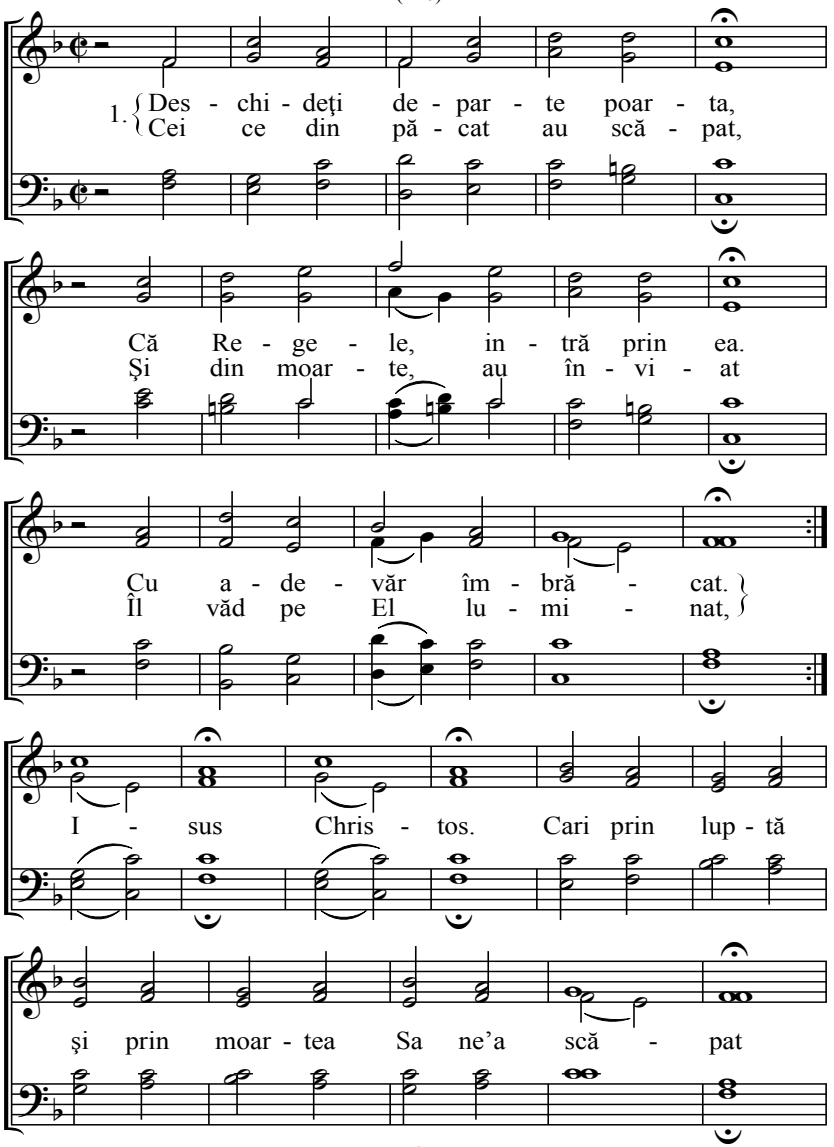

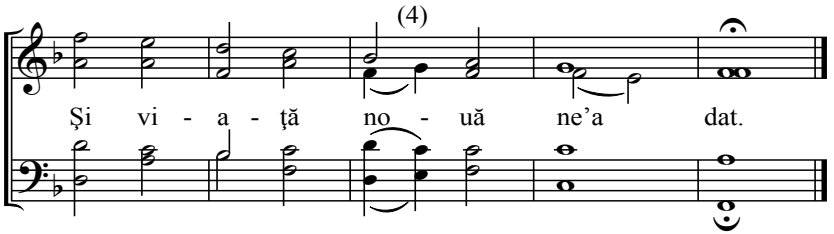

2. Toţi câţi fuseră ferecaţi,
Şi cu lanţuri, de iad legaţi
El pe toţi i-a liberat.
Orbi fuseră, şi acum văd,
Şchiopi fuseră, dar acum merg.
Şi din moarte i-a 'nviat.
Şi prin Greu chin.
Cu adevărul Lui, la toţi le-a câştigat
Pentru beteşugul lor leac.

3. Câţi în casa lui Christos sunt,
Şi-au încheiat un legământ,
Crezând în Numele Lui.
În regatul Lui vă ziditi
Şi la Christos cu toţi priviţi
Urmând cuvintelor Lui,
Grăbiţi Siliţi!
La Isus toţi a ajunge şi a-I sluji
Ca în veac să-L puteţi mări.

4. Tu cari de păcat ne-ai iertat,
Când vei fi, Tu deplin lăudat?
Pentru îndurarea Ta!
Când toate neamurile-or şti,
Şi toţi aceasta vor dori.
Să privească faţa Ta,
Când toţi Ici jos.
Vor cunoaşte, că trebuie a se naşte,
În Tini slobozi a se face.

5. Pe Tine noi Te aşteptăm,
Şi-n Tine toţi ne mângâiem.
Stând într-al Tău Legământ.
Prefaci în rai ce-i pustiit
Şi ce-i amar ai îndulcit.
Prin Cuvântul Tău cel sfânt,
Vină, Vină!
Şi cu strălucirea Ta ne luminează
Casa Ta întemeiază!

5 Laudă pe Domnul

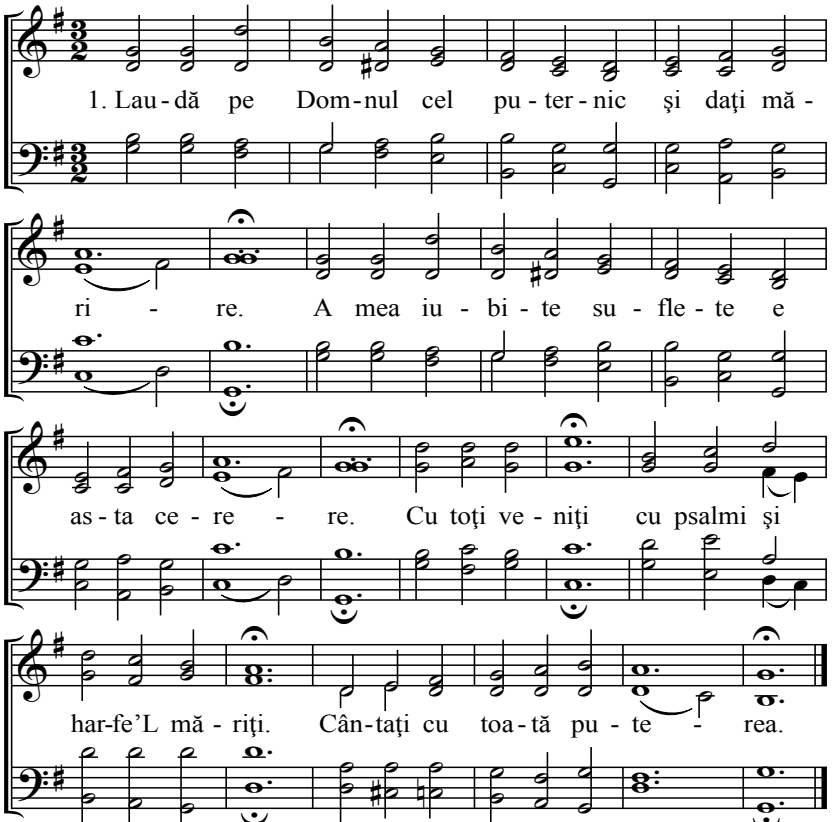

2. Laudă pe Domnul carele toate le îndreaptă,
Şi pe tine în tot locul, El numai te poartă.
El pe tine – încă aici te ţine, Şi de sus la tine caută.

3. Laudă pe Domnul, carele înţelept te-a zidit,
Şi te petrece şi El sănătate ţi-a cinstit.
În orice greu îi îndurat Dumnezeu, El cu scutul Lui te-a scutit.

4. Laudă pe Domnul, carele te-a binecuvântat
Şi din cer cu iubire peste tine a căutat.
Gândeşte că Dumnezeul tău e bun, Că din ispite te-a scăpat.

5. Laudă pe Domnul tot lăuntrul meu Numele Lui
Şi cu sămânţa lui Avraam tu dă-i laudă Lui!
Şi nu uita, Că El e lumina ta, Până în veacul veacului!

6 Christoasă viaţa mea

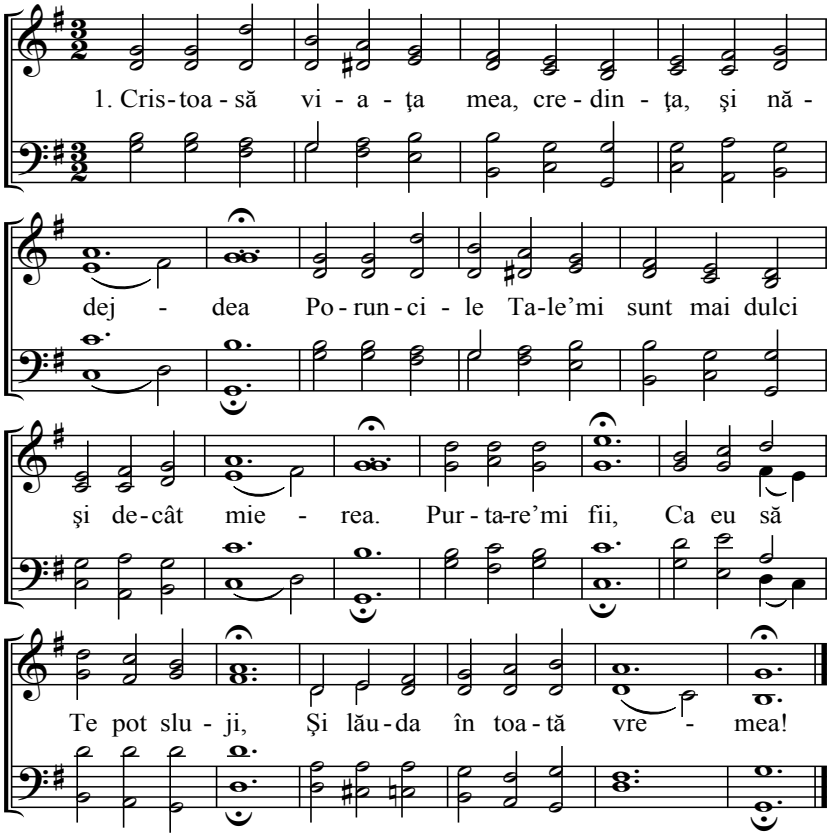

2. Iubitorule Ţie Îţi cântă sufletul meu,
Şi cu tot vreau acum, să mă predau sub scutul Tău.
Nu mă lăsa după mare mila Ta,
Ca să mai uit Cuvântul Tău!

3. Una ce e de lipsă 'n veac în mine zideşte,
Odihna sufletului şi ce-i rău risipeşte.
Asta una Isuse, din mâna Ta
Inima mea o doreşte.

4. Stăpânul vieţii în mine fii şi mă poartă
Ca să pot fericit petrece, viaţa toată.
Duhul Tău dă-mi – Şi Mâna Ta întinde-mi,
Şi sufletul meu îl poartă!

7 Ridicăm Tatălui laudă

(199)

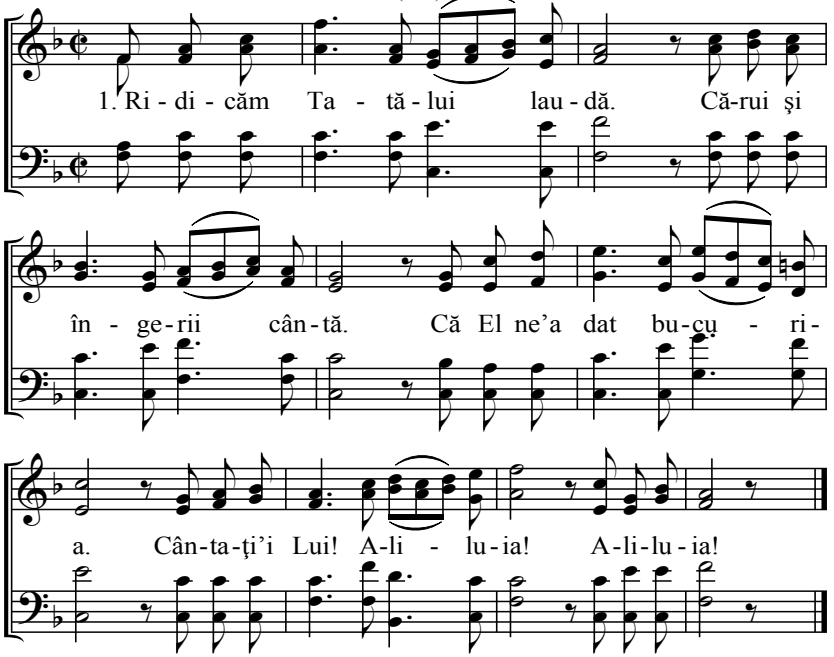

2. El din cer noaptea a venit,
Şi viaţă, ne-a dăruit,
Ca lumină vederoasă
În noaptea întunecoasă. Aliluia!

3. El de Tatăl a fost trimis:
Şi pe noi aici ne-a ales,
Şi El acuma ne poartă,
Ca un Păstor, turma toată. Aliluia!

4. El, care-n cer S-a înălţat,
Între oameni a învăţat,
Şi Cuvântul Lui l-a lăsat,
Şi între noi, de vindecat. Aliluia!

5. Cândva El la cer ne-a purta,
Pe ai Săi fraţi în casa Sa,
Şi hainele ni le-a schimba,
Ca stelele-n mărirea Sa. Aliluia!

8 Învierea în botez

(199)

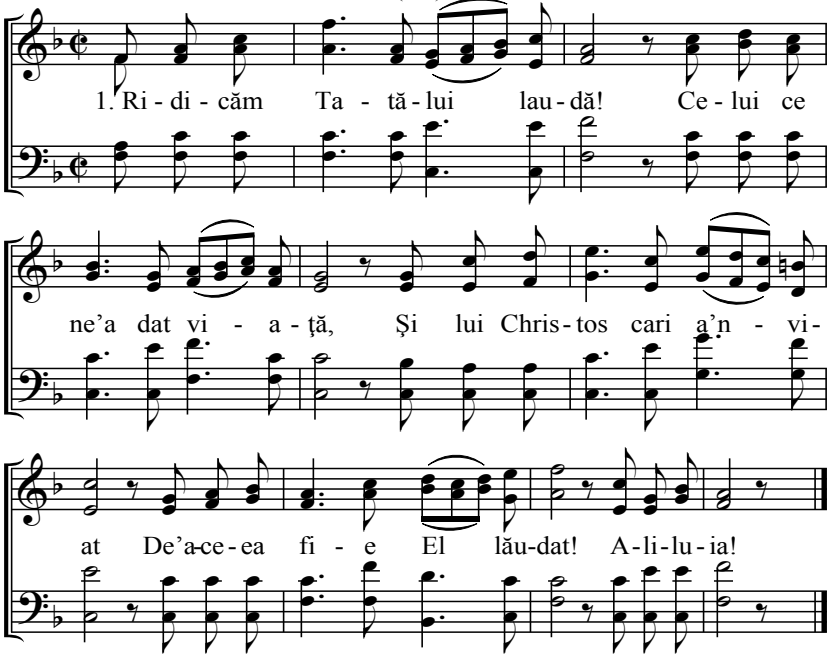

2. Pământul s-a cutremurat Când Îngerul s-a arătat
Atunci piatra s-a răsturnat Şi Isus din morţi, a 'nviat. Aliluia!

3. Şi Tatăl Sfânt Îl îmbrăcă; Cu o mărire vecinică,
Şi pe cei robiţi, îi scoase, Şi în casa Sa, îi duse. Aliluia!

4. Dar vrăşmaşul e mânios, Şi el n-ar lăsa bucuros,
Iar Isus cu, sângele Lui, A rupt toată puterea lui. Aliluia!

5. El pentru noi lume'a învins, De-aceea când Lui plecaţi ni-s,
Satana nu ne biruie, Lui Christos, fie mărire! Aliluia!

6. Jugul satanei ruşinat, Noi după Christos am plecat.
Noi în viaţă ni-s născuţi Păcatului, nu ni-s supuşi. Aliluia!

7. Precum Christos morţii s-a dat, Aşa şi noi pentru păcat,
Dar prin botez, ne înnoim Şi de moarte noi nu mai ştim. Aliluia!

8. Noi prin asta renaştere, Suntem mădulari în Tine.
Şi cu iubire, vorba Ta, Suntem datori a asculta. Aliluia!

9 Pace şi bucurie

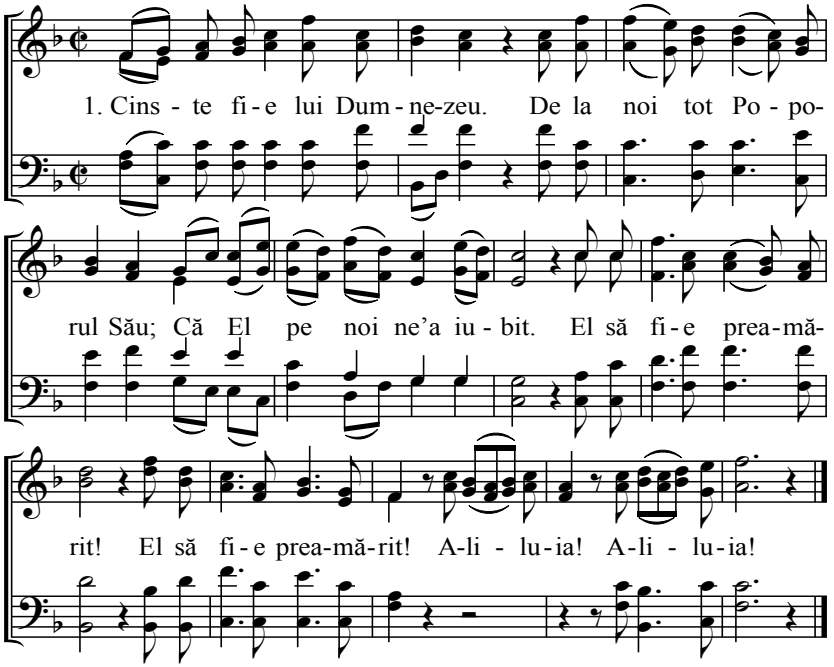

2. Pace-aici şi bucurie, Între turma Lui să fie!
Ca să poată tot omul
:,: Să mărească, pe Domnul. :,:
:,: Aliluia! :,:

3. Toţi cu bucurie 'i cântaţi, Voi cari pe El Îl aşteptaţi.
Cântaţi spre mărirea Lui,
:,: Că El ne-a dat, darul Lui. :,:
:,: Aliluia! :,:

10 Înainte de botez

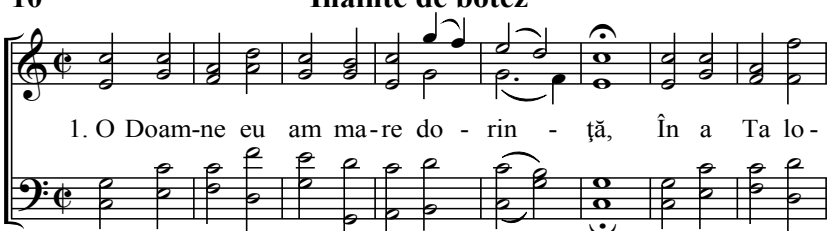

(10)

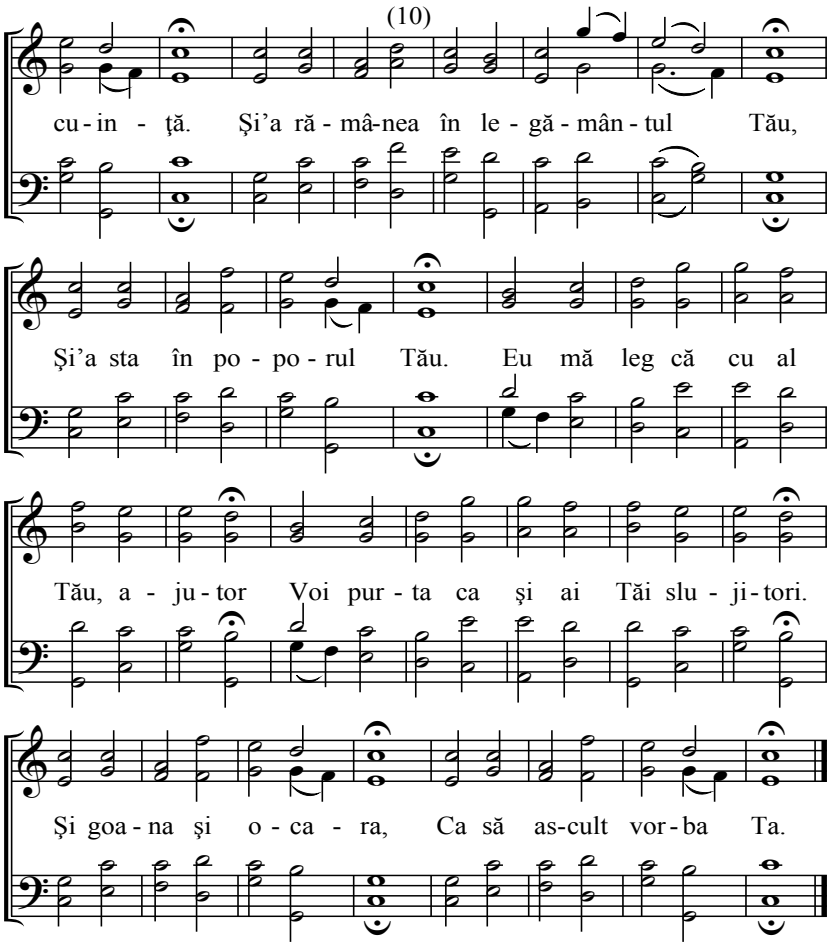

2. Eu Ţie Doamne mă făgăduiesc, Cuvântul Tău, să-L vestesc,
Pe cari nu se căiesc, i-oi spăimânta Că va fi judecata.
Prin botez, păcatu-l voi îngropa, Şi-n viaţă nouă mă voi afla.
În frica Ta voi umbla, Locuind în casa Ta.

3. Renaşterea care-i prin Duhul Tău, Mă pune-n poporul Tău.
Rănile lui Isus, m-au întărit Care El le-a pătimit.
Şi Tu Doamne mă învredniceşte: Ca eu să rabd, Tu mă întăreşte.
Şi cu Duhul Tău cel Sfânt Mă poart'aici pe pământ.

11 Legământ în moartea Lui Isus

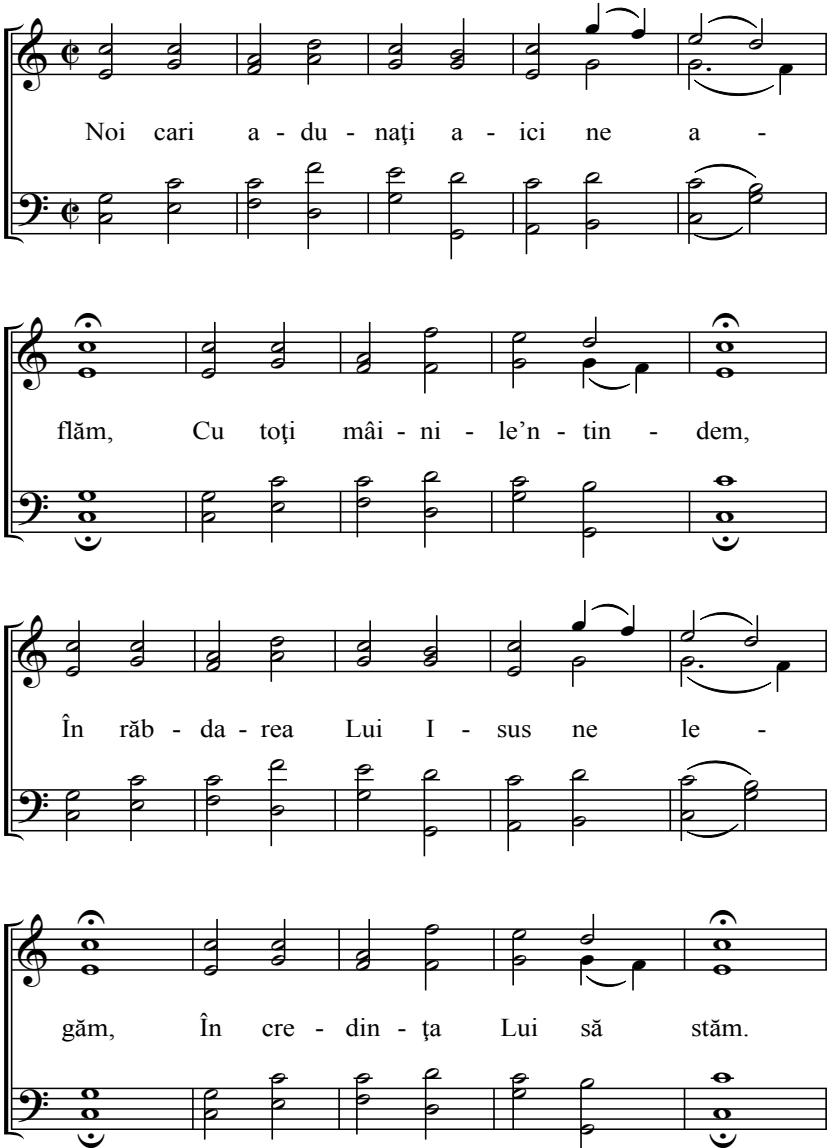

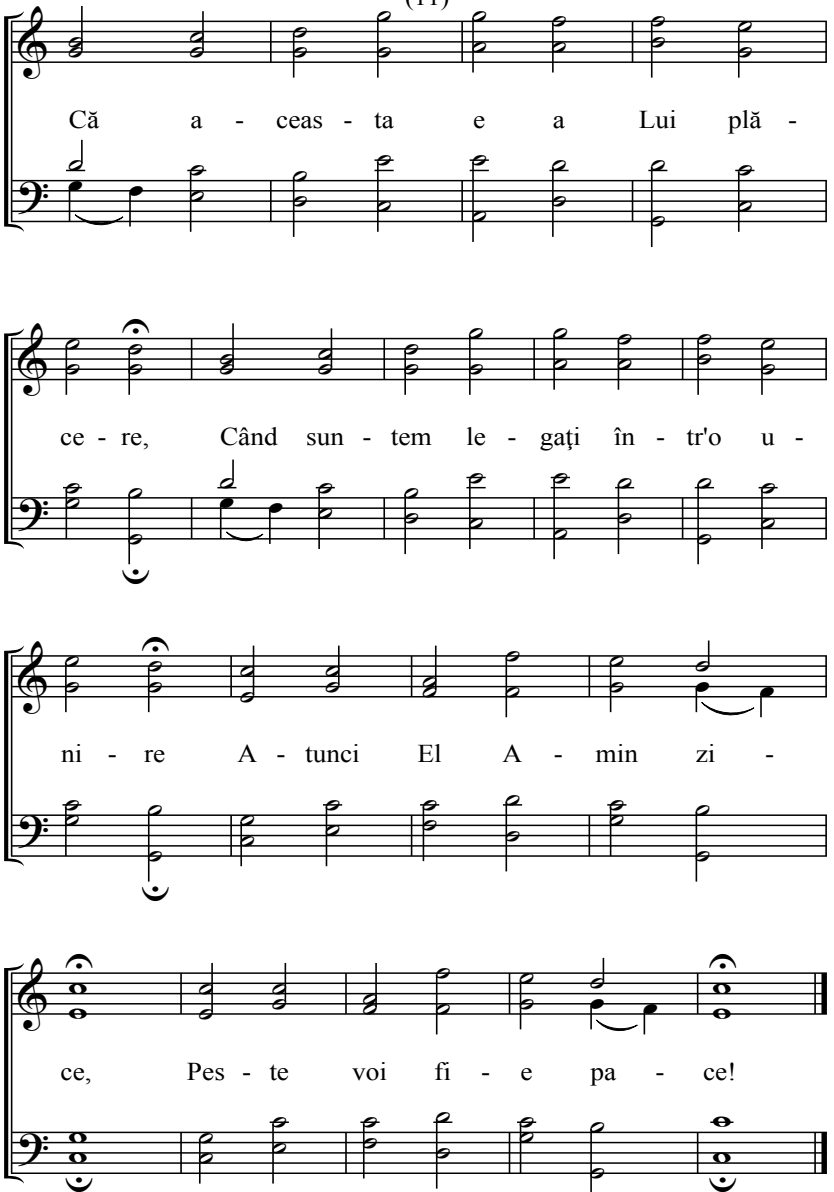
Că a - ceas - ta e a Lui plă -
ce - re, Când sun - tem le - gaţi în - tr'o u -
ni - re A - tunci El A - min zi -
ce, Pes - te voi fi - e pa - ce!

Mărirea Domnului

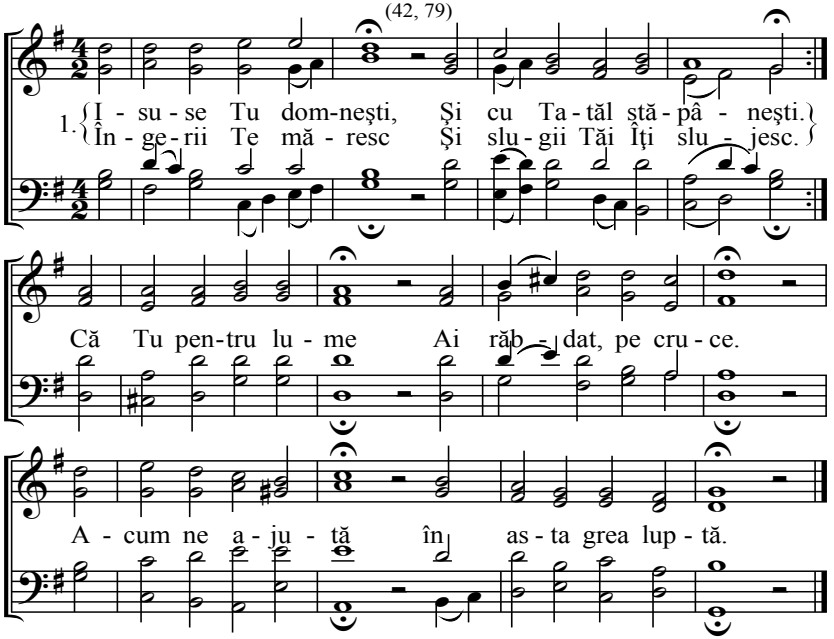

2. Evanghelia Ta Trimiţi în toată lumea,
Calea să vestească, Ţie popor să nască,
Ca aici pe pământ, Tu să ai popor sfânt,
Să Te poată vesti, Şi-n veac a Te mări.

3. Nu fie pe pământ, Vreun genunche nefrânt
Care tare ar sta, Lui a nu se apleca,
Nici gură să tacă, cari să nu vestească
Despre Isus Christos, care pe noi ne-a scos.

4. Vină frumoasă zi, Că cu tine va veni
Adevărul dorit, Ce ni s-a făgăduit.
Că împărăţia şi toată mărirea
A dat-o Dumnezeu, lui Isus Fiul Său.

5. Şi El va stăpâni, Şi fără sfârşit va fi,
Şi în mărirea Sa, El pace nouă ne-a da.
O, neamuri ridicaţi, Numelui Lui cântaţi,
Că El s-a ’nvrednicit, de noi a fi mărit.

6. Încă şi Îngerii, Herovimi, şi Serafimi,
Toţi cu un glas ceresc, Pe El sus toţi Îl măresc.
Glas de harfe sună, Stând toţi împreună,
Mielului Îi cântă, O cântare sfântă.

7. Şi-n jurul Tronului, Patru făpturi slujesc Lui
Dar şi Bătrânii, pun, Lângă tron a lor cununi,
Laudă şi cinste dând lui Dumnezeu zicând:
„Tu ai fost şi Vei fi, Şi-n veac Vei stăpâni.”

8. Laudă lui Dumnezeu, Şi lui Isus Fiul Său,
Şi Duhului prea sfânt, A-i cânta Lui pe pământ.
Auzi popor ales! Nicicând să nu ’ncetezi,
Tatălui dând cinste, Şi Treimei Sfinte.

13 Multă mărire pentru binefacerile lui Dumnezeu

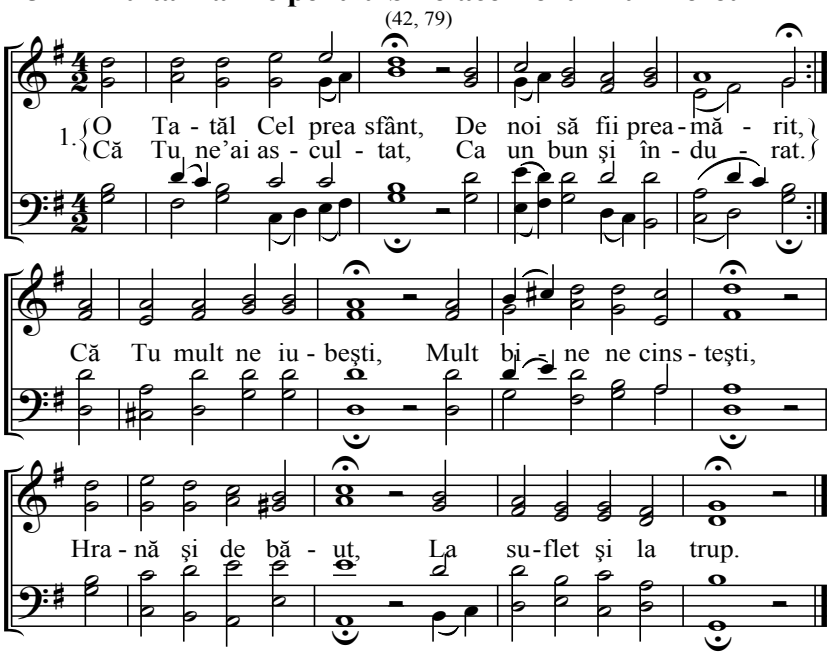

2. Aşa şi acuma, Binecuvântarea Ta,
Tu prin Cuvântul Tău, O dai la poporul Tău,
De bunătatea Ta, Noi vrem a Te lăuda,
Care Tu pregăteşti, Ne-adapi şi ne hrăneşti.

3. Şi al Tău sfânt Cuvânt Pentru suflet de hrănit,
Ne dai ca să putem, Şi mai mult să Te lăudăm
Lumină ne cinsteşti, Pe cale ne ’ntăreşti,
Cu mâna Ta, ne porţi, La cer să venim toţi.

4. Tu Doamne fii mărit Că mult bine ne-ai cinstit,
Dă-ne ca să putem, Şi mai mult să Te lăudăm.
Dă-ne-n inimi aşa, Toţi să-Ţi putem cânta,
Duhul ni-L trimite, Calea să ne-arate.

14 Păstorul şi turma

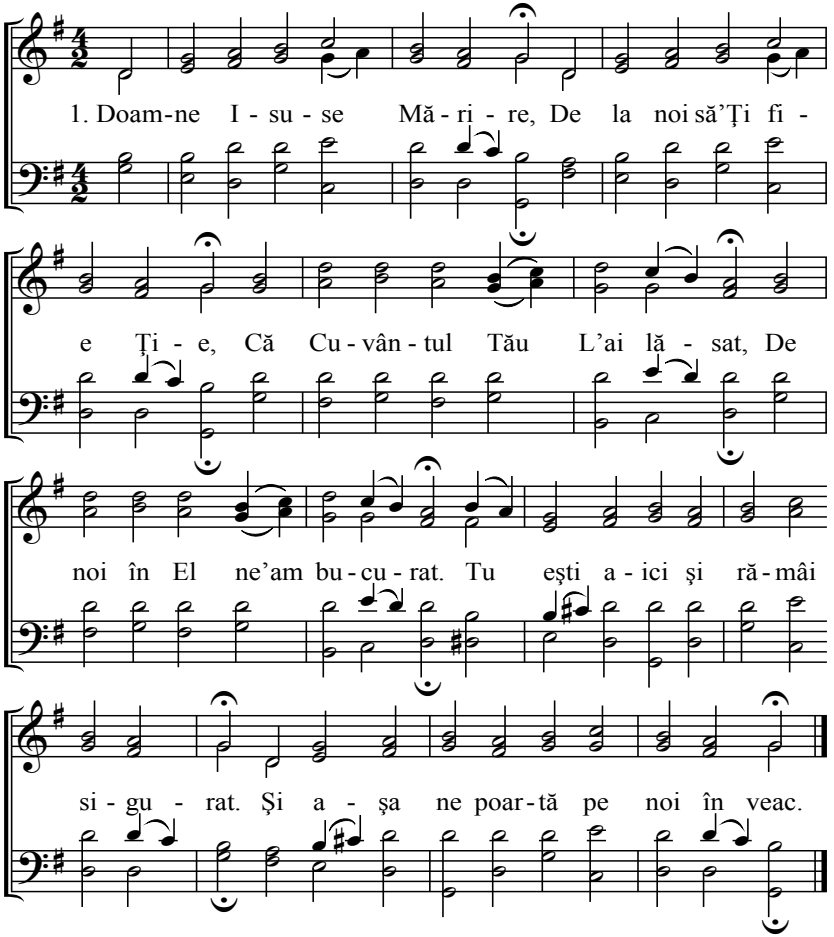

2. Doamne turma Ta păzeşte, Şi pe toţi ne păstoreşte.
Ca să putem fi cu Tine, Cei contrari să se ruşine.
Şi ajută ispitiţilor Tăi, Ca să poată vedea că eşti cu ei.

3. O ia puterea lupilor Şi fii ajutor oilor
Care stau în rătăcire Să vină la mântuire.
Tu ne strânge pe toţi împreună, Ca noi să Îţi fim Ţie o turmă.

15 Păstorul credincios

(33, 36, 51, 205)

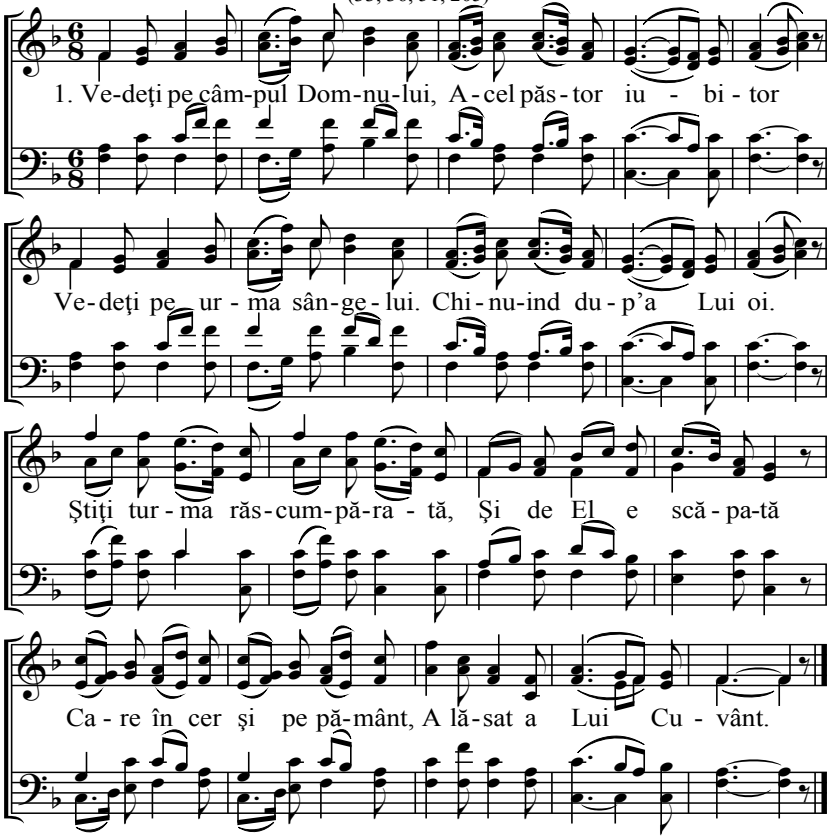

2. Vedeţi un miel s-a rătăcit Şi El îl caută jelind,
Cealaltă turmă lăsând, Merge după El căutând,
Şi pe mâini îl duce acasă. Şi să piară nu-l lasă,
Ci-l aduce împreună, Şi-l adună la turmă.

3. Păstorul cel bun ascultaţi Şi de El nu vă lăsaţi
Lăsaţi-vă de El purtaţi Glasul Lui voioşi urmaţi
El la turmă să v-abată Din lume să vă scoată.
Calea Lui pe noi ne poartă, Ici în viaţa noastră.

4 De voiţi şi voi pe pământ Să primiţi a Lui Cuvânt
Treabă să fiţi oi lui Christos, El cu sângele v-a scos.
Doamne dă-ne-a Ta păşune, La izvorul Tău du-ne.
Prin răbdări, şi prin bucurii, Poartă-ne ca să fim vii!

16 Bine este miel lui Christos a fi

(184)

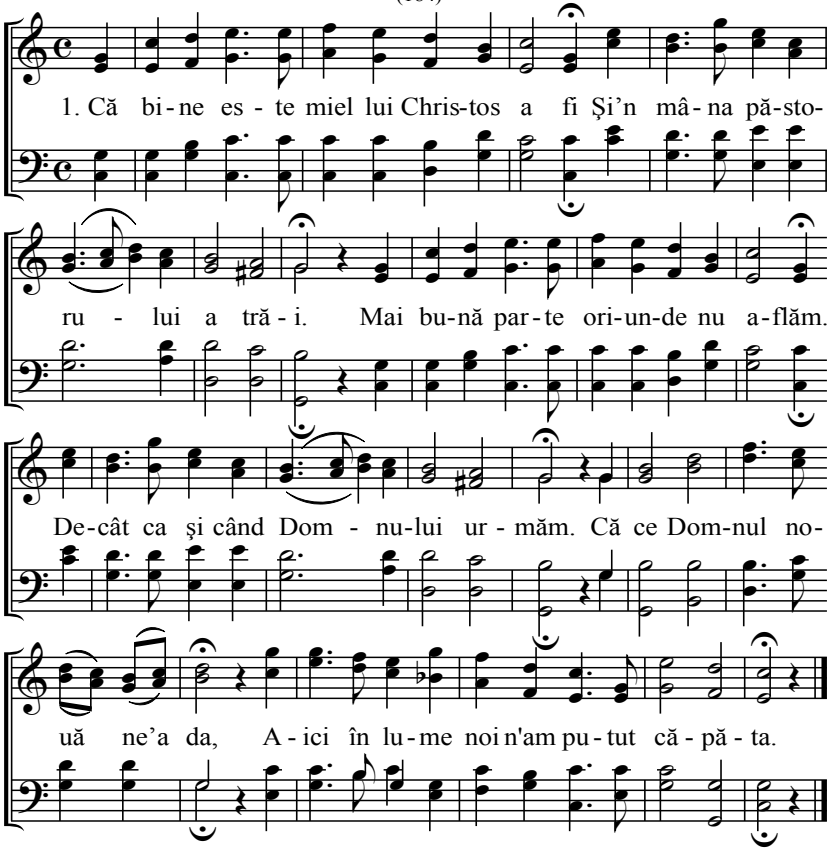

2. La El aflăm mai plăcută păşune, Dar şi un izvor cu toate bune,
Nici unul care pe El nu-L slujeşte, Viaţa vecinică nu găseşte.
Că El e care noi simţim Şi numai prin El putem să ne mântuim.

3. Când un miel e în mâna păstorului, Vrăşmaşul de'ar răcni asupra lui,
Răpitorul nu-i poate face nimic, Căci cu El e Cel Atotputernic.
El până-n veac nu va pieri, De rău, şi de moarte fără frică va fi.

4. Cine vrea viaţă, şi zile bune Acelui Păstor să se supună
Ori cu ce în lume amărât va fi, El cu hrana cerească l-a'ndulci.
Nu i-a lipsi, nici un bine, Numai când de acela Păstor se ţine.

5. Şi asta nu-i destulă bucurie, Pe lângă veacul cari va să fie,
Acolo Păstorul va paşte, pe-ai Lui, Unde-i râu cu apa cristalului
Atunci luminat am privi, Cum de frumos, e un miel lui Christos a fi.

17 Bucurie în Isus

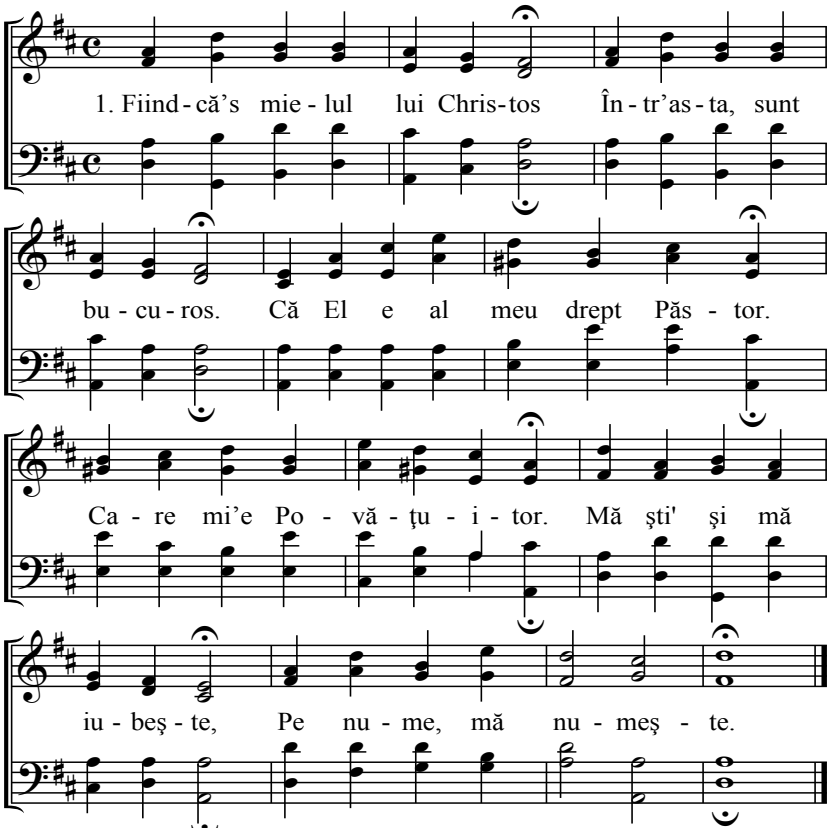

2. El ca Păstor bun şi Sfânt Mi-a câştigat pe pământ.
Păşune dulce nespusă Ca nicicând să nu rabd lipsă.
Şi când eu voi înseta Domnul meu m-a adăpa.

3. Ce să nu fiu veselă, Eu oaie fericită.
Cum că după astea zile, Îngerul pe mini m-a duce
În braţul Păstorului Sus de-a dreapta Tatălui.

18 Isus cel mai bun prieten

(47, 72)

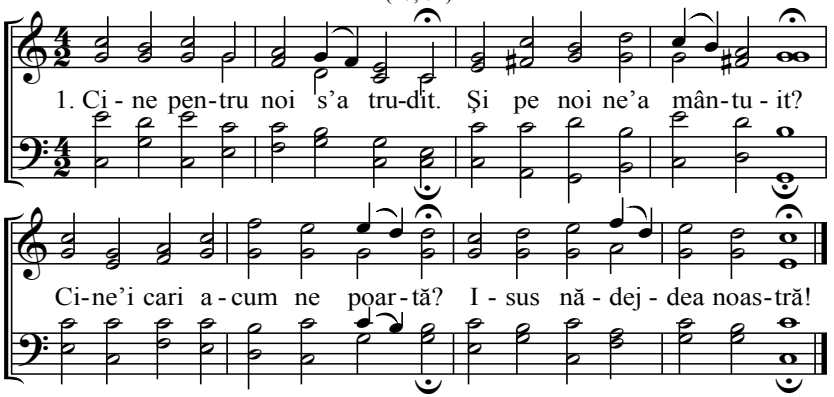

2. Şi până a nu fi născuţi Tu nu ne-ai lăsat pierduţi.
Ci aşa tare ne-ai iubit De Te-ai predat răstignit.

3. Oamenii cari aici trăiesc, Numai pe ei se iubesc.
Iar Tu când în lume-ai venit, Pe păcătoşi, ai primit.

4. Doamne sângele Ţi-ai vărsat, Şi-n inimi Te-ai arătat
Lasă Ţie să vieţuim Cu Tine în veac să fim.

5. O! că mare fericire, Şi multă, bucurie,
Tu pentru noi, ai câştigat, De acum şi până'n veac!

6. Noi prin mâna Ta am simţit Putere din Duhul Sfânt.
Tu de păcat ne-ai curăţit, Inima ne-ai înnoit!

7. Ori pe căi întunecoase Tu eşti lumina noastră.
Şi când la Tine vom veni, Toţi faţa Ta, vom privi.

8. Dă Tu-n inimile noastre, Să Te putem, cunoaşte.
Ca Ţie spre laudă să fim, Numele Tău să-L mărim.

9. De aceea se cuvine, A Te iubi pe Tine.
Prin necaz, prin moarte şi chin Cu inima, Te dorim.

10. Lumea oricât ne-ar apăsa De Isus nu ne-am lăsa.
Că numai în iubire stăm, Şi pe El îl aşteptăm!

19 Cel neasemănat

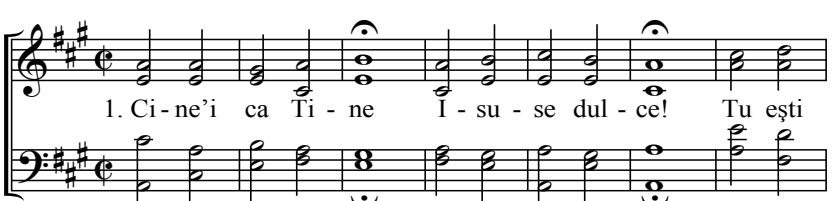

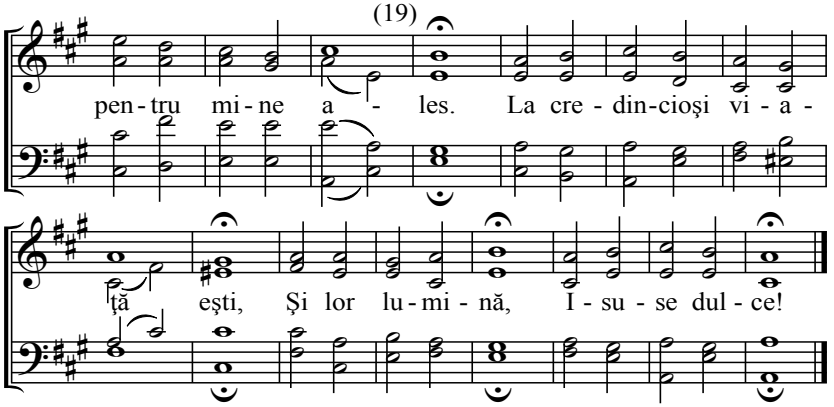

2. Tu eşti mirele, pentru suflete,
Fii mărit de iubirea Ta! Că mântuieşti viaţa mea,
Că-n lume-ai venit De Te-ai răstignit!
3. Tu aşa pahar Ai băut amar,
Şi din lipsuri m-ai mântuit. Păcatul nu mi-ai socotit.
Ci Tu m-ai scăpat Morţii nu m-ai dat.
4. A Ta viaţă Şi-a Ta blândeaţă,
Pune-o Tu în inima mea Şi-ndepartă făloşia,
Că ce nu-i smerit, nu-Ţi este iubit!
5. Al Tău Duh mi-L dă mie-n inimă,
Ca şi eu să pot priveghia Şi bucuros a Te ruga.
Dreaptă iubire în mine pune!
6. Statornicie Tu îmi dă mie,
Ca în toate să biruiesc, Pofta trupească s-o urăsc
Şi să mă silesc ca să Te iubesc!
7. Aici ocara dar sus cununa,
Jos nădejdea şi credinţa, Dară sus în veac viaţa,
Aici ocara dar sus cununa.
8. Tu îmi dăruie ca cu tărie
Eu în toate a mă lupta. Şi ce îi rău a dărâma
Cum Tu Te-ai luptat, toate-ai dărâmat.
9. Tu eşti preamărit din veac rânduit
Că aici în trup Te-ai născut Şi Mântuitor Te-ai făcut
Dar când s-a-mplinit în lume-ai venit.
10. Tu ca un voinic toate-ai biruit
Păcatul, iadul şi moartea, La toate ai rupt puterea,
Sângele vărsând, pe cruce murind.
11. Tu prea înălţat Proroc şi-mpărat
Sceptrul Tău îl voi săruta Şi la picioare-Ţi voi cădea
Ca şi Maria înaintea Ta.
12. Pe lângă Tine în veac mă ţine,
Să pot din toată inima Ca să preamăresc fapta Ta,
Că asta doresc ca să Te slujesc.
13. Tu mă deşteaptă şi mă îndreaptă.
Numai Ţie a vieţui Şi pe vrăşmaş a-l birui
Tu mă deşteaptă şi mă îndreaptă!

Nainte!

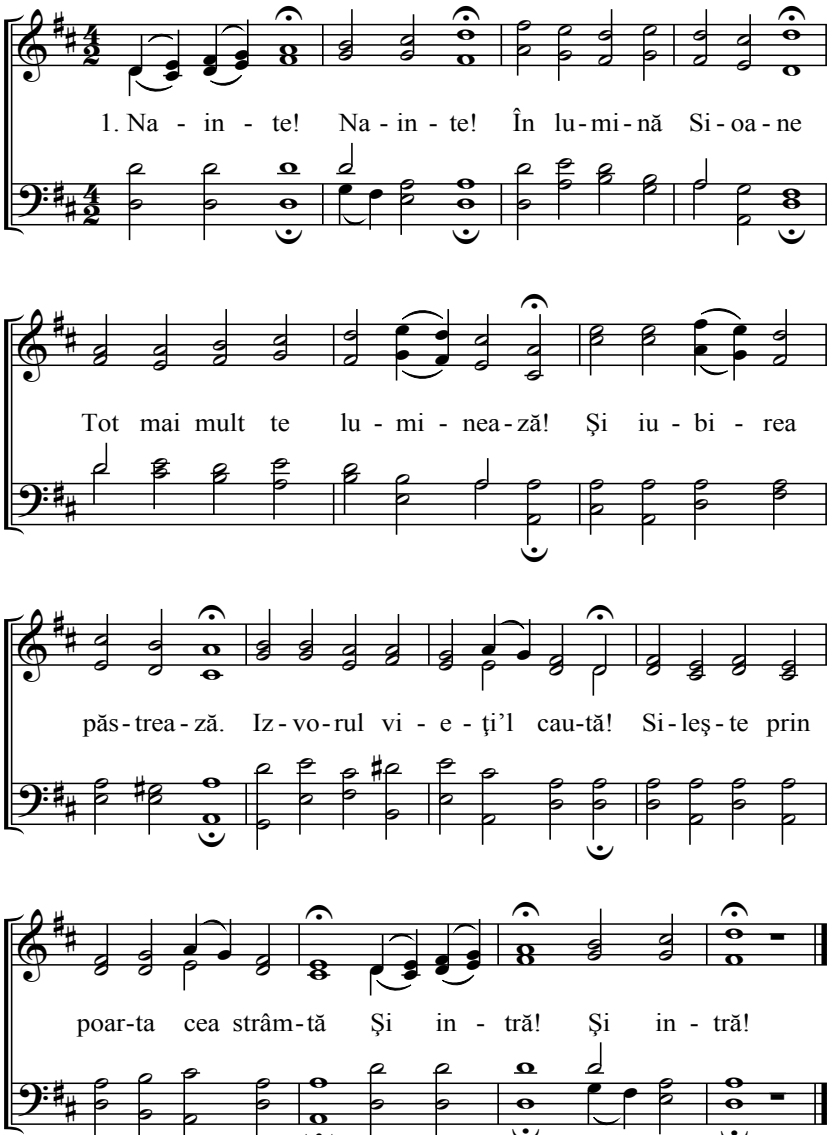
1. Na - in - te! Na - in - te! În lu - mi - nă Si - oa - ne
Tot mai mult te lu - mi - nea - ză! Şi iu - bi - rea
păs - trea - ză. Iz - vo - rul vi - e - ţi'l cau - tă! Si - leş - te prin
poar-ta cea strâm - tă Şi in - tră! Şi in - tră!

2. Şi rabdă! Şi rabdă!
Sioane tu tot rabdă
Chin, necaz, batjocori, toate
Şi crede pân' la moarte
Cununa prin toate caută,
Oricât vrăşmaşul în contră-ţi stă.
Tu rabdă! Tu rabdă!

3. N-asculta! N-asculta!
Sioane lumea asta
Care vrea a te ridica
Onoarea ei nu căuta.
Pe scaunul fiarei nu sta,
Orişicâtă mărire ţi-ar da
N-asculta! N-asculta!

4. Tu cearcă! Tu cearcă!
Sioane bine cearcă
Totdeauna Duhul cel rău
Ce nu-i de la Dumnezeu.
Stai contra lui fără frică
Şi orice el aicea strică.
Tu cearcă! Tu cearcă!

5. Sileşte! Sileşte!
La Dumnezeu sileşte,
Din Duhul Său a te-ntări
Nu fi mort ca şi alţii.
Ca loza tânără creşte
Şi în toate te-ntăreşte!
Sileşte! Sileşte!

6. Străbate! Străbate!
Cu putere Sioane
În iubirea frăţească fii,
Şi pe Domnul a-L vesti,
Dacă 'ntr-astea vei rămânea,
Atunci Sioane vei căpăta.
Cununa! Cununa!

7. Tare stai! Tare stai!
O Sioane tare stai
Şi în nimic tu nu slăbi,
Până Domnul va veni.
Nu te da nicicând biruit,
Numai luptă până în sfârşit.
Neclătit! Neclătit!

Către luptători

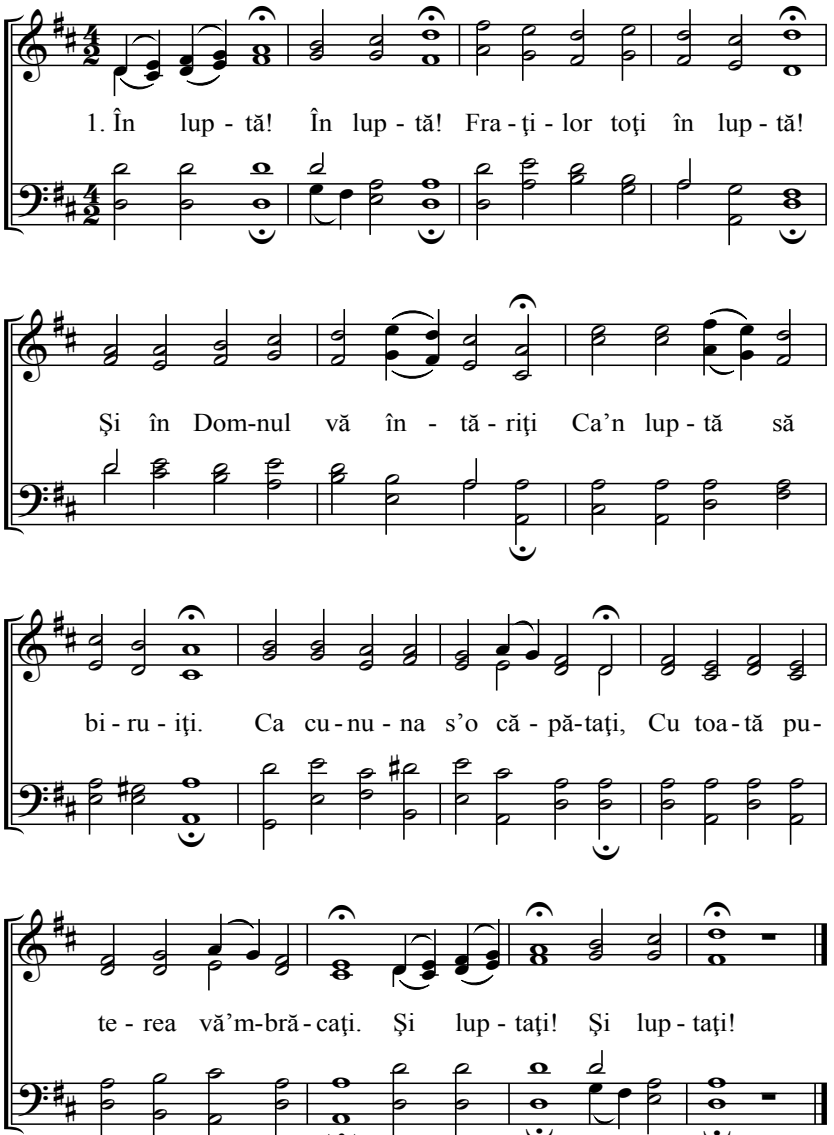

2. Îmbrăcaţi! . Îmbrăcaţi! Fraţilor toţi vă-mbrăcaţi!
În armele lui Dumnezeu Să-l biruiţi pe cel rău.
Loc în inimă să nu-i daţi,
De-aceea nicicând voi să nu staţi. Ci luptaţi! Ci luptaţi!

3. Toţi luptaţi! Toţi luptaţi! La vrăşmaş în contră-i staţi.
Oastea duhului celui rău, Cari cu-ntunericul său,
Vrea cu creştini a se lupta,
Că el nu voieşte a vedea. Lumina! Lumina!

4. Adevăr! Adevăr! Aici nu ne mai luptăm!
Nici cu carne nici cu sânge, Ci iadul a-l învinge.
Pe satana să îl zdrobim.
De-acei toţi de Păstor ne ţinem, Şi credem! Şi credem!

5. Tare staţi! Tare staţi! Tari în luptă iubiţi fraţi.
Coapsele voastre încingând Şi în adevăr luptând.
Că nimic nu ne-a vătăma,
Când noi cu toţi numai drept am sta Şi-am lupta! Şi-am lupta!

6. Şi luaţi! Şi luaţi! Pavăza credinţei luaţi!
Ca să vă puteţi apăra, Când vrăşmaşul va-ncerca.
Cu arzătoarele-i săgeţi,
Şi atuncea încă să puteţi Să-nvingeţi! Să-nvingeţi!

7. Şi puneţi! Şi puneţi! Nădejdea în Dumnezeu,
Ca de vrăşmaş să fiţi scutiţi, Când de el vi-s ispitiţi.
Oricând, vrăşmaşul, vrea cu rău,
Atunci cereţi de la Dumnezeu Darul Său! Darul Său!

8. Şi luaţi! Şi luaţi! Sabia-n mână luaţi.
Fiecare în mâna lui, Că-i Cuvântul Domnului.
Staţi toţi în contra celui rău,
Că poate a strica Dumnezeu Planul său! Planul său!

9. Numai staţi! Numai staţi! În lumină iubiţi fraţi!
Şi în iubire vă uniţi Calea să nu părăsiţi!
Pe cei ce plâng a-i mângâia,
De Domnul a vă ruga, că va Ajuta! Ajuta!

10. Şi acum! Şi acum! Domnul fie-n ajutor!
Cuvântul Lui să îl vestiţi, Pacea s-o mărturisiţi,
Pe cei morţi în Duh deşteptaţi,
Şi-n puterea Domnului să staţi Şi-L lăudaţi! Şi-L lăudaţi!

Prea sfinte

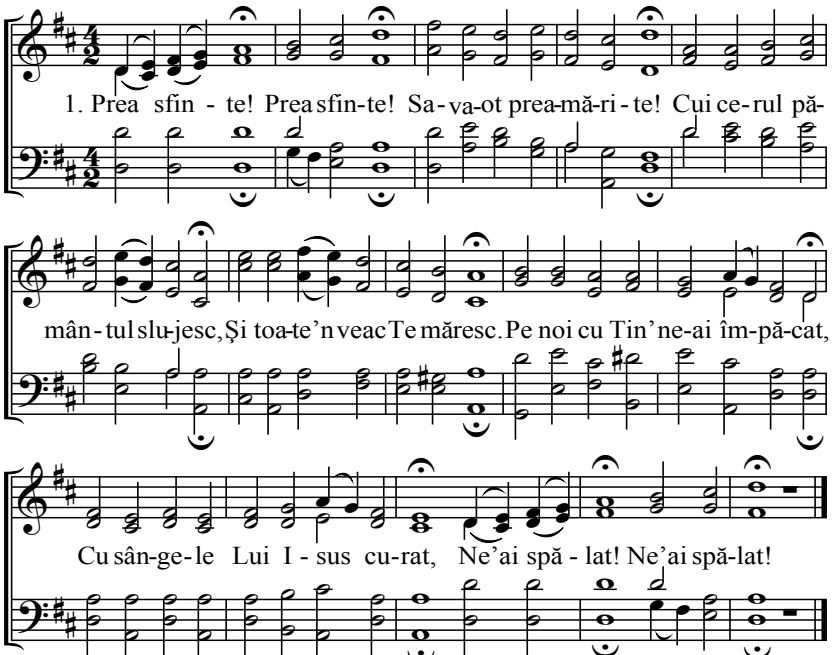

2. Preamărit! Preamărit! Fii Tu în veac Tatăl Sfânt!
Că pe Fiul Tău L-ai trimis, Ţie popor ne-ai ales.
Până la moarte L-ai lăsat
Pe noi să ne scape din păcat L-ai predat! L-ai predat!

3. Oricare! Oricare! Din sfânta Adunare,
Cari cu sânge vi-s mântuiţi, Ziua şi noaptea-L măriţi.
Că El în trup S-a arătat,
Pe noi din moarte ne-a înviat. Până-n veac! Până-n veac!

4. O Doamne! O Doamne! În Sion arată-Te!
Să lucească sfeşnicele, Şi din mână-Ţi stelele.
Adunările să-Ţi cânte,
'Naintea, tronului Tău cinste. Isuse! Isuse!

5. Tatăl Sfânt! Tatăl Sfânt! Şi Dumnezeu Savaot.
Lasă raza Fiului Tău, În noi tot poporul Tău.
Până la moarte-n ea a sta
Şi atuncea am putea vedea, Faţa Ta! Faţa Ta!

Îngroparea în Christos

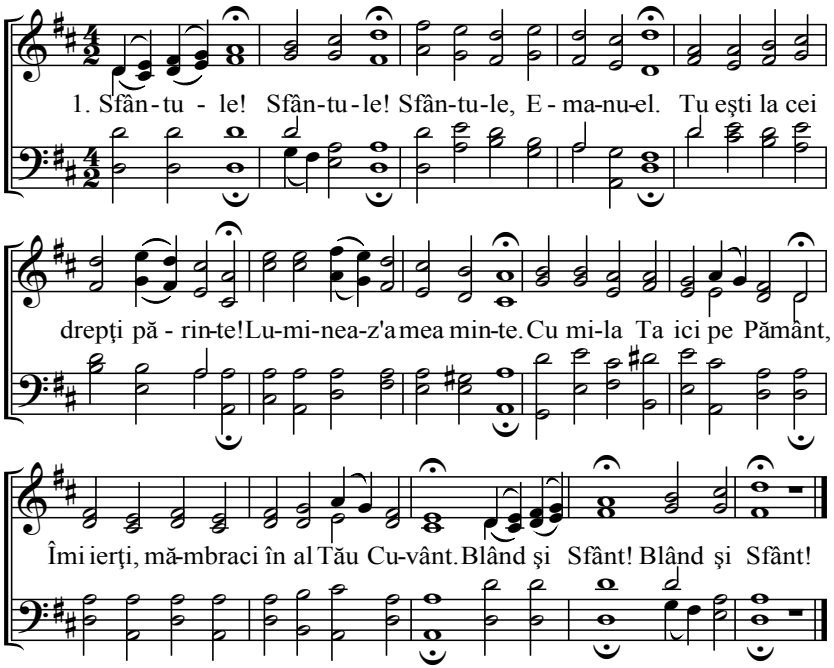

2. Mă slobod! Mă slobod! Acum în apă cu tot.
Cu Isus acum îngropat, Şi de păcate iertat.
Ca un mort în mormânt culcat,
Dară prin botez, m-am ridicat. Şi-nviat! Şi-nviat!

3. Înviat! Înviat! Cu Christos am înviat!
De păcate sunt mântuit, Şi din lume am ieşit!
Fiindc-am fost întunecat,
De făloşie, şi de păcat, Sunt scăpat! Sunt scăpat!

4. Duh şi foc! Duh şi foc! Putere nouă-i dă loc.
Cari naşterea-mi întăreşte, Dar Duhul mă sfinţeşte.
Acum cu Christos mă unesc,
Acestea pe mine mă silesc, Să-i slujesc! Să-i slujesc!

5. O! Doamne! O! Doamne! Sufletul mi-e fericit.
Pentru că vecinic m-ai născut, De-acei eu nu Te mai uit,
Tu m-ai ales, eu Te-oi mări
De aceea voiesc a-Ţi sluji Cât voi fi! Cât voi fi!

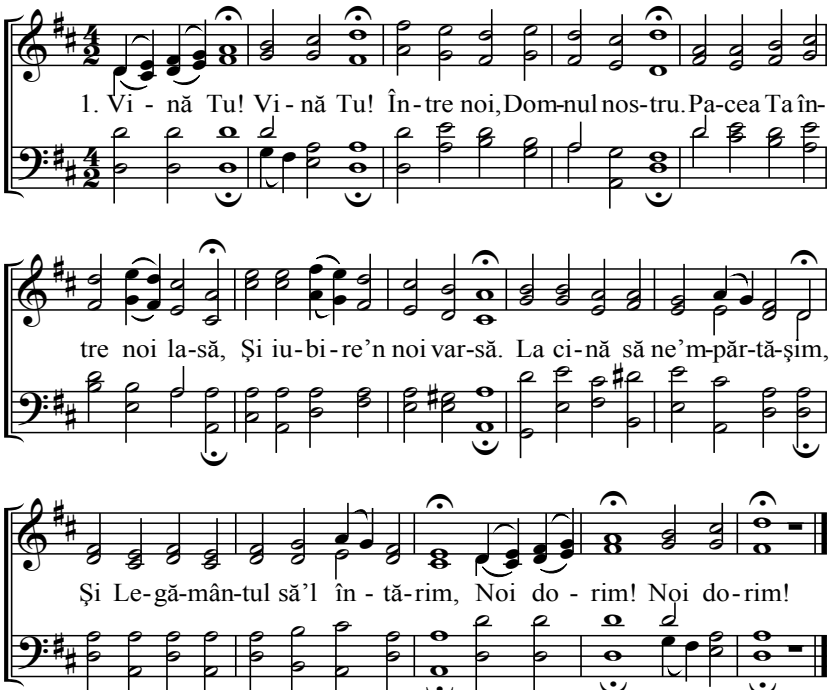

2. Sfinţeşte! Sfinţeşte! Pâinea şi-o împărţeşte,
Spre amintire, noi luăm, Trupul Tău, ca să gustăm.
Cu Tini' la moarte ne-aplecăm,
Întăreşte-ne ca să putem Să-Ţi urmăm! Să-Ţi urmăm!

3. Tu ne-i da! Tu ne-i da! Binecuvântarea Ta
Şi sufletul ne-i adăpa Când sângele-Ţi vom gusta
Noi în credinţă rămânând,
Cu toţi pentru Tine, suferind Şi murind! Şi murind!

4. El vine! El vine! Ai Lui paşi lin se simte.
El între noi se arată, Şi ne dă hrană sfântă.
Cu sfânt pahar ne adapă,
Binecuvântându-ne ne dă Viaţă! Viaţă!

25 Noi Îţi cântăm

(41, 75, 145, 220, 227)

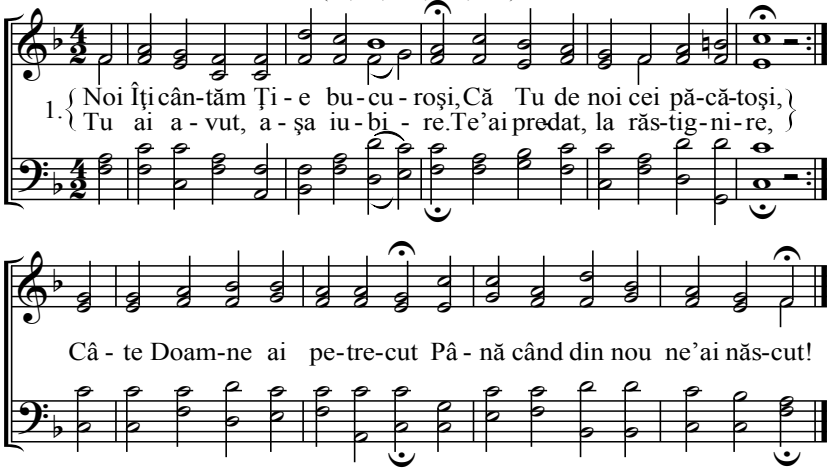

2. A Ta Pâine Doamne! să frâng vreau, Şi-n Legământ vinul să-l beau,
Cu fraţii mei mă făgăduiesc În veac credincios să-Ţi slujesc,
Aceasta Doamne astăzi cer Ca Tu să nu mă laşi să pier.

3. Tu poţi să-mi dai mie putere, Mântuire şi vedere,
Tu mă iubeşti până la moarte, Şi Tu mă mângâi în toate.
Isuse Iubitorule, Şi Tu Mântuitorule!

4. Isuse fă-mă cu Tini unit Precum eşti Tu, cu Tatăl Sfânt.
Eu ca un creştin vreau să-Ţi slujesc, Numai ţie să vieţuiesc.
Asta caut în toată vremea, În mine să Te pot avea.

5. Pe voi toţi câţi aici vă găsesc, Eu din inimă vă iubesc.
Că voi în Christos, îmi sunteţi fraţi, Cu toţi pentru cer câştigaţi.
Că toţi dintr-o pâine mâncăm, Dintr-un pahar ne adăpăm.

6. Cum noi în Numele lui Christos Suntem adunaţi aici jos,
Aşa iară ne-am afla cândva, Când la El toţi ne-am aduna,
Dând mărire, lui Dumnezeu Şi lui Isus, Fiului Său.

7. De Tini să nu mă despărţească Nicicând vreo poftă trupească.
Cinstea, mărirea, avuţia, Nici necazul, şi nevoia,
Tu Isuse rămâi, al meu Şi eu sunt până 'n veac al Tău.

Isus în noaptea în care a fost vândut

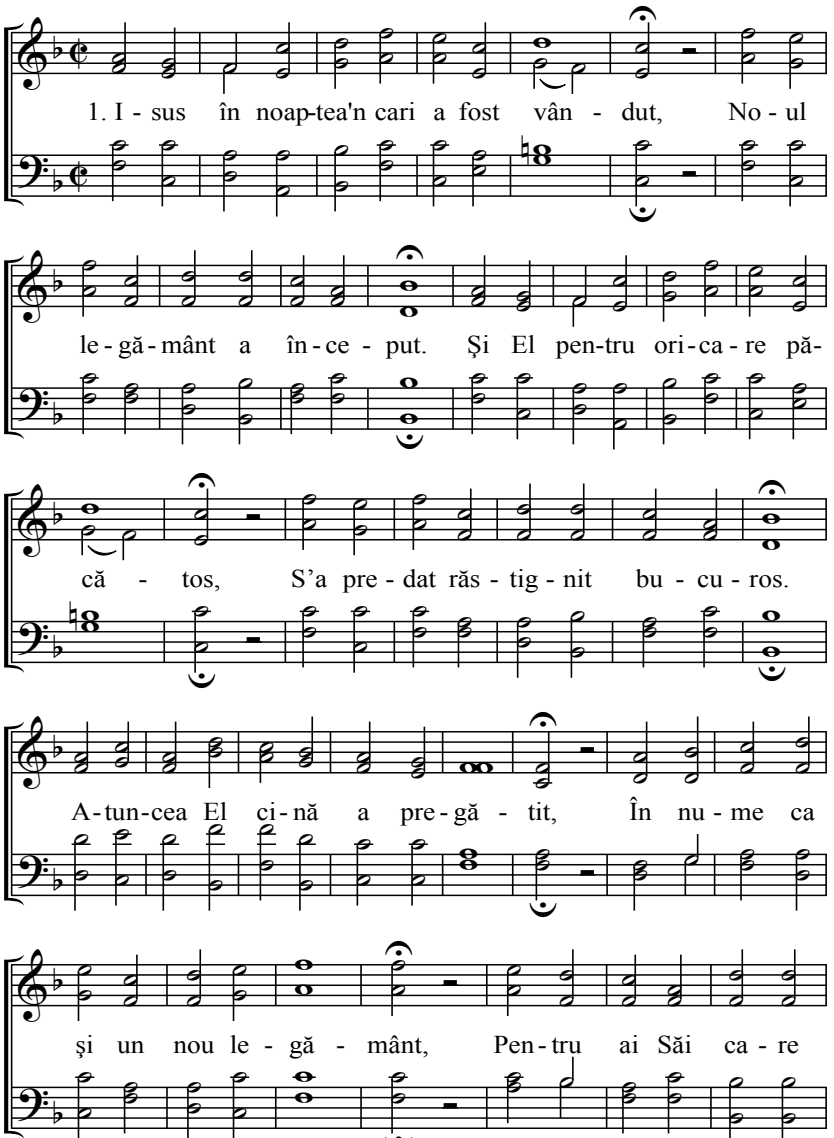

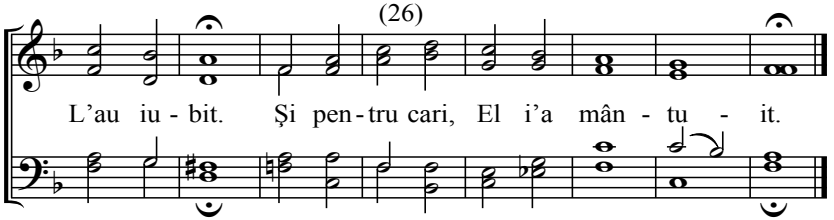

2. Iară când ei Paştele au mâncat Domnul pâinea în mâini a luat
A frânt-o şi-a binecuvântat-o Şi Apostolilor a dat-o
Şi zise: „Aceasta Îi Trupul meu Carele pentru voi toţi îl dau Eu
Atunci patima mea pomeniţi Şi vestiţi cu ce vi-s mântuiţi.

3. Iară după ce ei pâinea au frânt Şi au mulţumit Tatălui Sfânt.
Pentru că la masa Sa i-a chemat Şi El darul Său cel Sfânt le-a dat,
A luat El paharul în mână Mulţumind Tatălui, mai pe urmă
Şi l-a dat Apostolilor Săi Ca să îl împartă între ei.

4. Acesta pahar e sângele Meu Carele pentru mulţi îl vărs Eu.
În acesta stă noul legământ, Care-n sângele Meu s-a 'mplinit.
Acesta sânge pe mulţi i-a scăpat, Când pe cruce în jos a picurat.
Acesta pahar noi am simţit Că tot păcatul, ne-a curăţit.

5. El copiii Săi cari i-a adunat,Cari cu al Său sânge i-a scăpat,
Acelora zice: „Voi vi-s ai Mei!" Că El tare iubeşte pe-ai Săi.
El cu milă către ei se-arată Şi cu dar nou pe ei îi îmbracă,
Cu Duhul Sfânt i-a pecetluit, Să-mplinească ce-a făgăduit.

6. De-aceea toţi într-una vă aflaţi Când la Cina Lui vă adunaţi
Şi cu toţi mulţumiţi Domnului Sfânt, Cari al Său pahar v-a împărţit
Şi cu toţi într-o sfântă iubire Să vă întruniţi cu inimile.
Ca toate ale voastre cereri S-ajungă la Dumnezeu în cer.

7. Mădularele stau în unire, În silinţă şi-ntr-o iubire.
Cari societatea sfântă iubesc, Şi-n iubire curată trăiesc.
Stând la cină cu toţi să o gustăm, Cu inimile să ne bucurăm.
Acum ni-s mădulari în Tine, Cum multe boabe fac o pâine.

8. De-aceea când la cină v-adunaţi Spre cinstea Domnului s-o luaţi,
Treabă a Lui Cuvânt să împliniţi Şi a Lui mădulari să iubiţi.
Unde iubirea în inimi creşte Şi urâciunea nu stăpâneşte,
Aceleaşi mădulari într-una Şi El capul lor totdeauna.

9. Aicea îi pace şi viaţă Îndestulare şi dulceaţă.
Aici luminează Isus cel Sfânt. Cu inima bun, blând şi smerit.
O! cine acolo nu s-a sili? În casa Domnului a locui,
Unde numai mila domneşte, Viaţă nouă se găseşte.

27 Sculaţi în luptă

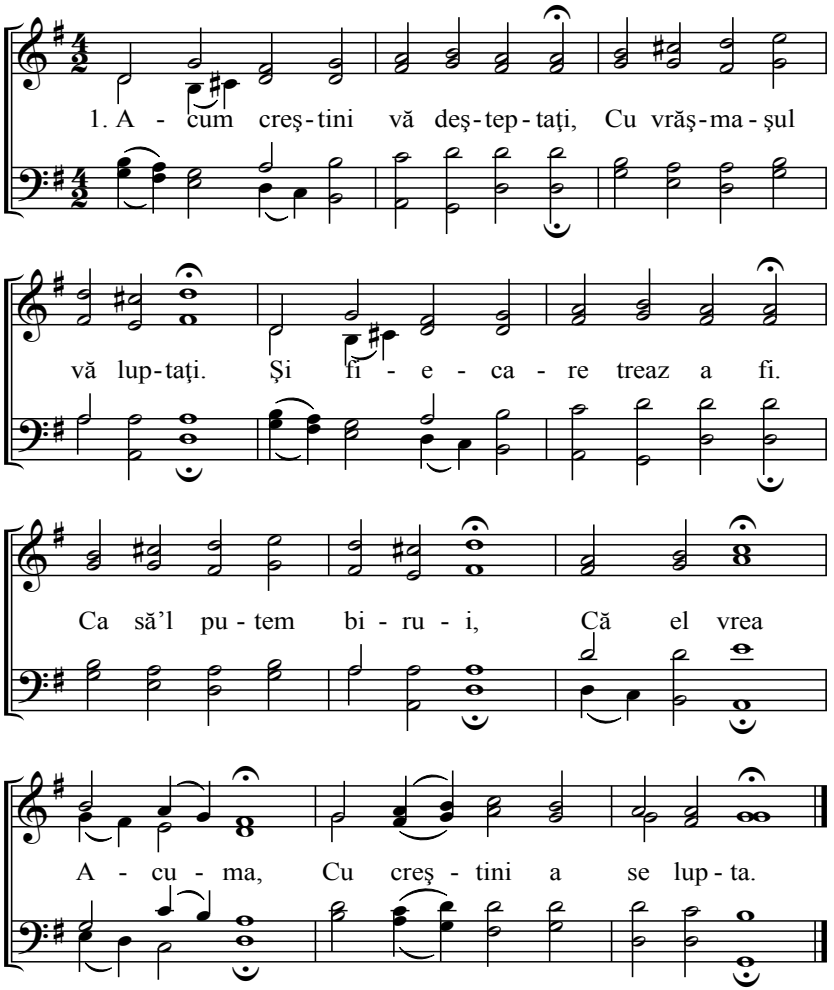

2. Numai de Domnul vă ţineţi,
Şi în El vă încredeţi.
Apoi orişicând vrăşmaşul
S-ar lupta în tot pasul
N-ar putea Nimica, Că Domnul ne-ar ajuta.

3. Numai în Cuvântul Lui staţi
Şi fiţi trezi şi vă rugaţi.
El cu Cuvântul Lui cel sfânt
Pe toate le-a biruit.
El ne-a da puterea, Ca să ne putem lupta.

4. Că iar, El cu puterea Lui
A-ntărit toţi Sfinţii Lui.
Cari Cuvântul Lui au vestit
Şi-n toate au biruit.
Cum şi noi Aici jos! Nu ne-am lupta bucuros!

5. Cine iubeşte păcatul!
Nu-i e plăcut luptatul.
Că păcatul l-a celuit
Şi-n greu somn l-a adormit.
Numai nu! Nicicând nu. Nu-şi va scăpa, sufletul.

6. Dar cine înţelepţeşte,
În toate se sileşte.
Numai Domnului a sluji
Mântuirea va primi.
Şi-n toate El caută, A fi lui Christos slugă.

7. Amărât e unul cu tot
Care-n Christos, nu-i slobod,
Cari Domnului nu se predă!
Până-n veac în frică stă.
Noi să ştim Să privim, Păcatul să-l biruim.

8. De-aceea căutaţi a-nvinge,
Prin a lui Isus sânge,
El de noi frica-ndepartă,
Şi în toate ne poartă.
El toate Biruie, Şi nu ne lasă-n lume.

9. Viaţa noastră fie sus
La Dumnezeu, cu Isus.
Căci când El se va arăta,
Pe El să-L putem vedea.
El toată Răbdarea, În mărire va schimba.

10. Domnul la cari Lui au slujit
El le-a plătit prisosit
Unde toţi cei drepţi locuiesc
Şi cei ce-au învins lucesc.
Unde toţi, Stau, frumos, Înaintea lui Christos.

28 Isus este capul nostru

(93, 186)

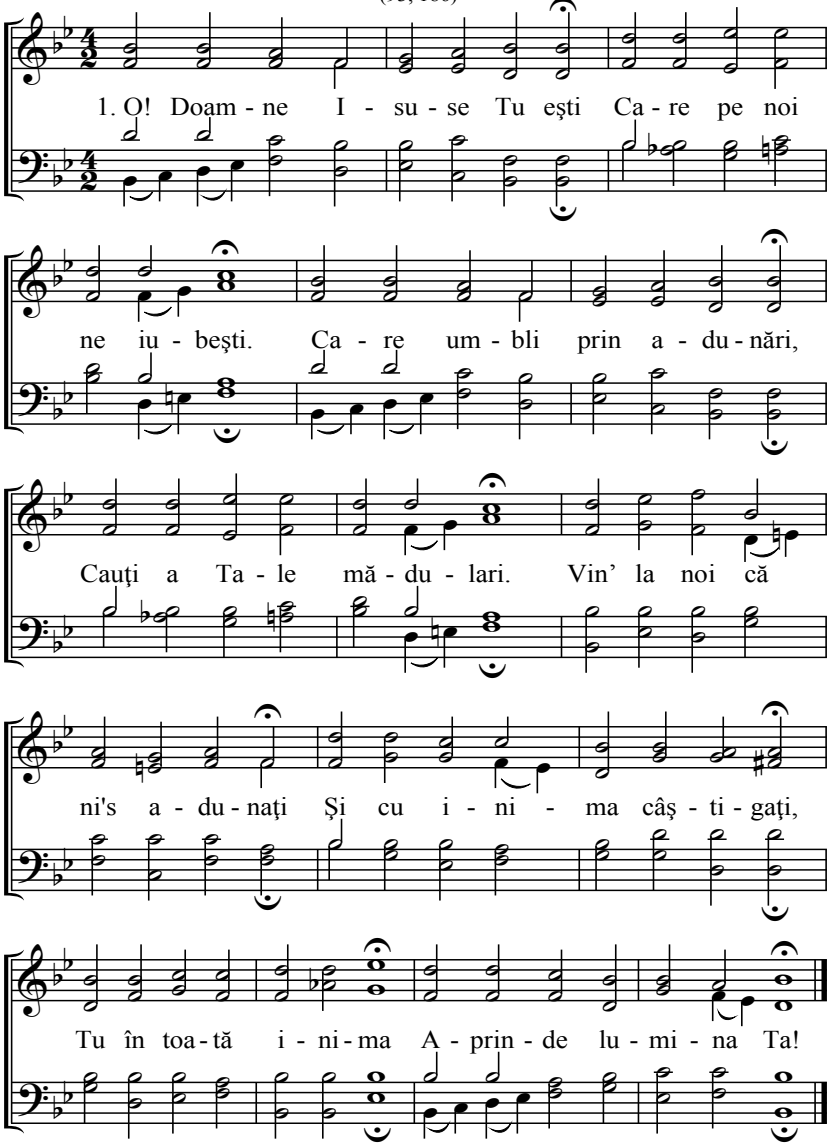

2. Vină Tu de ne deşteaptă!
Ca oricare să poată
Pe Tine să Te, slujească,
De rău să se ferească.
Vină Tu ne limpezeşte,
Şi pe oricare trezeşte.
Ca să putem asculta,
Acuma toţi vorba Ta!

3. Întoarce Tu inimile
Luminat către Tine.
Şi dă în inimi să dorim,
Cum mila Ta, să simţim.
Din a Ta sfântă viaţă,
Tu acum peste noi varsă.
Ca noi al Tău legământ.
Să'l păzim până'n sfârşit!

4. Dar şi la învăţători dă
La Tine să gândească,
Dă-le ca din puterea Ta
Ei să poată învăţa.
Că ce nu îi de la Tine
Oricât de frumos să fie,
'Naintea Ta nu-i plăcut
A vesti ceva mai mult!

5. Vină Tu, de ne păzeşte,
Şi-ntre noi locuieşte,
Ca nici pe unul, să nu'l pierzi,
Din câţi aici ai ales.
Şi cu darul Tău cel curat,
Poartă-ne pe toţi luminat.
Şi-ntre noi Te arată,
Tot insul să Te vadă!

6. Dară orice de la Tine,
În inimă ne vine.
E Duh Sfânt şi e viaţă
De toate ne curăţă.
Vină Tu ne luminează,
Şi ne binecuvintează,
Ca toţi credincioşi, să-Ţi fim,
Numele Tău să-L mărim!

29 Mijlocitorul

(93, 186)

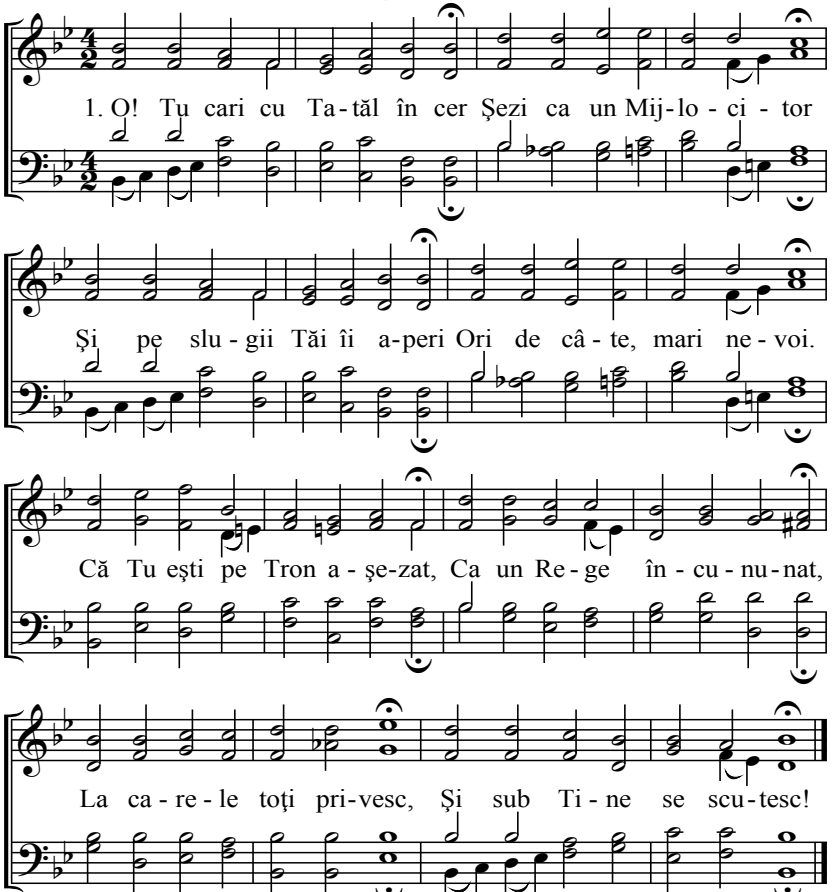

2. Lucrul cel de mântuire
Prin jertfa Ta s-a aflat,
Pentru-a noastră fericire
Cu putere ai lucrat.
Când pe cruce ai pătimit,
Milă mare ne-ai dobândit,
Şi a Ta înviere
Ne-a adus mângâiere.

3. Şi acuma e voia Ta
Şezând în scaunul Tău,
Ca noi Evanghelia Ta
Cari ne-ai dat prin Duhul Tău.
La oricare a o vesti,
Care pe Tine Te-a dori.
Cum şi noi Darul cel sfânt
Din mâna Ta am primit.

4. Tu voieşti aşa să fie
Fiecare credincios,
Cari de Tine s-apropie
Tu îl primeşti bucuros
Şi când crede fiecare
Că la Tine-i vindecare.
Atunci rogi pe Tatăl Tău
Să-l ia, în locaşul Său.

5. Dar şi peste cei păcătoşi
Tu din cer de sus priveşti,
Tu cu ochii Tăi cei miloşi
Cauţi la ei şi le doreşti.
Tatăl Tău cel plin de milă
În păcate să nu-i ţină,
De păcat să-i mântuieşti
După asta Te trudeşti.

6. Şi când ai fost ici pe pământ
Tu Tatălui Te-ai jertfit,
Şi-a lumii orice greumânt
Tu pe Tine l-ai primit.
Şi cu multe lacrimi vărsând
Numai iertare lor cerând.
O! că tare aplecat
Tu pentru ei Te-ai rugat!

7. Şi acuma rugarea Ta
Pentru că eşti înălţat,
Dumnezeu o va asculta
Că eşti Rege şi-mpărat.
Şi acuma poţi birui
Oricât vrăşmaşu 'n contr'a fi.
Sângele cari l-ai vărsat
Tot păcatul ne-a spălat.

8. O! Tu Mântuitorule,
Tu de noi să fii lăudat,
Şi Tu prea iubitorule
Pentru noi Te-ai arătat.
Dă ca în Duhul Tău să stăm
Când la Tatăl noi ne rugăm.
Poartă-ne cu dreapta Ta
Până sus în casa Ta!

30 Cele şapte popoare

(93, 186)

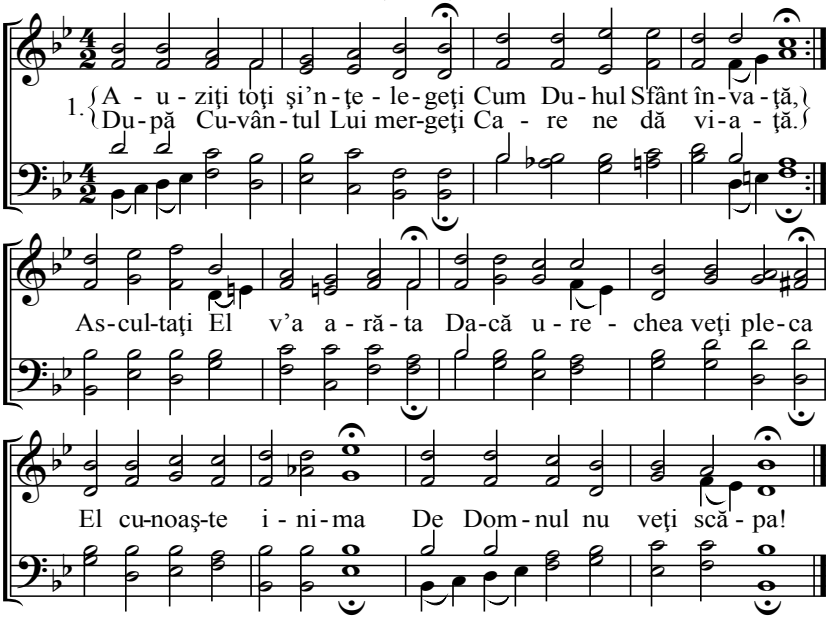

2. Aşa zice care-n dreapta Ţine-a Lui şapte stele,
Căci Eu cunosc toată fapta Cari am dat slugii mele.
Ce-nvaţă, rabdă şi face Dar şi-n ce păcătuieşte.
Toate Eu le-oi judeca La lumini le-oi arăta.

3. Fericit e care-nvinge Adevărul iubeşte,
Iubirea cea dintâi ţine Şi minciuna urăşte!
Numai aceluia-i voi da Din lemnul vieţii'a gusta.
Cari Tatăl Meu l-a sădit Şi în rai l-a pregătit.

4. Aşa zice cari din'ceput Isus şi-i până-n sfârşit,
Cari Domn vieţii s-a făcut, Şi moartea a biruit.
Iată ştiu faptele tale Şi toate necazurile.
Eşti bogat şi multe rabzi Care nu le meritezi.

5. Fericit e care-nvinge Pân' la moarte-i credincios,
Care înainte merge Şi se ţine de Christos.
Şi Eu lui milostiv voi fi Cununa vieţii'i voi cinsti.
Care-n toate-a birui De moarte'a doua n-a şti.

6. Aşa zice cel ce are sabia ascuţită:
Iată ştiu faptele tale Deşi eşti în credinţă.
Că cu satana locuieşti Tu şi de a lui slugi primeşti.
Cari ca Bala'm învaţă Copiii Mei îi strică.

7. Fericit e care-nvinge Şi inima-şi păzeşte,
Carele se pocăieşte Pe Bala'm nu primeşte!
De la Mine va căpăta Mana cerească va gusta.
Piatră albă îi voi da Cu numele scris în ea.

8. Zice Fiul lui Dumnezeu La cari ochii-s ca focul,
Până în inimă văd Eu Cum te lupţi în tot locul.
Ţii credinţa şi iubirea Încă şi toată răbdarea.
Şi fierbinte Mă iubeşti Şi în toate Îmi slujeşti.

9. Dar am una asupra ta Că laşi femeia 'ceasta,
Cu numele: Ezabela slugii mei a-i înşela.
Cu a satanei slujire Ca să-i tragă în pierire.
Lui Baal a se pleca Care-l slujeşte lumea.

10. Fericit e care-nvinge De adevăr se ţine
Care 'napoi nu se trage În lume nu rămâne.
El cu Mine va stăpâni Şi pe păgâni îi vom zdrobi.
Cari Domnului a sluji Ca luceafărul va fi.

11. Aşa zice Cel ce are şapte Duhuri şi stele,
Râvnirea acum unde-e? De iubirea nu-ţi arde.
Că eşti mort, dar viu te numeşti Pe alţii ai să întăreşti.
Scoală, şi te sileşte, Pe cei slabi, întăreşte!

12. Fericit e care-nvinge Şi-i câştigat bucuros,
Pentru ziua care vine Să ne-adune în Christos.
Care-s credincioşi şi 'n puţin Aceia toţi cu Domnul vin.
Şi numele lor va fi, Scris în cartea vieţii.

13. Aceste zice Cel preasfânt Cari numai El deschide,
Căci are cheia lui David Nimenea nu închide.
Vezi cum Eu cu tine-am lucrat Şi uşă deschisă ţi-am dat.
Pentru că al Meu Cuvânt Ca şi un slab l'ai păzit.

14. Din sinagoga satanei Care zic că-s credincioşi
Cu toţi la tine vor veni Deşi-s răi şi mincinoşi.
Şi-aceia treabă să ştie Că tu-Mi slujeşti numai Mie.
Că tu eşti al Meu iubit! Că credinţa ai păzit.

15. Fericit e care-nvinge Şi cununa îşi ţine
Cari se luptă pân' la sânge Şi credincios rămâne.
Acelui voi da nou nume Şi ca un stâlp îl voi pune.
Să fie între popor În Ierusalimul nou.

16. Aşa zice Cel ce-i Amin Ştiu acum fapta ta,
Eu la tine voiesc să vin Şi din gură te-oi vărsa.
Că nici rece, şi nici cald, eşti: Despre care singur vorbeşti.
De-ai avea barem una S-ar vedea iubirea ta.

17. Şi încă zici eu sunt bogat Şi de nimica lipsit,
Dar nu vezi cum eşti de sărac Gol, orb şi nenorocit.
De-aceea-ţi dau de ştire Leac să cumperi, de la mine,
Ochii să ţi-i lecuieşti Haine albe, să îmbraci!

18. Fericit e care-nvinge Şi-a Domnului mustrare
Cu iubire o primeşte Să fie cât de mare.
Domnul aşa se trudeşte Şi El cu ei se uneşte,
Şi la Tronul Său vor sta Şi plata-şi vor căpăta.

31 **Isus ca arhiereu**

(93, 186)

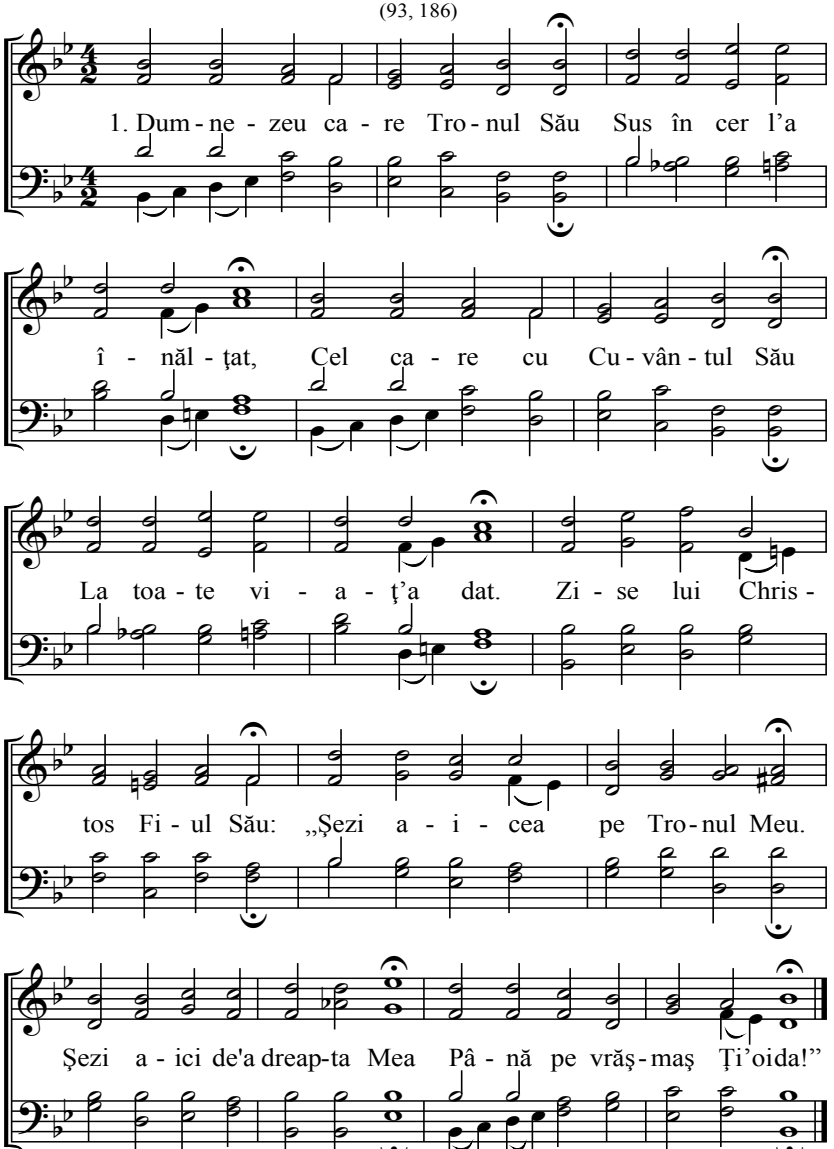

2. Şi acuma în cer domneşti
Ca un mare Împărat,
Pe vrăşmaş să îl biruieşti
Şezând pe Tron înălţat.
Când vor fi toţi sub talpa Ta
Vrăşmaşi-atunci vor tremura.
Când toată puterea Ta
Isuse vei îmbrăca.

3. Peste cei făcători de rău
Vei întinde temerea,
Şi Sionul muntele Tău
Va fi locuinţa Ta.
Când pe vrăşmaş vei birui
Poporului Tău vei cinsti,
Milă şi Darul cel sfânt
C-au păzit al Tău Cuvânt.

4. Atunci Sion muntele Tău
Îţi va naşte mulţi copii,
Fără lacrimi şi fără greu
Numărul lor nu s-a şti.
Că precum o rouă în zori
Se sloboade jos peste flori;
Aşa fiii Tăi vor fi
Când Tu în cer îi primi.

5. De-acei' Domnul S-a jurat
Şi nicicând nu S-a căi,
Singur pe Tine Te-am luat
Ca mie Preot să-mi fii.
Preot în biserica mea
Precum Melchisedech zicea.
Că Tu eşti Preot în veac
Proroc, Domn şi Împărat.

6. Lucrul Tău îi pentru popor
În lipsă de ajutor.
Trimiţi din înălţimea Ta
Binecuvântarea Ta.
Că şi atunci Tu suferind
Sângele pentru el vărsând.
Oricare s-a pocăi
Botezul Tău va primi.

7. Dar când Domnul s-a arăta
Pe satana va zdrobi,
Toată lumea va judeca
Şi moartea va nimici.
Atunci a Domnului cununi
Vor luci ca nişte lumini,
Şi atunci poporul Lui
Până-n veac va sluji Lui.

32 **Cine rămâne?**

(93, 186)

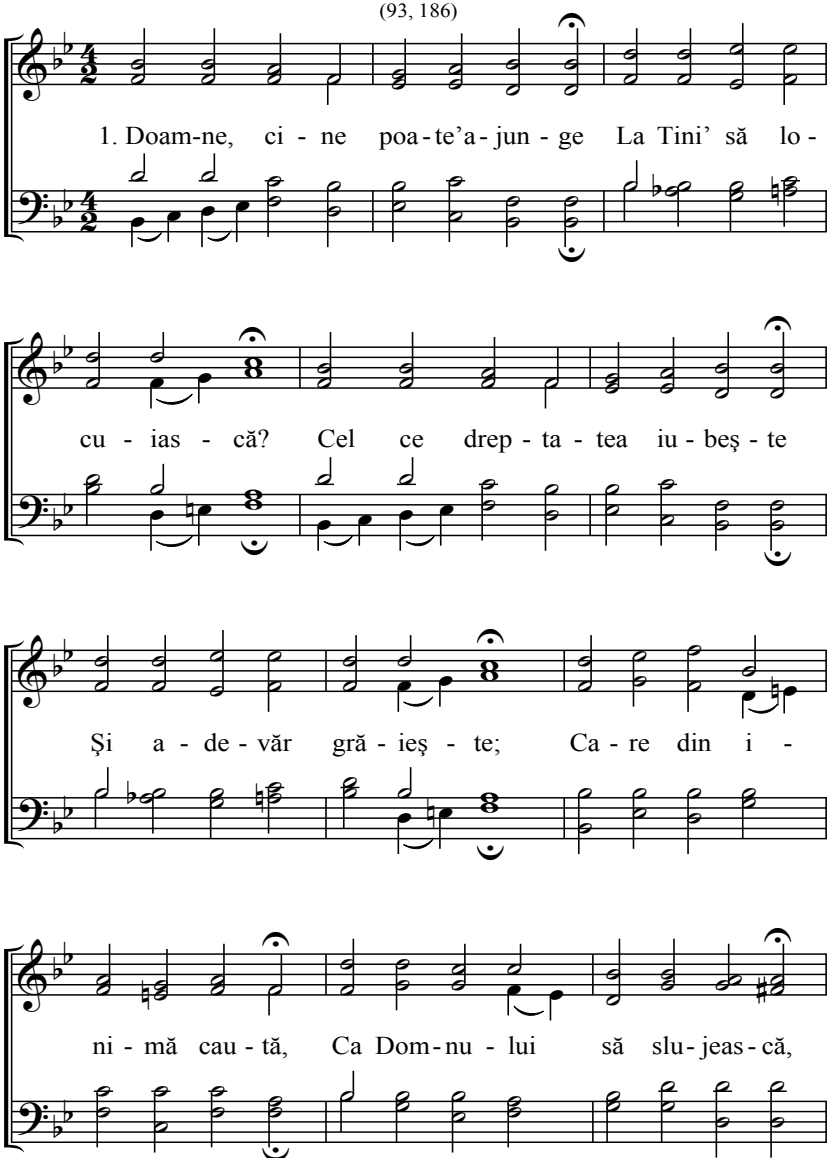

(32)

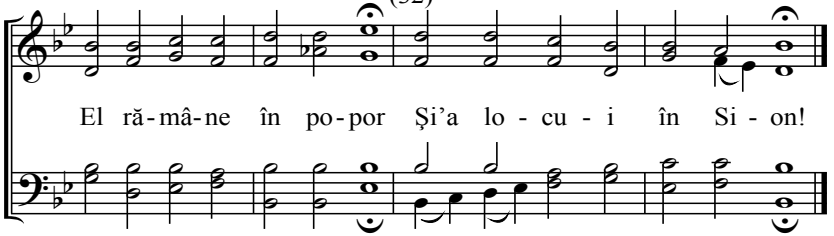

2. Doamne, cine poate-ajunge
La Tini' să locuiască?
Care cu limba nu spurcă
Şi-aproapelui ajută;
Care rău nu vrea să facă,
Şi la idoli nu se-apleacă,
El rămâne în popor,
Şi-a locui în Sion!

3. Doamne, cine poate'ajunge
La Tini' să locuiască?
Cari alt Dumnezeu nu are
De rău n-are plăcere;
Şi care strâmb nu rămâne,
Numai dreptatea el ţine,
El rămâne în popor,
Şi-a locui în Sion!

4. Doamne, cine poate'ajunge
La Tini' să locuiască?
Care-şi ţine calea dreaptă
Adevărul îl poartă.
Inima curată-şi ţine
Şi în Dumnezeu rămâne,
El rămâne în popor,
Şi-a locui în Sion!

5. Doamne, cine poate'ajunge
La Tini' să locuiască?
El primeşte Dar şi pace
Milă în Domnul face.
Care dreptatea iubeşte
Şi-n sfinţenie trăieşte
Între popor e primit,
Şi-o fi în veac fericit!

33 Societatea sfinţilor

(15, 36, 51, 205)

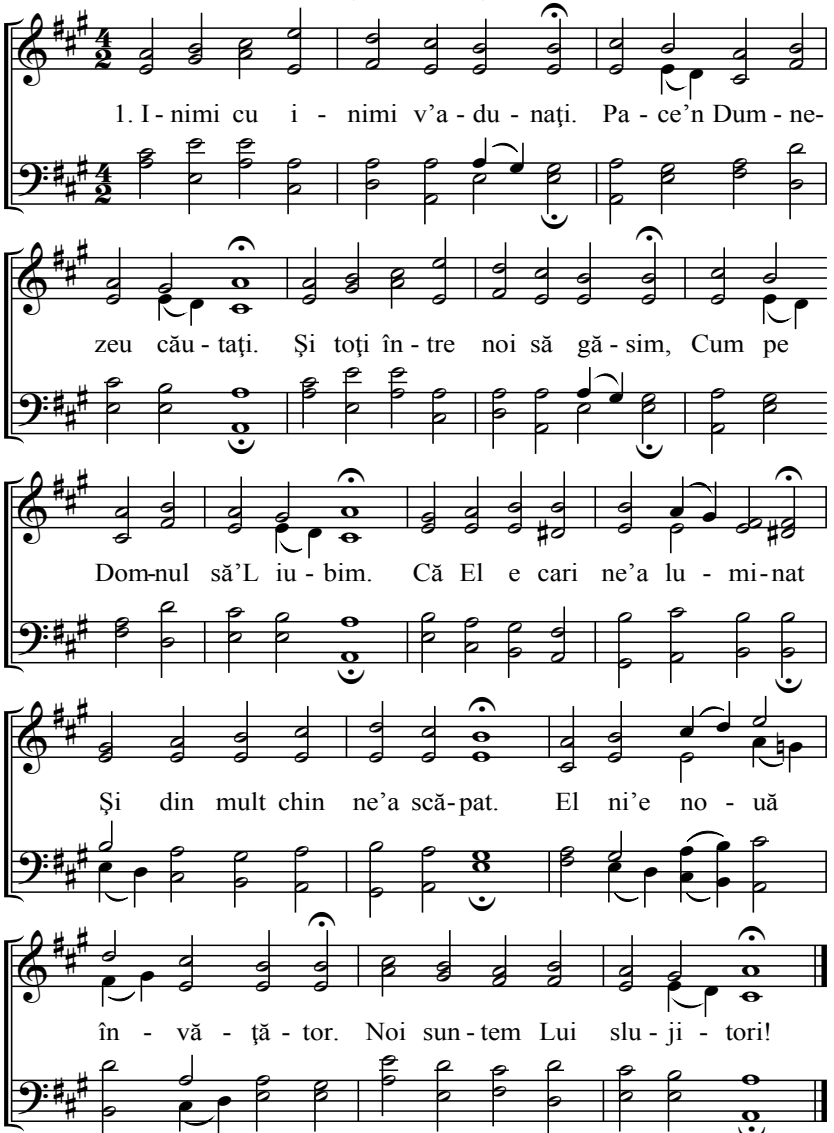

2. Veniţi fiii lui Dumnezeu În sfânt legământul Său,
Mântuitorului slujiţi Şi din inimă-L iubiţi!
Şi când încă la iubire, Vă trebuie întărire,
Atunci numai Lui vă rugaţi, Că de loc o căpătaţi!

3. Noi toţi trebuie să căutăm Cum iubirea s-o purtăm,
Ca să putem, şi viaţa Pentru fraţi noi a o da.
Că aşa Isus ne-a iubit, De S-a predat răstignit,
Vedeţi cum El nu S-a cruţat Şi-aşa nouă ne-a lăsat.

4. Unul pe altul vă-ndemnaţi Cu Dumnezeu să lucraţi
Şi după Domnul să urmaţi Ca din El să vă-nvăţaţi.
Unul pe altul deşteptaţi, Vă-ntăriţi şi vă-nvăţaţi,
Ca mila Lui să n-o uitaţi, Ci în ea în veac să staţi!

5. Aliluia! Că preţuit Ni-e nouă acest dar sfânt,
Când privim inima ceea Care ne-a dat iertarea:
Că-mpăratul, Duhurilor, Nouă-i Tată, tuturor,
Şi-n toate-i aproape de noi, Nouă ni-e Mântuitor.

6. O! Tu, Mântuitorule! Şi Tu iubitorule!
Dă Tu la sfântă turma Ta Ca să facă voia Ta!
Şi poartă Tu poporul Tău, Numa-n adevărul Tău,
Pentru care Tu Te-ai trudit Şi Ţie Ţi l-ai sfinţit.

7. Că atunci Ţi s-a împlini Când Tatăl Tău Ţi-a cinsti,
Pe toţi pe care i-ai chemat După cum Tu Te-ai rugat;
Cum Tu cu Tatăl eşti una, Aşa noi totdeauna,
Din inimă a ne iubi, În veci, Ţie a-Ţi sluji.

8. O! Doamne! Dă Tu pacea Ta Ca ea între noi să stea,
Şi dă sfântă iubirea Ta În inimi a o avea;
Că aicea calea noastră, Numai din iubire, stă,
Iar credinţa ne-ntăreşte, Prin toate, ne petrece!

9. Căci Tu Doamne iară ne-ai dat Al Tău Dar sfânt şi curat,
Sufletele cele moarte Din nou le pomeneşte!
Şi aprinde iubirea Ta, Ca toţi să poată vedea,
Că toţi suntem dintr-un măslin, Din a Tale rădăcini.

10. Lasă fim noi toţi într-una Tu eşti cu Tatăl una,
Ca să nu fie pe pământ Nici unul deosebit;
Şi numai din flacăra Ta, Să ne putem lumina,
Ca şi lumea să cunoască, Ai Tăi să ne numească!

Naşterea de sus

(15, 36, 51, 205)

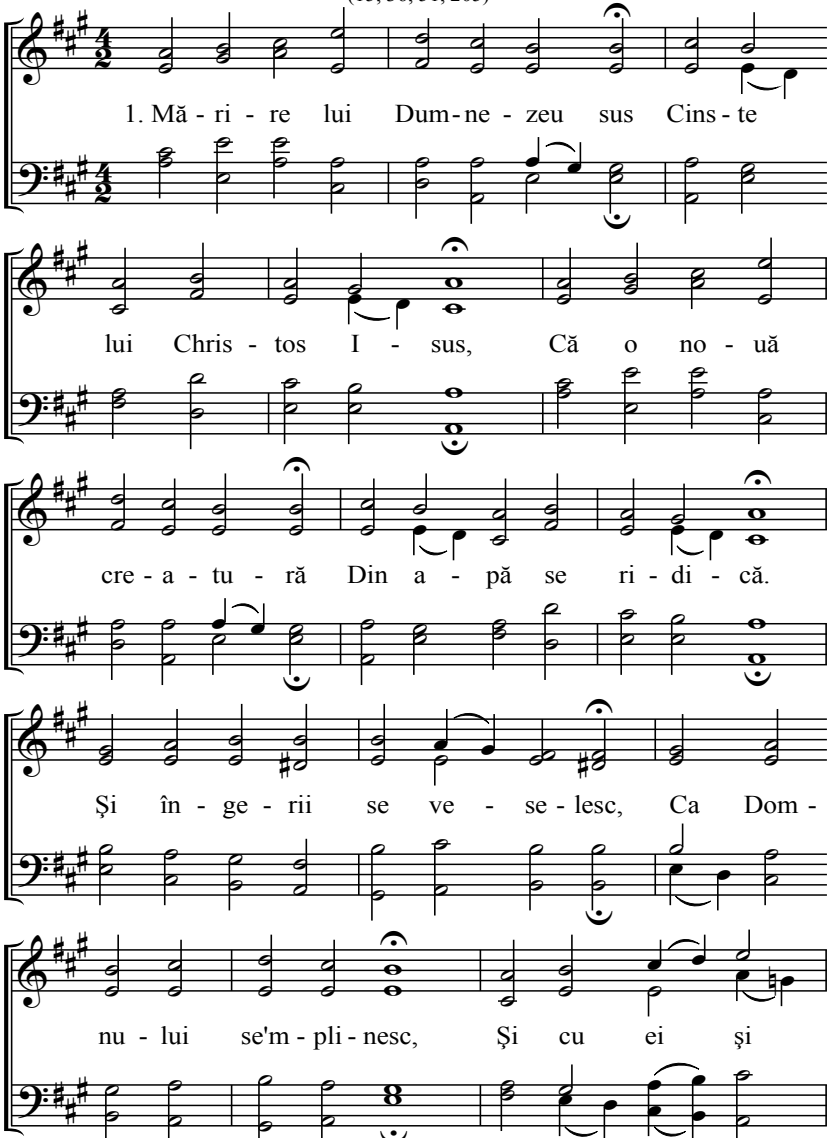

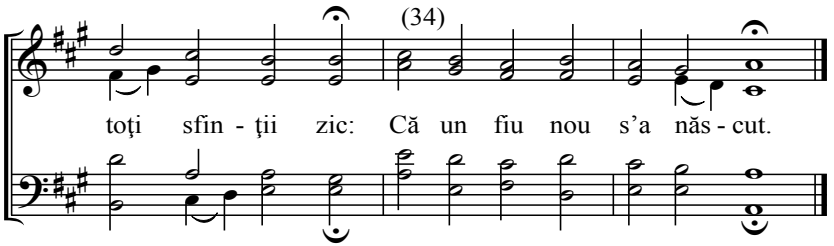

2. Precum Isus a înviat
Un om nou s-a arătat,
Şi ce prin Adam a venit
Isus tot a mântuit.
Iubit fiu, bine ai venit,
Şi între fraţi te-ai primit,
Din măslin sălbatic te-ai frânt,
Şi în bun te-ai altoit.

3. Tu, fiu din apă şi din Duh
Astăzi din nou Te-ai născut,
Lepădat de tot ce îi rău
Te-ai primit la Dumnezeu.
Că suntem într-un butuc toţi,
Oricari suntem în Christos,
Cât vrăşmaşul ni-o amărât,
Isus tot a îndulcit.

4. Iubirea noastră e-ntr-una
Ca un trup totdeauna,
Şi toţi într-o nădejde stăm
Şi loc răului nu dăm.
Că noi cu toţi ne sârguim
Şi oricare din noi ştim,
Că oricât aicea am fi,
Ni-s datori a ne iubi.

5. Şi cu Tine noi împărţim
Orice aici pătimim;
Când pentru Domnul pătimim
Tot mai mult ne întărim.
Când cu silinţă ne luptăm,
Toată vrajba o-nvingem,
Şi ce aici îi câştigat,
Rămâne până în veac.

35 Lupta duhovnicească

(15, 36, 51, 205)

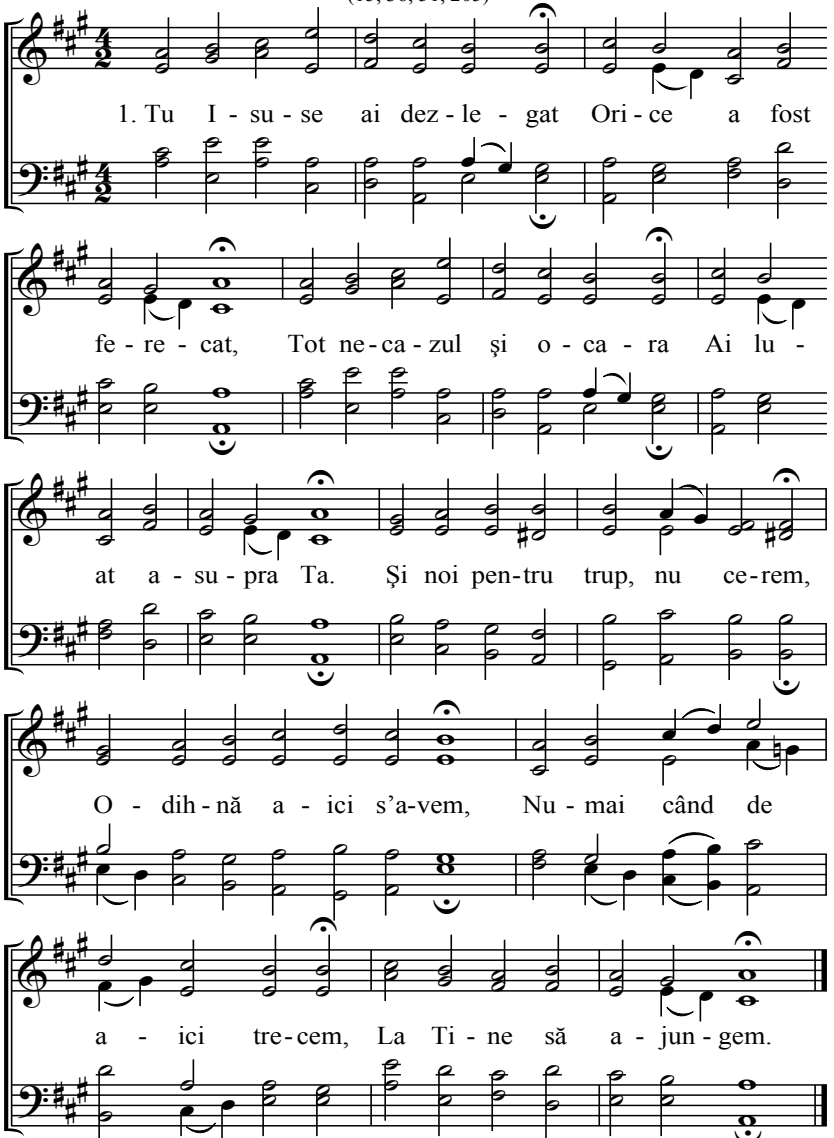

2. Asta-i voia Tatălui Tău
Să împlineşti, lucrul Său,
Că în Tine e puterea
Şi toată înţelepciunea.
Să-i păzeşti aici pe pământ,
Pe câţi Tatăl Ţi-a cinstit,
Şi toată turma deplină,
Să o duci în odihnă.

3. O! Doamne desăvârşirea
Nouă aicea ne-i da,
Şi noi suntem în mâna Ta
Tu peste noi vei căuta;
Deşi noi toţi aicea ni-s,
De multe cercări cuprinşi,
Din toată partea ni-s cercaţi,
Şi cu patimi apăsaţi.

4. O! Tu, Mântuitorule
Slabi ni-s întăreşte-ne,
Şi cât ni-s în lumea asta
Dă-ne Tu puterea Ta.
Toată frica omenească,
Şi mintea cea trupească
Dă ca toate să biruim,
Nicicând să nu ne sfiim.

5. Pe răscumpăraţi nu-i lăsa
Să-i mai robească lumea,
Ci precum Tu morţii Te-ai dat
Şi Ţie ne-ai curăţat.
Ca noi toţi curaţi să putem,
După Tine să urmăm;
Că pe care i-ai miluit,
În Tine i-ai înnoit.

6. Trage-ne Tu prin moartea Ta,
S-ajungem de-a dreapta Ta.
Ce sus în cer nu poate fi,
Cu Tine-a le răstigni.
Tu vii – nu vei întârzia,
Noi credem că îi aşa!
Noi am fi precum am visa,
Când nouă Te-i arăta.

Semănătura şi secerişul

(15, 33, 51, 205)

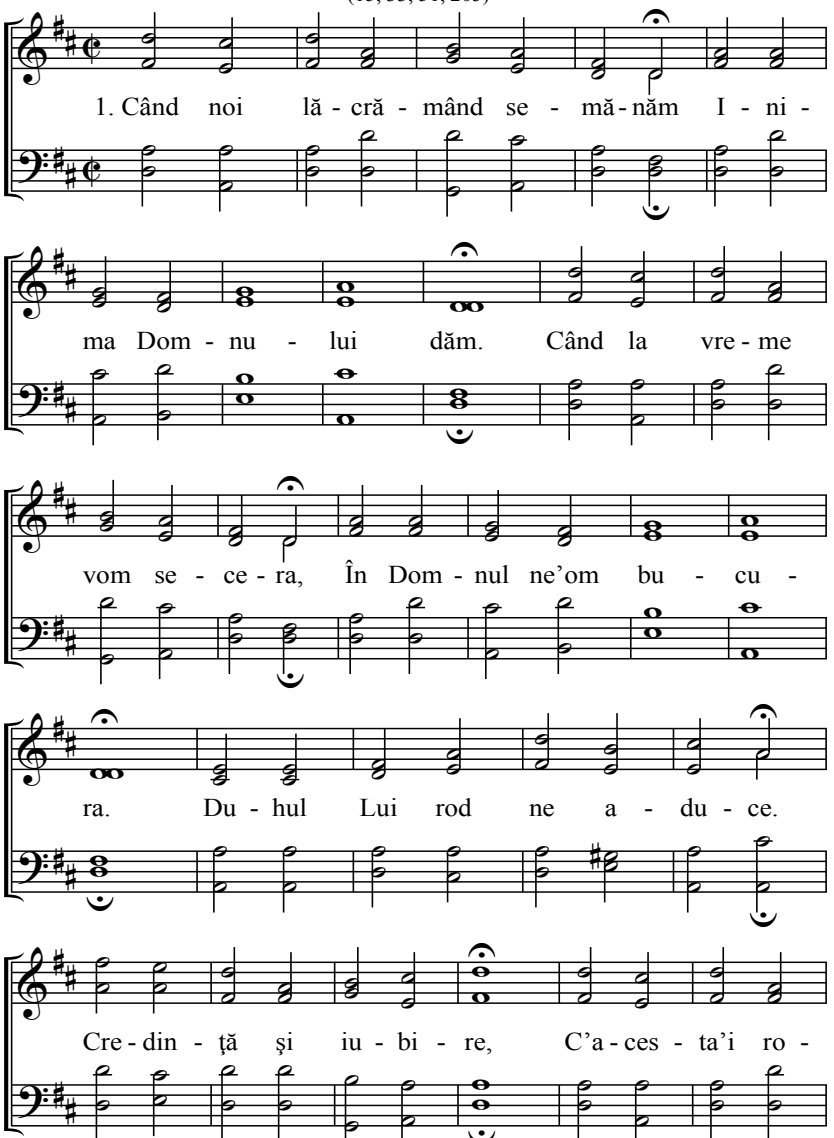

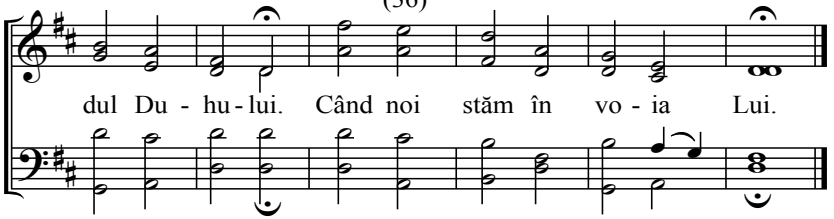

2. Zile triste de răbdare Sunt nouă curăţare;
Prigonirea din afară Prin luptă şi ocară.
Crezând, ne lămurim, de tot Ca şi aurul prin foc;
Când numai în Christos credem Prin toate uşor trecem.

3. Pe vreme sunt patimile La trupuri şi suflete,
Se bucură lumea mare Dar mai mult nimic n-are.
Scurt timp aici pătimeşte Cari lui Christos slujeşte,
Numai crezând te sileşte Şi în El te zideşte.

4. Mii de chinuri Isus Christos A pătimit aici jos,
Şi acum vrăşmaşul caută Şi el în trup se laudă.
Cu o deşartă mărire Şi o goală lucire,
Şi el cu tot se sileşte Pe creştini ispiteşte.

5. A satanei trup putrezit Aşa se pune în mormânt;
Şi-a lui Isus prin răbdare Merge la cină mare.
De-acei' suflete aicea Nicicând nu te spăimânta,
Şi nu te-nfricoşa nicicând De moarte şi de mormânt!

6. Isus păcatul ne-a purtat Cu Dumnezeu ne-a împăcat,
Şi a Tatălui iubire Ne-aduce fericire.
Deci a Tatălui mustrare Să o preţuim tare,
Când El aicea ne mustră Spre bine ne îndreaptă!

7. Că aşa Tatăl voieşte Prin mustrări a ne creşte,
Şi pe cât El la noi vede Că putem rod aduce.
Pe-atâta vrea să ne mustre Ce nu-i drept să cureţe,
Ca să putem mai bun rod da Pentru-mpărăţia Sa.

8. Precum în zilele calde Rodului bine-i merge,
Aşa-n zile de-ntristare Credinciosul rod are.
Şi prin întristări mai dese Un creştin curat iese.
Spre a merge unde-i gătit În veac a fi fericit.

9. Că-n curând ceasul va veni Ca şi tu să poţi sosi,
Unde sunt toţi cei fericiţi Cu finici împodobiţi.
De-aceia aici luptă-te Şi de Isus ţine-te,
Numai te luptă din puteri Să poţi, ajunge în cer!

10. Dacă în El ţi-e nădejdea Şi toată-ndestularea,
Atuncea, Darul Lui cel Sfânt, În tine a prisosit.
Şi va luci ca soarele Când se ivesc zorile,
Şi tu singur cu gura ta Vei vesti mântuirea!

37

Iubirea

(15, 33, 51, 205)

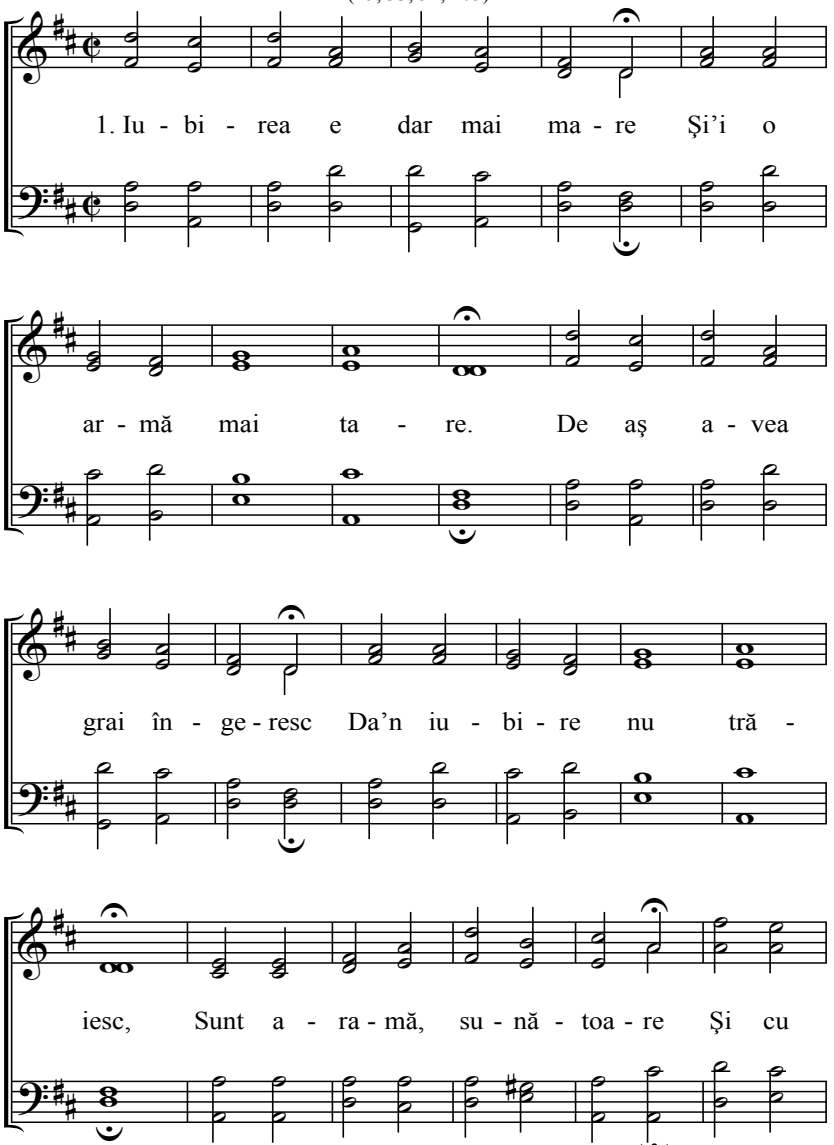

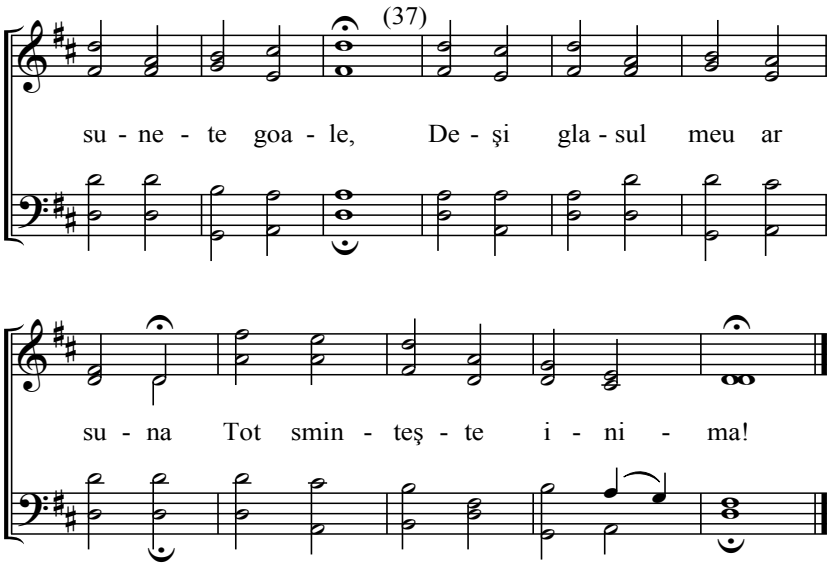

2. O! Tu, Doamne care mi-ai dat
Pe mini m-ai încredinţat,
Învaţă-mă în iubire
Că în ea am zidire.
Ea-ndelung rabdă şi-i bună
Pe toţi ne împreună.
Ea e blândă şi smerită
La pace e gătită.

3. Ea nicicând nu se-ngâmfează
Cu tot se ’ndestulează;
Ea tot aşteaptă la vreme
De nimic nu se teme.
Ea de adevăr nu fuge
Toată sarcina duce,
Rabdă şi suferă orice
În toate cu nădejde.

38 Sioane fii tu îndestulat

(166, 197)

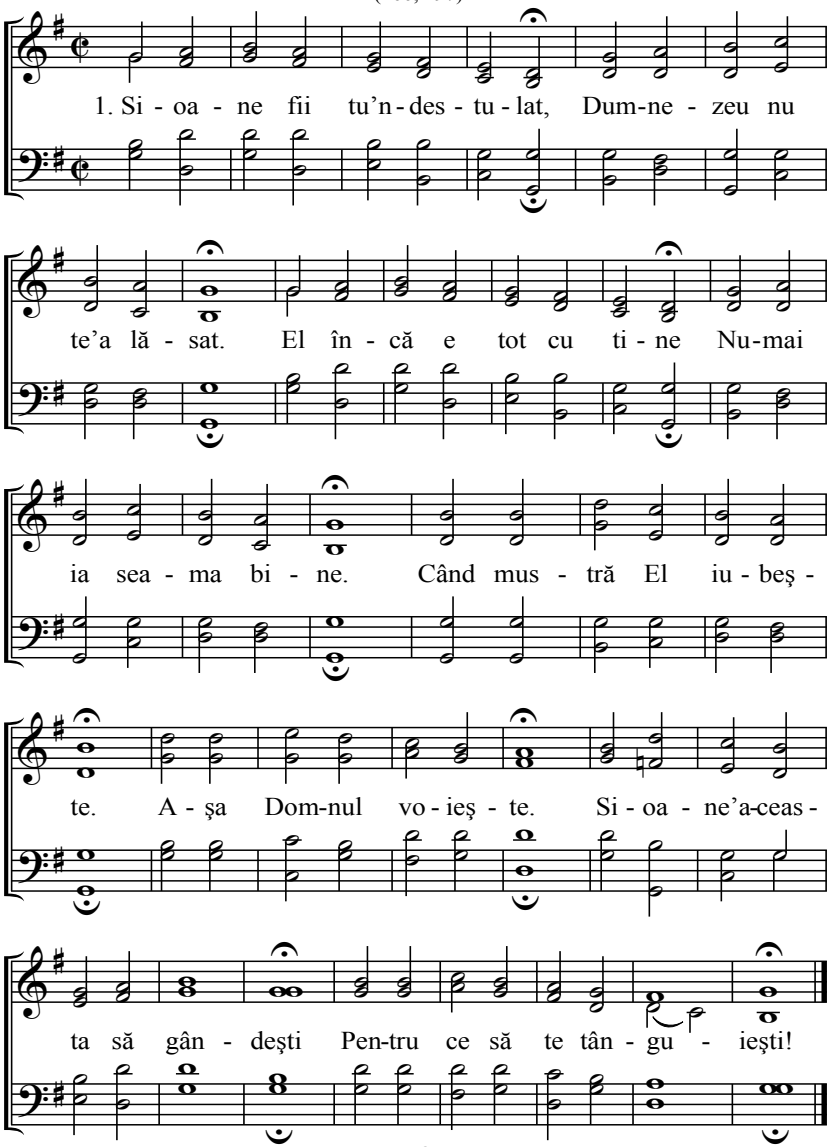

2. De se-mbulzesc valurile
Aici pe asta mare,
Dar tu deloc nu te clăti
Că Domnul te-a mântui.
Dacă Domnul şi tace
Ca şi dormind se face,
Dar tu Sioane tare fii
Că marea se va linişti.

3. Munţi şi dealuri se vor surpa
Orişicât de tari vor sta,
Aşa toată lumea asta
Atunci groaznic s-a surpa.
Dar tu stai tare-n toate
În viaţă, ori moarte,
Sioane ori şi prin cât greu
Nu te clăti din locul tău!

4. Deşi tare strâmtorat eşti
De cu lacrimi te hrăneşti
Şi deşi suspinurile
Îţi sunt cu cântările.
Şi dacă şi aicea
Îţi pierzi toată averea,
Sioane nu te spăimânta
Că Dumnezeu ţi-o ajuta!

5. Dacă şi eşti batjocorit
Cu nevoi acoperit,
Totuşi tu ruşinat nu eşti
La veac treabă să gândeşti.
Numai tu stai întărit:
Aşa vrea Domnul cel sfânt,
Sioane! Tu tot gândeşte
El pe cale te-ntăreşte.

6. Într-asta te veseleşte
Că de-aici toate-or trece;
În mâna Domnului te dă
El din toate te scapă.
Pentru răbdarea asta
În veac te va-ncununa,
Sioane tu tot urmează
Domnul de tini se-ngrijează.

7. Aliluia cât de mare
Va fi-a ta bucurie,
Când Isus Domnul tău vine
Plin de milă la tine.
Şi cu sărutarea Sa
Aici te va-ntâmpina,
Sioane-atunci ţi s-a-mplini
Şi răbdarea ţi s-a sfârşi!

Lupta pocăinţei

(189)

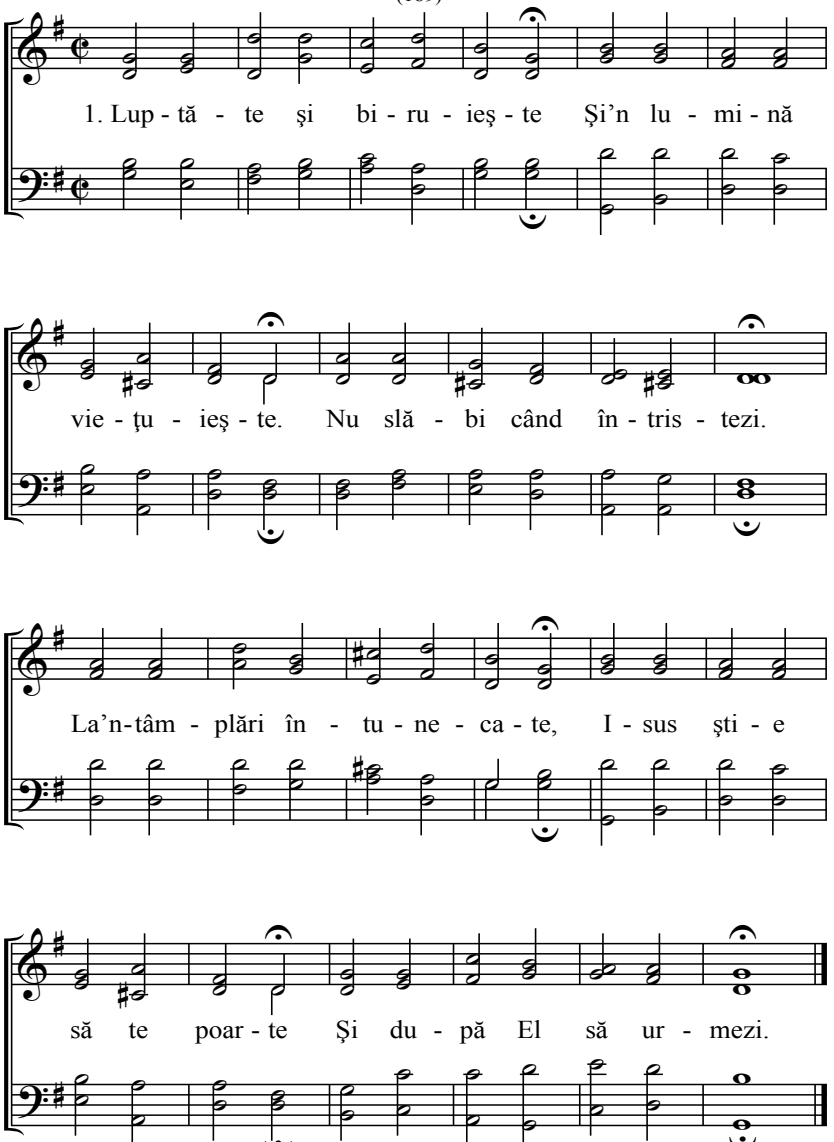

(39)

2. Mâna către tine-ntinde
Şi voios vrea să-ţi ajute,
Crede nu te îndoi
Numai Îl roagă ne-ncetat
Şi stai tare-ntr-al Lui sfat,
Că El putere-ţi va fi.

3. Că curând El îţi ajută,
Numai crede şi te luptă,
El pe tini nu te uită,
Că Domnul, sfânt, te iubeşte,
El te-nvaţă şi te creşte
Şi bucurie îţi dă!

4. Numa-n lume nu te uita,
Şi nici înapoi nu căuta,
La Domnul în veac caută.
La Isus ridică numai,
Ochii, gândul şi inima,
Bucurie El îţi dă!

5. Poate că încă nu te-a scos
Din chin mare Isus Christos,
El cu sfântă Mâna Sa,
Dreapta Lui, nicicând nu-i scurtă,
Şi El pe toţi îi ajută,
Când cad în ispită grea.

6. În casa ta te închide,
Numai către El te plânge,
Şi-L roagă din inimă!
Dacă nicicum nu-i poţi spune,
Cu vorbe toate, pe nume,
Roagă-te şi suspină!

7. Dumnezeu ce tu ceri vede,
Dar tu numai în El crede
Că El ajutor ţi-a da.
Şi crede că Isus poate
A te mântui din toate
Şi de moarte te-a scăpa!

Crearea în botez

(189)

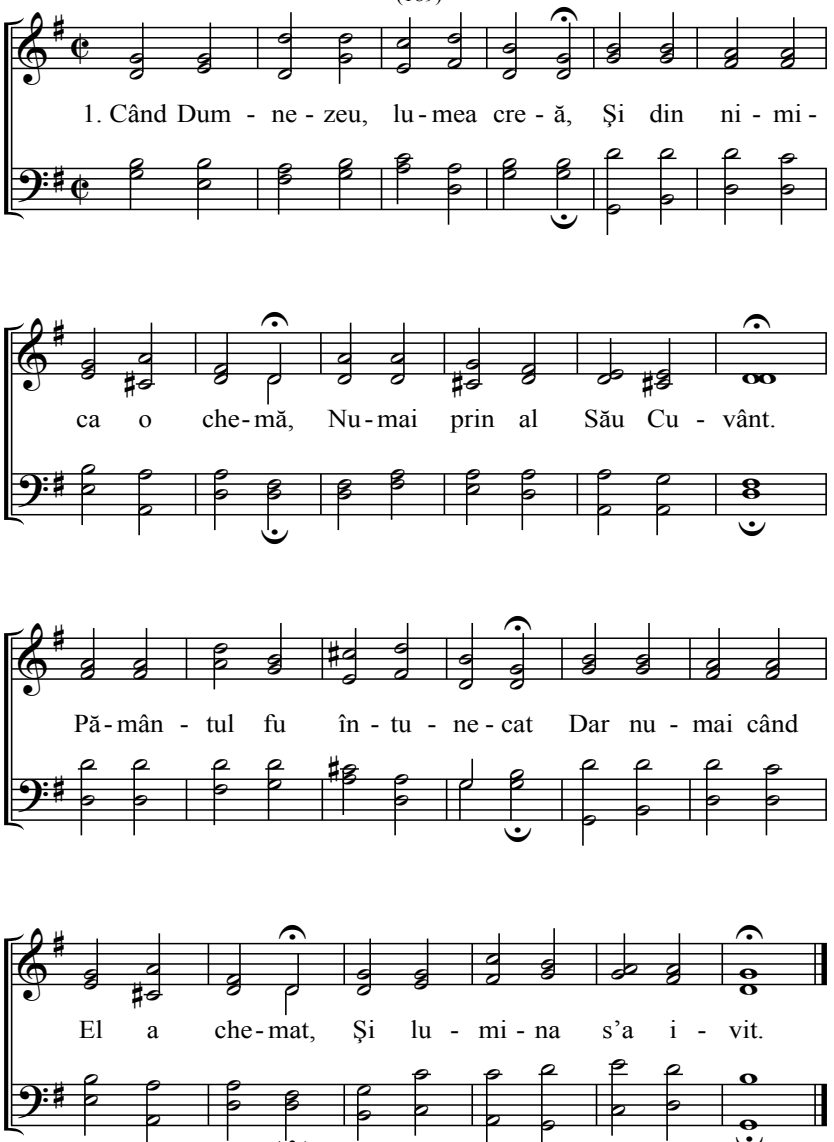

2. Pământul fu ca pustiit
Până Domnul n-a rânduit
De lumina s-a ivit:
Duhul Domnului a lucrat
Şi pe toate le-a luminat
Precum a binevoit.

3. Dumnezeu cu al Său Cuvânt
A făcut toate pe pământ
Şi mai pe urmă pe om,
Şi-l făcu după chipul Său
Şi-i zise iată te pun Eu,
Peste toate-aceste domn!

4. Dar omul fără privire
N-a rămas în fericire,
Ci călcă Cuvântul Lui.
Al lui Dumnezeu sfânt Cuvânt
N-au ascultat ei nicidecât,
Ci s-au dat păcatului.

5. Iar Dumnezeu i-a judecat
Pentru că ei n-au ascultat,
Numai au păcătuit.
Ca pământul să îl spele
De faptele cele rele,
Scăldare le-a rânduit.

6. Lumea veche s-a osândit,
Prin potop cu toţi au pierit,
Şi-au fost ca într-un mormânt.
Moartea care i-a îndemnat
De Cuvântul Lui au călcat
Peste ei s-a coborât.

7. Noe ca un drept şi iubit
Numai singur s-a mântuit,
Că Domnului a crezut.
Când Dumnezeu l-a mântuit
El cu fiii săi a venit
Şi legământ au făcut.

8. Şi-acum în aceste zile
Încă e o fericire,
Prin cuvântul Domnului.
Cari în viaţa Lui trăiesc
Şi botezul Lui îl primesc,
Sunt fiii Părintelui.

41 Aducerea aminte de Legământ în Botez

(25, 75, 145, 220, 227)

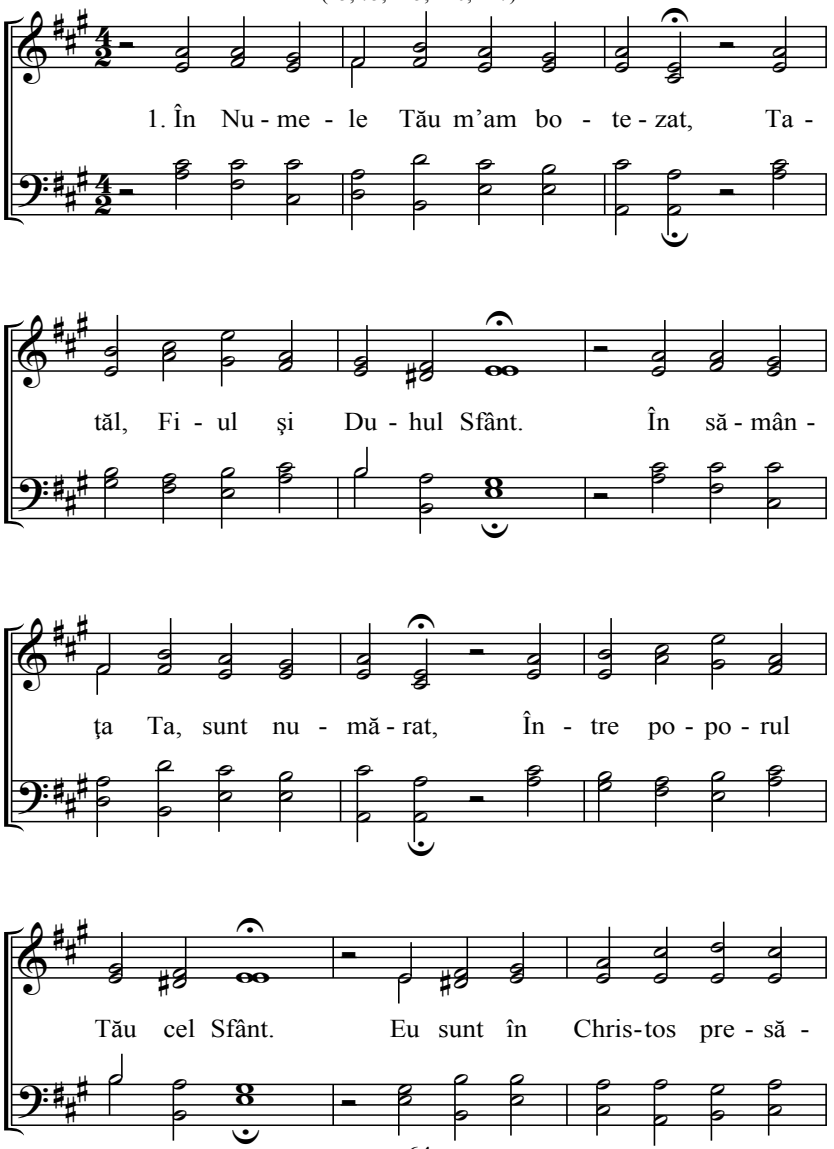

(41)

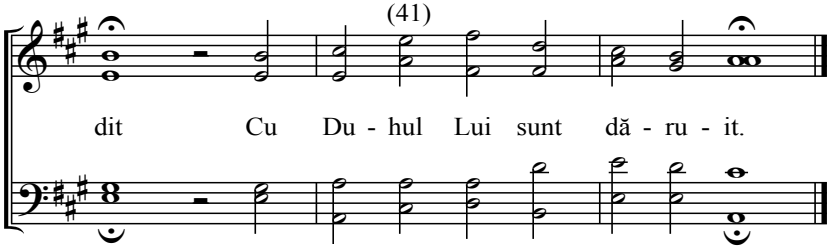

2. Tu de fiu în moştenirea Ta
Iubite Tată m-ai ales,
Şi Tu rodul de la moartea Ta
Mie Doamne mi l-ai trimis,
Tu voieşti prin toată lipsa
A-mi fi toată mângâierea.

3. A Ta frică şi ascultare
A iubi m-am făgăduit,
Eu din toată a mea putere
Te voi lăuda până-n sfârşit,
Eu nu mai slujesc la păcat
Că numai Ţie m-am predat.

4. Spre jertfă-Ţi dau Ţie, Stăpâne
Şi trupul şi sufletul meu,
Tu în credinţa Ta mă ţine
Ca să pot sta în darul Tău,
Şi-mi dă Tu ca peste toate
Să Te slujesc pân' la moarte!

5. Fugi stăpâne întunecate
Că mintea mi s-a luminat
Că eu cu tine nu am parte
Isus prin sânge m-a spălat.
Fugi rea lume şi tu păcat
Că eu de voi, m-am lepădat!

6. Nu lăsa să mă abat nicicând
Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt,
Ţine-mă în al Tău legământ
Cât voi fi aici pe pământ!
Atunci Ţie voi vieţui
Şi până în veac Te-oi mări!

Betezda ori casa Îndurării

(12, 79)

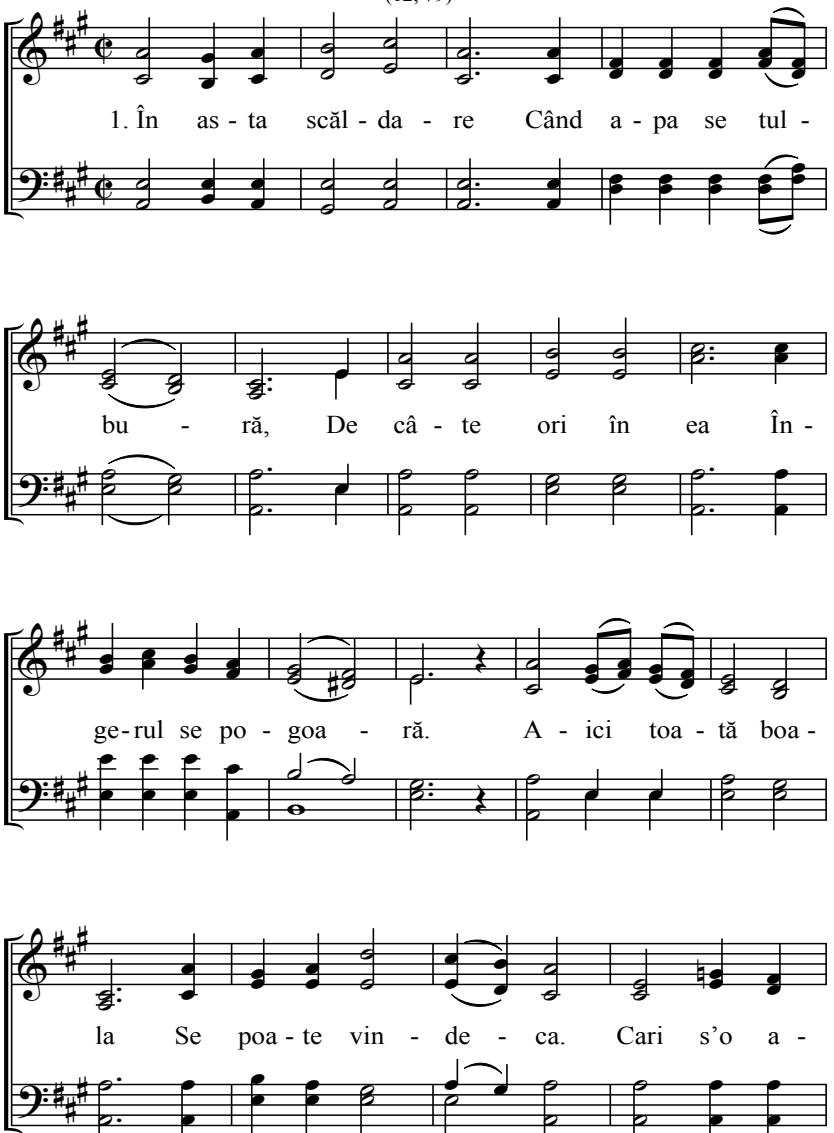

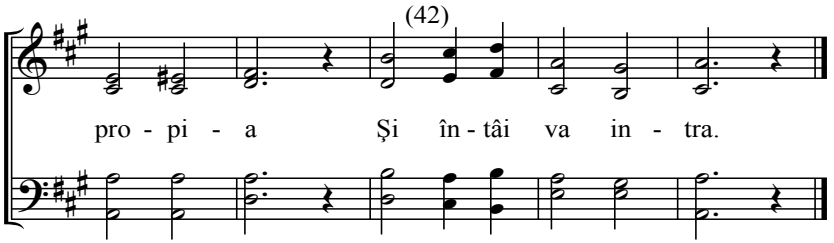

2. În acea scăldare Cinci portiţe fuseră,
La care mulţi bolnavi Şi lume se-adunară,
Orbi şi neputincioşi, Slăbănogi şi uscaţi,
Leproşi şi ciungi şi şchiopi Şi mai mulţi vătămaţi.

3. Veniţi vă vindecaţi Aici toată durerea
Cei păcătoşi cu toţi. Că ici îi vindecarea,
Şi numai aicea Veţi însănătoşa
În Casa Domnului, Acuma veţi intra.

4. Grăbiţi nu-ntârziaţi, Că altcum mult veţi zăcea,
Că altul nu este, Christos poate ajuta!
Şi ca un înger sfânt Domnul cu mâna Sa,
Pentru a Sa milă, Ca un rob va spăla.

5. Precum Adam a fost Nainte de cădere,
Aşa suntem în Christos, Născuţi fiecare,
Oricare va crede În asta scăldare,
Prin jertfa lui Christos Află vindecare.

6. Spre semn Duhul cel Sfânt De sus din cer a venit,
Ca ungere a lui Christos, Sfinţii L-au primit,
Dar cari dup-aceea La păcat s-a preda,
Acela va primi De două-ori osânda!

7. Doamne, auzi-ne! Şi de noi îndură-Te,
Doamne al Tău Duh Sfânt Peste toţi îl trimite,
Peste cari vor căuta Să intre-n casa Ta,
Şi-a vrăşmaşului jug Voiesc a-l lepăda!

43 **Botezul**

(12, 79)

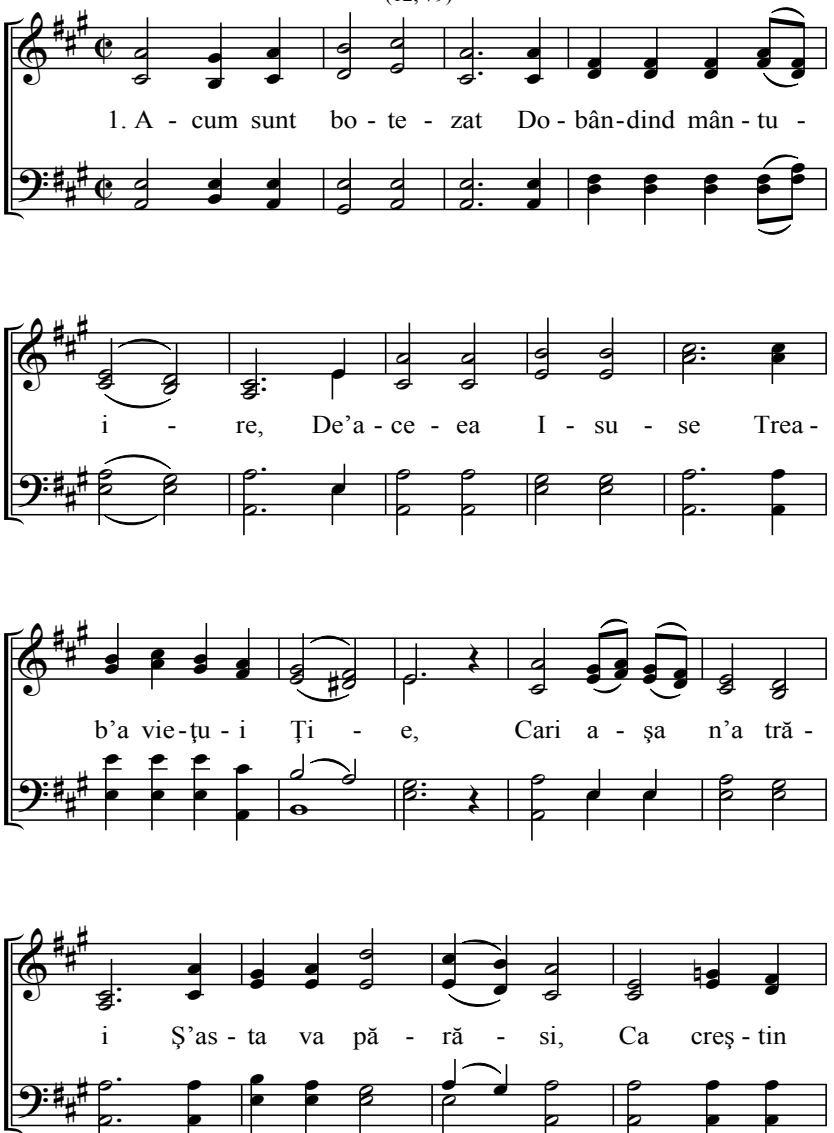

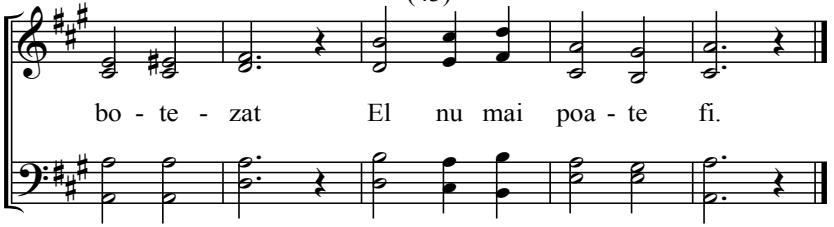

2. Botezat Isuse Şi cu Tine îngropat,
Cum aş putea, mai mult A sluji, eu la păcat,
Din morţi ai înviat Întru mărirea Ta,
Şi acum îi sfântă Aici viaţa mea.

3. Acum sunt botezat, Gândul bătrân să moară,
La Tine să alerg Când lipsuri mă-mpresoară,
O, Doamne! ajută-mi În mini să se vadă,
Botezul Tău, cel sfânt Şi-n Tine să creadă.

4. Acum sunt botezat Isuse în moartea Ta,
Şi Tu mi-ai dăruit Binecuvântarea Ta,
O! Doamne! Dă-mi mie Ca în inima mea,
Pe Tine să Te am, Ici în toată vremea.

5. Acum sunt botezat, Să ştie toată lumea,
Că eu nu sunt ca ei, În toată-ntunecimea,
Botezu 'mi ajută, Ca prin rugăciune
Să pot sta-mpotrivă, La cel rău când vine.

6. Acum sunt botezat, Eu nicicând nu voi lăsa
Păcatul să-nvie Iară în inima mea,
Cea mai mică poftă, N-aş lăsa ascunsă,
Pe crucea Ta, o voi Pironi Isuse!

7. Putere Tu îmi dă Şi mă-ncredinţează,
Cu Mâna-ţi cea sfântă Mă binecuvintează,
Şi atunci fericit Voi fi în Casa Ta,
Cândva voi ajunge Sus în Patria Ta!

Unul pentru toţi

(12, 79)

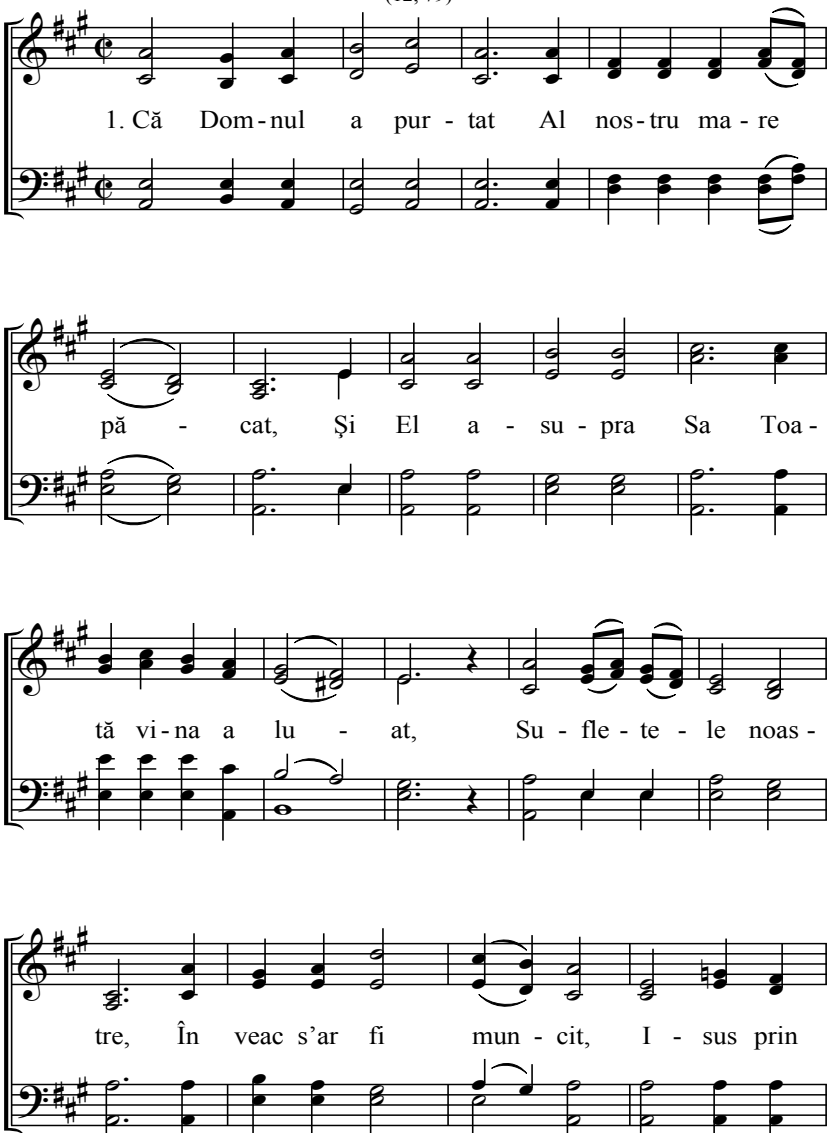

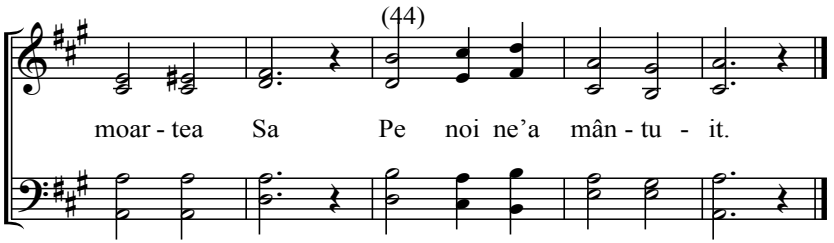

2. Zis-am că Dumnezeu, A mustrat pe Fiul Său,
Dar noi am meritat Patima şi chinul Său,
Noi am păcătuit, El chinul a răbdat,
Noi am fost vinovaţi, El morţii s-a predat.

3. El a fost pedepsit, Dar pace ne-a câştigat,
El S-a dat răstignit, Sufletele ne-a scăpat,
Că noi fără păstori, Rătăcind am umblat,
Dar Dumnezeu prin El, Păcatul ne-a iertat.

4. Ca miel nevinovat Ce îl pun înainte
Gata spre junghiat Nici gura nu-şi deschide,
Aşa Isus Christos Sângele Şi-a vărsat,
Pentru noi aici jos, De ne-a eliberat.

5. Lupta şi moartea Ta, Ne-a dat nouă viaţă,
Prin legătura Ta, Avem slobozenia,
Tu crucea ai răbdat, Pe noi ne-ai vindecat,
Cu sânge ne-ai spălat, Al nost mare păcat.

6. Tu ne-nvredniceşte, ca şi Tine să răbdăm,
Ca ori şi prin cât greu, Crucea Ta să o purtăm.
Dă-ne ca să răbdăm, Precum Tu ai răbdat,
Ocară pe cruce, Cu spini încununat.

45 **Pocăinţa**

(12, 79)

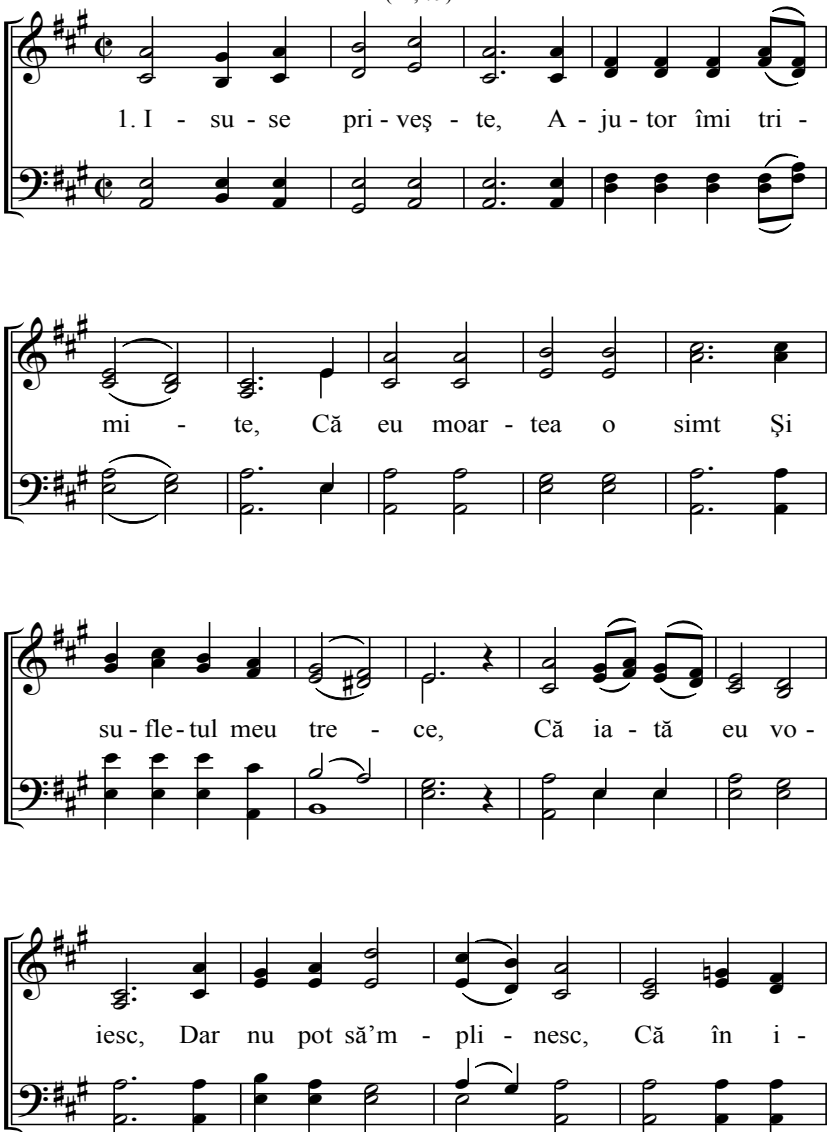

(45)

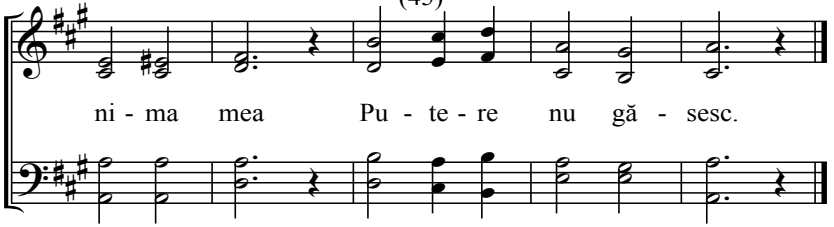

2. Că moartea m-a robit, Păcatul m-a celuit,
Şi oricum mă întorc, Nu mă aflu fericit,
Gândit-am că sus stau, Dar iată în praf zac,
Gândul meu e nimic Şi acum l-am lăsat.

3. Eu tot caut şi alerg, Dară pace nu găsesc,
Inima mea-i tristă, Căci nu pot să împlinesc,
Legea-mi descoperă A mele păcate,
Dar nu-mi poate-ajuta Ca să scap de moarte.

4. Singur Isuse poţi, Din tot chin a mă scăpa,
Eu cu toată voia, Mă predau în mâna Ta,
Dacă Tu nu-mi vei da Din nou viaţa Ta,
Atunci cu fapta mea, În chin voi rămânea.

5. De mine Te-ndură, Căci m-aplec 'naintea Ta,
Slabă inima mea Umple o cu mila Ta!
Că nu-ncetez rugând În pulber -aşternut
Viaţă nouă-mi dă Ca să nu fiu pierdut!

6. Tu Te-ai făgăduit Şi poţi a mă întări,
Când eu ca şi un slab Către Tine voi veni.
Şi de toată pofta, Aici m-oi lepăda
Numai iubirea Ta În mini loc va avea.

7. Şi acum mă iartă Căci de toate mă căiesc,
Eu cu tot mă predau, Ţie să Îţi vieţuiesc,
Păcatu-mi curăţă Şi Tu mă primeşte,
Şi în inima mea Vină locuieşte!

46

Lasă de Domnul

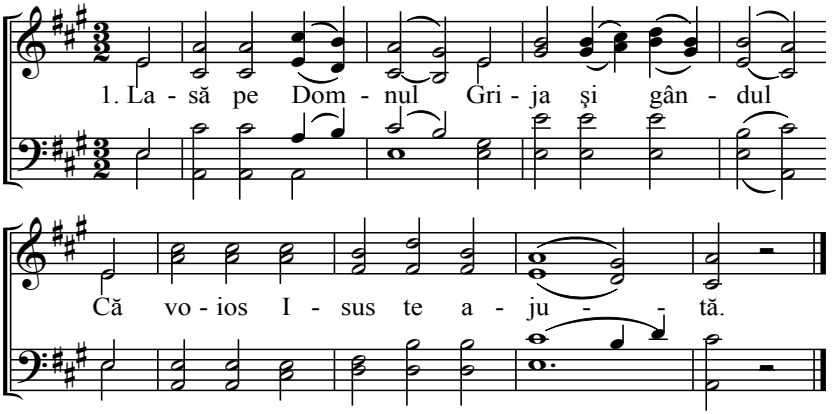

2. Când eşti întristat Şi însărcinat
La al tău milostiv te roagă.

3. Toată sarcina El o va purta,
Cu prea puternică mâna Sa.

4. Blând e şi smerit, Darul Lui cel sfânt,
Prin care noi aici vieţuim.

5. El te păzeşte, Ziua şi-n noapte,
Nu te teme nicicând de moarte!

6. De El te ţine Că El te duce,
La loc de odihnă, vecinică.

7. Bucuros rabdă, La Domnul caută,
Izvorul vieţii, te-aşteaptă!

47

Sileşte drept

(18, 72)

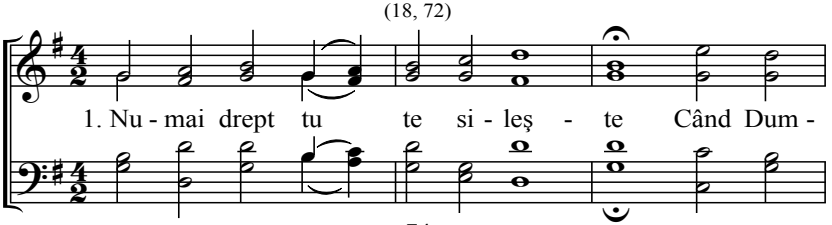

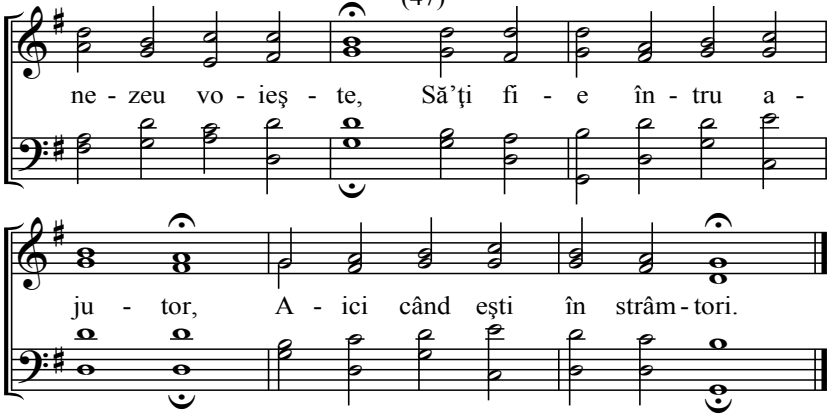

2. Sileşte că poarta-i strâmtă, Şi calea e îngustă.
Şi aici te vei strâmtora Şi din păcat vei scăpa!

3. Luptă-te ca iubirea ta Să se poată arăta,
Căci când ţi-e iubirea slabă Te poţi clăti, degrabă.

4. Luptă-te! şi pân' la sânge Păcatul a-l învinge,
Şi când vrăşmaşul vrea cu rău Biruie-l cu Dumnezeu.

5. În frică stai toată vremea Păzeşte-ţi mântuirea,
Până eşti aicea în trup, Strâmtorat eşti, tot mai mult.

6. Ţine-ţi tare cununa ta, Stai drept, în credinţa ta:
Să nu cazi 'napoi sileşte, Darul bine-l păzeşte!

7. Credinţa adevărată Nicicând, lupta nu gată,
Că păcatul mult aleargă În moarte să te tragă.

8. Credinciosul stă-n iubire Aşteptând, fericire,
Când vieţuieşte în Christos Are sufletul folos.

9. Credinţa adevărată De lume se-ndepartă,
Şi se uită numai la cer Acolo-i nădejdea ei.

10. Bine păziţi voi luptători, Fiţi în voi îngrijitori,
Ca să putem toate-nvinge Şi la cer, toţi ajunge.

48 Cântarea Dimineţii

(18, 72)

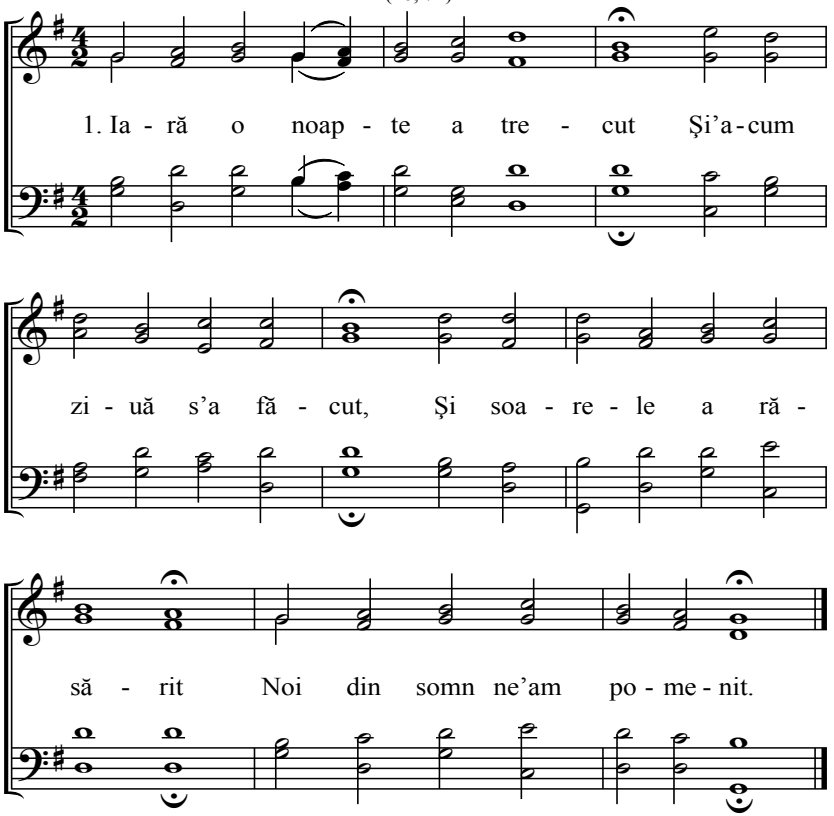

2. Noi copiii Tăi acum stăm
'Naintea Ta ne-aplecăm,
Şi laudă Ţie aducând
Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt!

3. Şi-n noapte 'asta 'ntunecată
Ne-ai păzit ca un Tată,
Şi bucuroşi putem vedea
Acum noi lumina Ta.

4. Doamne de bunătatea Ta
Te laudă Adunarea,
Care Tu în noaptea asta
I-ai păzit prin mila Ta.

5. Lasă astăzi, ca faţa Ta
Toţi să o putem vedea,
Şi fiind slobozi de păcat
S-avem lumina Ta-n veac.

6. Pace Tu ne dăruieşte
În Duh ne întăreşte,
Ca El pe noi să ne poarte
Calea Ta să ne arate.

7. Când noi căutăm, lasă aflăm,
Auzi-ne, Te rugăm!
Lumină în noi aprinde,
Cu pace, ne cuprinde.

8. Vorba Ta cea luminată
În inimi arătată,
Ca-n lumină şi adevăr
Să venim să Te lăudăm.

9. Tu ajutor ne trimite,
În pace, a petrece
Că numai Duhul Tău poate
Pe noi ici să ne poarte.

10. Varsă Tu în noi Părinte
Iubirea cea fierbinte,
Unul pe altul să iubim
Şi-n credinţă să trăim!

11. Lasă nouă-n ziua asta,
Binecuvântarea Ta,
Lasă Darul şi pacea Ta,
Pe noi slabi, a ne purta!

49 Cântarea de seară

(18, 72)

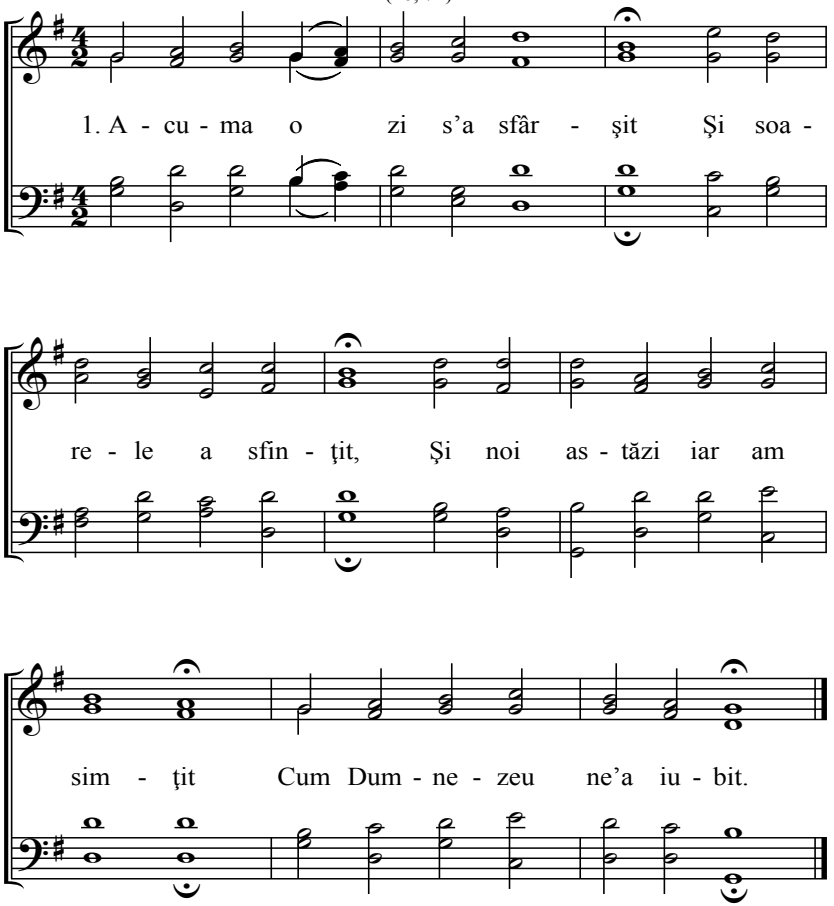

2. El pe noi cu Darul cel sfânt,
Ca un Tată, ne-a păzit,
Şi în inimile noastre
Dă viaţă şi pace.

3. Astăzi ne-a binecuvântat,
El să fie prea lăudat,
Cu iubire ne-a ’ntâmpinat
Şi-n luptă ne-a ajutat.

4. Unde Domnul nu zideşte
Lucrul se păgubeşte,
Dar când noi în El ne zidim
Dar şi pace dobândim.

5. Doamne Tu de noi lăudat eşti,
Că Tu pe noi ne păzeşti
Că dacă Tu nu ne-i păzi,
Doamne ce de noi va fi?

6. Şi acum în seara-ceasta
Noi venim ’naintea Ta,
Laudă Ţie, noi a-Ţi cânta
Doamne de iubirea Ta.

7. O, Doamne lasă vorba Ta,
În inimi a o purta,
Şi Tu lasă lumina Ta
Pe noi a ne lumina.

8. Doamne Ţie noi ne rugăm,
Şi înaintea Ta stăm
Păzeşte-ne-n noapte-aceasta
Pe noi în lumina Ta.

9. Numai Tu pe noi ne păzeşti
Şi Tu noaptea ne scuteşti
Noi în puterea Ta credem
Şi în mâna Ta ne dăm.

10. Către Tine ne-apropiem,
Tată Ţie ne rugăm,
Tu pe cale ne păzeşte,
Pace ne dăruieşte!

50 Fiţi câştigaţi

(83, 154)

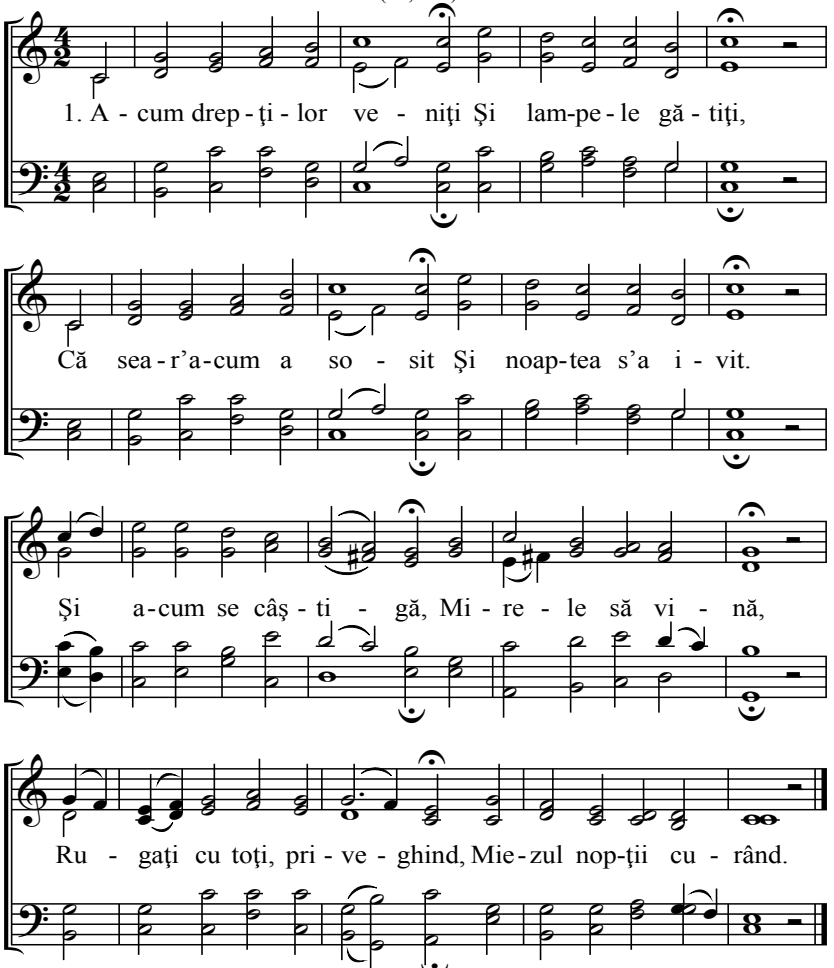

2. A voastre lampe gătiţi, Cu oleu le umpleţi,
Fiţi totdeauna gata, Ca sfinţi a-L aştepta.
Străjerii-n Sion strigă: Mirele-i aproape,
Ieşiţi şi-L întâmpinaţi, Aliluia cântaţi!

3. Voi fecioare-nţelepte, Cântaţi-I cu toate,
De bucurie cântări, Ca îngerii în cer!
Că uşa e deschisă, Nunta e gătită,
Fiţi numai câştigate, Domnul e aproape!

4. El numai cât nu vine, Fiţi cu îngrijire!
Primăvara a sosit, Pomii au înflorit.
Vară bună se-arată, Vecinică curată,
Şi zorile se ivesc, Venirea Lui vestesc.

5. De-aceea să priveghem, La somn loc să nu dăm,
Domnul în mânia Sa, Va pedepsi lumea,
Toţi cari ne-ngrijaţi trăiesc, Semnul fiarei cinstesc,
Şi-s la balaur predaţi, De-aceea privegheaţi.

6. În Sion Îl întâlniţi, Cari pe Domnul iubiţi,
Cu bucurie-I cântaţi Şi nu fiţi întristaţi,
Bucuros ceas a venit, Mireasa s-a ivit,
Cununa să-şi primească, Din mâna-I cerească.

7. Voi cari ici aţi pătimit Şi cu El aţi murit,
Când veţi sfârşi patima, Primiţi bucuria.
Cu Mielul veţi stăpâni Şi-n veac cu El veţi fi
Atunci El va triumfa, În biruinţa Sa.

8. Haine albe-ţi îmbrăca, Şi finici veţi purta,
Şi când lupta s-a găta, Atunci psalmi veţi cânta.
Şi cât aicea aţi plâns, Vi s-a-ntoarce în râs,
Precum când trece iarna, Vine primăvara!

9. Cetate sfântă avem, Noul Ierusalim,
Unde cei drepţi păşunesc Şi toţi se veselesc.
Unde am fi adunaţi, Cu toţi ai noştri fraţi,
Când Domnul Sfânt va veni, Şi într-una vom fi.

10. Isus dorinţa noastră, Cât de curând vină,
Răsare soare dorit, Şi neîntârziind
Isuse ne ajută, Şi ne ia, din luptă,
Mântuirea Ta, dorim, Patria să primim.

Deşteptaţi-vă în lupta credinţei

(15, 33, 36, 205)

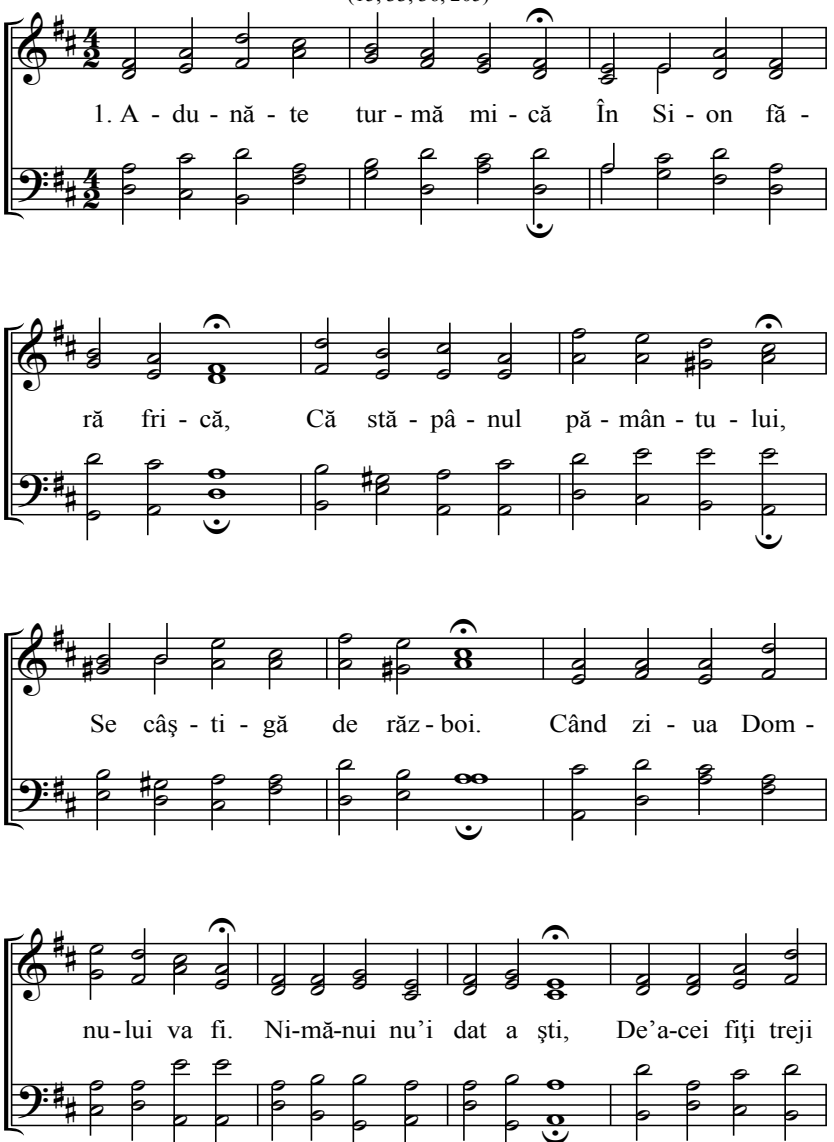

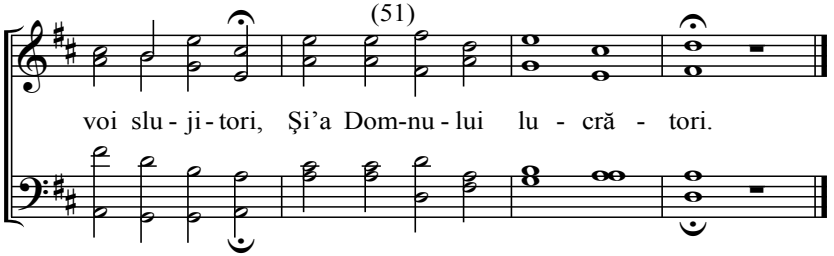

2. Fraţilor nu vă întristaţi Numai vremea aşteptaţi,
Daţi trupul şi inimile, Că-i pentru noi Mirele.
Şi dacă treabă a purta Aici toată ocara,
Atunci ne putem bucura Că la Domnul ne-e plata!

3. Dacă aici am lăcrăma Acolo ni s-a schimba,
Întristarea în cântare Patima-n bucurie.
Şi dacă noi am şi vedea Vrăşmaşul car' săgeta,
Nu treabă a ne-nfricoşa Că Domnul ne-ar ajuta!

4. De-acei plângând să semănăm, Şi să ne încredinţăm,
Creştini-s tot în strâmtorări Până când ajung în cer.
De-acee-acum, să lăcrămăm Lui Isus să ne rugăm:
Până când în cer, vom cânta Mielului Aliluia!

5. Că de aici de pe pământ, Cei drepţi care au sfârşit,
Strigă către noi în toate Fiţi drepţi până la moarte.
Aliluia acuma fraţi Numai în luptă toţi staţi,
Până când lupta veţi sfârşi Şi cu El veţi odihni.

6. O! cine n-ar vrea să fugă, Din pustia-sta lungă,
Şi în Sion a locui Şi-acolo în veac a fi.
Că acolo vom fi scutiţi Şi de Domnul îngrijiţi,
Şi noi atuncea am vedea Acolo fericirea!

7. De-aceea fraţilor luptaţi, Ca de aici să scăpaţi,
Şi Domnul să ne mângâie Pe noi în fericire.
Că numai cei ce-nving poartă, Cununa de viaţă!
De-aceea staţi şi privegheaţi Iubiţi, credeţi şi răbdaţi.

Spre Pocăinţă

(15, 33, 36, 205)

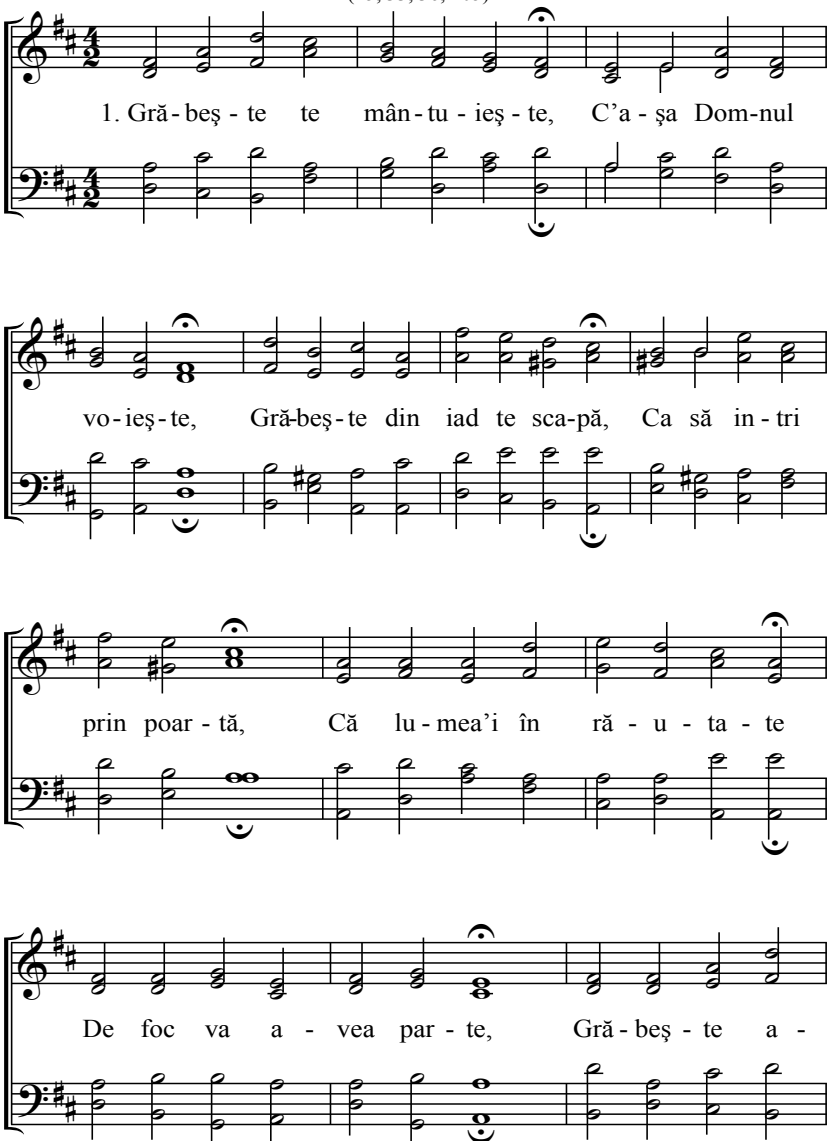

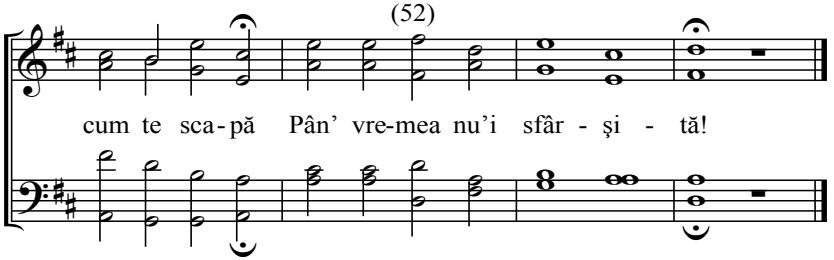

2. Grăbeşte de te întoarce La cari te poate scoate,
Acum te poţi tu câştiga Pân' n-a fi judecata,
Că Domnul vrea a milui, Dacă tu te vei sili!
De-aceea treabă gat'a fi Inima a nu 'mpietri!

3. Nu zice să las pe mâine Ceasul poate să vină,
Numai răul îl urăşte De păcat te fereşte.
Către Domnul te sileşte Lui te mărturiseşte!
Lui plângând te pocăieşte La El milă găseşte.

4. Sileşte c'acuma-i mila În lume, nu rămânea,
Numai mântuirea caută, Că în ea ai viaţă!
Mântuirea îi în Christos Numai când eşti credincios,
Cari de păcat te-a curăţa, Cu Duh Sfânt te-a boteza.

5. Când în Christos te-ai îmbrăcat, Şi crezând te-ai botezat!
Apoi nu te da întristat Ca să nu cazi în păcat.
Vrăşmaşul umblă ca turbat După cei ce au scăpat,
Căci el iar vrea să-i înşele Din nou în fapte rele.

6. Priveşte tu cu Duhul tău Către cer, la Tronul Său!
Şi nu te teme de cel rău Fii omul lui Dumnezeu!
Luptă-te tare-n credinţă Şi umblă-n umilinţă,
Când dar-acesta vei păzi Cununa vei dobândi!

53 Dorinţa

(80, 183)

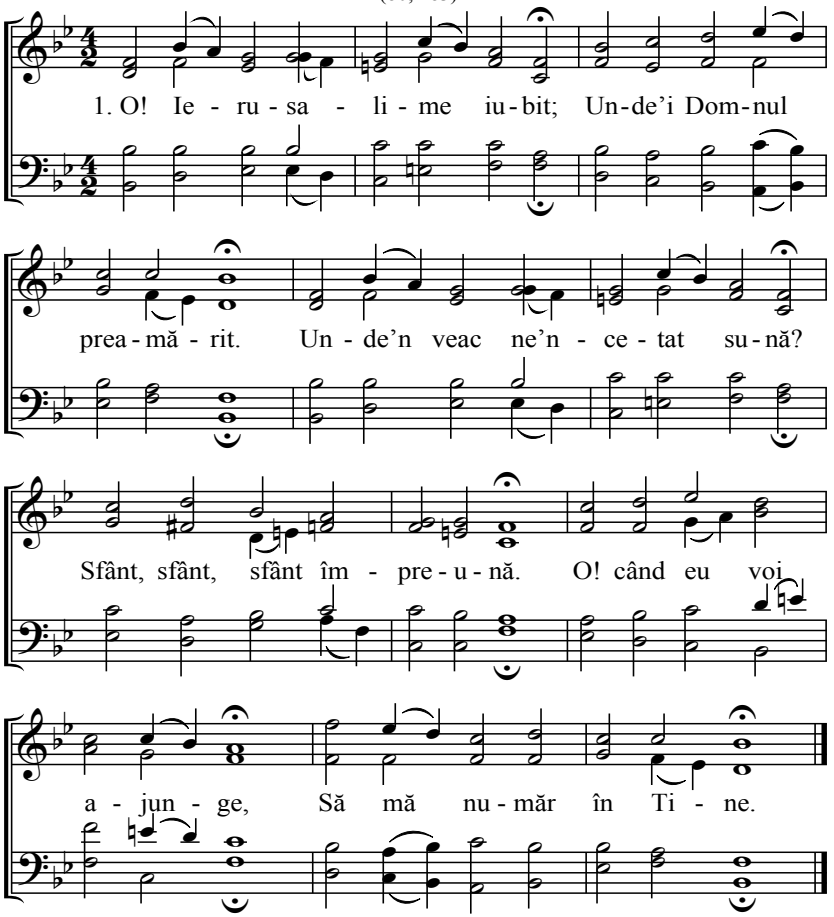

2. Aici în călătorie,
În asta grea pustie,
Aici până se biruie,
Multe sunt nevoile.
Iar Dumnezeu dar ne dă,
Ca să stăm în credinţă!

3. O!cum doresc eu a vedea,
Doamne, sfântă, faţa Ta,
Întru împărăţia Ta!
Unde n-oi mai suspina,
Ci numai mărirea Ta,
Voi privi totdeauna.

4. O! Isuse păstorule.
Când va veni ziua Ta!
Şi Tu pe noi prin mila Ta,
Ne-i duce în casa Ta.
Unde-a Ta apă vie,
Setea să ne-o stâmpere.

5. O! Tu cetate aleasă,
Cari-eşti de tot frumoasă,
O! să pot eu aripi avea,
De aici să pot zbura.
În oraş din nou zidit,
Cari Dumnezeu l-a lucit!

6. Dar dacă voi mai rămânea?
Pe marea lumi-acestea?
Atunci Te rog o! Isuse!
Să-mi dai prin a Ta milă.
Nădejdea a-mi fi tare!
Ca să scap de cădere!

7. Ori ce valuri s-ar ridica,
Eu tot nu m-oi afunda.
Că eu la ţărmuri voi vedea,
Luminând lumina Ta!
Şi prin strălucirea Ta,
Mi-i duce în casa Ta!

54 Propovăduirea pe munte

(80, 183)

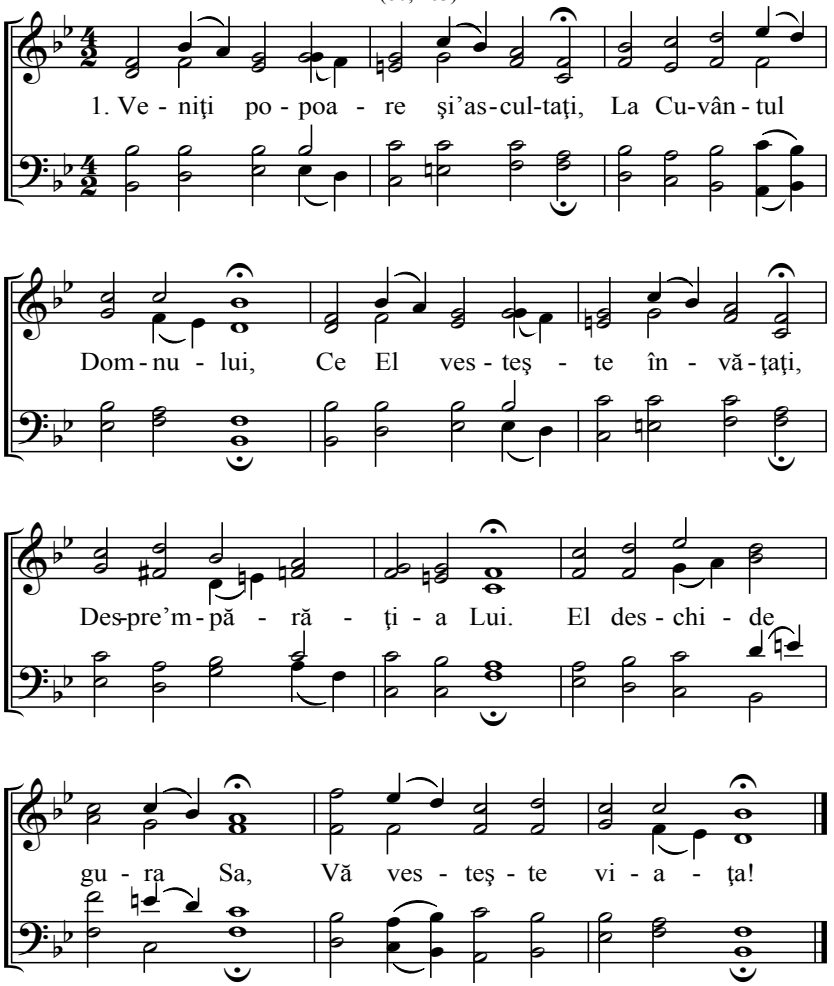

2. Fericiţi cei săraci în duh, Cari se roagă Domnului.
Că El de ei se-ndură mult, Că-i mare iubirea Lui,
Al vostru e darul Lui! Tot regatul cerului!

3. Fericiţi sunt cari se căiesc, Pentru al lor mult păcat,
Aceia milă dobândesc, Că-i Dumnezeu îndurat.
El păcatul le-a ierta, Şi-n inimi i-a mângâia!

4. Fericiţi sunt care sunt blânzi, Ca Mielul lui Dumnezeu.
Pe nimenea nu iau în râs, Se smeresc prin Duhul Său.
Că cine-i aicea blând! Va moşteni nou pământ.

5. Fericiţi sunt cari flămânzesc, După dreptate-s doriţi;
Că aceia se fericesc! Cu dar vor fi miluiţi!
Căci cari aici milă cer, Vor dobândi-n adevăr.

6. Fericiţi sunt cei cu milă Care aminte-şi aduc
Şi în faţă ei nu caută. Către toţi ei milă fac.
Cari se-ndură bucuros, Dumnezeu e lor milos.

7. Fericiţi sunt cari inima, Curată-n toate-o păzesc,
Acolo loc îşi va afla, Duhul Tatălui ceresc.
Numai aceia cândva Pe Dumnezeu vor vedea.

8. Fericiţi sunt fiii păcii, Cari pacea o urmăresc,
Cari nu fac ca păcătoşii! De mânie se păzesc,
Căci cari pacea vor vesti, Fii lui Dumnezeu vor fi.

9. Fericiţi sunt cari pătimesc, Pentru adevărul Său!
Cari mântuirea Lui vestesc, Sunt slugi lui Dumnezeu!
Căci cari murind pătimesc, Împărăţia primesc.

10. Fericiţi vi-s când oamenii Vă hulesc şi prigonesc,
Împărăţia voastră e! Când ei de rău vă vorbesc
Atunci veţi fi miluiţi! Ca toţi profeţii cei sfinţi.

11. Fericiţi cari fără vină, Aici goană vor răbda,
Căci când Domnul va să vină, El atunci plata le-o da.
Pentru ei e rânduit, Cununa până-n sfârşit.

12. Dar vai vouă celor bogaţi, Că aici mult nu veţi fi,
Vai celor ce sătui v-aflaţi! Că în veac veţi flămânzi.
Şi vai vouă căci iată Mare frică v-aşteaptă.

Marele Arhiereu

(106, 153)

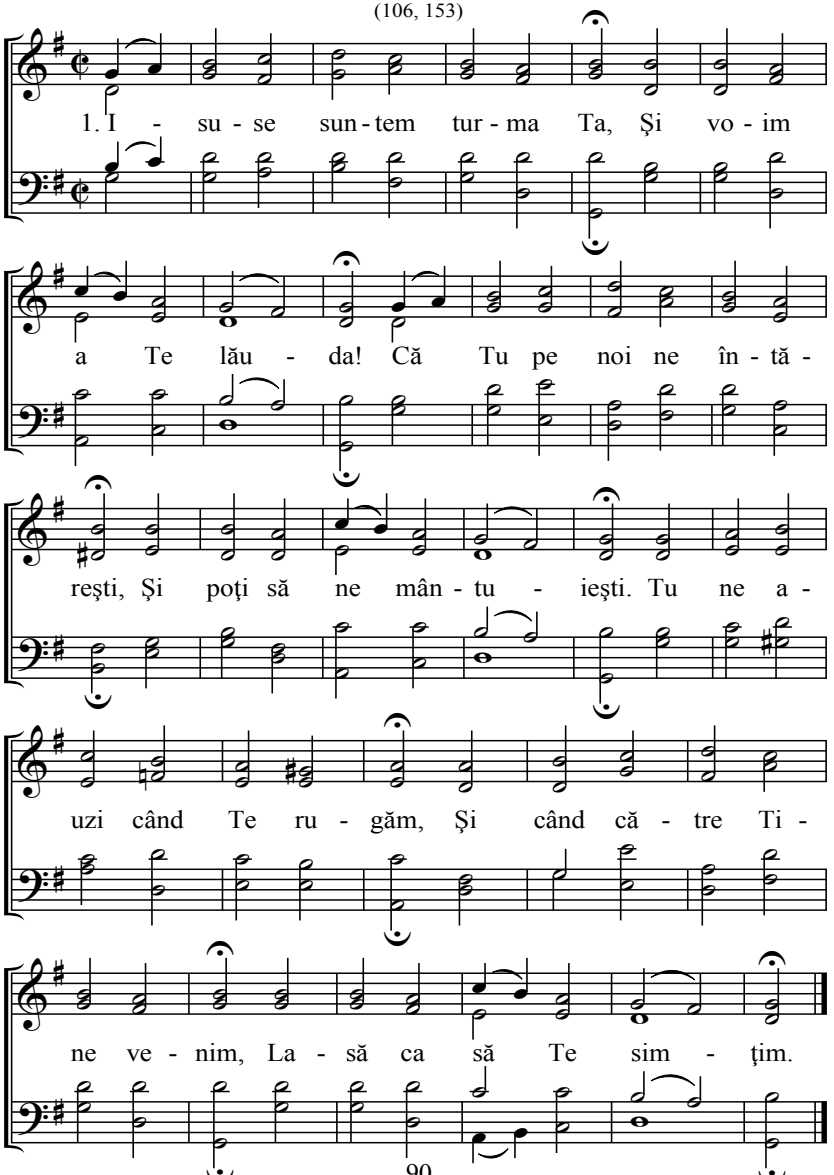

2. Tu prin ducerea Ta la cer,
Ne-ai lăsat nouă puteri.
Şi Tu ne-ai arătat calea
Ca noi să-Ţi putem urma.
Prin credinţă ştim ne-ndoit
Cum Tu nouă-n rai ne-ai gătit
Un locaş de locuit.

3. Tu Te-ai dus în sfinţirea Ta,
Prin sfântă puterea Ta,
Şi-ai ajuns fericire
Şi vecinică mărire.
Tu singur prin puterea Ta,
Nouă ne-ai adus dreptatea,
Care-n veac va rămânea.

4. Capul nostru s-a dus la cer,
Aşa şi noi mădulari,
Când acolo ne-i aduna,
Şi viaţa Ta ne-i da,
Împreună cu Tine-am fi,
Sfântă faţa Ta am privi,
Şi în veac ne-am veseli.

5. Tu lângă Tine poartă-ne,
De acuma o Doamne,
Pentru cer rod a câştiga.
Cu vorba şi cu fapta,
La cer ne poartă inima.
Ca viaţa şi odihna,
În cer s-o putem avea.

6. Numai ce-i sus să cugetăm,
Şi ne-ncetat să căutăm.
De tot răul să ne ferim,
Şi păcatul să-l urâm.
Că-n lume-i numai minciuna.
Şi cine-n ea va rămânea,
În cer parte n-o avea!

7. Tezaur care-n cer luceşti,
După tine mă silesc.
Comoară cari n-are lumea,
Pe tine te-oi cumpăra.
Moştenirea-ndestulată
Şi fericire cerească!
Isus să-mi dăruiască.

Venirea Domnului

(106, 153)

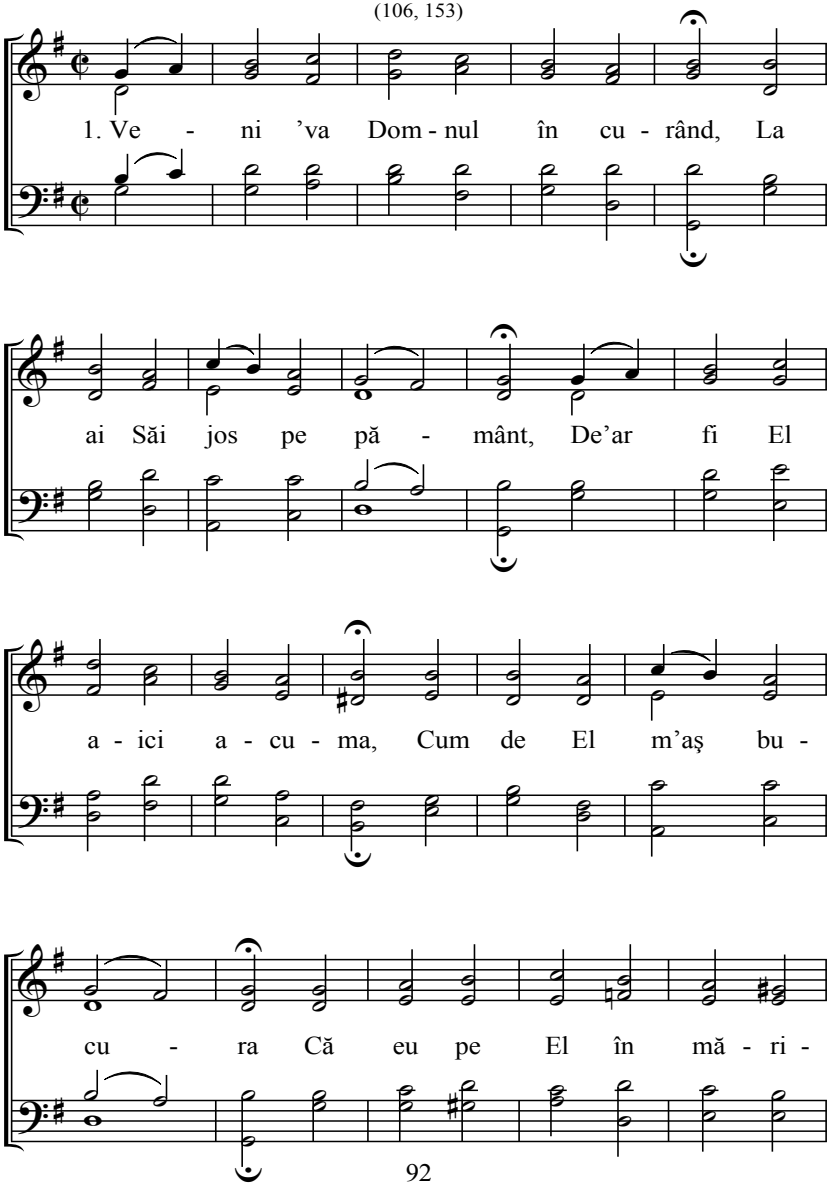

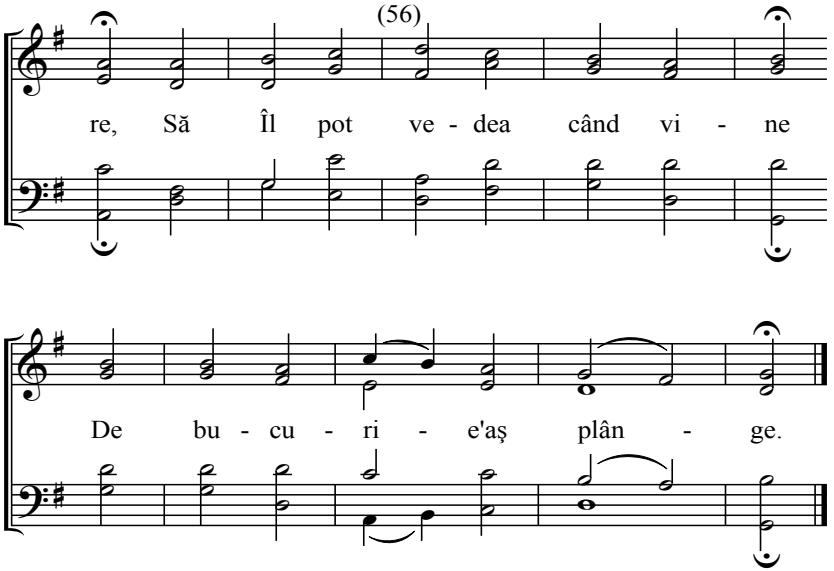

2. O! De-aţi striga Sionului,
El vine din Tronul Lui
Şi-n semn ca Fiul omului,
Sus pe norii cerului.
Îmbrăcat în mărirea Sa
O s-auzim noi trâmbiţa,
Când îngerul va striga.

3. Vină Isuse că Te-aştept!
Cu toţi ai Tăi cu cei drepţi!
Isuse nu întârzia,
Vină cu iubirea Ta.
M-oi bucura când mi-i zice,
Vină acuma la Mine.
Şi-n veac să fiu cu Tine.

4. Şi în duh mireasa strigă:
Amin Isuse vină!
Dorind a vedea faţa Ta
Din nou a se mângâia.
Că mireasa Ta aşteaptă
Precum Cuvântul arată
Că vei veni odată!

Isus ca pildă

(116)

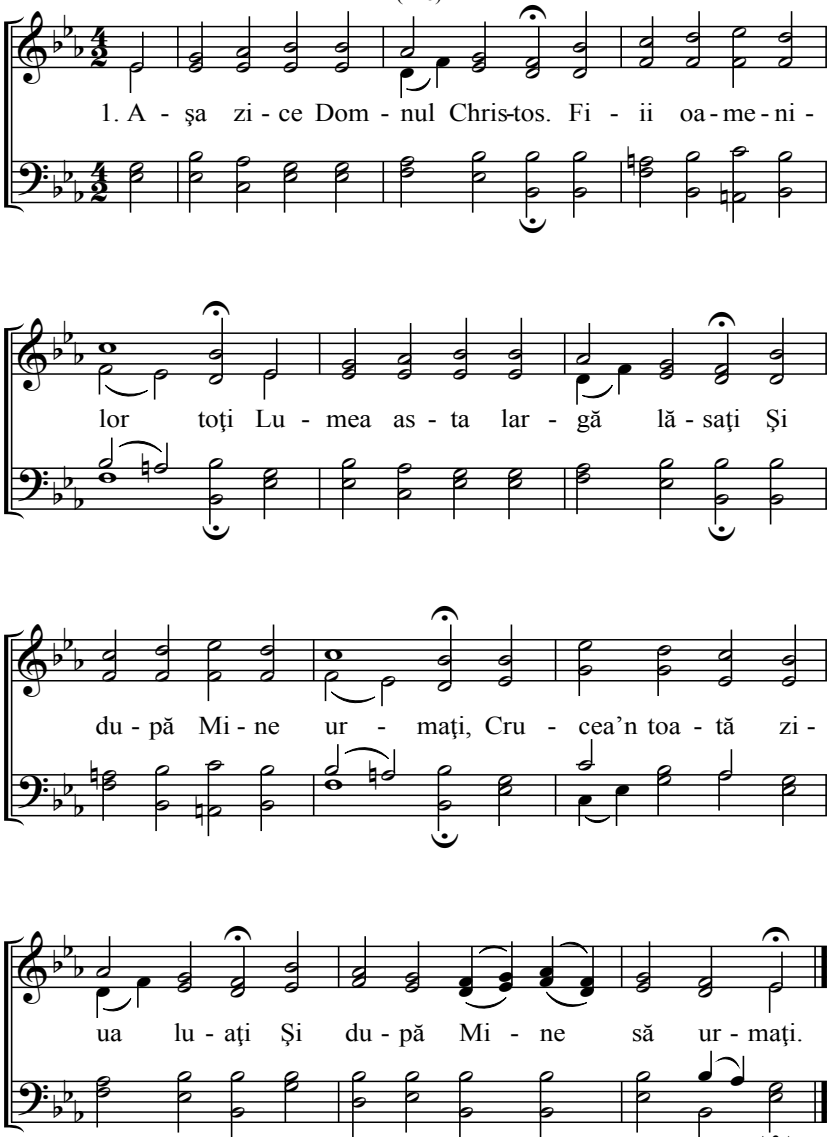

2. O! Doamne în viaţa Ta
Ne putem noi toţi uita
Şi aici putem învăţa,
În adevăr a umbla.
Că cine Ţie-Ţi va urma
În întuneric n-a umbla.

3. Cum Tu voia Tatălui Sfânt,
Bucuros ai împlinit,
Aşa eu acum mă trudesc
Voia Ta să împlinesc,
Că dacă Doamne-Ţi voi urma,
Cu Tini la Tatăl m-oi afla.

4. Căci Tu numai blând şi smerit
Aicea ai vieţuit.
Şi pe noi aşa ne-ai iubit,
De Te-ai predat răstignit.
Şi Tu de toţi Te-ai îndurat,
Şi de cei ce nu Te-au căutat.

5. Noi de la Tine ne-nvăţăm,
Cum din păcat să scăpăm,
Tu pe lângă noi Te trudeşti,
Pentru cer să ne găteşti.
Tu eşti al nostru bun Păstor,
Credincios şi îndurător.

6. Dacă e greu ’nainte mergi,
Ne ajuţi şi ne îndrepţi
Tu Te lupţi şi calea găteşti
Şi toate le biruieşti,
Unde-i purtător ’nainte
Lupta merge uşor foarte.

7. Cari iubeşte ceva mai mult,
E până în veac pierdut.
Căci numai prin Tine putem
La Tatăl să ajungem.
Care Ţie nu-Ţi va urma,
Nu-i vrednic de mărirea Ta!

8. Daţi toţi Domnului să-I urmăm
Şi după El să mergem,
Noi bucuroşi toţi să răbdăm,
Şi-n toate să ne luptăm!
Că numai care s-o lupta,
Cununa îşi va căpăta.

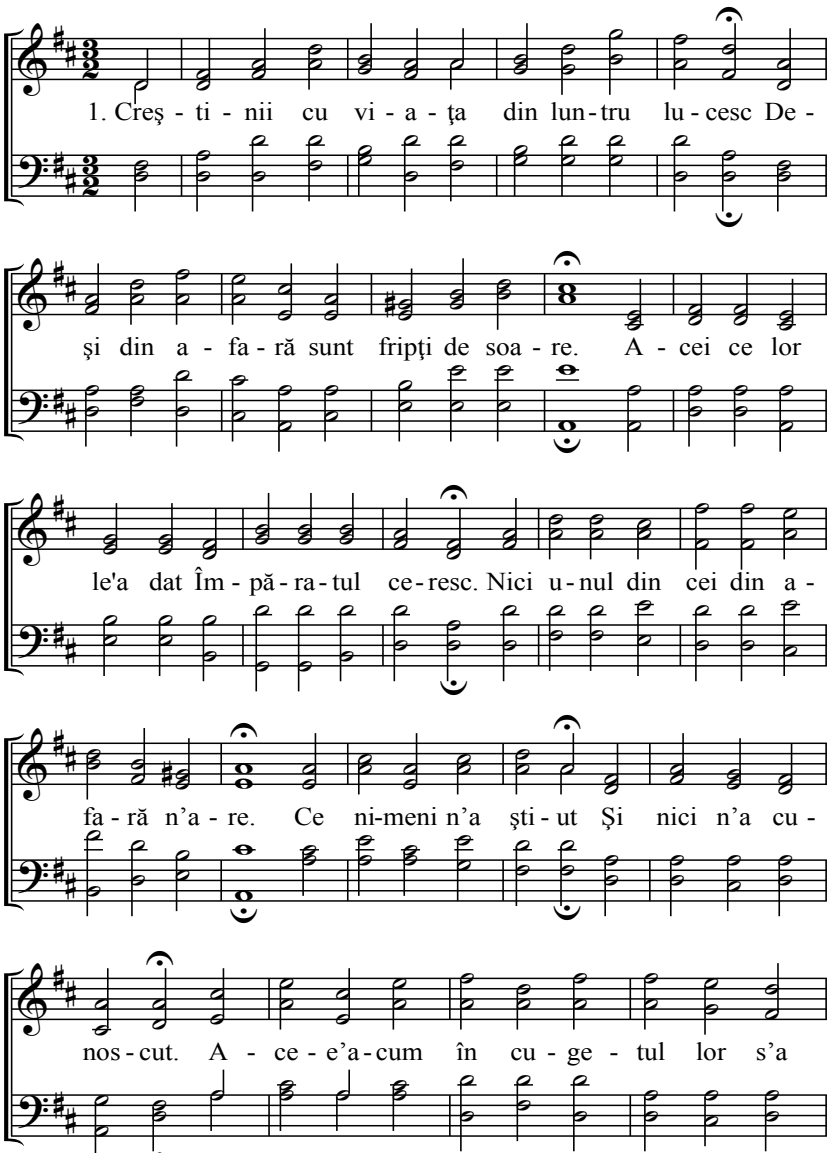
1. Creş - ti - nii cu vi - a - ţa din lun - tru lu - cesc De -
şi din a - fa - ră sunt fripţi de soa - re. A - cei ce lor
le'a dat Îm - pă - ra - tul ce - resc. Nici u - nul din cei din a -
fa - ră n'a - re. Ce ni-meni n'a şti - ut Şi nici n'a cu -
nos - cut. A - ce - e'a - cum în cu - ge - tul lor s'a

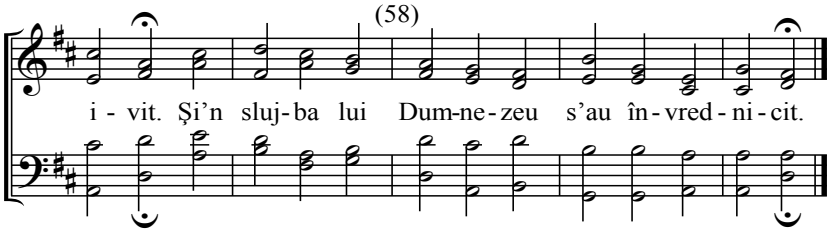

2. Ca cei mai slabi oameni din afar'arată Şi lumea îi ţine în mare dispreţ,
Dar din lăuntru sunt mireasă frumoasă. Prin Isus purtând cununi de mare preţ,
Şi e de minunat, Cum ei s-au câştigat. Ca să întâmpine pe al lor Împărat,
Care e în vestmânt de aur îmbrăcat!

3. Şi ei poartă în toate chipul pământesc, Fiindcă toţi sunt după Adam născuţi,
Ca şi alţii aicea în trup pătimesc. De ceilalţi oameni nu sunt desfăcuţi,
Ei mânâncă şi beau, Şi cum se cade stau. Pentru că răutatea asta lumească
Mai mult decât alţii ştiu s-o urască.

4. Dară din lăuntru ei sunt din Dumnezeu. Şi de lumina Lui toţi sunt luminaţi,
Precum El i-a născut prin sfânt Cuvântul Său Din Ierusalim de sus sunt alăptaţi.
Îngerii auzind, Se bucură cântând Ce aicea din gura drepţilor sună!
Străbătând la cer acolo-i împreună.

5. Ei aicea pe faţa pământului stau, Prin lumea asta rea în pace trăiesc,
Dară la cer privesc, acolo locaş au, Deşi sunt cei mai slabi dar nădăjduiesc.
Ei în răbdare stau Şi bucurie au Şi sunt ca şi morţi de pofta cea lumească,
Prin credinţă au putere sufletească.

6. Dară când Isus Christos Domnul vieţii! Ca şi-un Dumnezeu se va arăta,
Atuncea regatul Lui le va străluci, Şi spre mirarea lumii-l vor căpăta!
În veac vor stăpâni. Şi ei vor înflori, Cu cununi de aur sus în cer vor luci,
Şi în a lor frumos locaş s-or odihni.

7. Săltaţi dealurilor şi tu pământule Cari sămânţa lui Dumnezeu aţi primit,
Domnul a binevoit să vă dăruie. Duhul Sfânt prin care v-a pecetluit.
Care neîncetat, Voi toţi aţi aşteptat. Isus viaţa voastră s-a descoperi,
Şi care vor aştepta fericiţi vor fi.

8. O! Doamne Isuse ascunsă viaţă, Tu eşti la cari cred podoabă cerească,
Deşi aicea crucea greu îi apasă. Tu le dai putere duhovnicească,
Deşi-s dispreţuiţi, Aici şi necinstiţi, Ascunşi cu Christos în Dumnezeu vieţuiesc,
În cer împreună cu El se preamăresc.

Viaţa noastră 'i ascunsă

(60)

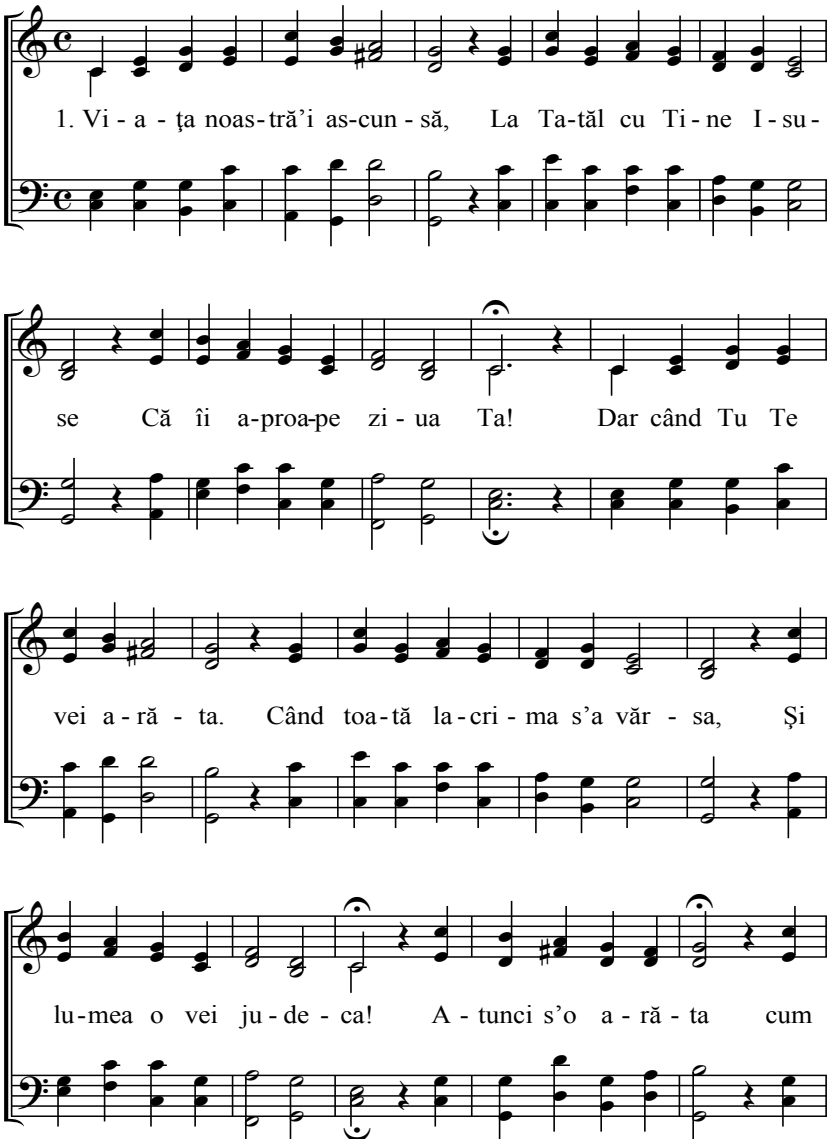

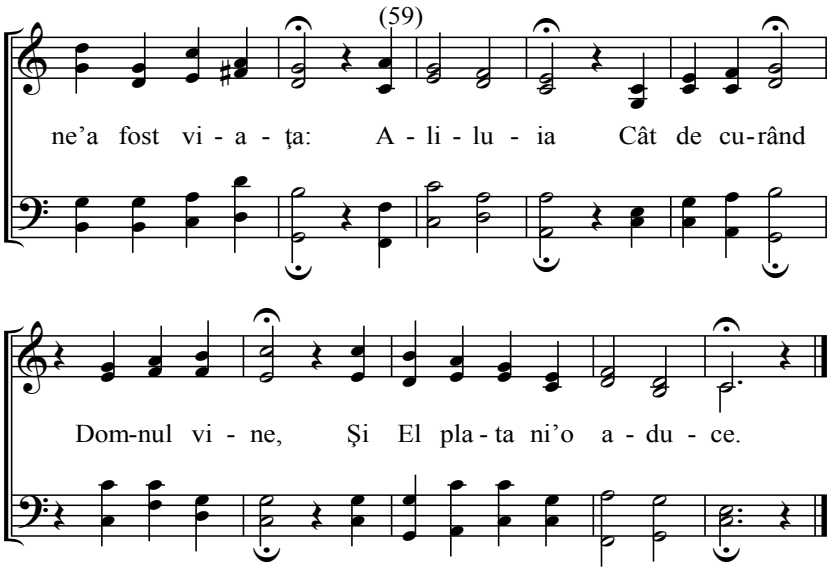

2. Noi cari ni-s în slăbiciune,
Tu ne-i ridica în mărire.
Dacă vei vedea iubire!
Vrăşmaşii Tăi vor tremura,
Noi ai Tăi prieteni ne-om mângâia.
Cari de Tine nu ne-om lăsa.
Tu pe noi ne-ai născut,
Şi Tu eşti nouă scut
Isus Christos. Spre mărire:
Pentru Tine
Tu până în veac ne ţine.

3. Tu Te-ai dus 'naintea noastră,
Doamne noi cu inima toată,
Cu toţi urmăm după Tine!
Nou regat Tu vei câştiga.
Şi ce e bătrân Tu vei strica.
Că ni-s a Ta moştenire,
E nespusă mare.
A noastră scăpare!
Amin, Amin Când noi murim,
Toţi sus venim!
Şi acolo ne odihnim.

Isus Christos Fie lăudat

(59)

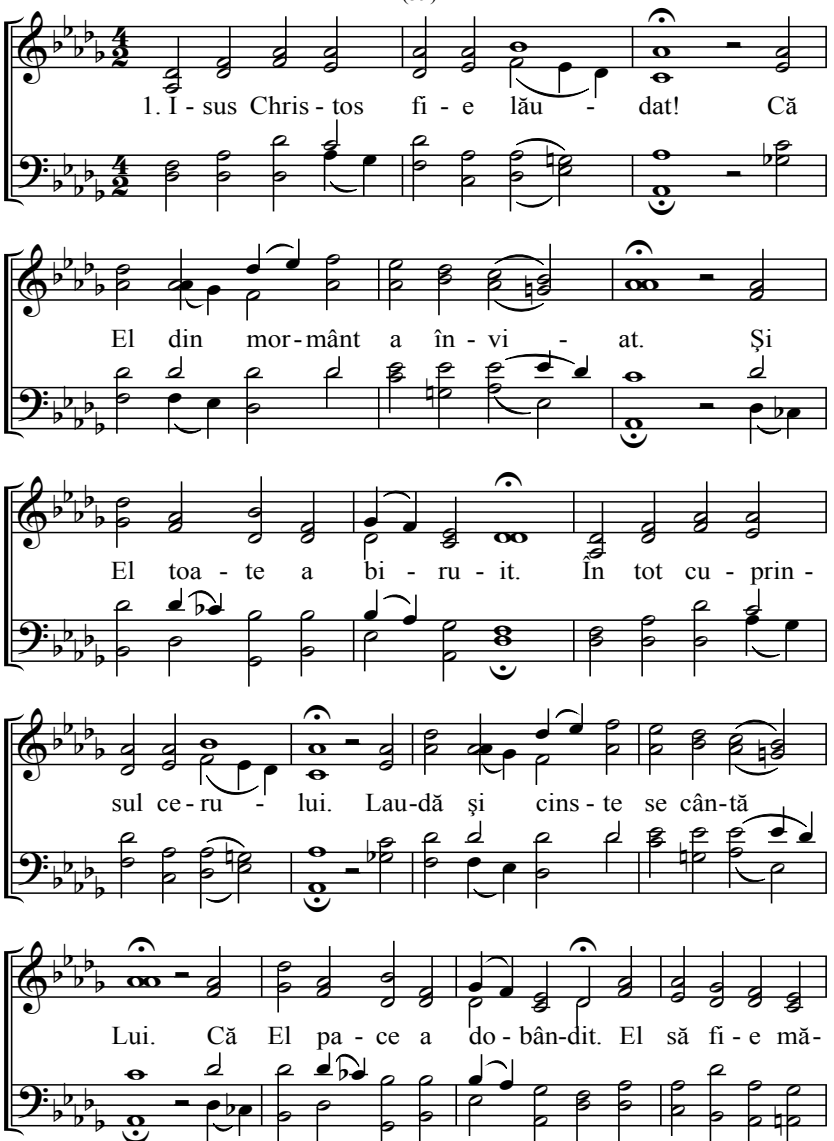

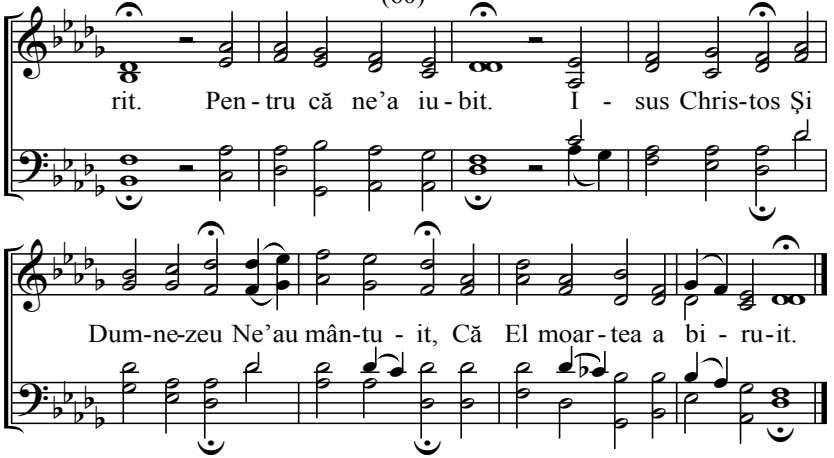

2. Tu eşti Domn nouă Isuse, Şi Ţie toate-Ţi sunt supuse,
Din veac şi iar până în veac.
Iubită parte Ţi-a căzut, Şi la toţi ai Tăi cari Ţi'au crezut,
Aşa mărire-ai câştigat.
Tu Ţi-ai dat pentru toţi,
Sângele de ne-ai scos.
Din păcate Şi din moarte.
Ne-ai luat Ţie,
În a Ta împărăţie.

3. Cândva cu glasul Tău cel sfânt, Vei chema pe ai Tăi din mormânt,
Şi le-i da făgăduinţa!
Acolo noi ne-am bucura: De Tine şi de lumina Ta.
Când noi vom vedea faţa Ta,
Corpurile noastre spre nouă lucrare,
Tu le-i schimba Prin mâna Ta,
Noi ne-am scăpa,
Sus la ceruri de-a dreapta Ta.

4. O! Doamne caută la noi jos, La ai Tăi prieteni care ne-ai scos.
Încă aici pe pământ jos,
Vină cu a Ta iubire! Ca să ne bucurăm de Tine.
Că Tu eşti bun şi credincios,
Şi care cu Tine
Aicea învie!
Prin credinţă, Aici sunt ei.
Din morţi scăpaţi,
Şi de păcate uşuraţi.

Toţi pentru unul

(59)

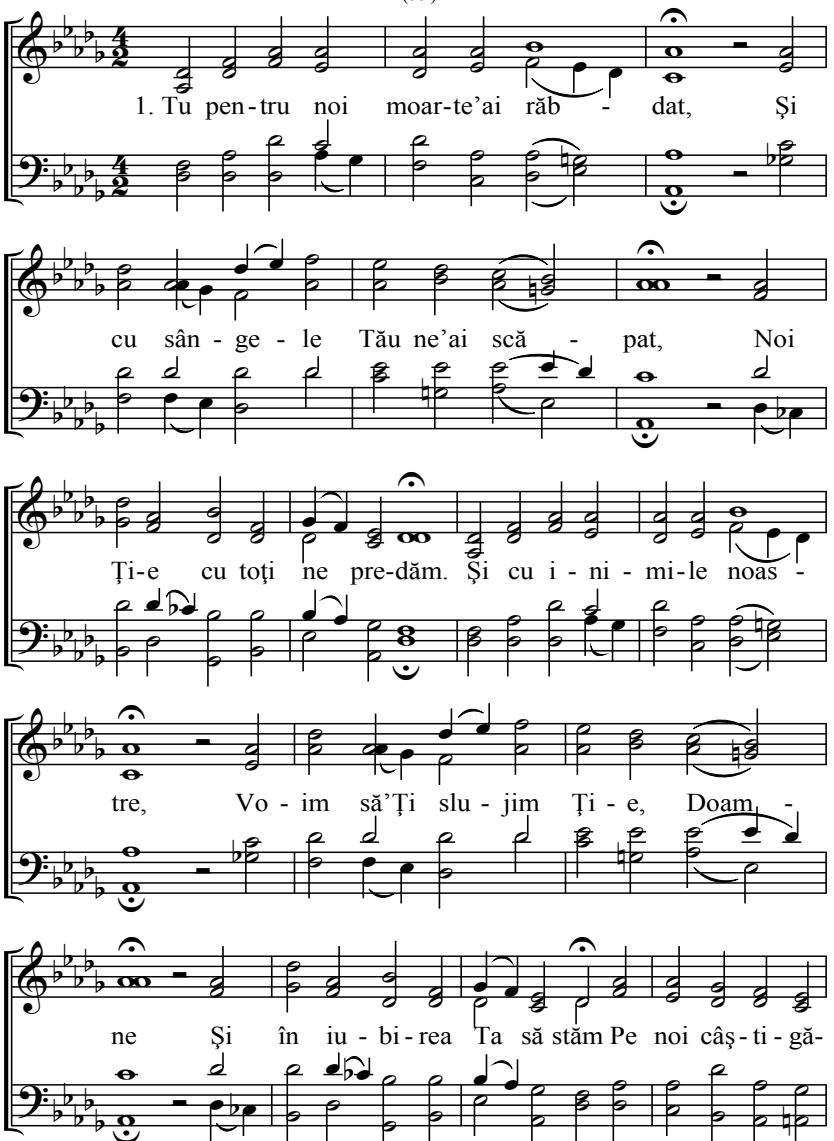

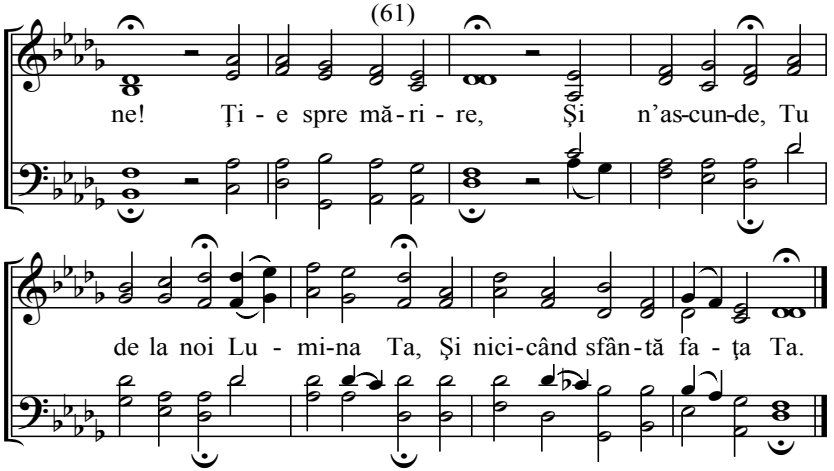

2. Nu noi pe Tine Te-am căutat,
Tu singur pe noi ne-ai adunat,
După cum ai binevoit,
Când Tu putere nu ne-ai da,
Şi nu ne-ai cinsti păşunea Ta!
Atunci de noi n-ar fi nimic,
Doamne îndreaptă Tu,
Tot cugetul nostru!
Sus către cer!
Ca pe care Tu-l vei 'ntări,
Nicicând în patimi n-a slăbi.

3. Doamne sfântă lucrarea Ta,
În săracii Tăi poţi arăta.
Între cei cari sunt renăscuţi.
Pe noi cu Duhul ne păzeşti,
Şi credem că Tu mult ne iubeşti.
Că Tu în toate ne ajuţi,
Cuvântul Tău cel sfânt.
Tu în noi L-ai sădit.
Şi Tu Doamne!
Îl sporeşte. Şi îl creşte.
Şi de păcat ne păzeşte.

Rodul Duhului

(211)

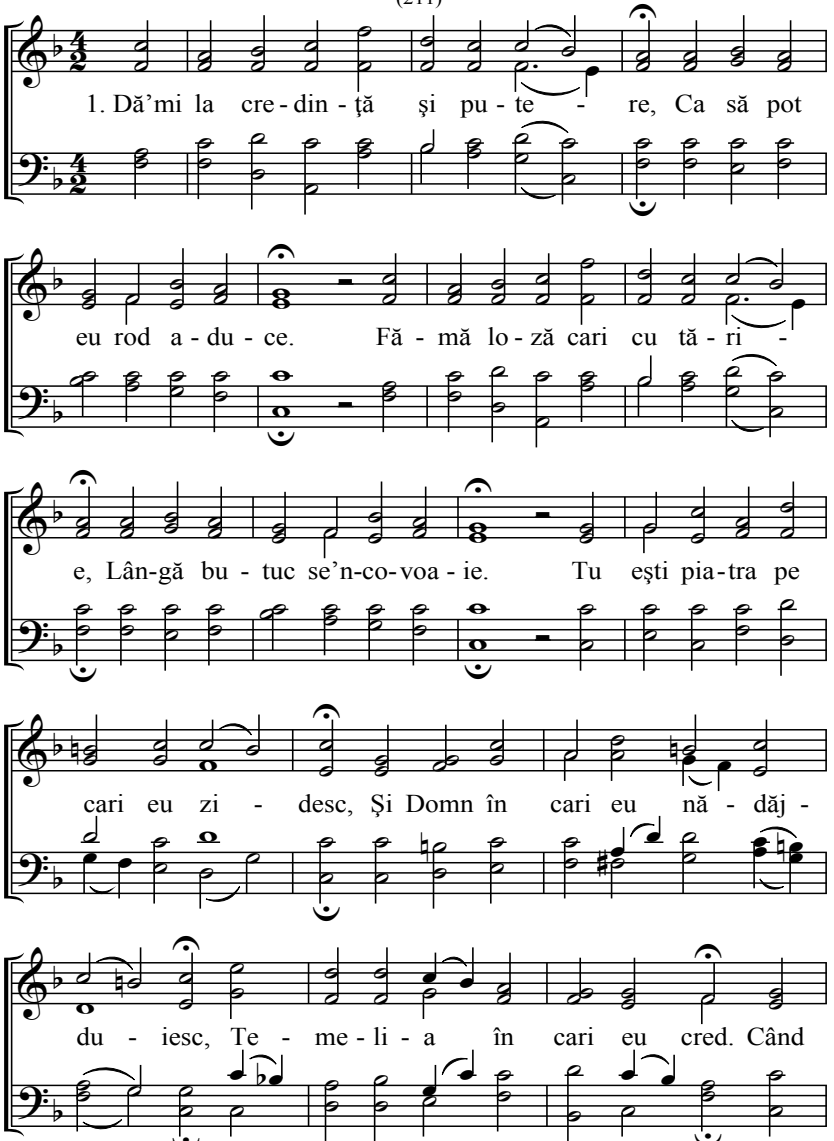

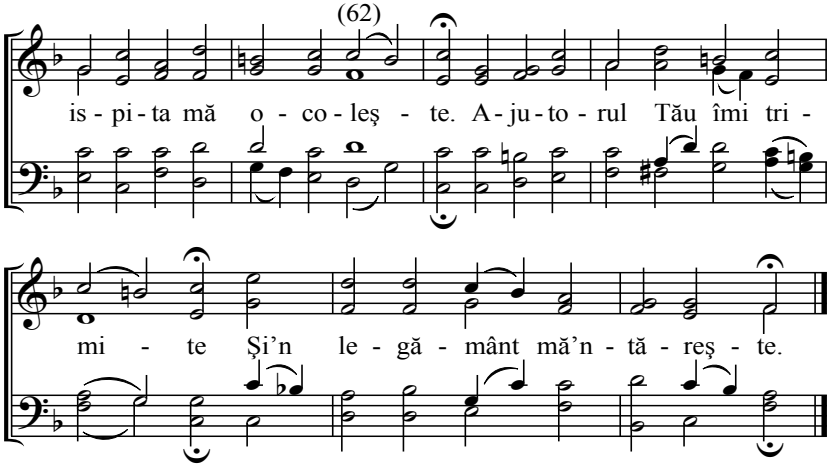

2. Ajută-mă ca nădejdea mea,
În veac întărită să stea,
Prin crucea Ta cât aici voi fi.
Tot răul să-l pot birui.
Lumea crede-n deşertăciune,
Dar eu mă uit, numai la Tine.
O! Tu, Mântuitorule!
Eu numai pe Tine Te-oi iubi,
Că Tu nicicând nu mi-i părăsi.
Iubirea Ta nu s-a sfârşi.

3. Prin crucea Ta mă poţi învăţa,
Ca eu drept să mă pot pleca,
Căci cine aici s-a înălţa
De Tine nu s-a 'propia.
Dar care aicea s-or smeri
Şi numai Ţie vor vieţui,
Tu pe-aceia-i vei întări.
Dăruie-mi Tu dar duhovnicesc
Ca şi eu să pot să mă smeresc,
Şi către cer să mă silesc.

4. Dar dacă aici voi mai trăi,
Cum Tu voieşti voi vieţui.
Iară dacă m-ar răpi moartea,
Eu tot nu m-oi înfricoşa.
Că viaţa Ta-n mini trăieşte,
Şi moartea Ta mă întăreşte.
Deşi viaţ-asta trece,
Tu-mi întăreşte inima mea.
Cu asta să mă pot mângâia
Că-n Tine sunt, totdeauna.

Magnet

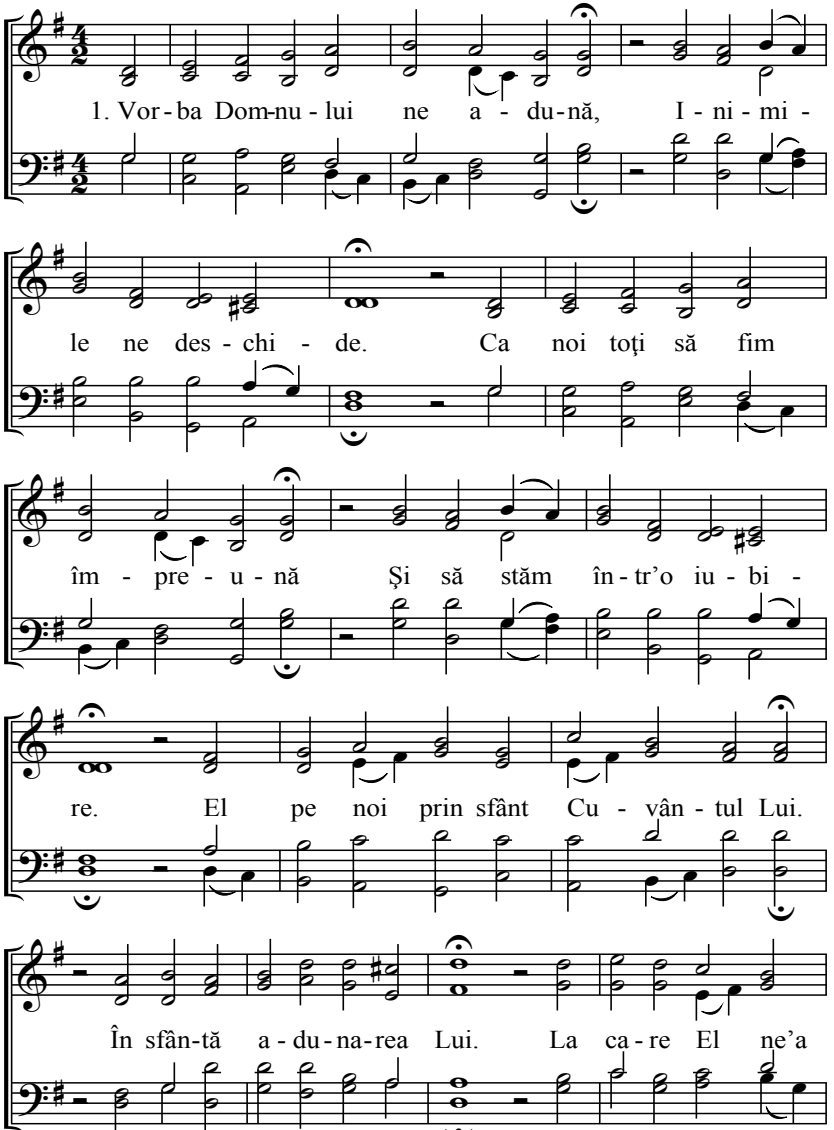
1. Vor - ba Dom-nu - lui ne a - du-nă, I - ni - mi -
le ne des - chi - de. Ca noi toţi să fim
îm - pre - u - nă Şi să stăm în - tr'o iu - bi -
re. El pe noi prin sfânt Cu - vân - tul Lui.
În sfân-tă a - du - na-rea Lui. La ca - re El ne'a

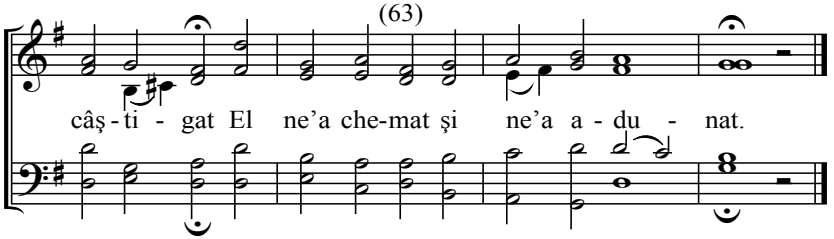

2. Inima cari de El se lasă,
Şi în întuneric umblă!
Din păcat nu poate să iasă.
Nici nu poate să ajungă,
Nici să guste asta păşune,
Dacă de Cap nu se ţine.
Cari în Isus tare crede,
Acela mântuirea vede.

3. Temelia-n care noi credem,
E Christos şi sângele Lui.
Mântuirea care noi vedem
E Christos şi sfânt darul Lui.
Cuvântul Lui care-l cunoaştem,
Şi-n toată vremea Îl vedem,
Acesta e care putem
O! adunare să Îl chemăm.

4. Când am fi toţi într-o unire,
Cu Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt,
În cea mai mare fericire,
Am fi cum e făgăduit.
Şi Dumnezeu cu iubirea Sa,
Va lumina în casa Sa.
Toată binecuvântarea,
Dumnezeu până-n veac ne-o va da.

5. Tatăl la copii dăruieşte!
Duhul prin cari Ava strigă:
Cu dreptate-i împodobeşte!
Şi mântuirea-n veac le dă,
Şi Duhul Sfânt vine între ei,
Cu oleul bucuriei!
Cari inima linişteşte
Şi sufletul ni-l întăreşte.

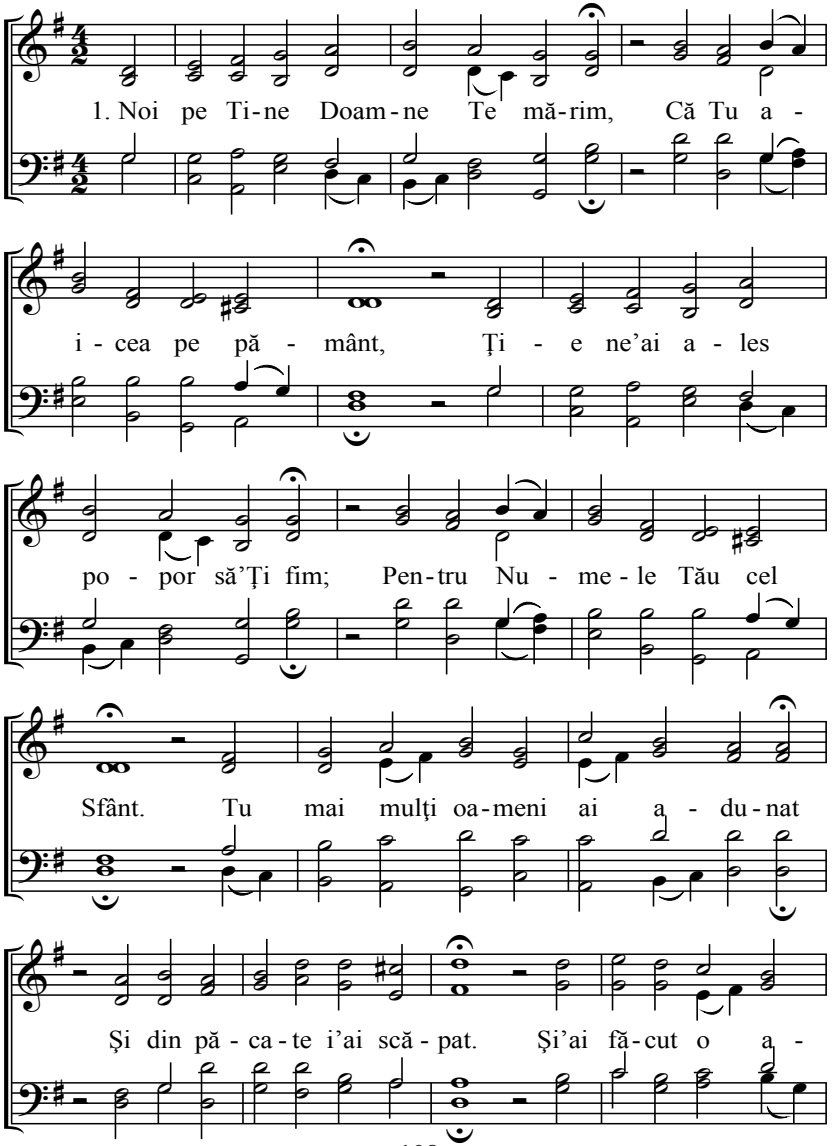
1. Noi pe Ti-ne Doam-ne Te mă-rim, Că Tu a -
i - cea pe pă - mânt, Ți - e ne'ai a - les
po - por să'Ți fim; Pen-tru Nu - me - le Tău cel
Sfânt. Tu mai mulți oa-meni ai a - du-nat
Și din pă - ca-te i'ai scă - pat. Și'ai fă-cut o a -

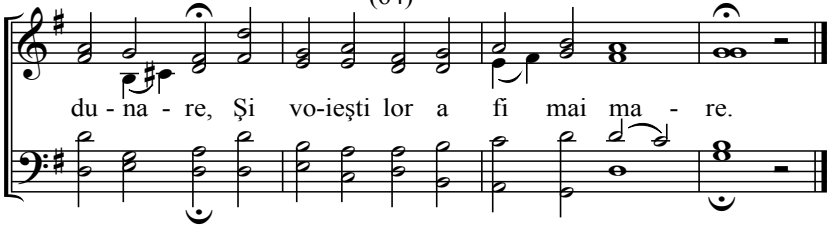

2. O! Doamne Tu din limbi mai multe,
Ai făcut o adunare,
Cari pe Tini să Te laude Sfinte
Vestind mila Ta cea mare,
Şi Tu prin prea scump sângele Tău
Pe cari cred în Cuvântul Tău,
În slobozenie îi pui!
Şi Tu în casa Ta îi aduni.

3. Temeiul casei-i adevărul:
Şi-ntărirea Cuvântului!
Dar lumina vieţii-i Duhul,
Cari conduce poporul Lui,
Membrele stau în iubirea Ta,
Crezând că-s vii în casa Ta.
Doamne Tu toate le-ai format,
Şi prin nădejde ne-ai mângâiat.

4. Dar membrele toate se iubesc
Că în iubire sunt legaţi!
Şi în Mântuitorul trăiesc
De El nicicând nu-s depărtaţi!
A se smeri sunt toţi învoiţi,
Şi după pace sunt doriţi.
Şi nu se tem de-a pătimi,
Că Domnului vor a vieţui.

5. Ei crucea Domnului o poartă,
Şi-o ţin mică greutate,
Lenevirea o îndepărtă,
În smerenie-s în toate.
Deşi ei când când greu îi apasă
Atunci ei se-ncredinţează.
De Domnul şi-aduc aminte.
Şi iar duc crucea înainte.

6. Aşa străbat ei pe calea lor,
Cu toţi merg bucurându-se,
Că Domnul le stă în ajutor
Ei către cer silindu-se.
De trebuie mult a lăcrima,
Cuvântul Lui i-ar mângâia.
Oricât crucea de-i apasă,
Mai mult raiul îi desfătează.

Una e lipsă

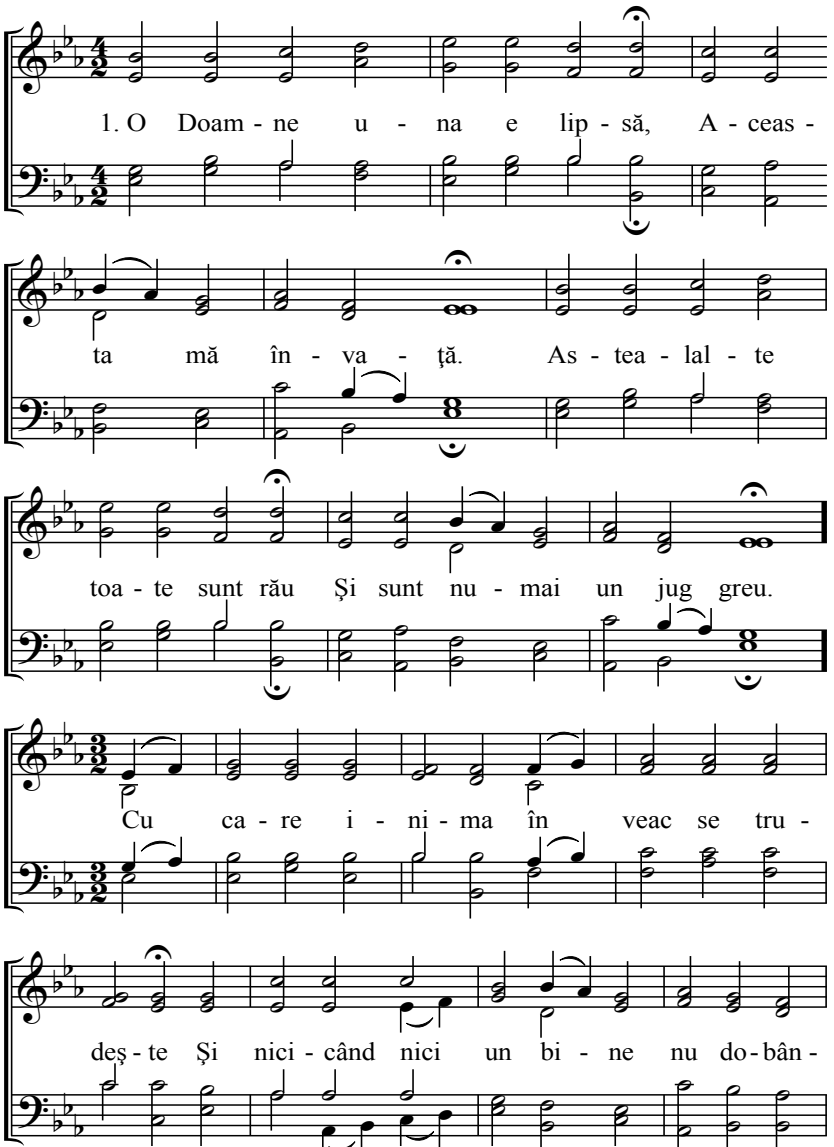
1. O Doam - ne u - na e lip - să, A - ceas -
ta mă în - va - ţă. As - tea - lal - te
toa - te sunt rău Şi sunt nu - mai un jug greu.
Cu ca - re i - ni - ma în veac se tru -
deş - te Şi nici - când nici un bi - ne nu do - bân -

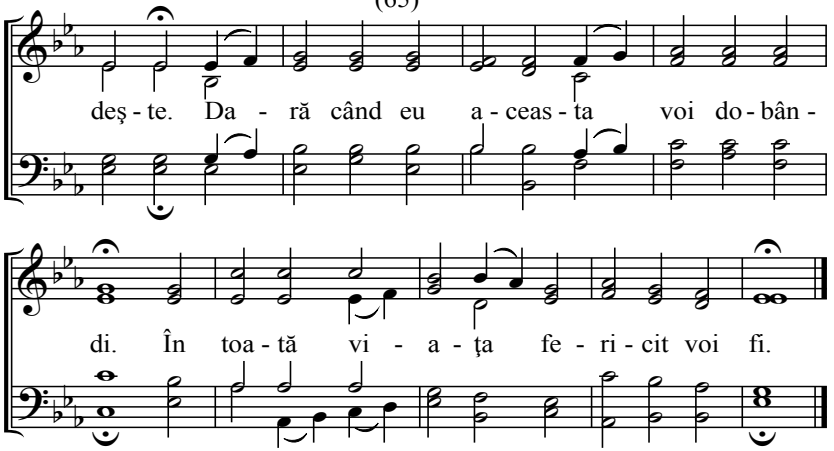

2. Suflete când asta doreşti:
Numai atuncea găseşti!
Când ce-i pământesc vei urî,
Şi către cer te-i sili.
Unde-i Dumnezeu cu oameni-mpreună,
Că acolo e bucuria deplină.
Şi asta e de lipsă a o avea,
Că asta mi-e toată fericirea mea.

3. Aşa acuma râvnesc eu,
După Tine Domnul meu,
Şi de Tine vreau să mă ţin,
Şi credincios să rămân.
Deşi sunt mulţi aici cari Te dispreţuiesc,
Dară eu numai în Tine mă veselesc,
Că Duh şi viaţă-i sfântă vorba Ta
De-aceea eu în veac o voi asculta.

4. Înţelepciune nespusă,
În Tine e ascunsă!
Dă-mi Tu ca cu toată voia,
Să mă pot Ţie pleca!
Dă-n mine smerenia să stăpânească,
Să mă-nveţe înţelepciunea cerească,
Când voi cunoaşte pe Isus cel mărit
Atunci voi fi înţelept desăvârşit!

Şcoala crucii

(158, 179)

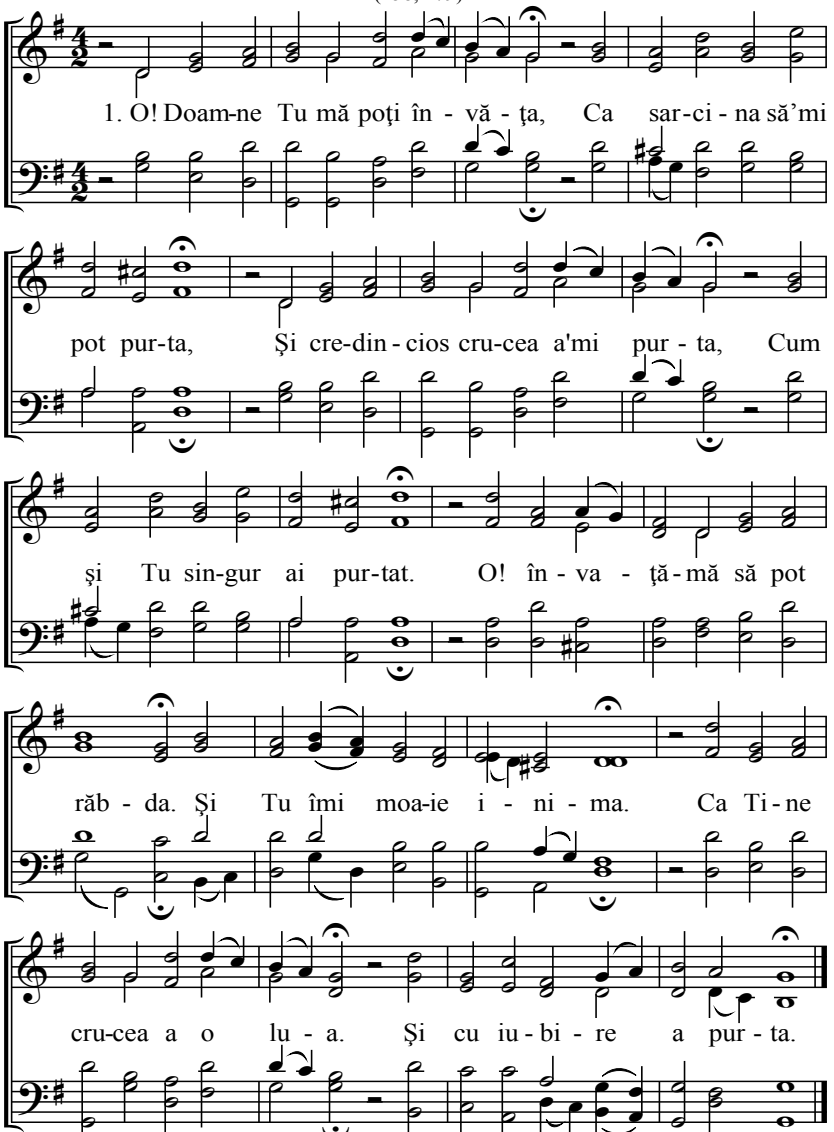

2. Tu ştii că degrab' Te pot uita
Dacă eu nu voi priveghia.
Şi când crucea nu mă apasă,
Puterea mea e făloasă,
Ca încrederea Ta să-mi arăţi,
Eu din Tine să mă învăţ.
Şi ca să mă pot eu rușina
Apasă-mă cu crucea Ta.

3. Ştii că-n lume-asta plină de nori
Înapoiez de multe ori,
Prin gânduri rele mă-nvăluiesc,
Şi din credintă mă smintesc,
Ca să-mi arăţi că sunt vătămat,
Şi de Tine îndepărtat!
Tu prin crucea Ta iar îmi arăţi,
Pe cale de spini mă îndrepţi.

4. De multe ori 'naintea Ta vin
Şi eu nu Te simt pe deplin,
Rugări numai din gură-Ţi aduc
Datorinţa nu mi-am făcut.
Ca rugarea să-mi poţi auzi
Treabă să simt că eşti aici.
Dar când mă apasă crucea Ta
Eu zdrobit vin 'naintea Ta.

5. Tu care tot adâncul priveşti,
Toate vezi şi toate cunoşti!
Tot suspinul oricât de tăcut,
Mai 'nainte Ţi-e cunoscut!
O! Doamne dă ca a Ta voie
În viaţa mea să fie.
Şi mă prefă în blândeţea Ta,
Altcum de păcat n-oi scăpa.

6. Blândeţea Ta aici pe pământ
Îmi dă mie învăţământ.
Sarcina mea uşor să pot eu,
Să o petrec ca Domnul meu.
În blândeţea Ta cât greu de-ar fi
La suflet mult i-ar folosi.
Că mi-e destul când am mila Ta,
Şi spre bine mi-e crucea Ta.

7. De-aceea nicicând n-oi murmura,
Numai în veac laudă-Ţi voi da,
Că ori ocărât şi apăsat
Tot iubirea Ta am aflat.
Căile cari se par mai grele,
Fericirea e în ele!
Că cini pe Tine te iubeşte,
Tot spre bine îi slujeşte.

67 Puterea lui Dumnezeu în nori

(158, 179)

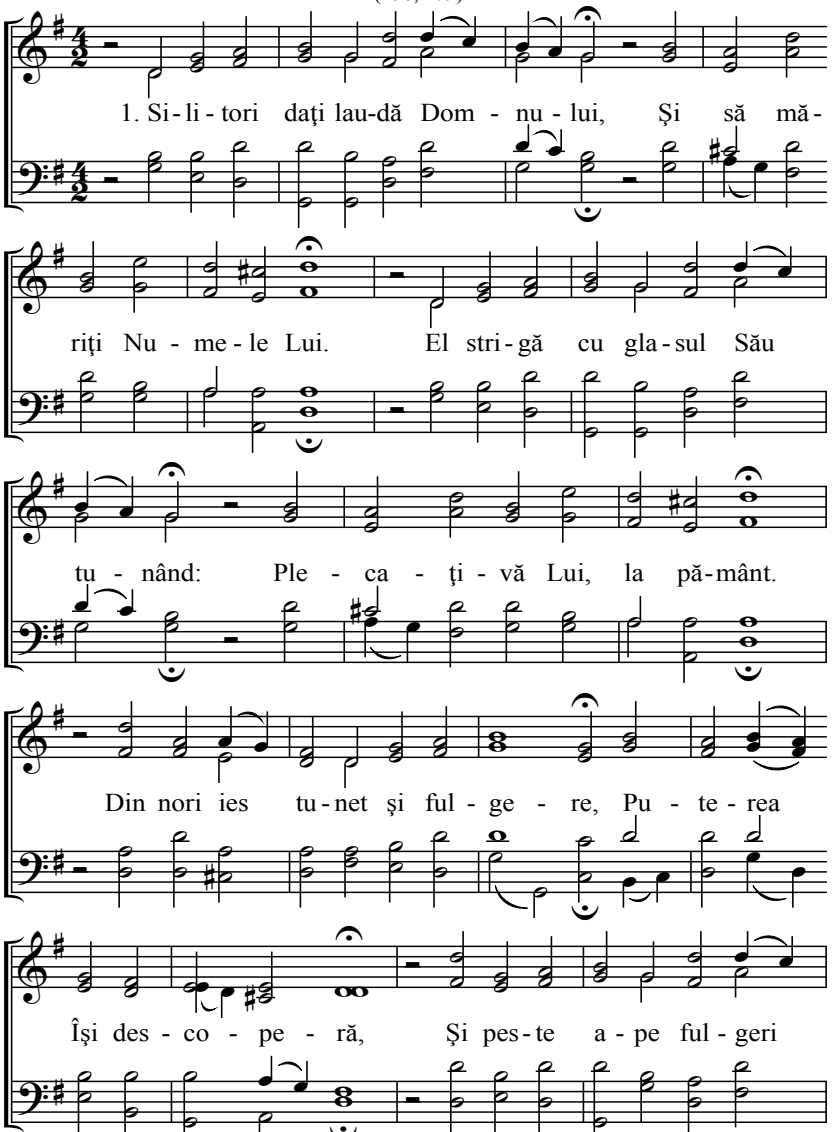

(67)

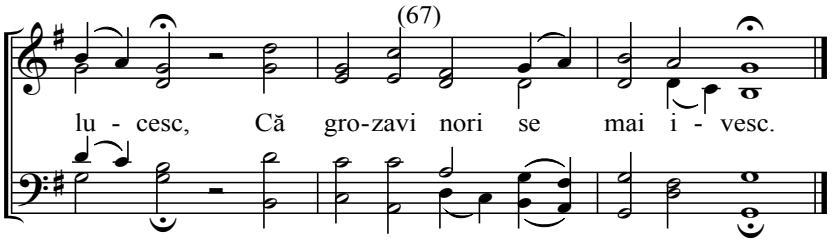

2. Glasul Domnului peste ape,
Strigă Cuvântul în toate.
La păcătoşi spune ce va fi,
Că pământul se va topi.
Cu mărire şi cu putere,
Cuvântul Lui dă în ştire.
Cu flăcări de foc şi tunete,
E gata tot să judece.

3. De-aceea toţi oameni vă căiţi,
Vă plecaţi Lui şi vă smeriţi!
El tună cu toată puterea,
Şi va veni a judeca,
Domnul lume-asta într-un moment,
O va stârpi de pe pământ.
De-aceea către El vă-ntoarceţi,
Că v-ajută dacă-I credeţi.

4. Că numai Domnul e Împărat,
Şi-i sus în ceruri înălţat.
Ca s-arate adevărul Său,
A pus sus în cer arcul Său.
De-acei popoare, sfatul primiţi,
Şi puterea, Lui o vestiţi.
Atunci mânia Lui s-o ’ntoarce,
Şi-n milă se va preface.

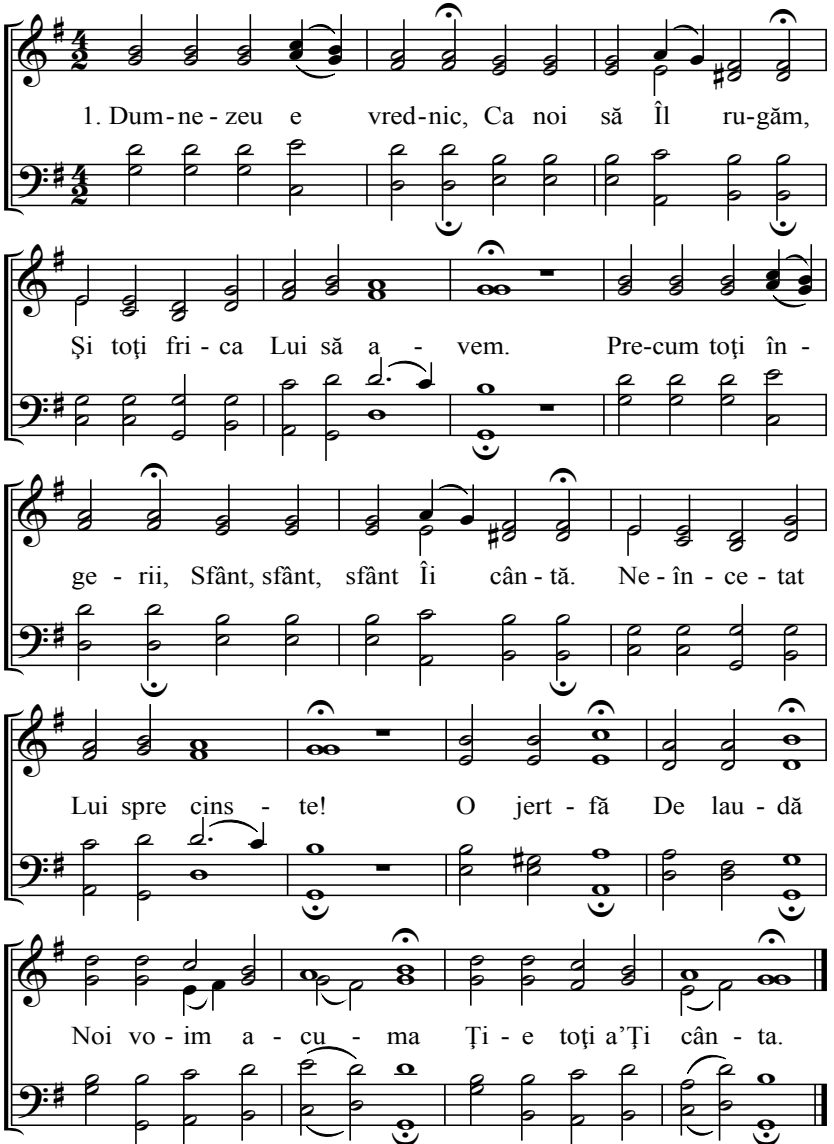
1. Dum-ne-zeu e vred-nic, Ca noi să Îl ru-găm,
Şi toţi fri-ca Lui să a - vem. Pre-cum toţi în -
ge - rii, Sfânt, sfânt, sfânt Îi cân-tă. Ne-în-ce-tat
Lui spre cins - te! O jert-fă De lau-dă
Noi vo-im a-cu-ma Ţi-e toţi a'Ţi cân-ta.

(68)

2. Noi acuma voim,
Cu toţi să Te mărim.
Şi în Duh Ţie să-Ţi slujim!
Ca îngerii voim,
Cu toţi să Te cinstim.
Pe Tine să Te preţuim!
O! Doamne Tu dă-ne,
Ca noi toţi să căutăm,
Cum Ţie să-Ţi plăcem!

3. Căci noi toată pofta
Voim a lepăda.
Ce de Tine ne-ar depărta!
Numai asta voim
Ţie să-Ţi vieţuim,
Duhul Tău în noi să-L simţim.
Numai Tu, Singur Tu!
În noi să stăpâneşti,
De noi să Te măreşti.

4. Şi fă-ne Tu pioşi,
Blânzi şi sfinţi credincioşi.
În pace să fim şi voioşi.
Precum sunt florile.
Răsărind soarele
Toate-şi dau mirosurile!
Noi voioşi Bucuroşi!
Raza Ta să primim,
Şi-n noi să Te simţim!

5. Noi al Tău popor sfânt,
Locaş ici pe pământ.
Să-Ţi fim după al Tău Cuvânt.
Tu în noi domneşte
Şi-n noi locuieşte.
Şi în noi Te preamăreşte!
Tu ne dă Inimă!
Ţie să-Ţi vieţuim,
Pe Tini să Te iubim.

Iubirea frăţească

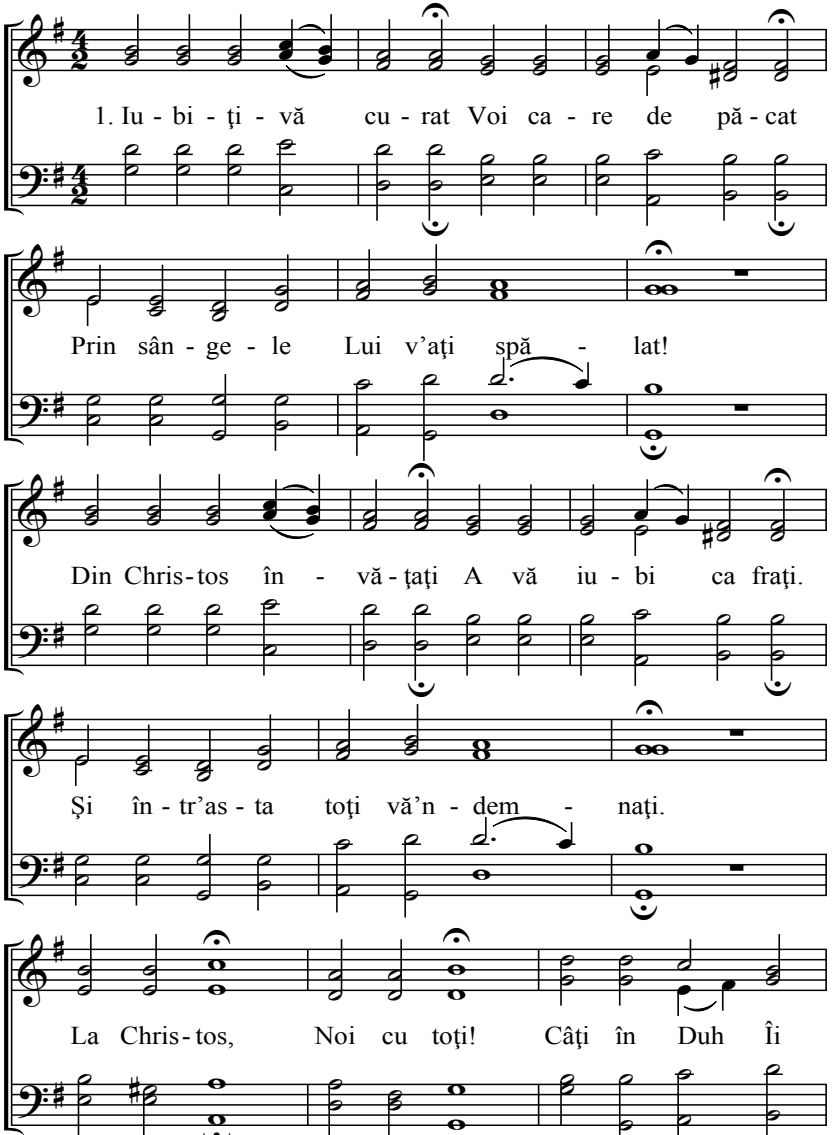

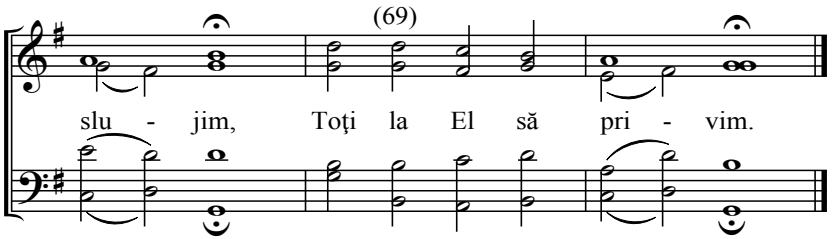

2. Pe dreptul vost nu fiţi
Aşa de întăriţi
Ci voioşi altuia slujiţi.
Că dreapta iubire
Păcate-acoperă
Şi ea toate le suferă.
Vă iubiţi Şi siliţi,
Ca iubirea voastră,
Tot mai mult să crească.

3. Cei de Isus chemaţi
Şi'n regat adunaţi,
Vor fi toţi binecuvântaţi.
De-acei toţi să căutăm,
Şi-n iubire să stăm.
Pe Domnul cel Sfânt să-L chemăm,
Atunci satana
Când sunt fraţi-ntr-una
Nu-i poate vătăma.

4. O! Ava părinte,
Şi Duhule Sfinte,
Ajută ca înainte.
Nici o făloşie,
De sine iubire,
Între noi să nu mai fie.
Satana Nu va sta,
Că noi Ţie-Ţi slujim
Şi Tată Te numim.

70 Iubirea

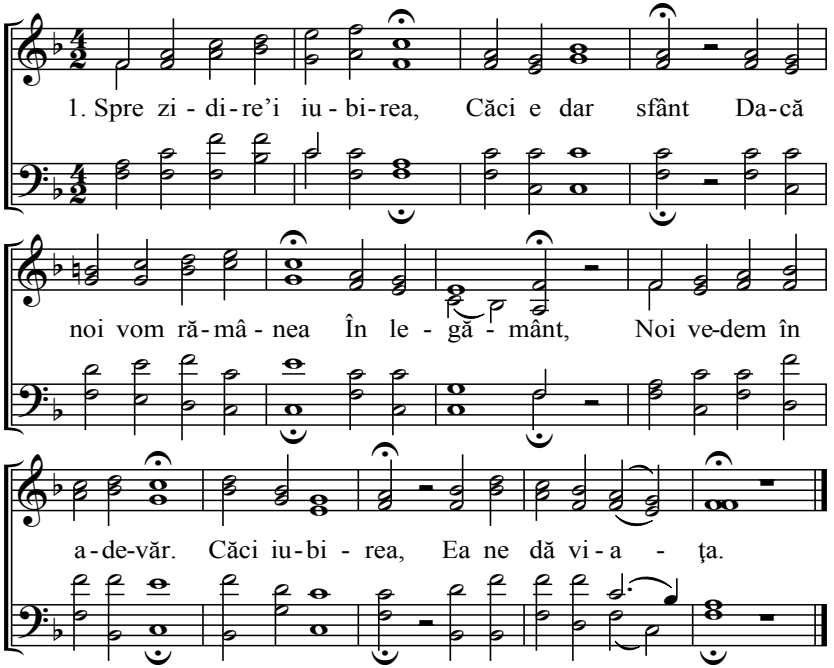

2. Când vine vreun greumânt, Noi să-l purtăm
C-aşa e scris în cuvânt, Ca să răbdăm.
Când noi stăm în iubire: Cât greumânt Purtăm, nădăjduind!

3. Când noi în Isus Christos, toţi ne silim,
Şi gândim cum El a fost, Atunci iubim.
Că dacă noi cu toţi stăm în iubire, Ni-s în fericire.

4. Atuncea tot sufletul Dar capătă
Şi merge cu tot lucrul, Fără smântă.
Când fraţi-ntr-o unire Toţi se-apleacă, Şi pe El Îl roagă.

71 Cântare nouă la botez

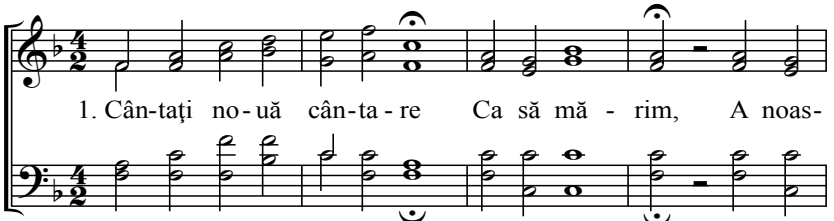

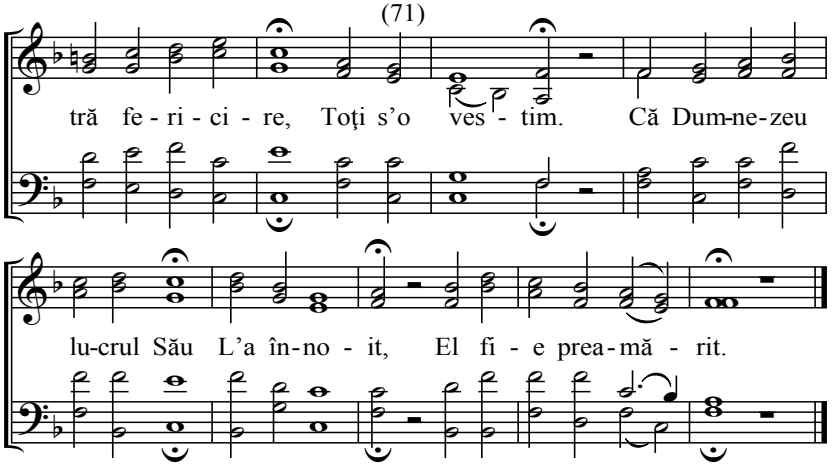

2. Dumnezeu mult îndurat, M-a slobozit
Din al meu mare păcat, Căci m-am căit.
El pe Isus Fiul Său: Jos L-a predat, Din moarte m-a scăpat.

3. Îngerii sunt bucuroşi Şi Îl măresc,
Că aici cei păcătoşi Se înnoiesc.
El primeşte pe săraci, Cari se smeresc Şi pe el Îl iubesc.

4. Acum fii lui Dumnezeu, Cari vi-s aleşi,
Trăiţi în Cuvântul Său, Creştini aleşi,
Dumnezeu e dragostea, Făr' dragoste, Rămânem în moarte.

5. De-aceea cu credinţă, Să ne iubim
Un Duh şi o inimă, Cu toţi să fim.
Noi cu toţi un duh avem, Ce l-am primit Prin a Lui sfânt Cuvânt.

6. Fiecare gândul Lui Să îl predea,
Că noi cu toţi Domnului, Treab-a plăcea,
Căci prin El am dobândit, Fie lăudat Şi binecuvântat!

7. Înnoiţi prin Duhul Său, Noi toţi suntem,
Făptura lui Dumnezeu, Noi toţi avem,
Care în Babilon stă Nu-nviază. O nouă viaţă!

8. La Babilon arătăm, Cum vieţuiesc,
A lui Christos mădulari, Cum se iubesc;
Toţi ca fraţi se învaţă, Să păzească Iubirea frăţească.

Iubirea curată

(18, 47)

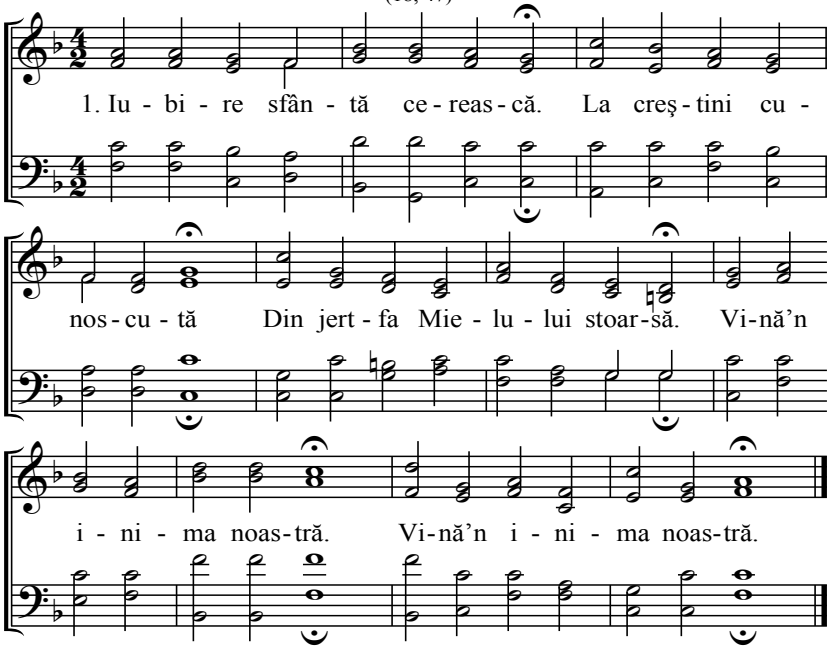

2. Fericită bucurie! Cari lumea nu te ştie,
Vină la noi, care dorim :,: Cu toţi, într-una să fim. :,:

3. Dulce pace şi odihnă, Darul cari, Isus ni-l dă,
Când slăbim, ne întăreşte :,: Darul Tău ni-l cinsteşte. :,:

4. Blândeţe şi-ngăduială, Între noi locaş îţi fă,
Ca toată vina să putem :,: Fratelui să o iertăm. :,:

5. Dă-ne Tu, poporului Tău: Înscrisul lui Dumnezeu.
Şi ce nouă ne-i cinsti :,: Toţi să o putem citi. :,:

6. O! Tu bunătate sfântă Care voios ajută,
Pe-acela Tu-l sprijineşte :,: Cari pe Tini Te iubeşte. :,:

7. O! Credinţă stâncă tare Şi în luptă putere,
Ridică-ne de la pământ: :,: Între cei ce-au biruit. :,:

8. O! Tu Duhul lui Dumnezeu! Priveşte din Tronul Tău,
Când cei răi ne batjocoresc, :,: Dă-ne Tu darul ceresc. :,:

9. O! Tu Isuse bunule! Tot păcatul curăţă,
Toate darurile, bune :,: Tu în inimi le pune. :,:

73 Isus flacăra iubirii

(171)

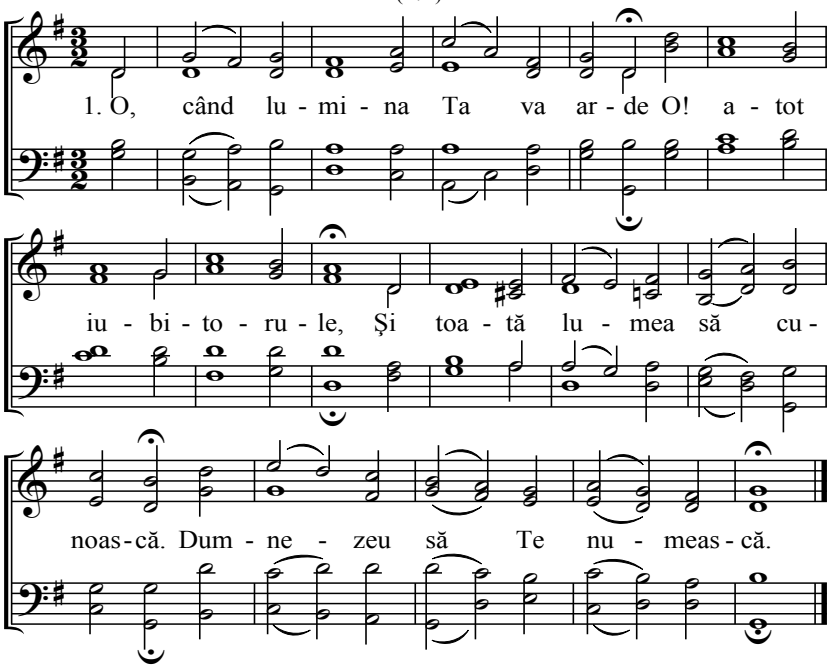

2. Vedem că raza Ta s-a ivit De la apus la răsărit,
Ţie Doamne e spre mărire Şi nouă spre mântuire.

3. Şi cu flacăra Ta încălzeşti Multe inimi, moarte şi reci,
Şi pe cei însetaţi îi adapi Din păcatele lor îi scapi.

4. Iubirea de sine mistuie, Ce-i necurat nimiceşte.
Iubire curată-nmulţeşte: În cari pe Tini, Te iubeşte.

5. Tu nestins izvor de viaţă Doamne atotputernice,
Tu din a Ta multă flacără Aprinde-n inima noastră.

6. Pe aleşi într-una-i uneşte Şi casa Ta o zideşte,
Şi dă ca în toată casa Ta Să lucească lumina Ta.

7. Înconjură şi-nflăcărează Toată lumea o-nviază,
Arată-Te la oricari popor Ca-mpărat şi Mântuitor.

8. Atunci vor cânta milioane De glasuri cu bucurie;
Şi se va arăta mărirea Ta, Suflete sfinte-Ţi vor cânta.

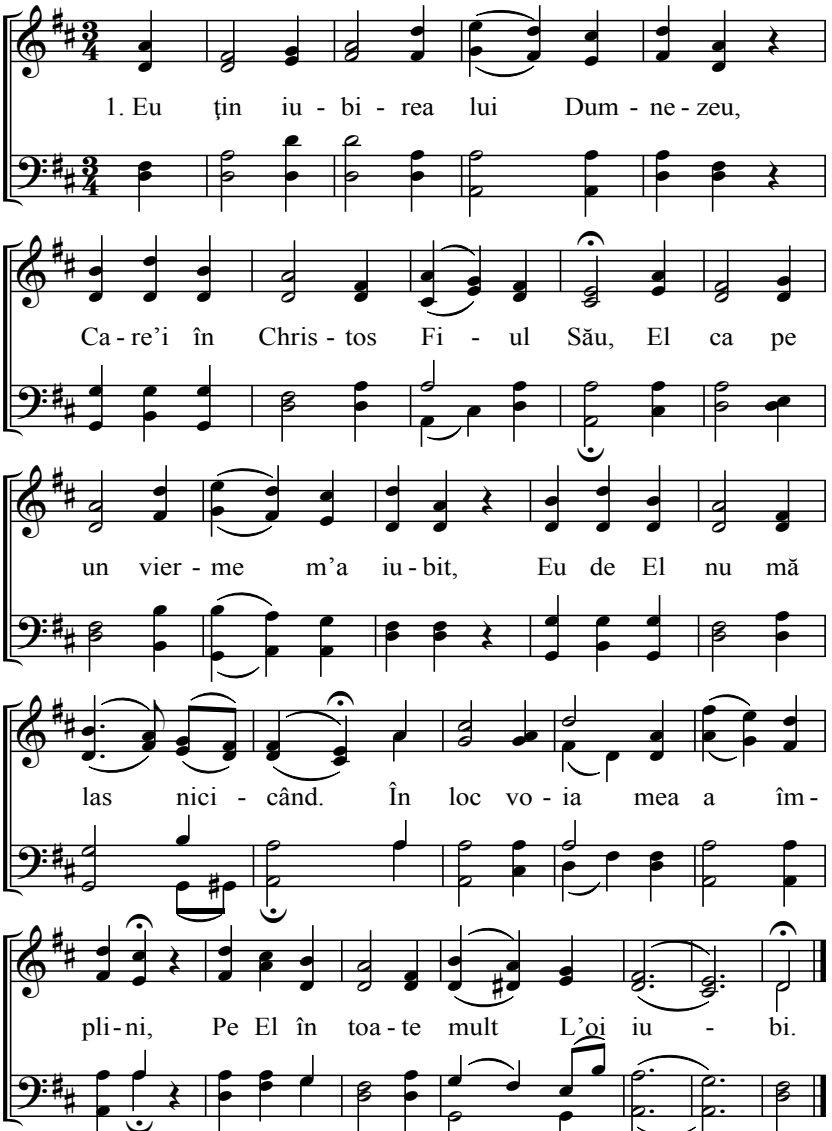
1. Eu ţin iu - bi - rea lui Dum - ne - zeu,
Ca - re'i în Chris - tos Fi - ul Său, El ca pe
un vier - me m'a iu - bit, Eu de El nu mă
las nici - când. În loc vo - ia mea a îm -
pli - ni, Pe El în toa - te mult L'oi iu - bi.

2. Că bucuros Domnul m-a primit
Şi aşa tare m-a jelit!
Prin aşa mare iubirea Sa
Mă trage sus în casa Sa,
Tu nemărginită iubire
Tu m-ai ales şi eu pe Tine.

3. Tu eşti al meu eu bine cunosc,
Pe Tini Te am, Ţie-Ţi trăiesc,
Nu-i în dar, nici nu-i în zidire,
Viaţa mea-i numa'n Tine;
În Tine eu mă îndestulez
De-aceei neostenind Îţi urmez.

4. Numai în Tine-i viaţa mea
Tu-mi eşti toată bunătatea,
Că Tu sângele Tău l-ai vărsat
Pentru mine, de m-ai scăpat,
Şi Tu de prăpăd m-ai mântuit
De-aceea-n veac să fii preamărit.

5. Dar fără Tine cât am trăit
Grea viaţă am vieţuit,
Şi mult timp eu nu Te-am ascultat
Cât m-ai iubit şi m-ai strigat.
Asta păcătoşii când ar şti
Toţi ar veni şi s-ar pocăi.

6. Lui Isus să-I fie mărire,
Că izvorul de iubire,
Şi-ncă toate râurile dau
Din care cei fericiţi beau.
Cum ei se proştern Lui în veac toţi
Aşa noi, Îl lăudăm bucuroşi.

7. De-aceea Isuse bune fă
Ca noi să stăm în credinţă!
Lasă a Ta sfântă, iubire
În noi, în inimi să fie!
Ca noi în vorbe, şi în fapte
Isus să ne fie în toate.

Mulţumiţi Tatălui!

(25, 41, 145, 220, 227)

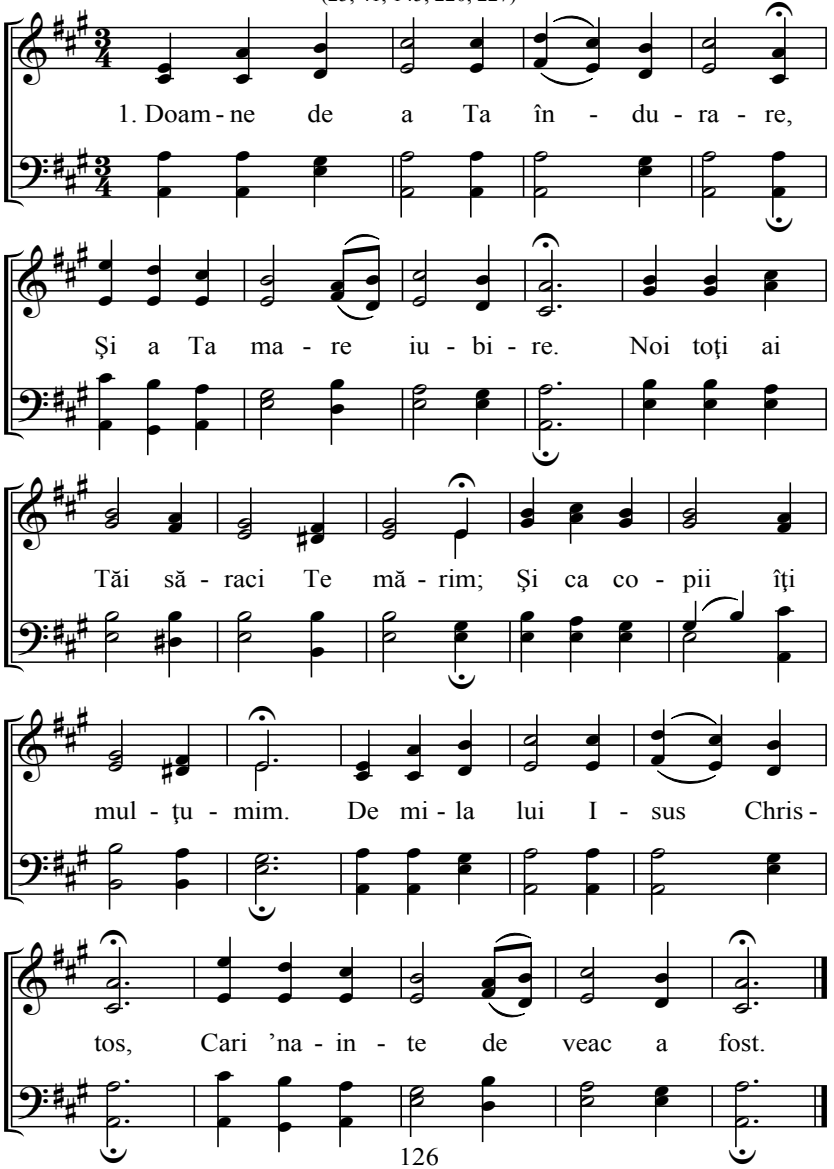

2. Pentru că Tu ne-ai răscumpărat
Şi păcatul ni l-ai iertat,
Şi pe noi aşa răi ne-ai primit
Şi Cuvântul Tău, ne-ai cinstit;
Prin Cuvântul Tău noi putem
Mulţumită să Îţi cântăm.

3. Şi Duhul Tău cel adevărat
Prin care viaţă ne-ai dat
Că prin viaţa care ne-ai dat
Suntem lui Dumnezeu palat.
De-aceea toţi Îţi mulţumim
Şi cu toţi, din nou Te mărim.

4. Pentru că Tu ai făgăduit
Că Harul Tău e nesfârşit;
Munţi şi dealuri de se vor surpa
Tot rămâne dreptatea Ta;
Cerul de s-ar coborî jos
Tot Tu rămâi, cel credincios.

5. Cu gura şi inima laud,
Cu gura şi inima rog:
În credinţă 'ntemeiază-mă
Şi cu totul zideşte-mă:
Tu-n credinţa Ta mă ţine
Până'n capăt şi pe mine.

6. Ţine-mă în iubirea sfântă
Să Te laud fără smântă!
Întăreşte-mă în credinţă
Nimic să nu mă despartă
De iubirea lui Dumnezeu,
Că eu sunt mădularul Său.

7. Moartea, viaţa şi patima
Cari sunt în lumea aceasta,
Să nu mă smintească aici jos
De la iubirea lui Christos!
În Tine Tatăl Sfânt mă-ncred
Numără-mă 'ntr-acei aleşi.

76 **Iubirea frăţească**

(25, 41, 145, 220, 227)

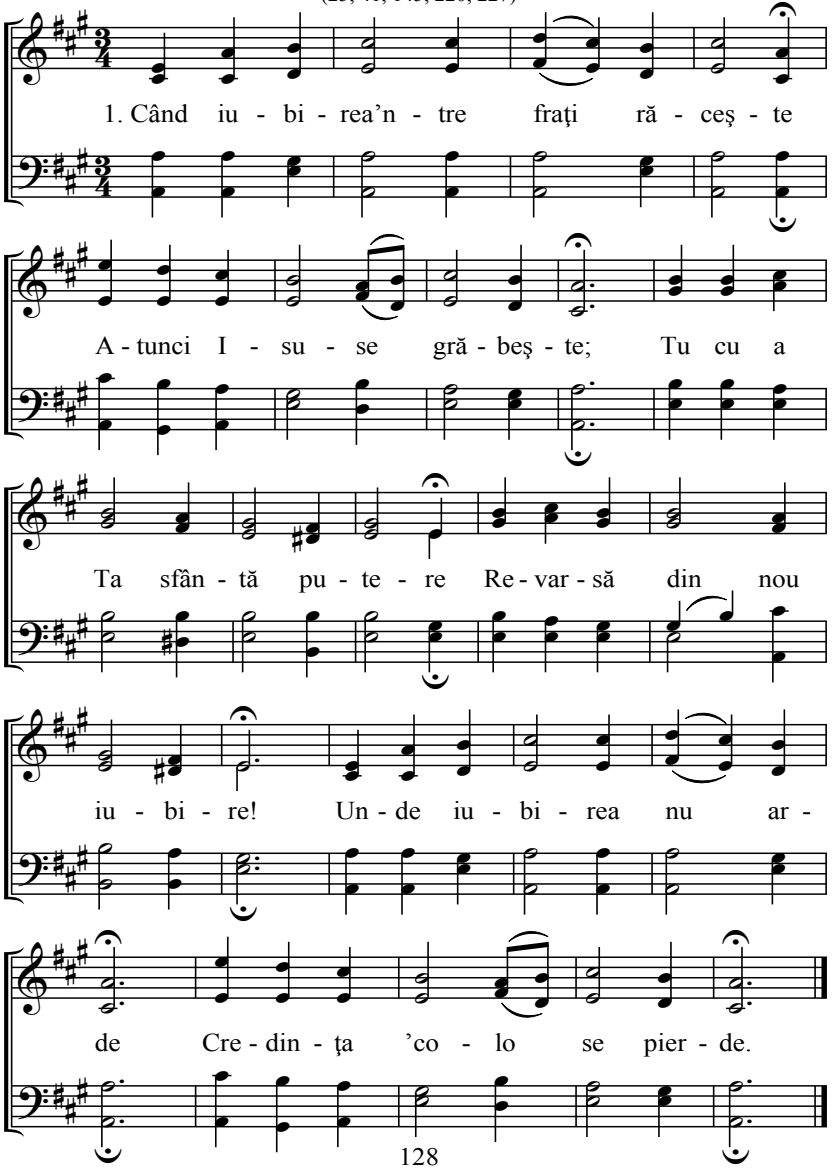

2. Aceasta Doamne o recunosc Şi-n adevăr mărturisesc,
Când în noi iubirea se stinge Inima-i rece pustie.
Iubirea-i viaţa noastră De la Dumnezeu lăsată.

3. Doamne întru-una ne strânge Iubirea în noi aprinde,
Ca să putem toţi, înainta În Duhul Tău toată vremea,
S-ajungem la săvârşire Şi în a Ta fericire.

4. Doamne iubirea dintâi ţine Că aceea-i din inimă,
În ea nu se află minciună Scoate-ţi răul din inimă,
Prin ea putem să devenim Ucenici lui Christos să fim.

5. Vezi unde iubirea-i răcită Nu este viaţă sfântă,
Acela singur se arată Nici slăbiciunea nu iartă,
Dumnezeu îl părăseşte Nemernicirea-l răceşte.

6. Iubirea vrea-n societate Cu care-i credincios frate,
Ea lâng-acela se lipeşte Cari din inimă iubeşte,
Unde-n inimă-i iubire Acolo şi Domnul vine.

7. Iubirea-i bună-ndelung rabdă Şi în deşert nu aleargă;
Ea toată sarcina o poartă Şi a se făli nu caută,
Numa'n toate se smereşte De tot răul, se fereşte.

8. Iubirea numai drept se poartă Şi ale sale nu caută.
Ea smerită vrea să devină Şi se bucură-n lumină,
Dreptatea şi adevărul Va rămânea, în tot veacul.

9. Iubirea tace şi'mprumută Face bine şi ajută;
Şi când vrea lumea s-o defaime Ea în Dumnezeu se-ncrede;
Crede şi nădăjduieşte Şi nicicând nu se căieşte.

10. Dumnezeu e din veac iubirea Şi unde-i El acolo-i ea.
Şi care-i născut din Dumnezeu Iubirea-i ca şi un pârâu.
Care-n adevăr iubeşte Fiu Tatălui, se numeşte.

77 Dorinţa după Isus

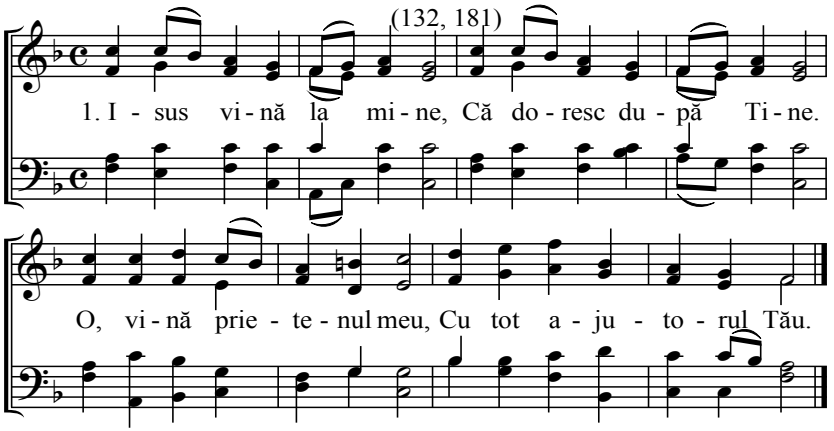

2. De multe ori Te doresc,
În Tine mă veselesc;
Şi de mii de ori strig eu:
Vino Isus Domnul meu!

3. Altă bucurie n-am,
De-a-mi linişti inima!
Isus la mine când eşti,
Bucuria mea Tu-mi eşti.

4. Eu nicicând inima mea
N-oi preda-o altuia;
Numai Ţie m-oi preda,
Că Tu eşti puterea mea.

5. Tu Fiul lui Dumnezeu
Eşti tot ajutorul meu!
Pentru mine Te-ai jertfit,
De sus mire ai venit!

78 Credinţa, Nădejdea şi Iubirea

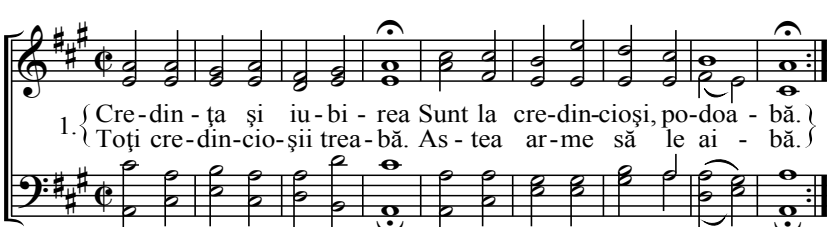

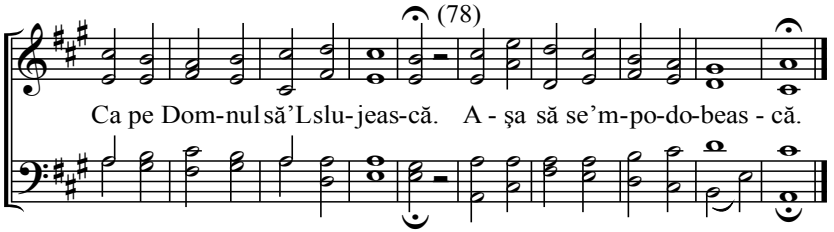

2. Credinţa-i piatra dintâi De zidit spre mântuire,
Tot de Isus să te ţii Credincios şi cu privire,
Cum prin Duhul Său învaţă Şi-ncepe nouă viaţă.

3. Iubirea credinţei-i rod Ea prin fapte se arată,
Că ea se predă de tot Lui Christos ca la un Tată.
Şi măcar şi prin ispite De Isus nu se desparte.

4. Nădejdea ne îndeamnă Prin toate uşor străbate,
Ori prin câtă, ispită Ea stă şi suferă toate.
Nădejdea ne întăreşte, Iubirea ne îndulceşte.

5. O! Savaoate Doamne! Credinţa ţine în mine,
Vrăşmaşul să nu-mi fure Darurile de la Tine.
Trestie zdrobită nu frânge Şi muc fumegând nu stinge.

6. Fă-mi iubirea curată Ca eu să nu mă sumeţesc,
Şi dă-mi puterea 'ndată Din inimă, să Te iubesc.
Prin Cuvânt eu să mă trezesc Pe toţi fraţii să îi iubesc.

7. Doamne-acum nădejdea mea În lipsuri o întăreşte,
Ca să nu pierd calea Ta Când lipsa mă ocoleşte.
Ci prin nădejde, să privesc Şi 'nainte să mă silesc.

8. Credinţa şi Nădejdea Se vor sfârşi la ziua Lui
Dar iubirea s-o vedea Sus în regatul cerului.
Atunci la Isus vom privi Şi-acolo toţi ne vom iubi.

Legământul inimilor

(12, 42)

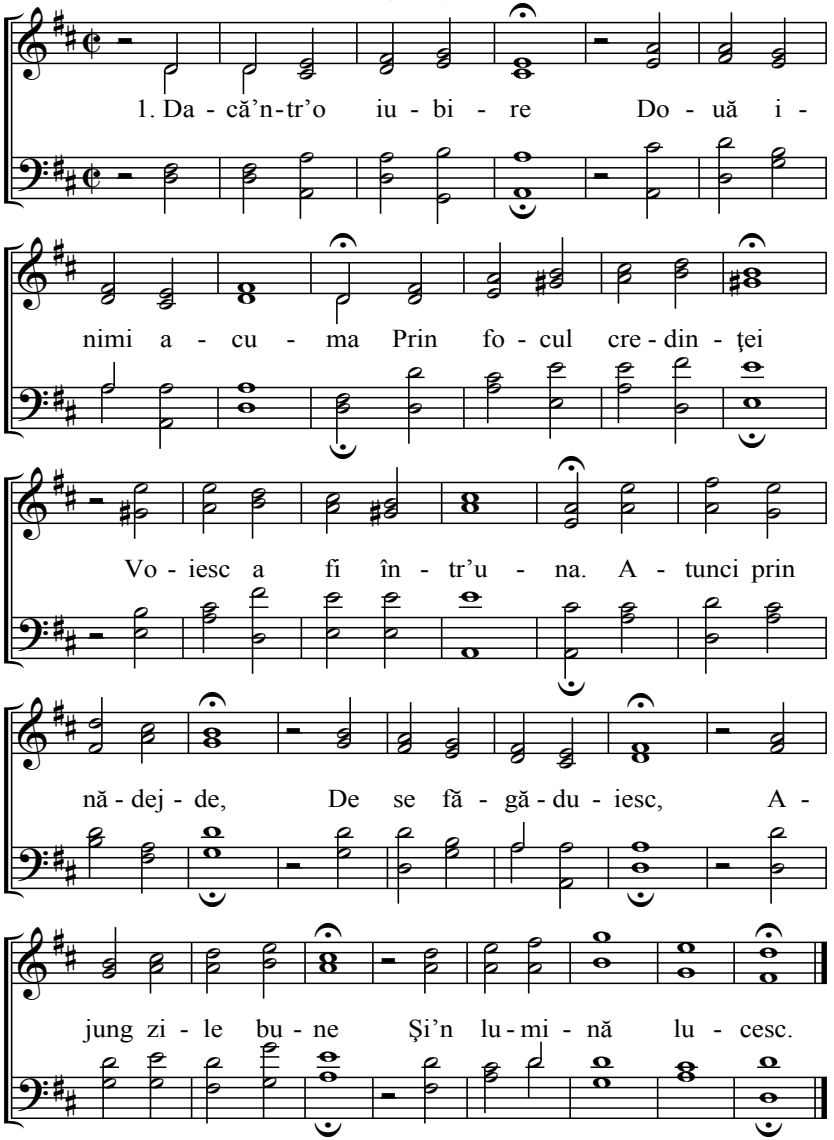

2. Truda pământească
Vor simţi ca rai ceresc,
Dacă-ntr-o unire,
Două inimi se iubesc.
De grija lumească,
N-au să se tânguie,
Voiesc să trudească,
Domnul îi mângâie.

3. Prin taina aceasta,
Stă legământul cel sfânt,
E calea vieţii,
Sigură ici pe pământ.
Unde-s doi într-una,
Domnul e al treilea,
Căci trei vţe-ntr-una
Întregi vor rămânea.

4. Cari stau în iubire,
Şi-n credinţă pe pământ,
Nu va strica nimeni,
Acelora legământ.
Domnul i-a sigilat,
Spre nădejde vie,
Şi în al Său regat,
Chemaţi vor să fie.

5. Câtă bucurie,
Inimile vor avea,
Când dup-asta luptă,
Sus în cer se vor afla.
Cari aici pe pământ,
Într-o unire-or fi,
Într-a lor legământ,
Şi-n iubire-or sfârşi.

6. Şi-acesta legământ,
În sfârşit va rămânea,
Şi Dumnezeu Cel Sfânt,
Sus în cer ne-a mângâia.
Unde întristare,
Acolo nu va fi,
Toţi într-o unire,
Cu Domnul sus vom fi.

80 Dumnezeu e iubirea

(53, 183)

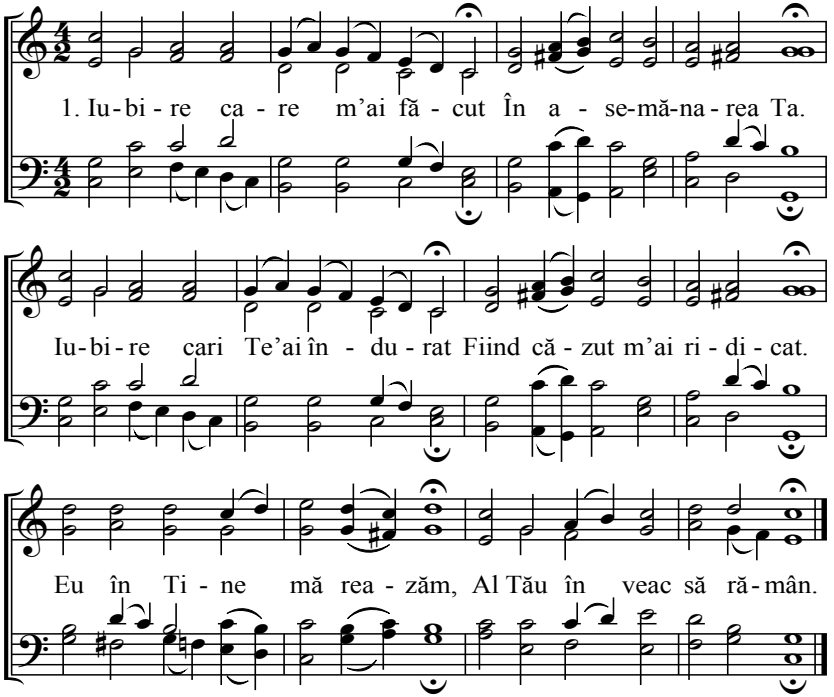

2. Iubire Tu m-ai cunoscut Până nici n-am fost născut.
Iubire ca om Te-ai format Cu mini Te-ai asemănat,
Eu în Tine mă reazăm Al Tău în veac, să rămân.

3. Iubire Tu ai pătimit După Scripturi ai murit.
A Ta patimă iubire Mi'a fost spre, mântuire,
Eu în Tine mă reazăm Al Tău în veac să rămân.

4. Iubire Tu ai fost isteţ M-ai prins cât fui de măreţ.
Iubire m-ai legătuit De acuma al Tău sunt,
Eu în Tine mă reazăm Al Tău în veac să rămân.

5. Iubire care mă iubeşti Şi pacea Ta îmi cinsteşti.
Cu ajutorul Tău cel sfânt Mă porţi aici pe pământ.
Eu în Tine mă reazăm Al Tău în veac să rămân.

81 Acum în ora aceasta

(53, 183)

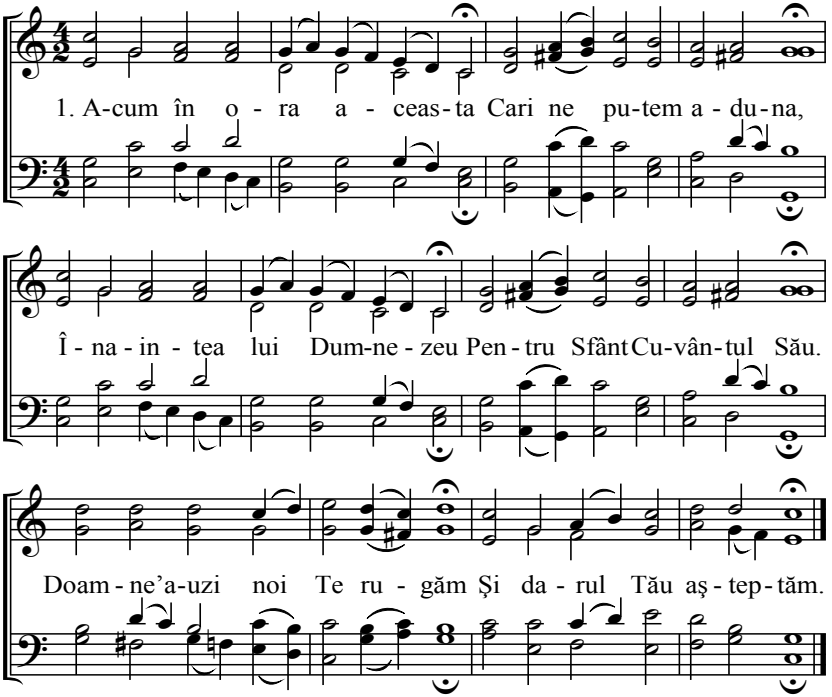

2. Noi suntem încă slabi copii Darul Tău ne-a întări.
Tu răscumperi pe păcătoşi Cei ce Îţi cred bucuroşi,
Că cine Ţie-Ţi crede Mântuirea Ta vede.

3. Nu numai pentru noi rugăm Când înaintea Ta stăm,
Pe mulţi poţi Tu răscumpăra Care cred în vorba Ta.
Mulţi sunt Ţie cunoscuţi Cari de satana-s ţinuţi.

4. Tu Doamne, scoate lucrători Cari de Tine's iubitori,
Adună-i din lumea asta Isuse în casa Ta.
Ca în tot pământul Tău Să vesteşti Cuvântul Tău.

5. La cari vestesc Cuvântul Tău Dă-le din nou darul Tău;
Pe cei morţi îi înviază Casa Ta-ntemeiază.
Adună-i păstorule Dintre toate părţile.

82 Fericirea

(53, 183)

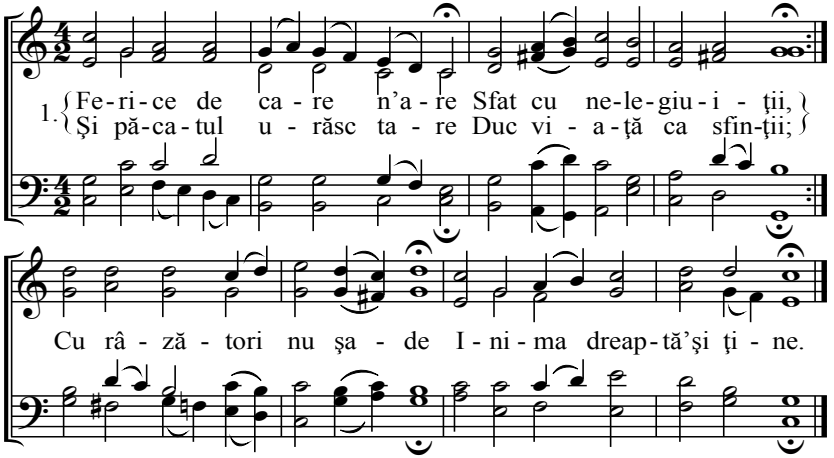

2. Care'n legea lui Dumnezeu Se bucură ne-ncetat,
Acela cu sufletul său Va fi fericit în veac;
Şi-n lumină va trăi Puterea nu-i va lipsi.

3. Acela-i ca un arbore La curgerea apelor,
Ce nu-i veştejesc frunzele Şi-şi dă rodul fructelor.
Unde raza soarelui Îi coace tot rodul lui.

4. Cari credinţa tare-şi ţine În cuvântul Domnului,
În iubire el rămâne Şi-n toate-i urmează Lui;
În nădejde întărit, Cu viaţă-i dăruit.

5. Nu aşa-s nelegiuiţii Cari batjocoresc şi râd,
Când Domnul Isus va veni Ei vor fi ca pleava-n vânt,
Ca iarba cea cosită Ce trece şi se uscă.

6. De-aceea nelegiuiţii La judecată n-or sta,
Nu vor fi cu mântuiţii În păcate-or rămânea.
Păcătoşii vor pieri! Iar drepţii vor răsări.

83 Lupta pocăinţei

(50, 154)

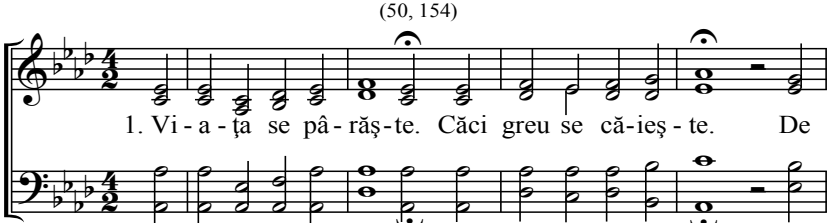

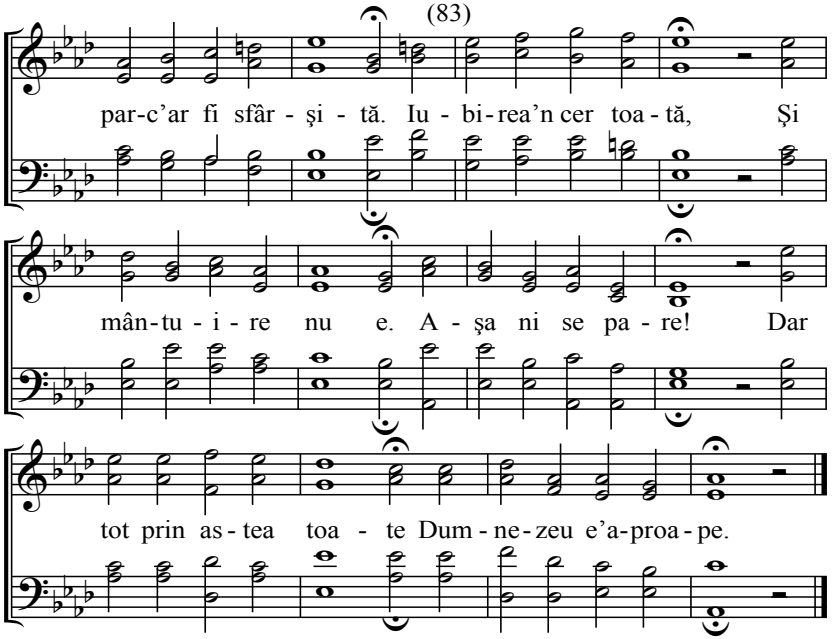

2. Şi după El noi jelim Când singuri ne simţim,
Şi dorim să Îl vedem Şi în veac să-L ţinem.
Ca Iacob când s-a luptat Cu sufletu-ntristat!
Dar când lupta a trecut Israel s-a făcut.

3. Fără Domnul aicea Tristă e căinţa,
Că prin pustia asta E tot greu a umbla.
Şi ca rătăciţi umblând Şi lacrimi noi vărsând,
Căci când nu ne-ar mângâia Cu bunătatea Sa.

4. Domnul pe-ai Săi alege Şi dar le cinsteşte,
Şi după întristare Ajung fericire.
Ca ploaie a Sa milă Le varsă-n inimă,
Prin lumea-ntunecată Sus la cer îi poartă.

5. Cum atuncea inima Degrab s-ar îndrepta,
Când El a Lui sarcină Pe noi o reazămă.
Aminte să ne-aducem Că treabă s-o purtăm,
Precum şi El a purtat Pentru'al nost păcat.

6. De-aceea El voieşte Acum să ne înveţe,
Că ori prin ce vreme rea Noi să putem răbda.
Până când El roua Sa Peste noi va lăsa,
Şi-a înflori pustia Ca toată câmpia.

84 Dorinţa după Patrie

(50, 154)

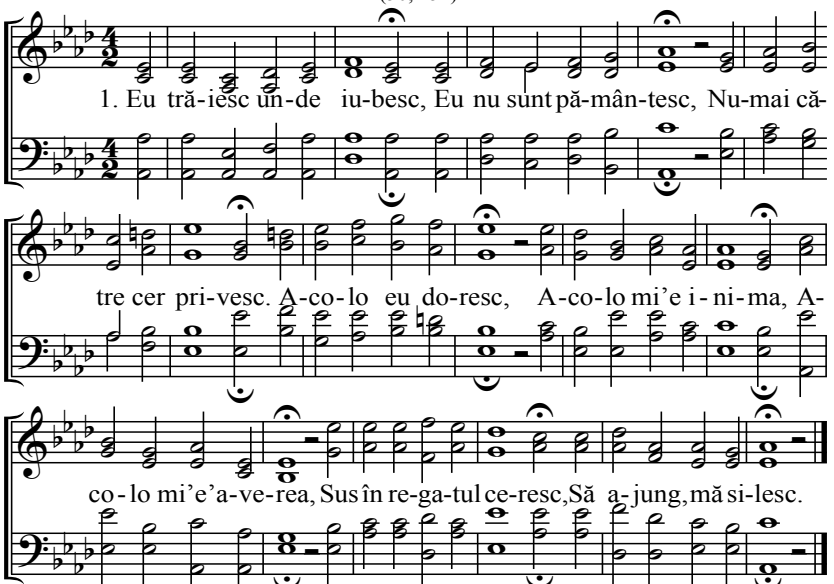

2. Voi deşertăciuni, fugiţi Că sufletu-mi munciţi!
Voi luciţi din departe Şi-n care străbate,
Iubirea cea de argint E nimic la sfârşit,
Că a voastră momeală E numai otravă.

3. Eu iubesc ce e ceresc Urăsc ce-i pământesc:
Şi pofta-nşelătoare O calc sub picioare.
În cer e-a mea dulceaţă Şi a mea viaţă;
De-aici de pe pământ Se ’nalţă al meu gând.

4. Acolo sus inimă În cer te bucură,
Prin necaz şi prin răbdări Sileşte către cer.
Fie alţii norocoşi Pe pământ şi voioşi;
Eu trăiesc unde iubesc Dar la cer, mă silesc.

85 Rugăciunea Domnului

(50, 154)

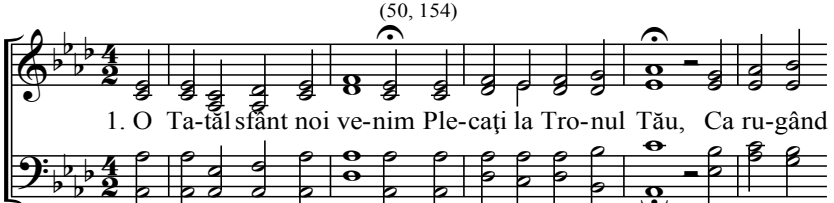

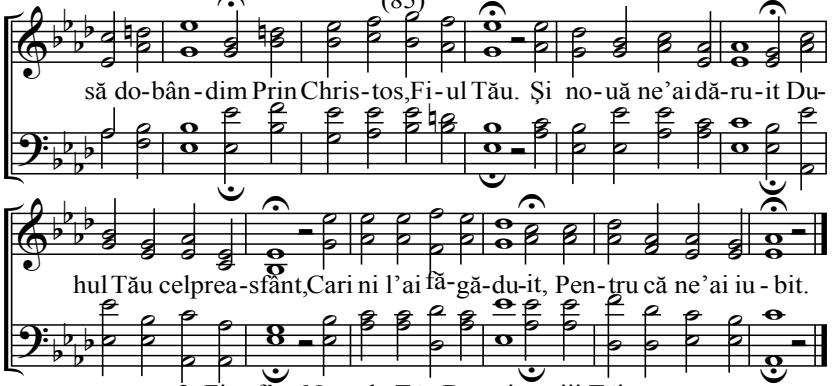

2. Fie sfânt Numele Tău De noi copiii Tăi,
Căci Tu prin Cuvântul Tău Ne numeşti fiii Tăi.
Tu pe noi ne sfinţeşte, Prin îndurarea Ta
Şi Tu ne pregăteşte, Spre fericirea Ta.

3. Vină-mpărăţia Ta În toată inima,
Ca împărăţia Ta, Toţi s-o putem căuta.
Noi copiii Tăi strigăm: Tu ne înnoieşte
Căci pe Tine Te chemăm, Tu ne mântuieşte.

4. Fie Doamne voia Ta Pe pământ aicea,
Ca învăţătura Ta Tot insul să o ia.
Precum acolo în cer, Cu toţi fac voia Ta
Dă-ne şi nouă puteri, S-o facem aicea.

5. Pâinea noastră cea de zi Tu ne-o dăruieşte,
Cu Cuvântul vieţii Pe noi ne hrăneşte.
Aşa pâine noi dorim, Care din cer vine
Prin ea să ne întărim, O! Doamne Tu dă-ne.

6. Iartă-ne păcatele Care noi le-am făcut,
Înaintea Ta Doamne De când ne-ai renăscut.
Noi ni-s slugi netrebnice, Când toate împlinim
Făcând fapte vrednice, Atunci ne odihnim.

7. Că Tu şi nouă ne-ai dat O sfântă viaţă,
Cu Tini ne-ai asemănat Prin a Ta buneaţă.
Că Tu prin iubirea Ta, Ierţi de alunecăm
Lasă ca şi noi aşa, Altuia să-i iertăm.

8. Nu ne lăsa-n ispită Când satana cearcă,
Tu cu puterea-Ţi sfântă Zdrobeşte-l şi-l calcă.
Ca să ne putem lupta, Tu ne înarmează
Precum şi Christos cândva, În toate cu pază.

9. A Ta-i împărăţia Puterea-i în Tine,
Şi a Ta e mărirea Şi în veac rămâne.
Lucrul satanei strică, Şi ce el zideşte
Din toate ne ridică Şi ne mântuieşte.

10. Atuncea zici Tu Amin Când ca copiii stăm,
Înaintea Ta venim Şi toţi Te adorăm.
Tu eşti Domnul Savaot, Care ne-ai întărit
Legământul Tău de tot, În veac fii preamărit.

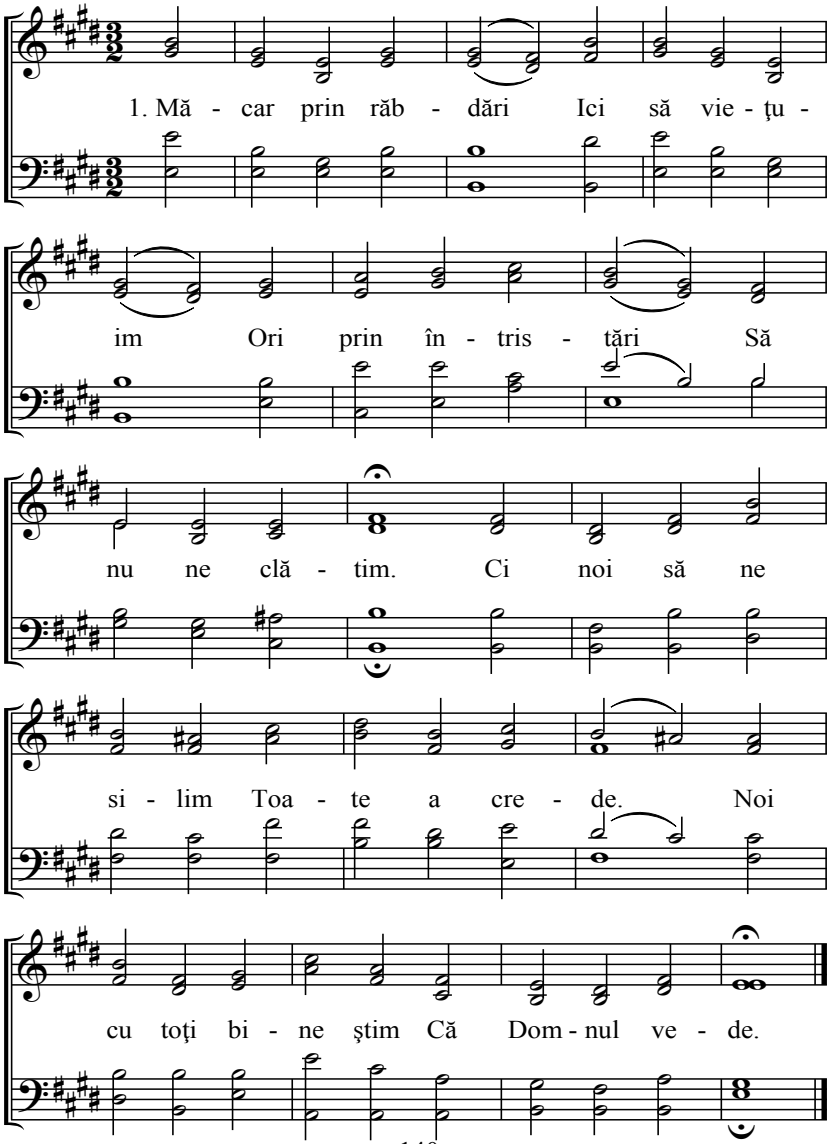
1. Mă - car prin răb - dări Ici să vie - ţu -
im Ori prin în - tris - tări Să
nu ne clă - tim. Ci noi să ne
si - lim Toa - te a cre - de. Noi
cu toţi bi - ne ştim Că Dom - nul ve - de.

2. Dacă inima
E strâmtorată
Şi de satana,
E tulburată
Noi strigăm suspinând,
Şi prin nădejde
Nu ne lăsăm nicicând
Că Domnul vede!

3. Dacă ne cheamă,
Ca pe Abraam
Noi fără teamă,
Crezând să-i urmăm,
Că El ne îndreaptă,
Lui treab-a crede,
Orice ne arată,
Că Domnul vede.

4. Dacă satana
Vrea să facă rău
Noi cu nădejde
Stăm în Dumnezeu,
Că El de acolo,
De unde şede
În toate ne-ajută,
Că Domnul vede.

5. Vrăşmaşul tot vrea
A ne învăţa
Viclenia sa
Spre a ne-nşela
Prin orice silinţă,
Nu ne vom pierde,
Stăm tare-n credinţă,
Că Domnul vede.

6. Aşa putere,
Noi nici nu avem
Şi-aici mărire,
Noi nici nu cerem;
Numai în Dumnezeu,
Trebuie-a crede,
Şi în Cuvântul Său,
Că Domnul vede.

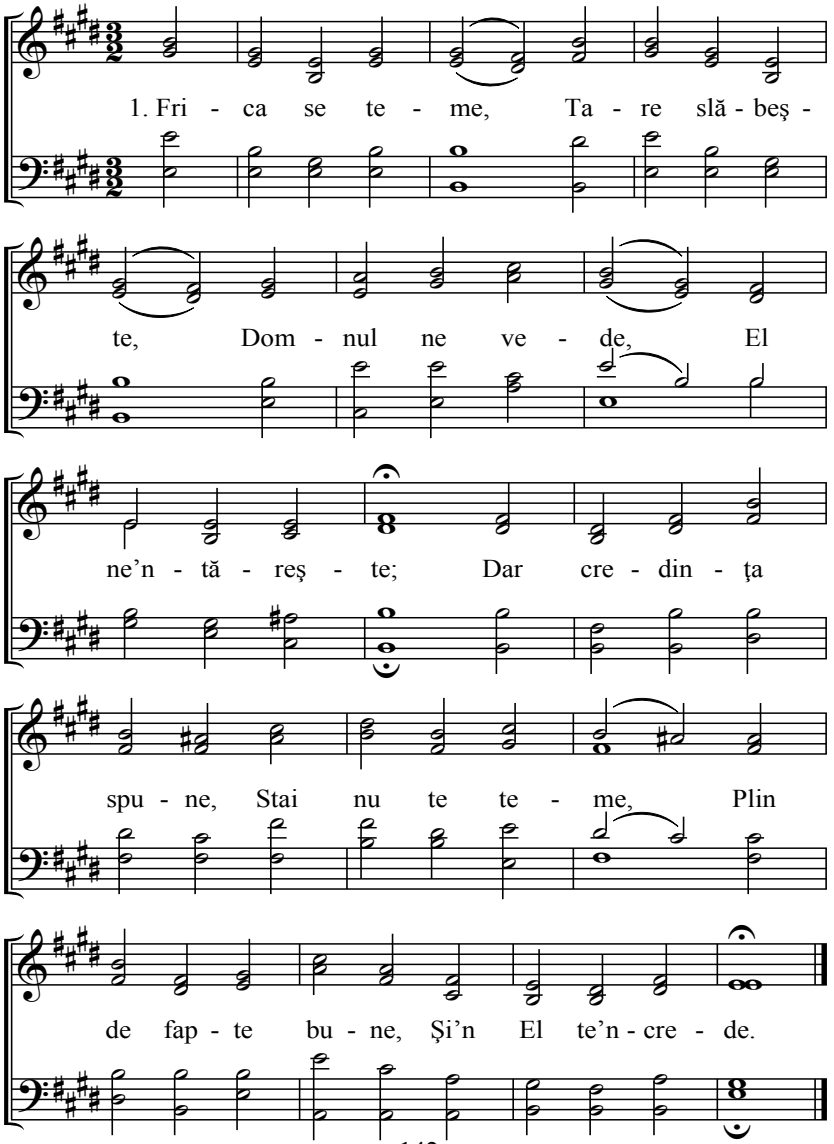
1. Fri - ca se te - me, Ta - re slă - beş -
te, Dom - nul ne ve - de, El
ne'n - tă - reş - te; Dar cre - din - ţa
spu - ne, Stai nu te te - me, Plin
de fap - te bu - ne, Şi'n El te'n - cre - de.

2. Fugi necredinţă, Căci eu bine ştiu
Domnu-i aproape, Al Lui vreau să fiu.
Măcar ca un vierme, eu de m-aş lupta
Dar Domnul la vreme, Mă va ajuta.

3. El din început, A fost credincios,
El m-ajută mult, Pe pământ ici jos.
De multe ori gândesc, Cum m-a ajutat
Şi adevăr vorbesc, Că nu m-a uitat.

4. Cât de-ntunecos, Drumul de mi-ar fi,
De n-oi fi lenos, Domnul m-a păzi.
Nimic pe pământ nu-i, Toate trec aşa
Eu prin Cuvântul Lui, Nu m-oi înşela.

5. Când m-oi mântui, Prin a Lui sfânt Har
O! Dulce va fi, Ce a fost amar.
Deşi-aici pătimim, Până-n veac n-a fi,
Când lupta o sfârşim, Cântând L-am mări.

6. De ce să pârăsc, Deşi pătimesc
Când mă ispitesc, treabă să gândesc,
Căci care voieşte Regat a primi,
Bucuros primeşte, Încă şi-a muri.

7. Vezi cât de amar, Pentru noi primi,
Domnul un pahar, De ne mântui.
Pe ce drum, El s-a dus Cu greu apăsat,
Domnul cel Sfânt Isus, Toate le-a răbdat.

8. Când necazuri mari, Ne ajung pe noi
Stăm în întristări, Printre mari nevoi.
Când noi stăm în luptă, Aici pe pământ
Nouă ne ajută, Dumnezeu cel Sfânt.

9. Dară noi suntem, Pe tare temei
Prin care avem Darul vieţii.
Asta se vesteşte, Şi aşa va fi,
Nedrepţii vor arde, Cei drepţi vor trăi.

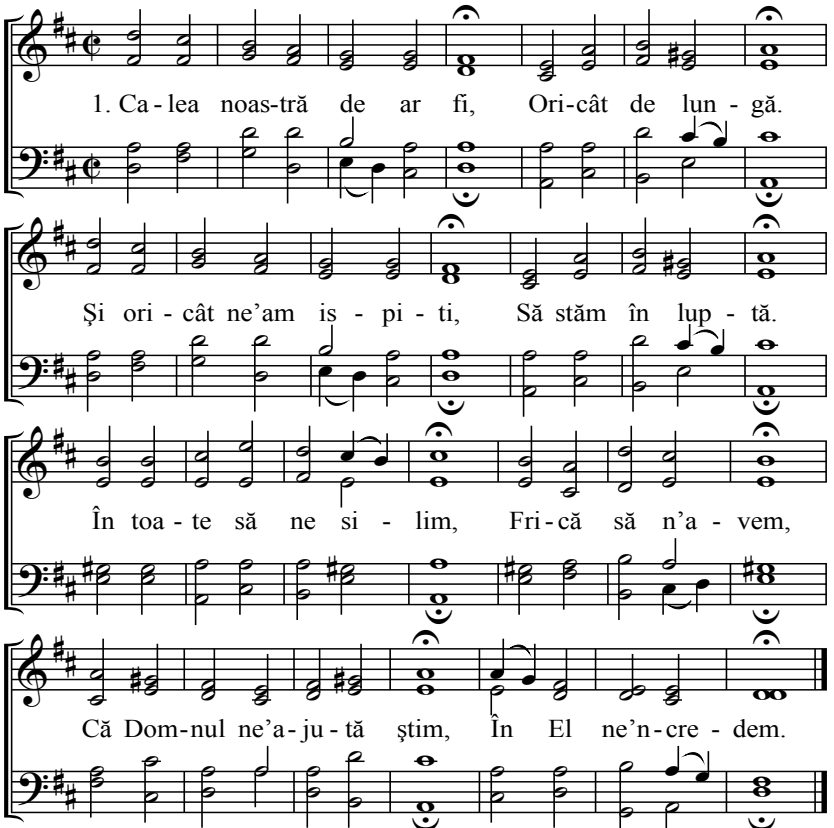

2. În asta ne-ncredinţăm Şi-avem nădejde
Că noi în Isus suntem Şi nu ne-om pierde,
De multe ori ajungem, De ne strâmtorăm,
Şi dacă în El credem, Lipsă nu avem.

3. Domnul apă din piatră, El a izvorât.
Pe Ilie odată, Corbii l-au nutrit.
Cu cinci pâini şi cu peşti doi, Mii a săturat,
Din lume ne-a scos, pe noi, Spre al Său regat.

4. Fiindcă toată lumea, E în mâna Lui,
Nici un păr nu ne-a pica, Fără voia Lui.
Lui toate-s cu putinţă, Face precum vrea,
Cu-a Lui bunăvoinţă, De noi s-a-ndura.

5. Cari ne deschide cerul, Prin iubirea Sa,
Şi ne arată drumul, Prin lumina Sa.
Au doară El voieşte, Ca să ne smintim?
Sau doară El doreşte, Să ne nimicim?

6. Dumnezeu nu voieşte! Că El este bun,
Ce-a promis împlineşte, La cari se supun.
Dacă tot prin întristări, Noi călătorim
Strigăm pe Domnul din cer, Şi ne mântuim.

89 Şapte vorbe ale lui Isus pe cruce

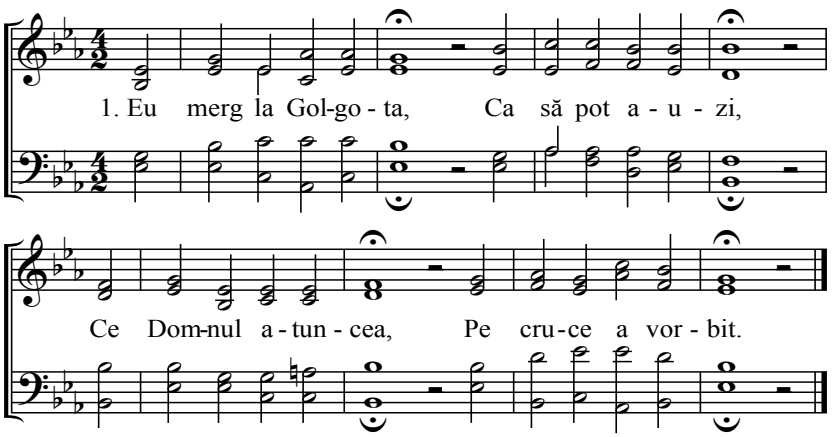

2. Mari nevoi şi mult greu, Atunci L-au apăsat,
El striga: „Tatăl meu, Pentru ce M-ai lăsat?”

3. Nevrând să-Şi răzbune, De pe cruce-a strigat:
„Nu ştiu ce fac Doamne, Iartă-le-a lor păcat.”

4. Maria plânge greu, El mângâind zice:
„Vezi maică fiul tău? Păzeşte-o amice!”

5. Încă şi la tâlhari, Milă făgăduie:
„Încă astăzi în rai, Tu vei fi cu Mine!”

6. „Setos sunt” El strigă, Şi aşa mari dureri,
Pe cruce le răbdă, Pentru noi aşa răi.

7. El capul îşi plecă, „S-a săvârşit.” — strigă
„Tată, în mâna Ta Tu duhul Meu îl ia!”

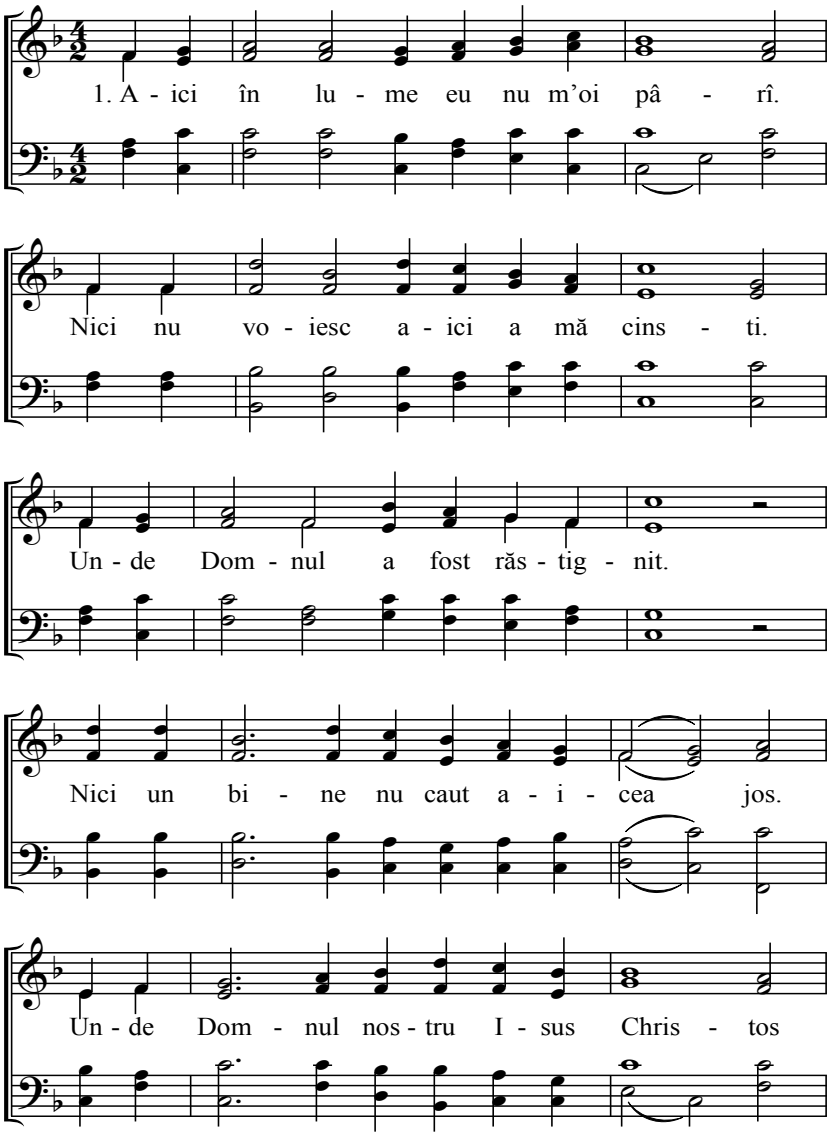
1. A - ici în lu - me eu nu m'oi pâ - rî.
Nici nu vo - iesc a - ici a mă cins - ti.
Un - de Dom - nul a fost răs - tig - nit.
Nici un bi - ne nu caut a - i - cea jos.
Un - de Dom - nul nos - tru I - sus Chris - tos

(90)

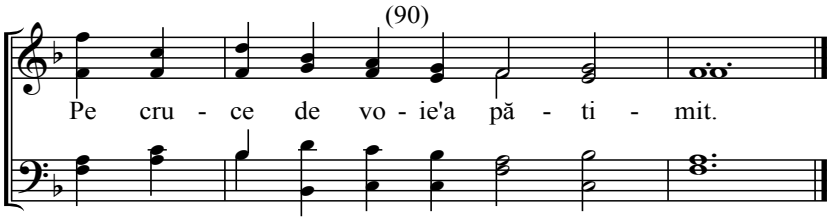

2. Doamne dă-mi ca în calea vieţii,
În adevăr să pot călători.
Duhul Tău să mă poarte pe ea,
Dă-mi inimă, ca să mă pot preda.
Şi aici în lume să-Ţi pot urma
Unde-a călcat sfântă talpa Ta.

3. Dăruie-mi aşa tare credinţă,
Şi în adevăr să am silinţă.
Şi-o iubire nefăţarnică,
Fără acestea, nu s-o-nainta.
La iubire ne duce iubirea,
Şi-atunci credinţa-i statornică.

4. Că voios Tu m-ai chemat la Tine
Dar multe trepte am să trec Doamne,
Până când la cer voi ajunge.
De aceea-ntinde la-l Tău slab slugă,
Din cer dreapta Ta plină de milă,
Să pot toate a le învinge.

5. Dă-mi ca plin de nădejde să mă uit
Sus către cerul Tău cel mohorât
Când eu de cale sunt ostenit,
Aicea în valea pământească,
Pacea Ta în mine să domnească.
Că atunci voi fi eu fericit.

6. Eu sunt ca un străin jos pe pământ,
Ca să port tot felul de greumânt.
Ca un călător necunoscut.
Eu port crucea mea întotdeauna,
Până când în Canaan voi intra,
După care ostenesc de mult.

91 Cugetul ceresc

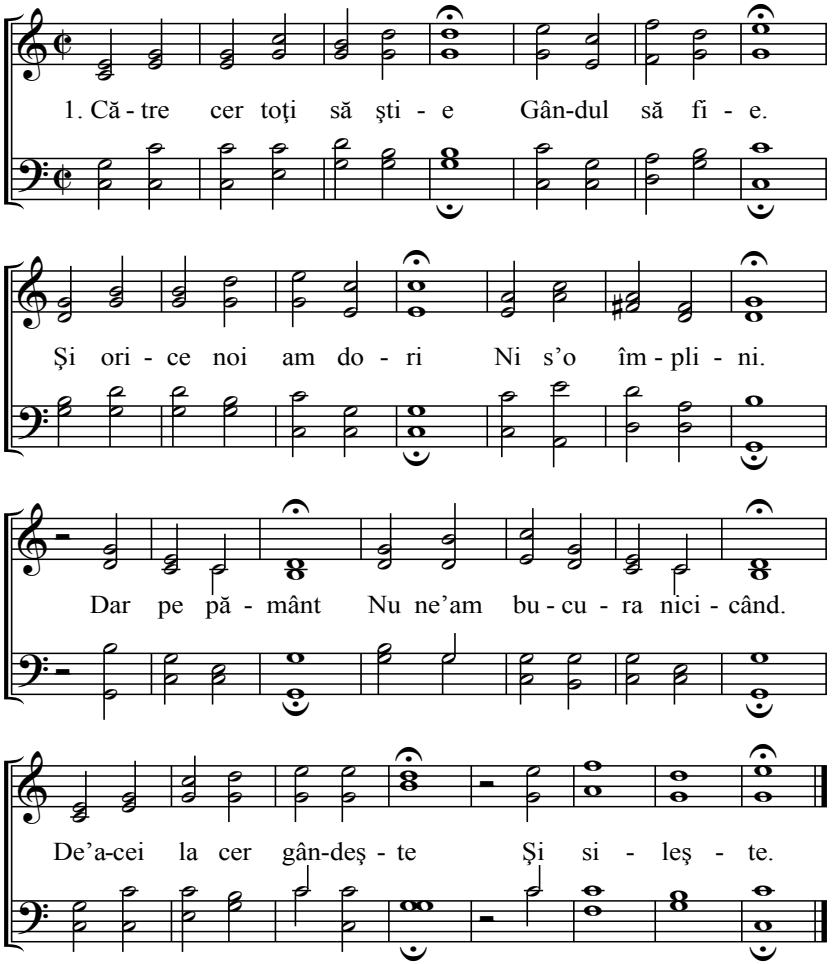

2. La cer treabă a căuta În toată ziua,
Că precum ştii că scurtă E calea noastră.
De-acei roagă Pe Dumnezeu fierbinte,
Să ne poată întări, Din zi în zi.

3. În cer El ne-a dobândit, Loc de odihnit.
Şi mult nu te îngriji, De-averea lumii,
Nu te-nşela Că asta-i averea ta,
Când tu la cer vei căuta, A o gusta.

4. Către cer sus gândeşte, Când te munceşte,
Că e bogat Tatăl tău, Şi din tronul Său,
El te-a vedea, Şi-ntru-mpărăţia Sa,
Bucurie te-aşteaptă, De-acei rabdă.

5. Către cer merg acum toţi, Slugii lui Christos,
Purtând crucea Lui cu toţi, Ici pe pământ jos.
Tu sileşte Cu ei te însoţeşte,
Căci cale-asta prin luptă La cer poartă.

6. Sus la cer Domnul Isus Prin răbdări S-a dus,
Şi Tu la El te uită, Şi tot te luptă.
Ca El rabdă, Lui Dumnezeu te roagă.
În toate prin credinţă, Cu silinţă.

7. Spre cer Domnul ne ţie, Ici prin pustie.
Prin ispită la Sine, Ne apropie.
Cuget ceresc Pune în noi nu lumesc.
Ca cu El să ne unim, Şi să-i slujim.

8. Aliluia către cer, Cântaţi din puteri
Pân' cu toţi credincioşii, Acolo veţi fi,
Împreună Unde creştini se-adună,
Şi cu toţi se bucură, Împreună.

9. Aliluia vei cânta, Când tu vei intra
Sus în cer cu mulţimea, Atunci vei vedea,
Şi vei lăuda Pe cel ce-a purtat crucea
Şi-n luptă ţi-a ajutat, Fie lăudat.

Înainte

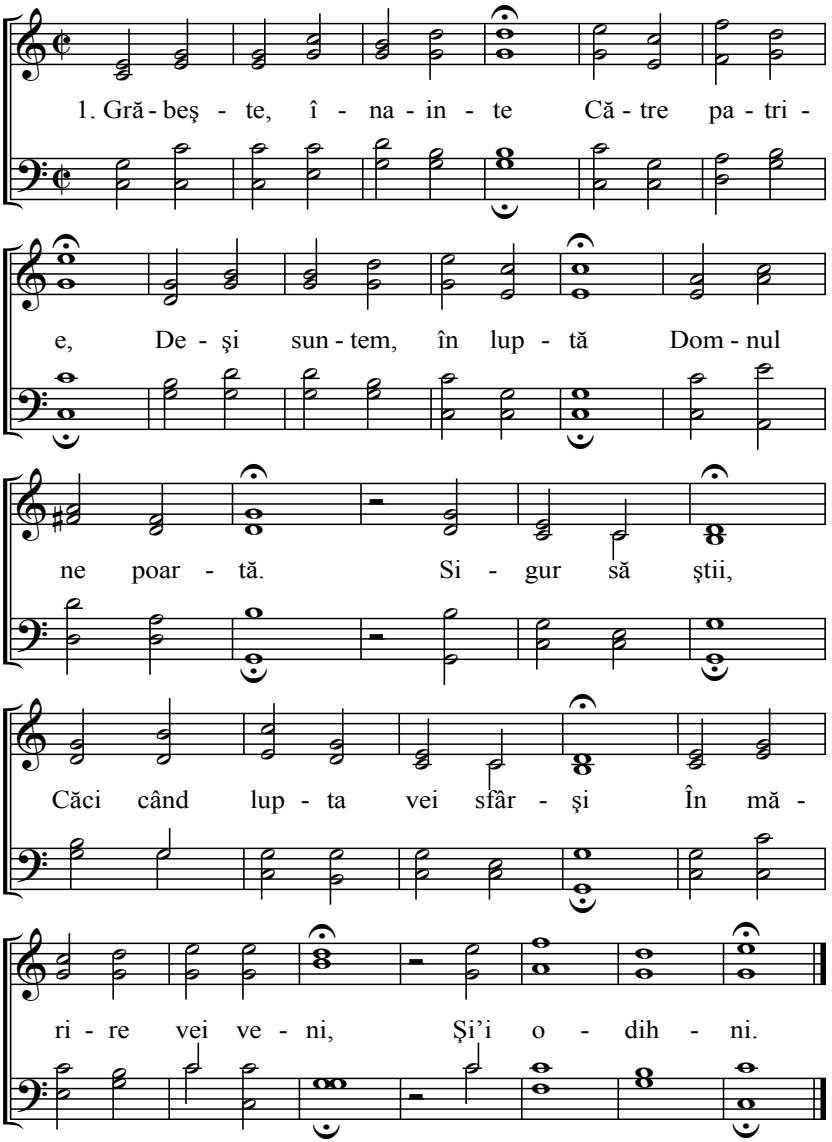
1. Gră - beş - te, î - na - in - te Că - tre pa - tri -
e, De - şi sun - tem, în lup - tă Dom - nul
ne poar - tă. Si - gur să ştii,
Căci când lup - ta vei sfâr - şi În mă -
ri - re vei ve - ni, Şi'i o - dih - ni.

(92)

2. Şi Isus ici a umblat,
Şi tot s-a luptat.
Lui te încredinţează,
Şi Îi urmează.
Lui te predă
El în toate-ţi ajută.
Ca să Îi fii credincios,
Aicea jos.

3. Calea de te sperie,
Ori poverile.
Dacă e în drumul tău,
Numai un jug greu.
Tu gândeşte
Şi la Isus priveşte.
Cum El crucea a răbdat,
Jertfei s-a dat.

4. Dacă noaptea te-a cuprins
Stelele s-au stins.
Dumnezeu cu ochi de foc,
Vede-n tot locul.
El e mărit,
Ziua noaptea-i strălucit.
El departe te vede,
În El crede.

5. Deşi îţi vine moartea,
Nu te spăimânta.
Căci când moartea va trece,
Domnul luceşte,
El ajută.
Şi după asta luptă.
Oricari credincios vine
În mărire.

Încrederea în Dumnezeu

(28, 186)

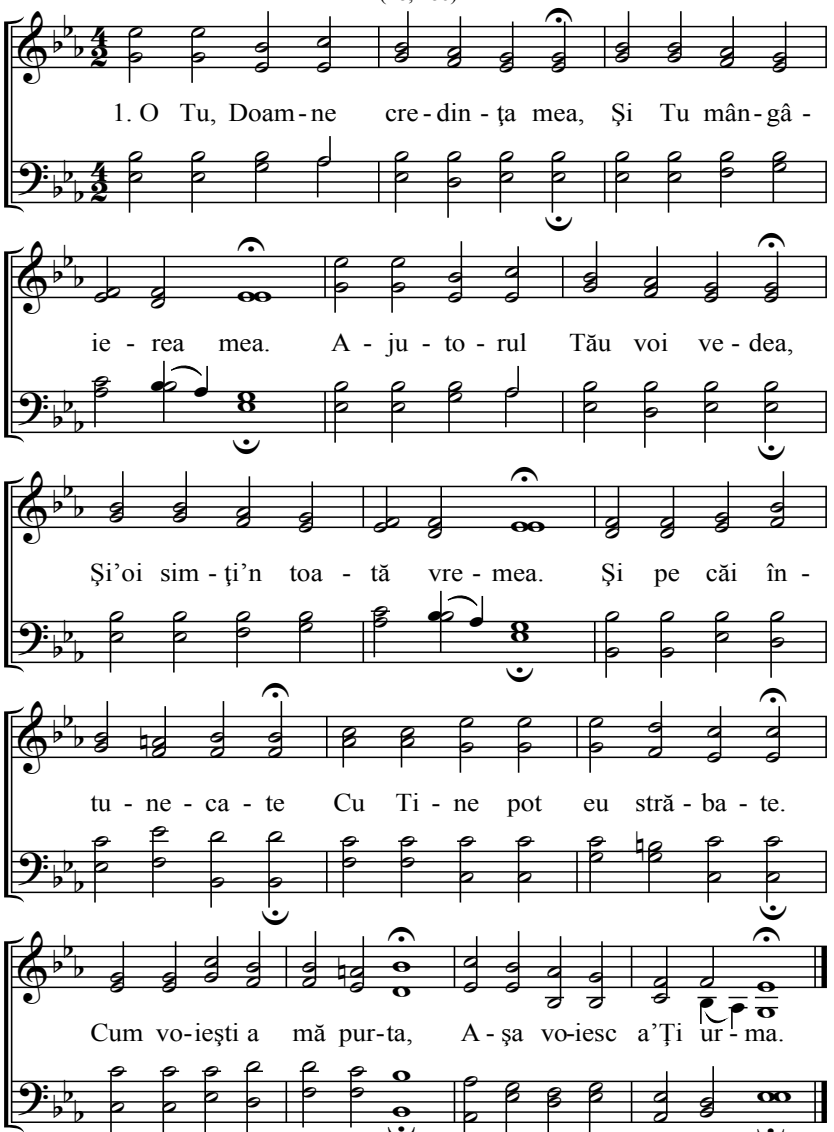

2. Şi eu voiesc a mă preda
Cu toate în mâna Ta.
Prin viaţă ori prin moarte,
Să Te măresc în toate.
Căci prin orice apăsare,
Tu-mi poţi da mie scăpare.
Cum voieşti a mă purta
Aşa voiesc a-Ţi urma.

3. Poartă-mă Tu în voia Ta.
Ca eu să Îţi pot urma.
Căci când Tu pe mine mă porţi,
Sunt în toate bucuros.
Şi când eu sunt în darul Tău
Cine îmi poate face rău?
Cum voieşti a mă purta
Aşa voiesc a-Ţi urma.

4. Când aici năvălesc nevoi,
Numai atuncea ştim noi,
Cum se luptă aicea jos.
Şi-i Dumnezeu credincios.
El voieşte a-mi ajuta,
Nu trebuie a mă-ntrista.
Cum voieşti a mă purta
Aşa voiesc a-Ţi urma.

5. Ţie eu mă încredinţez,
Cu Tine mă-ndestulez.
Când voi sfârşi aici lupta,
Tu mi-i da fericirea.
Când de sus din cer m-oi uita,
Şi-mi voi vedea judecata,
Şi voi zice bucuros,
Fericit m-ai purtat jos.

Luntrea credinţei

(28, 186)

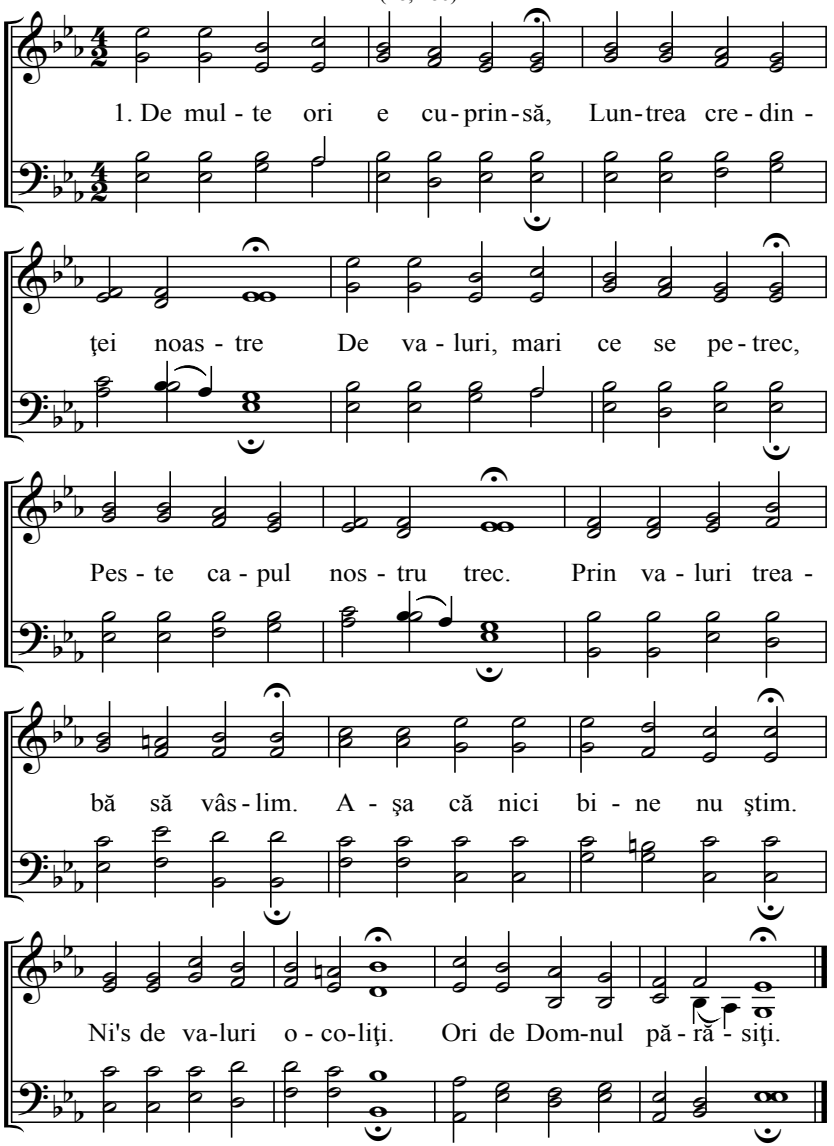

2. Dară Domnul ni se-arată, Şi luntrea o îndreaptă.
Şi numai spre încercare. Sloboade vântul tare.
Ca credinţa să ne-o cerce, Cum că doarme se preface.
Dară când noi L-am ruga El va potoli marea.

3. Când Domnul Sfânt va porunci, Marea se va linişti.
Valurile de pe mare Le face în tăcere.
Măcar şi furtuni de ar fi, El tot pe ai Săi, i-ar scuti.
Nu ne lasă să pierim, Ci în veac ai Lui să fim.

4. Credeţi Lui în toată vremea, Că în El e puterea.
El e aproape în toate, Şi nicicând nu-i departe.
Numai Lui credincioşi Îi fiţi. Pe asta piatră vă zidiţi,
Căci când în Isus credem, De valuri nu ne temem.

5. Şi când luntrea s-ar legăna, Prin valuri în lume-asta,
Noi avem ancoră tare, Fie vânt cât de mare,
Că Christos cu al Său sânge, Ajută şi toate-nvinge.
Şi pe noi ne-a curăţit, Pentru cer ne-a pregătit.

6. Legată-i asta ancoră, Cu lanţ lung de iubire.
Cari din lume-asta se-ntinde Şi pân' la cer ajunge.
Iubirea asta ne trage. Până când nu vom ajunge,
Ca luminat să vedem, Şi-n cetate să intrăm.

7. La-nvăţăceii lui Christos, Crucea e semn aici jos.
Noi sub acesta semn putem, Să luptăm şi să-nvingem.
Şi sus în cer cununi lucesc, Şi cei ce se luptă primesc.
Care când lupta sfârşesc, Mărirea o dobândesc.

8. De-aceea siliţi călători, Călătoriţi nu fiţi moi.
Acolo cari călătoresc Până-n veac se odihnesc.
Când acolo, luntrea-junge După ce toate învinge.
Pe noi vorba Domnului Ne poartă-n viaţa Lui.

95 **Chemare**

(28, 186)

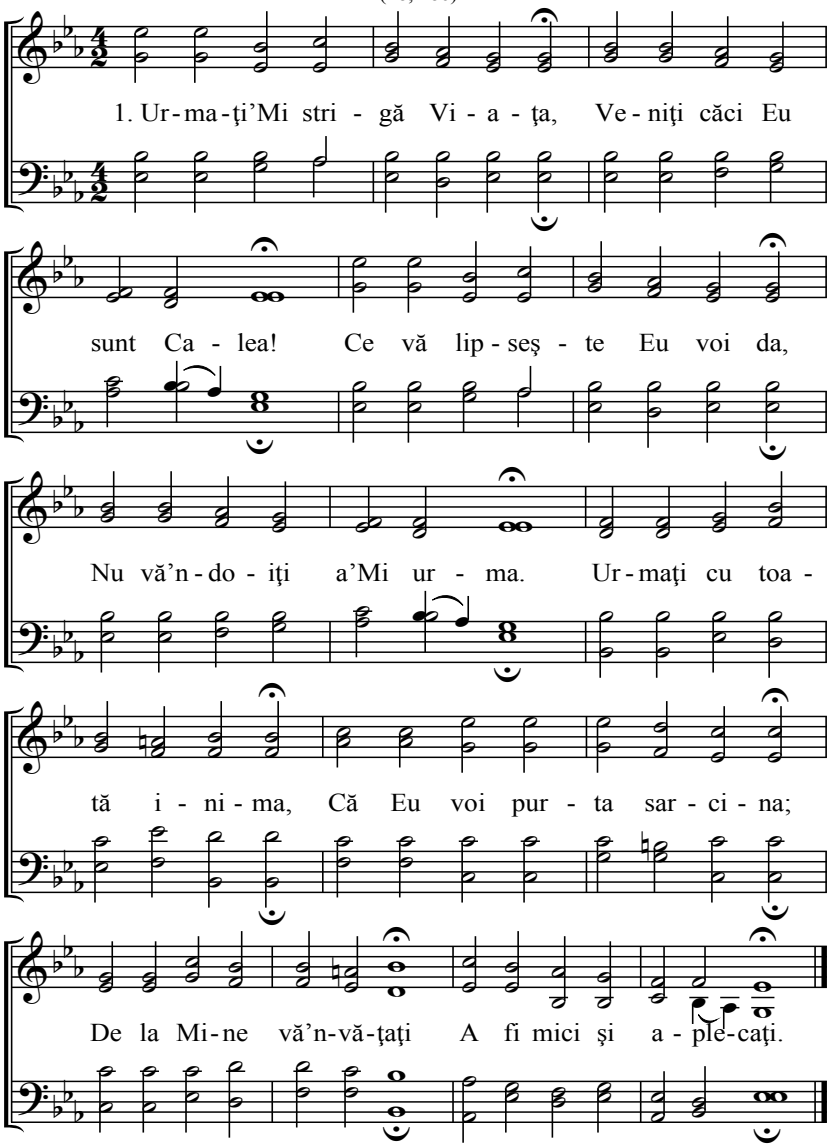

2. Eu când în lume am umblat Deşertăciuni n-am căutat,
Şi voi după Mine veniţi Ai Mei ucenici să fiţi.
Aşa ne-ndoiţi Îmi urmaţi Ca regatul Meu să-l gustaţi,
Şi calea largă lăsaţi Şi către cer toţi urmaţi.

3. Mulţi se silesc şi aleargă După a lumii blagă,
Care la sfârşit va arde Bani şi-averile, toate.
După Mini cari, sunt viaţa Şi dau toată fericirea,
Aşa puţini urmează Pe calea de viaţă.

4. Plângând strig Eu Israele De-ai şti legile Mele,
Ai veni la Mine cu dor Şi-ai lua-l Meu jug uşor
Că zilele înc-or veni Când toţi credincioşi s-or numi,
Dar Cuvântul Meu nu-l cred Toată mângâierea-şi pierd.

5. Vorba prorocilor cândva Se va-mplini aşa,
Că ochii lor se vor orbi Cu inima n-or simţi!
Dar vai de acela-n toate Cari la Domnul nu se-ntoarce,
Din păcătos pasul său, Aici în tot veacul său.

6. Deci ascultaţi oameni cu toţi Asta-i vorba lui Christos:
Că El pe pământ a venit Pe păcătoşi a primit.
Dară credeţi a Lui Cuvânt Că e adevăr şi e sfânt,
Cine Lui acum crede Din păcat se sloboade.

7. De-aceea-cum vă veseliţi Cari vorba lui Isus ştiţi,
Că Domnul nicicând în nevoi Nu va părăsi, pe voi.
Şi dacă Lui vă veţi preda Nici un păr din cap n-a pica.
De-aceea vă veseliţi Regatul să moşteniţi.

8. Fraţilor în calea asta Vă siliţi totdeauna,
Când slăbeşte, unul din fraţi Mână-n ajutor să-i daţi!
Că Tatăl aşa vrea să fiţi După cununi să vă siliţi!
Şi mărire Lui să-i daţi Aliluia să-I cântaţi.

În vreme de mare prigonire

(167)

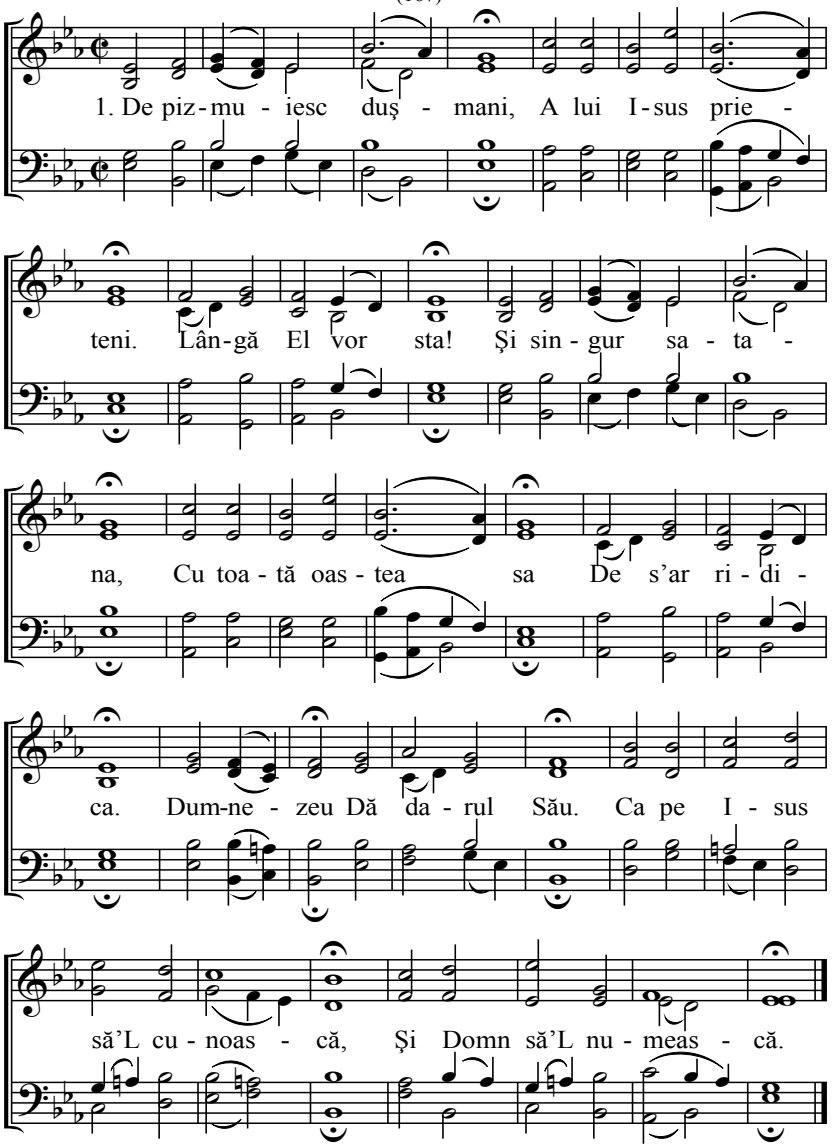

2. Dacă şi satana Cu toată oastea sa Se va ridica,
Şi aşa s-ar lăuda, Că el ne va sfărma, Cu săgeata sa.
În zadar, Tot în zadar,
Că noi nu ne vom învoi, La idoli a sluji.

3. Creştini a omorî, Nimic n-ar folosi, Deşi s-ar trudi.
Când ici sânge curge, Mai mult rod aduce. Şi nu-l pot sminti,
Satana, El aşa vrea,
Din afară să lucească, Dar să nu rodească.

4. Oricât de s-ar trudi, Şi mult ne-ar prigoni, Tot n-ar birui.
Domnul pământului, La mică turma Lui, Ajutor va fi,
Dumnezeu Cu darul Său,
Pe toţi ai Săi îi cinsteşte Şi-n luptă-i scuteşte.

5. Fiţi tari poporul Său, Duşmani de-ar vorbi rău, Scut ne-e Dumnezeu.
Creştini-or birui, Domnul cu noi va fi, Ne-a scăpa de greu,
Ori fiară Răpitoare,
Ori Nero de s-ar ridica, Pe toţi i-ar ruşina.

6. De se ridic' valuri, Măcar ca şi dealuri, În credinţ'am sta.
Vânturi de ar sufla, Tunet de ar tuna, Nu ne-o vătăma.
Că Christos, Aicea jos,
Ca un Păstor se arată, La toţi ne ajută.

7. Oricât de mânie, duşmanul să fie, Nu ne sperie.
Că de patimi multe, Chinuri şi foc iute, El ne mântuie,
Că marea Îl ascultă.
Când Isus se va arăta, Toate le va-ndrepta.

8. Luntrea-n valuri era, Petru se afunda, Iona se-neca,
Pavel abia scăpă, Domnul le ajută, El cu ei era.
Noe-a stat, Pe Ararat,
Când toată lumea s-a 'necat, El a fost mângâiat.

9. Când răul îl vedeţi, Voi fraţilor credeţi, Că nu veţi pieri,
Tot de vi s-ar răpi, Nu trebuie-a slăbi, Numai tari a fi.
Domnul e mult mai tare,
Decât multe mii de-mpăraţi, Şi de sânge-nsetaţi.

10. Oricât de mulţi ar fi, Care ne-ar îmbulzi, Domnul ne-ajută.
Cât Domnul ne poartă, Nicicând luntrea noastră, Nu se afundă.
Dumnezeu, Şi Fiul Său,
După ce lupta vom sfârşi, sus ne vor preamări.

Evanghelia

(167)

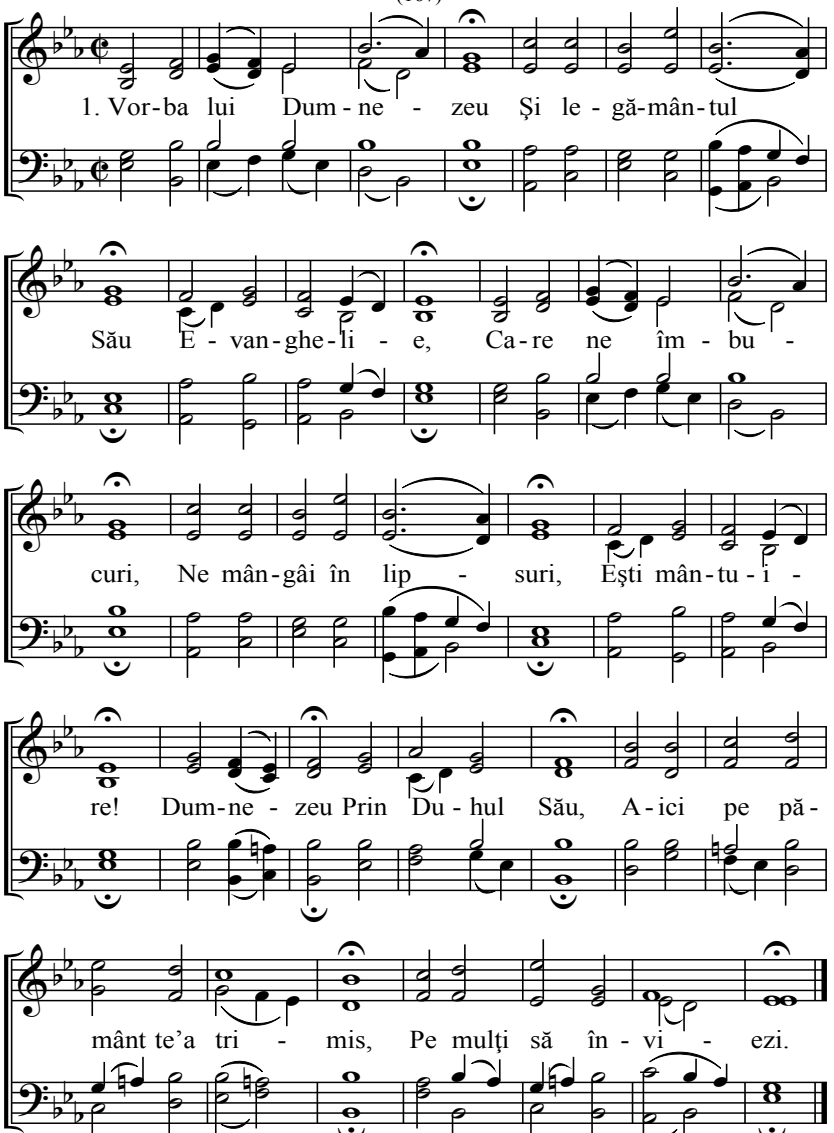

2. De-aceea-l Tău glas sfânt Răsfiră-l pe pământ, Pe toţi luminând.
Pân' toţi Te-or cunoaşte, şi multe suflete, Din morţi înviind.
Ca o stea Lumina Ta,
Tu în oameni o aprinde, Cari Te caută sfinte.

3. Dumnezeu cel preasfânt, Trimise pe pământ. Ce-a făgăduit;
Isus cari fu predat, Şi viaţa şi-a dat, Pe cruce-a murit.
A-mplinit, Ce-a făgădit.
De-acei la El să ne uităm, Şi cu toţi să-L lăudăm.

4. El martori trimise, Cari în lume strigă: Pocăiţi-vă!
Dumnezeu vă iartă, Din toate vă scapă, Viaţă vă dă.
Şi v-aflaţi, Cu toţi iertaţi,
Din păcat unde vi-s legaţi, Sufletele scăpaţi.

5. Vezi că mulţi sunt legaţi, de păcat îmbătaţi În moarte-afundaţi.
Vezi acum în lume, Lucru de minune, Idoli înălţaţi.
Dar cândva S-o arăta,
Isus cu strălucirea Sa, Toate le-a lumina.

6. Sângele lui Christos, De cel ce-i păcătos, Tot se huleşte;
Dar creştinul murind, Prin orice chin fiind, Îl preamăreşte.
Ca să ştii, Că ce va fi,
Cel păcătos s-a osândi, Iar dreptul va trăi.

7. În deşertăciune, mult număr în lume, Aici vieţuiesc;
Cari creştini se numesc, Pe Christos nu slujesc Numai îl hulesc.
Numai crezi, Şi vei să vezi,
Babilonul se va surpa, Departe va suna.

8. Dar vezi adunări mici Cum se luptă aici, Cu cei potrivnici.
Prin Duh dau de ştire, Şi pe morţi îmbie, Ca să învie!
Acuma-i mică turma;
Dar când Păstorul va veni, Atunci se va mări.

9. De-acei vă veseliţi, Şi-n El vă odihniţi, Cari vi-s miluiţi.
Daţi viaţa voastră La Cel ce vă poartă, Fericiţi să fiţi.
Şi-L iubiţi, Neîndoiţi,
Şi Numele Lui să-L mărim, El e sfânt şi Amin.

Strigarea către începători

(167)

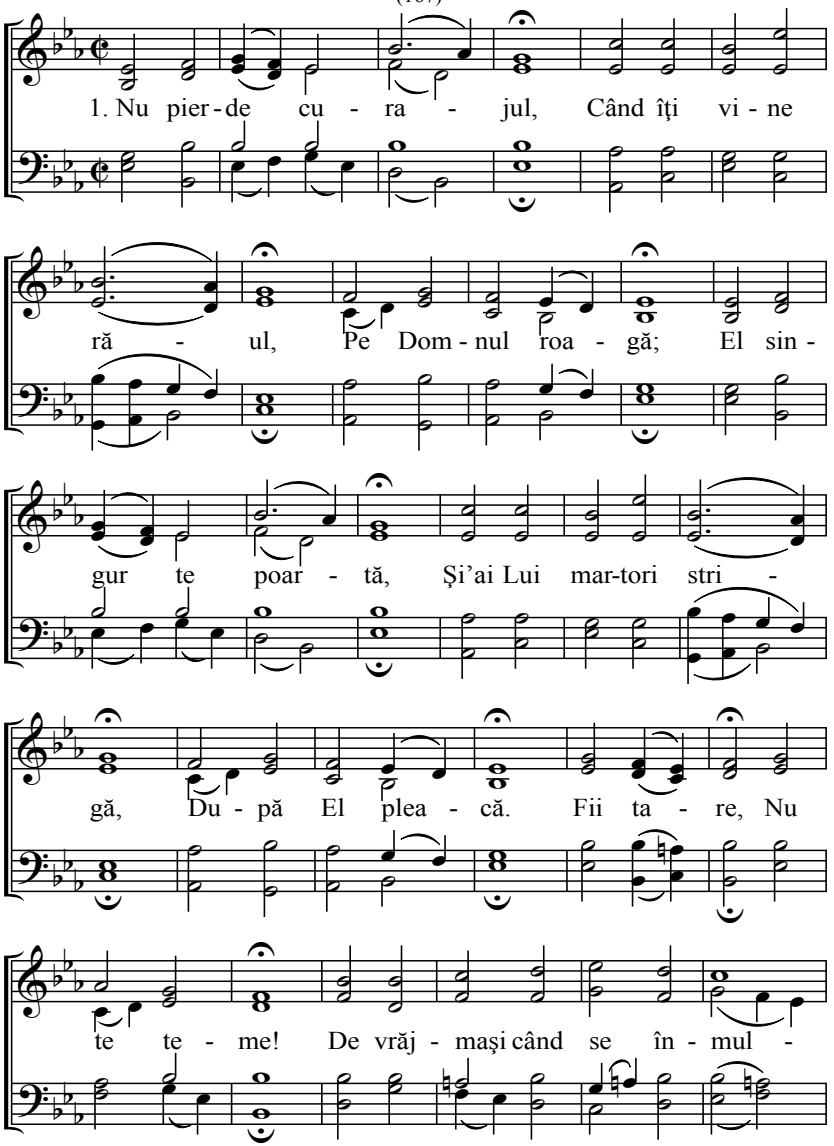

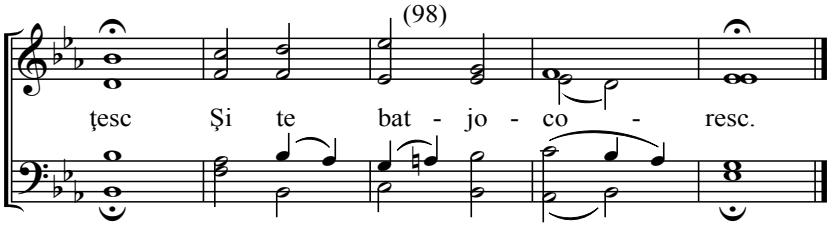

2. Vezi că mulţi aici jos,
Îl hulesc pe Christos,
Şi nu Îi slujesc;
Pe care se trudesc,
Şi în Christos trăiesc,
Îi batjocoresc.
Dar Isus, 'Nainte-i dus,
Calea strâmtă a curăţit,
Tu crede-al Lui Cuvânt.

3. De-acela te ţine
Care pentru tine,
Viaţa Şi-a dat!
Mult să nu te-ndoieşti,
Că strigă să grăbeşti,
Să scapi de păcat.
Că să ştii, Vreme-a veni,
Când Babilonul s-a urni,
Atunci târziu va fi.

4. Vezi te mântuieşte,
Că ici se vorbeşte,
Cu toţi vor pieri.
Care fiarei slujesc,
Pe Christos nu primesc,
Chinu-l vor primi.
Aicea e Răbdarea,
Cari de patimi se fereşte,
Sus n-are nădejde.

5. Înainte siliţi,
Şi mult nu zăboviţi,
Ici în Babilon.
Căci cari jos e robit,
Sus nu va fi primit,
Dar nici în Sion.
Acuma Jos e lupta,
Dar voi nu vă temeţi de leu,
Că-i tare Dumnezeu.

99 Lupta şi biruinţa

(105, 119, 253)

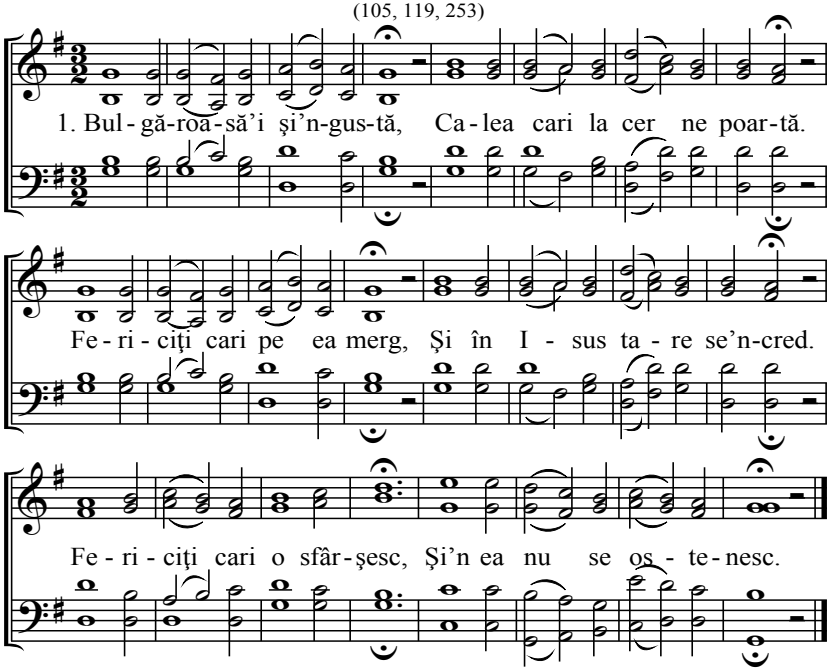

2. Mare plată vor avea
Care în ea vor rămânea,
Cari de pofta lumii fug
Şi stau în luptă îndelung!
Ne-ndoiţi nădăjduiesc
După cununi se silesc.

3. Doamne du-ne la Tine
Şi pe toţi sus primeşte-ne,
Jos ni-s în strâmtorare
Dar sus e liniște mare,
De cei parte de mormânt,
Zorile au răsărit.

4. Fraţilor staţi în luptă
În pustia asta scurtă,
Lui Dumnezeu vă rugaţi
Să v-ajute când vă luptaţi,
Atunci Isus va scuti
Şi cu El veţi birui.

100 Dumnezeu ne'e ajutor

(105, 119, 253)

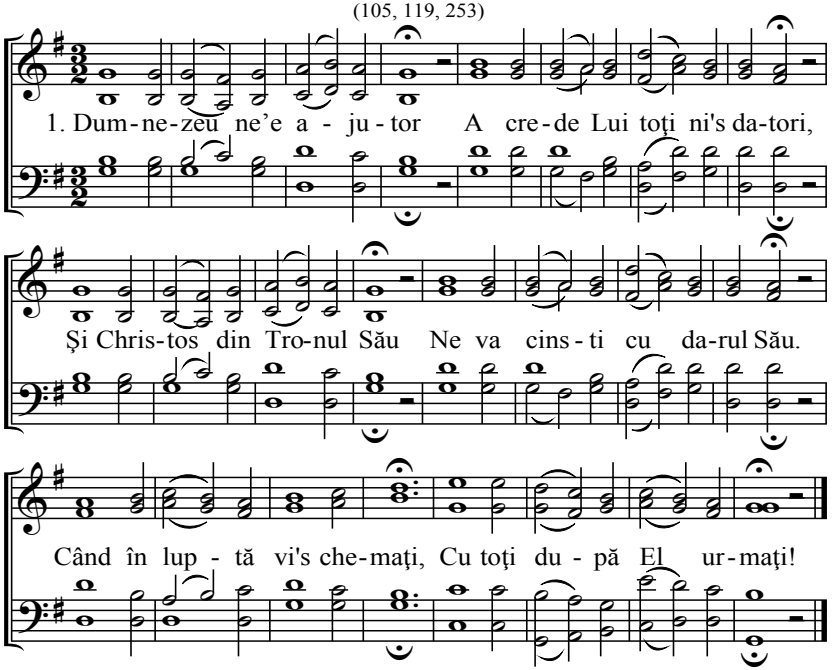

2. El înainte merge Şi tot prin luptă petrece,
Voi fraţilor îndrăzniţi Şi cu toţi după El păşiţi;
Pân' la moarte vă luptaţi Şi nu vă înfricoşaţi.

3. Vrăşmaşul va năvăli Şi mulţi ostaşi va doborî:
Dar cine-aici va răbda Va vedea împărăţia.
Cari cu Isus va muri În veac fericit va fi.

4. Nu vă temeţi de nimic Nici de omul nelegiuit,
Căci curând se va surpa Şi mărirea ni s-a vedea,
Când iadul s-a birui Şi de chin nu s-a mai şti.

5. Noi vedem o mulţime Care mii de ani 'nainte
Ici în luptă au trăit Şi toţi Mielului au slujit;
De-acei la cer să căutăm Şi la ei să ne uităm.

101 Lăudaţi pe Domnul

(105, 119, 253)

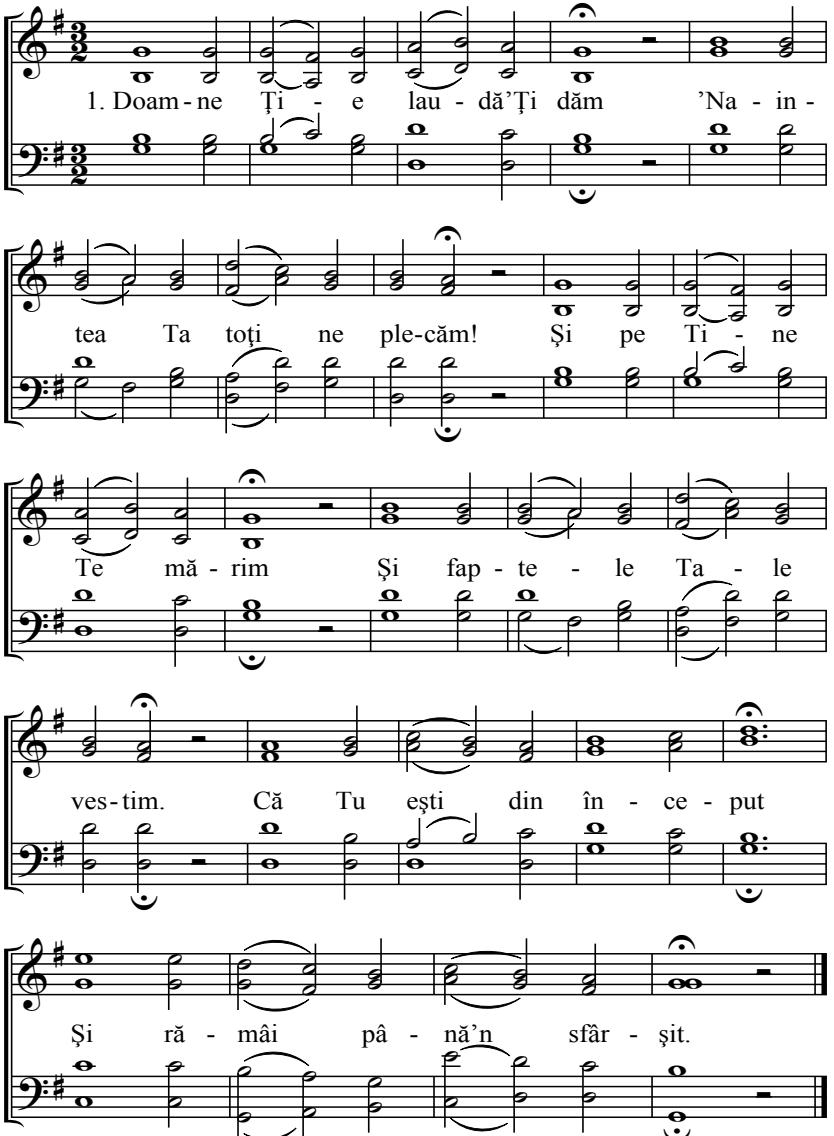

2. Tot ce Te poate lăuda
Îţi doresc Ţie a cânta,
Şi Îţi slujesc îngerii.
Herovimi şi Serafimii.
Strigă Ţie ne-ncetat:
Sfânt, sfânt, sfânt eşti Tu în veac!

3. Peste tot pământul Tău
Îţi cântă toţi copiii Tăi,
Ţie Tatăl spre laudă
Sfânta adunare cântă,
Dând cinste Tronului Tău
Unui născut Fiul Tău.

4. Ţie rege spre cinste
Ne proşternem înainte,
Că Tu pe noi ne hrăneşti
Cu daruri mari sfinte cereşti.
Cu sângele ne-ai spălat
Cu Duh Sfânt ne-ai botezat.

5. Tu Fiul Tatălui sfânt
Pentru oameni Te-ai îngrijit,
Şi din Tronul Tău cel sfânt
La noi în lume-ai venit,
Şi milostiv ne-ai iertat
Al nostru mare păcat.

6. Tu Isuse eşti uşa
Celor ce cred în vorba Ta,
Şi noi la Tatăl venim
Când în Tine nădăjduim.
Dară când Tu vei veni
La nimeni nu-i dat a şti.

7. Doamne fiii Tăi scapă
Cei ce umiliţi Te roagă,
Cari prin sânge i-ai scăpat
Care pentru noi l-ai vărsat.
Du-ne când de-aici trecem
La Tine să ajungem.

8. Priveşte cu mila Ta
Peste noi moştenirea Ta;
Tu aicea ne-ndreaptă
Şi de tot răul ne scapă,
În ajutor ne fii Tu
Şi ne auzi suspinul.

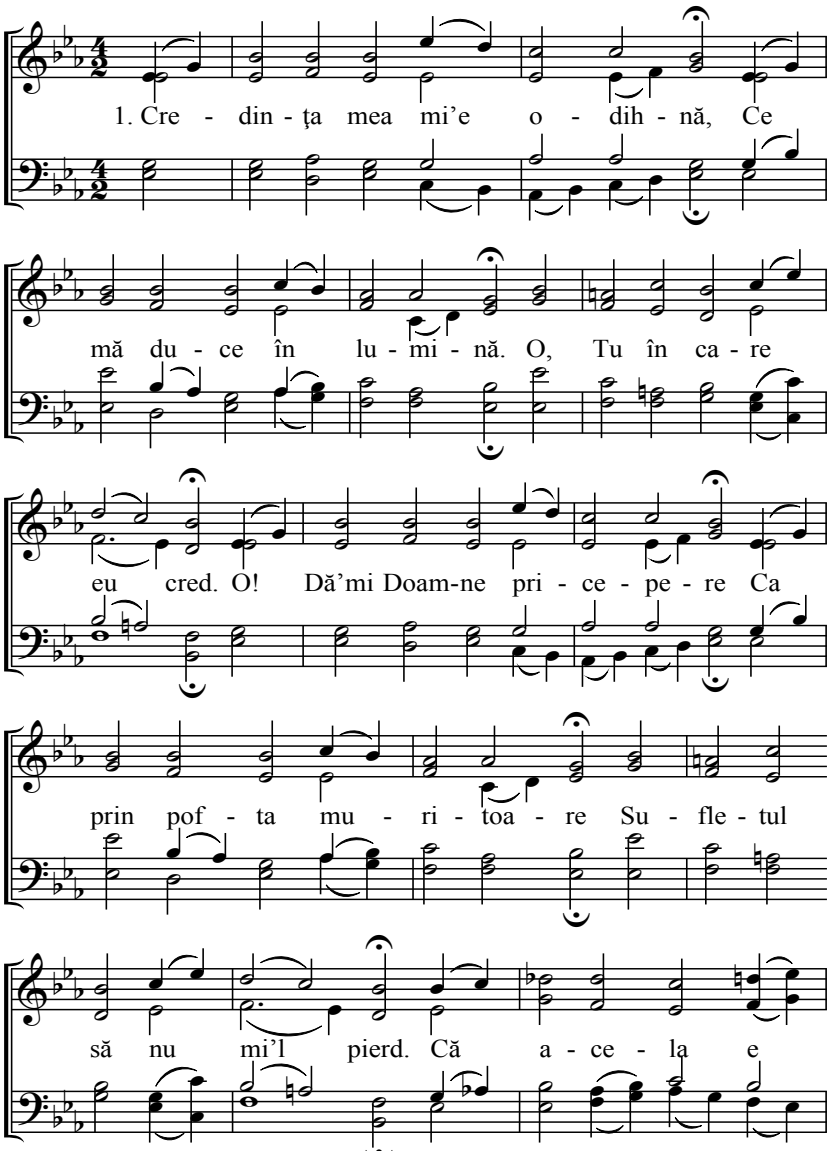
1. Cre - din - ţa mea mi'e o - dih - nă, Ce
mă du - ce în lu - mi - nă. O, Tu în ca - re
eu cred. O! Dă'mi Doam-ne pri - ce - pe - re Ca
prin pof - ta mu - ri - toa - re Su - fle - tul
să nu mi'l pierd. Că a - ce - la e

(102)

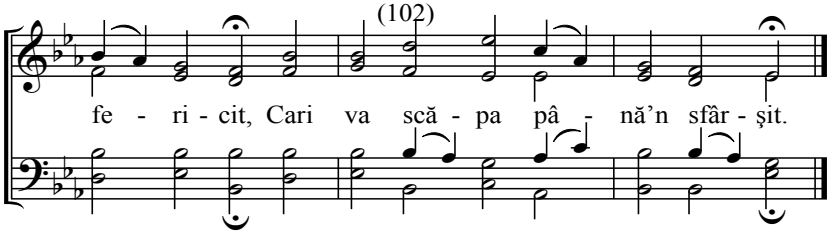

2. Tu ai dobândit la cari cred,
Să moştenească-n cer un drept
Isuse prin moartea Ta
Eu nu mai sunt mai mult ţărână
Nici la'a doua moarte pradă
Că Tu eşti scăparea mea.
Prin moartea Ta m-ai câştigat
Şi Ţie m-ai răscumpărat.

3. Lăudat să fie Dumnezeu
Pentru că adevărul Său
Şi în mine l-a vărsat
Cuvântul Său spre sfinţire
Darul Lui spre înnoire
Pentru mine l-a lăsat.
Eu cred că Duhul Lui cel Sfânt
Pe mine om nou m-a făcut.

4. O! Tatăl mărire Ţie
Că a Ta Evanghelie
A crede mă învăţă.
Ca să pot în vremea asta
Să dobândesc fericirea
Şi o nouă viaţă.
Fericită e inima
Care ajunge scăparea.

O! Tu veac bucuros cuvănt

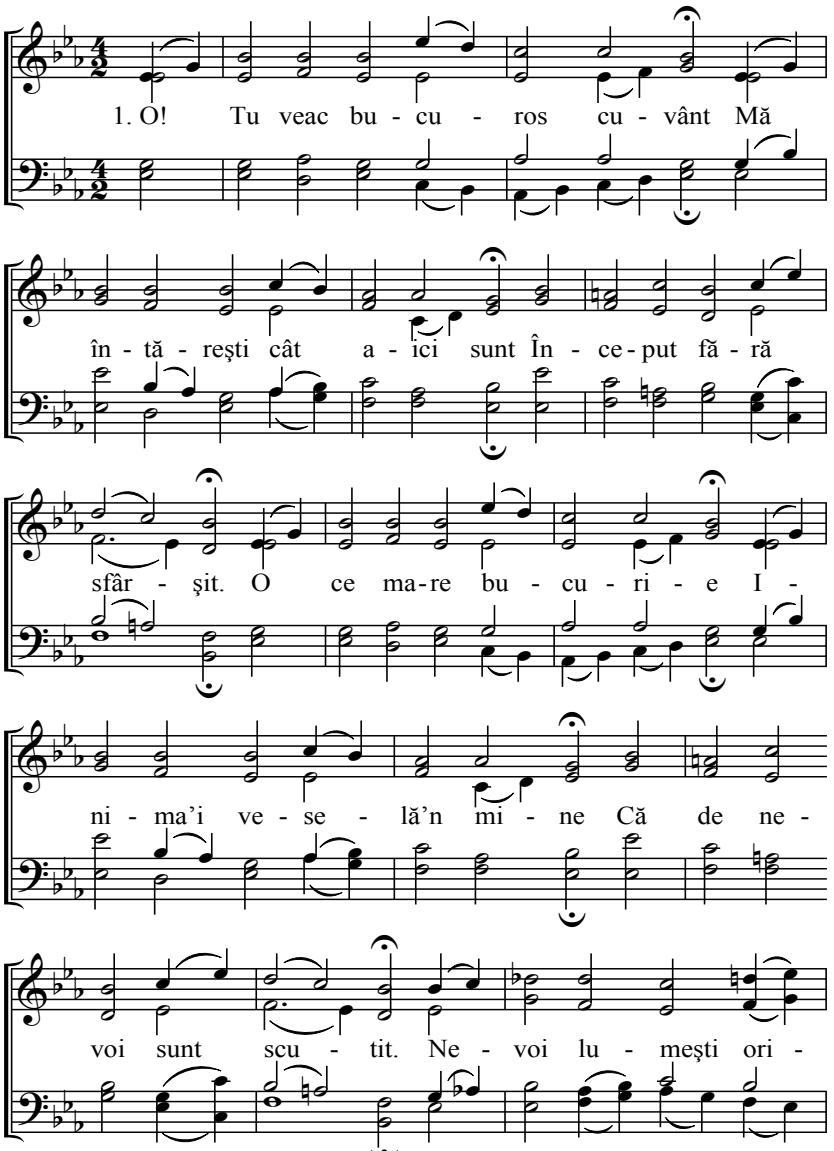

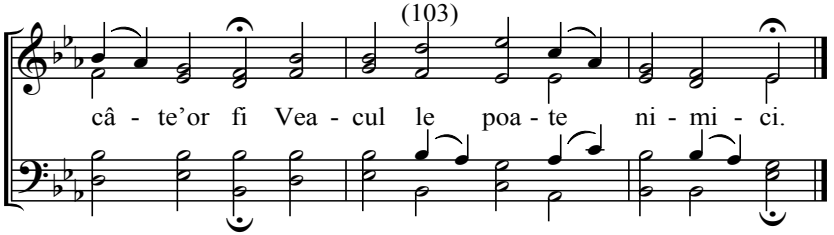

2. Nu-i mărire-n lumea asta
Care în veac va rămânea,
Toate aici vor pieri.
Dar veacul nu se va sfârşi,
Lucirea Lui în veac va fi
Nicicând nu s-a vesteji.
Că Dumnezeu singur spune
Veacul n-are stricăciune.

3. Ce-i patima creştinilor?
Ce-i truda-nvăţăceilor?
Ce-i crucea şi chinul lor?
Când toate-n cântar s-ar pune
Şi-ntr-una să se adune
Atunci ştii măsura lor.
Viaţa de veac atuncea
Ea e decât toate mai grea.

4. O! Dar vezi pe cei osândiţi,
Cu ce nevoi sunt ocoliţi
Şi-n veac vor fi chinuiţi.
Cum vor muri fără moarte
Şi cu foc nestins vor arde
Vor plânge amar mâhniţi.
O! Cât am fi noi de măriţi
Când de toate-am fi mântuiţi.

5. În cer cei fericiţi trăiesc
Pe Domnul în veci îl privesc,
Nicicând nu se ostenesc.
Cu îngerii se veselesc
Şi fericirea o primesc
Şi pacea o moştenesc.
De la Christos man-or primi
Cu cari se hrănesc îngerii.

6. O! Cum Doamne după Tine
Doreşte inima-n mine
Că Tu eşti viaţa mea.
O! Când voi putea ajunge
Unde cugetul mă trage
Sus în cer de-a dreapta Ta.
Toate din lume voi uita
Şi numai la cer voi căuta.

104 La mormântul credincioşilor

(99, 119, 253)

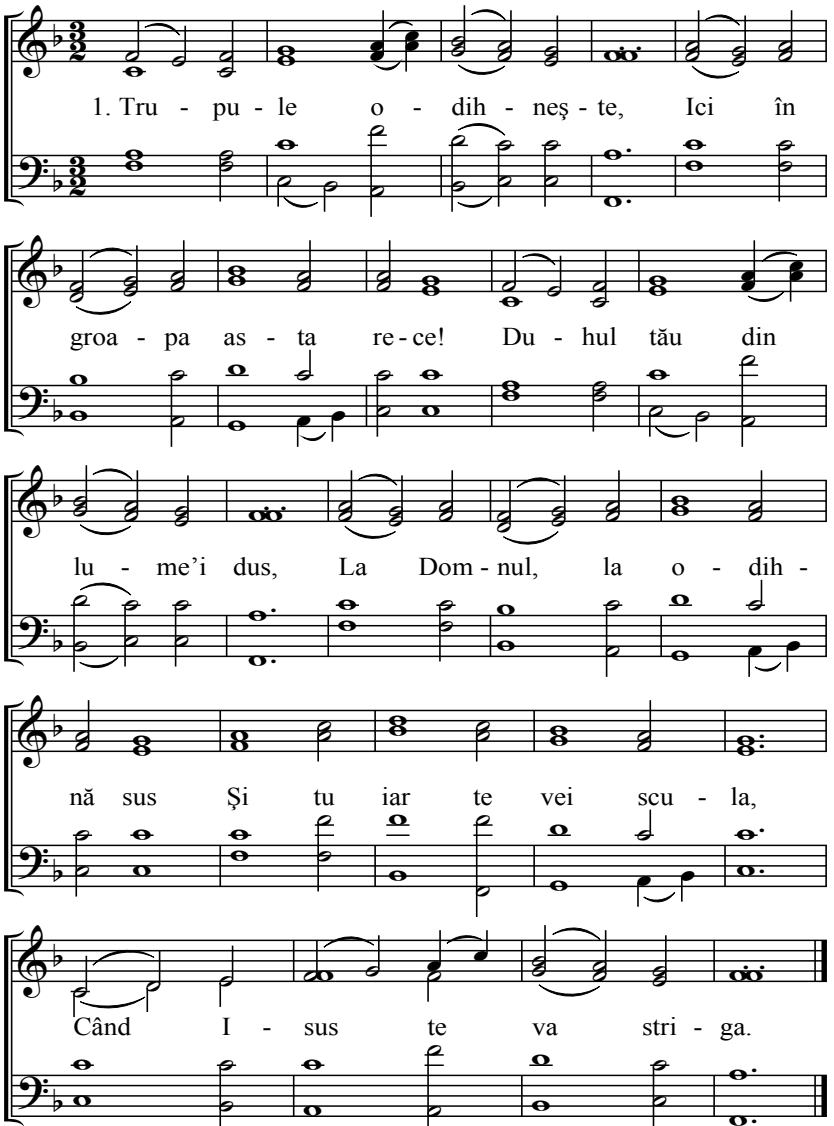

2. Tu acum odihneşte,
Odihneşte în linişte
Până când noi am veni,
Şi-mpreună am odihni
Aici în groapă culcat,
Şi de sarcini uşurat.

3. Noi cât Isus o mai vrea,
Trăim pe pământ aicea;
Dar tot asta dor purtăm,
Cum cununa să căpătăm!
Că moartea vine curând
Cum Domnul a rânduit.

4. Şi Isus ca călător
A fost jos în multe strâmtori
El ca un Dumnezeu Sfânt,
A răbdat mai mult pe pământ
Aşa noi să ne luptăm
Şi la El să ne uităm.

5. Că ce-i acest greumânt,
Timp scurt aici jos pe pământ,
Pe lângă nemurire,
Şi pe lângă fericire
Ce Domnul ne-a dărui,
Când în credinţă-am sfârşi.

6. Noi credem într-aceasta
Că partea noastră-i viaţa
După ce aici murim,
Sus la Isus o dobândim.
El, Fiul lui Dumnezeu
Ne-a cinsti cu Darul Său.

7. Noi ni-s ai Tăi de-aceea
Tu şi pe noi ne-i învia.
Dă-ne până la moarte,
Aşa credinţă în toate
Ca noi crezând să murim,
Fericirea să primim.

104a

Ascultaţi acum Cuvântul

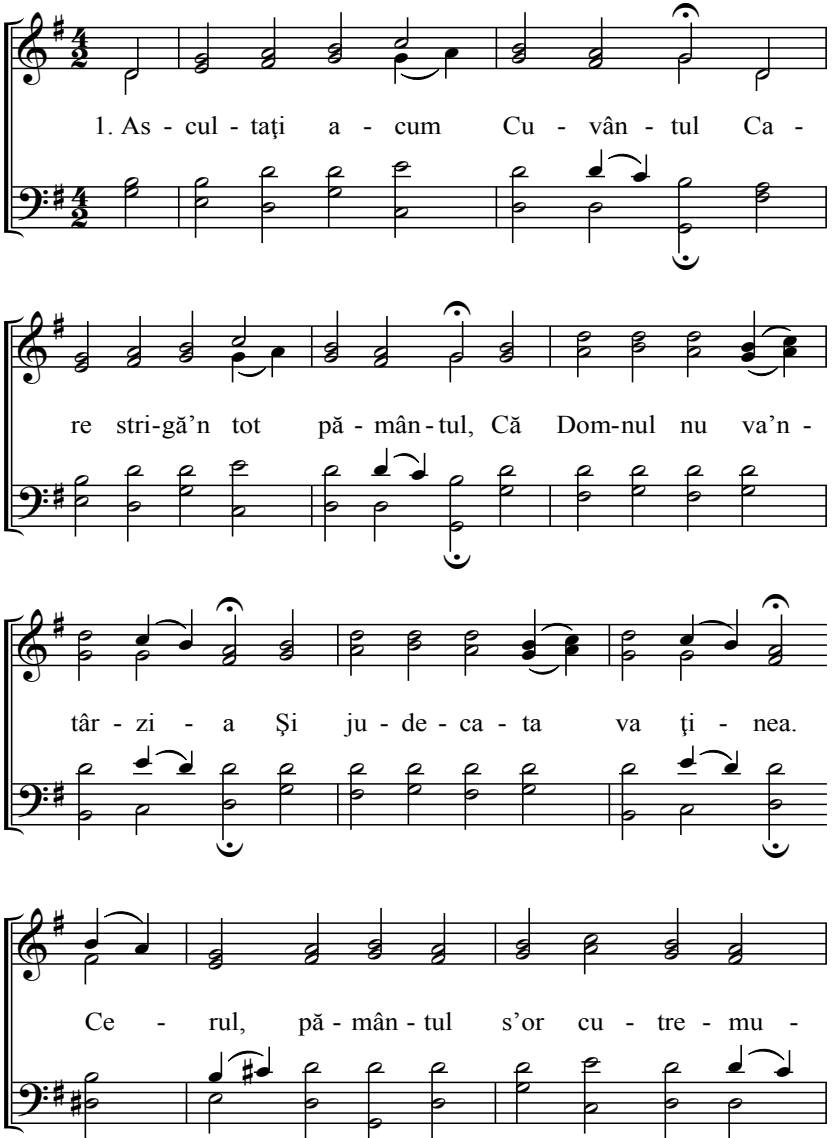

(104a)

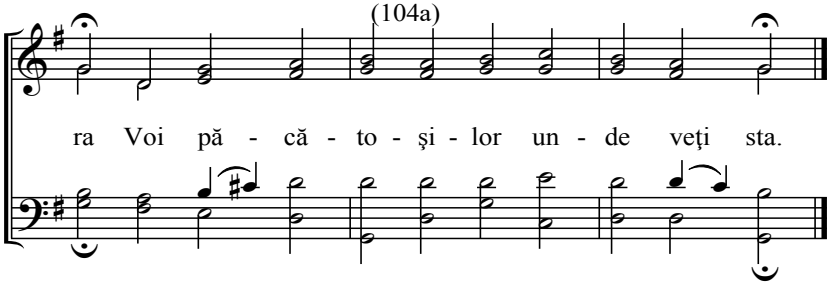

2. Ţie-Ţi mulţumim Părinte
Că nouă ne-ai dat în minte,
Cum pe Fiul Tău L-ai trimis
Pe noi aici de ne-ai ales.
Prin El poporul Tău, Tu l-ai căutat
Şi într-o unire l-ai adunat.

3. O! credinciosule Păstor!
Tu care ne-ai căutat pe noi,
Pentru noi cerul ai lăsat
Şi pe noi ne-ai răscumpărat,
Din moarte vecinică şi de păcat
Şi la turma Ta Tu ne-ai numărat.

4. O! Isuse noi Te lăudăm
Rămâi cu noi căci Te rugăm,
Acuma când stăm adunaţi
Tu între noi să Te arăţi,
Şi Tu ne împarte daruri cereşti
Cu care pe credincioşi îi hrăneşti.

5. Căci noi cu astea ne-ntărim
Şi către patrie silim,
Precum duhul şi mireasa
Doamne cu toţi strigăm aşa:
Vină-n grabă şi nu-ntârzia
Du-ne Tu Doamne în odihna Ta.

105 **Fii credincios**

(99, 119, 253)

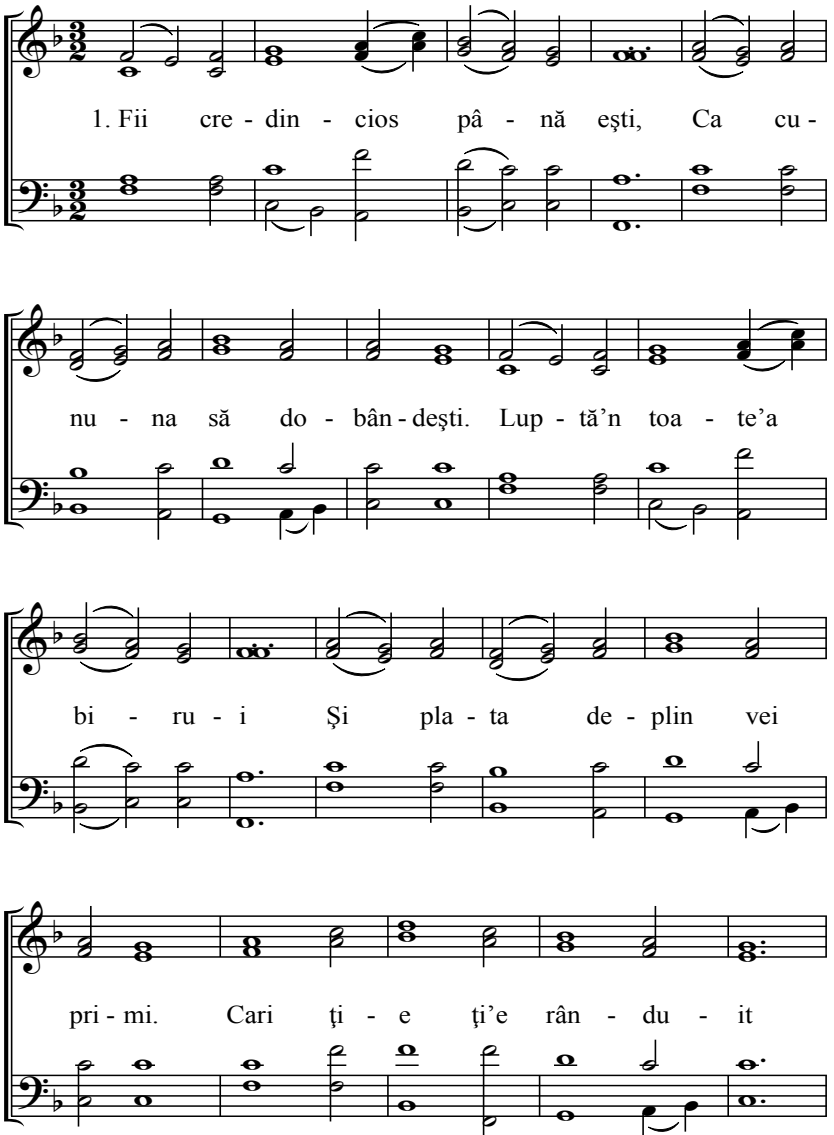

(105)

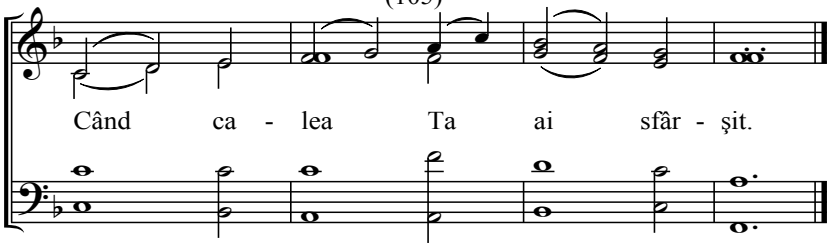

2. Cununa nu pot primi
Cari în toate n-or birui,
Ici în lume răbdători
Ocară ori şi batjocuri,
Atunci cununi vor primi
Ca soarele vor luci.

3. Dacă aşa dar doreşti
Tu trebuie să biruieşti,
Numa-n calea lui Christos
Se află pace şi folos,
Că tot omul ce-a lucra
Aşa plată va lua.

4. Dacă în duh te-ai predat
Şi în Christos te-ai îmbrăcat,
Nu te lăsa ispitit!
Să nu pierzi ce-ai dobândit.
Biruie-l pe vrăşmaşul
Până capeţi locaşul.

5. Tot creştinul e dator
A fi Domnului slujitor,
Credinţa a nu-şi lăsa
Până îşi vede lumina,
Cum slugilor e gătit
Cari Domnului au slujit.

106 Calea şi semnul

(55, 153, 177)

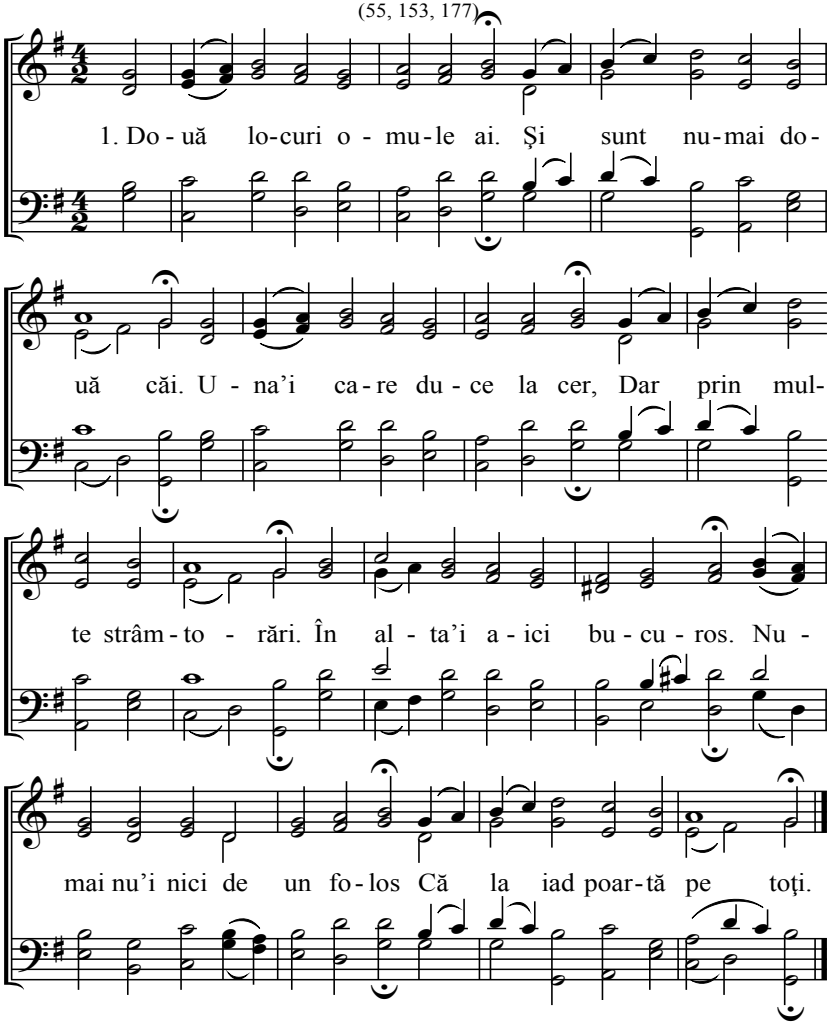

2. De-acei omule-ţi alege Calea unde vei merge,
Asta până-n veac gândeşte Şi darul îl primeşte.
Cari cu trudă se câştigă Numai te poartă-n lumină
Şi te duce-n odihnă.

3. De rămâi pe calea largă Unde păcatul leagă,
Ea te va duce la moarte Şi cine te va scoate?
Vai de tine când tu rămâi Prin necredinţă te subscrii!
În păcate să rămâi?

4. O! Caută de te întoarce! La cari te poate scoate.
Că El astăzi miluieşte, Pe cari se pocăieşte,
Întoarce-te-acum din toate Că eşti prins în răutate,
Cu Dumnezeu n-ai parte!

5. De voieşti calea Domnului Caut-o în Cuvântul Lui!
Că El prin moartea Sa ici jos Te câştigă bucuros.
Vezi Christos crucea a răbdat După aceea fu-ngropat!
Tot pentru al Tău păcat.

6. Voieşti ca darul lui Christos Să îl primeşti aici jos?
Aşa stai în credinţa Lui Şi umblă pe calea Lui!
O! Caută şi curăţă-te Cele bătrâne păcate
Cu El le răstigneşte.

7. Păcatul prin pocăinţă Moare şi prin credinţă,
Prin botez el e îngropat C-aşa Domnul a lăsat.
Că cine vorba Lui crede Şi aicea cu El moare
Sus cu El parte are.

8. La-nceput calea asta-i grea Că trebuie a lupta,
Dar duce la mântuire Şi-apoi în fericire.
Cari trece prin poarta strâmtă Află locul de odihnă,
Şi-atuncea se bucură.

9. La început calea lată Cale vesel-arată
Dar groaznică-i mai departe Că sfârşitul e moarte.
Foc nestins piatră pucioasă Şi-n urmă durerea toată
Pe păcătoşi aşteaptă.

10. Omule cuget-acuma Ce acolo s-a-ntâmpla.
Îţi alege bine sau vai? Până în viaţă stai
Caută lui Isus a sluji! Dacă-I crezi fericit vei fi,
De nu-I crezi, te-i osândi!

107 **Christos în trup**

(55, 153, 177)

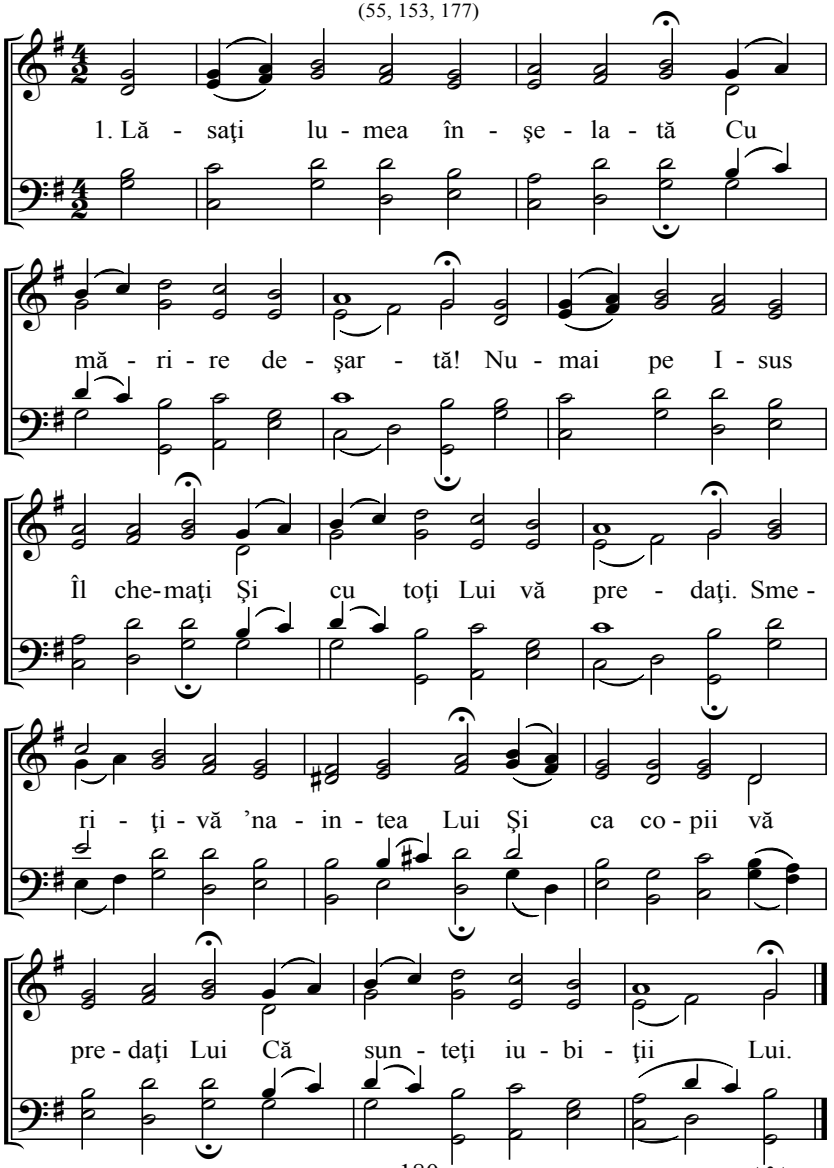

2. El a venit ca un sărac
Şi-n daruri mare bogat,
Ca Dumnezeu adevărat
A fost în iesle culcat.
C-al nostru trup aşa sărac
Fiul Domnului a luat,
Să ne scape din păcat.

3. Domnul ca slugă a venit
Pe păcătoşi a primit,
El pace şi mângâiere
Găti la fiecare.
El cu noi nu se judecă
Ci pe Tatăl ne arată,
Plin de iubirea toată.

4. Steaua Lui noaptea luceşte
Şi El pe toţi păzeşte,
El nici pe unul nu-l uită
Numai pe toţi ajută.
Când o oaie rătăceşte
El şi viaţa-şi jertfeşte,
Până ce o găseşte.

5. De-acee-acum jeliţi adânc
C-aşa târziu L-aţi găsit,
Şi păcatu-I mărturisiţi
Durerea-I descoperiţi.
El e bun către cei ce cer
Dându-le lor daruri din cer,
S-or bucura-n adevăr.

6. Una e de lipsă gândiţi
Din calea Lui nu slăbiţi,
Ci a Lui hrană cerească
Tot insul să dorească.
Căutaţi la cer cu credinţă
Şi Îi slujiţi cu silinţă,
Că El dă biruinţă.

7. Şi când duhul păcatului
Te trage în pofta lui
Domnul atunci te-ntăreşte
Şi în veac te iubeşte!
El noaptea ţi-e ca lumină
Şi sabie ţi-e în luptă,
Şi în veac îţi ajută.

108 Omule cum ţi'e inima

(55, 153, 177)

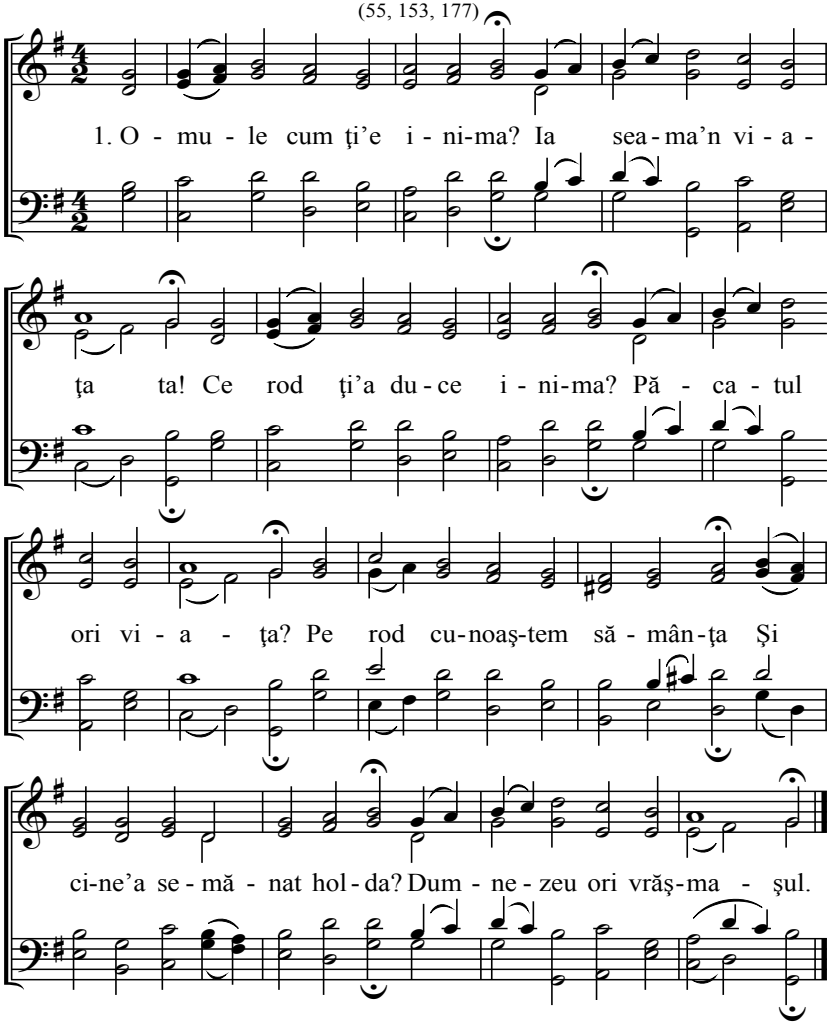

2. Este-ţi inima călcată Ca şi o cale lată,
Şi sămânţa de pe cale O mâncă păsările.
O cearcă-te nu-ntârzia Dacă ţi-e inima aşa,
Nu afli fericirea.

3. Este sămânţa călcată Răpită şi mâncată,
Atunci nu poţi s-agoniseşti Sufletul să ţi-l hrăneşti.
Căci când Cuvântul îl auzi Şi-n inimă nu te pătrunzi,
Calea vieţii ascunzi.

4. Este-ţi inima-mpietrită Prin păcat întărită,
Şi sămânţa niciodată Nu rodeşte în piatră.
Că piatra nici un suc n-are Şi nici sămânţa putere,
Să fie roditoare!

5. De inima nu s-o zdrobi Şi prin lege nimici,
Şi dacă nu se căieşte! Rodul nu poate creşte.
De-aceea asta gândeşte Şi crede şi te căieşte,
Atuncea rodul creşte!

6. Dacă-s ca spini în inimă Cu grija lumii plină,
Când îmbogăţiri râvneşte Sămânţa vestejeşte.
Atunci sămânţa se-neacă Şi nu poate să aducă
Rod nou, pentru viaţă.

7. Aşa-i când numai dup-argint Şi mărire eşti silit,
Când după poftele lumeşti Cu inima te sileşti.
Aici loc binele n-are Şi-a lumii ne-ndestulare,
Atunci sămânţa moare.

8. Se poate pământ bun afla Aici în lumea asta,
Cari Domnului e cunoscut Cu inima încrezut.
Acesta-i cari rod aduce Unde sămânţa se pune,
Şi face roduri bune.

9. Cini are urechi audă! Cu inima-nţeleagă,
Oricare să se-ngrijească Să nu se lenevească.
Că sfârşitul vine curând Când nu-i sămânţa-n bun pământ
Atunci eşti în veac pierdut.

10. Doamne Tu fă inima mea Să fie rod bun în ea,
Sămânţa în ea să crească Şi-nsutit să rodească.
Ca să pot înaintea Ta Cu rod bun a mă arăta,
E toată dorinţa mea.

109 Dacă Domnul n'ar fi cu noi

(55, 153, 177)

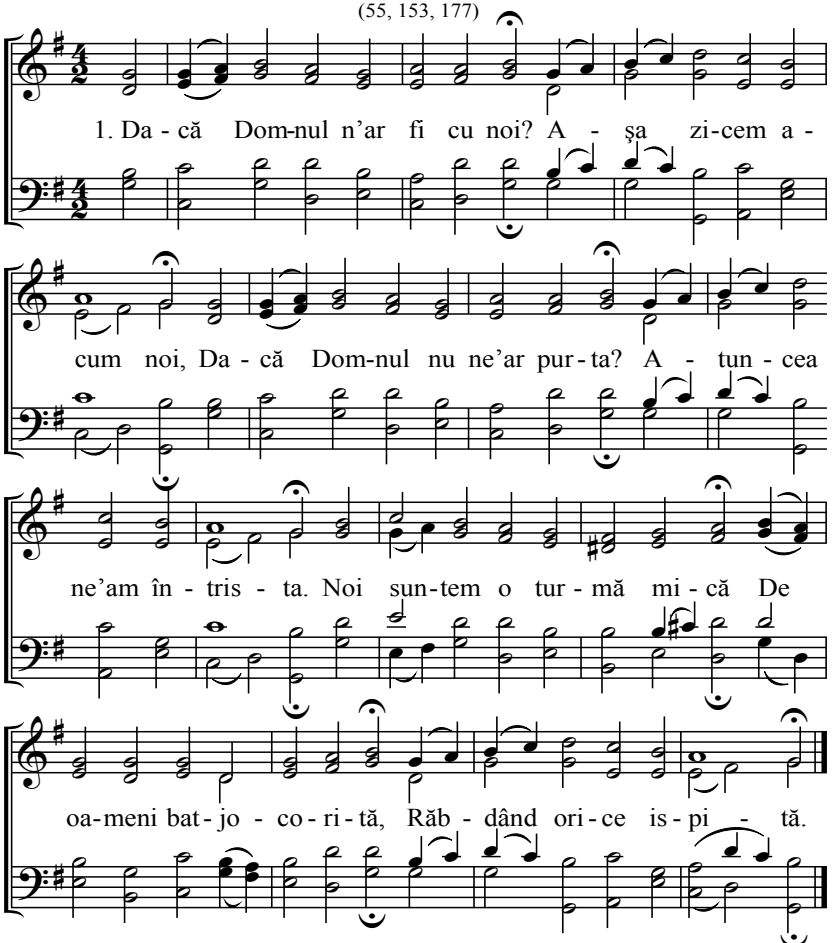

2. Aşa sunt ei cu mânie Numai Dumnezeu ştie,
Că dacă Domnul ar lăsa Şi viaţa ne-ar lua.
Necredinţa a inundat Ca şi un râu ce s-a vărsat,
Şi toate le-a înecat.

3. Noi Domnului să-I mulţumim Că ne-a scos din mare chin,
Cum scapă pasărea din laţ Aşa suntem noi scăpaţi.
Laţul s-a rupt, noi am scăpat Dumnezeu să fie lăudat,
Şi-n veac binecuvântat.

110 O! Tu Doamne

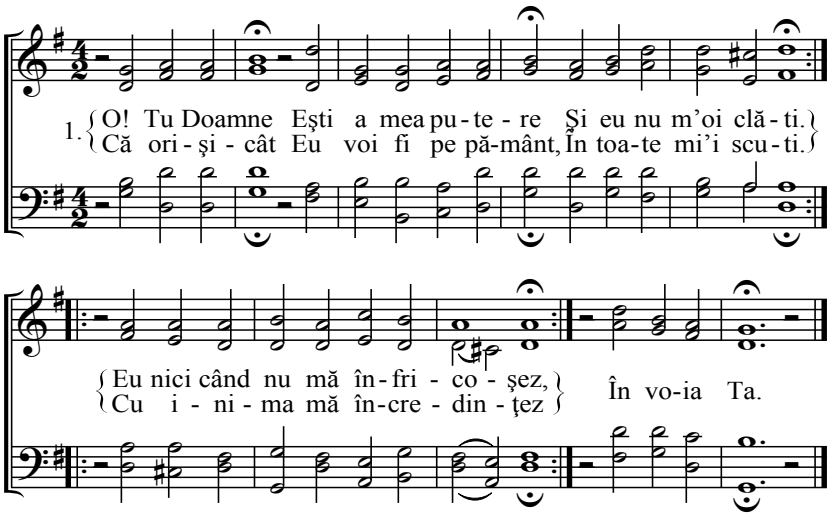

2. Te rog una, Asta cer acuma: Să pot Ţie trăi,
În sfinţenie Şi în smerenie Eu să Te pot mări.
Să pot privi sfântă faţa Ta
Şi pentru împărăţia Ta,
A mă găta.

3. Tu mă scuteşti, Şi-n lipsă mă păzeşti Şi-mi dai lumina Ta
Cu inima Şi toată puterea Eu mă pot bucura.
Pentru că mă ţii în mâna Ta
Eu în toată vremea Ţi-oi cânta
Aliluia!

4. Auzi Doamne A mea rugăciune Că păzesc vorba Ta!
Că sfânt Tu eşti Şi pe toţi miluieşti Întăreşti credinţa.
De-acei vreau să vin 'naintea Ta
Şi în adevăr a Te ruga,
Că Tu vei da.

5. Tu mă poartă-n Calea de viaţă Ca să nu rătăcesc,
De la Tine Ajutor îmi vine Şi eu mă întăresc.
Numai Ţie m-oi încredinţa
Şi cândva împărăţia Ta
O voi vedea.

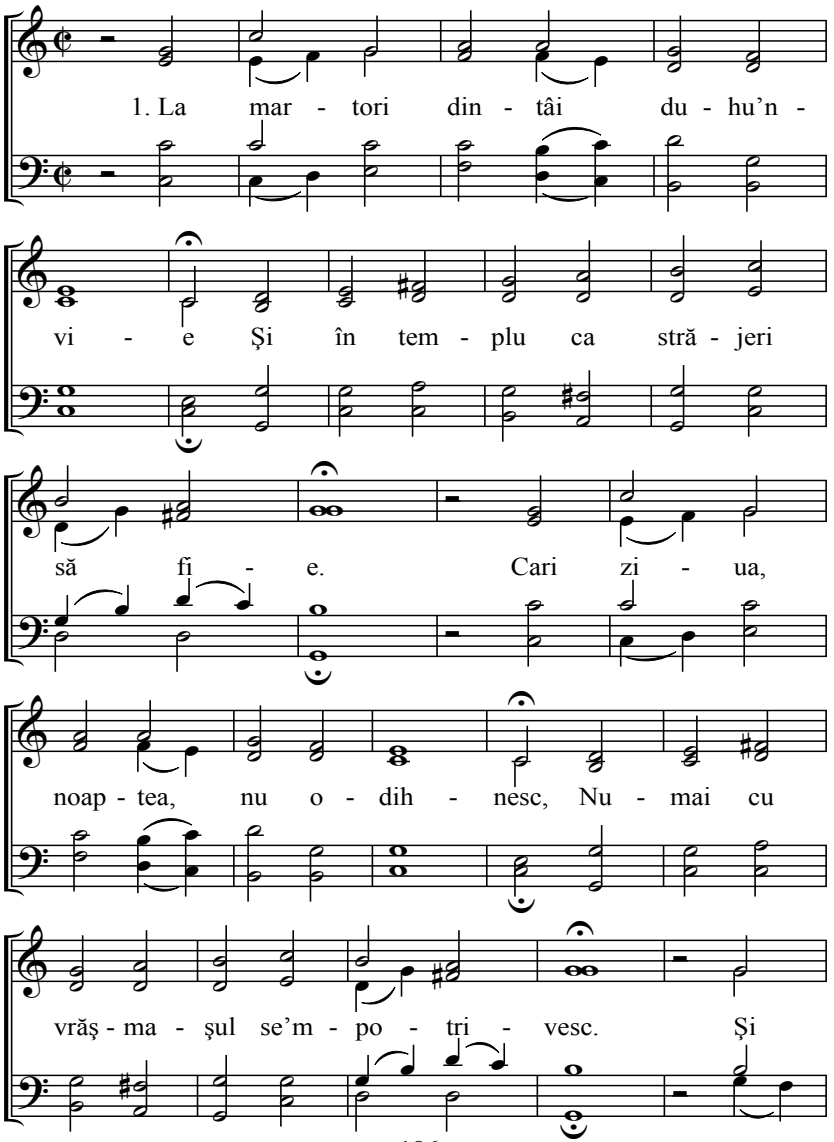
1. La mar - tori din - tâi du - hu'n -
vi - e Şi în tem - plu ca stră - jeri
să fi - e. Cari zi - ua,
noap - tea, nu o - dih - nesc, Nu - mai cu
vrăş - ma - şul se'm - po - tri - vesc. Şi

(111)

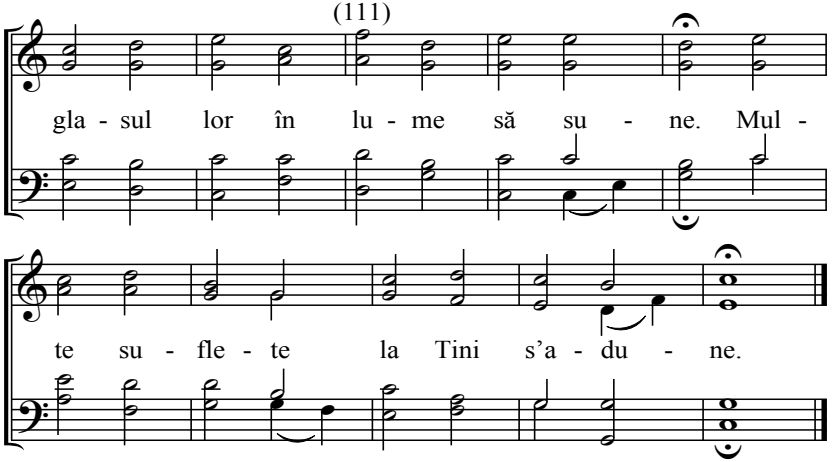

2. Oare s-a stins flacăra dintâi?
Şi s-a sfârşit iubirea cea dintâi?
Ori nimeni prin cruce n-abate?
La Fiul lui Dumnezeu suflete.
Unde-i voia şi duhul cel ce-a fost
O-i mai mare cinste decât Christos?

3. O! De ar arde flacăra Ta!
Credinţa în toţi de ar flăcăra
O! De-ar cunoaşte toată lumea
Că-n sângele Tău e fericirea!
O Doamne auzi-ne rugarea
Şi zi: Amin se va-mplini aşa!

4. Că Tu păstor ne-ai făgăduit,
Şi aşa vei împlini ca un sfânt;
Nicicând Cuvântul Tău nu trece
Şi acuma Tu îl împlineşte,
Căci curând vrăşmaşii s-or răspândi
Şi Tu în veac Domnul lumii vei fi.

O! Păzitori voioşi strigaţi

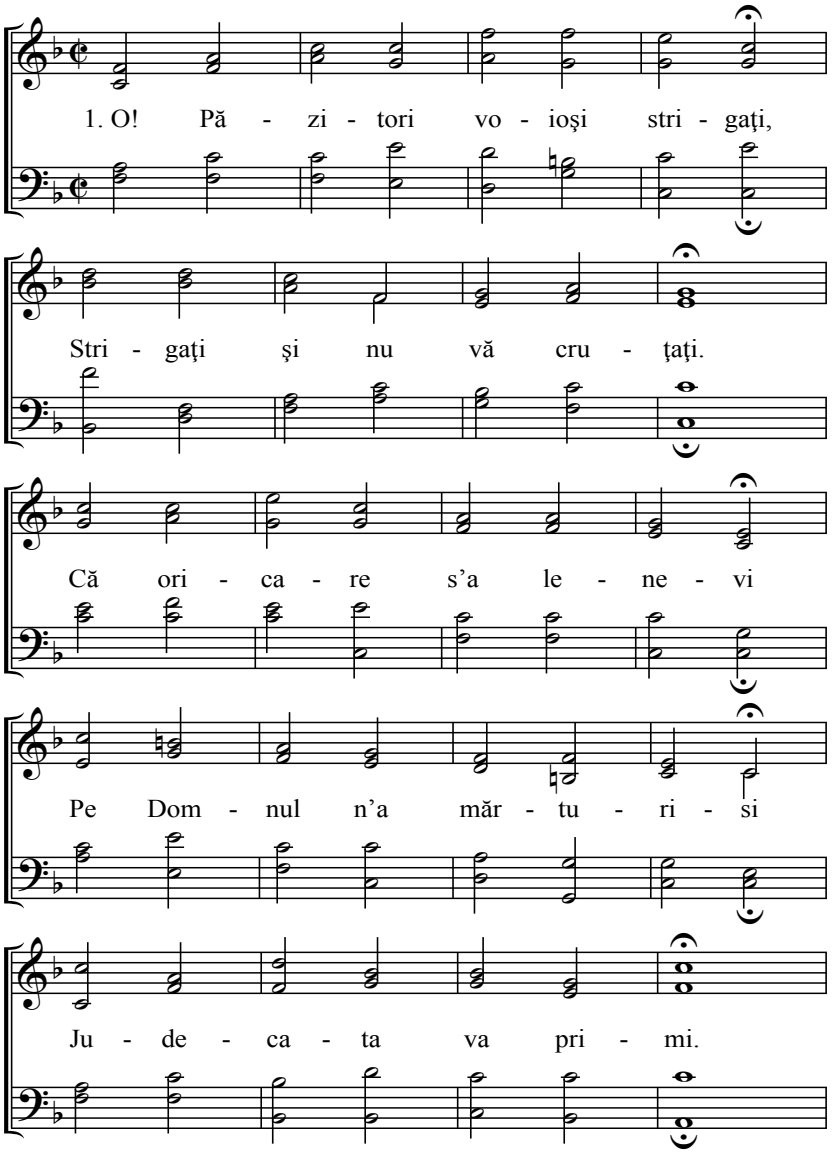

(112)

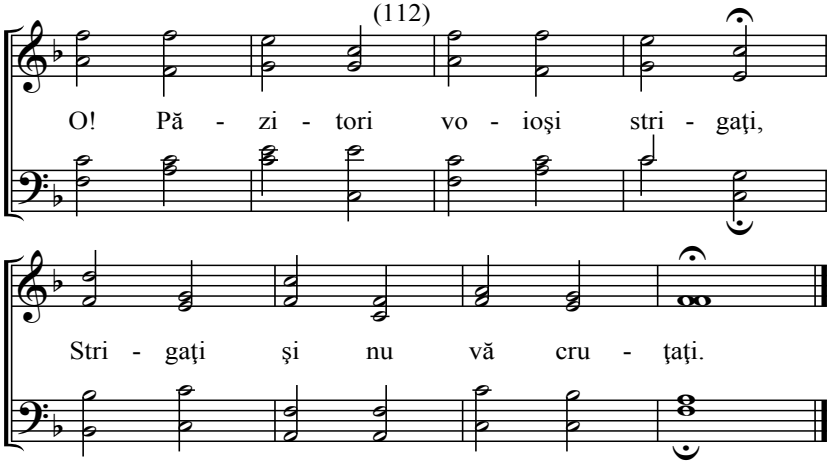

2. Când păzitorii vor tăcea
Atunci pietrele-or striga!
Şi nici munţii nu s-or opri
Numai vorba Lui vor vesti,
Şi cu toţi Îl vor mări.
Când păzitorii vor tăcea
Atunci pietrele-or striga!

3. Zeloşi fiţi slugii lui Christos
Precum Ilie a fost!
Dacă pe Isus Domn numiţi
Atunci trebuie să-L vestiţi,
Şi trebuie să-L măriţi.
Zeloşi fiţi slugii lui Christos
Precum Ilie a fost!

4. Voi vi-s glasul în pustie
Daţi lumii ca să ştie,
Cum că Domnul Isus Christos
Pe cari către El se întorc
El îi face sănătoşi.
Voi vi-s glasul în pustie
Daţi lumii ca să ştie.

113 **Sluga Evangheliei**

(116)

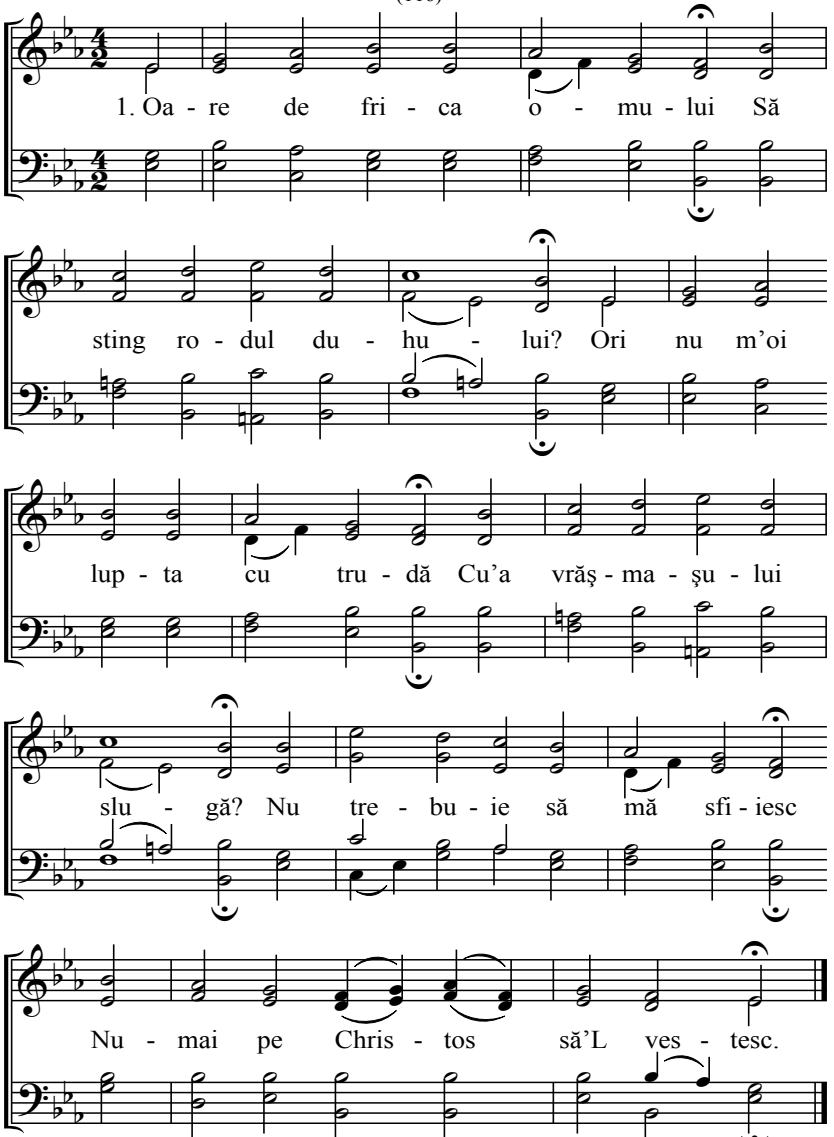

2. Mai mare-i mila Domnului
Decât voia omului;
Oricât oamenii aicea
Ca de nebun m-ar ţinea.
Domnul de săraci se-ndură
Pe cei înţelepţi ruşină!

3. Doamne unii Ţi se scârbesc,
Alţii Te batjocoresc!
De-aceea eu să mă smintesc
Calea Ta să părăsesc?
Cum aş fi eu la Dumnezeu
Când aş urî pe Fiul Său?

4. Ca să fiu eu lumii plăcut,
Adevărul să-l ascund?
Eu voiesc cât aici petrec
Adevărul să-l vestesc.
Şi de cruce nu fug nicicât,
Pe cari Isus a pătimit.

5. Cine-s ei ca să mă-ndoiesc
Când ei mă batjocoresc?
Oameni sunt şi nu Dumnezeu,
Slugi la păcat şi la rău,
Şi moartea la toţi v-ajunge
Ca o apă ce tot curge.

6. Lumea oricât de m-ar huli
Dumnezeu mă va scuti,
Cu scutul Său m-acoperi,
Cu bine-mi va răsplăti!
Dumnezeu e scăparea mea
Aici din toată nevoia.

7. Iubirea lui Isus îmi dă,
Să port grijă mă-ndeamnă,
Pe oile rătăcite
La El a le abate,
Cu lacrimi şi cu rugarea
Pe mulţi din iad să-i pot scăpa.

8. Măcar să-mi fie numele
De la toţi plin de hule,
Ca cel mai rău şi lepădat
De lume şi blestemat,
Frica Domnului m-a-nvăţa
De cruce'a nu mă-nfricoşa.

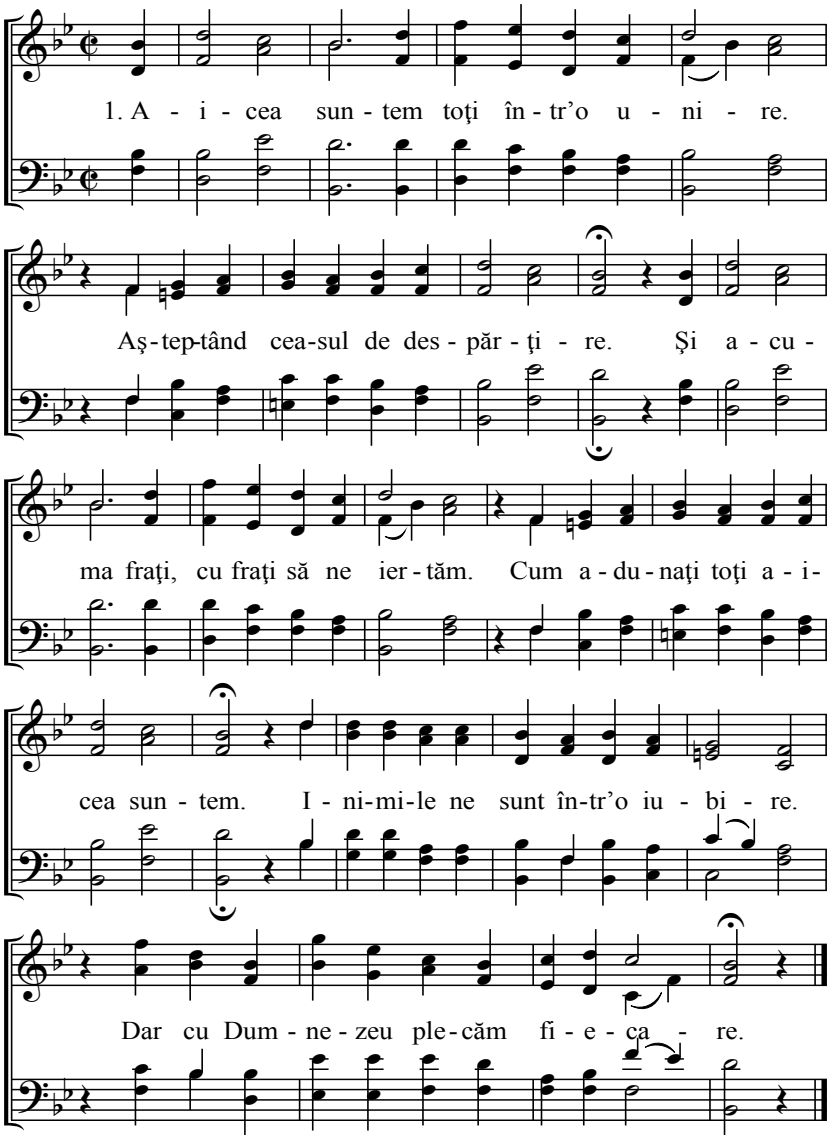
1. A - i - cea sun - tem toţi în - tr'o u - ni - re.
Aş - tep-tând cea-sul de des - păr - ţi - re. Şi a - cu -
ma fraţi, cu fraţi să ne ier - tăm. Cum a - du - naţi toţi a - i -
cea sun - tem. I - ni-mi-le ne sunt în-tr'o iu - bi - re.
Dar cu Dum - ne - zeu ple - căm fi - e - ca - re.

2. Cum într-o unire am fost adunaţi
Astea ceasuri nicicând să nu uitaţi
Cum inimă cu inimă s-a iubit
Şi duhurile la cer s-au suit,
Am cântat aici cu toată puterea
Dând Împăratului nostru mărirea.

3. De-acei trebuie iubire-n noi s-avem.
Precum noi toţi de la Domnul vedem.
Şi oricare în adevăr s-o poarte
Măcar prin batjocuri şi prin moarte!
El care aicea a fost răstignit
În cer ne aşteaptă unde ne-a gătit.

4. Acum cu Dumnezeu fraţilor iubiţi
Cu iertare acum vă despărţiţi,
Şi dacă ne va fi rânduit aşa
Ca aici să ne mai putem vedea,
Atunci inimile ni s-or bucura
Când iubirea asta iarăşi vom afla.

5. Dar dacă cu noi altcum se va-ntâmpla
Ca mai mult să nu ne putem vedea;
Când viaţa-şa iute se va sfârşi
Mai iute decât noi putem gândi,
Atunci Domnul în oraş să ne-adune
Unde nu-i lipsă de soare şi lună.

6. Daţi-ne acum, mâinile frăţie
Şi primiţi iertarea cu iubire!
Şi Domnul la oricare dăruiască
Ca fericit calea să-şi sfârşească!
Că noi cu toţi acolo sus ne silim
Împreună cu mielul să vieţuim.

7. Noi plecăm, dar voi sănătoşi rămâneţi
Şi toţi, tare, de Domnul vă ţineţi,
Nicicând Cuvântul Lui să nu-l părăsiţi.
Prin El e tot şi toate ce gândiţi,
Nici unul la vrăşmaşul să nu-ntoarceţi,
Numai vorba lui Christos tare ţineţi.

8. Acum cu Dumnezeu! Toţi daţi mâinile,
Ca la cea din urmă întâlnire.
Dară la Domnul noi cu toţi să privim,
El e calea, prin cari la cer venim.
De-aceea' cum cu putere strigaţi toţi,
Darul lui Christos, să fie cu voi toţi.

Cu armele lui Dumnezeu

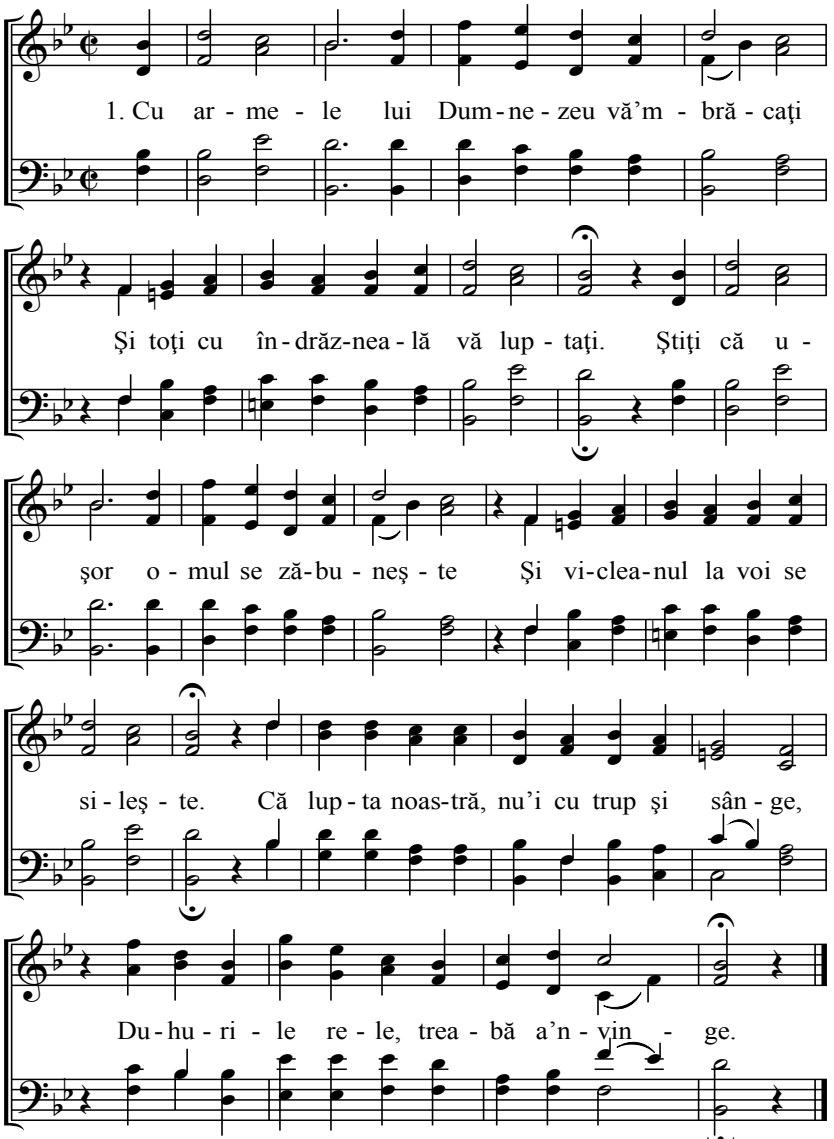

2. Luaţi toate armele lui Dumnezeu
Să vă puteţi apăra în timp rău,
Şi de-ar veni Domnu-ntunericului
Voi să puteţi sta împotriva lui.
Şi vă încingeţi toţi cu adevărul
Şi Christos, vă va lumina cu duhul.

3. Pavăza credinţei fraţilor luaţi
S-aveţi, când cu vrăşmaşul vă luptaţi,
Că peste voi săgeţi de foc de-ar zbura,
Dar credinţa toate le-a stâmpăra.
Şi nădejdea mântuirii să aveţi
Şi sabia Duhului, ca să-nvingeţi.

4. Rugaţi pe Dumnezeu fără-ncetare
Şi nu slăbiţi nicicând în rugare.
Că acum trebuie să stăm întăriţi,
Care cred în Isus sunt fericiţi.
Mii de săgeţi peste El de-ar cădea
El ca învingător în veac va rămânea.

5. Voi ştiţi calea care El v-a arătat
Care-nainte crucea a răbdat.
Pe El trebuie să-L iubiţi îndoit,
Că El pentru voi greu a pătimit.
Auziţi-L de la tronul Său strigând
În duh către voi astea vorbe zicând.

6. Eu sunt calea, adevărul, viaţa,
Credeţi, nicicând nu veţi vedea moartea.
Înţelegeţi toţi vorbele acestea,
Că în ele-i toată fericirea.
Oleu toarnă în inima bolnavă
Face sănătos spre viaţă nouă.

Bunul păstor

(57)

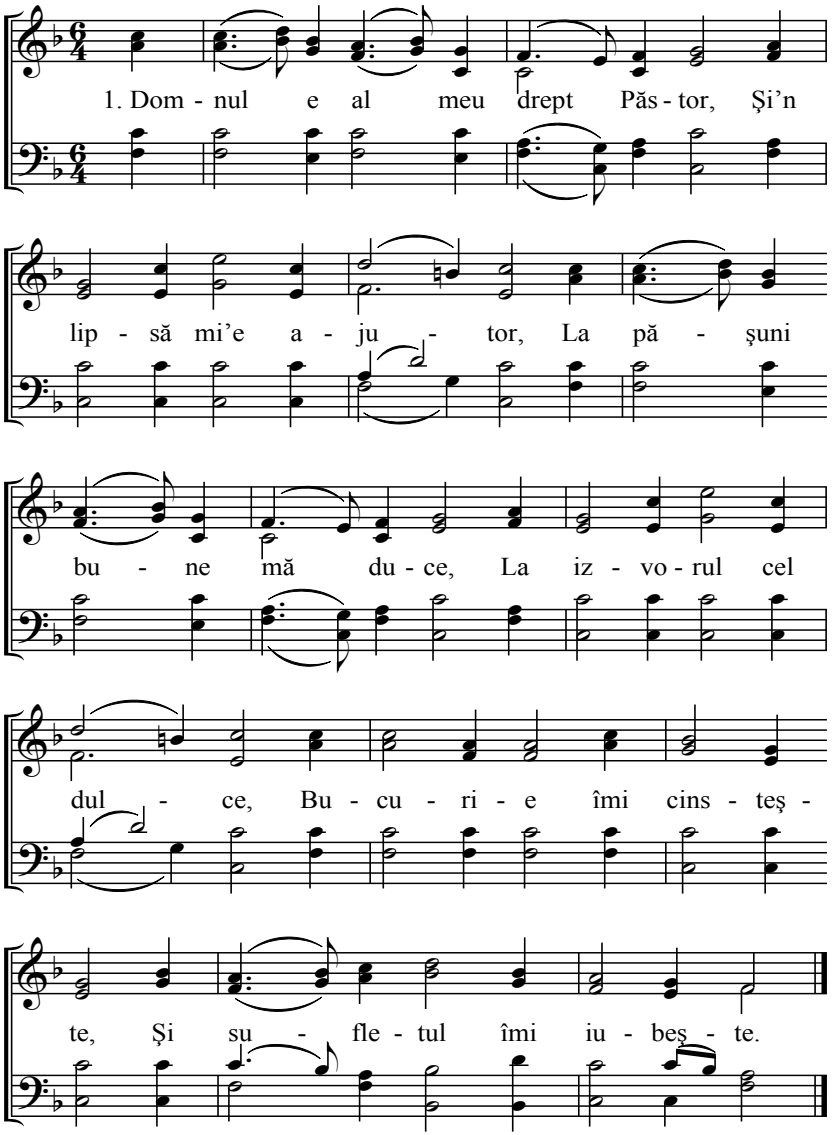

2. Cuvântul Lui e hrana mea,
Ce eu mă hrănesc cu ea.
Pe calea vieţii mele
Îmi dă hrană la vreme.
El aicea mă petrece,
Prin toată lipsa mă trece.

3. Cuvântul Lui cetatea mea,
Unde-mi aflu scăparea.
Când cu păcatul şi lumea
Trebuie a mă lupta.
Când satana m-ar alunga
În cetate eu pot scăpa.

4. Că nu cu trup nici cu sânge,
Lupta aicea merge.
Ci ca din iad să ne scăpăm,
Trebuie să ne luptăm
Eu tot nu mă tem, că Christos
E al meu Păstor aici jos.

5. El cu toiagul Lui cel sfânt
Mă poartă-aici pe pământ,
Şi în El odihnă găsesc,
Ca să nu mă ostenesc.
O masă El mi-a câştigat,
Dar pe vrăjmaş a ruşinat.

6. Mă-ntăreşte cu Duhul Său
Unge-mi capul cu oleu.
El în mine stăpâneşte,
Sufletu-mi întăreşte.
El paharul meu îl umple,
Ca să pot fi tare-n toate.

7. Fiţi veseli de aşa păstor
Voi a Lui turmă şi oi,
Că bunuri ce nu s-or sfârşi,
Sus în cer veţi moşteni.
Că Domnul sfânt cu mila Sa
E aproape de turma Sa.

8. Aşa păstor ne trebuie
Care cu ai Săi merge.
Pe păşuni bune îi paşte,
Pe nume îi numeşte.
La bine poartă turma Sa
Şi o duce în casa Sa.

"Mă iubeşti?" La 'intrebat Domnul

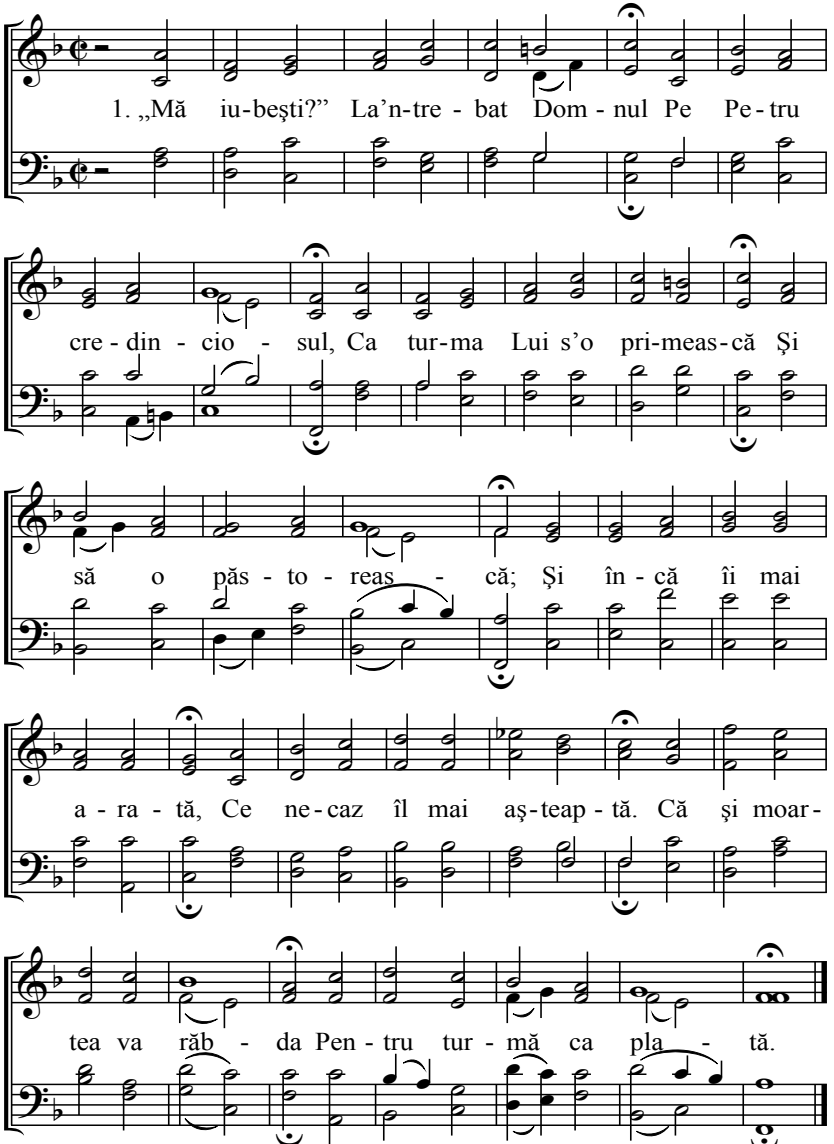

2. În zile bune cât vor fi,
E tot uşor a iubi.
Când toate merg pe placul tău
Lupii nu-ţi pot face rău.
Dar' când vor fi zile rele,
Răbdări şi întristări grele.
Atunci se va arăta.
Cum va fi iubirea ta.

3. În răbdări Domnul ne vede,
Cum noi Îi putem crede.
Şi-ntreabă, poţi să mă iubeşti
Petre, când strâmtorat eşti?
Când la moarte vei ajunge,
Cu întristări te-or încinge.
Putea-vei să Mă iubeşti,
Prin strâmtori să Mă măreşti?

4. Răspunsul fu obişnuit,
Întristat şi ca mâhnit.
Ştii Tu Doamne, că Te iubesc
Şi alt bine nu doresc.
Domnu-a treia oară-ntreabă,
Mă iubeşti în orice probă.
Când însă iubirea ta
Şi prin foc se va cerca?

5. Prin orice strâmtorări grele,
Paşte oile Mele.
Urmează-Mă după cuvânt.
Măcar prin ce greumânt.
Că păstorii merg 'nainte,
Purtând a lui Isus cruce.
Şi încă voios îşi dă
Viaţa pentru turmă.

6. Păstorul cel bun nu fuge,
Când lupii s-apropie.
C-aşa sunt datori a fi ei,
Arătând pildă turmei.
Atunci oile-i urmează,
Când ei nu se ruşinează
Numai iau crucea-n spate,
Şi păşesc înainte.

7. Aici sunt multe întristări,
Prin astea grele răbdări.
Mai întâi trebuie-a muri,
Şi atunci a se mări.
C'aici în viaţa asta,
Noi trebuie mult a lupta.
Şi Domnul în vremea grea,
Ne încearcă credinţa.

118 O! Doamne Numele Tău

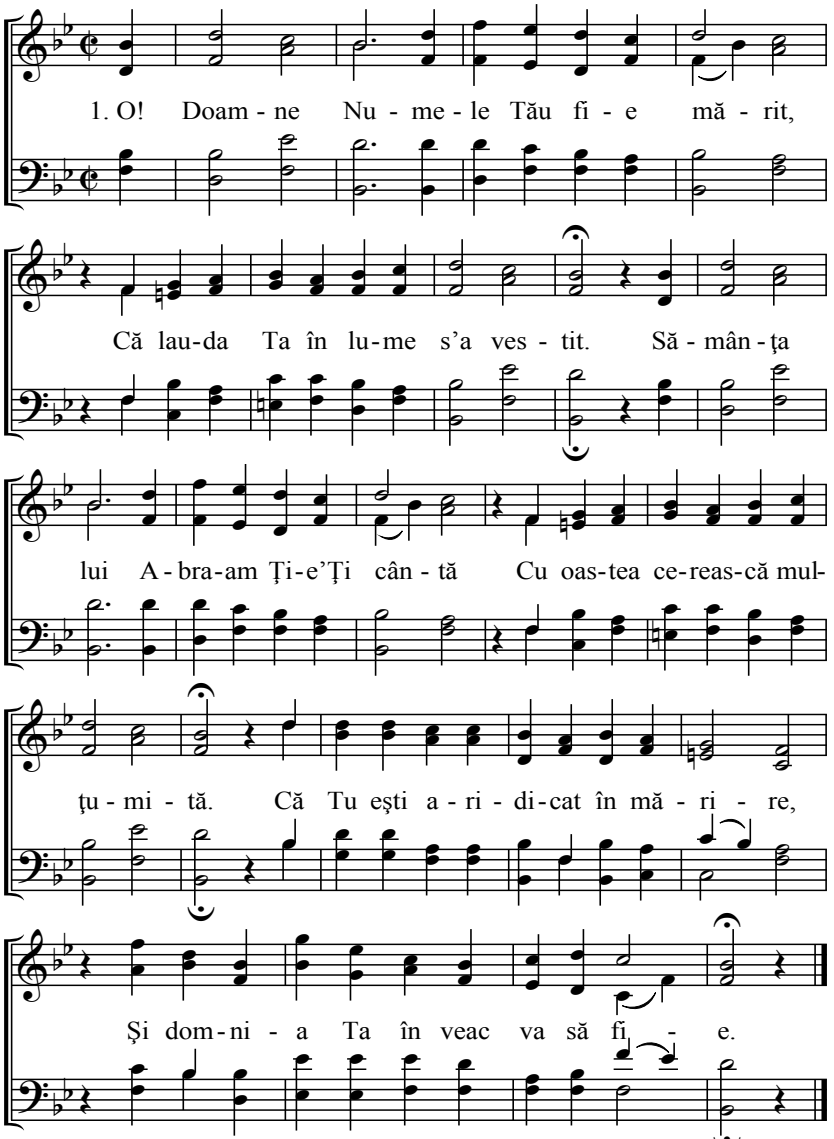

2. Tu 'naintea împotrivitorilor
Te lauzi, din gura sugătorilor.
Şi Tu de prunci voieşti să Te onorezi,
Pe împotrivitori să-i ruşinezi.
Ca pe împotrivitori să nimiceşti,
Ai rânduit, de copii să Te cinsteşti.

3. O! că multe şi cât de mari bunătăţi,
Tu la fiii oamenilor arăţi.
Cu aşa mare iubire i-ai iubit
Că păcatele le-ai acoperit.
Inima curată Ţie Ţi-a plăcut,
De-acei pruncii aşa tare i-ai iubit.

4. Căci Tu prin al Tău sfânt şi nou legământ,
Un dar la copii ai făgăduit.
Căci Tu ai vorbit prin sfântă gura Ta,
C-a pruncilor e-mpărăţia.
Tu aicea mulţi păcătoşi înjoseşti
Şi din ei număr de copii înmulţeşti.

5. O! când caut eu la a Tale mari lucrări,
O! Doamne care domneşti sus în cer.
Soarele, luna, stelele sus lucesc,
Pe Tine şi puterea Ta vestesc.
O Doamne, mare este puterea Ta,
Noi Te rugăm şi mărim lucrarea Ta.

6. Ce e omul, că de el Te îngrijeşti,
Fiul omului, că îl pomeneşti,
Pe calea mântuirii Tu îl îndrepţi,
Trupul şi sângele lui îl cureţi.
Tu, viaţa şi sângele Tău cel sfânt,
Pentru păcătoşi aicea l-ai jertfit.

7. Tu numai pe scurtă vreme l-ai lăsat,
Şi cu mărire l-ai încununat.
Cine poate măsura iubirea Ta,
Că Tu iar l-ai pus în mărirea Ta.
Cu dreptate şi milă l-ai îmbrăcat
Şi pe calea vieţii l-ai îndreptat.

8. Şi Tu iar îl vei duce în casa Ta,
Când în credinţă va sfârşi lupta
Şi mai odată de el te-i bucura,
Când îl vei duce în mărirea Ta.
O! Doamne, Isuse în veac mărire,
De la noi ai Tăi copii să Îţi fie.

119 **Scoală şi te sileşte**

(99, 105, 253)

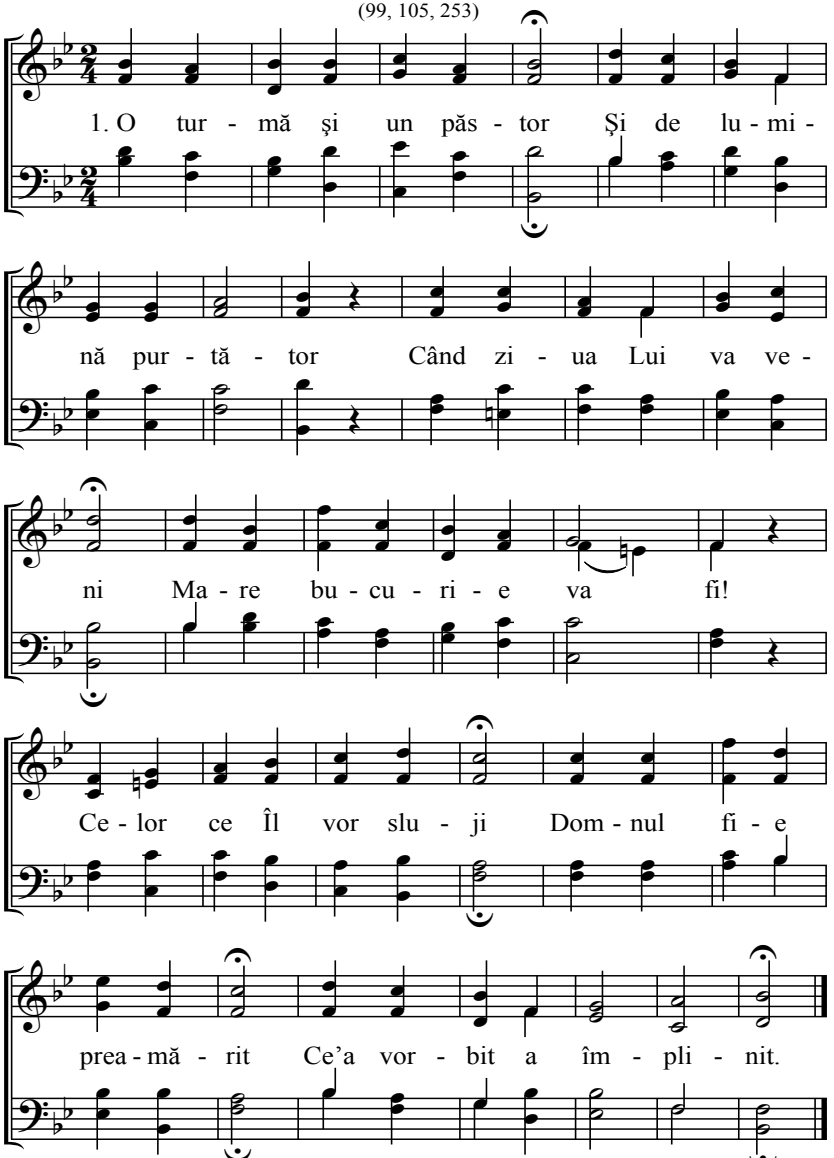

(119)

2. Ziua Lui nu-i departe,
Steaua acum se iveşte.
Şi-acum prin a ei rază,
Orbii caută, ca să vadă.
Adevărul lămurit,
Isus ţine ce-a vorbit.
Isus ţine ce-a vorbit.

3. O! vină păstorule
Şi Tu luminătorule.
Pe rătăciţi adună
La turma Ta împreună.
Ca noi să ne bucurăm
Şi cu toţi să Te lăudăm.
Şi cu toţi să Te lăudăm.

4. Întunericul piere
'Naintea razei de soare.
Mulţi străini roagă dorind,
Izvorul vieţii căutând.
Şi zorile s-au ivit
Isus ţine ce-a vorbit.
Isus ţine ce-a vorbit.

5. Mormintele-s deschise,
Ieşiţi voi zdrobite oase.
Căi îngerului gătiţi,
La ziua Domnului veniţi.
Că Isus e lumina,
Isus ţine vorba Sa.
Isus ţine vorba Sa.

6. O! tu zi de mărire,
Isuse al nostru soare!
Şi aicea pe pământ,
Adevărul ni s-a ivit.
Şi s-a ivit lumina,
Isus ţine vorba Sa.
Isus ţine vorba Sa.

120

Isus e viu

(99, 105, 253)

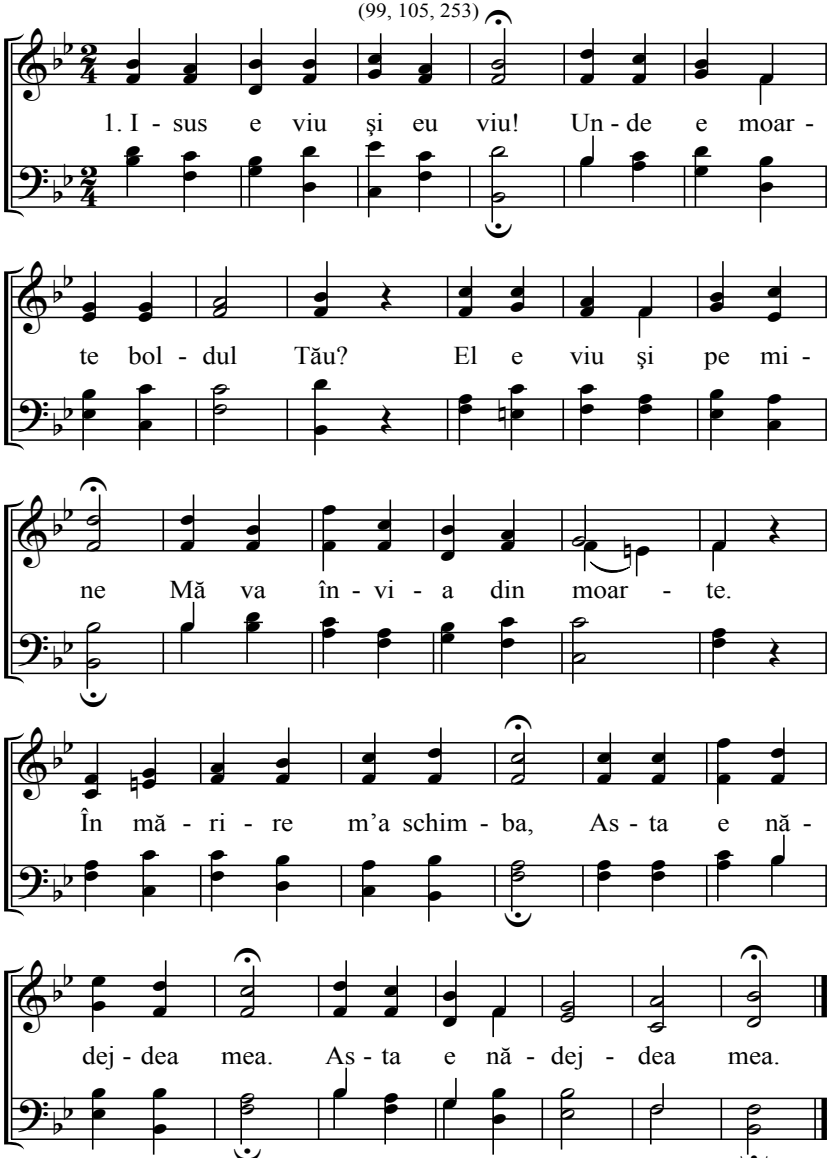

2. Isus e viu şi al Lui E tot regatul cerului.
Şi cu El în veac voi fi, Şi-n viaţă voi stăpâni.
Că asta e vorba Sa :,: Asta e nădejdea mea. :,:

3. Dar' cine se-ndoieşte, Nici pe Tatăl nu-L cinsteşte.
Dară El e îndurat, Către cari se-ntorc din păcat.
Şi voieşte a-i ierta :,: Asta e nădejdea mea. :,:

4. Viaţa-i Isus cel viu, Eu vreau cu tot al Lui să fiu.
El în mini va vieţui, Când eu bucuros L-oi primi.
El nicicând nu m-a lăsa, :,: Asta e nădejdea mea. :,:

5. Isus e viu şi nimic Nu mă va despărţi nicicând.
Nicidecum vreo putere Sau vreo lipsă cât de mare.
Că El e credinţa mea :,: Asta e nădejdea mea. :,:

6. Isus e viu, dar' moartea Mi-e în viaţă intrarea.
Când ceasul morţii-a sosi, Sufletul mângâiat va fi.
Prin credinţă va striga: :,: Domnul e nădejdea mea. :,:

7. Isus e viu, de-aceea Şi eu viaţa voi vedea.
Şi eu voi fi unde-i El, De ce treabă să mă mai tem.
Capul, mădularul Său, :,: Îl va duce unde-i El. :,:

8. Prin nădejde sunt legat, Cu El tare încopciat.
Şi cu toată credinţa, Neclătit, de El m-oi ţinea,
Că nici ghimpele morţii, :,: Nu m-a putea despărţi. :,:

9. Care-i aici necăjit, Acolo va fi fericit.
Mă seamăn pământeşte, Dar voi învia cereşte.
Aicea pier cu trupul, :,: Sus înviu cu sufletul. :,:

10. Fiţi tari şi vă bucuraţi, Că de Isus sunteţi purtaţi.
Nicicând nu vă tânguiţi, Căci la El mergeţi când muriţi.
Când trâmbiţa-o trâmbiţa, :,: Din mormânt veţi învia. :,:

121 Christos cel înviat

(134, 135, 138)

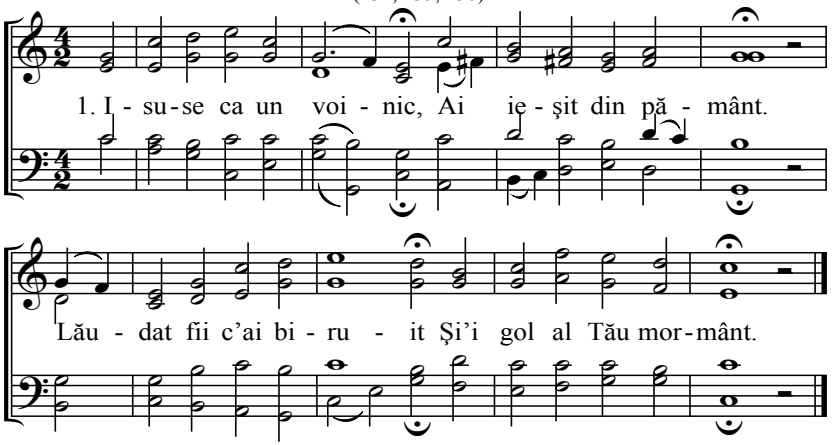

2. Tu ai biruit lumea Şi toată puterea.
Acum noi ne mângâiem Căci cu Tine suntem.

3. Doamne pace ne-ai adus Şi frica ni s-a dus.
Şi acuma noi putem, Laudă să Îţi cântăm.

4. Mângâiere deplină, Ne dai în inimă,
Căci prin biruinţa Ta, Ne-ai dat mântuirea.

5. În groapa Ta cu pământ, Vina ne-ai coperit.
Noi crezând. Ne mângâiem, De rău nu ne temem.

6. Tu ne-ai dat mântuire, Ţie-n veac mărire,
Deşi cu Tine murim, Cu Tine vieţuim.

7. Noi acuma bucuroşi, Ne predăm morţii toţi.
Dacă atunci am putea, Cu Tine a-nvia.

8. Şi nouă ne arată Puterea Ta toată,
Ne-nvaţă cum să putem, Sus la cer s-ajungem.

9. Săgeata morţii-i tâmpă, Nu ne mai vatămă,
Isus fie preamărit, Să audă strigând.

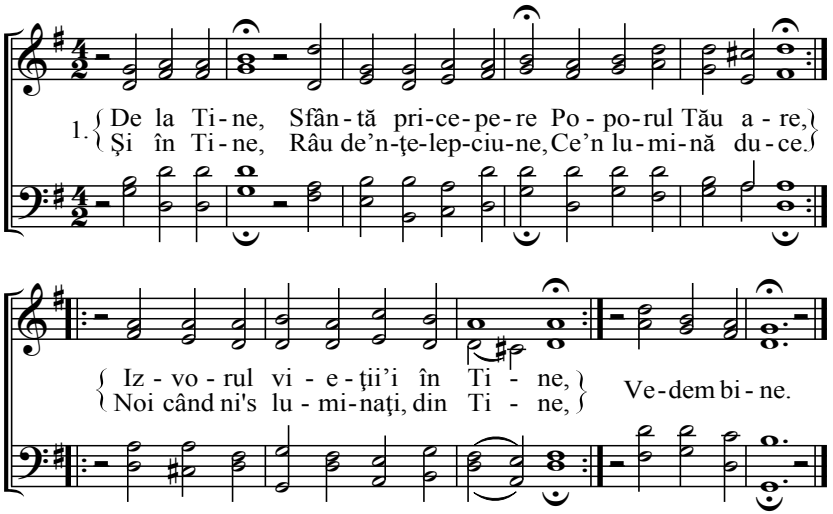

2. Puternic eşti, Pe-nvăţători cinsteşti, De sus îi întăreşti.
Cu vorba Ta, Ca să poată învăţa De mântuirea Ta.
Ei numai plantează şi udă, Dară Tu binecuvintează
Cu vorba Ta.

3. Tu dai Duh Sfânt, Dar noi ne-am zăbuni, De Tu n-ai pomeni.
Căci inima Des s-ar înmoleşa, De Tu n-ai deştepta.
Duhul deşteaptă necontenit, Ca noi s-auzim al Tău cuvânt,
Tu dai Duh sfânt.

4. Dai priinţa Ce în noi s-a sădit, Să crească neştiind.
Seminţele Capătă putere, Din a Ta iubire.
Căci când o vorbă de viaţă, Rămâne scrisă în inimă,
Dai priinţă.

5. Şi Tu dai rod, Dar spic, cari slab ar fi: Ar putea veşteji.
Ce rodeşte Şi dacă se coace, E numai din Tine.
Când primăvara bine lucrăm, Toamna din destul noi adunăm,
Căci Tu dai rod.

6. Tu ca un sfânt Doamne, să fii mărit, Căci Tu ne-ai mântuit.
În noi lucră, Până-i a Ta milă, Acolo să râvnim.
Ca noi nobili snopi să aducem, Şi cândva cu sfinţii să cântăm
Aliluia!

123 Capul şi mădularele

(124, 164, 248)

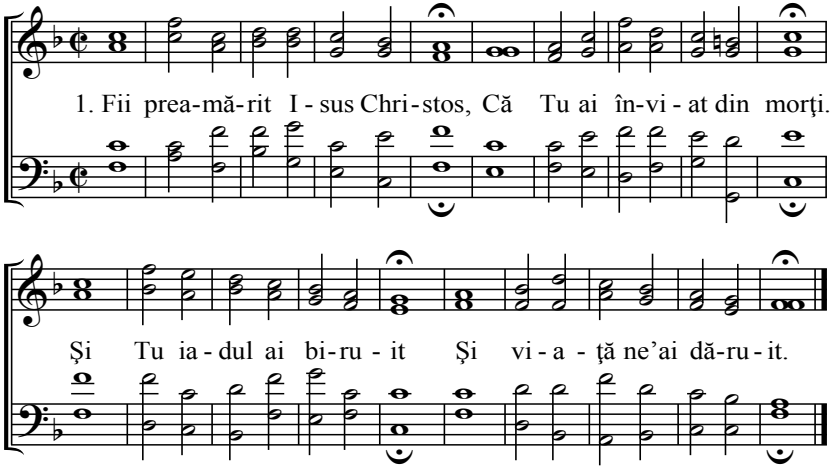

2. O! Tu, Doamne, să fii lăudat, Căci în veac m-ai răscumpărat,
Din cer ai venit aici jos, Viaţa Ţi-ai dat şi m-ai scos.

3. Şi prin Tine sunt eu scăpat, Cu viaţă încununat.
Tu domneşti sus la Dumnezeu, Şi eşti Mântuitorul meu.

4. Cine mă poate blestema, Dacă eu cred în vorba Ta.
Tu eşti viu, eu cu Tine sunt, Şi voi fi în veac fericit.

5. O! Doamne dă prin mila Ta, La a doua venire-a Ta.
Ca să mă pot eu deştepta, Şi sus de-a dreapta Ta a sta.

6. Înaintea tronului Tău, Să ajungă sufletul meu.
Ca în veac să fiu fericit, Unde Doamne, Tu mi-ai gătit.

7. O! Isuse, dă-mi Tu mie, Ca să pot să trăiesc Ţie.
Şi credinţă-mi dăruieşte, În Tine mă înnoieşte.

8. Numai prin învierea Ta, Pot să sfârşesc eu calea mea.
Dă-mi să pot ca un drept creştin, De Tine Doamne să mă ţin.

9. Fii Tu singur lumina mea, Viaţa şi mântuirea.
Sufletul meu la Tine-l ia, Când voi sfârşi eu calea mea.

10. Eu ştiu că Isus a înviat, Oameni mântuiţi, ridicaţi,
Pe Mântuitorul lăudaţi, Că El e viu până în veac.

124 Doamne, cari zacuşi în mormânt

(123, 164)

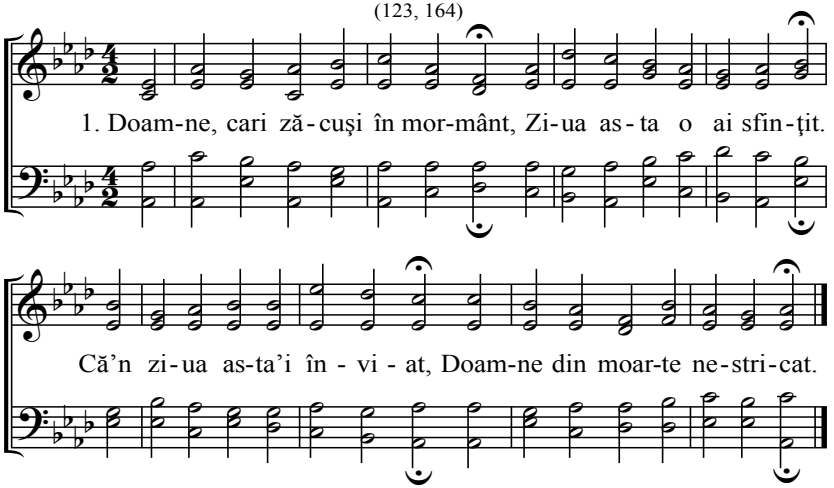

2. Cum toţi fraţii s-au veselit, Când pe Tine viu Te-au privit.
O! Dă Doamne ca ei aşa, Noi să ne putem bucura.

3. Tu şi pentru noi vieţuieşti, Isuse şi-al nostru Domn eşti.
Şi pe noi ne-auzi când cântăm Şi la tronul Tău ridicăm.

4. Şi Tu în Duh din cer ne strigi Şi-n inimile noastre zici:
Pruncilor pace între voi, S-aveţi regatul cerului.

5. Când în inimă Te purtăm Şi a-Ţi sluji ne bucurăm.
Pentru noi eşti viu, noi credem, Ţie murim şi înviem.

6. Dăruie-ne Duhul cel Sfânt, Cum pe toţi sfinţii i-ai cinstit,
Şi inima noastră toată Către cer sus o îndreaptă.

7. Dă-ne Duhovnicesc îndemn, Iubire sfântă să avem.
Fă-ne Ţie asemenea În cer să Te putem vedea.

8. Doamne numai iubirea Ta Ne poate păzi inima.
Cu Tatăl eşti asemenea, Fă-ne şi pe noi toţi aşa.

125 Isus înainte mergător

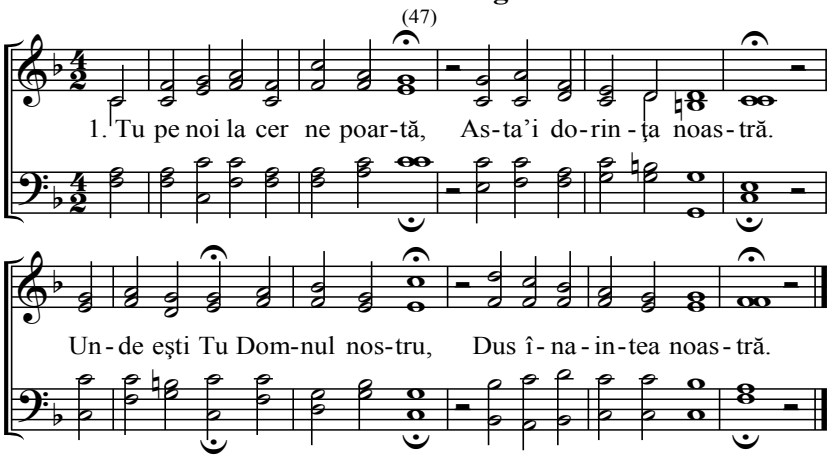

2. Poartă-ne Tu ca noi atât,
De aici de pe pământ.
Asta cerem ca să scăpăm,
Cu Tine să rămânem.

3. Poartă-ne Tu şi Ţi-am urma,
Cum voieşti a ne purta.
Şi Tu ne-i da lumina Ta,
Să aflăm fericirea.

4. Poartă-ne Tu, că noi slabi ni-s,
Şi de vrăşmaşi ocoliţi.
Numai Tu cu puterea Ta,
Din toate ne poţi scăpa.

5. Poartă-ne Tu, ca să putem
Noi toţi să ne câştigăm,
Pentru împărăţia Ta,
Ca să o putem vedea.

6. Poartă-ne Tu şi a găsi,
Cum la Tine a veni.
Şi cununa când Tu ne-i da,
Să ne putem bucura.

7. Poartă-ne Tu şi a gusta,
Noi împărăţia Ta.
Unde am fi ca îngerii,
Şi toţi în veac Te-am mări.

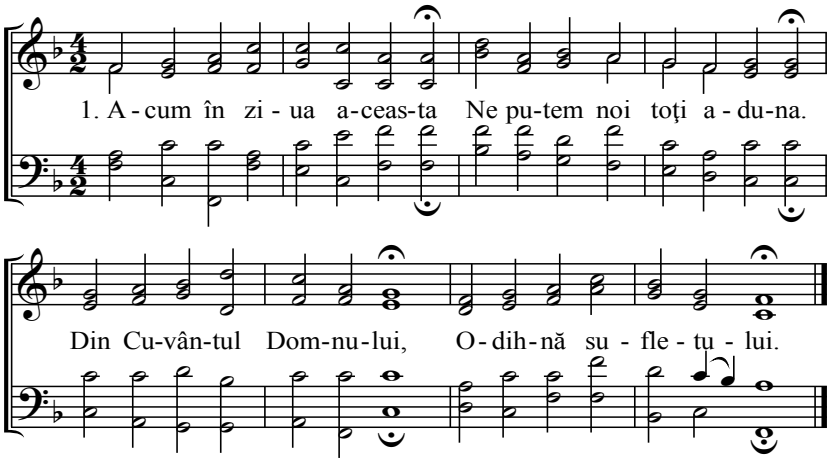

2. Daţi noi cu toţi să ascultăm, Şi bine seama să luăm.
Cum Dumnezeu ne-a iubit, Multe bunuri ne-a cinstit.

3. Daţi toţi Tatălui să-I cântăm, Şi laudă să-I aducem.
Tatălui, care ne-a scos Şi se uită la noi jos.

4. Şi El pe Fiul Său L-a dat, Pentru noi jos de ne-a scăpat
Şi păcatul ne-a iertat, Cu dar nou ne-a îmbrăcat.

5. Noi în ziua asta putem În Christos să ne bucurăm.
Că El în noi S-a ivit, Bucurie ne-a cinstit.

6. Tatăl! Tu ne poţi învăţa, Ca să împlinim voia Ta.
Şi de noi îndepartă, Mărirea cea deşartă.

7. Şi Tu astăzi ne deşteaptă, La fiecare arată.
Cum Fiul Tău a venit, Şi-n adevăr ne-a iubit.

8. Dă-ne Tu înţelepciune, Şi o fierbinte iubire.
Să putem din zi în zi, Voia Ta a împlini.

9. O! Tu învăţătorule, Dă îndemn în fiecare.
A ruga şi a căuta, Până când noi am afla.

127 Cercaţi duhurile

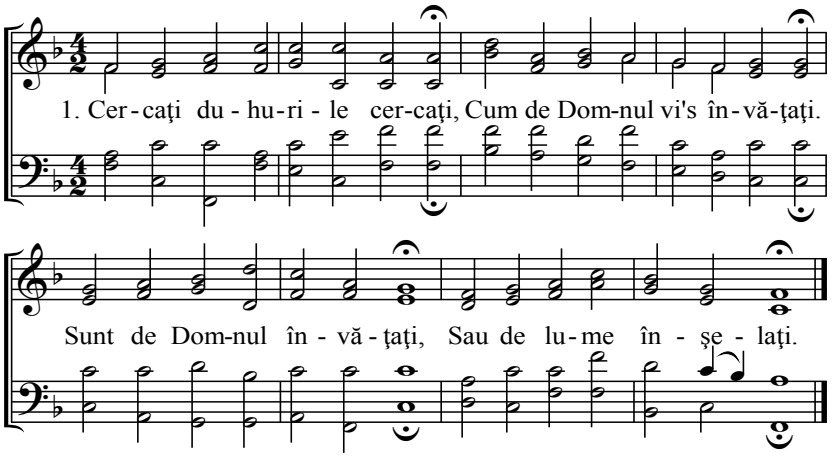

2. Cercaţi-le pe rodul lor Şi pe învăţătura lor.
Cercaţi gândul inimii Şi pe iubirea lumii.

3. Aşa ei atunci se cunosc, Care din afară lucesc.
Şi-nluntru-s lupi răpitori, De suflet ne-ngrijitori.

4. Care e bine-ncredinţat Şi-n inimă s-a îngrijat.
El îi poate cunoaşte Şi de ei se fereşte.

5. Isuse, lupii-ndepartă Şi Tu turma Ta o poartă.
Să nu se despărţească Şi lupii s-o răpească.

6. Pe cei rătăciţi abate, Şi îi adă la dreptate.
Ca să crească turma Ta, Să fie spre lauda Ta.

128 Botezul şi Cina Domnului

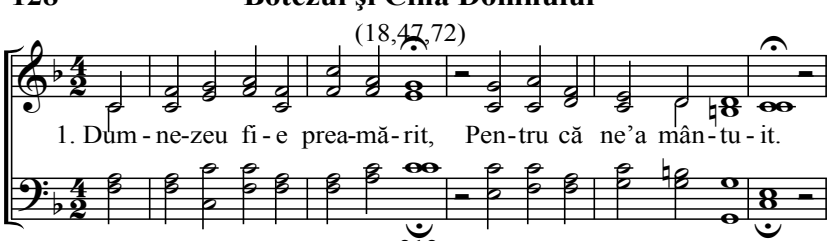

(128)

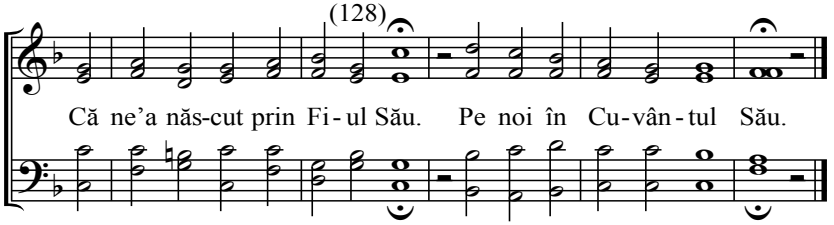

2. Şi păcatele ne-a iertat, Cu dar nou ne-a îmbrăcat.
Ne-mbracă în mântuire, Şi-n duh de bucurie.

3. Păcatele noastre le-a şters, Prin sângele lui Christos.
Suntem de Adam dezbrăcaţi, Cu Domnul suntem legaţi.

4. Haine de nuntă-mbrăcământ, El prin botez ne-a cinstit.
Cu dreptate ne-mpodobi, Mântuire dărui.

5. Cu astea haine îmbrăcaţi, La cină suntem chemaţi.
El aşa ne-a împodobit, Pentru că ne-a miluit.

6. Fiii lui Dumnezeu săltaţi, Câţi de Domnul vi's chemaţi.
Să gustaţi sfântă cina Lui, Şi să staţi la masa Lui.

7. Că El şi în mărirea Sa, Pentru voi va câştiga.
Cu sfântă mântuirea Sa Din nou vă va îmbrăca.

8. Bucură-te adunare, Că Regele tău vine.
El Îşi va lua mireasa Şi cu sfântă turma Sa.

9. Haina de nuntă păzeşte, De păcat te fereşte.
Atunci pe El în mărire, Li-i privi ca un Mire.

10. Fericiţi sunt, cari s-or chema, La nunta Lui a cina.
Cari ici prin toată nevoia, Până-n sfârşit s-or lupta.

11. Aceia după lupta grea, Care petrec aicea.
În mărire s-or bucura, Când vor primi cununa.

12. De-acei Sioane-adunare, Ţine ce-ai primit tare.
Fii pioasă, bine-ţi va fi Şi cununa vei primi.

O! Doamne cât e de iubit

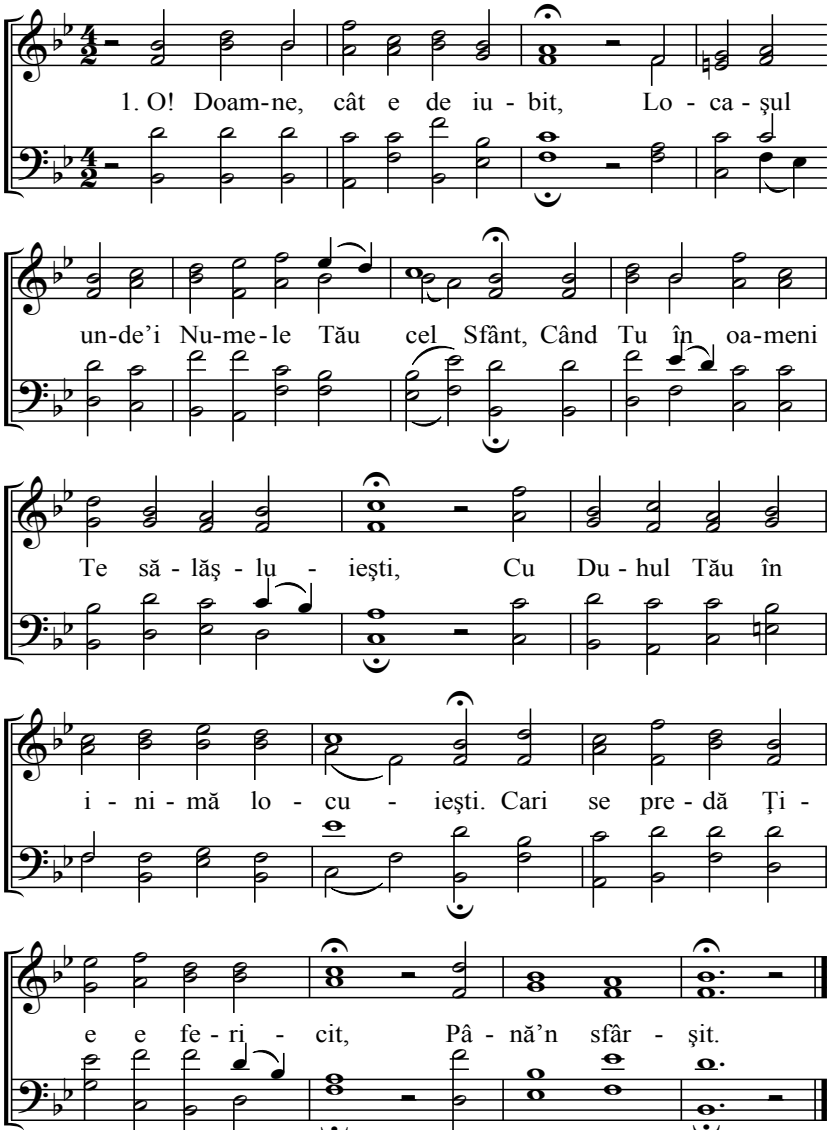

2. Sufletul suspină-n mine,
Dorind după locaşul Tău o Doamne.
Trupul şi sufletul se veselesc,
În Tine Doamne, cărui îngeri slujesc,
Cu toţii înaintea Ta se-nchină,
Dându-Ţi laudă.

3. Sufletu-mi era zăbunit,
Dar iară pacea cea sfântă şi-a găsit.
Ca pasărea ce şi-a aflat casă,
Şi rândunica ce cuibul aflase.
Unde locuieşte în odihnă,
Fără frică.

4. Doamne-acesta-i altarul Tău,
Cari l-ai câştigat cu scump sângele Tău.
Sufletul meu 'nainte-nstrăinat,
Mângâierea şi pacea Sa şi-a aflat.
În casa Ta, o! vecinice Doamne
Şi-mpărate.

5. Fericit care-n casa Ta
Rămâne-acela bucuros Te-a lăuda.
Care certarea Ta o primeşte,
Acela în fericire ajunge.
Care în Tine se va rezema,
Nu va cădea.

6. El fără de frică umblă
În valea morţii, care-i de rău plină.
De nici o nevoie nu se teme,
Că Tu îl armezi cu armele Tale.
Îl cinsteşti cu binecuvântare
Şi putere.

7. Doamne auzi-ne acuma,
Noi Te rugăm pe Tine totdeauna.
Şi ce rugăm Tu ne împlineşte,
Şi peste noi toţi unşii Tăi priveşte
Şi când satana ca leu răcneşte,
Tu-l striveşte.

130 Laudă pentru mântuirea în botez

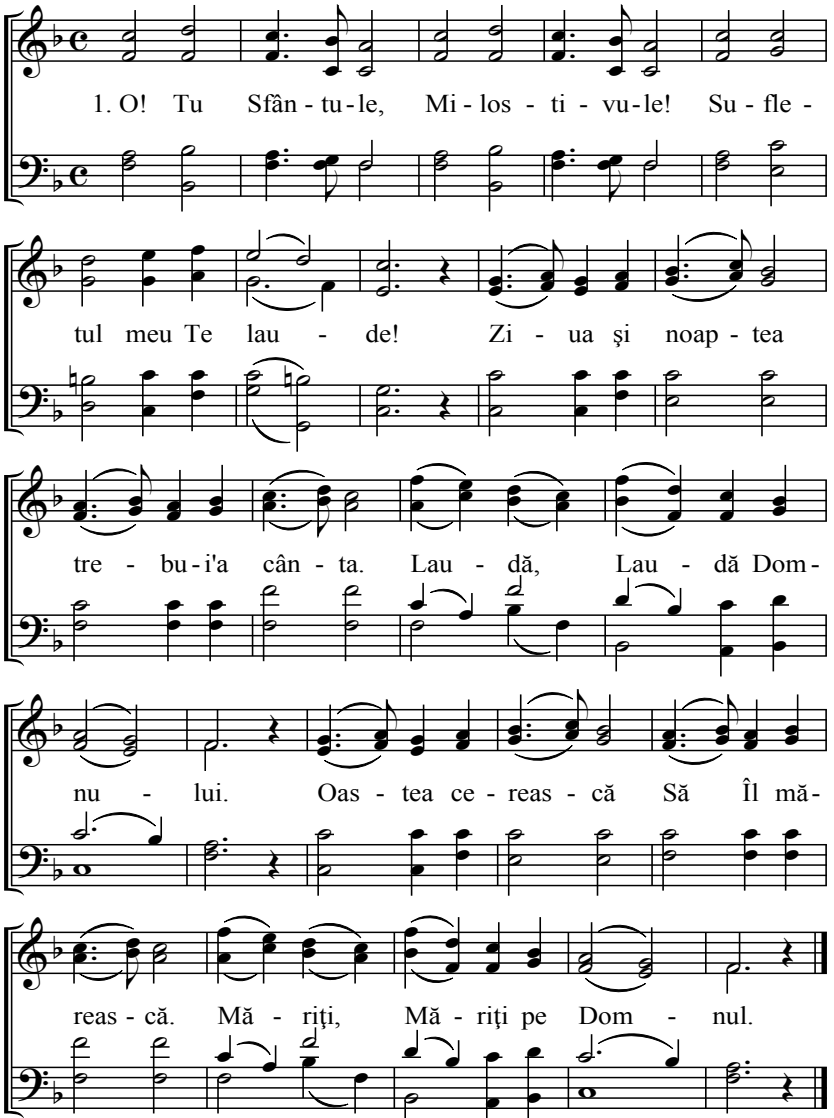

2. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Tu eşti plin de iubire.
Şi Tu ne-ai scăpat, Viaţă ne-ai dat.
Măriţi, Măriţi iubirea,
De-aici toţi căutaţi, Din Domnul gustaţi,
El e, El e iubirea.

3. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Şi Mântuitorule!
Care ai venit Aici pe pământ
Şi ne-ai, Şi ne-ai miluit!
Pe cei rătăciţi, De tot pustiiţi.
Tu ne-ai, Tu ne-ai mântuit.

4. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Numelui Tău mărire!
Că de la Tine, La toţi ne vine,
La toţi, La toţi scăpare.
Sus bucurie, Jos mântuire.
Măriţi, Măriţi pe Domnul.

5. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Preamărit împărate!
Tu păcatul ştergi, Până-l nimiceşti.
Adam, Adam nu mai e,
Numai mila Ta vindecă rana.
Moise, Moise nu mai e.

6. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Eu Te-am numai pe Tine!
Duhul Tău cel Sfânt, ici m-a mântuit.
Şi-mi dă, Şi-mi dă viaţă,
Şi-acum slobozit, Mai mult sunt silit.
Mai mult, Mai mult a-Ţi sluji.

7. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Tu ne dai sărbătoare!
Şi bucurie Şi mântuire,
Aici, Aici, ca şi-n cer.
Cum de fericiţi, Toţi cei mântuiţi,
Ţie, Ţie toţi slujesc.

8. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Tu scutul nostru Doamne!
Eu voi locui, Unde toţi sfinţii,
Slugii, Slugii toţi drepţii,
Care Ţi-or slujit aici pe pământ,
Tu sus, Tu sus i-ai mărit.

131

O! Tu Sfântule

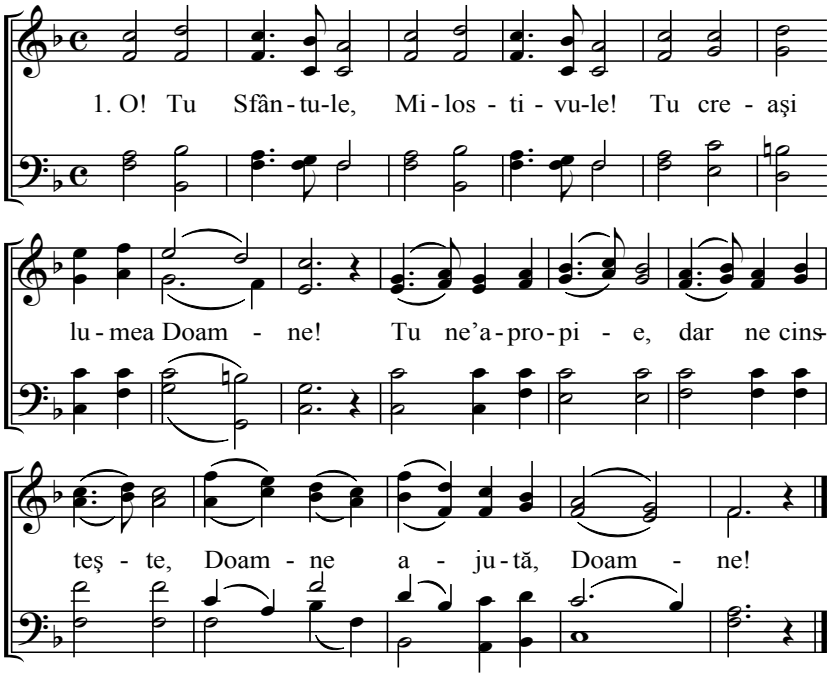

2. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Noi ni-s fiii Tăi Doamne!
Tu ne dăruie Şi ne miluie,
Tatăl, Tatăl ajută.

3. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Isus iubitorule!
Care ai scăpat Oameni din păcat,
Isus, Isus ajută!

4. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Adevărat Duhule!
Tu în noi lucră Şi Tu ne poartă,
Tu ne, Tu ne mângâie.

5. O! Tu Sfântule, Milostivule!
Tatăl, Fiul Şi Duhul!
Tu miluieşte şi ne păzeşte,
Pace, Pace Tu dă-ne!

132 Doamne, ca să'Ti mulţumim

(77, 181)

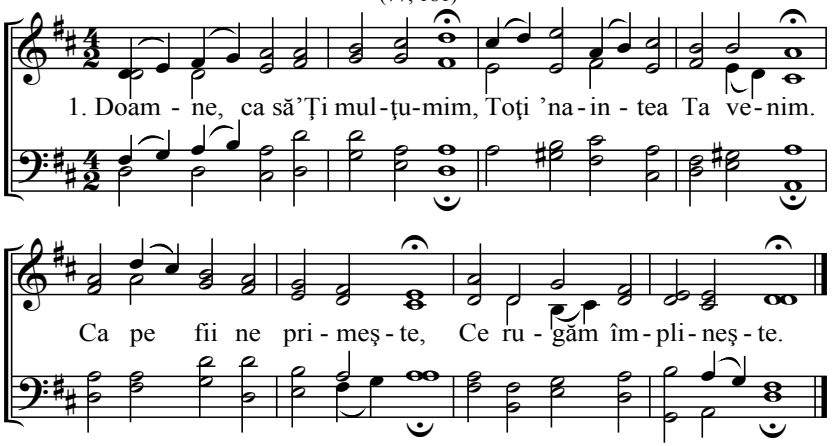

2. Ce-n lumea asta lucesc, Şi oamenii preţuiesc.
Mărirea ce-i în lume, Nouă-i ca un tăciune.

3. Scump ne e regatul Tău, O! Sfântule Dumnezeu,
Doamne numai vorba Ta, Ne bucură inima.

4. Doamne poartă-ne pe noi, Şi nu ne lăsa Tu goi.
Duhul Tău ne dăruie, Pe noi să ne mângâie.

5. Doamne scumpă vorba Ta, Să sune-n toată lumea.
La tot neamul să vesteşti, Că Tu un Dumnezeu eşti.

6. La tot omul inima, Pentru-mpărăţia Ta.
Luminează, dezleagă, Vrăşmaşul să n-oprească.

7. La vestitori dăruie, Putere-nţelepciune.
Atuncea rod, cu sute, Poporul Tău v-aduce.

8. Tu Îl laudă Sioane, Domnul, ce rogi, dăruie.
Mila Lui nu-i departe, Mărit să descopere.

9. Cântaţi veseli cântarea Fraţi, în toată viaţa.
În tot locul să fie, În Isus bucurie.

133 Oraşul lui Dumnezeu

(77, 181)

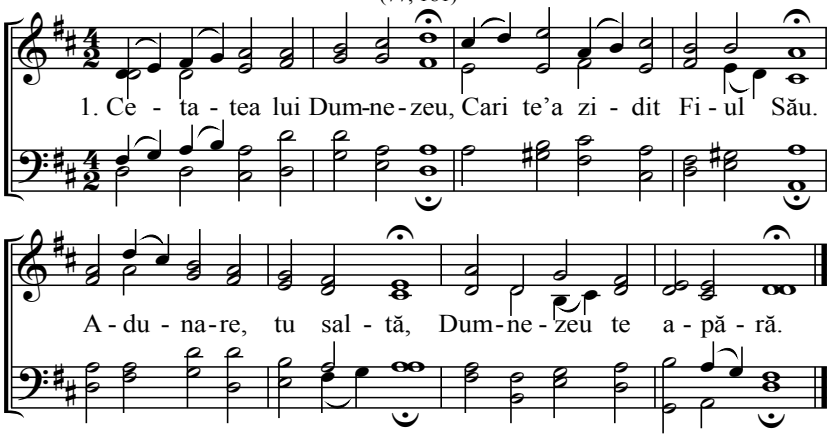

2. Vrăşmaşi câţi de-ar năvăli,
Turmă mică nu slăbi.
Că Domnul cel preamărit,
Împrejur te-a îngrădit.

3. Toată lumea de-ar răcni,
Rabdă până ce vei fi.
Căci când rabzi pân' la moarte,
Rod bun aduci în toate.

4. Vrăşmaşului tot pasul
Îl vede Domnul nostru.
Domnul cu puterea Sa,
Va stârpi toată lumea.

5. Toţi, câţi te batjocoresc,
Nu cred şi răul iubesc.
Groaznic se vor prăpădi,
Pe Domnul nu-L vor privi.

6. Săltaţi, Isus trăieşte,
Care ne întăreşte.
Iadul de s-ar înfoca,
Isus ne va apăra.

7. 'Naintea Lui ne plecăm,
Regelui nostru cântăm.
Când valuri se ridică,
El de sus ne apără.

134 Darul

(121, 135, 138)

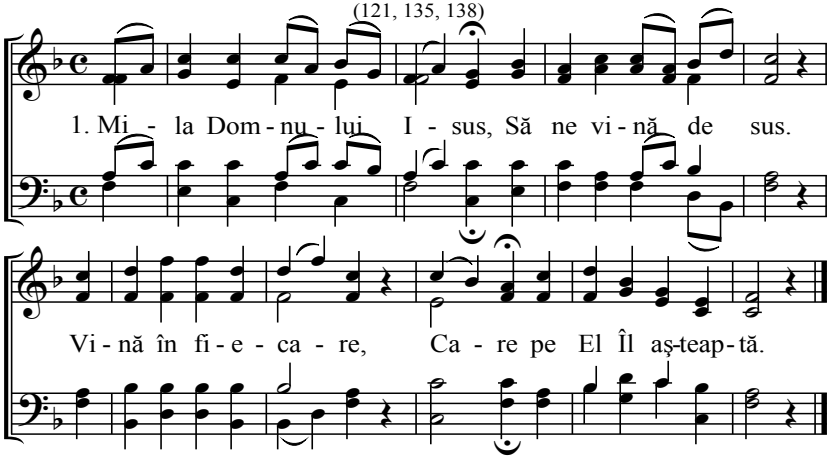

2. Când aici ne strâmtorim,
Noi nu ne îndoim.
Cu noi darul Lui cel sfânt, cel sfânt
E până în sfârşit.

3. În milă nădăjduim,
Nicicând nu ne căim.
Că Dumnezeu ne-a scăpat, scăpat
Şi El îi îndurat.

4. Şi El încă ne-a scăpa,
Când crezând L-am ruga.
Când noi am striga Doamne, Doamne
Scapă-ne Tu Doamne!

5. De-aceea noi ne rugăm
Şi milă aşteptăm.
Ca să ne putem sili, sili,
Toate a birui.

6. Şi noi mult ne folosim,
Când pe Isus iubim.
Că mila Lui ne poate, poate
Mântui din toate.

7. Noi Doamne mai odată,
Din inima toată,
Către Tine toţi strigăm, strigăm
Şi milă aşteptăm!

135 Rămâi cu noi

(121, 134, 138)

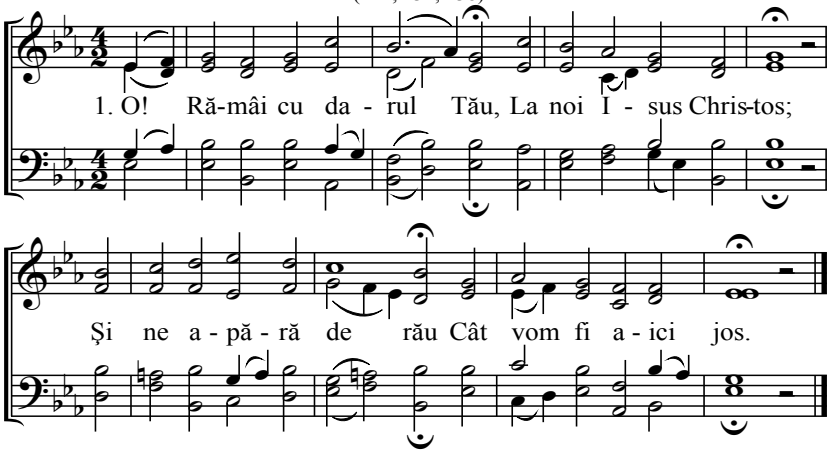

2. Rămâi cu al Tău Cuvânt, Mântuitorule!
Ca să fim noi pe pământ Mântuiţi de Tine!

3. Rămâi cu lumina Ta Şi adevărul Tău,
Ne-arată dreptatea Ta, Ne păzeşte de rău!

4. Binecuvântarea Ta Să rămână cu noi,
Şi sfântă iubirea Ta Înmulţeşte-o în noi.

5. Rămâi cu puterea Ta La noi, puternice!
Ca lumea aceasta rea Să nu ne vatăme!

6. Cu credincioşia Ta Rămâi la noi Doamne!
Şi-aici în toată lipsa Statornici poartă-ne!

136 Călătoria credinţei

(121, 134, 138)

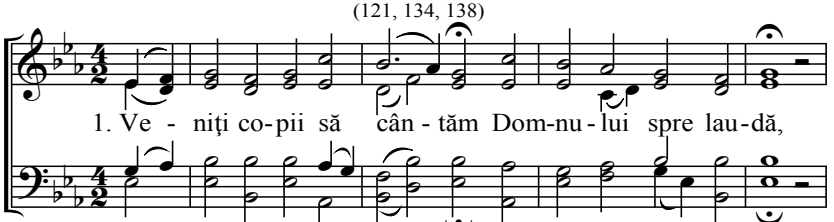

(136)

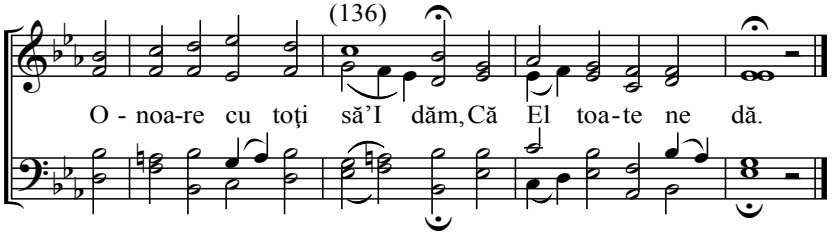

2. El e Păstorul cel bun
Şi iubit ne poartă,
Pe care Lui se supun
În viaţa toată.

3. Şi Cuvântul Lui cel sfânt
Pe pământ ne poartă,
Şi ne mângâie oricând
În umblarea noastră.

4. Prin El ne descopere
Toate darurile,
Ce Domnul ne dăruie
Şi ne întăreşte.

5. El ne învredniceşte,
Aşa slabi să-L mărim,
Şi gând bun ne cinsteşte
Să nu ne îndoim.

6. El ne bucură-n toate
Aici jos pe pământ,
Prin nevoile toate
Ne-ajută ca un sfânt.

7. De ne apasă ceva,
Către Domnul strigăm,
El ne-aude strigarea
Şi-ajutor căpătăm.

8. La noi milos priveşte
Şi bucuroşi plecăm.
El calea ne deschide
Şi către cer mergem.

9. Pe calea asta mergem
Şi când lupta sfârşim,
Sus în cer noi ajungem
Şi-odihnă dobândim.

137 Viaţa in iubire

(121, 134, 138)

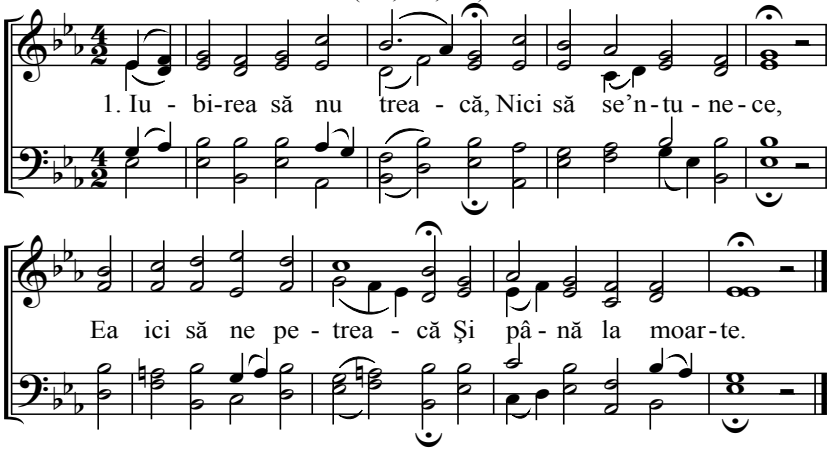

2. Iubirea să nu treacă, Domnul a poruncit,
Ea poate să ne ducă În locaşul cel sfânt.

3. Când aici toate-or trece, Dar iubirea nicicând,
Ea cu noi în cer merge, Când aici vom sfârşi.

4. Iubirea va mai creşte Şi s-a desăvârşi,
Când de aici va merge, Unde ea s-a găsi.

5. Aici prin vremuri grele, Iubirea o purtăm,
Dară sus în mărire Nicicând n-o mai pierdem.

6. Iubirea săvârşeşte, Ea e la suflet leac,
Pe drepţi împodobeşte, Cu fruct sfânt până-n veac.

138 Isus Emanuel

(121, 134, 135)

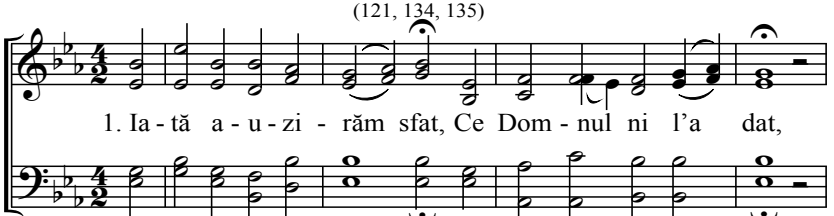

(138)

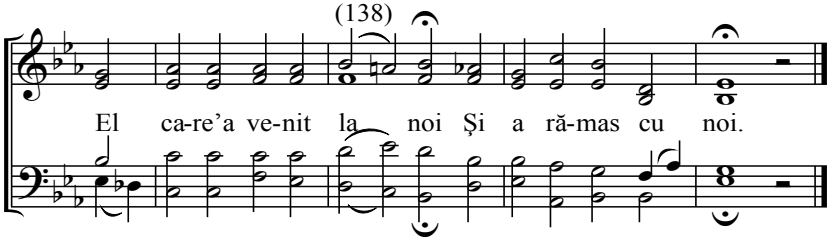

2. Săraci nu suntem încă,
Că El ne apără,
El nouă s-o arăta,
Ca Isus Iehova.

3. El vrea să ne petreacă
La Tatăl acasă,
Şi vrea să ne câştige
Şi să ne ajute.

4. Vorba Domnului primim.
Noi cu toţi în inimi,
Şi cu fapta arătăm,
Că noi ai Lui suntem.

5. Fiecare se luptă,
Liniştit se poartă,
Voiei Tatălui ceresc,
Cu toţi Lui se jertfesc.

6. Sârguincioşi toţi mergem,
Păstorului urmăm
Cari credincios ne poartă
Şi-n toate ne-ajută.

7. Nu ne căim oricare,
Pe-aşa strâmtă cale
Noi ştim Păstoru-acesta
Cari ne-a chemat pe ea.

8. Noi num-acolo mergem,
Unde pace avem,
Ce nu treabă să facem,
De-acei ne lepădăm.

9. Doamne pe-ai Tăi păzeşte
În orice rea vreme,
Până când ne-am aduna
Cu toţi 'naintea Ta.

10. Unde cu toţi Te-am mări
Şi nu ne-am osteni,
Ci o nouă cântare
În veac Iţi vom cânta.

139 Viaţa în credinţă

(121, 134, 135)

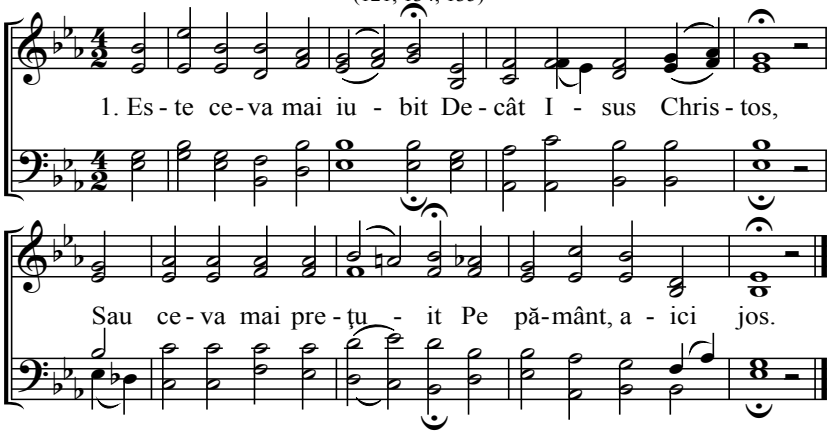

2. Noi ni-s de El aproape
Şi trăim tot aşa,
În asta bucurie,
Ca şi când L-am vedea.

3. Dacă şi gura tace,
Tot roagă inima
Şi toate gândurile,
Tot către cer vor sta.

4. Şi cu darul Lui cel sfânt
Noi toţi ne întărim,
Că noi Îl avem oricând
Dac-aşa vieţuim.

5. Şi noi ca nişte copii
Toţi de El ne ţinem,
Când nevoi ne-ar ocoli
Noi la El alergăm.

6. Dară când ne-am osteni,
Ne dă-n veac odihnă,
Cu pământ ne-a 'coperi
Trupul în ţărână.

7. Aici noi am odihni
Pân' va veni ziua,
Când strigând am auzi:
Sculaţi că-i lumina.

8. Ce mai departe va fi
Noi nu putem gândi,
Şi noi ca visând am fi,
Când mărirea-om privi.

140 Rugarea după Duhul Sfânt

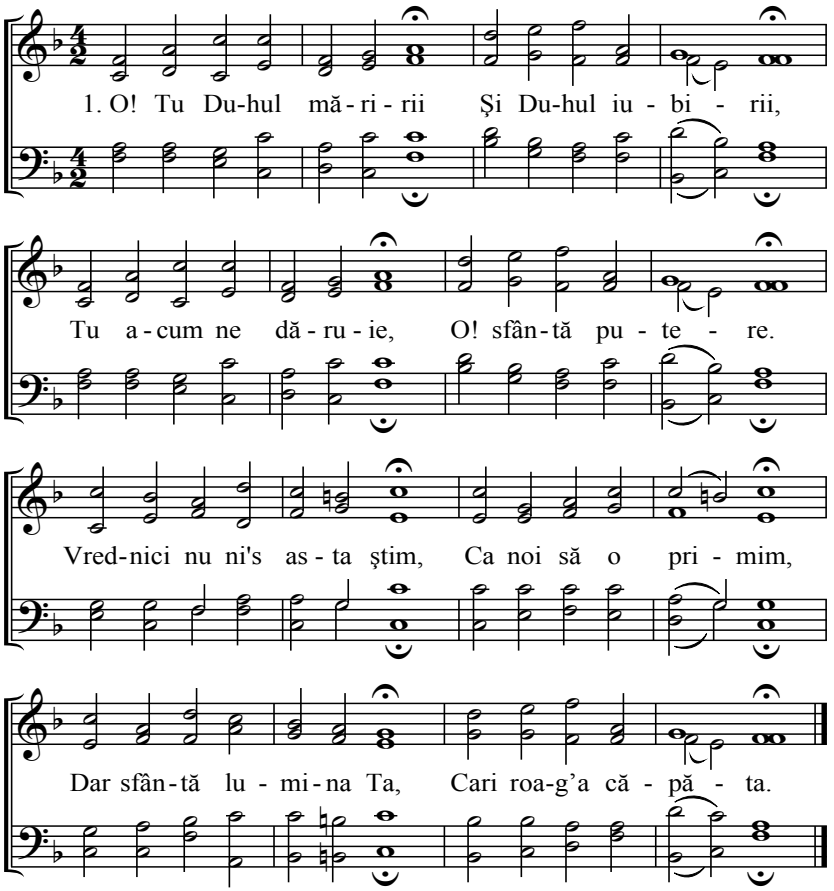

2. Tu pe noi cu putere, Şi cu dar ne umple,
Ca să putem simţi noi, Că Tu eşti între noi.
Când rugăm, ori când vorbim, Ori când în Duh gândim
Lasă spre mântuire, Nouă să ne fie.

3. Sângele Mielului sfânt S-a vărsat pe pământ,
Noi credem că şi-acuma, De sus verşi mila Ta.
Că poporul Tău oricând, Te-a rugat într-un gând,
Tu peste ei ai vărsat Darul Tău cel curat.

141 Fii în veac mărit

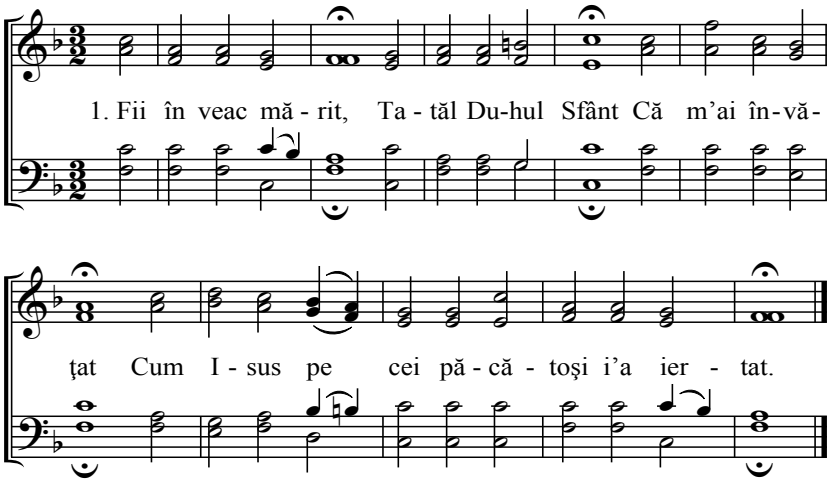

2. Num-asta una
Fie râvna mea,
Ca să fiu al Tău
Şi Ţie să-Ţi plac Mântuitorul meu.

3. Oricare trudă
E zadarnică,
Care nu caută
În Christos a fi şi în El să creadă.

4. Acum duhul meu
Din nou îl dau eu,
Isuse Ţie
Tu-l stăpâneşte după a Ta voie.

5. Şi e fericit
Cari s-a pocăit,
Cari fericirea
Numai în Tine Isuse va căuta.

142 Ascultători de cuvânt

(163, 169, 216)

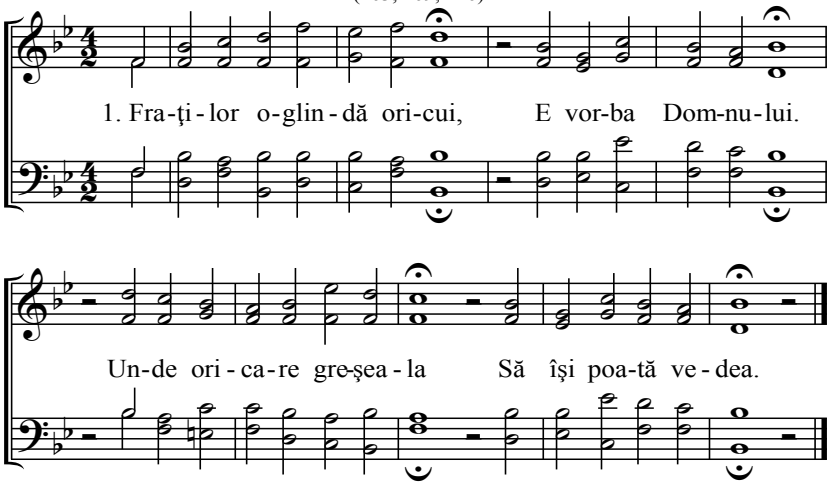

2. Care nu-şi vede smânta lui,
Nu-i plăcut Domnului,
Care Cuvântul n-a'mplini,
Acela s-a căi.

3. Vorba Domnului ascultaţi
Şi după El urmaţi,
Că nimica nu folosim
Dacă nu împlinim.

4. Credinţa ne întăreşte
Şi ne mântuieşte.
Dară cine drept nu umblă,
Frică să-l pătrundă.

5. Lumea-i toată sub osândă
Şi care în ea stă.
Dar care în botez moare,
Fericire are.

143 Nu mă uita

(163, 169, 216)

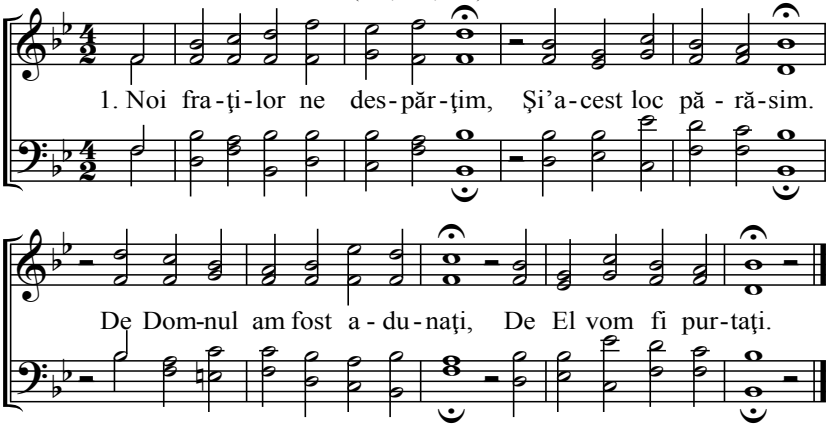

2. Şi Domnul a binevoit Cu dar sfânt ne-a cinstit.
Şi când în ceva noi cădem, Prin El ne mângâiem.

3. Acum oricari se desparte, Vorba Lui s-o poarte.
La vrăjmaşul în contră-i staţi, Domnului vă rugaţi.

4. O! Fraţilor toţi priveghiaţi, Pe cale drept umblaţi.
Căci Cuvântul Lui ne poartă, În viaţa toată.

5. Şi voi surorilor plecaţi, Şi numai să luptaţi.
Ca noi rugând şi priveghind, Şi toate biruind.

6. De-acei veseli acum plecaţi, În calea voastră toţi.
Pe calea-sta ajungem noi, Până-n cer sus în rai.

144 Ascultători neuitători

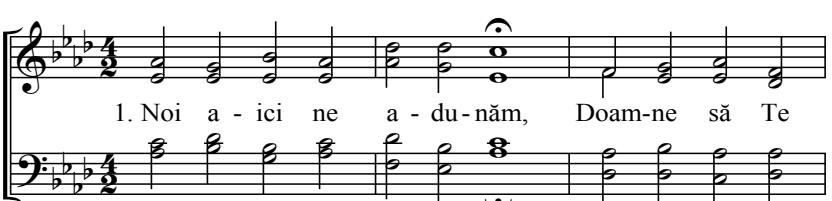

(144)

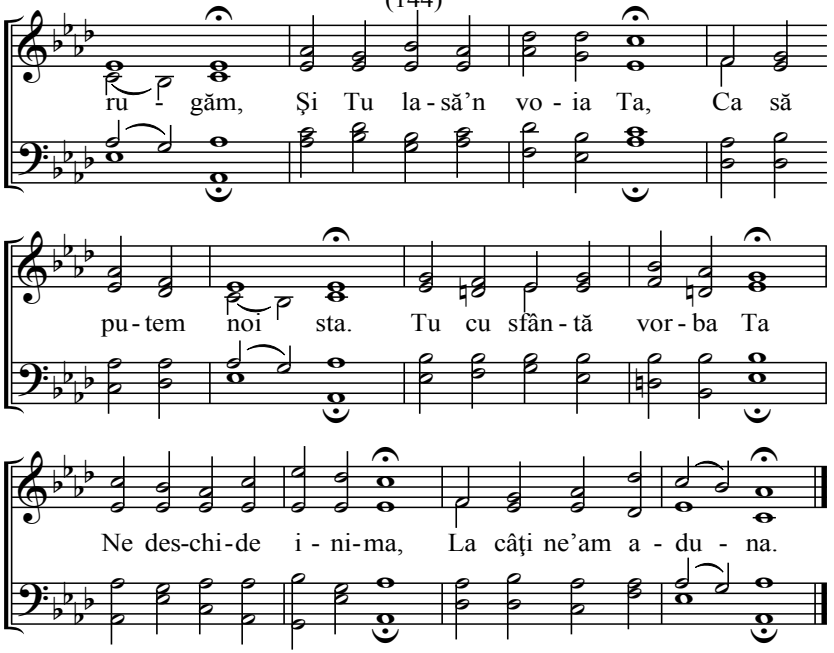

2. Isuse vină la noi, Fii-ne învăţător,
Că Tu ne poţi învăţa, Să Te putem ruga.
Doamne numai vorba Ta Poate a ne lumina,
Pe toată inima.

3. Tu pe noi ne învaţă În a Ta blândeaţă,
Că şi noi asta dorim, Ca Tini să ne smerim.
Când iubirea Ta vedem, Luăm seama şi căutăm,
Atunci ne mângâiem.

4. În noi săraci vorba Ta, O poţi Tu arăta,
Care prin duh ai lăsat, La toţi cari i-ai chemat.
O! Doamne Cuvântul Tău, Ne mântuieşte de rău,
Şi ne scapă de greu.

5. Cine Doamne vorba Ta, O poate apuca.
Numai cine Te-a căuta, Voieşti a-i arăta.
Căci cine în vorba Ta, Aicea va rămânea,
Acela Te-a vedea.

145 **O! Iubită parte am căpătat**

(25, 41, 75, 220, 227)

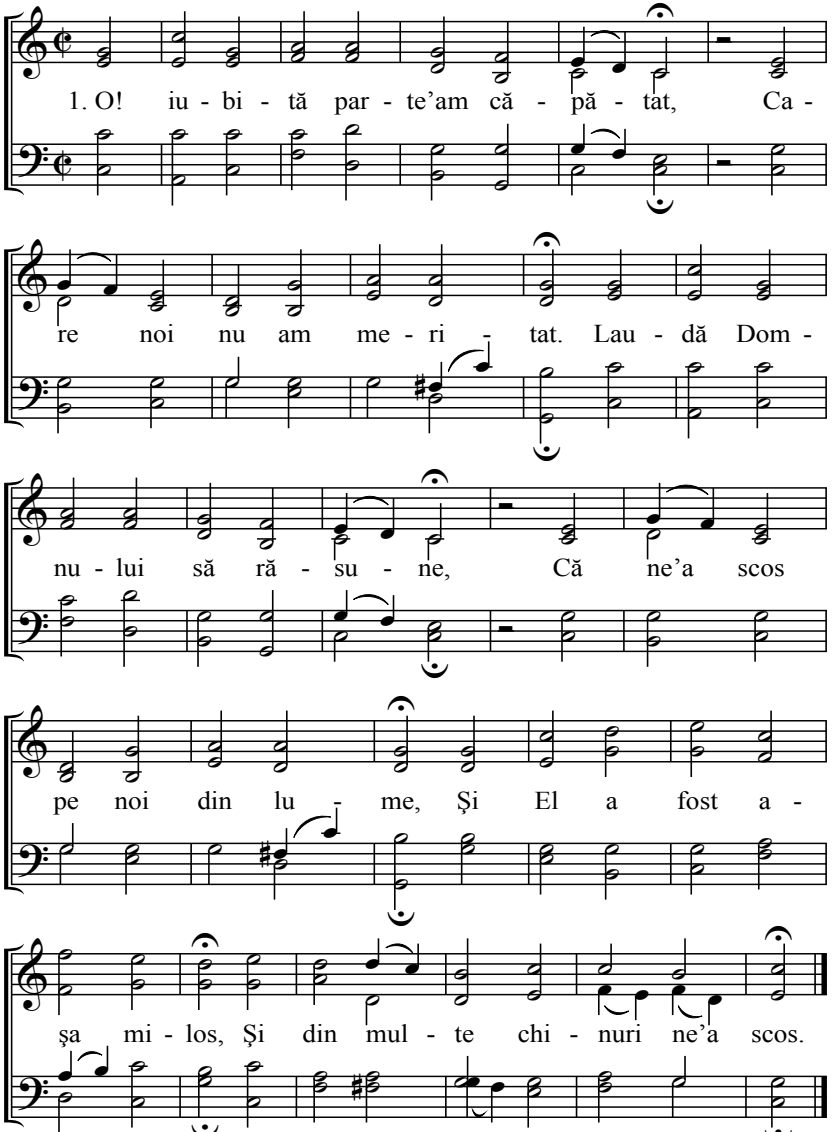

2. El pentru noi mult s-a îngrijit,
Şi pe noi foarte ne-a jelit,
Că noi am fost legaţi în păcat,
De nicicând n-am mai fi scăpat.
Numai El aşa ne-a iubit,
A venit de ne-a mântuit.

3. El n-a văzut la noi vreun bine,
Nici fapte şi nici iubire,
Numai tot îndărătnicire,
Ce e păcat şi urgie.
Şi nimeni din chinu-acesta
Nu ne-a putut răscumpăra.

4. Şi El pentru noi s-a îndurat
Şi pe noi ne-a ajutorat
Şi pentru să ne poată scăpa,
S-a dat şi crucea a purta.
Şi viaţa jertfă şi-a dat
Pentru noi până ne-a scăpat.

5. Noi nu ne vedem vrednici Doamne,
De ce-am primit de la Tine.
Faptele, cari noi le-am împlinit,
Isuse le-ai acoperit.
Iubirea cari ne-ai arătat,
Cu Dumnezeu ne-a împăcat.

6. De la Tini Mântuitorule,
Aşteptăm noi orice bine.
De-aceea' cum de bunăvoie,
Purtăm necazul din lume.
Ştiind că sus am moşteni,
Când cu Tine noi ne-am uni.

7. Ce fericire ni s-a-mpărţi,
Ca noi să putem moşteni.
Şi noi la tot omul am vesti,
Ce mila Ta ne dărui.
Şi la toţi le dorim aşa,
Oricare să poată avea.

8. Jelim pe cari cuvântul n-are,
Pe cari nu primesc mai tare.
Că cine n-are acest dar sfânt,
Toată viaţa-i amărât.
Cine acest dar va căuta,
De la Christos va căpăta.

146 **Cum vom fi?**

(180)

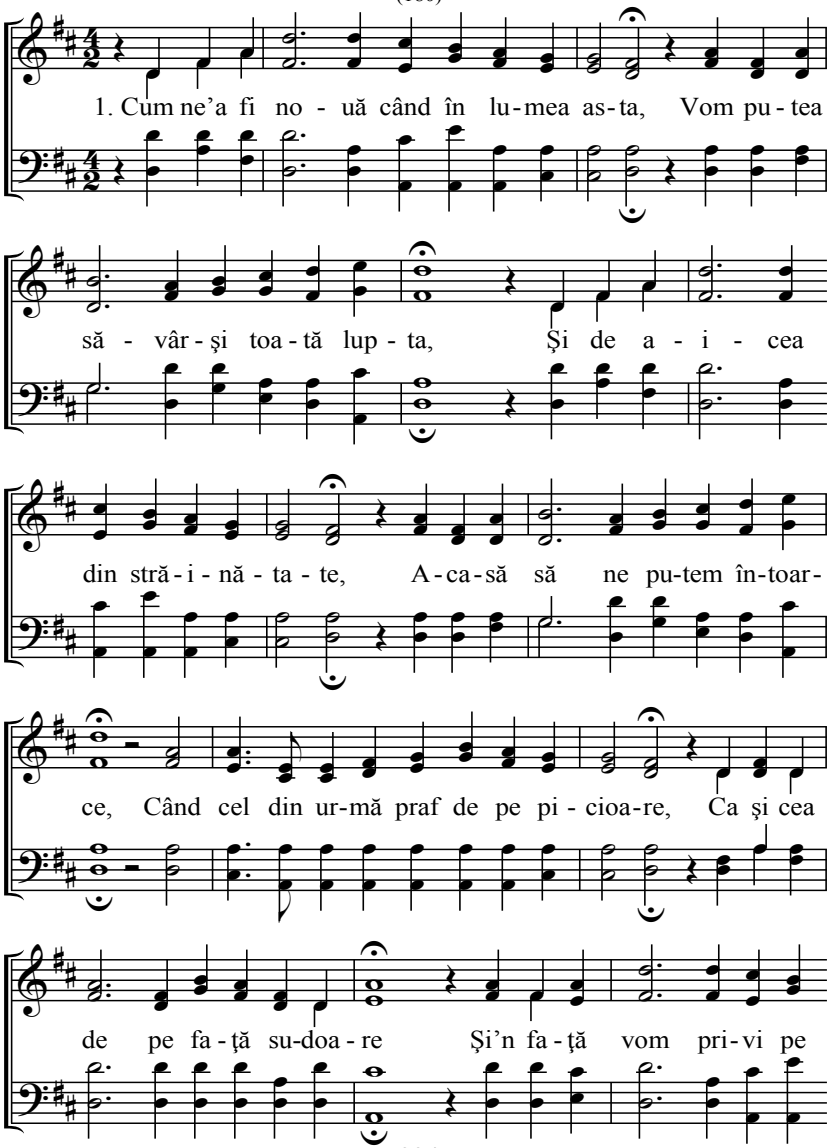

(146)

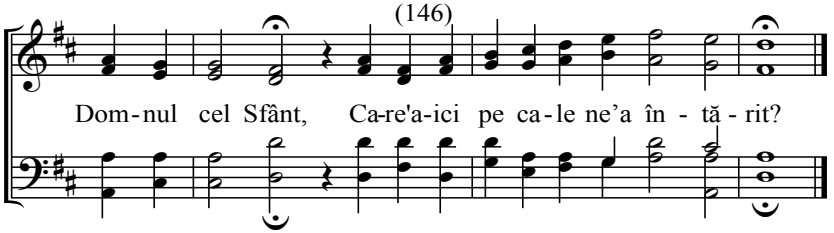

2. Cum ne-a fi când vom auzi îngerii,
Cari cântând pe noi ne vor întâlni
Şi harfe de aur sus în cer sunând,
Mielului cari ne-a împăcat, cântând?
Cei mântuiţi Aliluia vor cânta,
Tot ocolul cerului va suna.
Rugăciuni sfinte 'naintea tronului;
Aducându-se ziditorului.

3. Cum ne-a fi când noi pe Isus L-om vedea,
Deschizând ceriul şi-mpăcând lumea.
Când sufletul de trup ne-a fi despărţit,
În sus către cer va merge zburând.
Când de pe ochi ca nişte solzi vor pica,
Precum piere de soare negura.
Şi pe Fiul lui Dumnezeu L-am vedea,
Şezând pe tron şi stăpânind lumea?

4. Cum ne-a fi nouă când de la tronul Său,
Vom auzi noi iubit glasul Său?
Zicând: binecuvântaţilor veniţi,
Pe Mântuitorul să Îl priviţi!
Şi ne-am putea uita în sfinţi ochii Săi,
Cari au lăcrimat pentru noi fiind răi.
Rănile, din cari sângele s-a vărsat
Şi din moarte vecinică ne-a scăpat.

5. Cum ne-a fi când prin lăţimea cerului,
Am umbla cu toţi fericiţii Lui?
La râu unde Pomul vieţii va fi,
Bucurie cerească va-nflori.
Unde tânăreaţa n-a mai bătrâni,
Nici timp de bătrâneaţă nu va fi.
De moarte nicicând nu s-a mai auzi,
Durere şi-ntristare n-a mai fi.

6. Cum ne-a fi când ce ochii n-or mai văzut,
Şi urechile n-or mai auzit?
Nouă cum ne-a făgăduit s-a'mplini,
De-aici când ne-am duce şi am sfârşi
De-acee-acum siliţi pe calea-ngustă,
Acum trebuie să punem trudă,
Că-i fericit cari acolo ajunge,
Unde Domnul pe ai Săi mângâie.

147 Dorirea după patrie

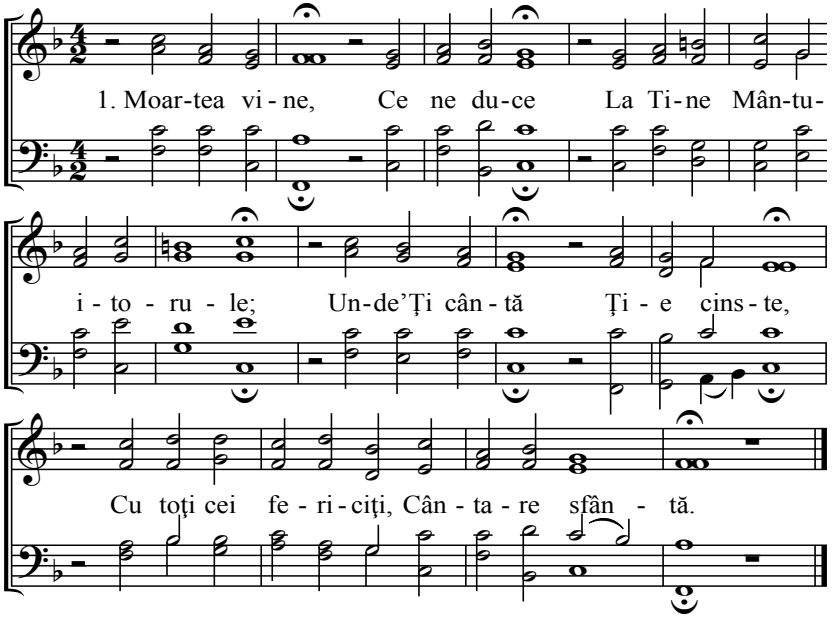

2. Fugiţi pofte, Lumeşti cinste, Inima mea la cer râvneşte,
Unde lupta, Şi nevoia, În bucurie, Domnul le va schimba.

3. O! Cetate fericită! Şi din pietre scumpe zidită.
De lumină Tu n-ai lipsă. Dumnezeu şi Mielul te luminează.

4. Noi fericiţi Am fi cu toţi, Şi în haine albe îmbrăcaţi.
Lui Dumnezeu La tronul Său Am cânta, Împreună cu sfinţii Săi.

5. Doamne vină, De-aici du-ne! Scapă-ne de necaz, din lume.
Unde lupta Nu s-a afla.Numa-n vecii vecilor bucuria.

148 Dumnezeu e cu mine

(165)

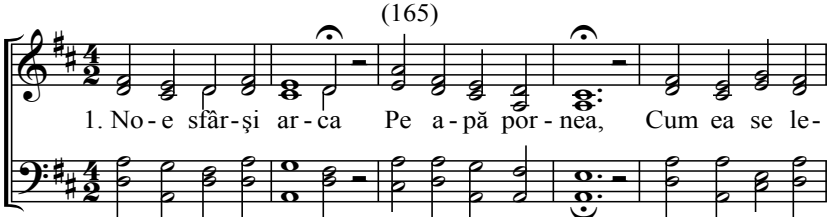

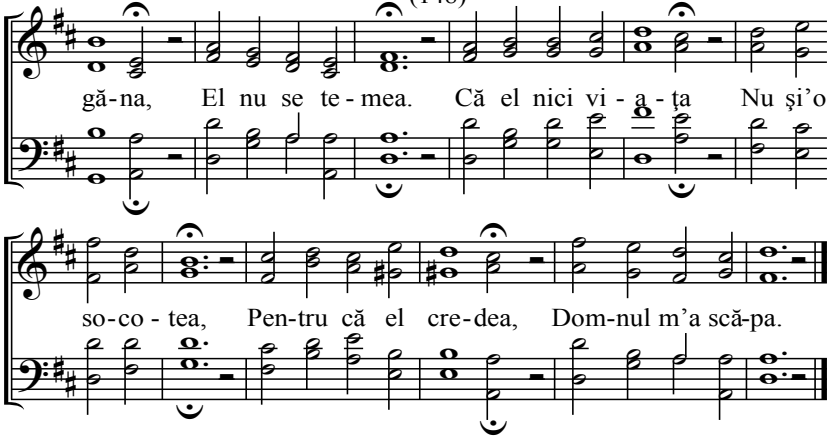

2. Moise cu tărie, Marea roşie,
Poporul l-a trecut Şi nu s-a temut.
Aşa eu acuma, Prin lumea asta,
Christos mi-e viaţa, Domnul m-a scăpa.

3. Aşa Iona în chit, Trei nopţi a-mplinit
Dar Dumnezeu cel Sfânt, Iar l-a mântuit.
Aşa eu acuma, prin toată lipsa,
Pun toată nădejdea, Domnul m-a scăpa.

4. Aruncat fiind Daniel, În groapa cu lei,
Pe el nevătămat, Domnul l-a scăpat.
Aşa eu acuma, Tot m-oi bucura,
Că eu tot m-oi ruga, Domnul m-a scăpa.

5. La cei trei din cuptor, Le-a fost ajutor,
Domnul de i-a scăpat, Nu s-or ruşinat.
Când eu ajung în greu, Atunci gândul meu,
Aici tare să stea, Domnul m-a scăpa.

6. A Domnului cruce, Mult mi-a aduce,
Ca să pot aştepta, Ce Domnul va da.
El îi scuteala mea Şi apărarea,
Şi din toată frica Domnul m-a scăpa.

7. Pe Petru-l dezlega, Pe Pavel scăpa,
El pe toţi îi scapă, Cari Lui se roagă.
De-acei voios grăbesc, Către loc silesc,
Ca să văd Sionul, Cu mine-i Domnul.

149 **Cea mai bună parte**

(165)

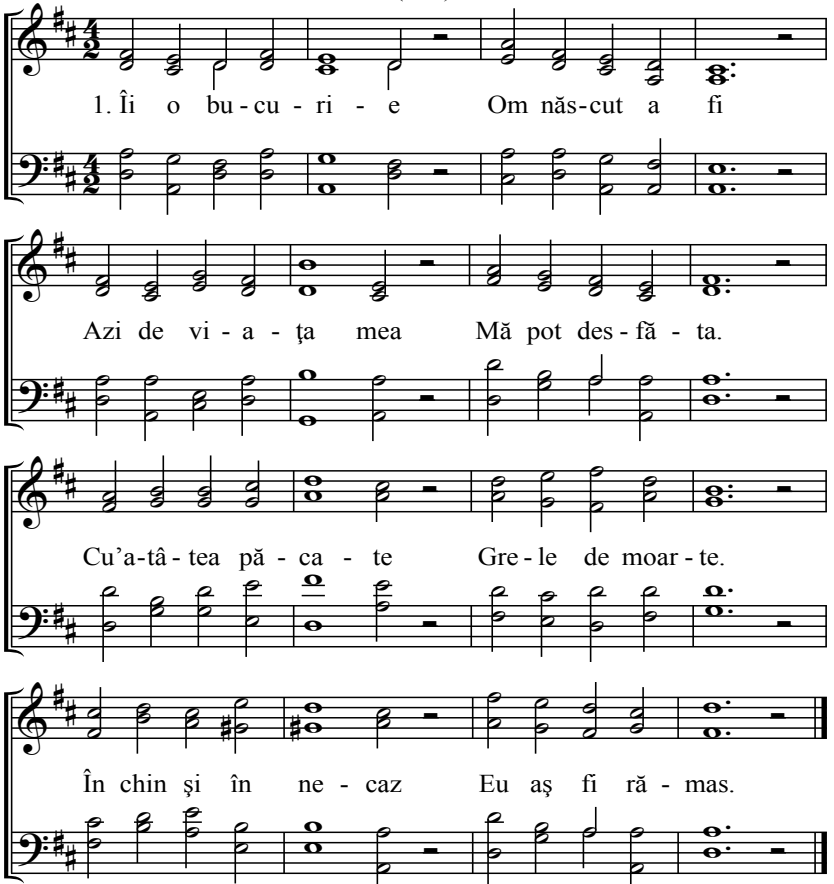

2. Şi ar fi de jelit,
De n-ar fi venit.
Dar Domnul a venit,
Toate-a biruit.
Cari la El aleargă,
În toate-L roagă,
Num'acela poate
Scăpa de moarte.

3. De multe ori gândesc,
Cum să Te iubesc,
Precum Tu m-ai iubit
Şi Tu m-ai primit.
Inima mi-ai mişcat
Şi Tu m-ai purtat,
Şi Tu m-ai deşteptat,
De eu Te-am aflat.

4. Mare fericire
Şi norocire,
Inima mea cere,
A Ta putere.
Multe Tu mi-ai iertat
Şi nou dar mi-ai dat,
Şi nu mi-ai socotit,
Că nu Te-am slujit.

5. Aceasta-i mai bine,
Jos a fi creştin,
De-aceea vă siliţi,
Lui Christos slujiţi,
Că de-ar şti tot omul,
Cum e la Domnul,
În adevăr să ştii,
Mulţi creştini ar fi.

6. Dar creştinul are
Ici şi mâhnire,
Când se ispiteşte,
La cer priveşte.
Dar şi Domnul din cer
Priveşte la el,
Şi putere îi dă,
Din toate-l scapă.

7. Dară mai la sfârşit
Dumnezeu cel Sfânt,
De-aici de la cruce
În cer ni-a duce.
Atunci vom ajunge
În fericire,
Unde-n veac vom cânta
Lui Aliluia.

150

De ce vrei tu pentru mâine

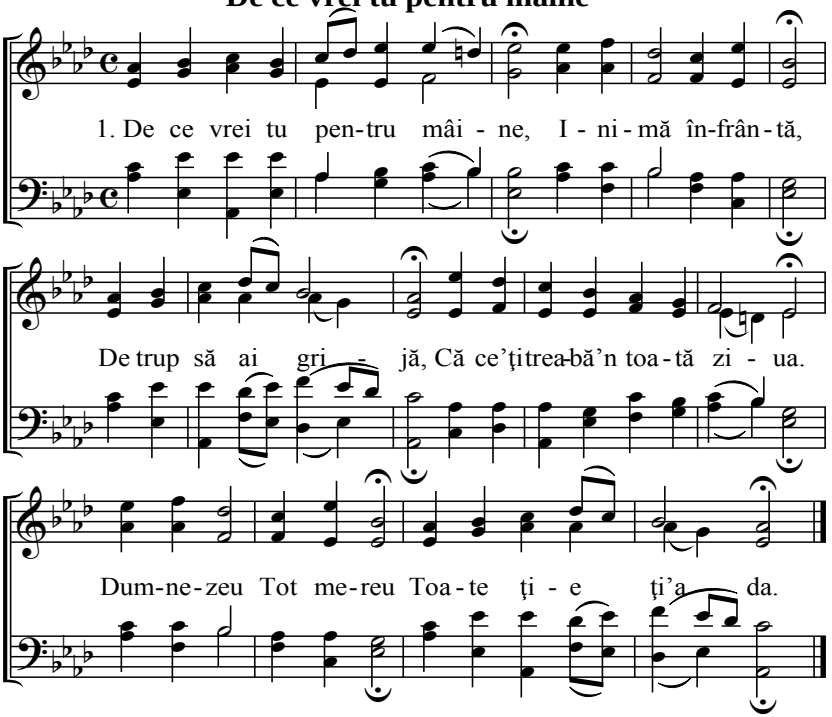

2. Dumnezeu ţi-a dat viaţa
Şi toată suflarea, Deci nu te întrista,
Că pe care în El crede
În toate Îl vede Şi El îl hrăneşte.

3. Nu te-ngriji de mâncare,
Dumnezeu din al Său, El ţi-a da, că are,
Şi pe tine te va nutri,
Măcar cât pe pământ Tu aici vei trăi.

4. Trupu-i mai scump decât hrana,
Tu crede că poate, A-ţi da totdeauna
Mâncare şi băutură.
El o dă destulă La cari Lui se predă.

5. Te-ngrijeşt ce vei îmbrăca,
Crede-aşa Că-i vedea Numai nu te strica,
Dar nu vezi pomii pe pământ,
Verzi, frumoşi Şi frunzoşi Şi cresc neîngrijind.

6. Dar cine dreptatea poartă
În toată viaţa, Pe Dumnezeu caută
Acela fără-ntristare,
Va mânca Şi va bea Cu îndestulare.

7. Când El vrea să mă încerce
Prea bine El vede, Cum eu Îi pot crede,
Atunci să stau cu nădejdea,
Când El vrea Tot să-mi ia, Să-mi cerce credinţa.

8. El poate a mi le reda,
El mi-a da Şi-a lua, Fie după cum vrea,
Vezi câte suflete drepte,
Spălate, curate, Se bucură-n toate.

9. Ei dau lui Dumnezeu grija,
Cum El vrea a-i purta, Aşa-L vor asculta,
Ei lasă precum Domnul vrea,
El le va ajuta, Din toate-i va scăpa.

10. El aude şi dă hrană
Şi-ajută în lipsă Când pe El Îl roagă,
Dar când ajung în nevoie,
De sus le dăruie Tot ce le trebuie.

11. Ţie-Ţi încredinţez toate,
N-averea Răbdarea, Tu Te-ngrijeşti Doamne,
Acum eu Ţie m-oi preda,
'Naintea Ta voi sta, Pe genunchi m-oi pleca.

12. Doamne voiesc a-Ţi mulţumi,
Cât aici Eu voi fi, Pe Tine Te-oi sluji
Şi numelui Tău mărire,
Isuse Christoase, Până-n veac să fie.

151 Pentru ce să fiu fricos

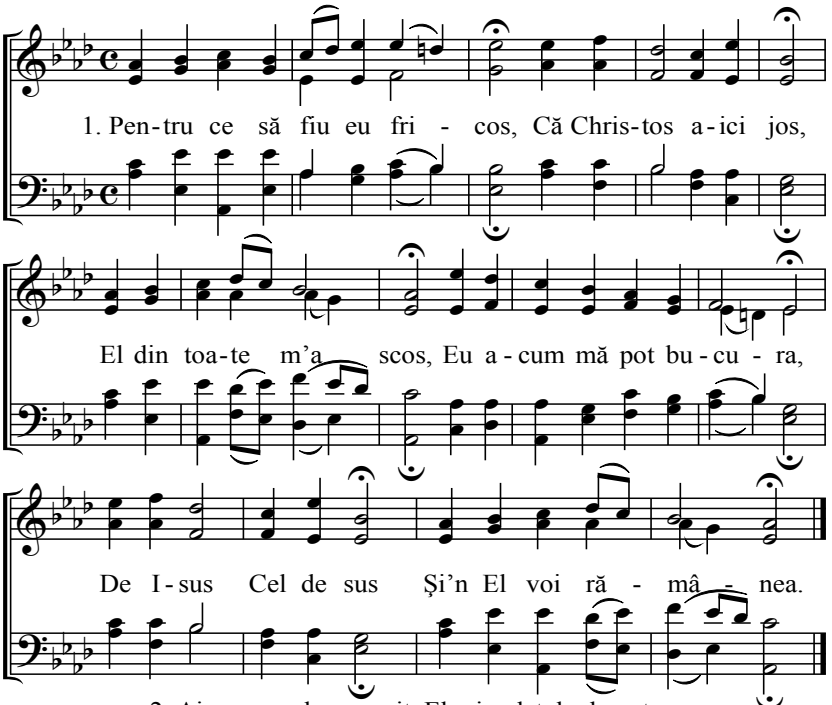

2. Aicea eu gol am venit, El mi-a dat dar bogat,
Viaţă pe pământ, Gol voi merge eu de-aicea,
Căci cândva m-a chema Tatăl de-a dreapta Sa.

3. Bunătatea şi viaţa Cel bogat mi le-a dat,
Tatăl prin voia Sa Şi când' napoi vrea să le ia,
Eu le-oi da-n Mâna Sa, C-a Lui e puterea.

4. Ce sunt bunurile lumeşti, ca umbră trecută,
Lângă cele cereşti, În cer toată bunătatea,
Dumnezeu Tatăl meu, El mie îmi va da.

5. O! Tu Mântuitorule, Sunt al Tău, Tu al meu,
Tu-mi ia poverile, Eu numai al Tău singur sunt,
De-oi muri Voi trăi, Căci Tu m-ai mântuit.

6. Tu eşti al meu, eu Te iubesc Cât ici şed şi petrec,
Eu nu Te părăsesc, Dă-mi să ajung şi eu aşa,
Unde eu Domnul meu Cu Tini m-oi bucura.

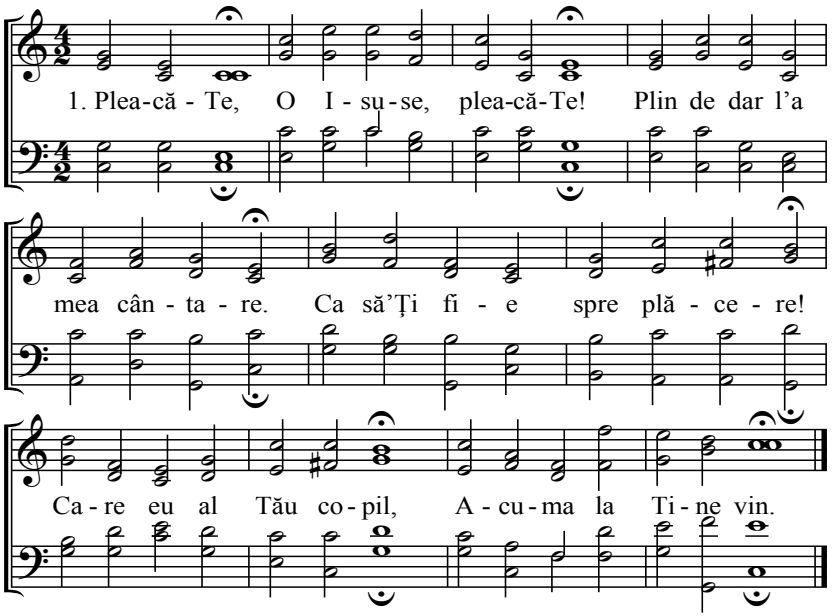

2. Dăruie-mi Al Tău dar sfânt dăruie-mi!
Ajută-mi cu iubirea Ta. Să pot umbla pe calea Ta!
Şi să pot să mă silesc, Pe Tine să Te iubesc.

3. Iubire, Iubeşte-mă iubire!
Şi-mi dă ca şi eu să râvnesc Din inimă să Te iubesc!
Să-Ţi slujesc ca un copil, În asta putere dă-mi.

4. Ţine-mă O! Isuse ţine-mă!
Că Tu singur ştii că slabi ni-s. Că plini de dureri şi zdrobiţi!
Ai Tăi săraci copii sunt Aicea jos pe pământ.

5. Mângâie, Mângâie-mă Isuse!
Când la picioarele Tale Vărs eu lacrimile mele!
Când doresc după Tine, Tu din cer mă mângâie.

6. Vindecă durerea mea, vindecă!
Când sunt bolnav lecuieşte. Şi Tu oleu îmi trimite!
Şi rana din inimă Ca un sfânt uşurează.

7. Ca un bun Şi ca un păstor prea bun
Du-mă pe mine oaia Ta. După mare-ndurarea Ta!
Când sfârşesc viaţa mea, Sus întru lumina Ta!

153 Dumnezeu e al meu păstor

(55, 106)

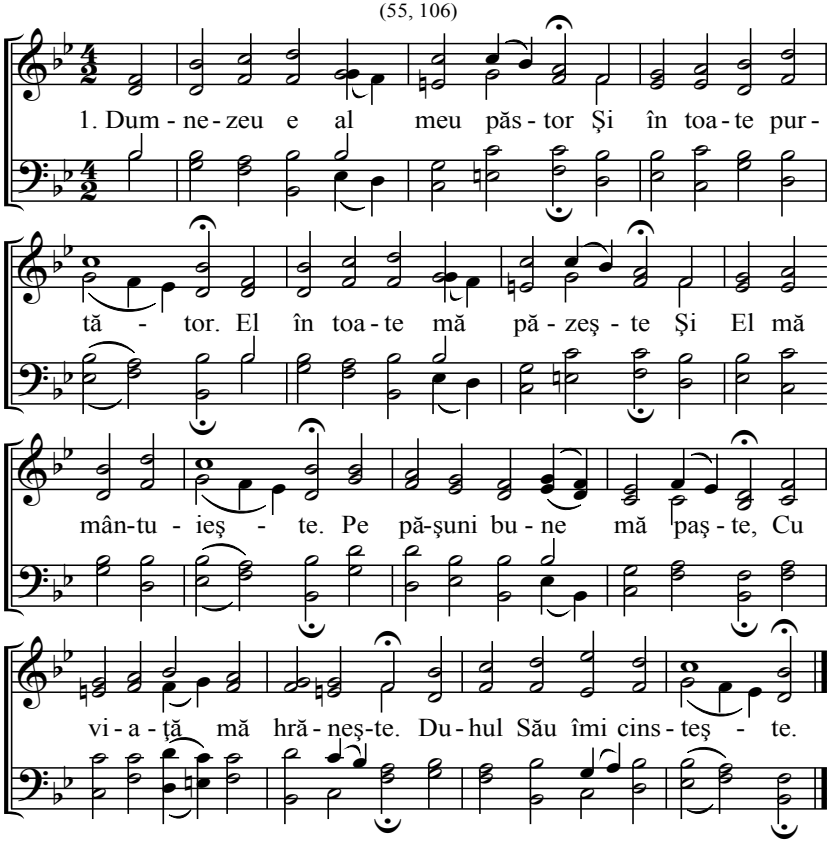

2. El mă duce la râu curat, Ca un bun şi îndurat.
El cu apa cea limpede, Setea îmi potoleşte.
El mă poartă tot la bine. Se îngrijeşte de mine.
Şi îmi dă fericire.

3. Deşi umblu eu în noapte, Tot nu mă tem de moarte.
Că Tu eşti care mă păzeşti, Şi prin toate mă petreci.
Toiagul Tău mă mângâie, Puterea Ta mă-ntăreşte
Şi de rău mă scuteşte.

4. Tu o masă mi-ai câştigat, Pe vrăjmaş ai ruşinat.
Pe-al Tău prieten îl întăreşti De tot răul îl fereşti.
Tu ungi capul meu cu oleu, Şi îmi umpli paharul meu.
Şi mă duci în cerul Tău.

5. Numai mila şi-ndurarea, M-a urma-n viaţa mea.
În casa Domnului voi fi, Cât pe pământ voi trăi.
Când viaţ-asta s-a scurta, Atunci m-a duce iubirea
Ca aripi în casa Ta.

154 Deşteaptă-te

(50, 83)

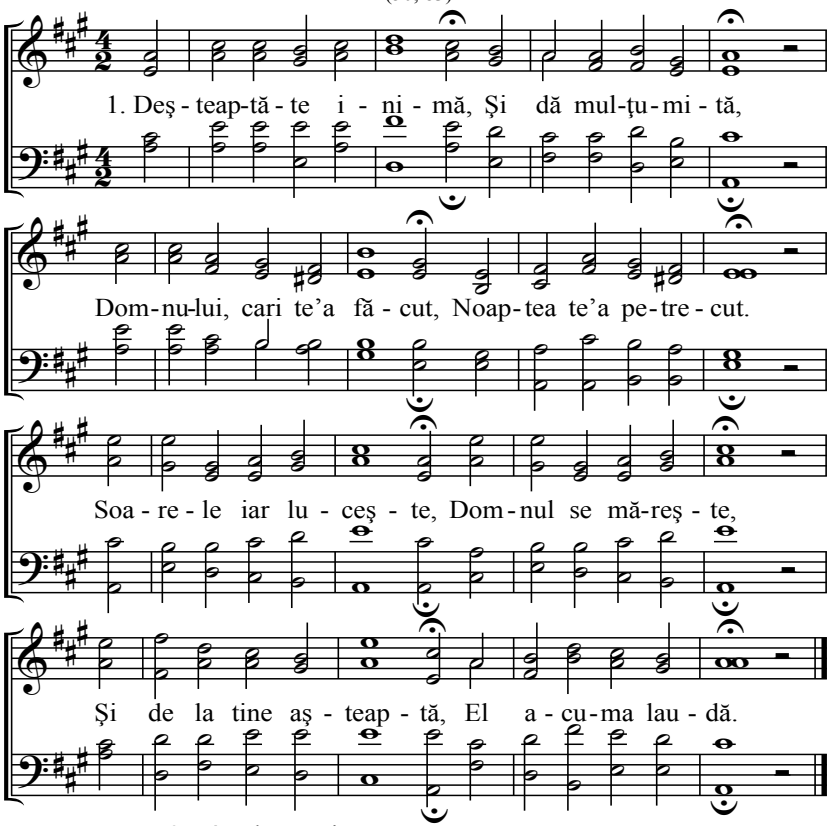

2. Până la cer ajunge, Dreptatea Ta Doamne
Şi sfântă iubirea Ta Ai dat-o aicea.
Lasă astăzi să simţim Cum noi să Te slujim.
Şi cu sfântă vorba Ta Ne umple inima.

3. Tu, Doamne să fii lăudat Că m-ai răscumpărat
Şi Tu să fii preamărit Că Tu m-ai mântuit
Şi ce Tu mi-ai dăruit, Să pot purta sfinţit
În împărăţia Ta, Du Tu viaţa mea.

155 Cântare de despărţire

(50, 154)

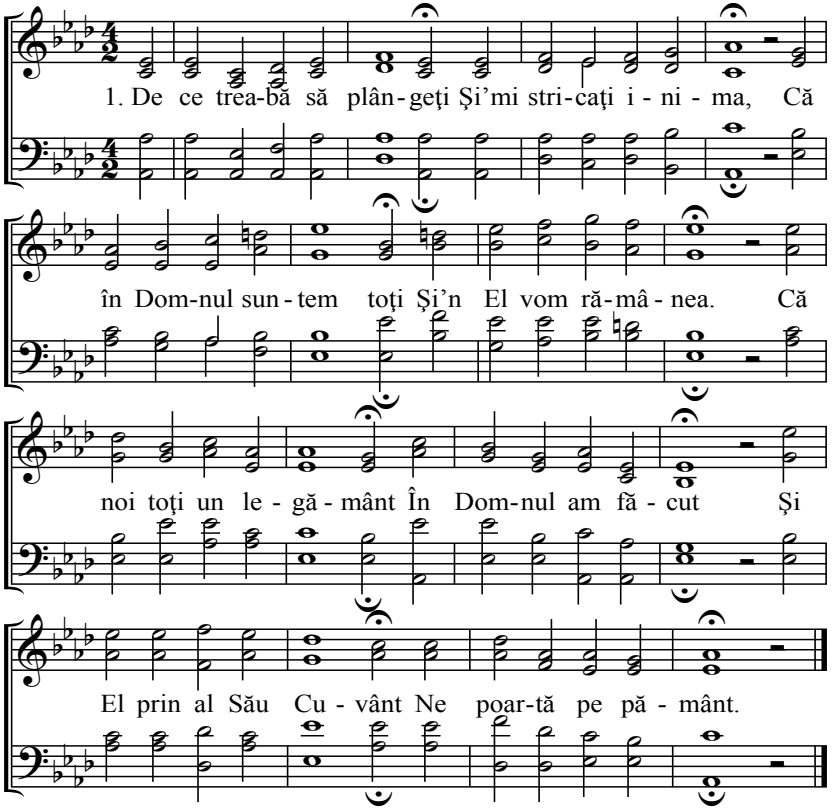

2. Noi mâinile întindem Ca să ne despărţim,
Dară cu inimile Întru una să fim.
Noi ca şi mai pe urmă Acuma ne vedem.
Dar cu toţi într-o turmă Cu Domnul rămânem.

3. Deşi vorbim acuma Tu mergi noi rămânem,
Da-n tot locul ni-s una Şi-n trup membre suntem.
Noi stăm spre despărţire Şi toţi ne salutăm
Şi toţi într-o privire Pe cale să plecăm.

4. De ce treabă să plângem Şi să ne întristăm?
Noi pe unul cunoaştem, Cu care toţi mergem
Şi toţi sub o scuteală Purtaţi de mâna Sa
Pe drum fără greşeală Ne duce-n casa Sa.

5. Acum să ne despărţim, Dar să nu fim mâhniţi.
Legământul să'nnoim, Ca să fim pregătiţi.
Atunci ne vom mântui, Dacă noi ne iubim
De ne vom şi despărţi Întristaţi să nu fim.

156 Rabdă bucuros

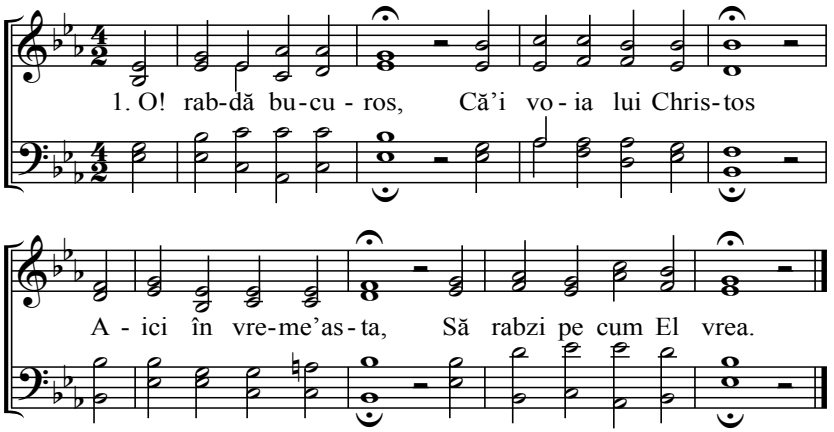

2. Aici treab'a răbda,
Dumnezeu vrea aşa.
Şi în regatul Său,
Am fi cu Fiul Său.

3. Răbdarea curăţă,
La bine te-ndreaptă.
Şi rod bun aduce,
Ca copil te face.

4. Mic ca copil a fi,
Trebuie-a te sili,
Dumnezeu asta vrea,
Să te sileşti aşa.

5. Când un copil roagă,
Dumnezeu ascultă.
Şi-n orice strâmtorări,
El îi dă ajutor.

157 **Ca cerbul după râu rece**

(28, 186)

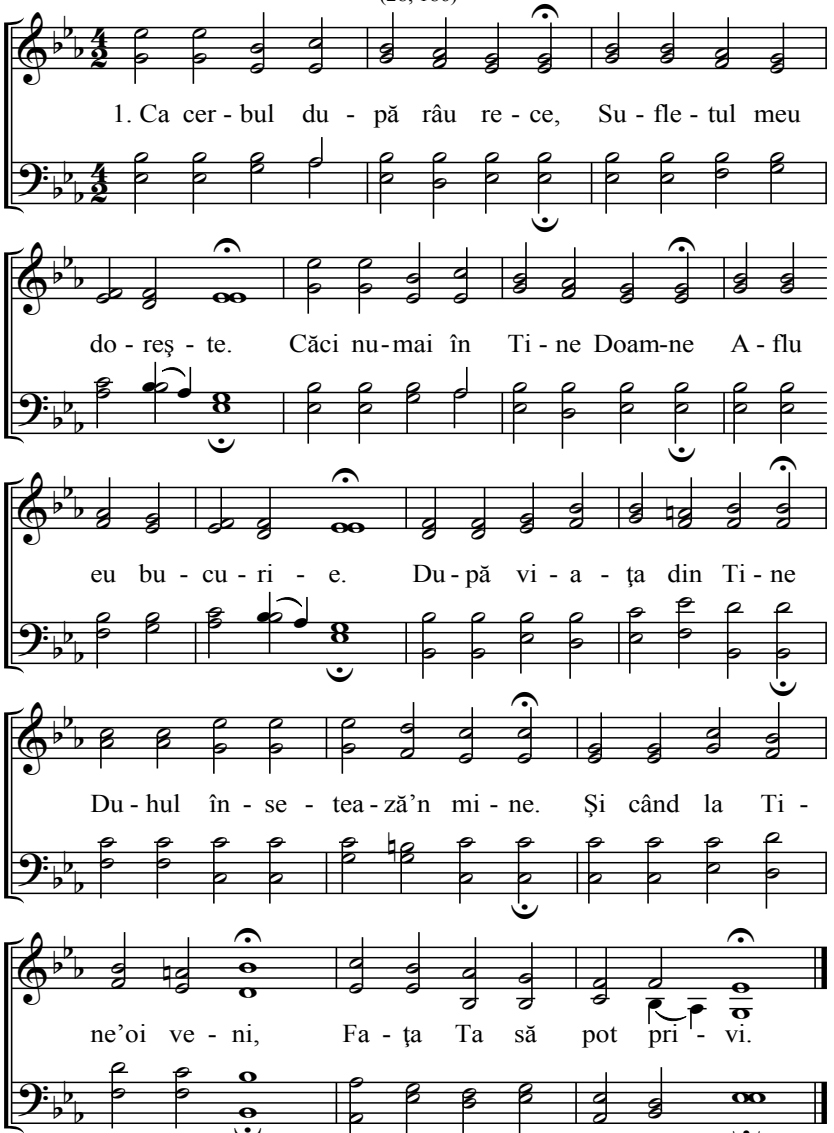

(157)

2. Numai după Tine doresc,
Cu Tini vreau să mă-nsoţesc.
Şi cu glas întristat strigând,
Lacrimi ne-ncetat vărsând.
Vrăşmaşul mă ispiteşte,
Ne-ncetat aşa-mi vorbeşte:
Tu te-ncrezi în Dumnezeu?
Unde-i Dumnezeul Tău?

3. O! Cum sunt de înfricoşat,
Cu inima întristat.
Şi strig până când o Doamne
Să port aşa durere.
La lumină Tu mă scoate,
Mă luminează din noapte.
Luminează-mi inima
Şi du-mă-n mărirea Ta.

4. Voios m-aş duce-n casa Ta,
Doamne şi a Te lăuda.
Cu toţi copiii Tăi doresc
Pe Tine să Te măresc.
Când adunările Tale
Îţi cântă Ţie mărire
Binecuvântarea Ta
Le bucură inima.

5. Dară totuşi mă mângâi eu,
Crezând tare-n Dumnezeu.
El tot la bine mă poartă,
Şi în toate-mi ajută.
Dar când furtuna soseşte
Şi valul mării porneşte.
Bine ştiu că Dumnezeu
E tot ajutorul meu.

6. Că Domnul mi-a făgăduit
Viaţă fără sfârşit.
Nimeni de El nu m-a răpi,
Vorba Lui mă va-ntări.
Sufletul meu se pârăşte,
Dar Dumnezeu mă iubeşte.
Că El e puterea mea,
M-ajută-n toată vremea.

158 **O! Tu în Sion mare Rege**

(66, 179)

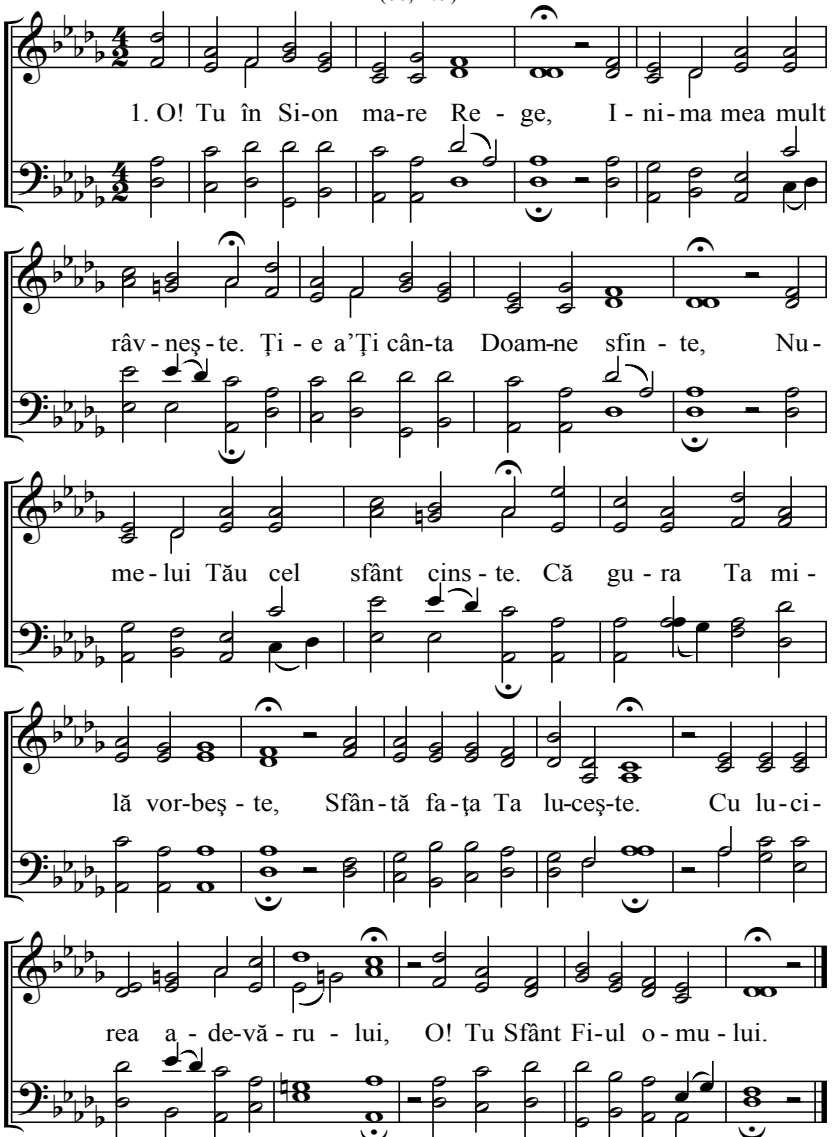

2. Încinge-Ţi sabia voinice, Cuvântul Tău puternice.
Ieşi la luptă şi biruieşte, Ca puternic Te iveşte.
Şi cu maiestate şi cinste, Porţi adevărul 'nainte.
Pe cei strâmtoraţi îi uşurezi Jugul satanei ruşinezi.

3. Tare-i dreapta puterii Tale Minunat eşti în lucrare.
Săgeata Ta e ascuţită, Loveşti vrăşmaşi fără smântă.
Şi ei se proştern 'naintea Ta, Când detuni Tu cu vorba Ta.
Şi când săgeata Ta luceşte, Tot vrăşmaşul se topeşte.

4. Tronul Tău până-n veac rămâne, Şi-mpărăţia Ta Doamne.
Sceptrul Tău e numai dreptatea, Tu urăşti fărădelegea.
Tu ca un drept eşti uns cu olei, Mai mult decât părtaşii Tăi.
Dumnezeu regat Ţi-a rânduit, Care nicicând n-are sfârşit.

5. Hainele Tale-s preţuite, Şi cu mirosuri gătite.
Şi când Tu din palatul regesc Ca un Rege Te-mpodobeşti.
Înfricoşat eşti, când oastea porţi, Şi-n mărirea Ta Te arăţi,
Tu care toate ai biruit Şi Dumnezeu Te-a preamărit.

6. Fiice regeşti împodobite, Ţie slujesc preamărite,
Şi de-a dreapta Ta mireasa stă, Minunat împodobită
Auziţi-I glasul fecioare, Când strigă pe fiecare.
Să uiţi tu fiică poporul tău, Şi casa părintelui tău.

7. Fiica regească e gătită, Cu mărire-mpodobită.
Hainele-s cu aur lucrate Şi cu vecinica dreptate.
În cea din luntru frumuşeaţă, Duci acas' a Ta mireasă.
În casa Ta de bucurie Mărire să cânte Ţie.

8. În loc de părinţi fii ai aflat Şi în lume i-ai aşezat.
Ca regi aicea să învingă, După Tine să urmeze.
Şi cântare de bucurie, Credincioşi-Ţi cântă Ţie.
Şi neîncetat Îţi vor sluji, Mărirea Ta nu s-a sfârşi.

159

Toată viaţa o jertfiţi

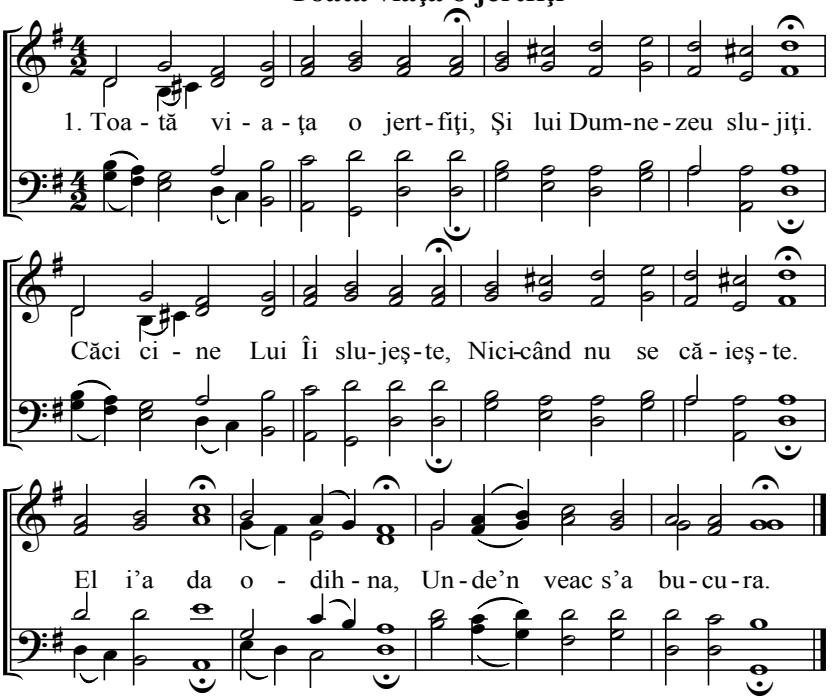

2. Cine mai mult va semăna,
Mai mult va şi secera.
O! Când mai mulţi s-ar învăţa,
C-asta-i adevăr aşa.
Ar lucra şi-ar răbda, Precum Domnul nostru vrea.

3. Precum stelele în cer sunt
Şi strălucesc pe pământ.
Aşa cine-n lumea asta,
De Domnul nu s-a lăsa.
Cât va fi şi-a trăi Ca stelele va luci.

4. O! Cât trebuie să râvnim,
Fii lui Dumnezeu să fim.
Chemarea noastră să căutăm,
De ce pe pământ suntem.
A căuta averea, Nu suntem noi aicea.

5. Ci mântuirea să căutăm,
De-aceea aici suntem.
Nu căutând la deşertăciuni,
La pofte şi-nşelăciuni.
Că lumea şi-averea Cu totul se va surpa.

6. Când noi Domnului vieţuim
Şi Lui viaţa-I jertfim.
Şi de nimic nu ne temem,
Numa-n toate ne luptăm.
Zi de zi cât am fi, El în ajutor ne-a fi.

7. De-aceea a mei iubiţi fraţi,
Pentru Domnul toate daţi.
Şi ai Lui mădulari iubiţi
Şi toţi ca copiii fiţi.
Vă iubiţi cât trăiţi, Să puteţi fi fericiţi.

8. Fraţilor ce fericire,
Când trăim în iubire.
Că ea toată slăbiciunea,
Nici nu o mai ia 'n seamă.
Ea toate le rabdă Şi la vreme aşteaptă.

9. Iubirea să se-nmulţească,
Şi-n fapte să-mplinească.
Că asta ni se cuvine,
Din noi la fiecine.
Iubirea de-am avea, Ne-ntăreşte credinţa.

10. Cine deplin nu iubeşte,
Moartea îl stăpâneşte.
Şi-a lui credinţă se pierde.
Şi-n toate greu îi merge,
Rătăcind şi căutând, Şi nimica ne aflând.

11. De-acei treabă cu vrăşmaşul,
Să luptăm în tot pasul.
Că el la iubire bate,
Ca să o poată scoate,
Ca noi ai Tăi copii, Să nu Îţi putem sluji.

12. Cel ce cu toată inima,
În Isus s-a bucura.
Cu ce îi dă îi învoit,
Acela e fericit.
Acela va avea Până-n veac fericirea.

160 Familia credincioasă

(210)

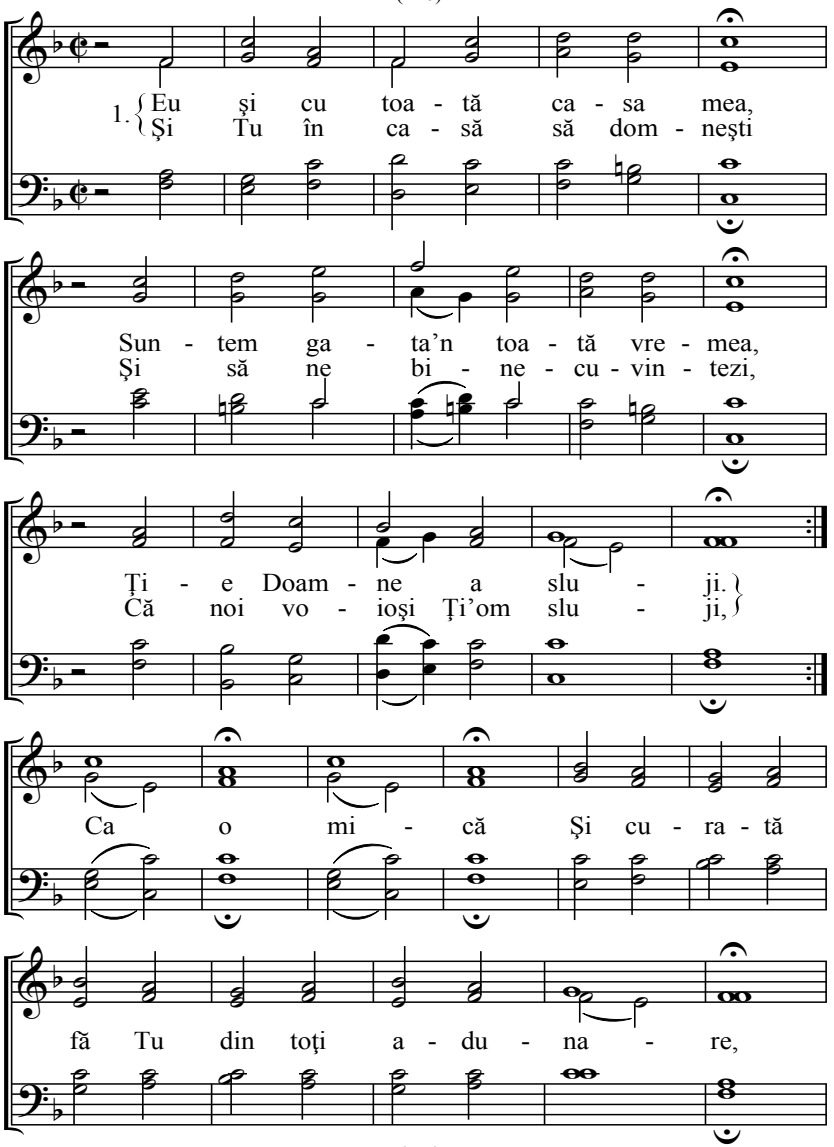

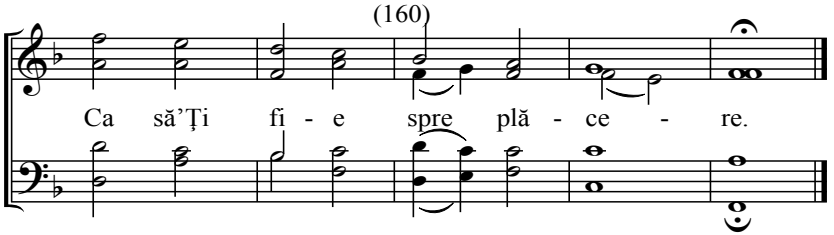

2. Dă-ne-n inimi Cuvântul Tău
Şi-n noi să lucre Duhul Tău,
După sfântă voia Ta.
Lasă Tu a Ta lumină
În casa noastră să vină,
Să ne luminăm din ea.
Doamne dă-ne
Daruri bune Şi viaţa ne sfinţeşte
Şi între noi locuieşte.

3. Sloboade acum pacea Ta,
Peste toţi cari sunt aicea.
Şi-n iubire vieţuim,
Ca-n toată vremea să putem
Şi toţi bucuroşi să răbdăm
Şi-n smerenie să fim
Şi toţi cu toţi
În iubire şi oricare să cunoască
Cum Domnului să slujească.

4. Casa noastră-i pe temei nou,
Doamne pe adevărul Tău.
Nu lăsa să ne clătim,
Că prin orice-ntunecime
Noi ne ţinem toţi de Tine,
După cum e scris să fim,
Voioşi, Duioşi.
Cu inima de-a'ştepta jos prin răbdări,
Până când ne-i duce în cer.

5. Mai una Te rugăm încă,
Duhul Tău să stăpânească
Şi-n casă să domnească.
Duhul Tău casa s-o poarte,
În rânduială cu toate,
Spre podoabă cerească.
Amin, amin.
O! vină dar! Şi-n adevăr luminează
Pe toţi care sunt în casă.

161 **Caută la Isus**

(15, 33, 51, 205)

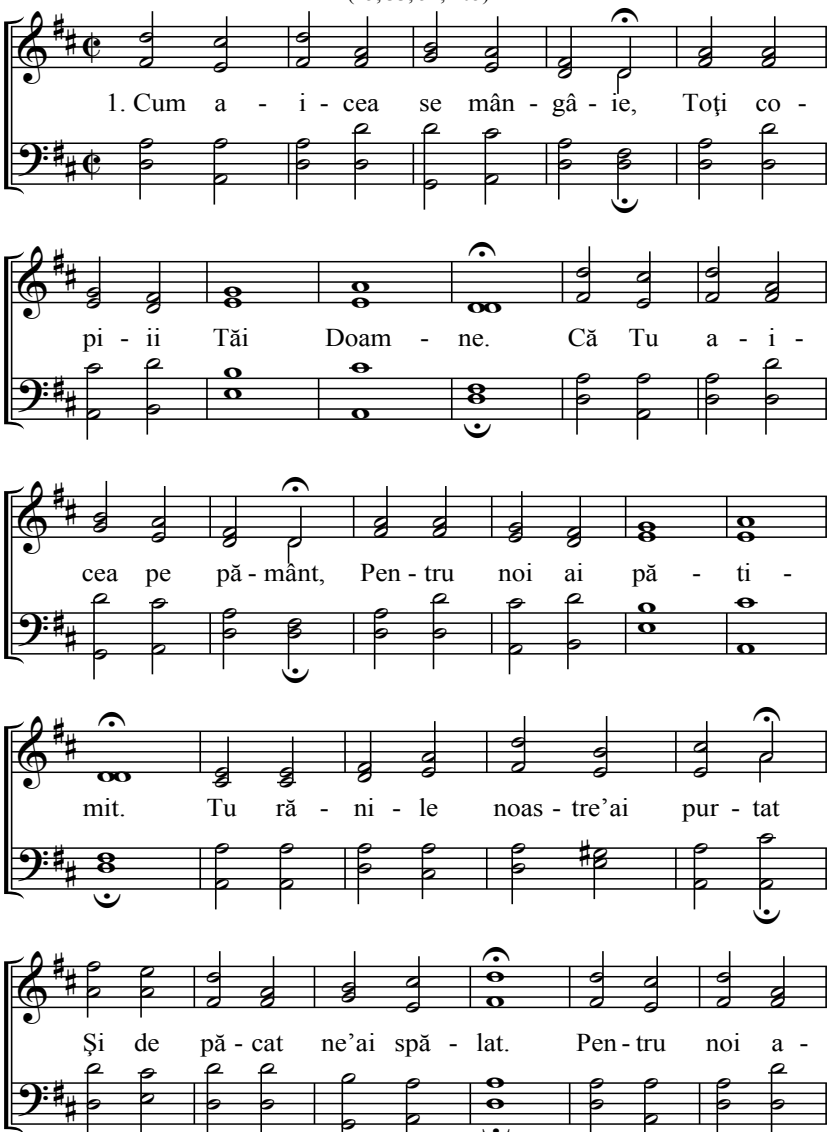

(161)

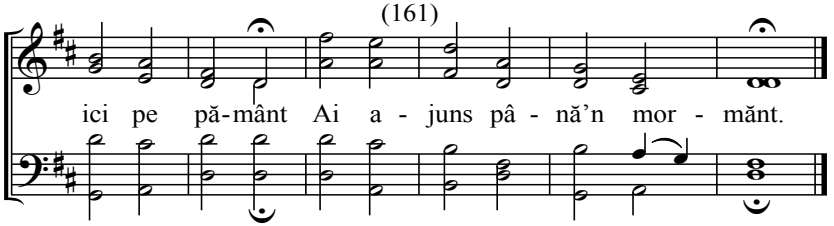

2. Domneşte după mila Ta
Peste noi toţi turma Ta.
Ne dăruie-n calea asta,
Binecuvântarea Ta.
Şi prin darul Duhului Tău,
Fă Tu în noi un om nou.
Ca încredinţaţi să-Ţi urmăm,
Crucea Ta să o purtăm.

3. Şi când ajungem noi în greu,
Tu să ne dai darul Tău.
Cu vorbe dulci ne mângâie,
Zici: pace cu voi fie.
Şi când ispite suferim,
Noi la Tine să privim.
Şi când ne temem în luptă,
Ne scapă şi ne-ajută.

4. Descoperă orice păcat,
Şi ne-ndreaptă mai curat.
Noi la cruce aplecaţi ni-s,
Prin cari şarpele-ai învins.
Să putem ţinea credinţa,
Cât noi am fi aicea.
Până când în cer ne-am afla
Şi în veac ne-am bucura.

5. Cu bucurie turma Ta,
Ţie laudă-Ţi va cânta,
Când în cer o vei aduna,
Păstorule-n casa Ta.
Când a doua oară din nou
Îi aduni la Tronul Tău.
Atunci din nou s-or bucura,
Laudă Ţie-Ţi vor cânta.

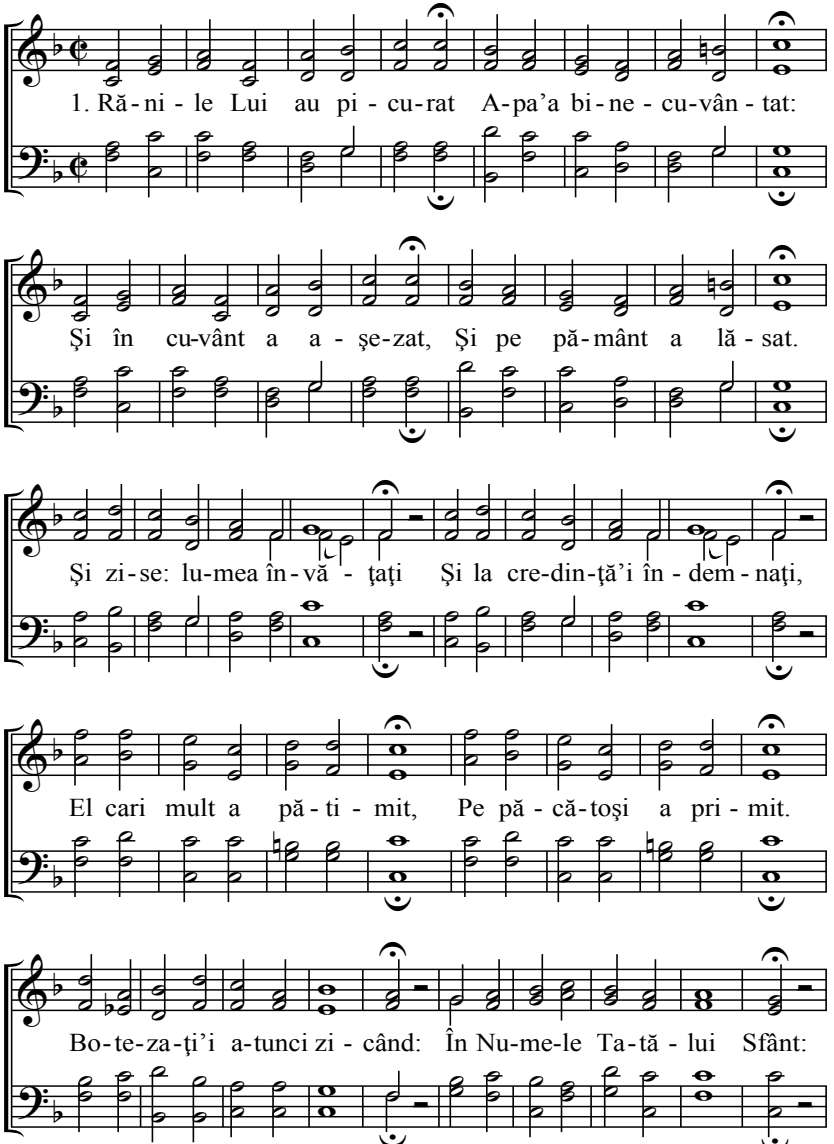
1. Ră-ni-le Lui au pi-cu-rat A-pa'a bi-ne-cu-vân-tat:
Şi în cu-vânt a a-şe-zat, Şi pe pă-mânt a lă-sat.
Şi zi-se: lu-mea în-vă-ţaţi Şi la cre-din-ţă'i în-dem-naţi,
El cari mult a pă-ti-mit, Pe pă-că-toşi a pri-mit.
Bo-te-za-ţi'i a-tunci zi-când: În Nu-me-le Ta-tă-lui Sfânt:

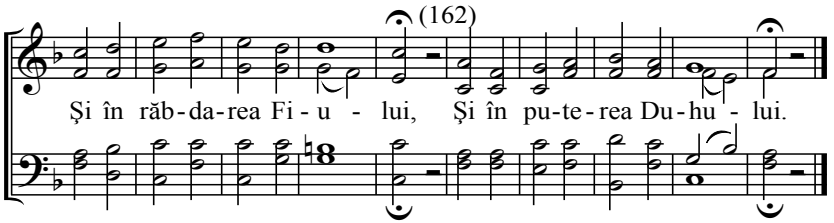

2. Şi precum Noe a scăpat,
Când apa a înecat.
Aşa ne curge în lume,
Milă şi mântuire.
Tot păcatul se îneacă,
Pe noi din moarte ne scapă.
El ne-ntinde pacea Sa,
Şi ne dă fericirea.
Lui Dumnezeu treab-a crede,
Cum Cuvântul se vesteşte.
Botezul e prin credinţă,
Osânda-i prin necredinţă.

3. Ochii credinţei văd izvor
Ce din cuvânt se strecor.
Mielul sângele şi-a vărsat,
Pentru al nostru păcat.
Aicea-i toată puterea,
Tatăl ne dă mântuirea,
Cari în apă s-a scăldat,
Domnul Duhul Sfânt le-a dat,
La cari păcatul s-a iertat,
El e copil răscumpărat.
Şi fii lui Dumnezeu suntem,
Viaţă sfântă să avem.

4. Păcatul lui Adam dară,
Acum treabă să piară.
Şi om nou acum trebuie,
Curat sfânt să învie.
Cel vechi moare prin căinţă,
Cel nou vie prin credinţă.
La păcat a mai sluji,
Nicicând nu m-oi învoi.
Când cu Christos m-am îngropat
Trebuie să trăiesc curat,
Ca să mă pot eu câştiga
Pentru împărăţia Sa.

163 Legământul harului

(142, 169, 216)

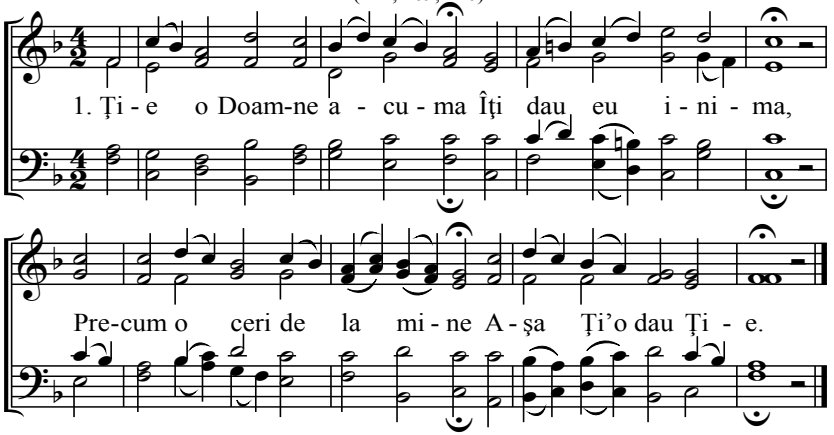

2. Inima îmi dă fiule, Tu ai zis bunule.
Tu câştigi loc de odihnit În cer şi pe pământ.

3. Inima-mi primeşte-acuma Că voios Ţi-o voi da.
De ucenicul Tău mă ia, Că voios Ţi-oi urma.

4. În nevinovăţia Ta Voieşti a mă'mbrăca.
De tot păcatul curăţit La Dumnezeu primit.

5. Între popor mă primeşte O! Duhule Sfinte!
Şi prin Isus acum vină Mie în inimă.

6. Dumnezească lumină Tu în mine toarnă.
Tot întunericul spală Şi darul Tău îmi dă.

7. Ajută-mi să fiu credincios În Domnul meu Christos.
La cel rău să mă-mpotrivesc Pe Domnul să-L slujesc.

8. Dă-mi să am nădejde tare, Gata spre răbdare.
Şi când toţi de m-ar părăsi Mângâiere îmi fii.

9. Inima mea o primeşte De locaş o! Doamne!
Să-Ţi fie loc de locuit De-acum până-n sfârşit.

10. Cu tot Îţi predau inima Fă după voia Ta.
Că eu asta bine o ştiu Că-s numai al Tău fiu.

11. Cu cei lumeşti nu vreau să fiu Nici de păcat să ştiu.
Eu inima dau Domnului În veacul veacului.

164 Chipul lui Isus

(123, 124)

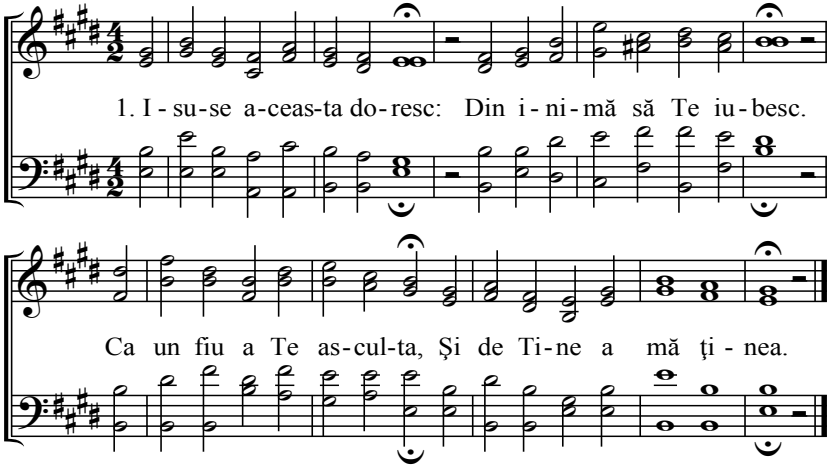

2. Viaţa Ta îmi arată, Cu lumină vederată.
Ca să mă pot eu deştepta Cum trebuie a Te-asculta.

3. Că tari-a fost credinţa Ta, Că Tatăl Tău nu Te-a lăsa.
O! Dă-mi Tu aşa şi mie, Credincios să Îţi fiu Ţie.

4. Tu adeseori pe munte Nopţi întregi Te-ai rugat sfinte.
O! Dă-mi şi mie acuma, Râvnă ca să Te pot ruga.

5. Celor săraci le-ai ajutat Pe cei bolnavi i-ai vindecat
A fost bunăvoinţa Ta, O! Lasă fie şi a mea.

6. În răbdări ai fost ca un Miel, Şi asta eu acuma cer.
Ca eu acum să pot răbda Şi pe Dumnezeu a-L lăuda.

7. Dă-mi virtute voinicească, Ca la lipsă să n-am frică.
Cu smerenie m-armează Şi-n toate cu bună pază.

8. Aşa toţi ucenicii Tăi, Ţi-au urmat tot prin întristări.
Dar acum sunt ei în Sion, Şi se bucură lângă tron.

9. Ajută-mi mie fiul Tău, Către cer să pot păşi eu.
După ce lupta voi sfârşi, În veac la Tine să pot fi.

165 Lauda copiilor

(148)

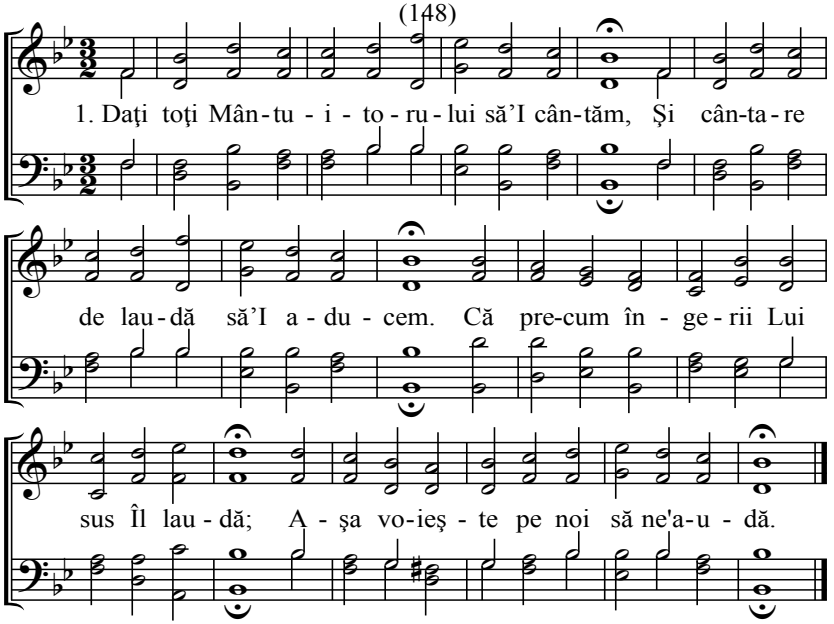

2. Că El pe noi aşa tare ne-a iubit, Până când noi încă nici nu L-am simţit.
El ne-a câştigat nouă îngrijitori, Pentru calea vieţii învăţători.

3. El ne-a dat şcoală ca să ne învăţăm, Cum aicea în voia Lui să umblăm.
Şi strigă: veniţi copii Mă ascultaţi, Că Eu vă voi duce-n odihnă pe toţi.

4. De-aceea El voieşte a ne-nvăţa, Ca şi noi truda să putem arăta.
Căci curând vine vremea de secerat, Fericit va fi cari bine a-nvăţat.

166 Cântarea dimineţii

(38, 197)

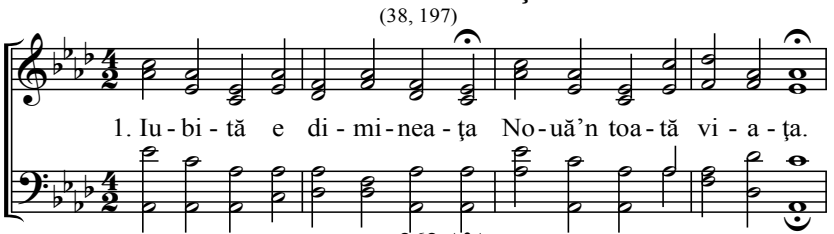

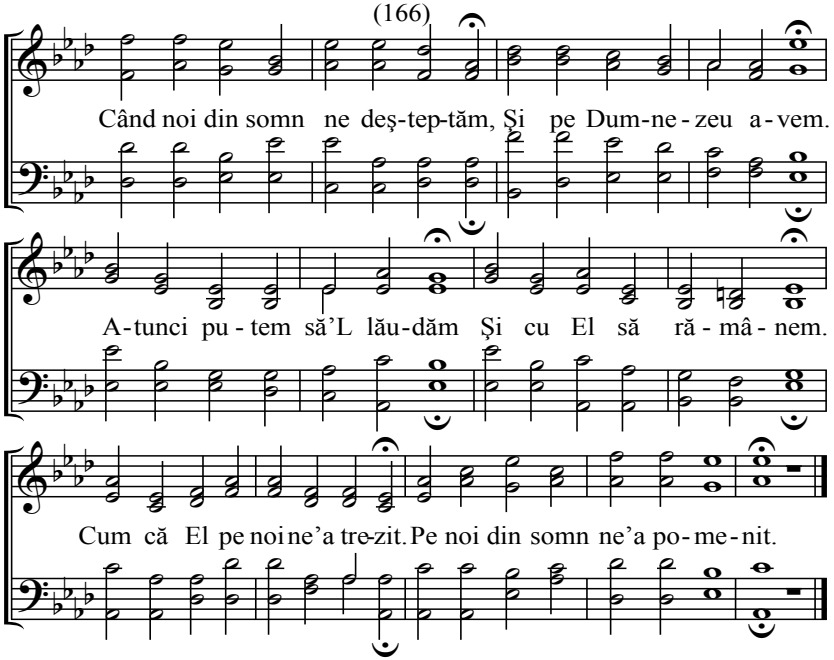

2. Şi noi acuma ne uităm Şi soarele îl vedem.
Cum pe dealuri şi pe vale, O lumină răsare.
Dar mai decât soarele, Străluceşte Mirele.
Că El prin a Sa iubire, Ne-a dat nouă mântuire.

3. Cum primăvara o floare, Se-nfloreşte de soare.
Aşa Domnul se trudeşte, Într-una a ne creşte.
Şi El pe toţi îi strigă, La El să se adune.
Ca toţi pe El să-L cunoască Şi Dumnezeu să-L numească.

4. Astăzi pe noi ne petrece, La lucru cu noi merge.
Inima ne-nţelepţeşte, Şi de rău ne păzeşte.
Ca noi în toată ziua, Să ne putem mângâia.
Când cu El ziua petrecem, Seara la odihnă mergem.

5. Şi când noi stăm în darul Lui, Şi ţinem credinţa Lui.
Atuncea El ne scuteşte Şi de rău ne păzeşte.
Acel'a fi fericit, Carę pe El l-a slujit.
Care cu toată inima În sfântă vorba Lui va sta.

6. O! vină Domnul vieţii, Ca steaua dimineţii.
O! vină cu puterea Ta, Între noi zidirea Ta,
Dă învăţătura Ta, Binecuvântarea Ta.
Dă în noi, ca noi să creştem Mântuirea Ta să vedem.

167 Isus prieten copiilor

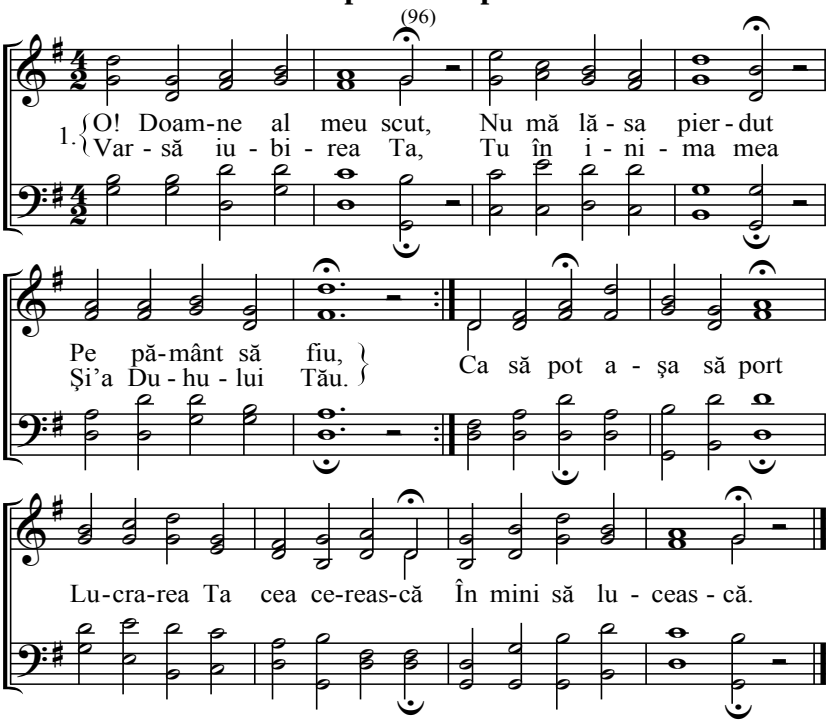

2. În fericirea Ta, Pe mulţi vei aduna Ca lumini vor sta,
Cari Te vor asculta Şi în toată vremea Ţie s-or preda.
Aceia Fericirea,
Şi odihna Ta vor vedea
Şi de chin s-or scăpa.

3. Isuse Fiu iubit, Pe pământ ai venit, De ne-ai mântuit,
O! că blând şi smerit Aicea pe pământ, Tu ai petrecut,
Şi nouă Aşa ne dă.
Şi noi aicea să putem,
Toate să le răbdăm.

4. Că fericit va fi, Cari aici s-a trudi. Fiul Tău va fi,
Doamne aşa râvnă, Nouă în inimă, La toţi ne varsă,
Să putem, Toţi să purtăm,
Lucrarea Ta cea cerească
În noi să lucească.

Nu întârzia

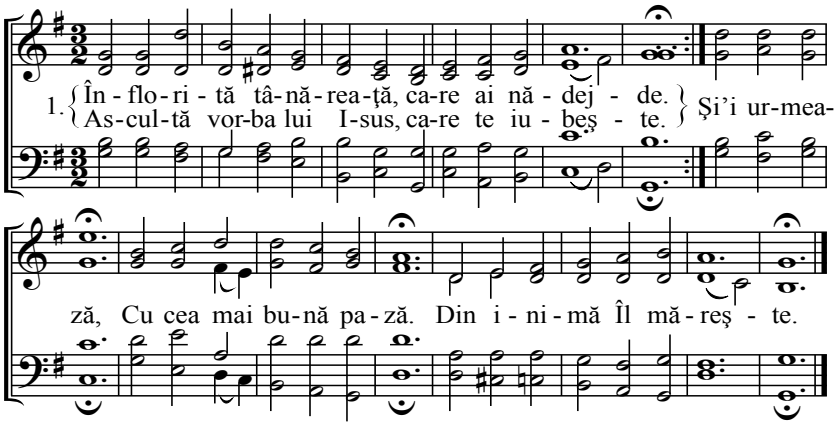

2. De-acee-acum jertfeşte tânăreţele tale
Lui Isus, cari te-o scuti sub aripile Sale,
Şi predă-te lui Christos întru toate, Că El te-ndreaptă pe cale.

3. El ca un Păstor toţi mieii îi îmbrăţişează,
Acum tânăreaţă. El de voi se onorează,
Şi El va da Binecuvântarea Sa, Că-i sunteţi podoabă-n casă.

4. A vieţui lui Isus e pentru tânăreaţă,
Să poată-n veac pe Dumnezeu a-L privi în faţă
Dară pofta care'i în lumea asta, Fură duhul din viaţă.

5. Lemnele tinereţii sunt pline de mustoare,
Cresc în înţelepciune şi în sfântă putere.
'N scurtă vreme Se pot face din ele Slugi Domnului spre onoare.

6. Înaintea Domnului stau şi-i slujesc în toate,
Mărirea lumii a-i fi asemenea nu poate.
Tinerime Nu-ţi pierde a ta vreme, Că tu eşti Lui mai aproape.

7. De-L vei căuta din inimă îngeri-ţi vor sluji,
Şi în adevăr împreună cu ei tu vei fi,
Dacă rămâi Şi Lui în veac te subscrii, El regatul ţi-a dărui.

8. Gândeşte că ce fericire şi bucurie,
Va fi celui ce-I slujeşte din copilărie,
Cu credinţă Până la bătrâneaţă, Dând lui Dumnezeu mărire.

9. Ba încă va adormi în pace şi bucuros,
Care din tânăreaţă pătimeşte cu Christos
Până-n sfârşit Va locui fericit, În locaşul cel prea frumos.

169 Un om fericit

(142, 163, 216)

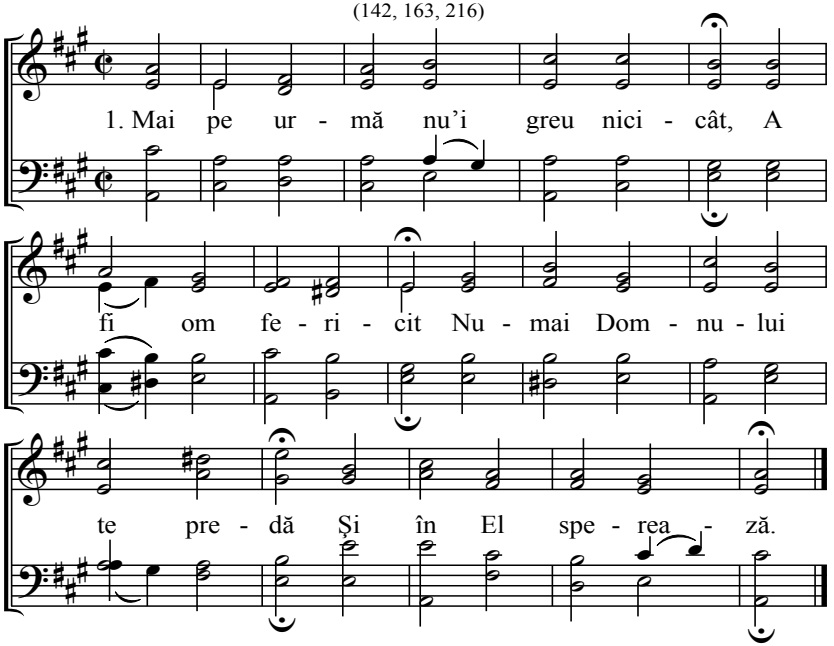

2. Nu eşti slugă şi nici stăpân,
Eşti prunc vesel deplin.
Dar când pe Domnul Îl iubeşti,
De El miluit eşti.

3. Tu să lucri cu trezie,
Nu în făloşie.
Ca pomul, care rodul său
Îl dă la timpul său.

4. Şi de ai lucra măcăr cât
Tot nu eşti ostenit.
Că Domnul în noi' mplineşte,
Ce ne porunceşte.

5. Numai dacă ai împlinit,
Ce El ţi-a poruncit.
Atuncea în toată vremea,
Tu te vei bucura.

6. Aşa-i un credincios creştin,
Avut şi de rod plin.
Care aşa nu-i fericit,
Nu va mai fi nicicând.

170 Acasă e bine

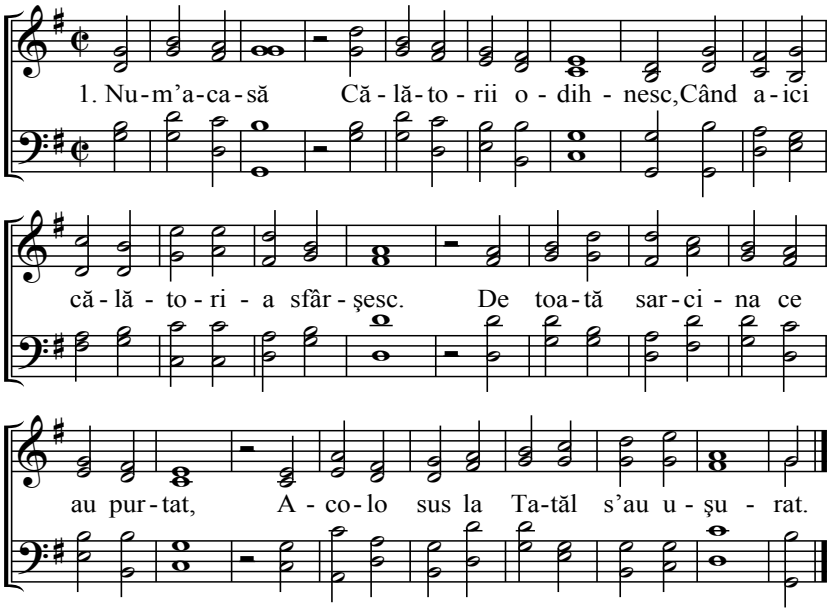

2. Num-acasă Sus în braţul Tatălui,
Uită tot fiul răbdările lui.
Şi de mântuirea sa'i bucuros
După ce se vede aşa norocos.

3. Num-acasă Se poate afla pace,
Şi după luptă odihnă dulce.
În loc de vaiet cântec bucuros,
Că nu-i mai mult necaz ca şi aici jos.

4. Num-acasă Cununa se primeşte,
Domnul celor credincioşi cinsteşte.
Şi care aicea Lui îi crede,
Acolo în veac pe Dumnezeu vede.

5. Num-acasă Oricare să silească,
Din lupta asta-n casa vecinică.
Căci curând lupta asta s-a sfârşi,
Vecinica patrie ne va înflori.

171 **Crucea**

(73)

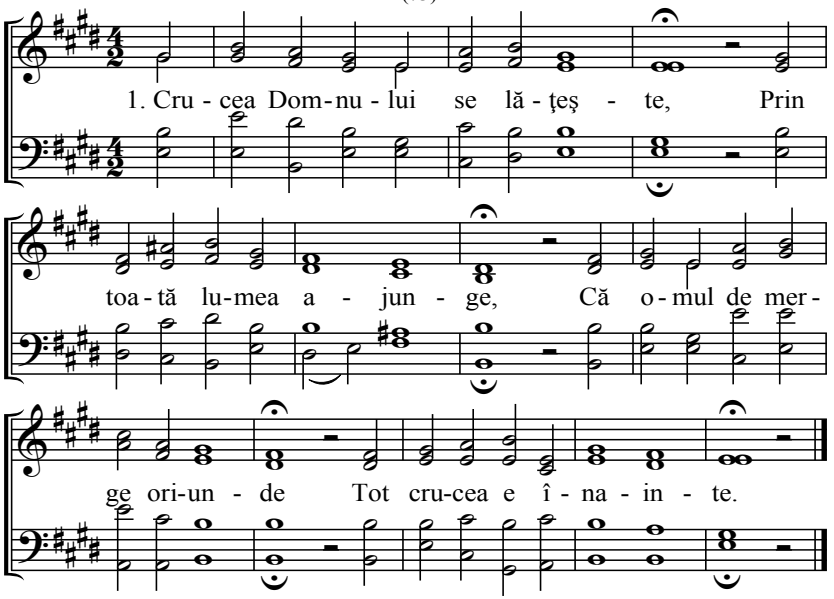

2. Întâmplări fricoase se arată, Că crucea în vremea toată.
Necazul, patima şi goana Îţi săgetează inima.

3. Ori în care parte vei fugi, Crucea tot 'nainte-ţi va fi.
Să scapi de cruce de vei căuta, Ea mai mult te va apăsa.

4. De cruce nu te teme nici cât, Pe ea Christos a pătimit.
Că tu prin cruce ţi-ai câştigat, Ca să te bucuri până-n veac.

5. Crucea să ţi se uşureze, Din vederea ei învaţă.
Prin răbdare te vei uşura Şi atunci te vei mângâia.

6. Că crucea e din două lemne, Lung şi scurt cruciş peste el.
Crucea uşor se poate strica, Când lemnul cel scurt s-a lua.

7. Că semnul crucii îţi arată, De ce-i grea sarcina toată.
Ispite grele când te-apasă, Cum ţi-i afla mângâierea.

8. Voia Domnului e lemnul lung, Voia ta'i cruciş pe cel scurt.
De-acei patimile mai mult cresc Şi pe tine tot te muncesc.

9. Lui Dumnezeu nu te-mpotrivi, Măcar cât de te-ar pedepsi.
Cu răbdare birui voia ta, Crucea şi toată răbdarea.

10. Atunci când pe tine te birui Şi'mplineşti voia Domnului.
Mila Domnului-ţi va fi plata, Pace în patimi vei afla.

11. De-acei cu Isus treab-a răbda, De cruce nu te-nspăimânta.
Şi când din lume te vei duce, Sus în cer tu vei ajunge.

172 Fii credincios

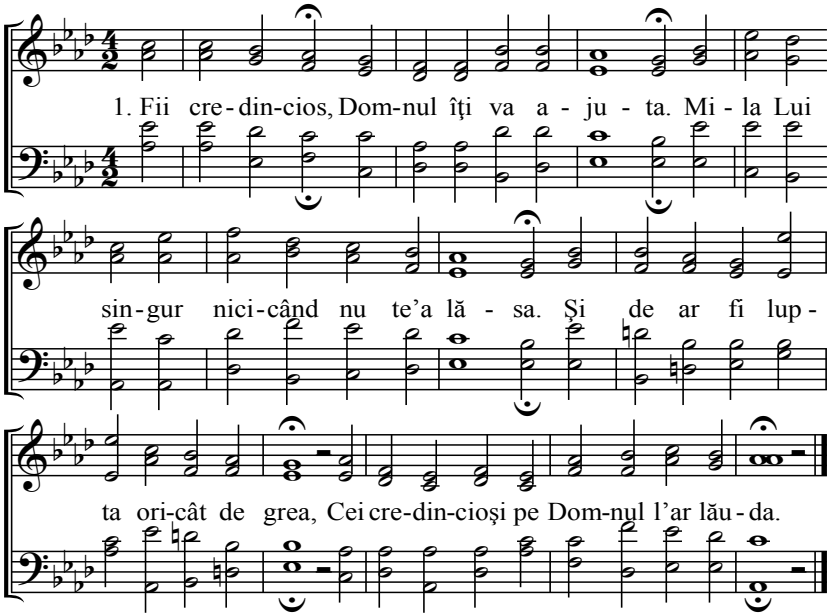

2. Fii credincios că te vei încununa
Cu cununa, care Dumnezeu-ţi va da.
Numa' atunci când aici prin toate
Rămâi credincios până la moarte!

3. Fii credincios, căci când armele lăsăm
Vrăşmaşul nu doarme şi rău petrecem
Şi averea toată ne-ar jefui,
Dacă n-am fi treji şi n-am străjui.

4. Fii credincios, căci care încercare
Rabdă, acela vede mântuire.
Cum s-ar şti dacă n-ar fi cercare,
Care-i mai slab, sau care-i mai tare

5. O! Doamne pe noi sfântă iubirea Ta
Pe toţi din nou ne-a înviat acuma.
Dă-n toată ziua să ne înnoim
Şi credincioşi Ţie toţi să-Ţi slujim.

Dorinţa inimii

(116)

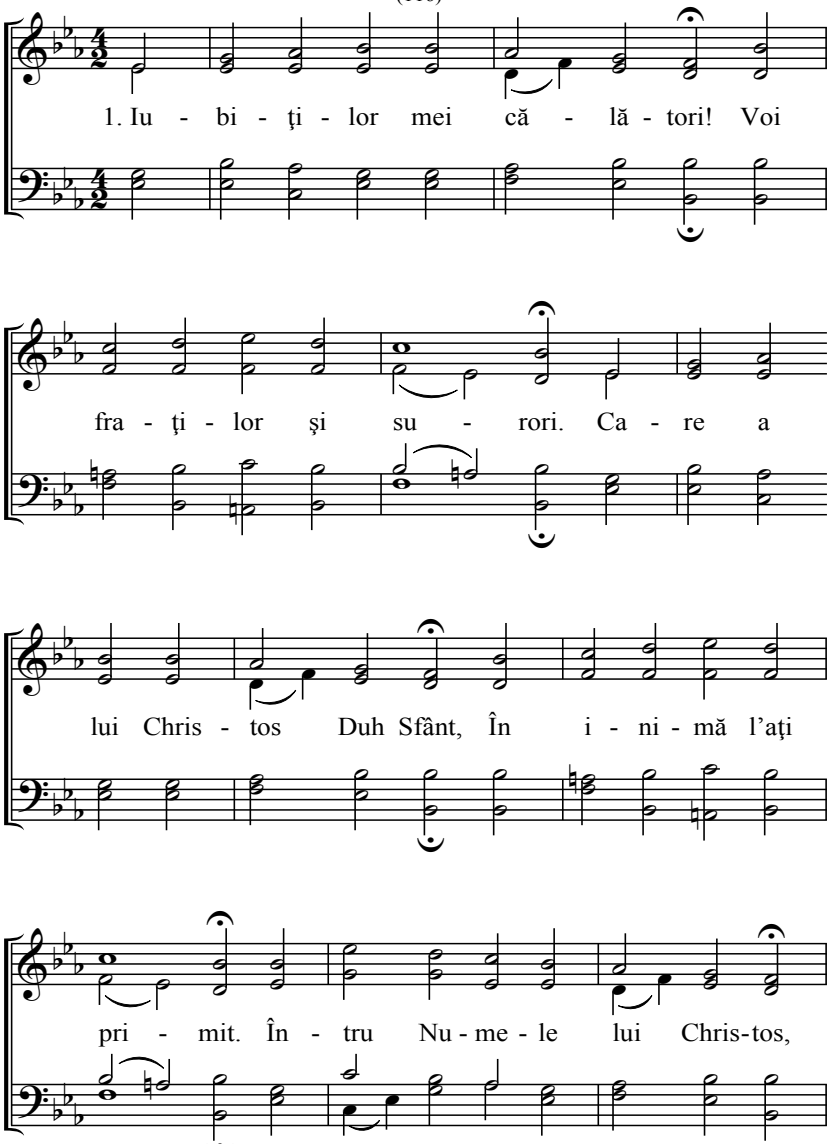

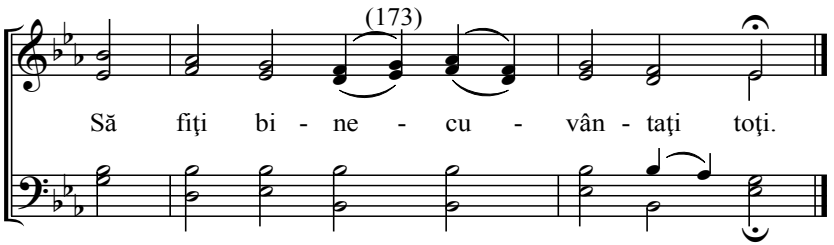

2. Turma cea mică să crească!
Şi să se înmulţească.
Şi în odihnă a intra,
Că Domnul voieşte-aşa.
Care-i 'nalt să se smerească
Calea la cer să găsească.

3. Oricare se va mângâia
Când va trece plângerea.
Care-i de Christos mântuit,
Nicicând n-a fi părăsit.
Oricare fiu cu inima
Să urmeze pe calea Sa.

4. Şi oricare să silească
În El să se zidească.
Vorba Sa duhovnicească,
În inimi s-o primească.
Toţi Lui să ne putem preda,
El ne-e steaua şi lumina.

5. Asta-i dorinţa inimii!
Pentru toţi consoţii mei.
Ca Domnul Sfânt să se simtă,
În adunarea noastră,
Cu crucea Sa ne uneşte
Ca noi să trăim frăţeşte.

Rugăciunea

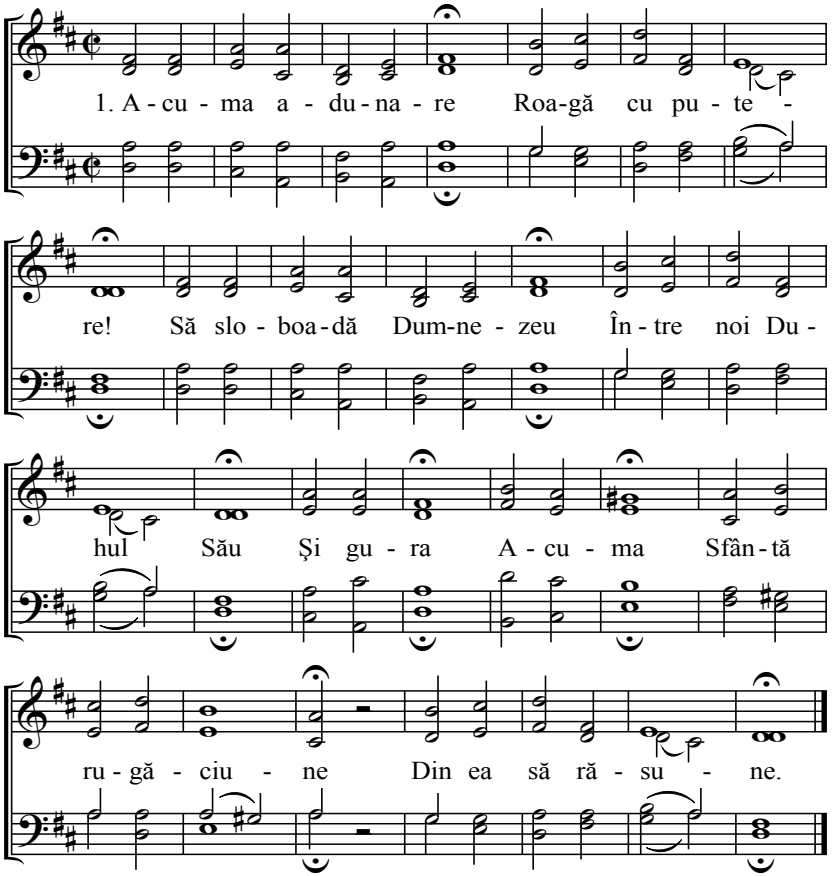

2. Acuma sus îndreaptă Cererea ta toată!
Către Cel ce te-a scăpat Sângele şi-a vărsat.
Un miros Mai frumos E înaintea Lui,
Când toţi ne rugăm Lui.

3. Fiecare credincios Când se roag-aici jos!
La Dumnezeu pe altar Ajunge ca un dar.
În cer sus E Isus Ca un arhiereu,
Pentru poporul Său.

4. Domnul milos priveşte Jertfa o primeşte!
Şi ca îngerii să stăm Cu ei să ne rugăm.
Şi-a nost dar Pe altar Acuma cu toţi vrem,
Lui Dumnezeu să-l dăm.

5. Că a sfinţilor rugări Se 'nalţă către cer
Când cu toată inima Smeriţi s-or arăta,
Şi-acuma Iubirea Cu toţi să o păzim,
O unire să fim.

6. Şi dacă din inimă Un creştin se roagă,
Merge-atunci rugarea lui 'Naintea Domnului.
Pe Christos Cel milos Noi cu toţi să-L lăudăm
Şi-mpreună să-L rugăm.

7. Când sfinţii se adună Cu toţi împreună!
Îngeri şi oameni aici Cu toţi şi mari şi mici.
Şi toţi stând Într-un gând Dau o rugăciune,
Precum se cuvine.

8. Şi prin sfântă rugare Ne vine-ndurare
Fără care creştinii Lucrul nu-l pot sfârşi.
Deci toţi stând Şi rugând Ca s-avem putere,
La ispite grele.

9. Toţi acuma îndreptaţi Duhul sus şi rugaţi!
Şi ridicaţi mâinile Toţi în sfinţenie,
O! sfântă Rugare La Domnul ajunge,
Şi dar ne aduce.

10. Rugarea cari se-ndreaptă Din inima voastră,
Ea va fi ca şi un dar Domnului pe altar.
Dar numai Mintea ta Nu o lăsa a fi,
În voia satanei.

11. Rugaţi-vă s-ajungă Vremea de pe urmă!
A lui Christos mărire Să se descopere.
Şi bătrâni Şi copii Ca îngeri să-i cânte,
Zilei celei sfinte.

12. Christos rugare-ascultă Din inimă frântă:
Şi El numai aşa vrea Sfinţii a se ruga.
Ca Christos Aici jos Din cer să privească,
L-adunarea noastră.

13. Întâi asta cerere În suflet să fie!
Atuncea când am ruga El sunet va lăsa.
Prin care Vrăşmaşii Cu toţi vor tremura,
Pe Domnul vor lăuda.

175 Duhul părinţilor

(15, 36. 51, 205)

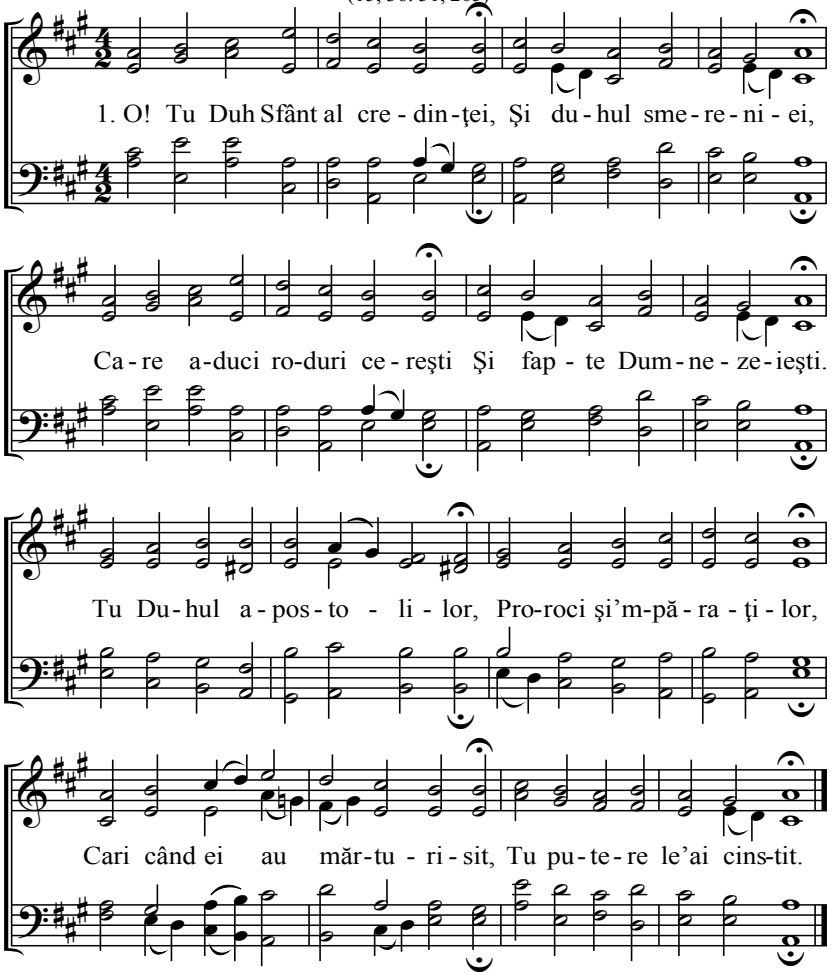

2. Şi nouă aşa slabi copii, Iar Tu putere ne fii.
Să avem tare credinţă, După Dumnezeu râvnă.
Toat-averea pământească, Inima s-o urască.
Numai Ţie să ne jertfim, Pentru Tini să pătimim.

3. Dă-ne'a lui Abraam ştiinţă, Ş-aşa tare credinţă.
Care nicicând nu s-a'ndoit, Numai toate-a biruit.
Şi cât el a făgăduit Domnului a împlinit.
Că şi pe al său fiu iubit, Domnului Său l-a jertfit.

4. Dă-ne a lui Iosif minte, Căci când stăm înainte
La lumea asta cari caută, În păcat să ne tragă.
Ne învaţă ca să putem, Ca El toate să răbdăm.
Când Potifar s-a mâniat, El Domnului s-a predat.

5. Dă-ne'ndrăzneala lui David, Când ispite ne cuprind.
Precum el ca un împărat Pentru popor s-a luptat.
Şi ne dă a lui credinţă, Şi-a lui Duh de silinţă.
Şi inimă ca să putem, Pe Tine să Te lăudăm.

6. Dă-ne Duhul lui Ilie, Că măcar cât să fie.
În lume chipuri cioplite. Şi oricum de-mpodobite.
Şi noi să nu ne înşelăm, Şi lor să ne închinăm
Numai pe Tini să Te vestim, Măcar şi singuri să fim.

7. Dă-ne dar ca la apostoli, Când treabă să stăm ca soli.
În lume să mărturisim Sângele Tău să-L vestim.
Şi de ei să nu ne temem, Numa-n adevăr să stăm.
Şi în toate să îndrăznim, Cu Tine să biruim.

8. Şi ne dă pacea lui Ştefan, În mijlocu-acestui neam.
Când ei pe noi se mânie, Noi să ne predăm Ţie
Şi când în mijlocul lor stăm, Ţie să ne-ncredinţăm.
Şi Tu cerul ni-l deschide, Ne-arat' a Ta mărire.

9. O! Tu Duh Sfânt al credinţei, Şi duhul smereniei,
Care aduci roduri cereşti Şi fapte Dumnezeeşti.
Tu Duhul apostolilor, Proroci şi-mpăraţilor
Şi-a tuturor cari Te-au căutat Şi nouă fiii arătat.

176 **Vorba vieţii**

(15, 33, 51, 205)

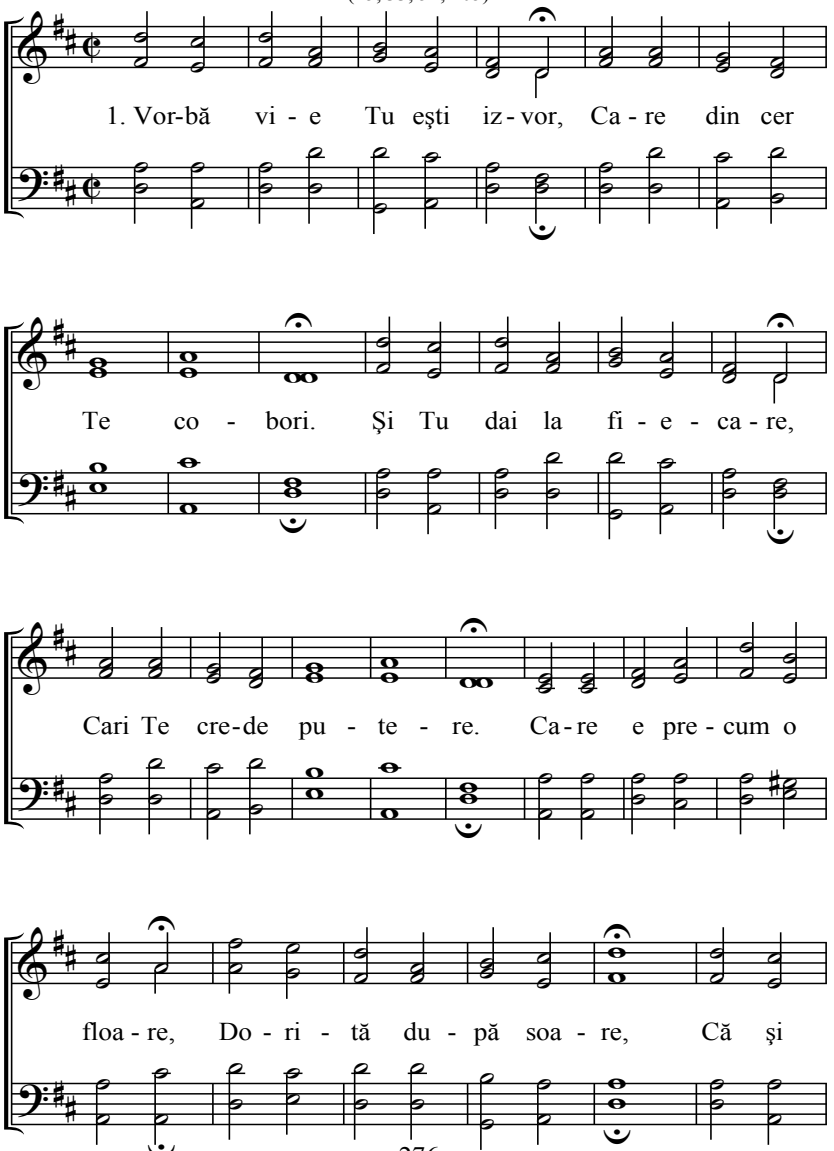

(176)

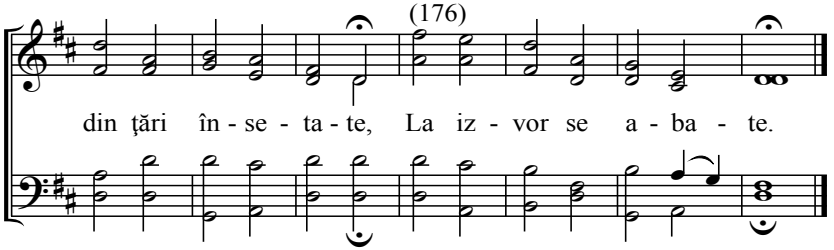

2. Ce-ar fi-n lume fără Tine?
Neagră întunecime!
Ce-ar fi cerul fără Tine?
Închisă bucurie!
Ce-i viaţa fără Tine?
O! moarte din nou vine!
Ce-ar fi moartea fără Tine?
Noapte fără sfârşire?

3. Vorbă vie Tu luminezi,
Pe oricare încălzeşti,
Şi-arăţi chinul iadului,
Şi regatul cerului.
Tu-nfricoşezi pe păcătoşi,
Care se lasă lenoşi,
Şi tu mângâi pe cari se căiesc,
Că le ierţi cât ei greşesc.

4. Lasă asta să învăţăm,
De unul să ne temem.
Şi să iubim pe un Tată,
Cari în răbdări ne poartă.
Cari prin jertfa Fiului Său,
Ne-a scăpat de chin şi greu
Pe care L-a dat răstignit,
Pe noi de ne-a mântuit.

5. Vorbă vie cui Te-aude,
Făgăduieşti scăpare.
Dar celui ce Te păzeşte,
Împlineşti ce doreşte.
De-acei voiesc a Te păzi,
Vorbă vie cât voi fi.
Pe pământ eu mă voi lupta,
Să dobândesc cununa.

177

Încredere

(55, 106, 158)

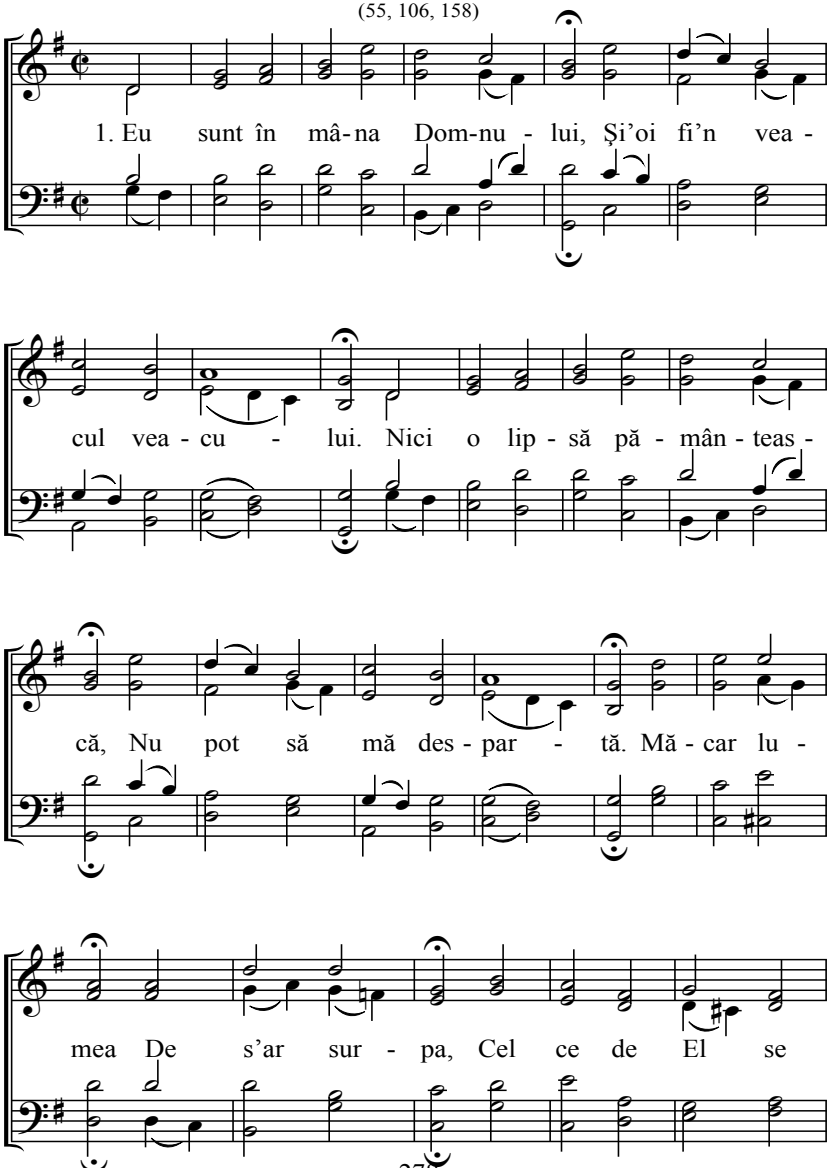

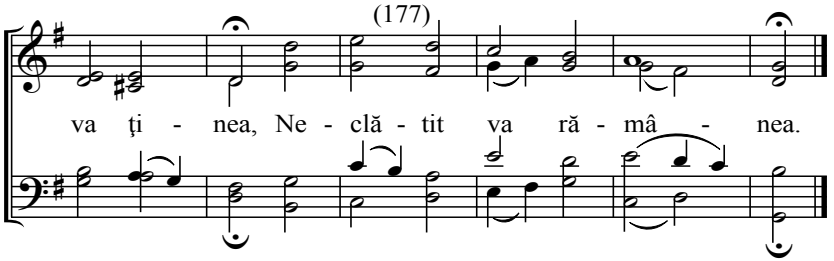

2. Domnul e o stâncă tare
Căror cred şi scăpare,
Cari Cuvântul Lui l-or ţinea,
Minuni vor putea vedea.
Care zice:
Eu voi crede
Cu tot sufletul ne-ndoit,
De nimic n-a fi smintit.

3. Orice cu mine voieşte,
Spre bine îmi sluşeşte.
Numai Lui m-oi încredinţa,
Darul Lui voi aştepta.
Ce El face
Tot e bine,
Şi care de El se ţine,
Asigurat rămâne.

4. Şi de mă loveşte ceva,
El e bucuria mea.
Ştiu că calea Lui e bună
Şi de minuni e plină.
De s-ar părea
Că-i rău ceva,
Spre bine mă întăreşte,
Că El rău nu-mi voieşte.

5. În credinţă e partea mea,
Toate se pot aştepta.
Că în mâna Lui cât voi fi,
Nimic nu mă va răpi.
Ce El zice
Şi-mplineşte,
Eu cred în toate ne-ndoit,
El să fie-n veac mărit.

178 Viaţa şi îndestularea în Christos

(83, 154)

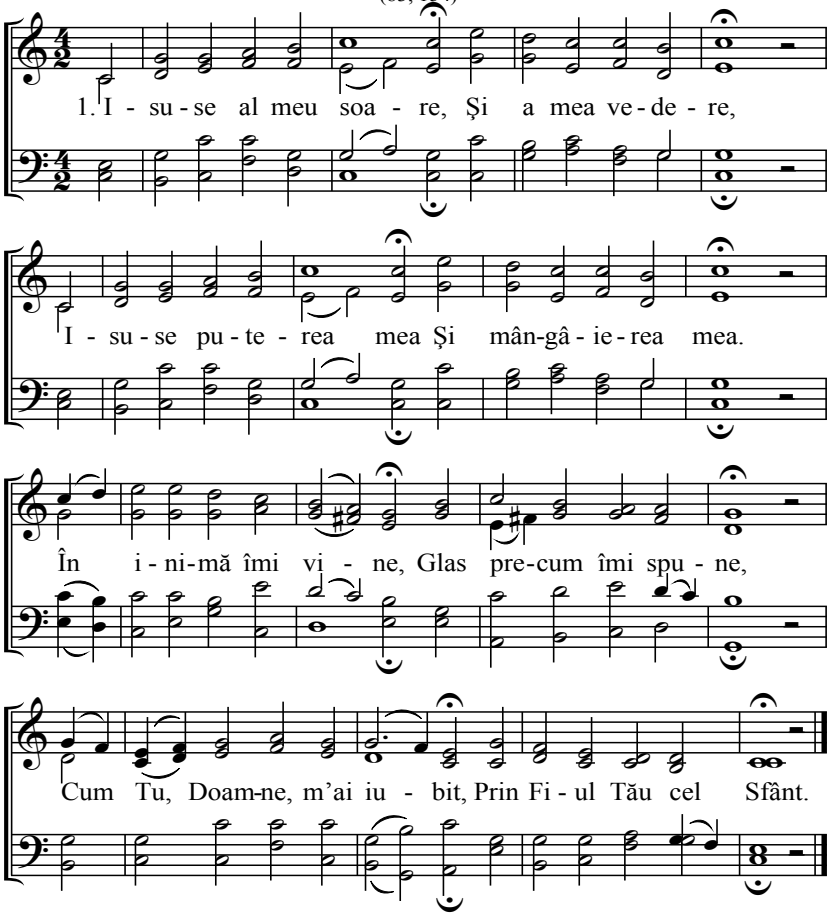

2. O! cerească simţire,
Mie-mi vine-n fire,
Precum cinev-ar striga,
Locul ţi-e aicea.
Nimic de n-ar rămânea,
Din toat-averea mea,
Pentru Isus tot aş da,
Până şi viaţa.

3. Că banii nu-s nimica,
Nici cinstea şi-averea,
Pe lâng-astea daruri mari
Şi-aşa mărgăritari,
De-acei toate le-oi urî,
Care mă pot sminti,
De Domnul a mă răzni,
Ca să nu-i pot sluji.

4. Viaţa eu n-aş simţi,
De cu mine n-ai fi,
Că Tu eşti viaţa mea,
Şi mângâierea mea.
De moarte nu mă sfiesc,
Că Ţie vieţuiesc.
De păcat ce m-a muncit,
Doamne m-ai mântuit.

5. De nevoi nu mă'nspăimânt,
Oricât de multe sunt,
De Tine nădejdea mea,
Nu mă vor depărta.
Când eu Te am pe Tine,
Nu mai caut pe nimeni.
Atunci nici un împărat
Nu-i ca mini de bogat.

6. Eu şi aici pe pământ,
Vieţuiesc fericit.
Dar sus în cer cum va fi,
Când de smântă n-om şti.
Ce să mă tem de moarte,
Când plata m-aşteaptă,
Regatul a moşteni,
Ce Domnul mi-a cinsti.

7. O! Tu Doamne bunule,
În minte îmi pune
Şi legea Ta cea sfântă,
Scri-o în inimă,
Că fără iubirea Ta,
Pierdut aş rămânea
Şi-aici prin marea asta,
De valuri m-aş purta.

8. Dară Tu m-ai mântuit,
Ca un bun drept şi sfânt
Şi Tu m-ai îmbucurat,
Ca un bun şi-ndurat,
Eu nu mă înfricoşez,
Cum pe alţii îi văz,
Că Tu eşti scăparea mea
Şi mângâierea mea.

179 **Credinţa în cei mici**

(66, 158)

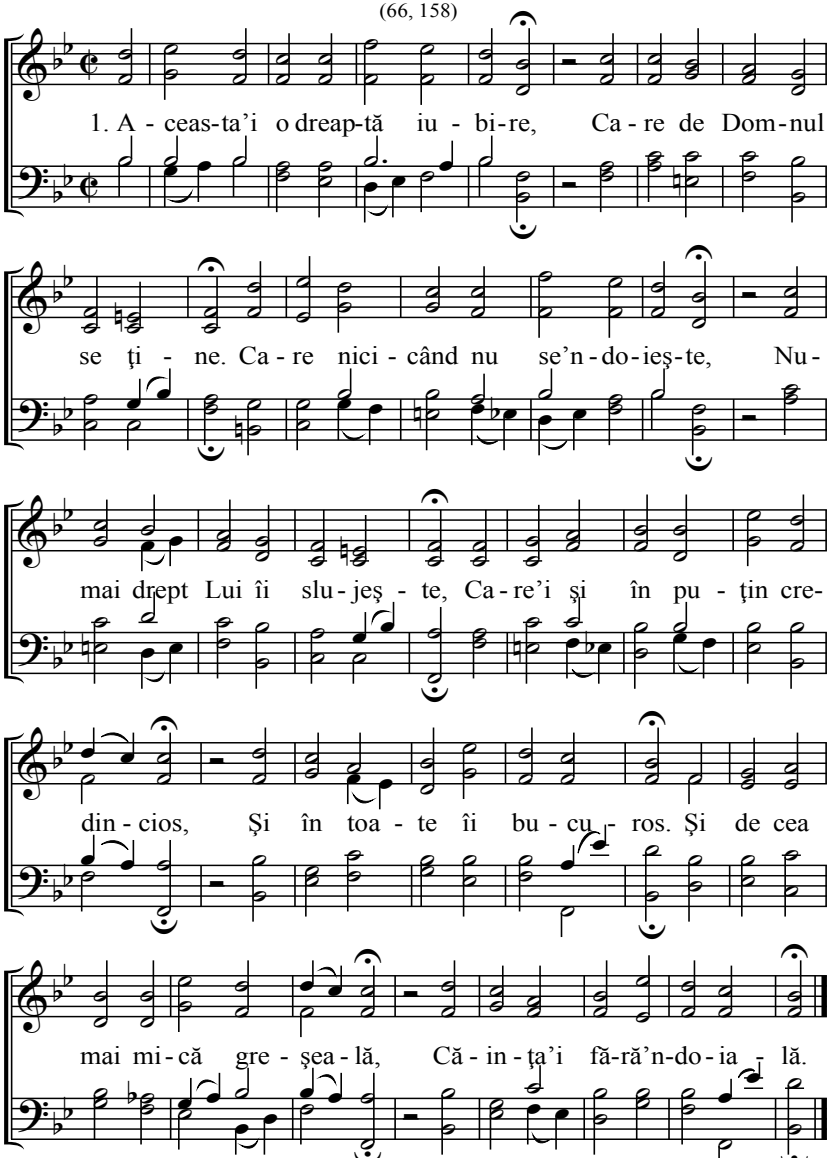

2. Că la Dumnezeu nu sunt uitaţi,
Acei ce umblă aplecaţi.
Prin umilinţă se curăţă,
Inima de-a sa ştiinţă.
De-aceea fii mic, învaţă-te
Cel mai mic păcat urăşte.
Prin smerenie creşte dragostea,
Iară prin fapte credinţa.

3. Te înfrici de păcat spre moarte
Temându-te că-i ruşine.
Dară greşeli mici ţii la tine,
Credinţ-atunci nu-i deplină.
Pe Domnul atunci nu-L iubeşte,
Nici Lui nu Îi vieţuieşte.
Şi El se arată credincios,
Dar nu-i cu voia lui Christos.

4. Care-a lui Christos se numeşte
Ascultă ce-i porunceşte.
Şi acela nu poate lăsa,
Nici un păcat asupra sa.
De tot merge pe calea dreaptă,
Lui Isus onoare caută.
Şi-n toate caută numai asta,
Domnului Sfânt a se preda.

5. În tot lucrul şi-n toată vremea,
Aşa e îngrijirea sa.
Ca Domnului să Îi slujească
Şi cuvântul să-l păzească.
Pentru el oricât ar pătimi,
În nimic nu se va-ndoi.
Numai zice toate voi răbda,
Că Domnul meu voieşte-aşa.

6. O! inimă aşa credinţă,
Caută cere cu silinţă.
Să poţi din nou în toată ziua,
Cu ascultare-a'L onora.
Aşa în puţin ca şi în mult,
A-I sluji aici pe pământ
Trudeşte-te să poţi birui,
Orice 'nainte-ţi va veni.

7. Nu zice oricât de ispitit,
Rămân credincios neclătit.
Că aşa cândva Petru a zis,
Dar în urmă amar a plâns,
Şi-a fi şi în puţin credincios
Te-nvaţă cu cel mic necaz.
Ca în necredinţă să n-ajungi
Şi ca Petru amar să plângi.

180 Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt

(146)

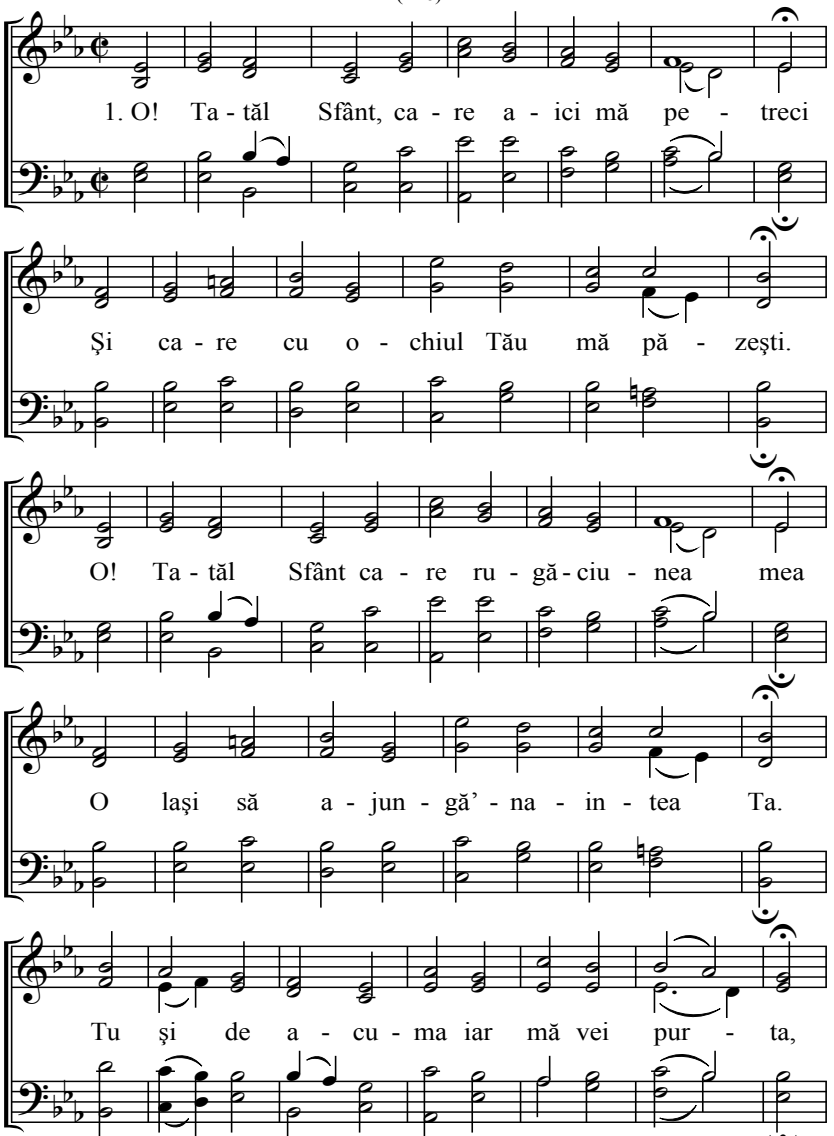

(180)

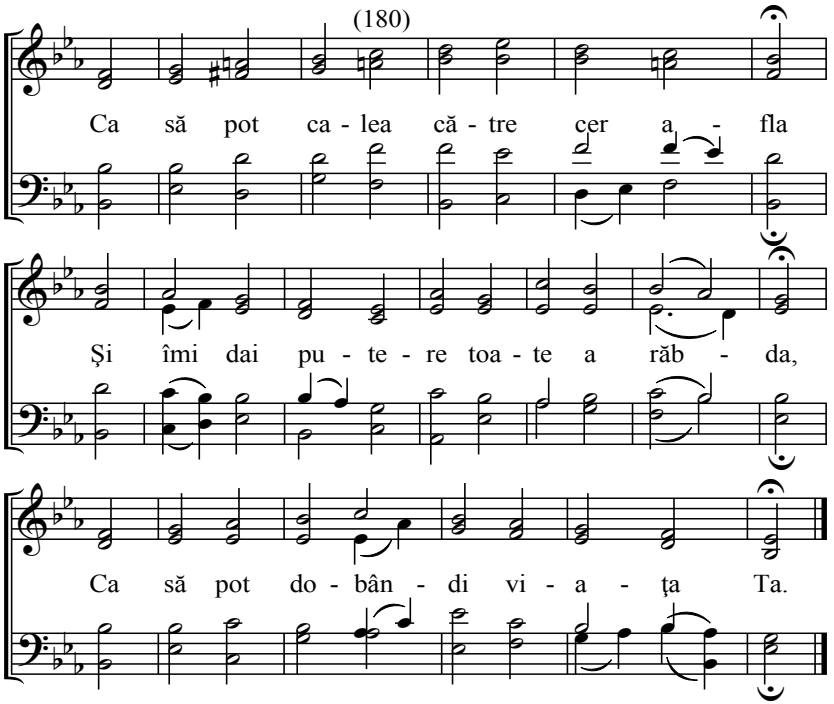

2. Mântuitorule, care Te-ai predat,
Pentru mine de m-ai răscumpărat,
Care cu sângele Tău m-ai câştigat,
De odihnă la suflet am aflat,
Tu şi de acum mă vei răscumpăra
Din toată legătura mi-i scăpa
Şi din toată puterea vrăşmaşului,
Care vrea să mă tragă-n voia lui.

3. O! Duhule sfânt, cari cu blândeţea Ta
Mă-ncerci, mângâi şi mă-nveţi a ruga,
Pace şi Dumnezeească iubire,
Credinţă şi nădejde-mi dăruie.
Pecetul Tău îl pune-n sufletul meu,
Ca să pot fi fiul lui Dumnezeu.
Şi în linişte ferit de orice rău,
Să fiu templul Dumnezeului meu.

181 Unirea în iubire

(77, 132)

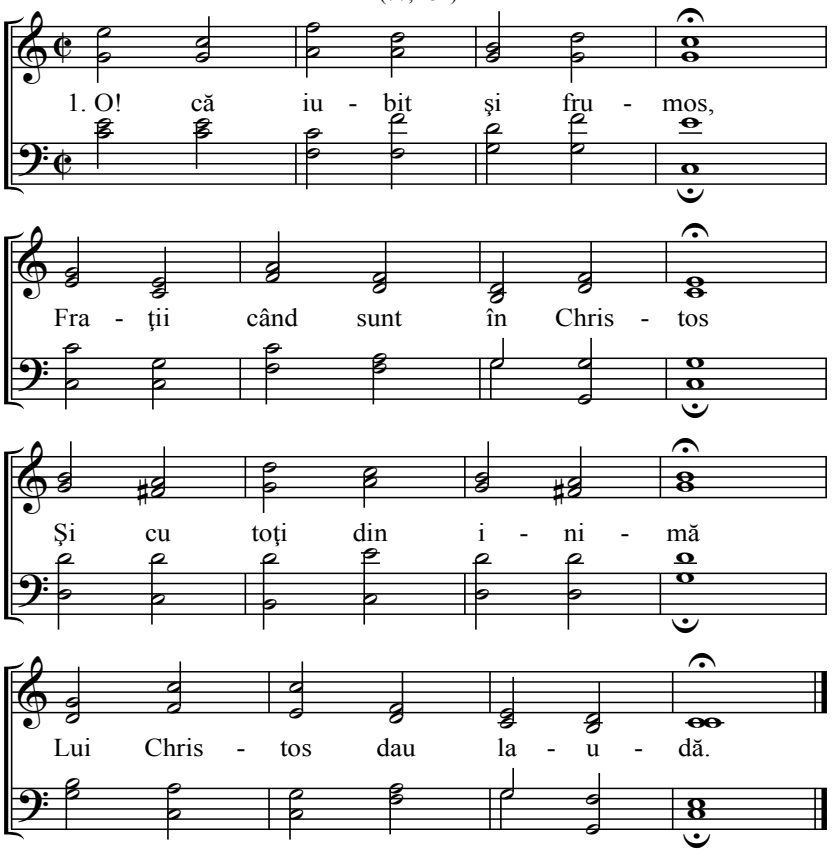

2. Cum atunci mirul cel scump,
Prin păr la Aron s-a scurs,
Căzând în jos pe veşmânt.
Şi mirosul răsfirând.

3. Aşa-i acum de frumos,
Când în voia lui Christos,
Fraţii-n unire trăiesc
Şi la Isus toţi privesc.

4. Ca şi roua din Ermon,
Când căzu peste Sion,
Aşa de sus se varsă
Peste fraţi aici milă.

5. Credinţa şi iubirea,
La unire-i puterea.
Un Domn şi cap la toate,
Un botez şi-o credinţă.

6. A fi într-una-i frumos,
Aşa vrea Domnul Christos.
Aşa toţi fraţi vă siliţi.
Şi toţi către cer priviţi.

7. În adevăr vă iubiţi,
Ne-ndoiţi mărturisiţi,
Cum iubirea lui Christos
Vi s-a'mpărţit aici jos.

8. Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt,
Trei dar toţi într-una sunt,
Aşa voi într-una fiţi,
Şi frăţeşte vă iubiţi.

9. Cum apa, duh şi sânge,
În botez se cuprinde,
Acelora folosesc,
Cari prin credinţă-l primesc.

10. Şi noi aşa-ncredinţaţi,
Cu toţi într-una legaţi,
Mulţi ni's, dar toţi ni's un trup,
Multe suflete un duh.

11. Un Domn şi o mireasă,
Care e Lui aleasă,
Şi-n duh Îl strigă vină!
Te doresc din inimă.

12. Isuse nu-ntârzia,
Vină şi-Ţi du mireasa.
Şi-i arată faţa Ta,
În cer în mărirea Ta.

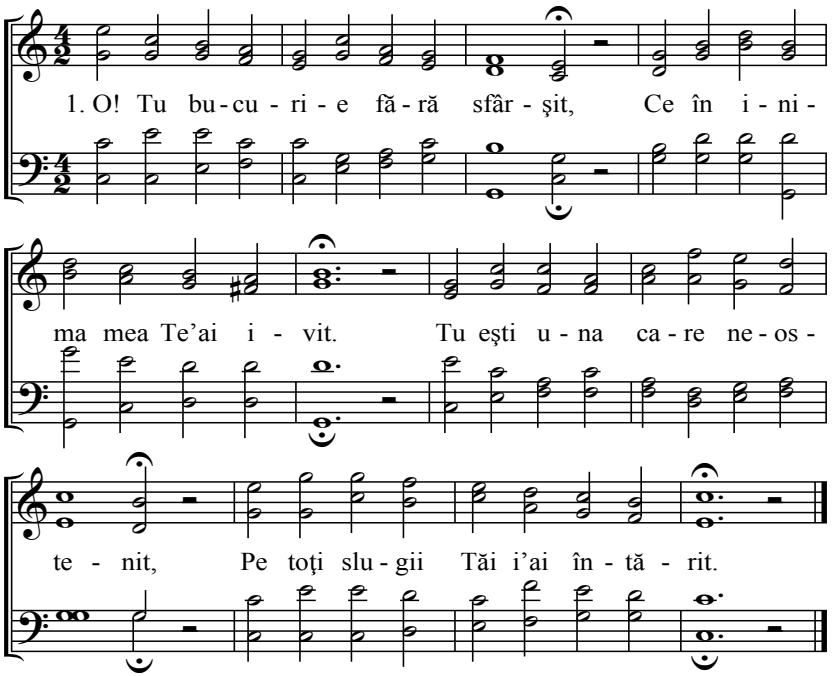

2. Mi-am petrecut tinereţea toată
O! viaţă întunecată.
Dară de când pe Tine Te-am găsit,
Tot pasul mi-i acum fericit.

3. Până pe Tine nu Te-am cunoscut,
Inima mea pace n-a avut.
Plină de frică în toată vremea,
Şi plină de toată durerea.

4. Zăbunit cu tinereţea lumii,
Rătăcit şi urmând minciunii
Şi numai în umbră m-am încrezut,
Adevărul nu l-am cunoscut.

5. În făloşie şi-n înălţare,
Nesupus şi fără vedere
Şi în rătăcire m-am dat purtat
Şi în toate slujind la păcat.

6. Gândit-am când mărire dobândesc,
Atunci toată pofta împlinesc.
Şi când şi asta mi s-a împlinit,
Tot inima goală am simţit.

7. Rătăcind ca oaia fără păstor,
În pustie fără ajutor.
Să-mi alin foamea n-aflai păşune,
Nici izvor setea să-mi stâmpere.

8. În păcate eu m-aş fi prăpădit,
Iadul şi munca m-ar fi muncit.
De chemarea Ta n-aş fi auzit
Şi Tu Doamne nu m-ai fi-ntărit.

9. Cum eu între valuri m-am legănat,
Viaţa mi s-a întunecat.
Până când eu la Tine n-am venit
Şi durerea Ţi-am descoperit.

10. De multe ori fiind de greu încărcat,
Dară Tu mintea mi-ai luminat
Numa-n pace numa-n fericire,
Vieţuiesc de când sunt la Tine.

11. Din ziua'ceea ce sunt mântuit,
Biruinţă Tu mi-ai dăruit.
Peste greu şi toate nevoile,
Tu îmi dai a Ta fericire.

12. Nu e-n mine mai mult tânguire,
Numa-n credinţă să fiu tare.
Pe mântuitorul vreau să-L iubesc,
Şi făloşia să o urăsc.

13. Vai lumii că iubire-asta n-are,
Şi fericirea hulesc tare.
Că preţul ei nu îl pot cuprinde
Că-s prinşi în păcate şi-n pofte.

14. Mântuitorule nu mă lăsa,
Deşi ascunzi când-când faţa Ta.
Topeşte-mă ca pe aur în foc,
Ca să-Ţi pot fi ucenic de tot.

15. Dară după ce lupta voi sfârşi
Şi aici pe lume n-oi mai fi.
În patria bucuriei voi fi,
Doamne şi faţa Ta voi privi.

16. Şi atuncea Mântuitorule
Din inimă-Ţi voi da mărire.
În loc de necaz din lumea asta
Strălucirea Ta m-a lumina.

183 Christos cel înviat

(53, 80)

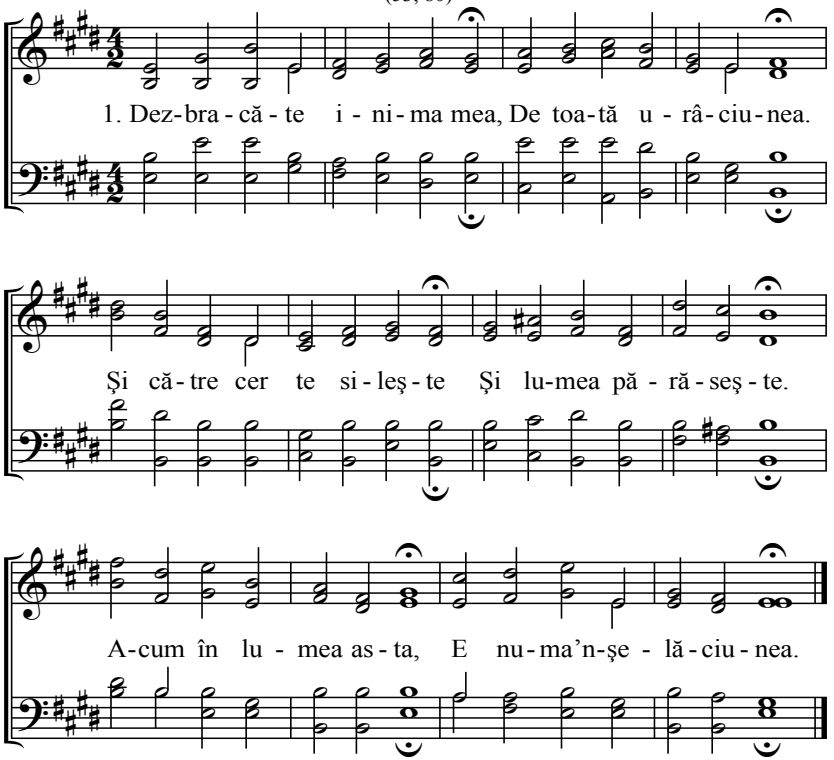

2. Către Sion tu îndreaptă, Acum dorinţa toată.
Dac-acolo te vei sili, În loc rău tu nu vei fi.
De-acei când la cer sileşti, În nimic să nu te-opreşti.

3. O! Inimă ai de gândit, Cum Isus a pătimit.
Şi cum El a fost îngropat Şi-a treia zi a-nviat.
El viaţa Sa Şi-a dat, Drum la cer ţi-a câştigat.

4. Pe cruce-a tale păcate, Le-a luat Isus toate.
El răbdă multe întristări, Pe cruce multe dureri.
Pentru noi a câştigat, Mântuire până-n veac.

5. Moartea dintâi s-a biruit, Puterea ei s-a zdrobit.
Toiagul ei Christos l-a rupt, Când prin moarte a trecut.
Temniţele deschise, Pe robiţi slobozi lăsă.

6. Şi celalalt bold se zdrobi, Ce moarte'a doua-l găti.
Că şi fiara se prăpădi, Viaţă nouă-nflori.
Şarpele nu va muşca, Căci Christos îl va călca.

7. O! preafrumos şi preamărit, E a lui Christos mormânt,
Isus e viu şi-al Lui cuvânt, Ca magnet trage curând.
El e viu se vorbeşte, Cel ce-I crede trăieşte.

8. De-acei eu acum de mormânt, Nicicând nu mă înspăimânt.
Pântecele pământului, Mă înghită-n voia lui,
Cu Christos iar viu voi fi, Regatul voi moşteni.

9. Şi eu acuma ca Iov ştiu, Isus Domnul meu e viu.
Pulberea mea va învia, Când cu glasul m-a striga.
Domnul meu nu m-a lăsa, Din mormânt mă va scula.

10. Numai când credincios rămân, El e cap de El mă ţin.
Atunci El m-a îmbrăţişa, Şi m-a duce-n casa Sa.
El merge ’naintea mea, Ca eu să Îi pot urma.

11. Adam a murit în mine, De acum Tu învie.
Ce prin moartea Ta mi-ai gătit, S-aducă rod prisosit.
Duhul să stăpânească, Trupul să nu domnească.

12. Pentru moartea Ta fii lăudat, Al vieţii împărat.
Şi noi acum ne mângâiem, Că-n cuvântul Tău credem,
Că Tu nu ne-i părăsi, Când şi moartea va sosi.

13. O! ce glas atuncea va fi, Care toţi l-am auzi.
Şi când trâmbiţa va suna, Mormânturi s-or destupa.
Atunci va striga un glas, Zicând: Morţilor sculaţi!

14. Toată ţărân-a răsări, Şi tot osul va-nflori.
Şi eu chip nou voi îmbrăca. Ca să nu mai văd moartea.
Dup-asemănarea Ta, Eu atunci mă voi schimba.

15. Doamne asta mângâiere, Mi-a dat a Ta ’nviere.
Că viaţa Ta e a mea, A mea-i şi odihna Ta.
Tu eşti al meu împărat Şi eu Ţie m-am predat.

184 Iată Mielul lui Dumnezeu

(16)

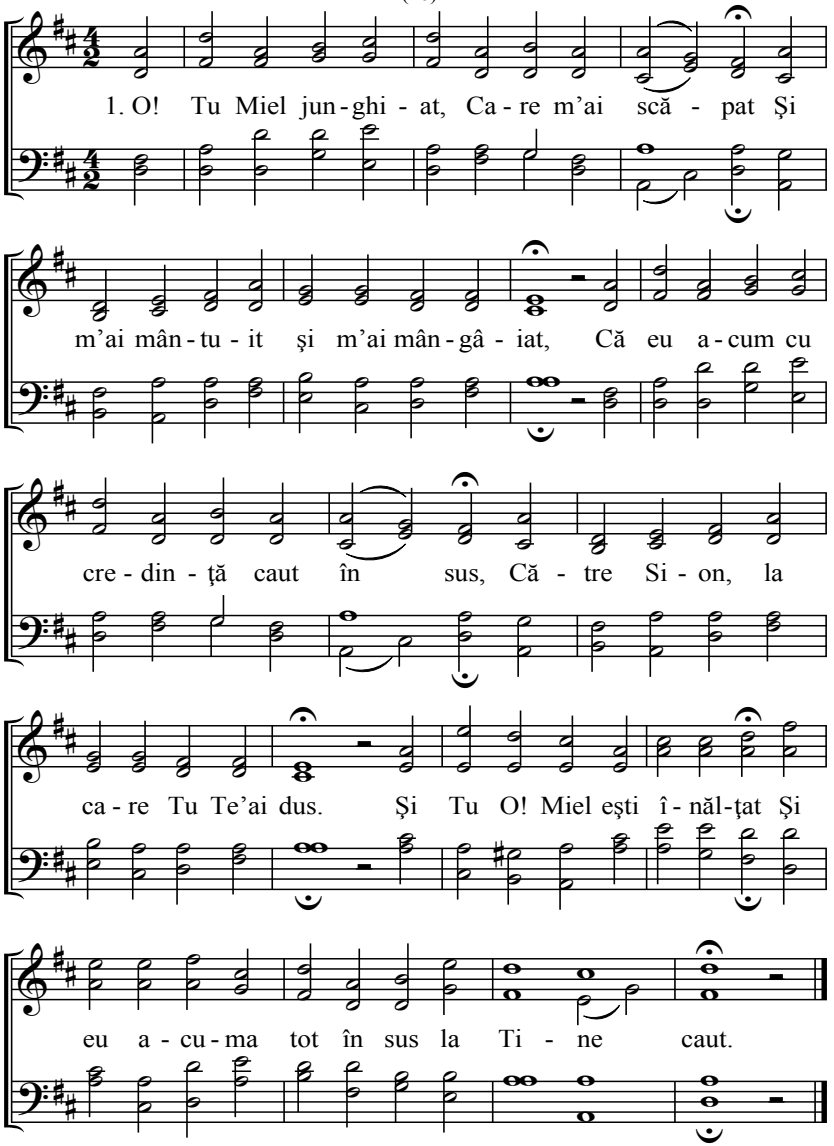

2. Că şi pe vrăşmaşul Tu l-ai biruit
Şi mie putere mi-ai dăruit.
Din legătura morţii m-ai dezlegat,
Şi Tu pe calea Ta m-ai îndreptat.
Tu ai răbdat crucea voios,
Oare eu n-oi răbda acuma bucuros?

3. O! Tu Miel scump, care ai făgăduit
Şi e adevăr ce Tu ai vorbit.
Nici când lupii nu vor răpi turma Ta,
Un păr fără voia Ta n-a pica.
Şi eu acolo mă număr,
Unde Tu eşti împuns şi-n semnul cuielor.

4. Şi-ai zis când de pe pământ M-oi înălţa,
Pe ai Mei cu Mine îi voi lua.
O! cine nu va grăbi la odihnă,
Lăsând pofta ce vrea să mă ţină?
Eu iubirea Ta urmăresc
Şi toată-nşelăciunea din lume-o urăsc.

5. Mielul lui Dumnezeu, cari moartea răbdaşi
Şi-al meu păcat pe cruce îl luaşi,
Cine la aceasta a putut gândi,
Că aşa milă s-ar putea găsi?
Cât în mine-a fi viaţa,
Eu numai Ţie-Ţi voi preda viaţa mea.

6. Oare cutezi a crede inima mea,
Poate fi că eu mult am zis aşa.
Dară când la slăbiciunea mea privesc,
Nimic nu aş cuteza să-ndrăznesc.
Acum zice credinţa mea,
Numai de Cel preaputernic mă voi ţinea.

7. O! Miel credincios singur vei săvârşi,
Între poporul Tău cum vei voi.
Pentru-aceea lupta uşor s-a lupta,
Că Tu eşti toate dar eu nimica.
Învaţă-mă în credinţă
Şi în iubire sfântă mă înfierbântă.

8. Numai prin Tine sunt mântuit de rău,
Tu Fiul omului şi Dumnezeu.
Şi vrednicirea Ta-i mângâierea mea.
Şi eu în dar voi primi cununa.
Dar una ştiu pân' la moarte,
Miel junghiat Tu îmi poţi fi tot şi toate.

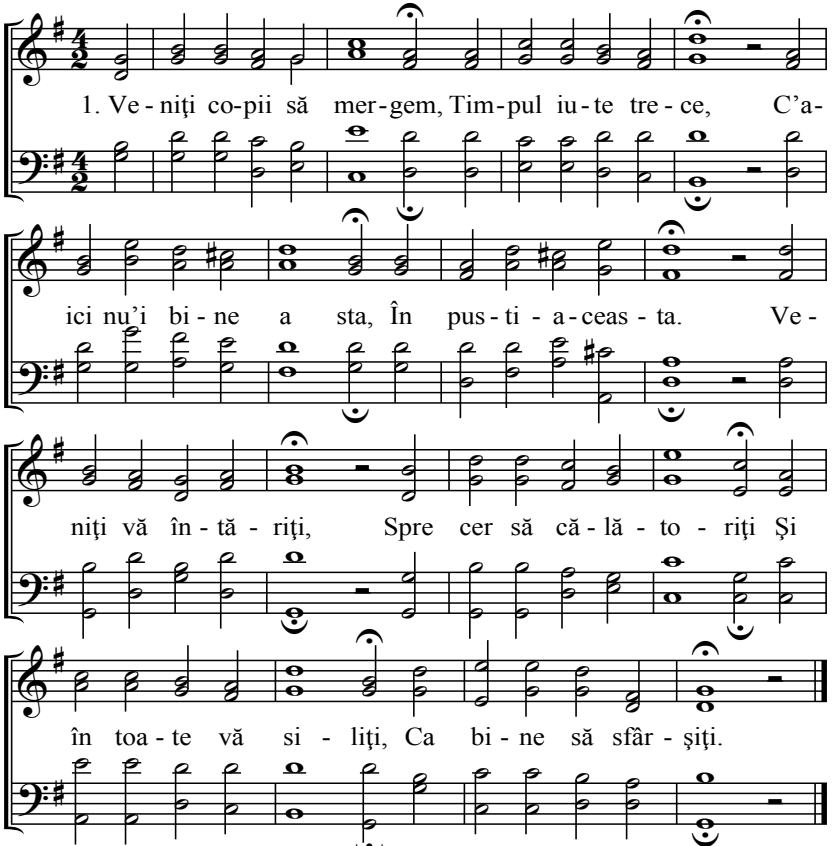

2. Noi să nu ne întristăm Când ici ne strâmtorăm,
Că noi bine cunoaştem După cine mergem.
Noi cu toţi să credem Şi după El să mergem
Şi cu tot gândul să fim Către Ierusalim.

3. De ieşirea noastră ştim Nici când trişti să nu fim,
Mai bine călătorim Până când noi sfârşim.
Şi nu vă întristaţi La lume nu vă uitaţi,
Numai toate le urâţi Şi la Domnul gândiţi.

4. Noi să luptăm din puteri Cu-a noastre mădulari,
Cari trăieşte trupeşte Rău călătoreşte,
Părăsiţi poftele Ce voiesc să vă lege
Şi faceţi ce Domnul vrea, Că prin moarte-i calea.

5. Noi aici călătorind Şi prin lipsuri fiind,
Bunuri să nu câştigăm, Că ne îngreunăm.
Căci cari mult va strânge Şi la moarte ajunge,
Puţin să ne-agonisim Ca numai să trăim.

6. Inima împodobiţi De trup nu vă-ngrijiţi,
Noi aici oaspeţi suntem Curând vom să plecăm.
Alt locaş ne-aşteaptă Din asta cale scurtă,
Călătorii aicea Răbdând o vor afla.

7. Glumele să părăsim Că-n ele ne smintim,
Căci noi mai mult ne legăm Dacă nu priveghiem.
'Nainte să grăbim Inima să o păzim,
Când cu inima smintim Atunci păcătuim.

8. De e şi calea noastră Strâmtă şi îngustă,
De e şi de spini plină. Furtună să vină,
Să nu ne spăimântăm, Ci 'nainte să plecăm,
Domnul 'nainte merge Prin toate ne trece.

9. Ce vezi şi-auzi aicea Fă-te a nu vedea,
Ca să nu ne smintească Pofta cea lumească.
Noi către cer grăbim Unde-n veac să locuim
Pe Dumnezeu să-l privim Cu El să locuim.

10. A mielului sfinţenie Peste noi să vie,
Că noi asta bine ştim Smeriţi să vieţuim.
Căci precum mieii sunt Aicea de buni şi blânzi
Şi după păstor toţi merg Că în El se încred.

11. Noi toţi suntem înjosiţi Aici necunoscuţi,
Şi ca străini ne vedem Că aicea suntem.
Nimeni nu aude, Nimeni nu se pătrunde,
Num'atunci când noi cântăm Pe Domnul Îl lăudăm.

12. Sculaţi copii să mergem Cu Tatăl să fim vrem,
El în călătorie De rău ne mântuie.
El ne întăreşte De toate ne păzeşte,
Şi tot felul de bine El pentru noi ţine.

13. Copii 'nainte plecăm Şi-n unire să stăm
Şi toţi bucuroşi să fim În acest loc străin.
Toţi ca copii să fim Pe drum să nu ne sfădim,
Că îngerii ne-or purta Ca fraţi ne-or ajuta.

14. Şi când unul slab cade Cel tare îl prinde.
Noi toţi ne ajutorăm Şi pacea o căutăm.
Şi toţi vă sârguiţi, Care din cari vă smeriţi
Şi pe cale vă siliţi Ca fraţi să vă iubiţi.

15. Bucuroşi şi trezi vom sta Aici pe calea-asta,
Că o zi după alta Calea se va scurta.
Bucuroşi acum fraţi Fiţi toţi tari şi vă luptaţi,
De tot păcatul curaţi Pentru cer câştigaţi.

16. Într-asta se şi cade Truda a ne pune
Şi toate a le urî, care ne pot sminti.
Lume tu eşti mică Pe noi Domnul ne poartă
Şi ne duce-n casa Sa Că El ne-e puterea.

17. Doamne cari ne-ai mântuit Eşti nouă mai iubit
A noastră bunătate Ne mângâi în toate,
Bucuria noastră Eşti şi puterea noastră,
În Tine ne-e viaţa Şi toată averea.

186 **Smerenia**

(28, 93)

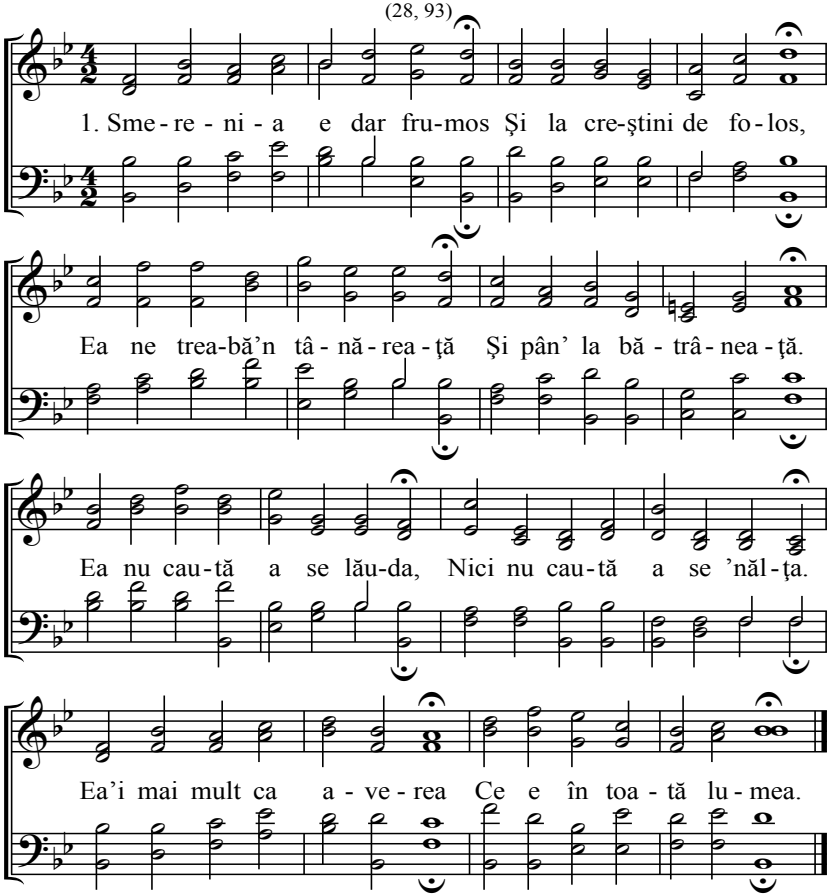

2. Vezi şi Isus a fost smerit,
El nici când nu s-a mărit.
El a fost bun şi iubitor
Şi nu împotrivitor.
Când în viaţa Lui căutăm,
A se înălţa nu aflăm.
Deci precum El ne spune,
Fiţi toţi smeriţi ca Mine.

3. Smerenia e cinstită,
La tot omu-i plăcută.
Care-aici nu se măreşte,
Dumnezeu îi cinsteşte.
Că Lui Dumnezeu Îi place
Pe care-aici se smereşte,
Care-n calea Lui trăiesc
Şi pe Isus Îl iubesc.

4. La cei smeriţi li se dă har,
Şi a lui Dumnezeu dar.
Şi-n adevăr măcar care,
Cari aşa fapte are.
E în lucrul său fericit
Şi sufletul împodobit.
Credinţa şi iubirea,
Sunt în inima'ceea.

5. Astea roduri frumoase sunt
Şi-s numai din Duhul Sfânt,
Cari din inimă va căuta,
La Isus poate afla.
Căci care în Christos crede
Şi-n adevăr se smereşte,
Acolo Duhul cel Sfânt,
În inimă s-a ivit.

6. De-acei voiesc a mă smeri,
Tot mai mult plecat a fi.
Şi eu cu inima doresc,
Ca să pot să mă smeresc.
Ca în toată umblarea mea,
Să pot eu în mine afla.
Că Duhul lui Dumnezeu,
Lucră în lăuntrul meu.

7. Aici pe pământ cei smeriţi,
De Domnul sunt miluiţi.
Dar în regatul cerului,
Vor fi în mărirea Lui.
Smerenia sus va luci,
Cununa vieţii-a primi.
Ce-i de mic preţ acuma.
Sus va primi cununa.

187 Naşterea din nou din apă şi din duh

(28, 93)

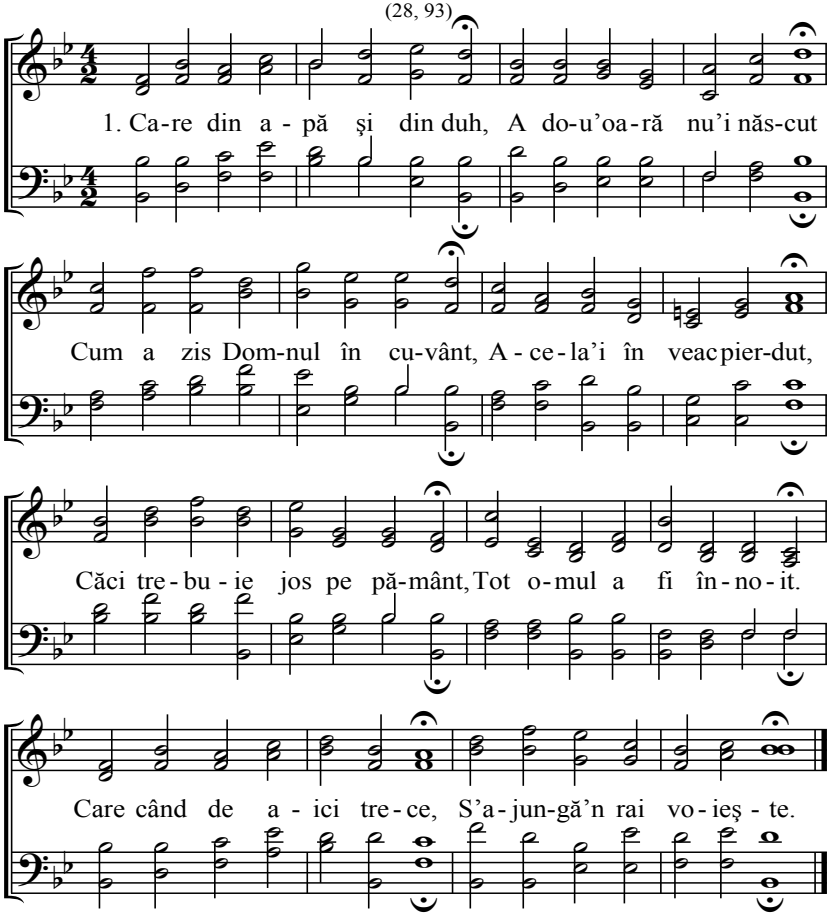

2. Naşterea-i aici prin botez.
Prin Cuvântul Domnului,
Care 'ntr-acei se sileşte
Şi darul îl primeşte,
Acela-n curând va simţi,
Cum Domnul de rău 'l va scuti,
Căci Duhul lui Dumnezeu,
Scoate-afară tot ce-i rău.

3. Încă prin credinţă se dă,
Duhul Sfânt în inimă.
Şi-ncepe nouă viaţă,
De tot răul curăţă.
El înnoieşte tot gândul,
Vorba, fapta şi tot duhul,
Ne poart-aici cât am fi,
Lui Dumnezeu a sluji.

4. Asta omul să trudească,
Pe Domnul să iubească.
Toată lumea să urască,
Desăvârşit să crească.
Toate trebuie-a părăsi,
Din temelie a urî.
Ce 'nainte a iubit
Şi bucuros a-mplinit.

5. Omul cel nou treab-acuma
Pe Dumnezeu a-L lăuda.
Şi din toată puterea sa
Domnului a se preda.
În tot lucrul se-ngrijeşte,
Şi voia Lui împlineşte.
Atunci e de tot din nou,
Domnul îi dă darul Său.

6. În alt chip treabă să fie,
Acum inima-n tine.
Şi din nou ca să se vadă,
Viaţa ta cea sfântă.
Gândul şi a ta purtare,
Să capete înnoire.
Cu iubire-mpodobit,
Acolo-i Duhul cel Sfânt.

7. Eu mă aplec Ţie Doamne,
Fă-n mine astea fapte
Şi-mi sfinţeşte tot gândul meu
Şi-mi dăruie Duhul Tău.
Ca şi eu să nu fiu pierdut,
Şi din nou din Tine născut.
Ca un fiu să Te măresc
Şi mai mult să Te iubesc.

8. Doamne tot în starea asta,
Dă-mi Tu ca să pot eu sta.
Până când voi fi pe pământ
Şi m-oi coborî'n mormânt.
De Tini să nu mă despărţesc,
Şi mai tare să mă-ntrunesc.
Ca să mă pot bucura,
Sus în fericirea Ta.

188 Vremea trece

(123, 124)

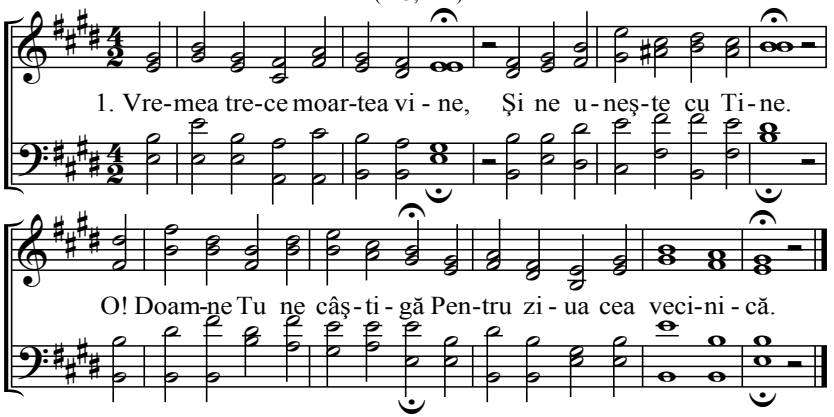

2. Tu ştii lipsa turmei Tale, Dă-ne a Ta îndurare.
Că numai Tu poţi ajuta, Te îngrijeşti de turma Ta.

3. Adevărul Tău nu-l scurta, Doamne de la noi turma Ta.
Cuvântul care ne-ndeamnă Sufletelor este hrană.

4. Turma Ta o luminează Şi o binecuvinteză,
Ce nouă ne-e spre sfinţire În lipsă spre întărire.

5. Cu binecuvântarea Ta Înmulţeşte Tu turma Ta.
Doamne numai de la Tine Tot darul cel bun ne vine.

6. Pe învăţători dăruie Cu Duh Sfânt şi-nţelepciune.
Sămânţa Ta să samene Şi de rod să se bucure.

7. Tu! o curată iubire În noi copii o dăruie.
Şi Tu ne păzeşte curaţi Şi în toate nevinovaţi.

8. Junii în curăţenie Îmbrăcaţi şi-n smerenie,
Fecioarele-mpodobite În frică ca nişte sfinte.

9. Cu cuvântul şi cu lucrul Să Te laude tot poporul.
În sfinţenie să trăim Şi toţi ca vii martori să-Ţi fim.

10. Tu sfinţeşte mintea noastră, Pe noi mântuiţi ne poartă.
Ne du din lumea aceasta Drept la Tatăl în casa Sa.

189 Rugarea pentru alţii

(39)

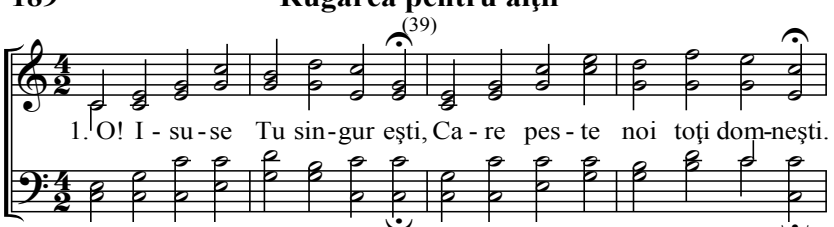

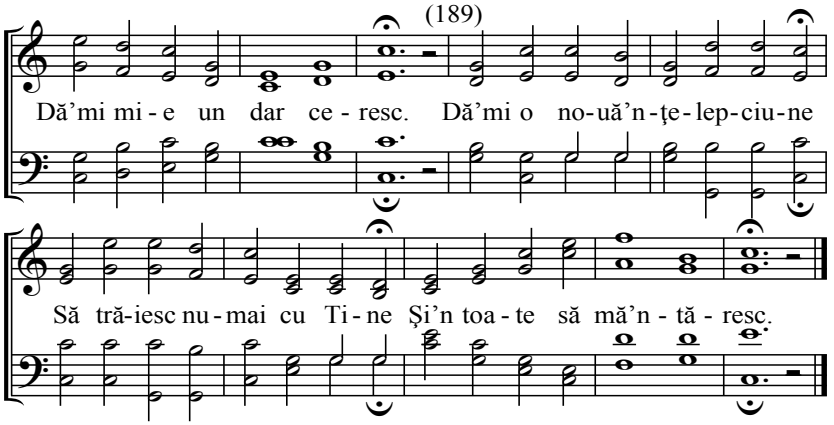

2. Dar şi o putere sfântă, La oricare mădulari dă.
Ca în duh să trăiască, Care-s în singurătate.
Şi prin ţări îndepărtate, Ţie să-Ţi vieţuiască.

3. O! Doamne pe ai Tăi iubesc, Cari Te caută şi Te doresc.
Şi eu scump îi preţuiesc, Tu ştii că eu mă-ntăresc.
Când aşa suflete privesc, Cari pe Tine Te slujesc.

4. Pe cari Te slujesc îi iubesc Şi eu cu ei mă însoţesc,
Cari în pacea Ta trăiesc, Tu îi binecuvintează.
La Sion îi îndreptează, Eu asta la toţi doresc.

5. Prin lume Tu îi păzeşte. Pe satana nimiceşte.
Sub picioare a-l călca, Omoară Tu prin Duhul Tău
Pofta şi tot cugetul rău, Şi-i scapă prin mila Ta.

6. Cari sunt aicea în răbdări, Trimite-le daruri din cer
Şi-n toate-i întăreşte, Aici să fie micşoraţi,
De tot flecul a fi spălaţi Şi la Tine-i primeşte.

7. Şi toţi ai Tăi jos pe pământ Să fie dup-al Tău Cuvânt.
Ca nişte copii iubiţi, Lasă fie mici şi tăcuţi.
Aplecaţi şi Ţie plăcuţi, Atunci vor fi fericiţi.

8. Spre aceia Tu priveşte, Doamne şi îi întăreşte.
Eu Te rog cu inima, Tu în toate-i îndreptează
Şi îi binecuvintează Tu prin mare mila Ta.

9. Dă-ne Doamne Tu acuma Ca să putem cu inima
În Tini a ne bucura, Tu a Ta sfântă iubire
Dăruie la fiecare, Prin sfântă puterea Ta.

10. Cu scump preţ ne-ai răscumpărat, Că Tu sângele Ţi-ai vărsat,
Noi ne dăm în mâna Ta, Păzeşte-ne'n lumea asta
Prin pustiul ei a umbla Şi singuri nu ne lăsa.

11. Până toţi cu sufletele, Curaţi şi cu inimile.
Sus la Tine vom veni Şi noi la tronul Tău vom sta,
Unul pe altul ne-om vedea. Cu Tine în veac vom fi.

Isus Christos stăpâneşte

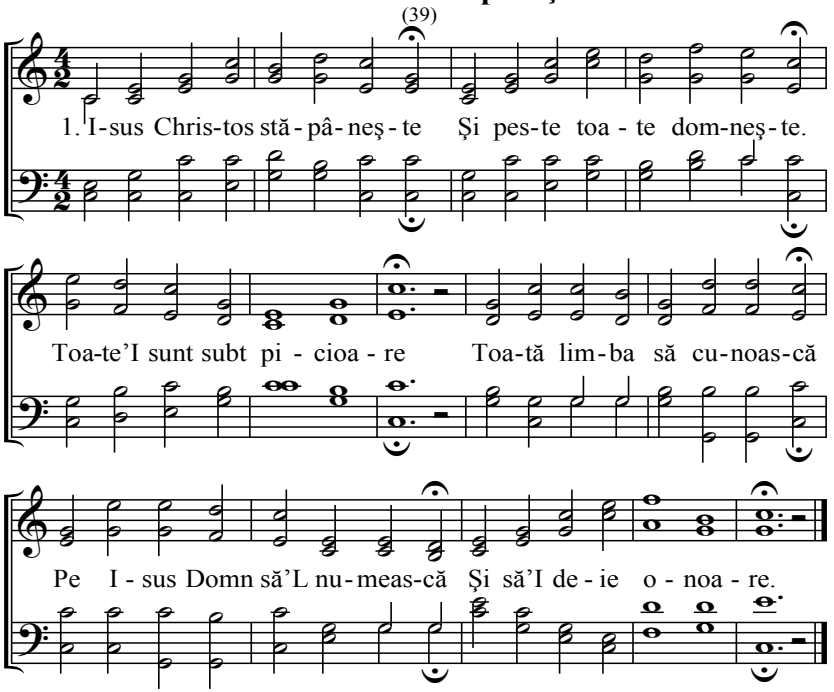

2. Numa-n a Lui îndurare
Putem avea noi scăpare.
Şi vecinica iertare,
Numai prin a Lui scump sânge
Le putem toate învinge
Şi viaţa ajunge.

3. Primiţi din asta cântare,
Asta-i milă şi-ndurare.
Isus a purtat lupta,
C-a scris Duhul lui Dumnezeu.
Unde e moarte boldul tău?
Iadule biruinţa?

4. Fericita adunare
Pe Isus de cap îl are.
Care morţii s-a predat,
Cu sângele Său i-a scăpat
Şi de mireasă i-a luat
Cu Duh Sfânt i-a botezat.

5. Daţi Lui păcătoşi inima
Văitaţi betegi Lui dorinţa.
Spuneţi săraci Lui lipsa
Că El poate a lecui,
Oleu ştie a împărţi,
Nime-n lipsă nu va sta.

6. Grăbiţi şi nu întârziaţi,
Căci dar vă treabă să luaţi,
Ca să fiţi vii Îl rugaţi,
El face drepţi pe păcătoşi.
Şi pe cei bolnavi sănătoşi,
Pe toţi care sunt chemaţi.

7. Voi toţi cari sunteţi mântuiţi,
Nici când nu vă daţi osteniţi,
Domnului daţi mărire,
Scump cuvânt şi-nvăţătură.
Toată lumea să Te-audă,
Dulce Evanghelie.

8. În vremea asta aici jos
Ne-apasă crucea lui Christos.
Noi trebuie să răbdăm,
În Domnul noi ne veselim,
El ne scapă din orice chin,
De El nu ne depărtăm.

9. De ne-am pierde toat-averea
De ne-ar înfrica cu moartea,
Dară noi să nu slăbim,
De ne-ar duce la-nchisoare,
Noi s-avem credinţă tare,
Atunci toate biruim.

10. Acelor stă cerul deschis,
Care-n toată nădejdea sunt.
Şi toată plăcerea le-e,
Adunarea aceast-a şti.
Căci cândva timpul va sosi,
Şi pe Domnul va privi.

11. De-aceea Lui sfinţi slugi cântaţi
Şi voi toţi drepţilor săltaţi,
Cu toţi cari finici purtaţi.
Şi tu încununat popor,
Şi cântăreţi de lângă tron
Cu toţi în cor să-I cântaţi.

12. Eu care-n slăbiciuni trăiesc,
Cred şi vreau să mărturisesc
Şi tuturor să vorbesc,
Isus Christos stăpâneşte,
Şi de toţi se preamăreşte,
El e împărat ceresc.

191 Acuma şi cândva

(180)

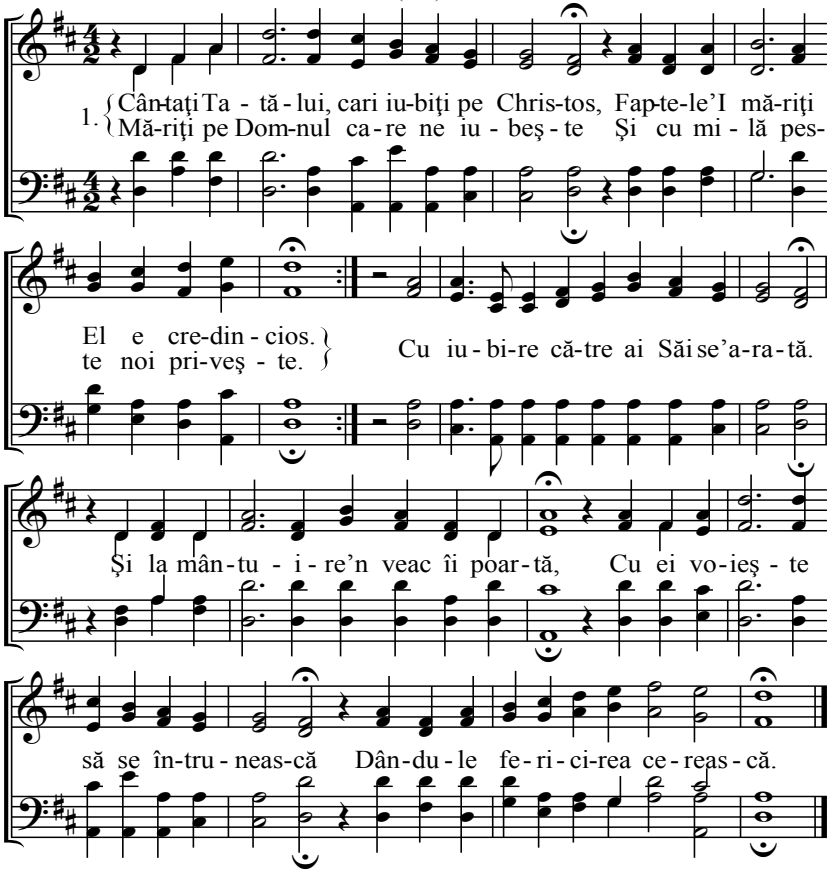

2. Iubiţi-L voi cari sunteţi în legământ, Cari păcatului lumii aţi murit.
În moartea lui Christos care a învins, Şi prin botez cu El îngropaţi vi-s.
El de bunăvoie pentru-al nost păcat Al Său sfânt şi scump sânge l-a vărsat.
El în viaţă nouă ne deşteaptă Şi-n toată vremea pe noi ne poartă.

3. Tu Doamne pentru noi ai lăsat vedem Bun exemplu după cari noi urmăm.
Tu ne întăreşte cu iubirea Ta, Să putem aici purta crucea Ta.
Fericit e a răbda pentru Tine, Când Tu cu noi eşti şi noi cu Tine,
Căci prin patimi Tu pe noi ni-i câştiga Să ajungem în fericirea Ta.

4. Deci cu toţi învăţăceii lui Christos Din nou vă predaţi Lui aicea jos.
Cu iubire în credinţă vă uniţi Şi din nou din inimă vă iubiţi.
Prin El iubiţi şi sfânta adunare, Care El de mireasă o are.
Cum şi El ne-a iubit şi fraţi ne-a numit Şi între poporul Său ne-a primit.

5. Şi în ziua când judecata va fi, Pe noi de poporul Său ne-a primi.
'Naintea Tatălui ne-a mărturisi, De iubirea Lui cini ne-a despărţi.
Câtă de mare ne-a fi bucuria, Atunci când Mirele se v-arăta.
Adunarea o va lua cu Sine, Unde de necaz n-a mai şti nime.

6. Bucuria vecinică ne-a-ncununa, Cununa vieţii ne-a fi podoaba.
Necazul şi de-aicea tânguire, Le va schimba-n vecinică mărire,
Ne-a fi ce noi prin credinţă aşteptam, Am vedea pe cari 'nainte-L iubiam,
Izvorul vieţii ni s-a deschide, Care curge curat şi limpede.

7. Pe Isus regele nostru L-am privi, De cari cerul, pământul va fugi.
Cui se-apleacă toată oastea cerului Cu cinste şi frică 'naintea Lui.
Tot genunchiul 'naintea Lui s-a pleca, Când El de judecată s-apuca,
El ca un judecător se v-arăta, Pe care L-a dispreţuit lumea.

8. Vai acelor cari Cuvântul Lui urăsc Şi fără frică îl batjocoresc.
Cari numai după bani şi cinste râvnesc Şi pe creştini ca nebuni îi numesc.
Cum atunci răzbunătorul s-a ivi Şi după faptele lor le-a plăti.
Atunci vor vedea cât de nebuni fură, De până la prăpăd ajunseră.

9. Atunci râsul în plâns li se va-ntoarce Şi bucuria lor se sfârşeşte,
Că scrâşnirea de dinţi nu se va sfârşi, Căinţa-n muncă vecinică va fi,
Unde viermele lor nici când nu moare. Focul le va munci duhurile.
Osând-aduce sămănătura-n trup Vai de acei cari nu seamănă-n duh!

10. Fericiţi ni-s când lăcrămând semănăm Şi sămânţa pentru veac aruncăm,
Când la batjocuri aici nu ne uităm, Numai crucea în toate o purtăm.
Semănătura-n credinţ'a-nverzi 'n veac, Care noi cândva o am semănat.
Bucurie cerească vom secera Şi spice pline noi vom aduna.

11. Căci plini de bucurie vom secera, Dacă noi prisosit vom semăna
Şi aici toată sarcina să purtăm, În casa Tatălui să ajungem,
Unde-n veac bucurie cereasc-a fi Şi chinul cel pământesc s-a sfârşi,
Căci când aicea lăcrămând semănăm, Acolo-n veac bucuroşi secerăm.

12. O! voi călători şi ai mei fraţi iubiţi, Căutaţi regatul cerului zidiţi.
Ne-ncetat să rugăm şi să ne luptăm, Curând vine vremea să secerăm.
Uitaţi-vă la ţarini că au albit Şi smochinul iată a împupit.
Sculaţi seceraţi cine s-a lenoşa, Întârzie n-a primi cununa.

192

Duhul martorilor

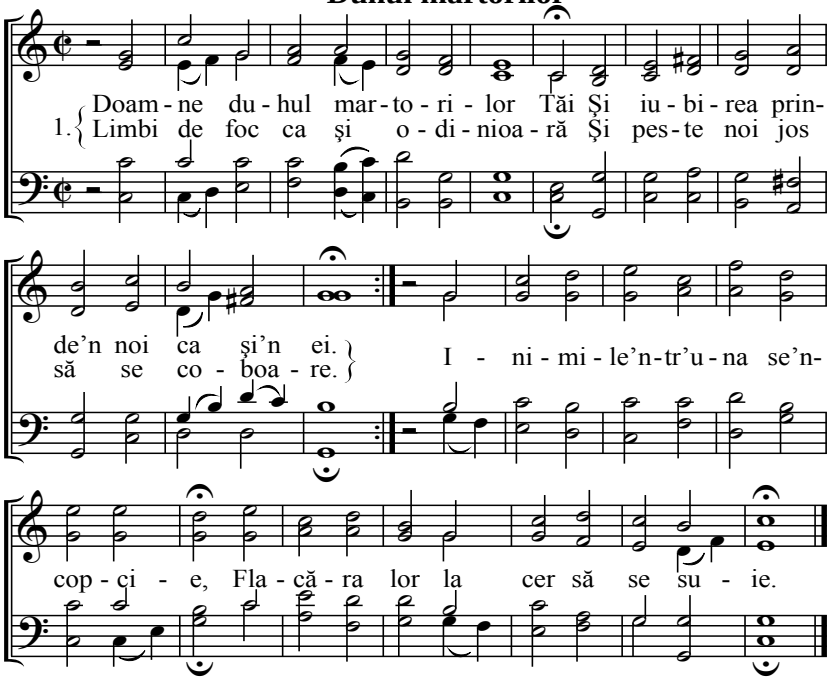

2. Oare s-a stins iubirea dintâi? Nu! Numai las'să ardă şi în noi.
Numai sămânţa lui Dumnezeu, Care aduce rod la timpul său,
Care ne dă o râvnă cerească, Putere-n lupta duhovnicească.

3. Tu ne înveţi o păstorule, Ca să lucrăm lucrurile Tale.
Înmulţeşte iubirea în noi, Ca şi la toţi învăţăceii Tăi
Şi Tu ne învaţă în voia Ta, Să putem în Tini a ne rezema.

4. Crucea îi Doamne şcoala noastră, Să-Ţi dăm spre templu inima toată,
Sufletul să se mântuiască, Ca în iad să nu se chinuiască,
De-aceea glasul Tău păstorule, Totdeauna'n inimă să sune.

5. Deschisă stă poarta cerului, La cari rămân în legământul Lui,
Când noi în nădejde-Ţi vom sluji, Cu haine sfinte ni-i împodobi.
Când cerul, pământul se va surpa, Noi tot în legământul Tău vom sta.

6. Pentru viaţă e lupta grea, Acei fricoşi se-nspăimântă de ea.
Numai care-n Christos trăieşte, Acela-i tare, nu se clătineşte.
De-aceea fraţilor toţi vă siliţi, Cununa vieţii să dobândiţi.

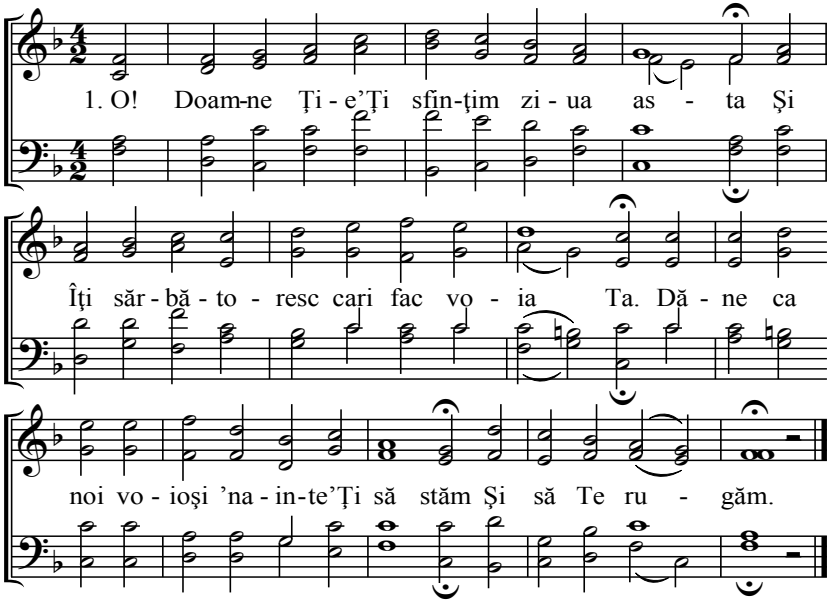

2. Pe Tine Te laudă oastea cerească,
Și gura noastră vrea să Te cinstească.
Și mulțumită din inima noastră Să Te mărească!

3. Pierdut e care se bucură-n lume,
Dar eu mă desfăt de a Ta păsune,
Cuvântul Tău cari mă-nvață frica Ta, Vreau a-l asculta!

4. O! fă-ne smeriți să stăm 'naintea Ta,
Căci Tu iubești pe care au frica Ta
Și orice ne va lipsi-n calea asta, Voiești a ne da!

5. Lasă astăzi să ne-nveţe Duhul Tău,
Să ne întoarcă către Cuvântul Tău.
Putere nouă să putem căpăta, Să-Ți putem urma.

6. Că asta e o zi de bucurie,
Ce ne duce pe noi în fericire,
Astăzi inima noastră poate simți, Calea vieții!

7. Și asta încă ne-aducem aminte,
Căci Tu cândva în ziua asta Sfinte
Pe ucenicii Tăi i-ai îmbucurat, Când ai înviat!

8. Îți mulțumim că Tu ai învins moartea
Și aici ai început mântuirea
Și Tu ne-ai dat nouă o biruință Și-n cer viață!

9. Lauda Ta Doamne e astăzi pe pământ
În al Tău popor mic credincios și sfânt.
Lăudați-L și Numele Lui să-L mărim, Până-n veac amin!

Oraşul lui Dumnezeu

(60)

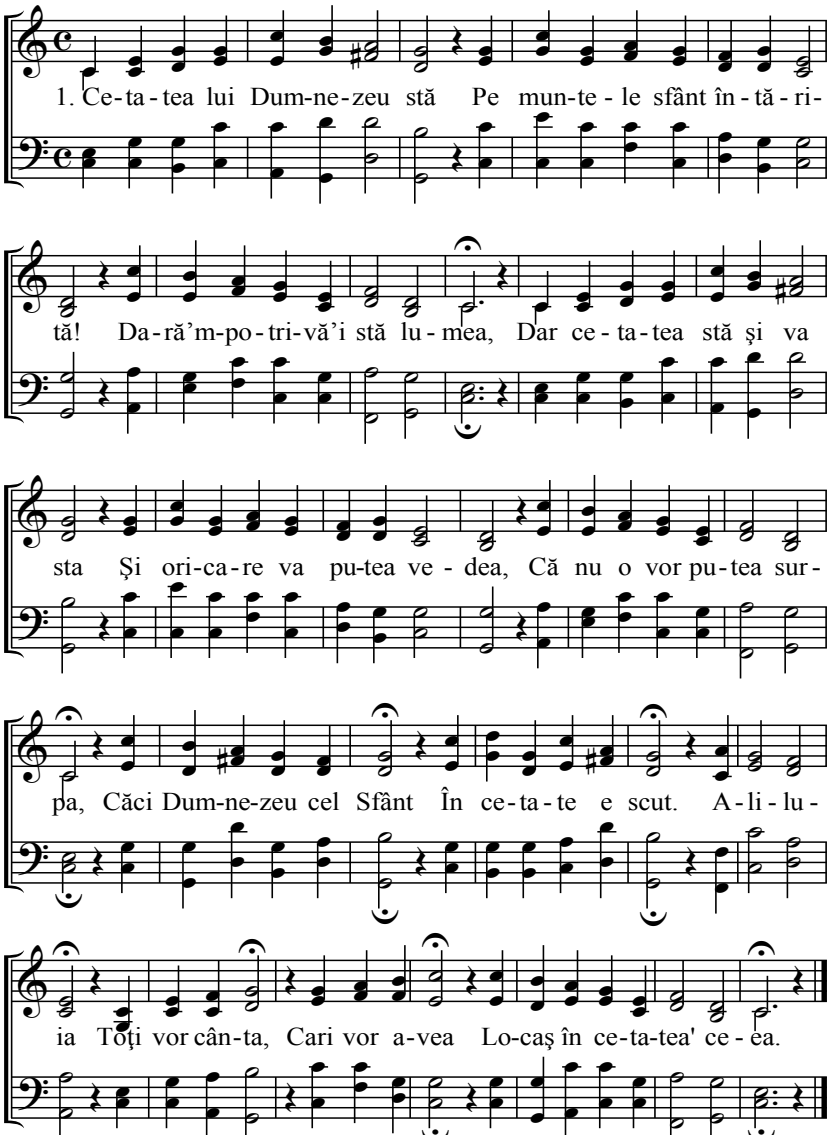

2. Dumnezeu întâi de toate,
Poarta păzeşte la cetate,
Încuietoarea' ntăreşte,
Câţi în cetate locuiesc,
Daruri mari şi nespuse primesc.
Domnul cu ei locuieşte,
Domnul e prea bogat,
Şi bun şi îndurat,
Tu cetate, Oraş bogat,
Sfânt şi curat, care ai aşa împărat.

3. În Tine-aşa lucruri mari sunt,
Care aicea jos pe pământ
Nicicând nu s-or mai auzit.
În tini Duhul lui Dumnezeu,
Lucră şi numai cuvântul Său,
Scoate răul necontenit,
Ci numai vorba Ta
Se-aude aicea.
Se vesteşte împăcare
Şi iertare Ca să aibă fiecare.

4. Popoare multe acuma,
Din departe se vor aduna.
Pe poartă-n Sion vor intra,
Cari în întuneric vor fi,
Toţi la cunoştinţă vor veni,
Ce cu lumea se va-ntâmpla,
Fiul lui Dumnezeu,
Unde-e tronul Tău?
Şi atuncea Vor întreba
Şi-or aştepta Pe Isus din mărirea Sa.

5. Lăsaţi-vă de-a mai plânge,
Către Sion când se va zice,
Numărul tău se-nmulţeşte
Cu mirare toţi vor privi.
Cum Dumnezeu se va preamări,
Căci Sionul se zideşte,
Cu toţi vă deşteptaţi,
Fiţi trezi şi privegheaţi,
Ziu-a veni Şi păgânii
Toţi s-or trezi Către Israel vor sili.

6. Tu cetate eşti aicea,
Mamă la popoarele-acestea,
Care au aflat viaţa.
În Tine cântări vor suna,
Care către cer s-or ridica.
O! Doamne spre mărirea Ta,
Din Tini curg izvoare,
Ce setea stâmpără,
Aliluia! De păcat greu
Şi orice rău Ne scapă-n Sion Dumnezeu.

195 Spre despărţire

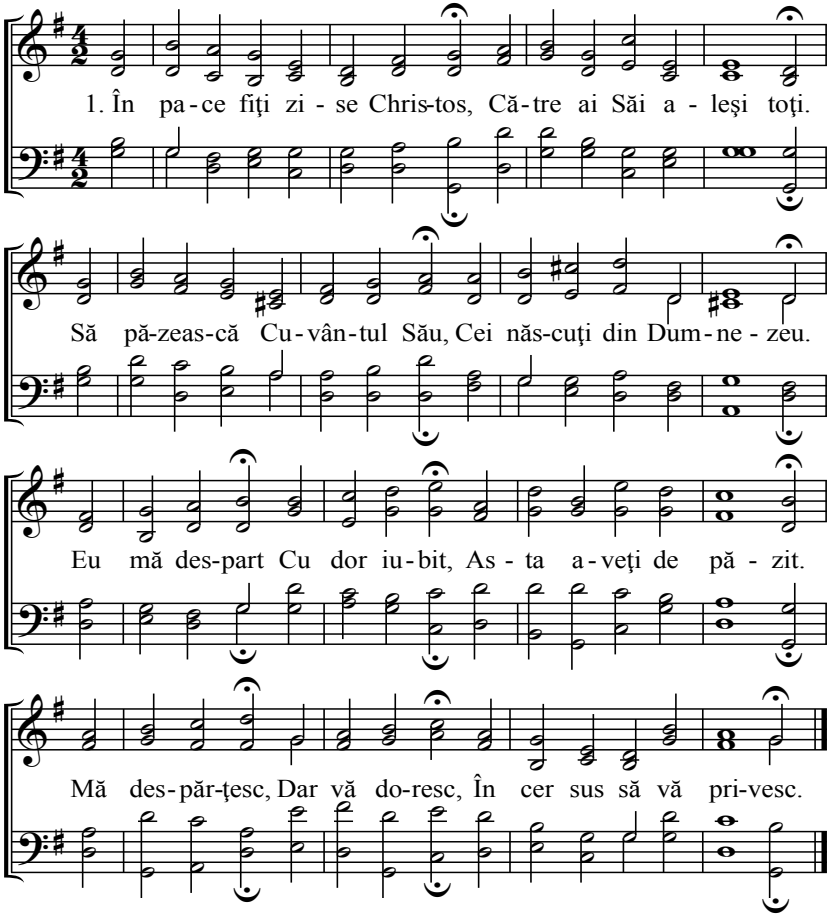

2. Tare Mă doare inima,
Pentru voi totdeauna,
Că M-a lăsat Tatăl ceresc
De voi să Mă despărţesc.
Întristarea Totdeauna
O am până voi uita.
Mă despărţesc, Dar vă doresc
Şi de voi Îmi amintesc.

3. Cum Domnul Christos v-a lăsat
Şi pe toţi v-a învăţat.
Toţi aşa staţi întemeiaţi
Şi pe calea Lui urmaţi.
Iubiţilor, Mă despărţesc!
Şi asta vă sfătuiesc:
Mă despărţesc, Dar vă doresc.
Toate cu voi împărţesc.

4. Fiecare să gândească,
Despre viaţa noastră.
Cum în pace am vieţuit,
Şi ca creştini ne-am iubit.
Credincioşii Oriunde-or fi
Unirea i-a'mpodobi!
Mă despărţesc, Dar vă doresc,
Şi-n toate la voi gândesc.

5. Iubiţilor de multe ori,
Am lăcrimat pentru voi.
Pentru că tare v-am iubit:
Şi tot la voi am gândit.
Cum să puteţi Să ajungeţi
Fericirea să vedeţi.
Mă despărţesc, Dar vă doresc
Şi să vă iubiţi voiesc.

6. Voi părinţi fiţi încurajaţi,
În lucrul Domnului staţi.
Şi biserica Lui ziditi,
O purtaţi şi o păziţi.
Şi când plata Domnul va da,
Veţi dobândi cununa.
Mă despărţesc, Dar vă doresc
Şi în duh cu voi trăiesc.

7. Dar şi voi copii pe părinţi
Îi ascultaţi şi-i iubiţi,
Şi ce vă învaţă primiţi,
Ca să fiţi voi fericiţi.
Precum Domnul Pe tot omul
Îi spune învăţându-l.
Mă despărţesc, Dar vă doresc
Din inimă vă iubesc.

8. Pe bunul Dumnezeu lăudaţi,
Acum iubiţilor fraţi.
Când vă plecaţi să vă rugaţi,
De Mine nu vă uitaţi.
Prin rugare Jertfă mare,
Dă Domnului oricare.
Mă despărţesc, Dar vă doresc
Şi cred că iar vă găsesc.

Predarea

(96)

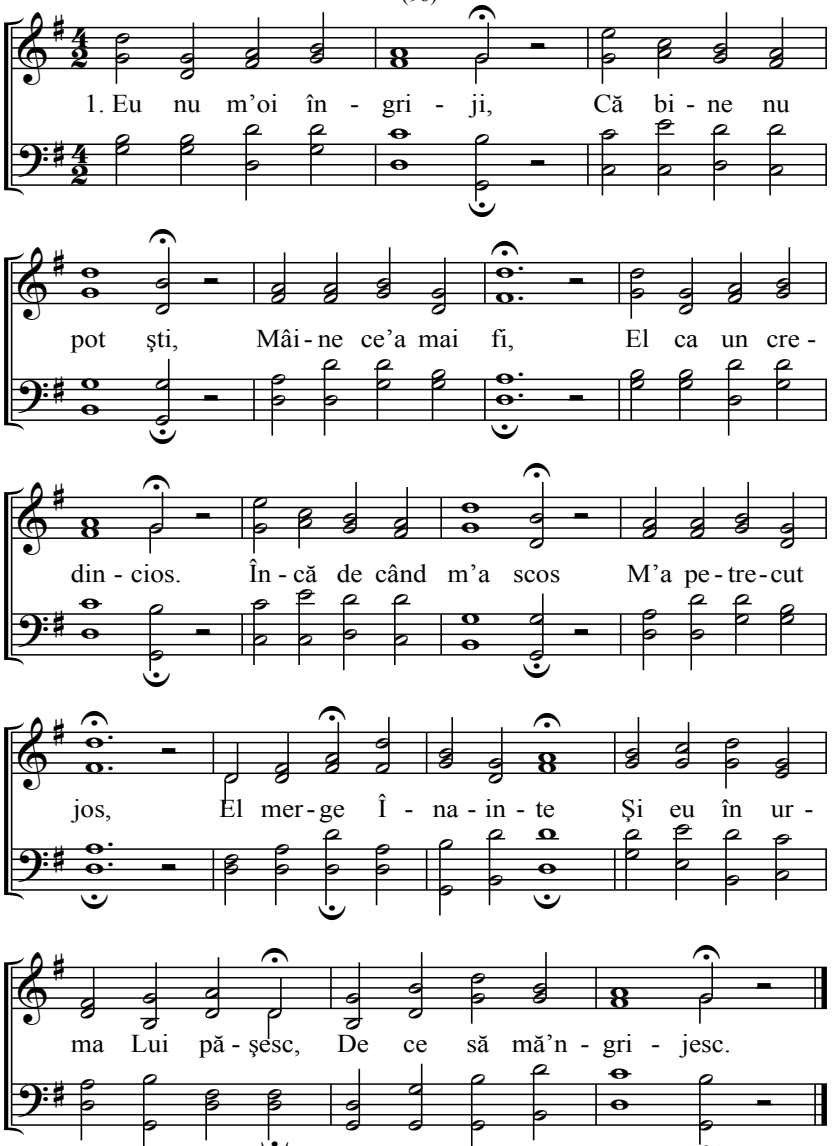
1. Eu nu m'oi în - gri - ji, Că bi - ne nu
pot ști, Mâi - ne ce'a mai fi, El ca un cre -
din - cios. În - că de când m'a scos M'a pe - tre - cut
jos, El mer - ge Î - na - in - te Și eu în ur -
ma Lui păș - esc, De ce să mă'n - gri - jesc.

2. Nici nu voi fi mâhnit
Şi nici posomorât,
Aici pe pământ,
Oricât de puţină.
În tăceri lacrimă
Domnul ia-n seamă,
E-n vină, Cari nu rabdă,
Căci pe cini Dumnezeu mustră;
În toate-l ajută.

3. Nici nu vreau să-mi aleg,
Uşor pot să smintesc.
Rău să nimeresc,
Că eu văd la-nceput,
Dară nu ştiu mai mult
Ce-a fi la sfârşit.
Asta văd Şi-n Domnul cred,
Că din Mâna Lui pot primi,
Ce pentru mini va fi.

4. Numai când în El cred
Şi-n El nădăjduiesc,
Bine dobândesc,
Că El e iubirea,
Şi eu nicăierea
Lipsă n-oi avea,
Dar dacă El mă cearcă,
Prin toată cercarea ici jos
Să-i pot fi credincios.

5. Deşi-mi vine în gând
Că Dumnezeu cel Sfânt
M-ar fi părăsit,
Dar prin toată lipsa
Trebuie-a-L asculta,
Lui a mă preda,
Cum El vrea Fie aşa.
Căci orice-aici chinuire
Mi-e spre mântuire.

6. Dacă e şi lupta
Mie câştigată,
Isus mă poartă
Cum El a biruit,
Aicea pe pământ
Şi m-a mântuit.
Şi-acuma Pe sluga Sa
În luptă nu-l va părăsi,
În ajutor-i va fi.

197 Iubirea către Isus

(38, 166)

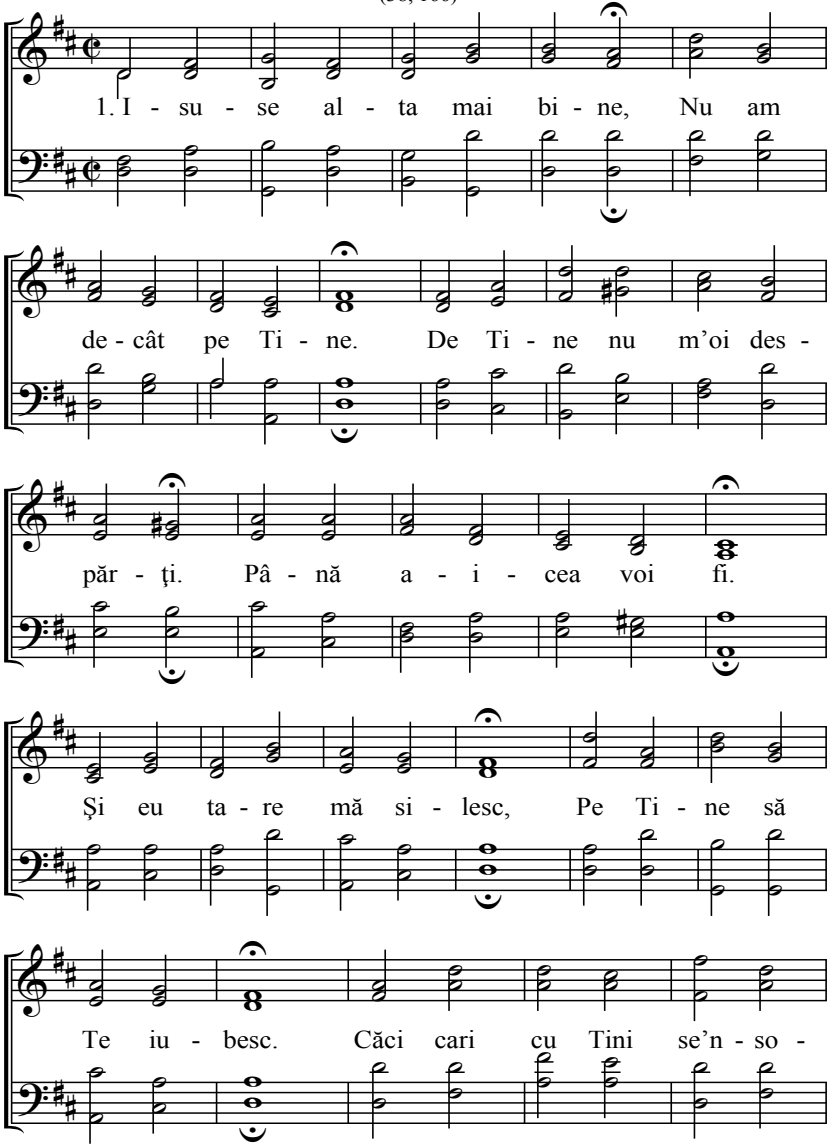

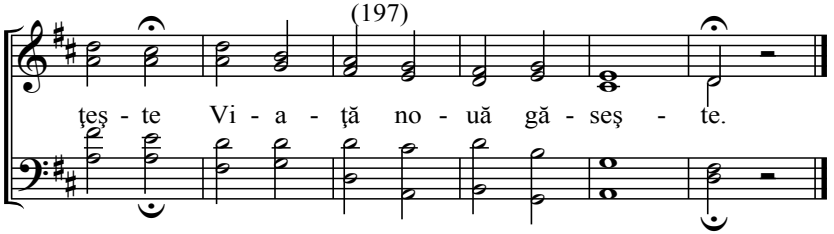

2. Aici în viaţa asta, Pe Tine Te voi căuta.
Şi după asta m-oi sili, Pe Tine a Te iubi,
Căci care cu inima Se predă în mâna Ta,
Vrăşmaşul nu-l va birui, Până când aicea va fi.

3. Tu eşti al meu scut mai tare, În lipsa cea mai mare.
Şi măcar şi pe viaţă, Eu ţin a Ta credinţă.
Asta-i bucuria mea, Când eu ţin credinţa Ta.
Toate de pe pământ urăsc, Căci nimica nu folosesc.

4. Poartă-mă dup-a Ta voie, Duhul Tău îmi dăruie.
El inima mi-a-ndestula, Şi-n necaz m-a mângâia,
Căci răbdarea de-acuma, Nu se poate-asemăna
Cu cea nespusă mărire. Care va să se arate.

5. Din lume nimic nu iubesc, Toate vreau să le urăsc,
Că cine-aici le iubeşte, Nimic nu-i foloseşte.
Eu voiesc ca fiu ceresc, Sufleteşte să-Ţi slujesc.
De Tine voiesc să mă ţin Şi în lume să nu rămân.

6. Cu inima la cer doresc Şi cu duhul meu râvnesc.
Din Babilon eu a scăpa, De-aici din lumea asta.
În cer mi-e locuinţa Sus mă trage iubirea,
După Domnul cari m-a iubit, El pe mine m-a mântuit.

7. O! Isuse Tu-mi ajută, Când sunt cu lumea-n luptă.
Şi-n Tini cu toată nădejdea, Să mă pot eu rezema.
Gândul meu se va duce, La Tini Isuse dulce.
Ca eu ’napoi să nu privesc, Numa-n Tine nădăjduiesc.

8. Căci Tu Doamne mie mi-ai fost Totdeauna credincios,
Că şi sfântă iubirea Ta, La mine-i toată ziua.
Şi seara iar pe Tine, Te am pe lângă mine.
De aceea acum îndrăznesc, Lipsele să-Ţi mărturisesc.

9. În adânc în suflet mie Chipul Tău îl înscrie,
Ca să nu mai păcătuiesc, Numai treaz să vieţuiesc
Şi inima mea toată. Către Tine o-ndreaptă,
Ca să pot eu să Te măresc, Să Te laud şi să Te cinstesc.

198 Drumul nostru spre cer

(15, 33, 51, 205)

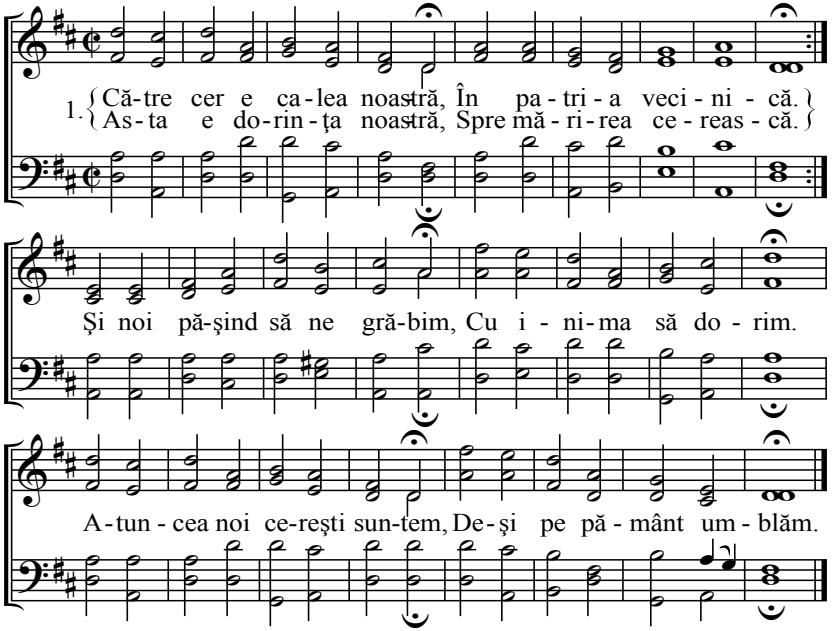

2. Isus pe noi ne-a mântuit, Căci El tare ne-a iubit.
Şi noi de la El acum ştim, Căci treabă să ne iubim,
Aşa noi pe El Îl iubim, Şi numai Lui vieţuim.
Nimic alta noi nu căutăm, Ci cu El să rămânem.

3. Pe noi iubirea lui Isus, Ca magnet ne trage sus.
Şi când stăm noi de ne rugăm, Gândul sus ne ridicăm.
Şi acum viaţa noastră, E 'naintea Ta toată.
Gândul şi vorbele noastre, Lumea nu le cunoaşte.

4. Ne batjocoresc în faţă, Dară Domnul ne-nvaţă.
Noi şi pe vrăşmaşi să-i iubim Şi-ai ierta să ne silim.
Cel ce pentru noi s-a jertfit, Cerul ni l-a dobândit,
El voieşte ca să-L mărim, Cereşte să vieţuim.

5. Putea-vom noi sus vieţui, Cu inima-n cer a fi?
Dar pământeşte să lucrăm, Altuia să nu-i iertăm?
Pe cari ne iubesc a iubi, Şi pe vrăşmaşi a urî?
Nu după Christos să umblăm Şi-altuia greu să purtăm?

6. Care încă mai urăşte, Pe altul pizmuieşte.
Nu poate-aceea inimă, Sus în cer să ajungă.
Iubirea ne-mpodobeşte Şi în Isus ne creşte.
Noi din inimă să căutăm Cum chipul Lui să-L purtăm.

7. O! Isuse nu mă lăsa, Să mă-ntorc din calea Ta,
Şi mă-nvaţă să mă silesc Cereşte să vieţuiesc.
În mine să nu domnească, Răutatea lumească.
Până când în cer voi veni, Prin Tini fericit voi fi.

199 Mulţumită şi rugăciune

(7)

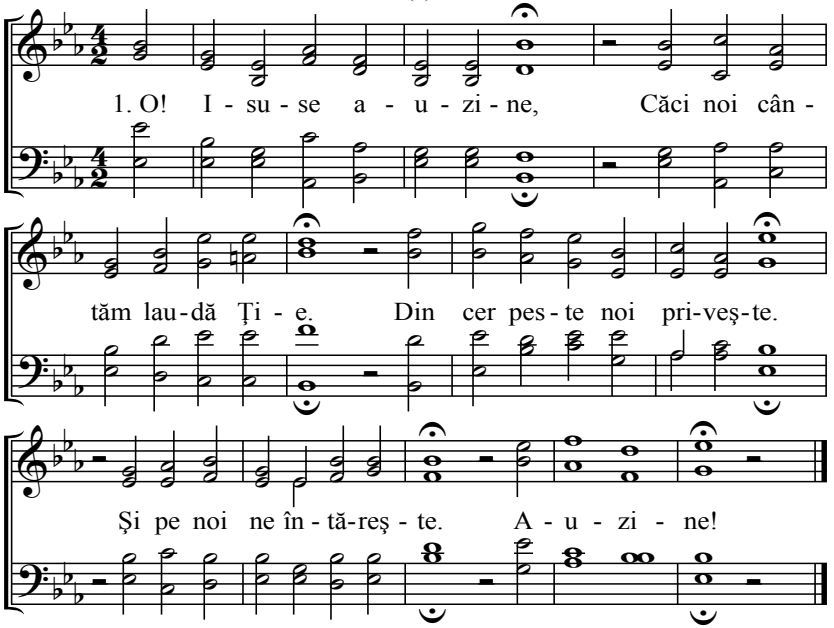

2. Noi toţi Te lăudăm pe Tine, Căci pentru noi mântuire.
Pe cruce-aici ne-ai dobândit, Moştenire-n cer ne-ai gătit.
Fii preamărit!

3. Noi Doamne mult ne-am bucurat, Căci Tu din morţi ai înviat.
Tu eşti viu şi noi cu Tine, Pe noi ne primeşti la Tine.
Ne bucurăm!

4. Ai Tăi suntem Domnul vieţii, Al Tău popor şi turm-am fi.
Ţie ne dăm, ai Tăi suntem, Cu toate câte noi avem.
Ai Tăi suntem!

5. Din cer întinde mâna Ta, Ne poart-aici în calea Ta,
Ca să urmăm după Tine, Prin toate necazurile.
Tu poartă-ne!

6. Rămâi cu noi Emanuel Tu păstorul lui Israel.
Până în sfârşit ne poartă Şi fii Tu puterea noastră.
Rămâi cu noi!

(7)

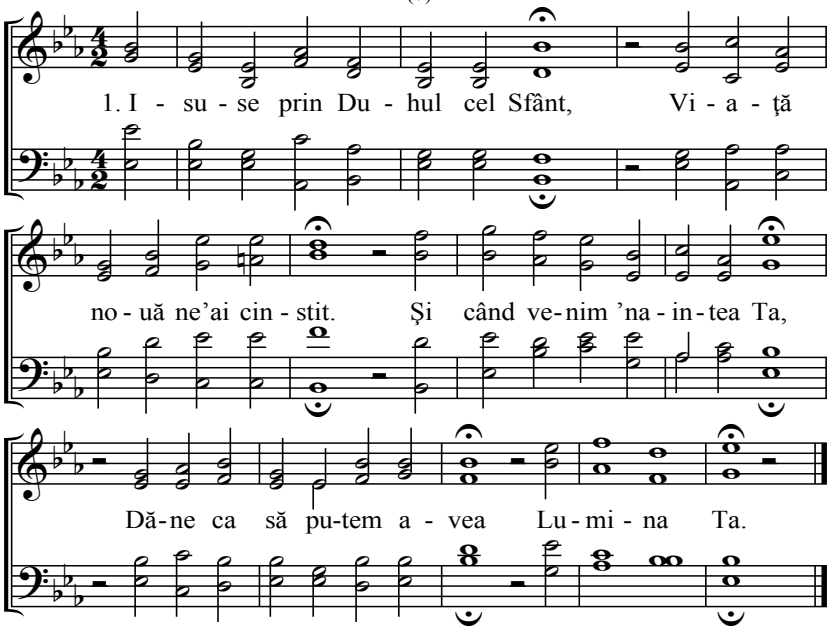

2. Toţi câţi ni-s în adunare, Să fim legaţi în unire,
Şi în sfânt corpul lui Christos, Aicea să fim membre toţi,
Prin Duhul Său!

3. Toţi într-o iubire să stăm, Când la cină ne-apropiem.
Sfinţi cu trupul şi sufletul, Trimite-acum Doamne darul
La masa Ta!

4. Vină între noi Isuse Şi Tu cu Duhul Tău prefă.
Pâinea, vinul, cari semne sunt Al noului Tău legământ,
Ca să primim!

---

5. Noi cu toţi din nou acuma, Câţi am gustat cina asta,
Împreună din zi în zi, La Sion a călători.
Noi ne-am sili!

6. Poartă-ne Tu cu Mâna Ta Prin străinătatea asta,
Că aicea e vrăşmaşul Ce ne pândeşte tot pasul.
Poartă-ne Tu!

7. Mărire Ţie Tatăl Sfânt, Că pe noi aşa ne-ai iubit,
Prin Christos aici pe pământ, Viaţă nouă ne-ai cinstit.
Fii preamărit!

8. Doamne acum ne bucurăm, 'Naintea Ta ne proşternem
Şi prin Christos acuma vrem, Mulţumită să-Ţi aducem,
La tronul Tău.

201 Nemăsurat darul lui Dumnezeu

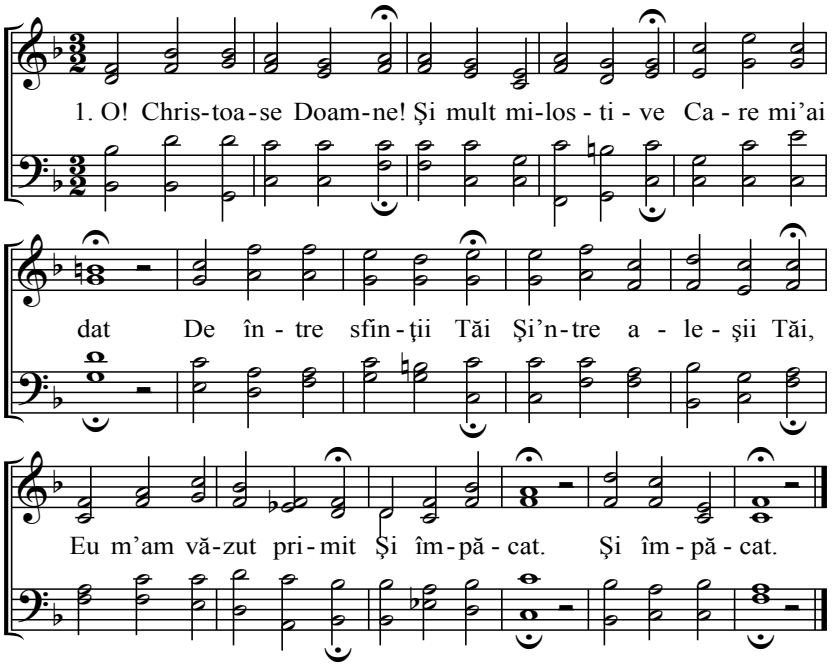

2. Asta milă mare, Nu am eu putere A-nţelege,
Nici nimeni nu ştie Asta să preţuie, Ce aici ca un sfânt
:,: Ai săvârşit. :,:

3. Cum Christos a murit Şi-a fost pus în mormânt, Şi eu aşa
Păcatu-am răstignit Şi lumii am murit Din moarte m-ai scăpat
:,: Tu fii lăudat :,:

4. Cum e capul Christos, La corpul credincios Una ni-s toţi,
Eu de-am fost păcătos Sunt membru în Christos În corpul Său cel sfânt
:,: Sunt eu primit. :,:

5. Doamne iubirea Ta Vestesc eu acuma Cât voi putea,
Tu numai ai putut Legăturile-ai rupt Şi din iad m-ai scăpat
:,: Şi dar mi-ai dat. :,:

6. De-acei şi gura mea, Vesteşte lauda Ta În vreme-asta,
Şi cândva sus în cer Te voi lăuda în cor, Stând înaintea Ta
:,: Te voi lăuda. :,:

202 **Christos mi-e toate**

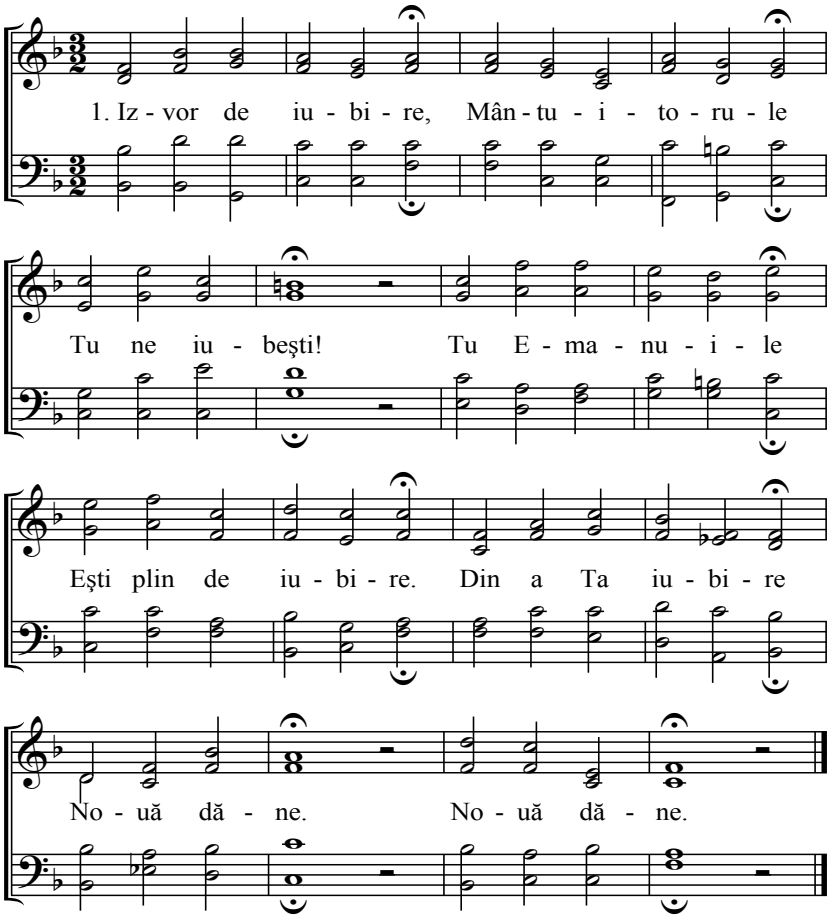

2. O! Doamne Isuse!
Tu Mielul sfinţirii
Şi iubirii
Prin a Ta iubire
M-ai ales pe mine,
Sângele Ţi-ai vărsat
:,: Morţii Te-ai dat. :,:

3. Tu cu dreptatea Ta,
Aici în lume-asta
Ne-i îmbrăca.
Cu sânge ne-ai spălat
Al nostru mult păcat,
Ţie-Ţi ne-ai câştigat
:,: Duh Sfânt ne-ai dat :,:

4. Cini mă va blestema,
El pe Domnul numai
Va înjura,
Că eu nu sunt al meu,
Ci-n Christos trăiesc eu,
În mini locuieşte
:,: Şi domneşte. :,:

5. O! Tu Emanuil!
Deşi sunt ici în chin
Şi în suspin,
Tu nu eşti departe
Şi mă porţi în toate
Şi-n cea mai grea luptă
:,: Tu-mi ajută. :,:

6. Tu eşti lumina mea
Şi împăcarea mea
Şi viaţa,
Aicea pe cale
Eu privesc la Tine,
Tu eşti începutul
:,: Şi sfârşitul. :,:

7. Ăsta-i răspunsul meu,
Că e bun Dumnezeu,
Când dau de rău,
El prin Isus Christos
Pe câţi i-a ales jos.
Încă din început
:,: El i-a iubit. :,:

8. De-aceea eu doresc
Pe Tini să Te măresc,
Cât jos trăiesc,
Şi încă Te-oi mări,
Când în cer voi veni,
De acum până-n veac
:,: Fii Tu lăudat. :,:

203 **La Tine este cuvântul vieţii**

(15, 33, 36, 205)

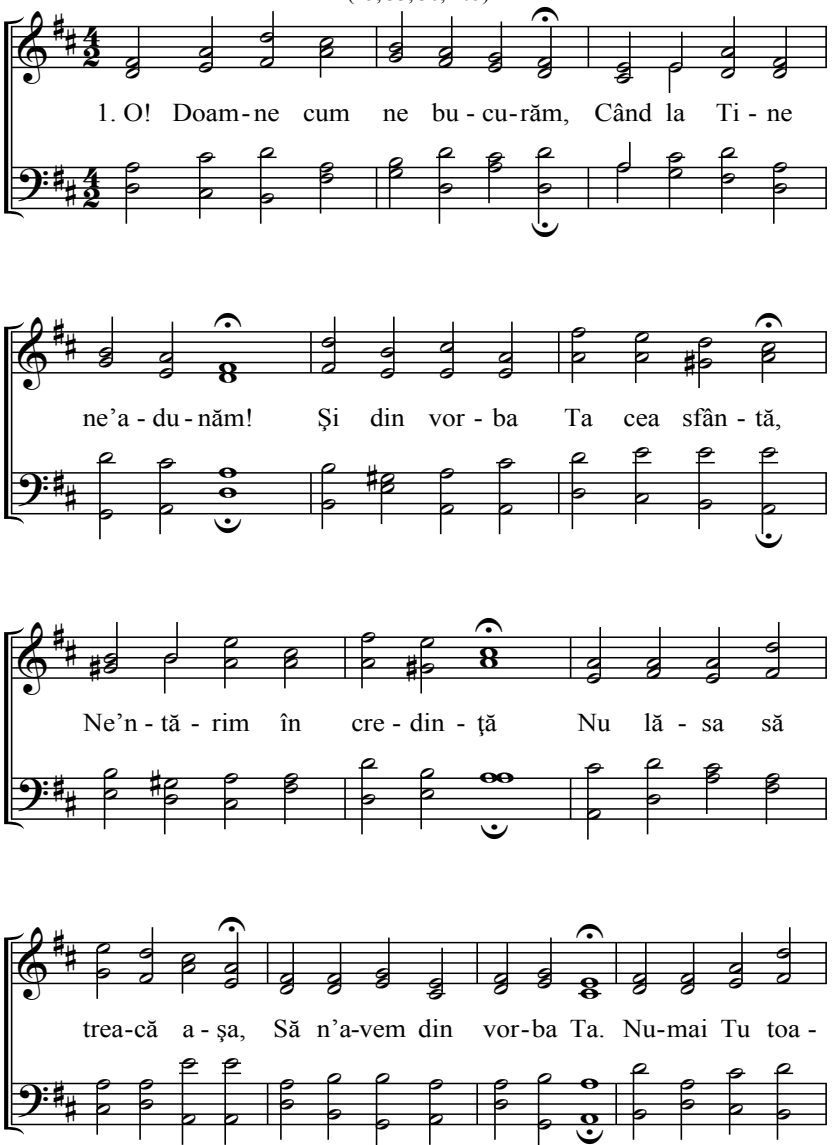

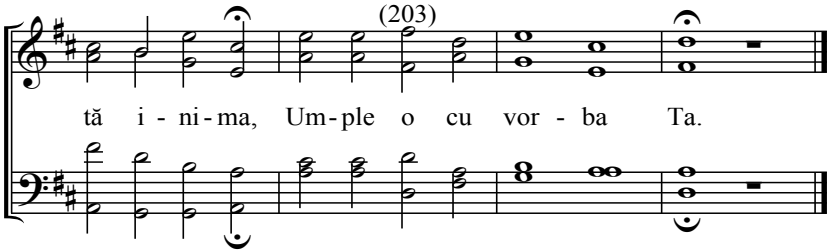

2. Iată la picioare Îţi stăm Şi pe Tine Te rugăm.
Tu nouă ne poţi arăta. Ca să Te putem căuta.
Şi Tu pe noi ne deşteaptă, Să putem vremea toată,
Cât am fi aici pe pământ, Să stăm în al Tău cuvânt.

3. Ne-nvaţă cum pe vrăşmaşul Să-l călcăm în tot pasul.
Toate să putem birui, Numai Ţie a-Ţi sluji.
Şi tot gândul să ne fie, Numai a sluji Ţie.
Şi odihnă să nu căutăm Numa-n veac să ne luptăm.

4. Ca l-apostoli ne dăruie Curată-nţelepciune.
Şi o cunoştinţă sfântă În noi să stăpânească.
Că lumina lumii Tu eşti, Întunericul goneşti.
Tu ne trezeşte inima, Să vedem dreptatea Ta.

5. Şi o iubire fierbinte Tu în noi o aprinde.
Prin răbdări şi bucurie Să-Ţi fim credincioşi Ţie.
Ce Tu porunceşti să purtăm, Cu toţi uşor să ducem.
Şi noi oricare să căutăm Din Tine să ne-nvăţăm.

6. Dă lumină şi iubire În noi în toţi să fie,
Ca noi toţi să putem purta În noi sfântă vorba Ta.
Lasă în noi ca să păzim, Ce noi astăzi auzim,
Ca şi alţii să cunoască, Pe Tini să Te mărească.

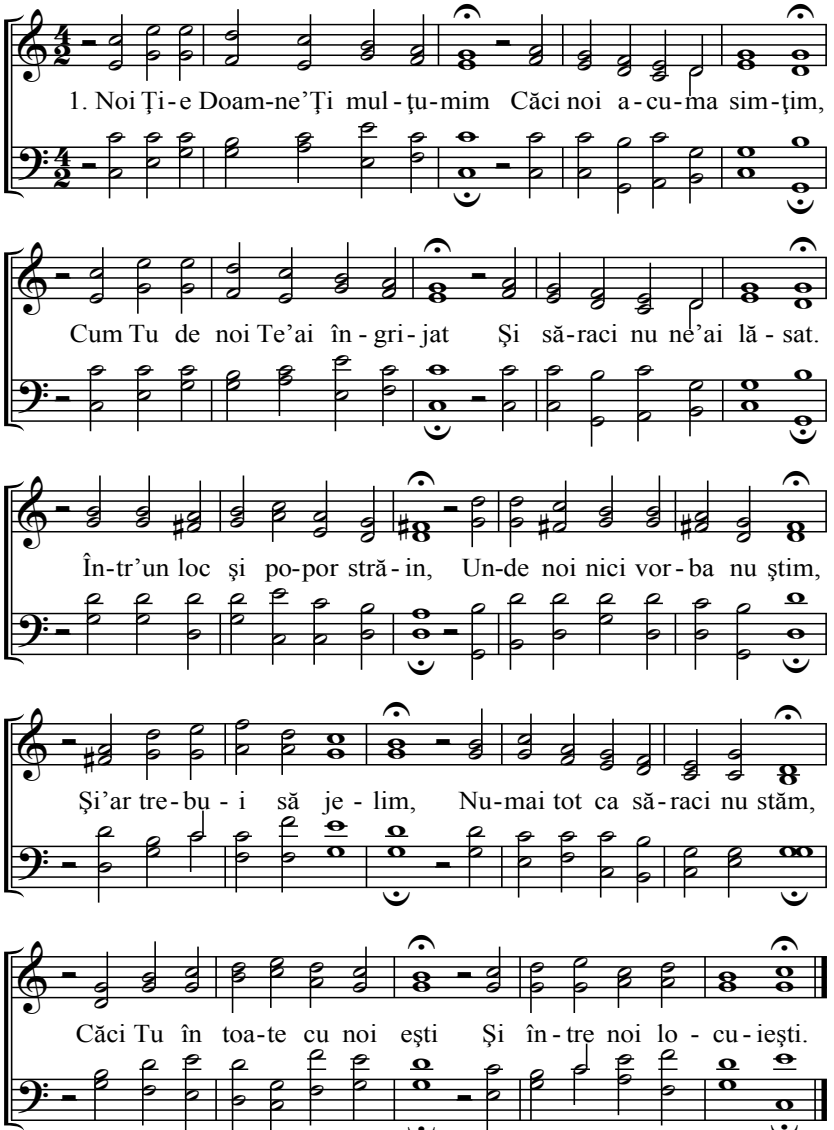
1. Noi Ţi-e Doam-ne'Ţi mul-ţu-mim Căci noi a-cu-ma sim-ţim,
Cum Tu de noi Te'ai în-gri-jat Şi să-raci nu ne'ai lă-sat.
În-tr'un loc şi po-por stră-in, Un-de noi nici vor-ba nu ştim,
Şi'ar tre-bu-i să je-lim, Nu-mai tot ca să-raci nu stăm,
Căci Tu în toa-te cu noi eşti Şi în-tre noi lo-cu-ieşti.

2. Tu eşti cu Duhul Tău la noi, Şi eşti aproape de noi.
Şi între noi viu Te simţim, Ca şi când toţi Te privim.
Tu-n întuneric ne luceşti, Hrană la suflet ne cinsteşti.
Cu iubire ne-ncălzeşti Şi pe noi ne porţi acuma.
Ne petreci în calea asta, Ne ajuţi când ne-am lupta.

3. Tu şi Cuvântul Tău cel sfânt, Nouă l-ai descoperit.
Şi pe noi prin El ne deştepţi, Ce e lipsă ne înveţi,
Cât de frumos Tu ne vorbeşti, Ne mângâi şi ne pomeneşti
Şi mult dar ne dăruieşti. Atunci dorul din inimă,
Când Tu vorbeşti se alină, Bucuria-i deplină.

4. Şi Tu eşti cu iubirea Ta, Între noi la cina Ta,
Oricare poate pe Tine, Doamne să se rezeme.
Tu sângele Tău l-ai vărsat, Izvorul vieţii ne-ai dat,
Ce setea ne-a stâmpărat. El viaţă nouă ne dă
Şi mântuire ne lăsă, Sufletul ni-l adăpă.

5. Tu eşti la noi când doi ori trei, În numele Tău vor fi.
Încredinţaţi cu inima, Pe Tine a Te ruga.
O! că fericiţi noi suntem, Când pe Tine toţi Te vedem
Şi între noi Te avem, Acuma putem noi simţi
Cât de fericiţi am mai fi, Când la Tine am veni.

6. Şi-n nevoi prin lumea asta Tu ne dărui pacea Ta.
Ce cu moartea Ta-i câştigat, Tu nouă în dar ne-ai dat.
Oricât vrăşmaşul de-ar cerca, Cu multe a ne spăimânta
Să ne poată vătăma. În Tine noi pace avem
Şi când Ţie ne-ncredinţăm, Sub scuteala Ta scăpăm.

7. Şi când noi cu Tine suntem, În zadar nu suspinăm,
Că nici o nenorocire, Peste noi jos nu vine.
Nici săgeata vrăşmaşului Şi nicicând poarta iadului
Nu ne prinde-n planul lui. Dumnezeu al nostru rege
Pe oricare ne păzeşte, Şi-ntre noi locuieşte.

8. Între noi eşti Tu nevăzut, Dar nu va trece timp mult,
Când la Tine ne-am bucura În Împărăţia Ta.
Atunci noi cu Tine am fi Şi mărirea Ta am privi,
Numele Tău L-am mări. Rămâi cu noi asta dorim,
De Tine-aici purtaţi să fim, Până sus în cer, Amin!

205 **La Tine voiesc să rămân**

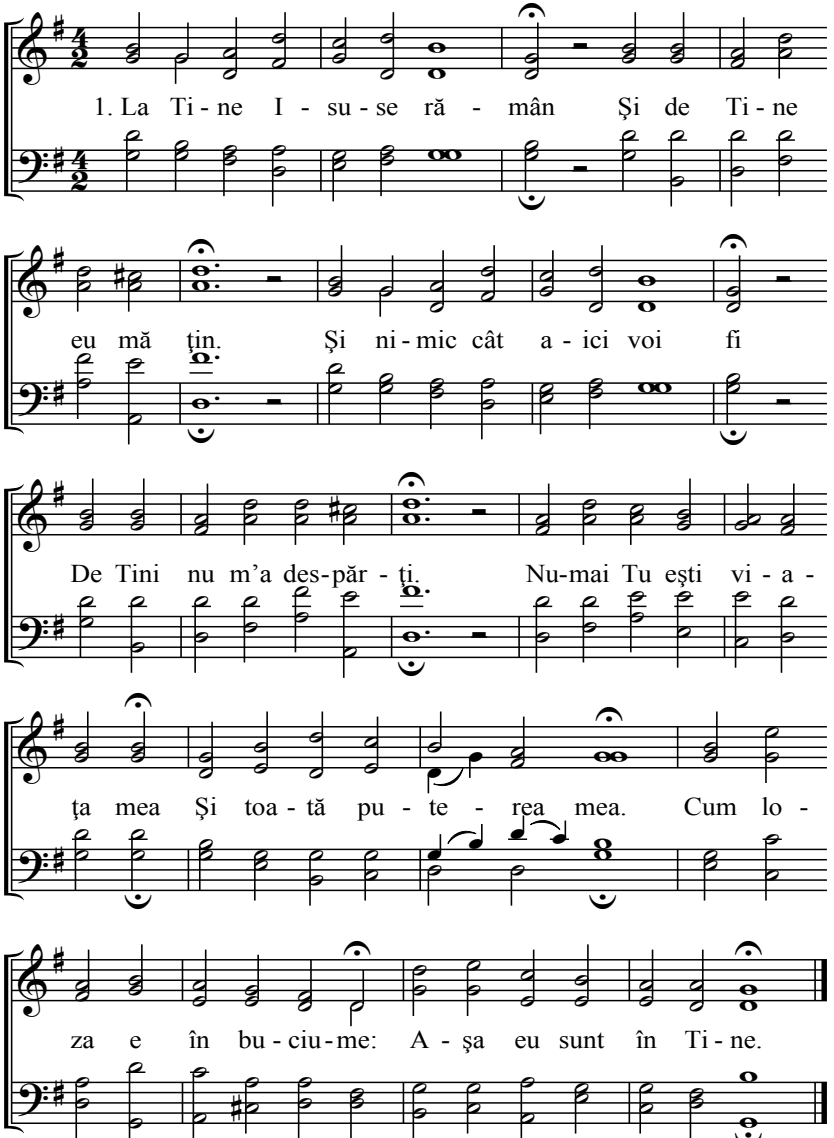

2. Unde-mi poate fi mai bine
Mie decât la Tine.
Cari pentru mini aşa sărac,
Al Tău dar ai câştigat.
Unde pot fi eu mângâiat,
Ca la Tini cari m-ai scăpat,
Care în cer şi pe pământ,
Stăpânirea ai primit.

3. Unde aşa Domn se află,
Ca şi Isus să facă,
Care m-a scăpat din păcat
Prin a Lui sânge curat.
Acelui voiesc a sluji,
Cari pentru mini pătimi,
Credincios a-I fi în toate,
Măcar şi pân' la moarte.

4. Acum Doamne rămân Ţie,
Prin răbdări bucurie.
Al Tău sunt, Ţie m-am predat,
De acum şi până-n veac.
Eu când mi-i chema sunt gata,
A pleca din lume-asta.
A muri'i gata oricine,
Cari de Tine se ţine.

5. Fi-mi aproape jos pe pământ,
Pân' ziua nu s-a sfârşit
Şi seara s-a apropia
Şi noaptea s-a-ntuneca.
Tu mă binecuvintează,
Pe mine mă-narmează,
Zicând: Fiule s-a sfârşit,
Care crede-i fericit.

6. Fi-mi Tu şi atunci aproape,
Când m-apropii de moarte,
Căci precum şi un vânt rece
'Nainte de zori trece.
Când eu ochii voi închide,
Tu duhul mi-l cuprinde,
Ca bucuros să pot pleca,
Tată sus în casa Ta.

206 Tatăl vă iubeşte

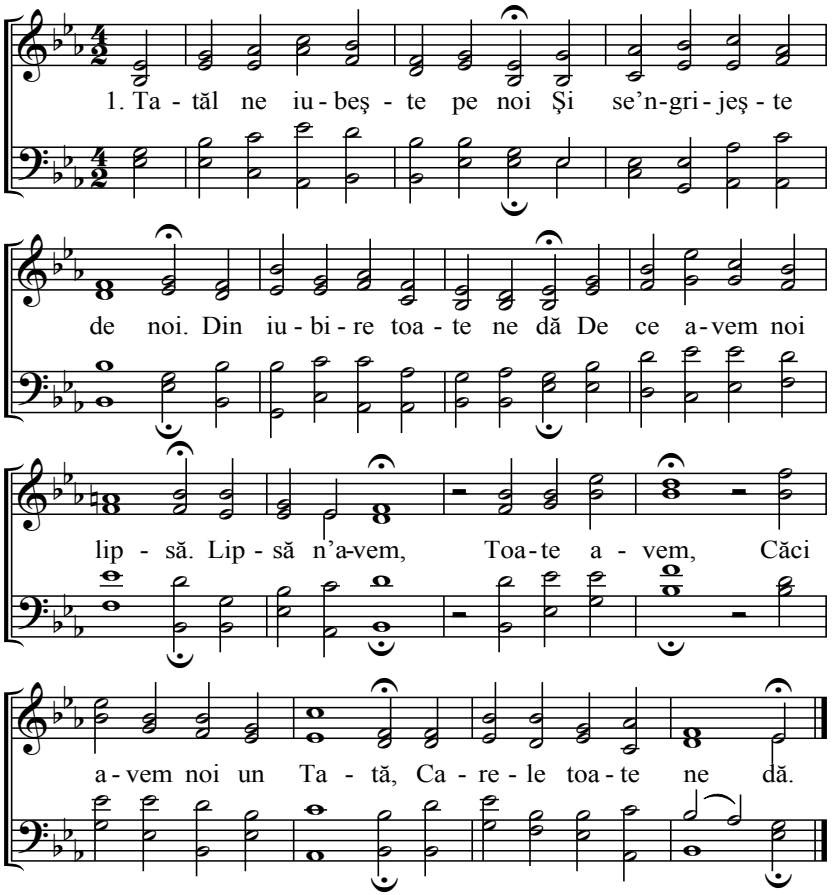

2. Că nu cu aur şi argint
Noi din lume am ieşit.
Numai Dumnezeu cel bogat,
Pe noi pe toţi ne-a scăpat.
Pentru-aceea N-am îngrija,
Ce am bea şi am mânca,
Căci El toate ne va da.

3. El care nouă ne-a făcut,
Atâta bine de mult,
Că El pe Fiul Său L-a dat,
Chinuit de ne-a scăpat.
Şi ne-a căutat Şi ne-a iertat,
Acum cum nu va-ngriji
Şi pe toţi ne-a milui.

4. Noi putem în toată vremea,
Înaintea Lui a sta.
Pentru ajutor a-L ruga,
Cu toţi Lui a ne preda.
El aude Şi voieşte
Şi poate a împlini
Orice bine am dori.

5. Că El prin Fiul Său Isus,
Uşă deschisă a pus.
Ca oricând noi ne supărăm,
La El toţi să alergăm.
La El putem loc să aflăm,
Să ne putem odihni
Şi fără de grij-a fi.

6. Ori gândiţi că eu mă-nspăimânt,
De moarte, ori de mormânt?
Şi oricând Tatăl m-ar chema,
Eu sunt gata a pleca.
Că-i mai bine În cer mie,
Şi des e dorinţa mea,
O! Când Tatăl m-ar chema.

7. El ne-a iubit, acum putem
În veac să ne bucurăm.
El ne-a iubit, acum putem
Pe El în veac să-L lăudăm.
Şi ca copii Toţi ne-am sili,
Pe El în veac să-L cinstim,
Din inimă să-L iubim.

(215)

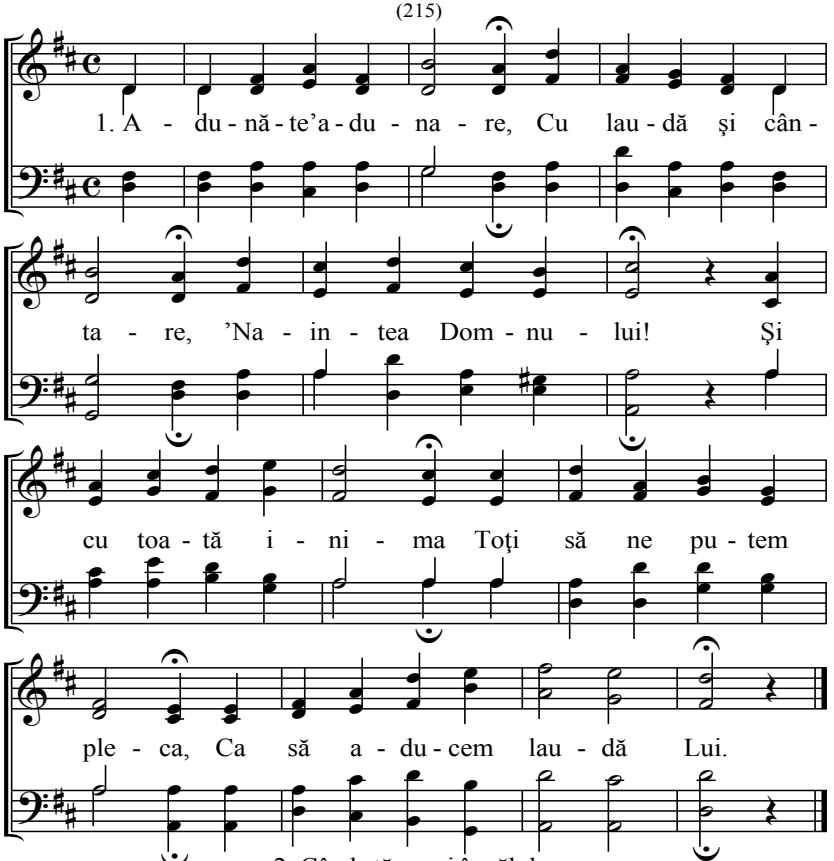

2. Când stăm noi în răbdare,
Domnul ne dă putere
Prin sfânt Cuvântul Lui,
Când înaintea Lui stăm,
Şi-n adevăr Îl rugăm,
Să aşteptăm noi darul Lui.

3. El Cuvântul Lui cel sfânt,
L-a dat aici pe pământ
La cei ce L-au iubit,
Cari voioşi Îl ascultă.
Se predau şi se luptă,
Cu totul până în sfârşit.

4. Doamne-nvăţătura Ta,
Să putem totdeauna
Noi să o ascultăm,
Şi ne dă al Tău îndemn,
Ca oricare să putem
Şi sarcinile să purtăm.

5. Doamne numai vorba Ta,
Poate a ne lumina,
Şi a ne deştepta,
Ca s-avem toţi silinţă
Şi să stăm în credinţă,
Cu vrăşmaşul a ne lupta.

6. Lasă ca tot membrul Tău,
Să-şi primească darul Său
Din Duhul Tău cel Sfânt,
Cu hrana cea cerească.
Cu toţi să se hrănească
Şi să crească desăvârşit.

7. Tu martori ne-ai rânduit,
Prin cari nouă ne-ai cinstit
Al Tău dar bun şi sfânt.
Dă ca şi noi să putem
Înţelepciune s-avem,
Prin mila Ta ici pe pământ.

8. Dă Tu slugilor Tale,
Doamne a Ta putere.
În Evanghelie,
Cari voiesc a se preda
Şi-n toate a se lupta,
Ca să 'mplinească-a Ta voie.

9. Tatăl a Ta lucrare
Şi-a lui Isus răbdare,
Dă Tu-n fiecare.
Şi Tu Duhul Tău cel Sfânt
Îl dă aici pe pământ,
În ai Tăi cu-ndestulare.

10. Doamne adunarea Ta,
Poart-o în iubirea Ta.
Să Te poată lăuda,
Cari prin sânge i-ai scăpat,
Care pe lemn l-ai vărsat,
Sfinţeşte-i Tu prin mila Ta.

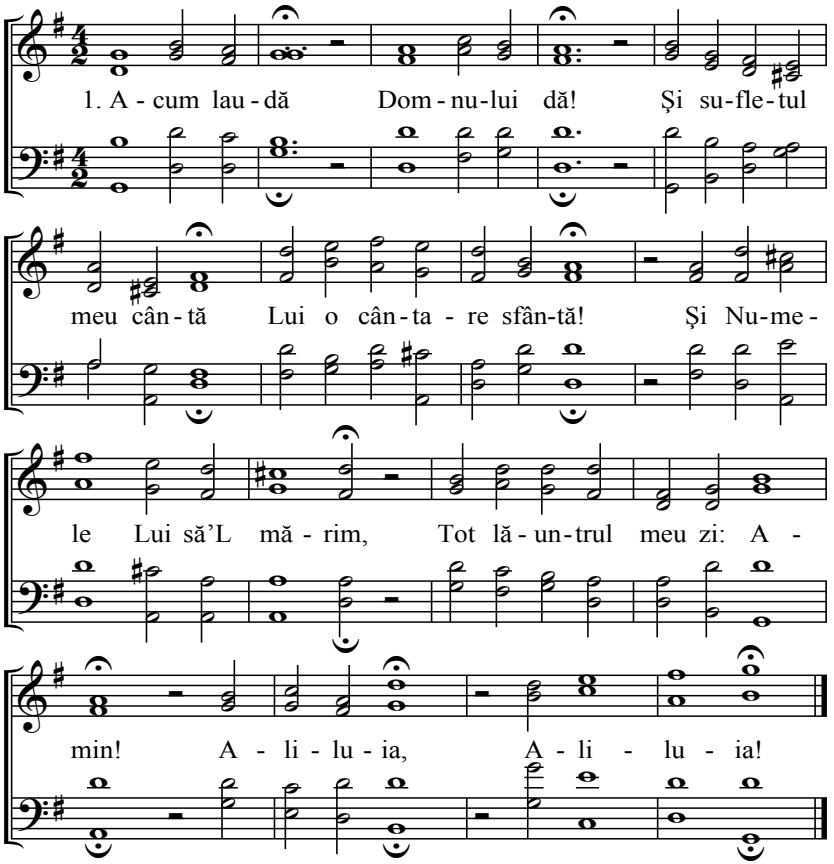

2. Acum laudă Domnului dă.
Nu uita sufletul meu A-L lăuda pe Dumnezeu!
Că El mult bine ţi-a cinstit. De mult păcat te-a curăţit.
Aliluia, Aliluia.

3. Acum laudă Domnului dă,
Că El te-a răscumpărat Şi la rău nu te-a lăsat,
Cari cu milă şi-ndurare, Te-ncununează pe cale,
Aliluia, Aliluia.

4. Acum laudă Domnului dă,
Cari toate-ţi dăruieşte, Inima-Ţi veseleşte!
Şi viaţa-ţi va înnoi, Puterea ta-ţi va întări.
Aliluia, Aliluia.

5. Acum laudă Domnului dă,
El e bun şi răbdător, Milostiv mângâitor!
Şi El ne arată calea, Ne luminează cărarea.
Aliluia, Aliluia.

6. Acum laudă Domnului dă,
El ca Tată se-ndură De fii peste măsură.
Toată vina lor le iartă Şi calea Sa le arată.
Aliluia, Aliluia.

7. Acum laudă Domnului dă,
El e bun şi încrezut, La toţi fiii Săi plăcut.
Ştie slăbiciunea toată, Se îndură şi le iartă.
Aliluia, Aliluia.

8. Acum laudă Domnului dă,
Căci ce ni-s noi oamenii El e izvorul vieţii.
Bunătatea şi mila Lui, Rămâne-n veacul veacului.
Aliluia, Aliluia.

9. Acum laudă Domnului dă,
Cari legământul ţine Şi în Domnul rămâne,
Carele ne-a dat vorba Sa, Ca să ne poarte aicea.
Aliluia, Aliluia.

10. Acum laudă Domnului dă,
Cari şade pe tronul Său Luminat ca Dumnezeu.
Nimic Lui se-mpotriveşte, El pe cei răi nimiceşte.
Aliluia, Aliluia.

11. Acum laudă Domnului dă,
Îngeri ziua şi noaptea Daţi Lui sus toată cinstea.
Voi toţi acum slugile Lui, Care împliniţi voia Lui.
Aliluia, Aliluia.

12. Acum laudă Domnului dă,
Slugii Evangheliei, Ne-ncetat treab-a vesti.
Pământul îi plin de laudă Şi sufletul meu Îi cântă.
Aliluia, Aliluia.

209 **Acum s-a săvârşit**

(148)

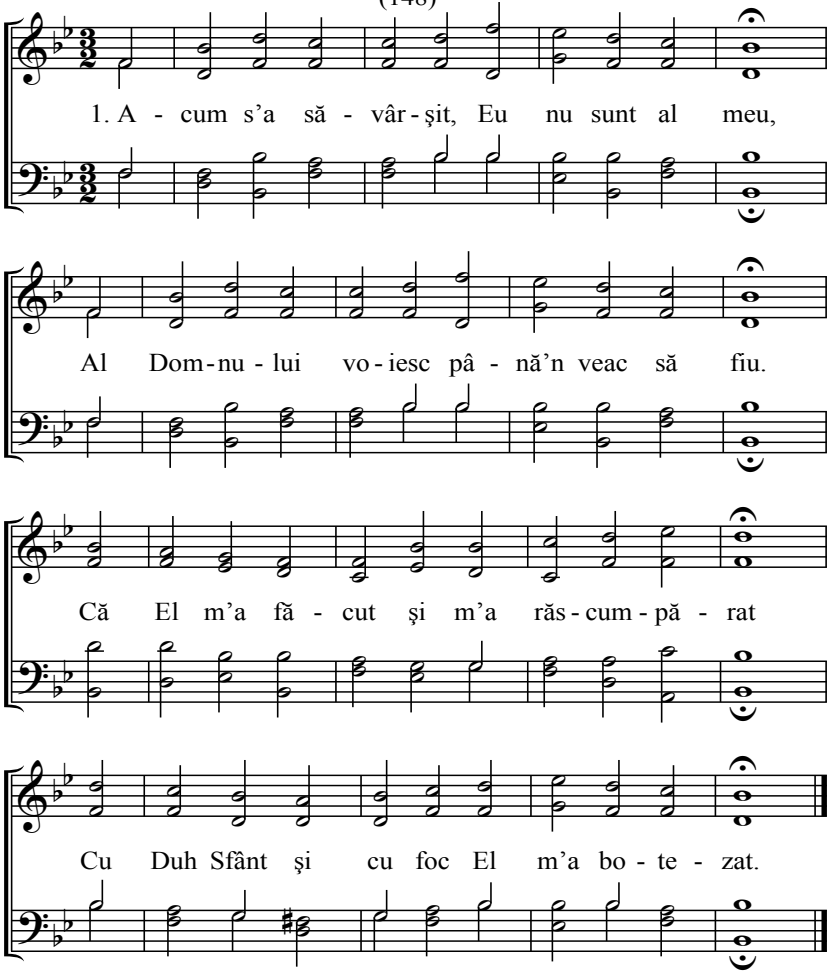

2. Acum s-a săvârşit. Toate le-am urât
Şi numai lui Isus m-am făgăduit.
Din slujba satanei acum sunt scăpat,
Că Isus întru toate m-a îndreptat.

3. Acum s-a săvârşit. Acum sunt scăpat,
De păcat şi de iad sunt răscumpărat.
Cine-i în lume de păcat e robit,
Dar un creştin de Christos e slobozit.

4. Acum s-a săvârşit. Voi pofte fugiţi,
Căci inima mea-i locaş Duhului Sfânt.
El din cer s-a pogorât ca oaspe sfânt
Şi mi-e mângâitor aici pe pământ.

5. Acum s-a săvârşit. Dumnezeu cel Sfânt
E partea mea în cer şi jos pe pământ.
El în mini domnească după voia Sa
Şi eu Îi voi urma cum El m-a purta.

6. Acum s-a săvârşit. Eu sunt fericit
Şi eu Domnului dau al meu orice gând,
A vorbi şi-a lucra după voia Lui,
A ruga şi-a cânta laudă Tatălui.

7. Acum s-a săvârşit. Eu sunt în Tine
Tu eşti viaţa mea, rămâi cu mine,
Ca un învăţăcel acum Îţi urmez,
Prin toată necinstea nu mă ruşinez.

8. Acum s-a săvârşit. Eu mor bucuros,
Că nici o temere nu e în Christos.
Trupul putred îşi află odihna sa,
Iar duhul la Tatăl ceresc a zbura.

9. Acum s-a săvârşit. Dar eu mai smintesc
Şi de multe ori eu singur poticnesc.
Dar pentru aceea nu m-oi îndoi,
Căci Domnul e bun şi El mă va-ntări.

10. Acum s-a sfârşit. Mântuitorule,
Eu Ţie mă predau Tu fii cu mine.
Ţie trăiesc şi mor credincios voi fi,
Dar şi Tu Doamne nu mă vei părăsi.

210 Domnul e plata voastră

(1)

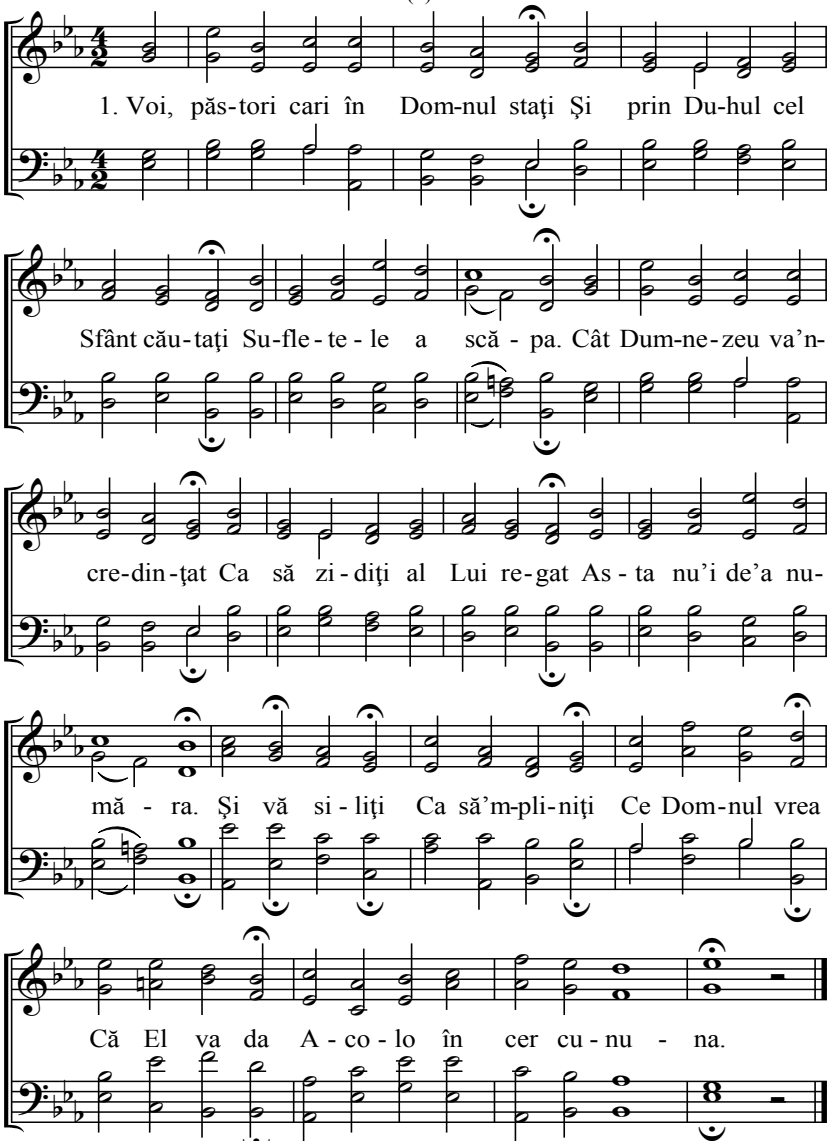

2. Voi lucrători, cari vă siliţi, Evanghelia s-o vestiţi
Şi-ntre oameni s-o cinstiţi,
Căci mare plată veţi avea, Când Isus vă va afla-şa.
În lucrul Său să sporiţi,
Acuma fraţi, Cari vi-s chemaţi Întru asta Să vă trudiţi,
Ca în Christos toţi să trăiţi.

3. Voi păzitori fiţi câştigaţi, Domnul vine şi-L aşteptaţi,
Plata să vă căpătaţi,
Între cei fericiţi veţi fi Şi-atunci se va descoperi
Cu ce veţi fi aşteptat,
Acel suflet, Cari pe pământ Pătimeşte Şi va răbda,
Între aleşi s-a număra.

4. Oricărui slugă s-a pritit, Că bine are de păzit,
Ce Dumnezeu i-a cinstit,
Cum trebuie să păzească, Cu sămânţa să sporească,
Rod s-aducă însutit,
Că oricare Ce aude Şi păzeşte În inimă,
Primeşte plata deplină.

5. Toţi sunt tari slugii lui Christos Cari fac voia Lui aici jos,
Bucuros o împlinesc,
A face bine se silesc Şi într-asta se veselesc,
Când suflete dobândesc,
Slug-acela Se va mări Care aşa va împlini,
Dumnezeu truda-i va plăti.

6. O! Tu Mântuitorule, Cu Duhul Tău dăruie-le
Din nou slugilor Tale,
Ca oricare să se silească Slujba Ta să împlinească
Şi rod bun să aducă,
Cari se silesc Şi dobândesc Cu talantul Tău lucrează,
Tu îi binecuvintează.

7. Oricari pe Dumnezeu slujesc. Din Cuvântul Său se zidesc,
Mângâiere-n veac primesc.
Din zi în zi s-apropie, Unde nici o lipsă nu e.
Acolo se veselesc,
Căci El vede Cine-I crede, Cuvântul Său Cât ici va fi,
Satana nu-l va birui.

8. Deşi fiii credincioşi sunt Şi n-ar păcătui nicicând
Tot le treabă-nvăţământ,
Ei în şcoală se adună, Unde Christos îi învaţă,
Să păzească-a Lui cuvânt,
El le pune În inimă. O iubire Şi nădejde
Şi în credinţă-i petrece.

211 Mai este odihnă pentru noi

(62)

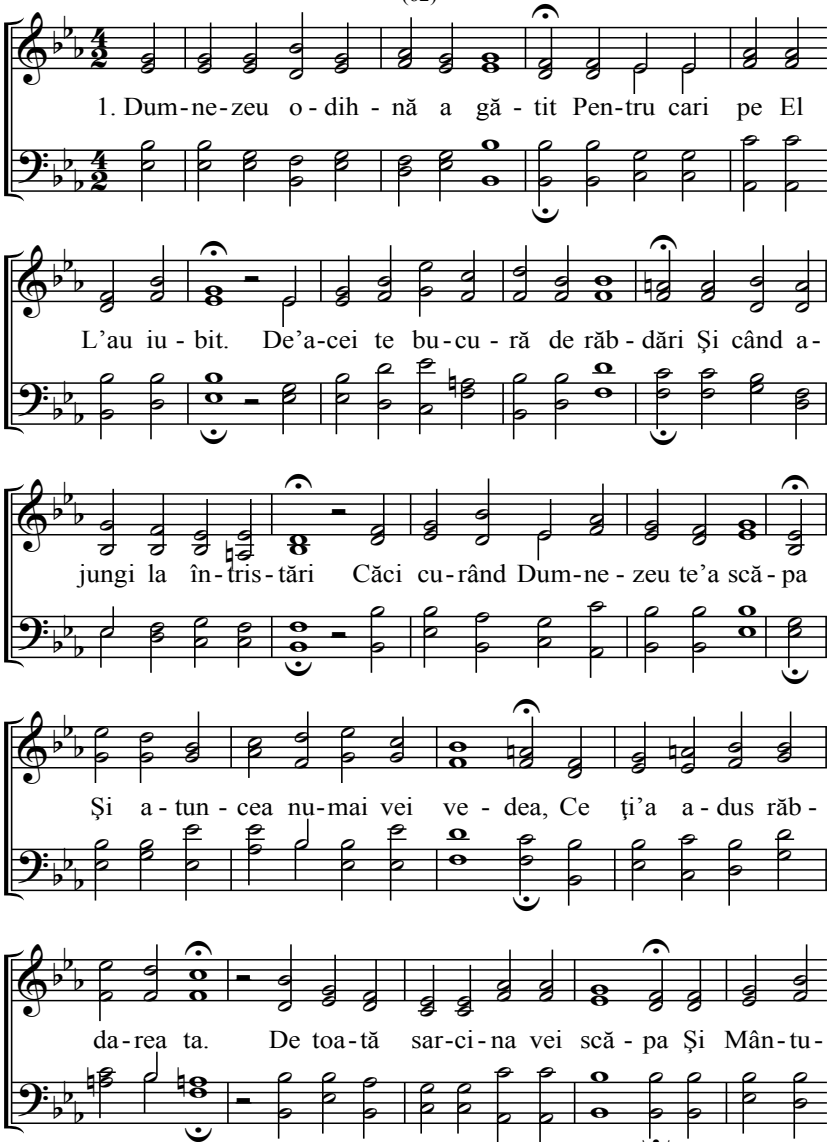

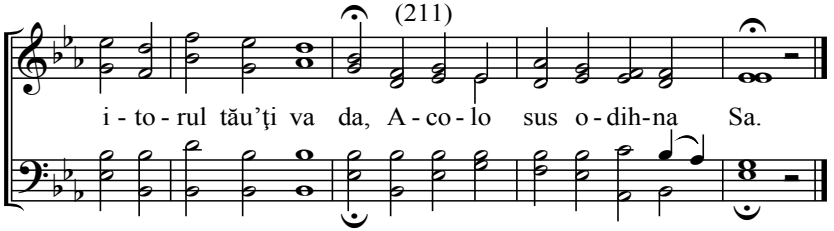

2. Dară când noi credincioşi am sta
Şi-n toată vremea ne-am lupta.
Şi când acolo sus ne-am afla
El nouă odihna ne-a da.
Deci cu pază trebuie să stăm,
Să luăm seama şi să căutăm,
Cu păcatul să ne luptăm
Şi toţi să stăm cu vrednicie,
Ca nici unul să nu-ntârzie,
A intra în fericire.

3. Şi tu popor nou al Domnului,
Vezi la Israel fapta lui.
Învaţă-te tu din pilda lui.
Şi crede vorba Domnului.
Fără murmur toate le poartă
Orice necaz din lume rabdă
Şi Domnului tu te predă,
Că El de Tine se va-ngriji,
Până când tu aicea vei fi,
Din toate te va mântui.

4. Acolo noi toţi ne-am veseli,
Când lacrimile am sfârşi.
O! cum de bucuroşi am cânta,
Când la Tatăl sus ne-am scăpa.
Când moartea şi toată răbdarea,
De noi nu s-a mai apropia,
Căci Domnul ne va mângâia.
Acolo plângere n-a mai fi,
Căci Domnul nouă ne va împlini
Cât încă noi nici n-am gândi.

5. Şi acolo noi ne-am odihni,
Şi fără de grijă am fi.
Auziţi voi cei însărcinaţi,
În Mâna Domnului vă daţi.
Numai grăbiţi şi vă câştigaţi
Şi aici mult nu întârziaţi,
C-acolo sunteţi aşteptaţi.
De-aceea acum sufletul meu,
Veseleşte-te în Dumnezeu,
Că te-a scăpat din chinul tău.

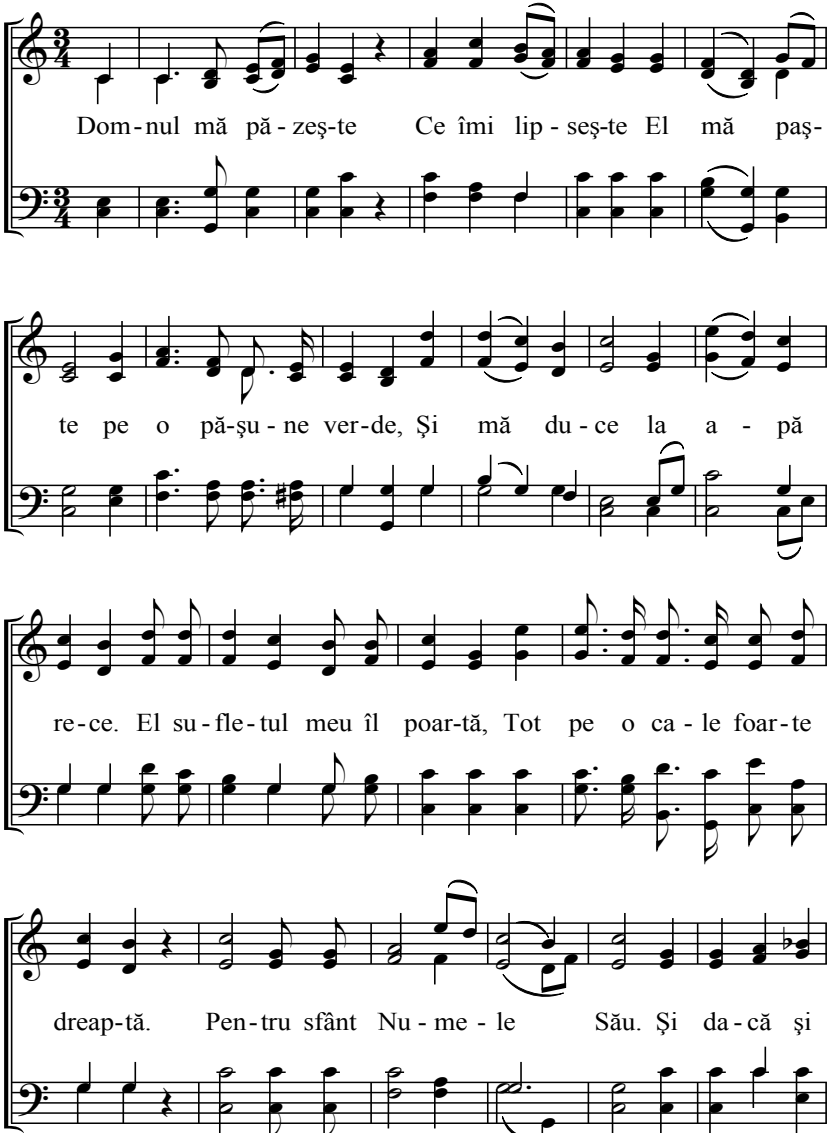
Dom-nul mă pă-zeş-te Ce îmi lip-seş-te El mă paş-
te pe o pă-şu-ne ver-de, Şi mă du-ce la a-pă
re-ce. El su-fle-tul meu îl poar-tă, Tot pe o ca-le foar-te
dreap-tă. Pen-tru sfânt Nu-me-le Său. Şi da-că şi

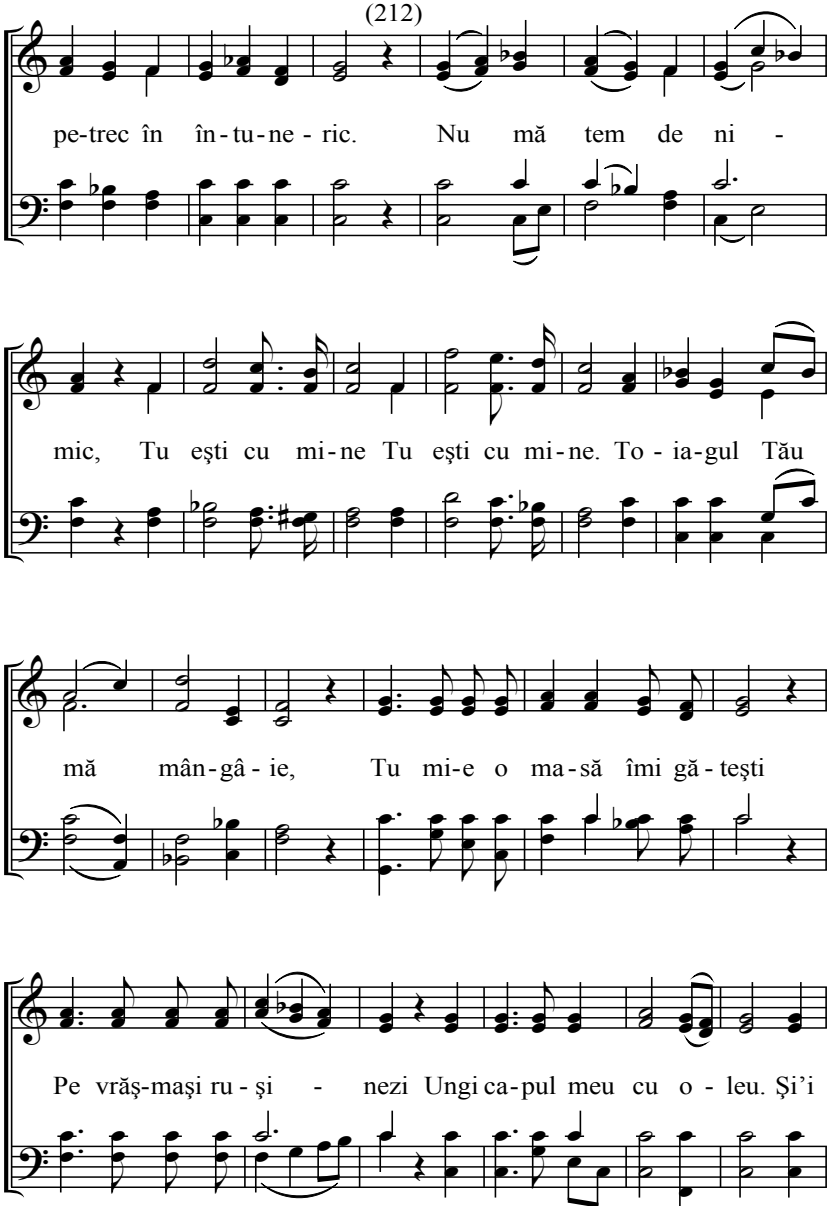
pe-trec în în-tu-ne-ric. Nu mă tem de ni -
mic, Tu eşti cu mi-ne Tu eşti cu mi-ne. To-ia-gul Tău
mă mân-gâ-ie, Tu mi-e o ma-să îmi gă-teşti
Pe vrăş-maşi ru-şi - nezi Ungi ca-pul meu cu o-leu. Şi'i

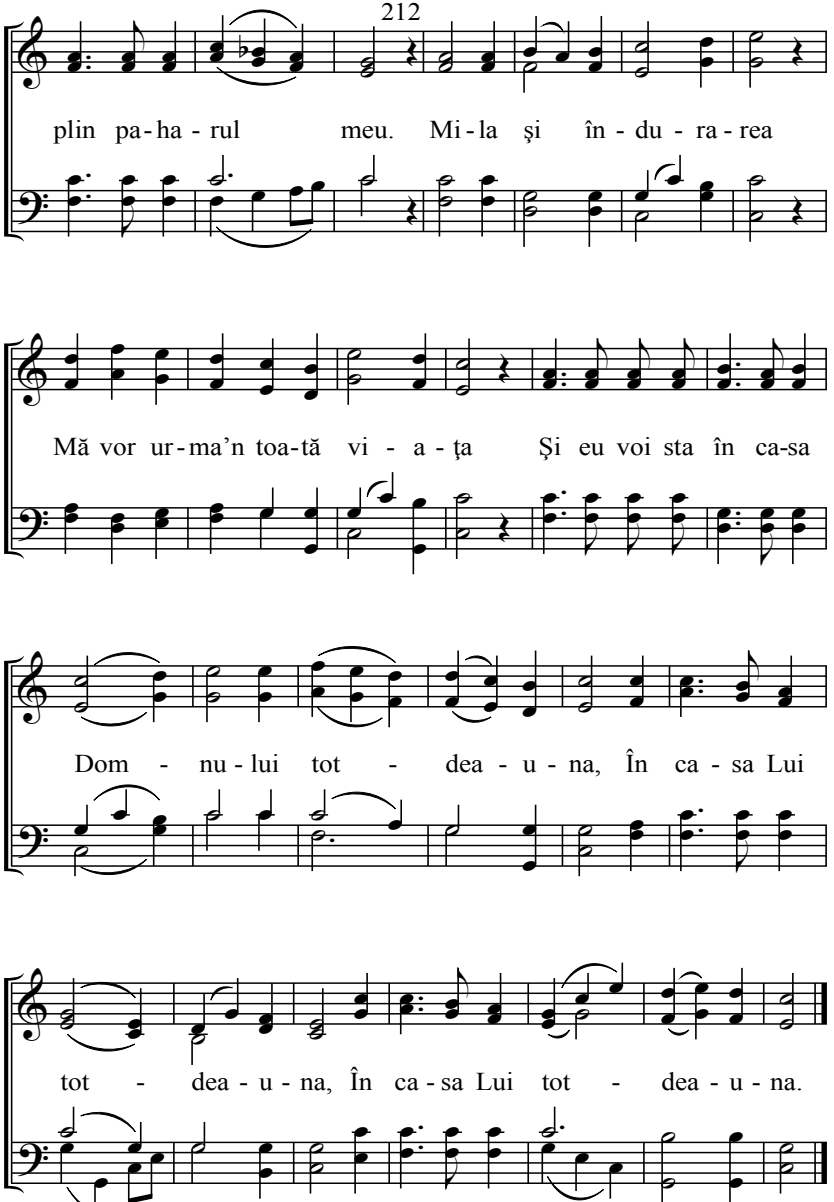
plin pa-ha-rul meu. Mi-la şi în-du-ra-rea
Mă vor ur-ma'n toa-tă vi-a-ţa Şi eu voi sta în ca-sa
Dom-nu-lui tot-dea-u-na, În ca-sa Lui
tot-dea-u-na, În ca-sa Lui tot-dea-u-na.

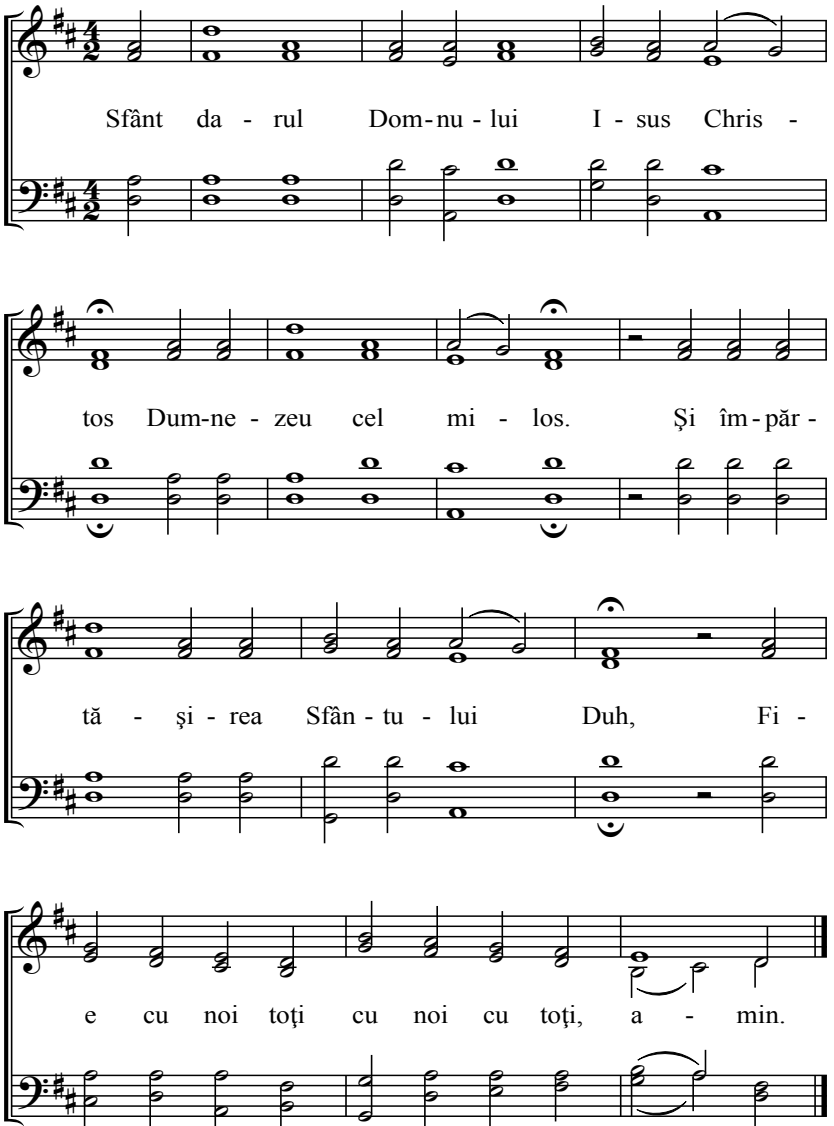
Sfânt da - rul Dom-nu - lui I - sus Chris -
tos Dum-ne - zeu cel mi - los. Şi îm-păr -
tă - şi - rea Sfân - tu - lui Duh, Fi -
e cu noi toţi cu noi cu toţi, a - min.

214 Înainte de adunare

(15, 33, 36, 51, 205)

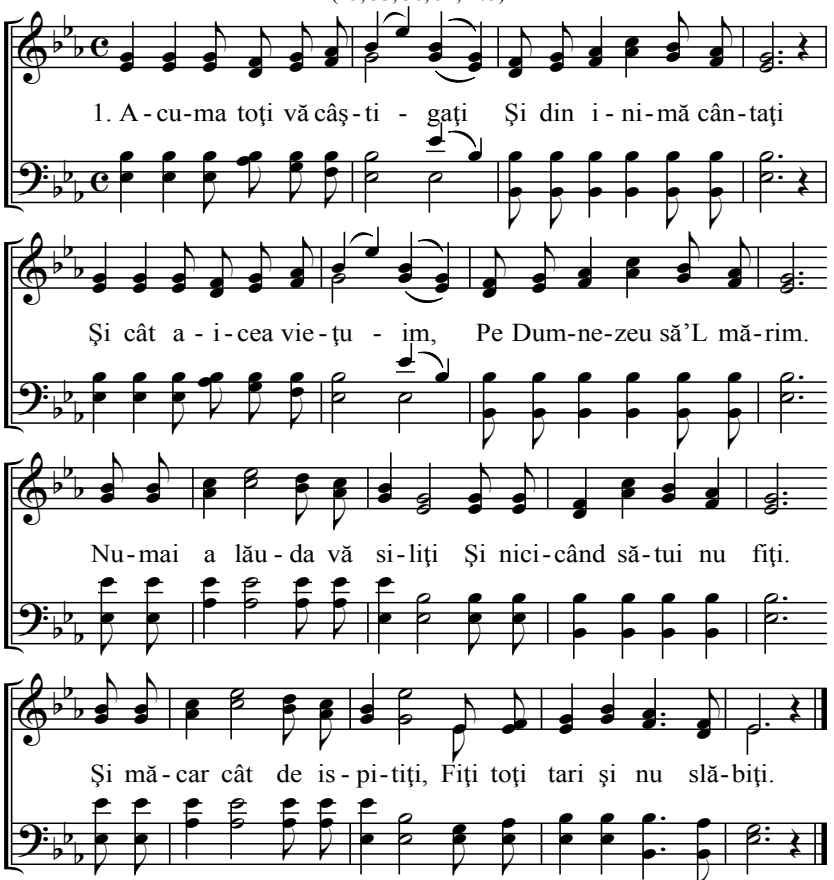

2. Precum sus îngerii cântă, Dumnezeu îi învaţă
Şi noi dela El aşteptăm Cum pe pământ să-I cântăm
Că El inimi ne-a dăruit De noi pe El L-am simţit
Şi glasuri El nouă ne-a da, Ca noi să-L putem lăuda.

3. Nu suntem ca cei de demult Ce de dureri n-au putut
Pe sălci harfele-au agăţat, Pe Domnul nu L-au lăudat.
Noi nu voim ca ei a fi, În babilon a robi.
Fii liberi în Sion suntem Şi cetăţeni rămânem.

215 Tu mare arhiereu

(207)

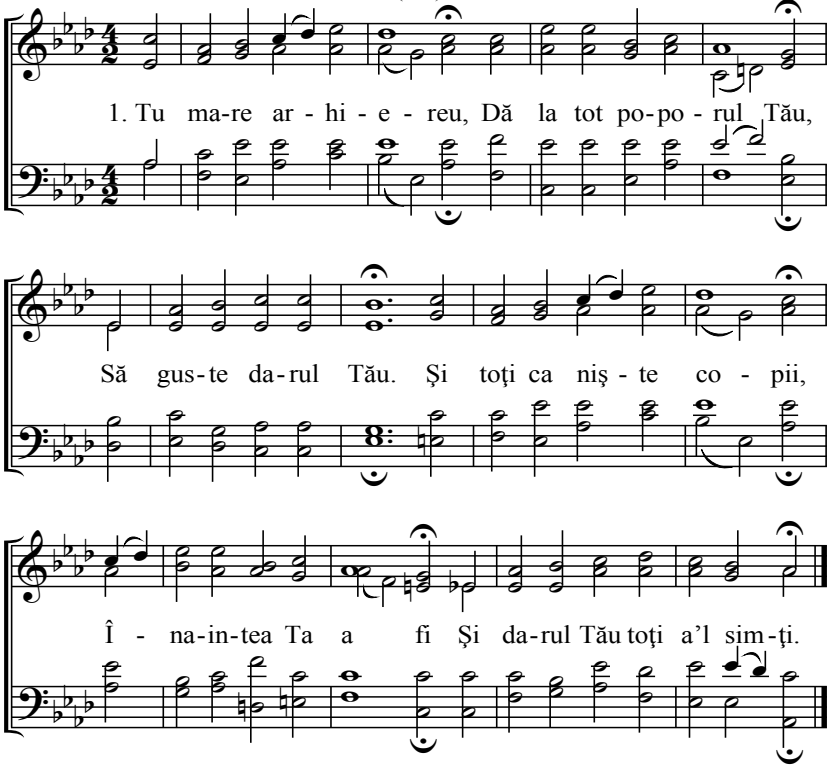

2. Tu pe noi ne deşteaptă, Ca oricare să poată,
Lucrul Tău să-l vadă. Şi Tu ne întăreşte,
Ca să putem petrece, Noi în toate cu nădejde.

3. Mâinile ne ridică, Sufletul ni-l câştigă,
Trupul templu ni-l fă. Acum voia Ta fie
Duhul peste noi vie Ce num-adunarea-L ştie.

4. O! Tu Doamne Isuse, Peste oricare varsă,
Din Duhul Tău lasă. Şi când 'naintea Ta stăm,
Să putem să Te rugăm Şi toţi Ţie să ne predăm.

216 Cântarea copiilor

(142, 163, 169)

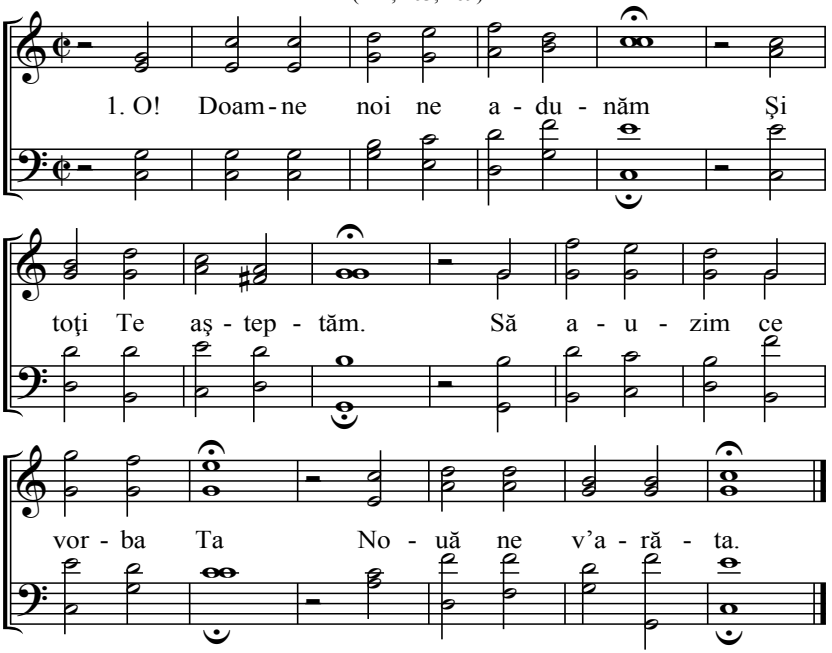

2. Tu ne deschide inima, Ca şi la Lidia,
Ca să putem cu inima, Cuprinde vorba Ta.

3. Că noi voim a asculta, Ce Tu ne-i învăţa,
Astăzi prin sfântă vorba Ta Nouă ne-i arăta.

4. O! Isuse rămâi la noi, Fii-ne ajutori,
Prin lumea asta a umbla, În vremea asta rea.

217 Cântarea copiilor

(93, 186)

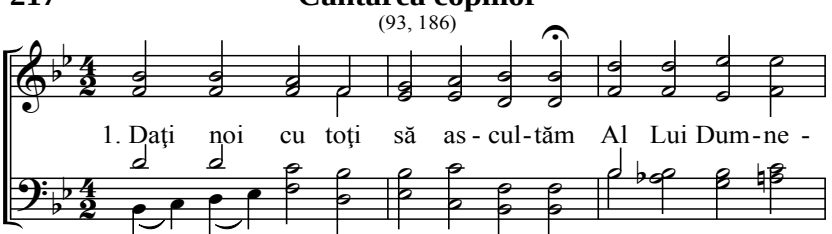

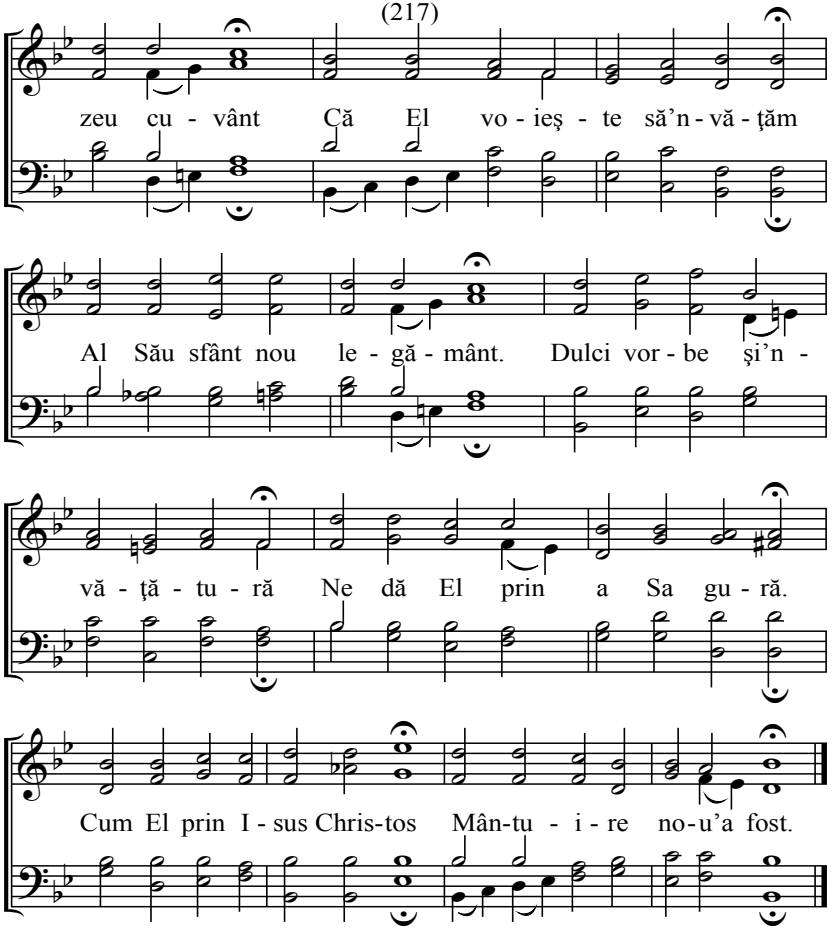

2. Deschide-ne inimile
Să avem amintire,
Noi toţi în toate zilele
De a Ta mântuire,
Ca să cinstim pe Dumnezeu
Învaţă-ne prin duhul Tău
Pe toţi ne înnoieşte,
La Tine ne primeşte.

218 O! Doamne cum ne bucurăm

(93, 186)

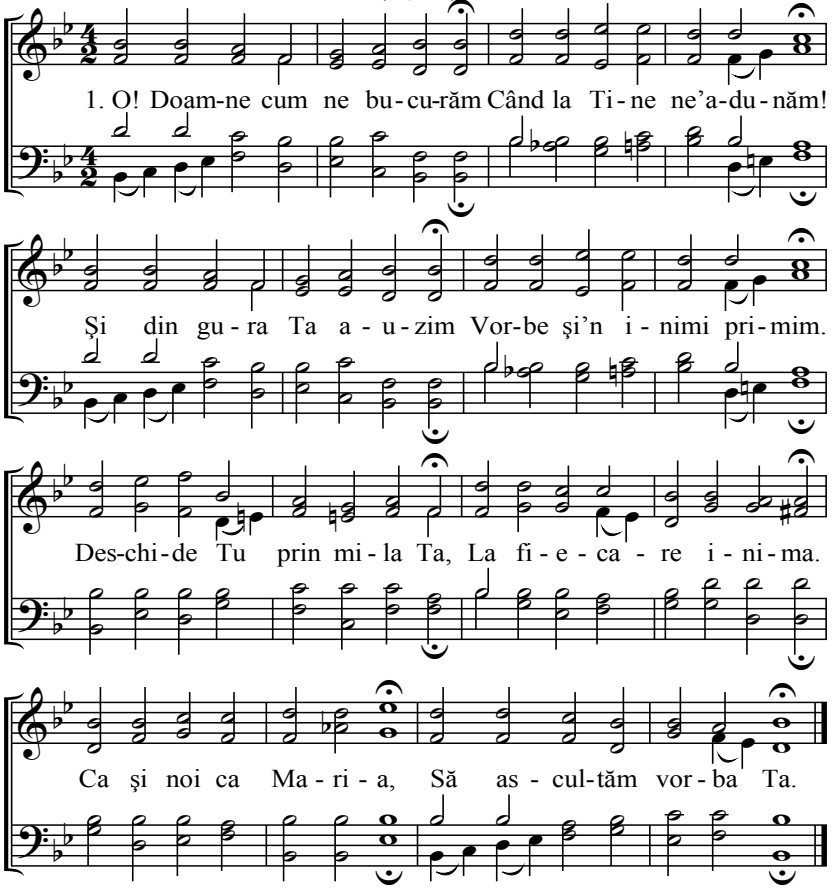

2. Şi vorba Ta în inimă,
Să prindă rădăcină.
Ca s-aducem rod prisosit,
Noi prin Duhul Tău cel Sfânt,
Căci atunci Te poţi bucura.
Când Tu în noi rod vei vedea.
Atunci Te putem sluji,
Şi în veac a Te mări.

219

O! Doamne priveşte la noi jos

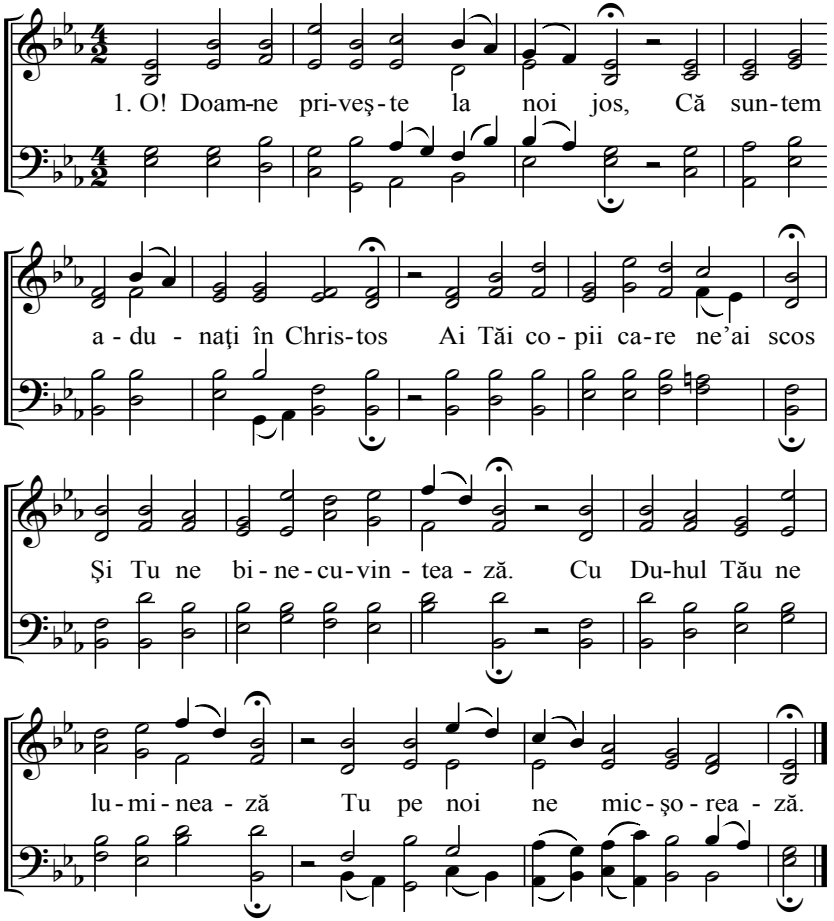

2. Lasă Tu între noi pacea Ta,
Ca să ne putem toţi apleca,
Câţi aicea ne-am aduna.
Sunt numai doi-trei să se-adune.
Cu toţi în al Tău preasfânt nume,
Între noi pacea Ta pune.

220

Îndurarea

(25, 41, 75, 145, 227)

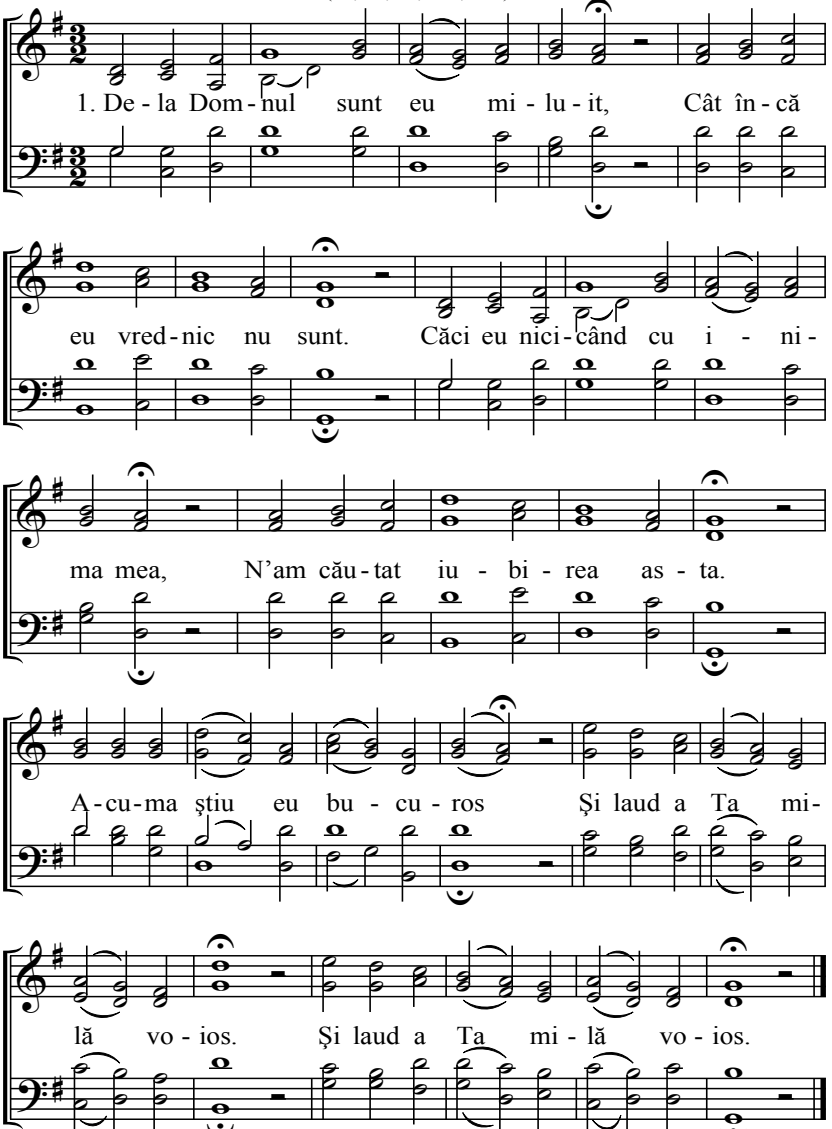

2. Numai mânie am câştigat,
Dar Dumnezeu s-a îndurat.
Şi El cu Sine mă împăcă
Şi cu sângele mă spălă.
De unde s-a făcut asta?
Numai din îndurarea Sa,
Numai din îndurarea Sa.

3. Aceasta Doamne eu recunosc
La oricare mărturisesc.
Că eu aşa m-aş fi prăpădit,
De Tu nu m-ai fi miluit.
Eu m-aplec şi sunt bucuros
Şi laud a Ta milă voios,
Şi laud a Ta milă voios.

4. Miluit sunt pentru aceasta,
Doamne în veac Te voi lăuda,
Într-aceasta e credinţa mea.
Şi-ntr-asta e rugarea mea,
Pentru asta rabd în toate,
Măcar şi până la moarte,
Măcar şi până la moarte.

5. Tu eşti avut în milă Doamne
N-o trage nici de la mine,
Ci mă poartă cât aici voi fi,
Ca la Tine să pot veni,
Unde eu mă voi bucura,
Doamne de îndurarea Ta,
Doamne de îndurarea Ta.

6. Tu Isuse mă poţi învăţa,
Ca eu milă să pot avea.
Precum Tu Te-ai predat răstignit,
Pentru cei ce nu Te-au iubit.
Şi cu sângele i-ai scăpat,
Pentru că Tu eşti îndurat,
Pentru că Tu eşti îndurat.

221 Acum am aflat temelia

(25, 41, 75, 145, 227)

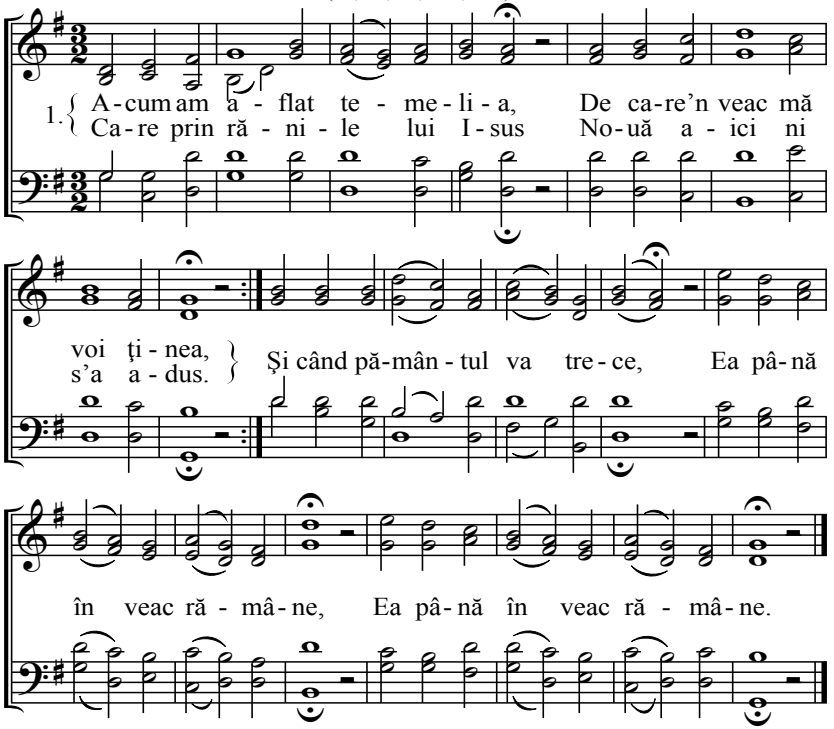

2. Temelia care de păcat Şi de rane m-a vindecat.
Şi de toate ea m-a curăţit Şi de blestem m-a mântuit.
Sângele Lui cari L-a vărsat, :,: Îl vesteşte că-i îndurat. :,:

3. În asta mă voi încredinţa Şi cu totul mă voi preda.
Şi când păcatul mă va-ncerca, La Dumnezeu voi alerga
La El aflu-n vremea toată, :,: Îndurare nesfârşită. :,:

4. Eu când înapoia mi-am căutat Pe unde şi cum am umblat.
Acuma mă pot eu întrista Şi eu nu pot a mă lăuda,
Dar prin asta sunt mângâiat, :,: Căci Dumnezeu e îndurat. :,:

5. Acuma e a mea cerere, Către Cel plin de-ndurare,
Ca El pe mine să mă poarte, Să nu-L mai uit pân' la moarte
Şi măcar şi prin răbdare, :,: Să cred a Lui îndurare. :,:

6. De asta voiesc a mă ţinea, Cât pe pământ voi rămânea,
Şi tot în asta mă voi zidi Până când aicea voi fi.
Şi cântând mă voi bucura :,: Doamne de îndurarea Ta. :,:

222 Acest ceas e fericit

(215)

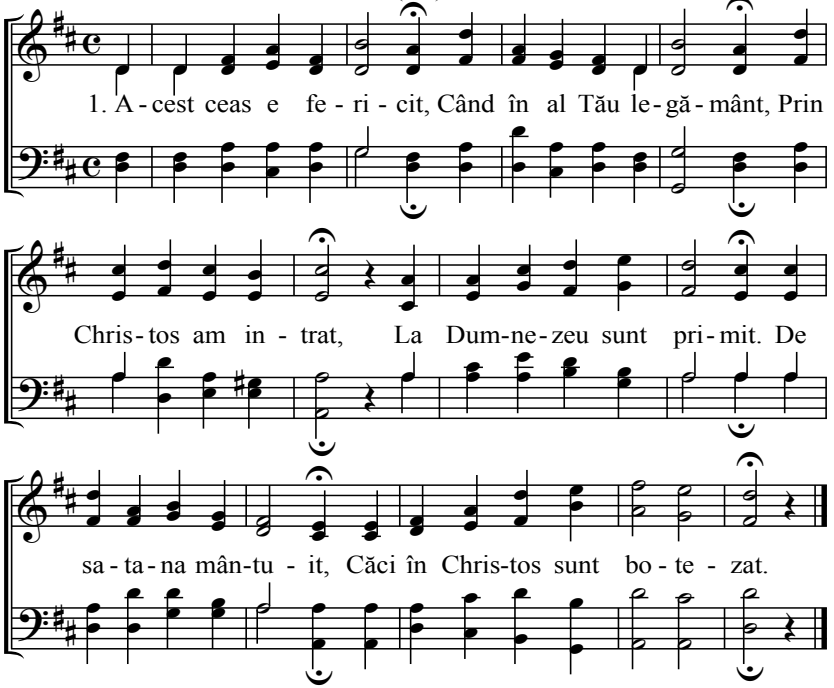

2. Prin voia lui Dumnezeu, Isus Christos darul Său
Deplin mi l-a cinstit, Prin al Său nou legământ.
Am primit eu pe pământ, Îmbrăcământul cel mărit.

3. Sfânt sângele lui Christos, Mă spălă aşa frumos
De-al meu mare păcat. El darul Său mi-a cinstit,
Acum mă văd fericit, Că în popor sunt numărat.

4. Şi cu El sunt încopciat, Între aleşi numărat,
Cu cel drept Israel, Care-i în Christos legat
Şi-n moartea Lui s-a predat, E un adevărat creştin.

223 **Steaua de dimineaţă**

(210)

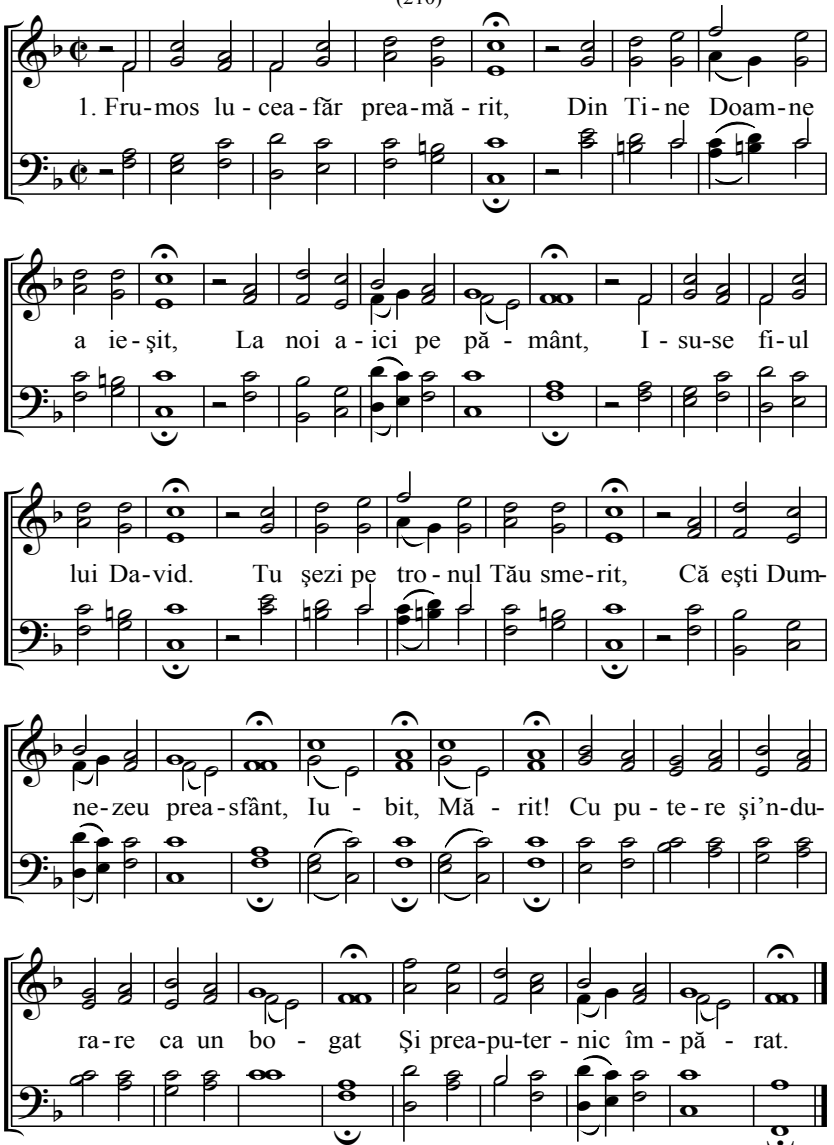

2. O Isuse Tu eşti preasfânt. Nimic în cer şi pe pământ
Nu-i aşa de preţuit,
De-acei voiesc a Te lăuda, Că Tu Evanghelia Ta,
În lume o ai vestit,
Ţie Doamne!
Îţi voi sluji, Te voi cinsti şi preamări
Că Tu eşti pâinea vieţii.

3. Tu aprinde în inimă. Din a Ta sfântă lumină,
Şi din a Ta iubire.
În toate mă întăreşte, În trupul Tău mă primeşte,
Să fiu membru în Tine,
După Tine!
Milostive, mult doreşte inima mea
Că în Tine mi-e viaţa.

4. Şi când Îţi arăţi faţa Ta, Din cer toată bunătatea,
Bucuros mă veselesc.
O! Isuse Tu eşti al meu, Mă mângâi cu Cuvântul Tău,
Căci prin El vreau să trăiesc,
Şi acuma!
Peste mine Tu priveşte din tronul Tău
Să fiu după cuvântul Tău.

5. O! Tatăl ceresc şi preasfânt, Din-ceput spre mine-ai privit.
Prin Fiul Tău m-ai iubit,
Inima mea s-a veselit. Când cu Fiul Tău m-am unit
Şi Lui cu tot m-am jertfit,
Laudă, Cinste!
Şi mărire Lui să-I fie că s-a-ndurat
Şi nouă viaţă mi-a dat.

6. Cântaţi-I toţi cu harfele Şi din toate inimile,
Noi în toate să-L mărim.
Noi cu Isus Christos să fim. Oricât aicea vieţuim,
În credinţă să trăim.
Lăudaţi, Cântaţi!
În dreptate, El în toate fie lăudat,
El e al nostru Împărat.

7. Ne bucurăm Domnul nostru, Căci dintâi şi-n urmă eşti Tu,
Începutul, sfârşitul.
Tu viaţa Ta ai jertfit Şi în rai loc ne-ai pregătit
Şi-acum ne porţi ca un sfânt.
Amin! Amin!
Soare iubit vino curând nu-ntârzia
Şi descoperă faţa Ta.

224 **Locţiitorul**

(12, 79)

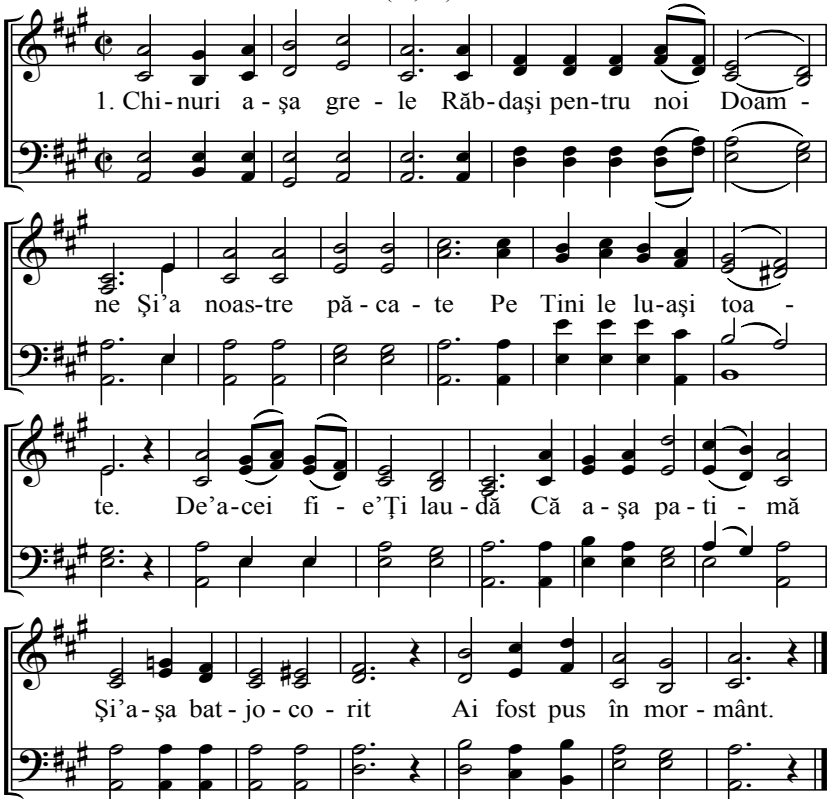

2. Tu Doamne Te-ai luptat Şi din moarte ne-ai scăpat
Şi Tu ai fost legat, Dar pe noi ne-ai dezlegat.
Tu ai fost răstignit, Pe noi ne-ai mântuit,
Cu scump sângele Tău De-al nostru păcat greu.

3. Ne-ajută să putem, În patimi să ne luptăm,
Când sub poveri venim, La crucea Ta să gândim,
Şi cum Tu Te-ai lăsat, Cu spini încununat,
Dă şi noi să putem Batjocuri să purtăm.

4. Noi la Tini să privim, Când în necazuri venim,
Ca Tine să putem, Cu moartea să ne luptăm.
În a Ta viaţă Pe noi ne învaţă.
Şi acuma să ştim Trupul să-l răstignim.

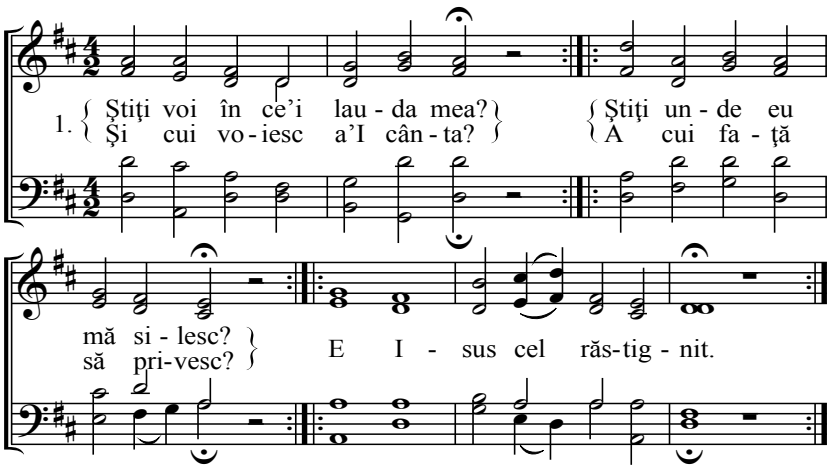

2. Cine e credinţa mea, Cine-mi deschide gura?
Cine pe mini m-a scăpat Şi păcatul mi-a iertat?
:,: E Isus cel răstignit. :,:

3. Cine e puterea mea Şi cine mi-e viaţa?
Cine-i cari mă face drept, Credincios şi înţelept?
:,: E Isus cel răstignit. :,:

4. Cine-i mângâierea mea Şi toată apărarea?
Cine-mi poartă inima Şi îmi leagă durerea?
:,: E Isus cel răstignit. :,:

5. Cini mă scapă de moarte Şi-mi ajută în toate?
Loc în cer sus mi-a gătit, cu toţi îngerii în rând.
:,: E Isus cel răstignit. :,:

6. Cini m-a striga din mormânt Oasele-ntr-una punând
Cine mă va învia Şi m-a duce-n casa Sa?
:,: E Isus cel înviat. :,:

7. Cine prin puterea Sa Mi-a dobândit viaţa?
Cu Dumnezeu m-a-mpăcat Şi de mine s-a-ndurat.
:,: E Isus cel înviat. :,:

8. Cine-i care de mână Cu iubire mă poartă?
Cine-i care-a săvârşit Cu mine cum a voit?
:,: E Isus cel înviat. :,:

9. Acum ştiţi voi ce ştiu eu? Cine-i ajutorul meu?
Şi toată podoaba mea, Care-mi predă cununa?
:,: E Isus cel preamărit. :,:

10. Acum acolo râvnesc, Că eu ştiu cui vieţuiesc,
Dacă moartea ar veni, Sufletul meu ar sosi,
:,: Sus la Domnul măririi. :,:

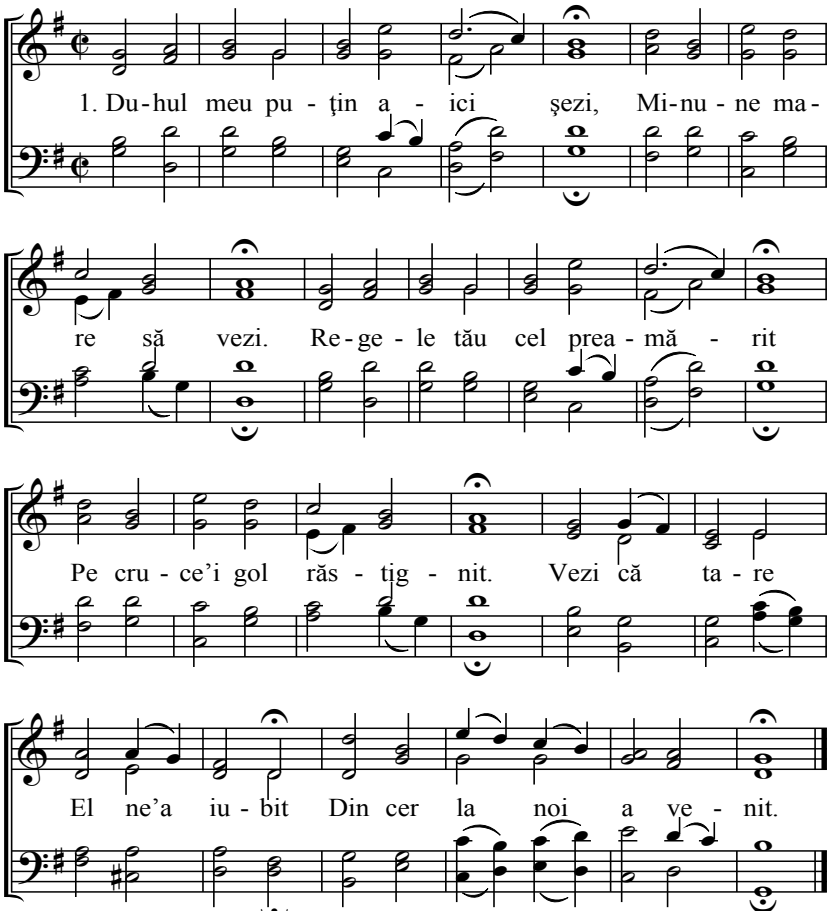

2. Cum căci Isus te iubeşte,
Pe cruce tu-L priveşte,
Cum El a răbdat pe cruce
Cea mai mare durere.
El fu aşa de chinuit,
Cu iadul acoperit.

3. Dumnezeu L-a fost părăsit
Şi iadul L-a amărât
Trupul i-a fost în mare chin
Şi aşa de rane plin.
Şi El a fost aşa rănit
Şi de putere lipsit.

4. Doamne noi am păcătuit,
Dar Tu ai fost chinuit
Şi aceasta grea mânie,
Mi s-ar fi căzut mie.
Astea câte Tu le-ai răbdat,
M-ar fi muncit până-n veac.

5. Eu ca un vierme pe pământ
Pentru mini Doamne-ai murit
Şi sângele Tău l-ai vărsat
Pe mini m-ai răscumpărat.
Eu n-am vorbe a Te mări,
Nici deplin a Te vesti.

6. Că Tu păcatul şi moartea
Ai biruit prin asta.
Şi prin asta ai împlinit
Voia Tatălui cel Sfânt
Şi prin moartea Ta noi putem
În mărire s-ajungem.

7. Tu toată viaţa Ţi-ai dat,
Până m-ai răscumpărat,
De-acei trebuie acuma
Eu Ţie a mă preda
Al Tău sunt în toată vremea,
Cum voieşti a mă purta.

8. Trage-mă prin puterea Ta,
Pe mine în moartea Ta
Trupul şi toate poftele
Cu Tini pironeşte-le.
Numai voia Ta să-mplinesc,
Pe Tine să Te iubesc.

Către Mântuitorul

(25, 41, 75, 145, 220)

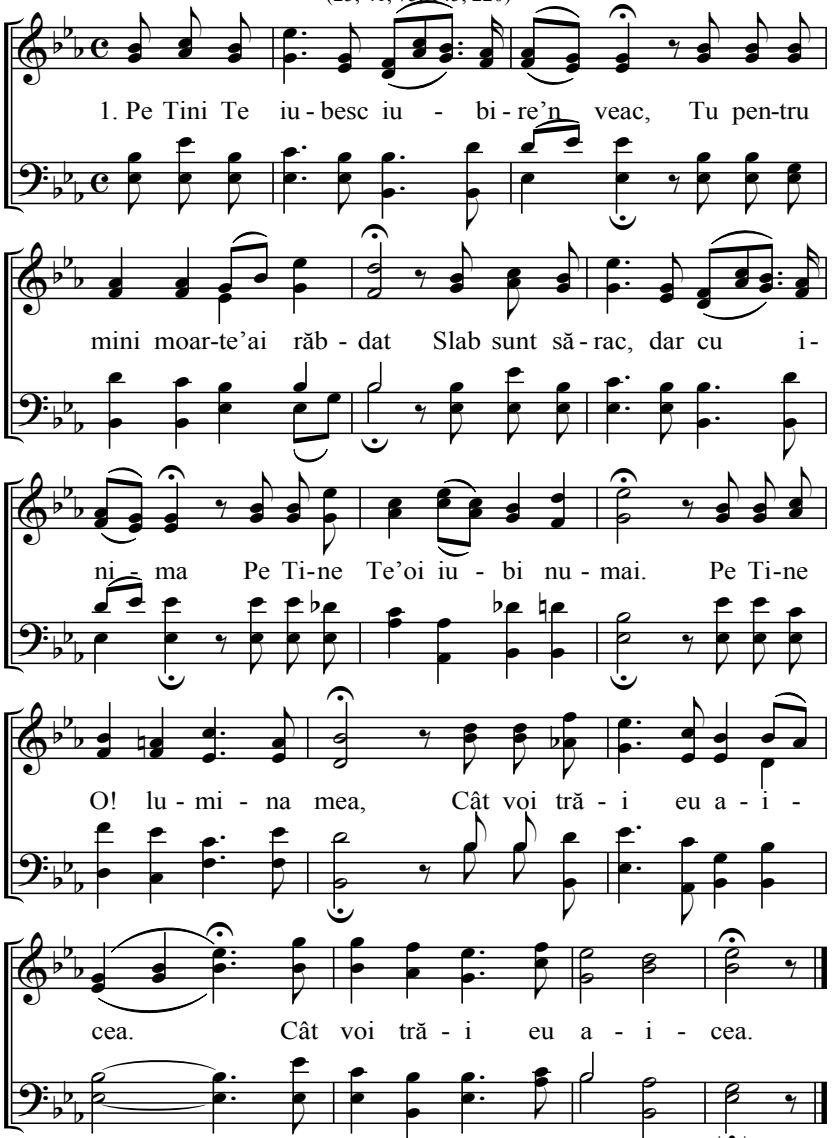

2. Pe Tini Te iubesc viaţa mea,
Că Tu-mi eşti prieten aicea.
Pe Tini Te-oi iubi şi Te-oi mări,
Cât aicea voi vieţui;
Că Tu Mielul lui Dumnezeu
:,: Îmi purtaşi tot păcatul meu. :,:

3. Iubire târziu Te-am cunoscut,
Şi mult de tot greu mi-a părut.
Aşa târziu am putut vedea,
Că Tu eşti bunătatea mea.
Sufletul mi-e tare-ntristat,
:,: Că aşa târziu Te-am aflat. :,:

4. Ca orb, rătăcind am alergat,
Te-am căutat şi nu Te-am aflat.
Eu pe Tine Te-am fost părăsit,
Şi lumea asta am iubit.
Numai prin Tine s-a făcut
:,: De eu acum Te-am cunoscut. :,:

5. Acum soare Tu să fii lăudat,
Că raza Ta m-a luminat.
Tezaur ceresc fii preamărit,
Tu pe mine m-ai slobozit.
Lăudat fii Isus Christos,
:,: Căci Tu mi-ai zis: fii sănătos! :,:

6. Ţine-mă Tu în lumina Ta,
Ca să nu mai pierd calea Ta,
Şi nu lăsa ca piciorul meu.
Să mai alunece în rău.
Sufletul îmi luminează,
:,: O! Tu lumină cerească! :,:

7. Ochilor dă sfântă lacrimă,
Şi inimii dreaptă râvnă,
Să poată sufletul meu striga:
Eu Te iubesc totdeauna!
Inima şi duhu-n mine,
:,: Să se-ntoarcă către Tine! :,:

8. Pe Tini Te iubesc totdeauna,
Eu Te iubesc cununa mea.
Măcar în lume cât de lipsit,
Eu să fiu şi nefericit.
Eu Te iubesc, lumina mea,
:,: Cât va fi-n mine viaţa. :,:

228 Eu nu mă las de Isus

(105, 119, 253)

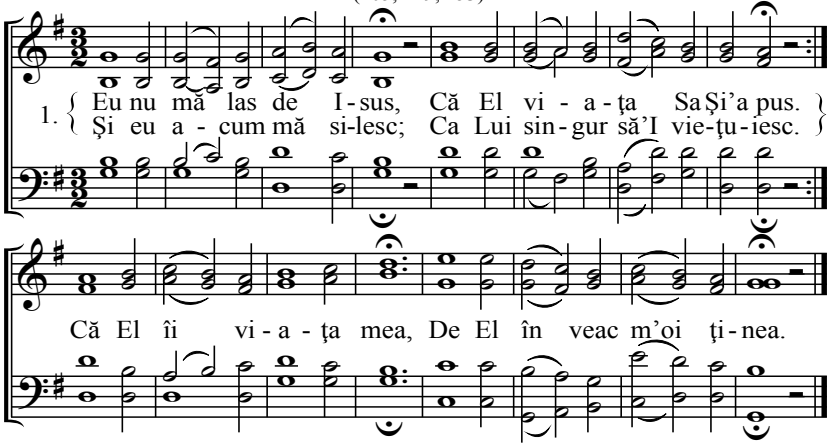

2. După nimic nu râvnesc Nici ce-i lumesc sau pământesc
Numai pe Isus îl caut, Căci cu Dumnezeu m-a'mpăcat.
Mi-a dat slobozenia, De El în veac m-oi ţinea.

3. De El mă ţin ne-ndoit Că El daruri mi-a dăruit.
Pace şi bucurie, El aicea îmi dăruie,
Că toată viaţa mea, E numai din mila Sa.

4. Eu cu El sunt într-una, Prin preasfântă iubirea Sa.
Cu sângele Său cel sfânt, El pe mine m-a mântuit.
În El îi nădejdea mea Şi El îi cetatea mea.

5. În ceasul care-L căutăm, În inimă să-L căpătăm,
De loc putem dobândi, Pace după cum am dori,
Când numai la El priveşti, Fericire dobândeşti.

6. De Isus mă voi ţinea, Cu El legat voi rămânea,
Pe mine totdeauna Din izvor viu mă v-adăpa.
Fericit cari va striga: De Isus mă voi ţinea!

229 Aceasta doresc şi jelesc

(210)

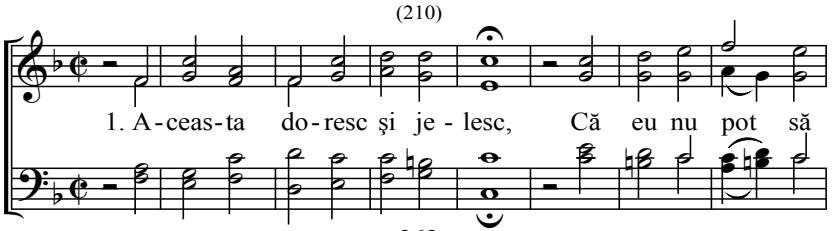

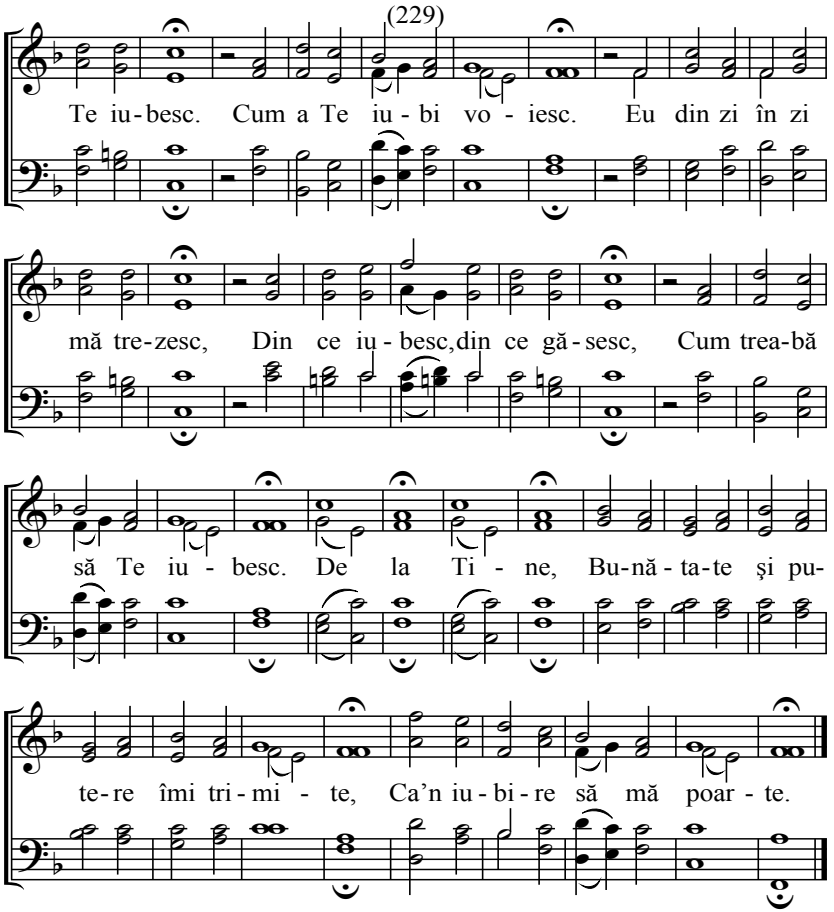

2. Eu numai singur în asta,
Isuse, mă pot bucura,
Când pe Tine Te iubesc.
Când Tu voieşti să mă deştepţi
Şi ce cu cuvântul mă-nveţi.
Din iubire mă silesc.
Până când eu,
M-oi despărţi şi bucuros sus voi veni.
Până-n veac la Tine voi fi.

230 **Cine pe al nostru rege**

(124, 164, 248)

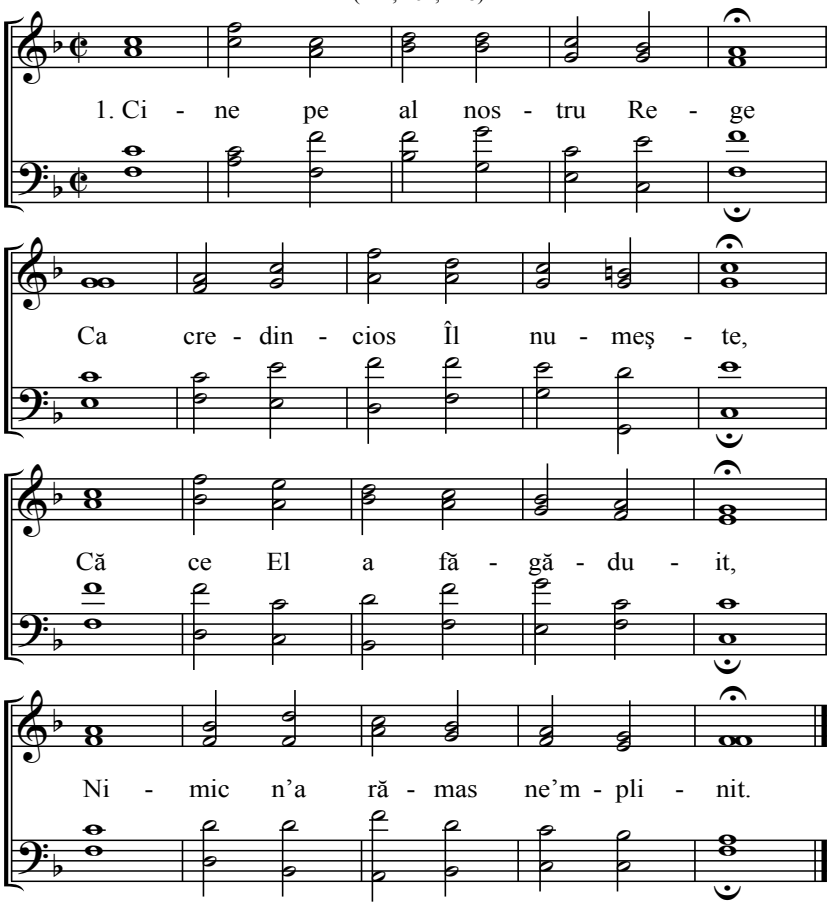

2. Asta-i în adevăr aşa,
El a făgăduit aşta.
Cine-n adevăr Îi crede,
Precum cu ochii Îl vede.

3. Ca de păcat să ne spele
El fu răstignit pe cruce.
Cine Lui credincios va fi,
Regatul Lui va moşteni.

231 Nici în cer nici pe pãmânt

(93, 186)

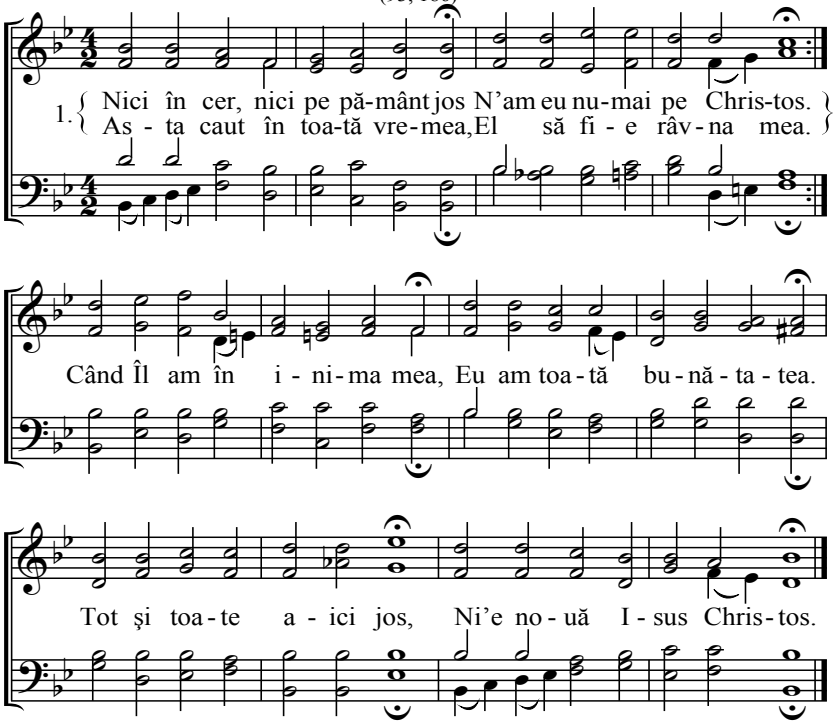

2. Deşi sufletu-mi slăbeşte, Când frica-l ocoleşte.
Dar a lui Christos iubire, Mie-mi dă întărire.
Că El e mângâierea mea La El e bucuria mea.
Tot şi toate aici jos, Ni-e nouă Isus Christos.

3. Când sunt slab, El putere-mi dă La-ntuneric lumină,
Şi dacă îi ceva bine E cu a Lui putere.
Orice bine aici doresc, Eu tot de la El îl primesc.
Asta-i bucuria mea, Numai pe El a-L avea.

4. Deci oricare îi fericit, Cari pe Isus L-a iubit,
Cari cunoaşte şi vesteşte, Ce Isus dăruieşte.
Un dar sfânt desăvârşit ştim, Căci noi de la Isus primim.
Tot şi toate aici jos, Ni-e nouă Isus Christos.

232 Pe Isus din inimă vreau să'L iubesc

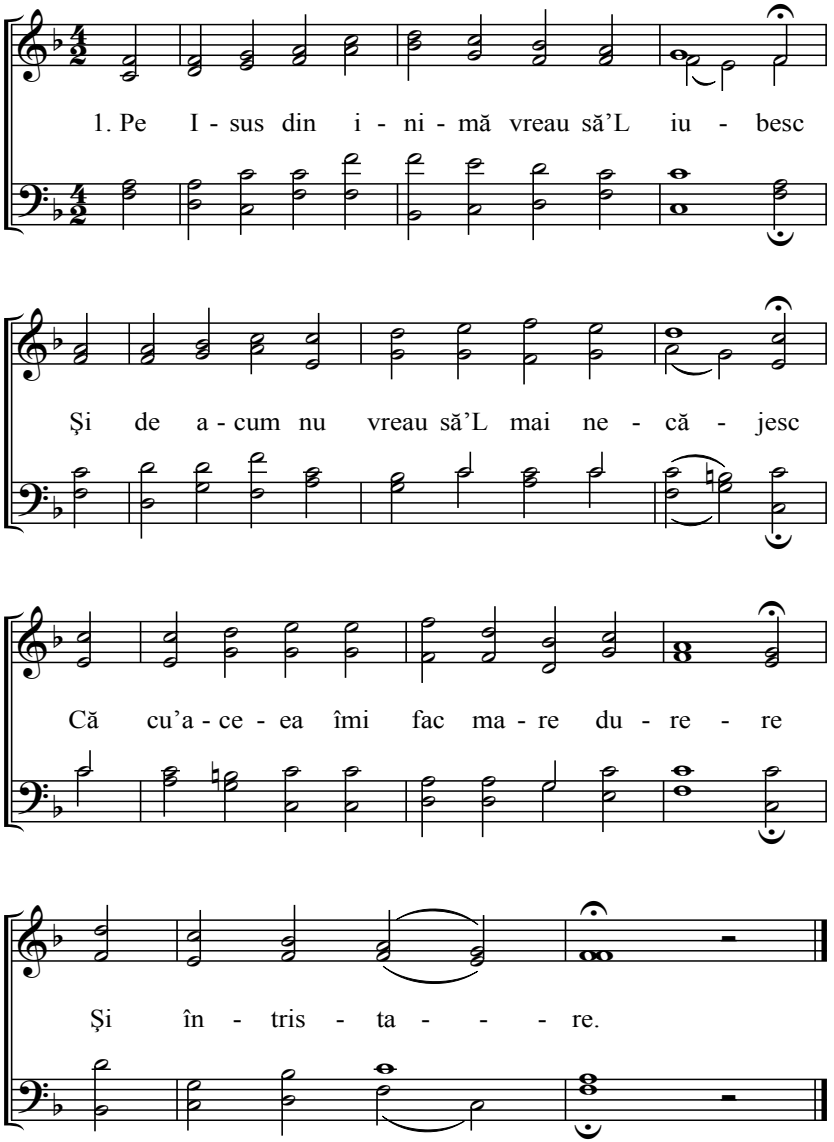

2. Dar cum să-ncep? Isuse mă învaţă!
Să-Ţi aduc rod în iubire curată.
În inima mea fă jar de iubire,
Sus către Tine.

3. Tu de sus din Tronul Tău Te-ai coborât,
Păcatul nostru pe Tine l-ai primit,
Pentru noi Isuse aici ai murit
Şi ne-ai mântuit.

4. Tu pentru mine Doamne făcuşi asta.
De-aceea mă-ndreaptă cu iubirea Ta
Şi Tu mă mântuieşte de orice rău,
Tu eşti Dumnezeu.

5. În inimă-mi pune a Ta iubire,
Care ca izvor de apă va curge,
Care până în veac n'are oprire,
Ţie mărire.

6. Cândva va trece credinţa, nădejdea,
Dar cu noi va merge numai iubirea.
La Domnul în oraşul Ierusalim,
Unde să-L mărim.

Cântare de laudă

(60)

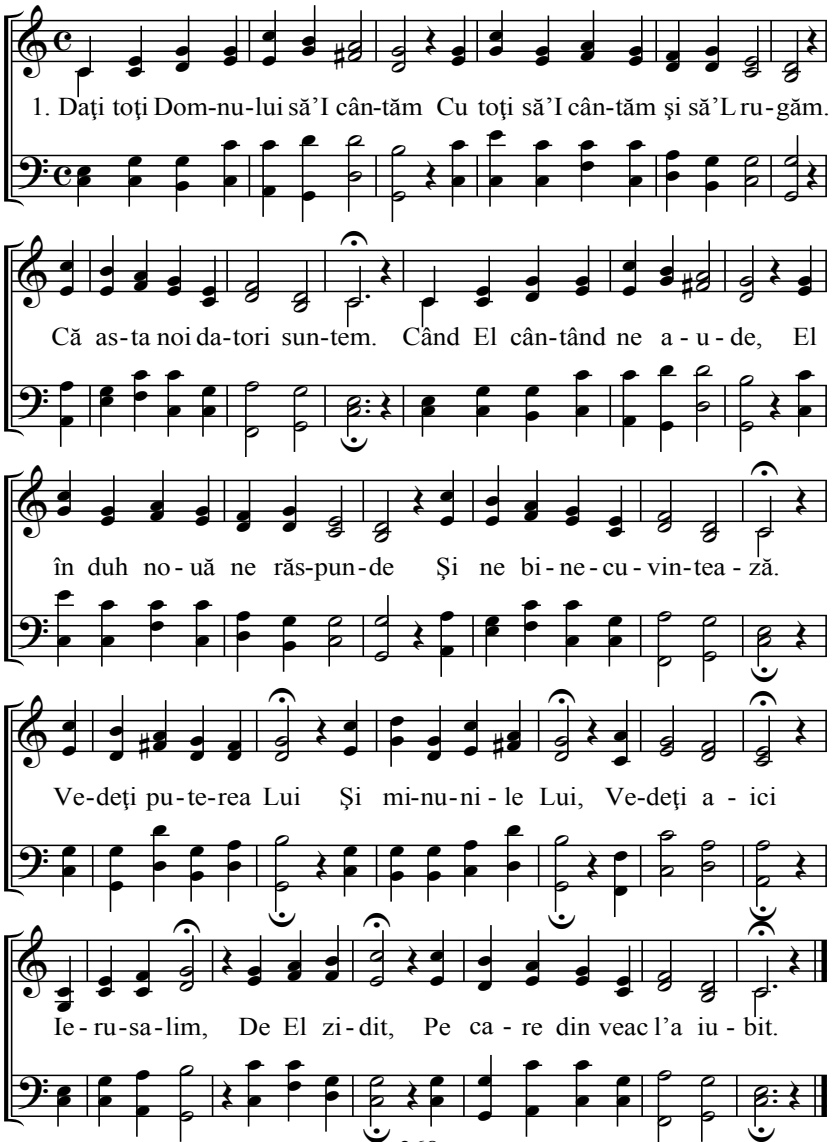

2. El adună pe-ai noştri fraţi,
În popor, cari fură răsfiraţi.
Şi ei mai mult nu-s întristaţi.
El ranele lor le-a legat,
Balsam în inimă le-a turnat
Şi întristarea le-a schimbat.
Orice Domnul face Spre bine slujeşte
Fericit e cari L-a mări, Şi-a cunoaşte
Că Dumnezeu îl iubeşte.

3. Domnul e puternic şi sfânt,
Creie toate ce sunt pe pământ,
Că e puternic în cuvânt.
Şi El cu a Sa putere,
De toate poartă îngrijire,
La câte a dat suflare.
Care Lui s-a ruga, El toată sarcina
I-a uşura, Dar osânda e gătită,
La cari Lui împotrivă-i stă.

4. În oameni nu credeţi nici cât,
Nici în puterea lor pe pământ.
Că toate deşertăciuni sunt,
Domnul vrea ca Lui să-i credem
Şi noi pe calea Lui să mergem.
Ajutorul Lui s-aşteptăm,
Orice Domnul face Spre bine slujeşte
Fericit e Cari L-a mări Şi-a cunoaşte,
Că Dumnezeu îl iubeşte.

5. Pe Domnul laudă-L Sioane!
Şi tu Ierusalime spune,
Că popor sfânt e în tine.
El carele te-a mântuit
Şi porţile ţi le-a întărit
Şi al Său dar ţi l-a cinstit,
Tu eşti tot în pace, că El te iubeşte
Fericit e cari L-a mări Şi-a cunoaşte
Că Dumnezeu îl iubeşte.

6. Cui a dat El dreptatea Lui,
Ţie Israel tu sluga Lui.
Numai Tu vezi iubirea Lui.
Aşa mare bucurie,
Popoarelor n-a dat să ştie.
Pe toţi i-a pus în robie.
Numai tu Iacobe Ai ici moştenire.
Aliluia. Domnul fie În veac lăudat,
Că El fericirea ţi-a dat.

(215)

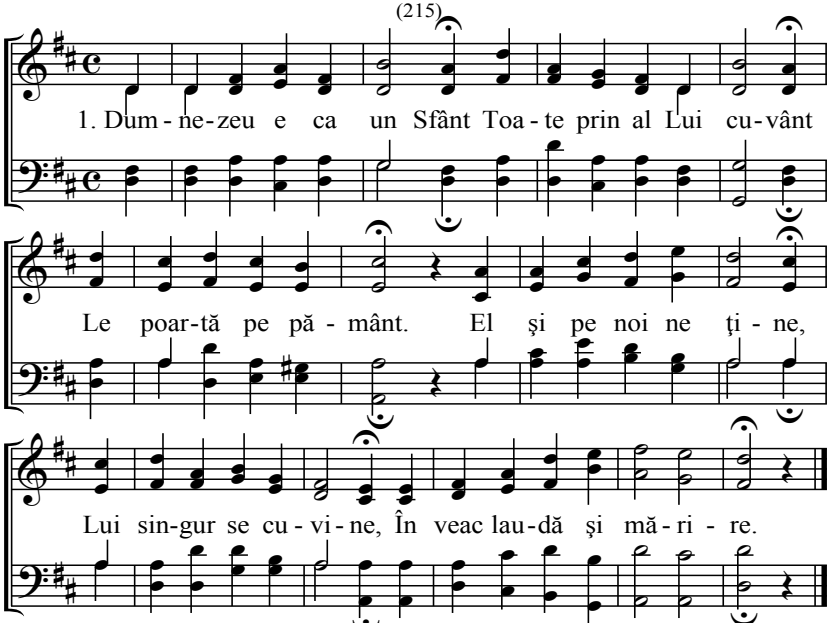

2. Noi suntem ca şi copii, Dar Dumnezeu tată ni-e
Prin Isus ne primi,
Când noi ca nişte copii Către El ne-am tângui,
El lipsele ne-a împlini.

3. Şi când eu încă slăbesc Şi-n credinţă rătăcesc
Eu către El grăbesc.
El nicicând nu-i departe, Ca tată El aude,
Când fiii Lui strigă-n toate.

4. Eu strig către El: Tată! Tu mie îmi ajută.
Când mă rog ascultă.
Căci eu toată lipsa mea O pun înaintea Ta,
Că numai Tu-mi poţi ajuta.

5. Ca pe un bun părinte, Până-n veac Te laud Sfinte
Tu dar îmi trimite.
Tu de sus din tronul Tău Priveşte spre fiul Tău
Şi îmi auzi suspinul meu.

6. Cum Iacob ca un sărac, Pân' l-ai binecuvântat,
Pe Tine Te-a rugat.
Aşa şi eu acuma Ţie Tată m-oi ruga,
Tu îmi trimite mila Ta.

7. De-acei grijilor fugiţi Şi la mine nu veniţi,
Că voi greu obosiţi,
Că am eu îngrijitor, Cari de sus din tronul Său
Îmi mângâie sufletul meu.

235

Dulce'i către Tatăl a ne'apropia

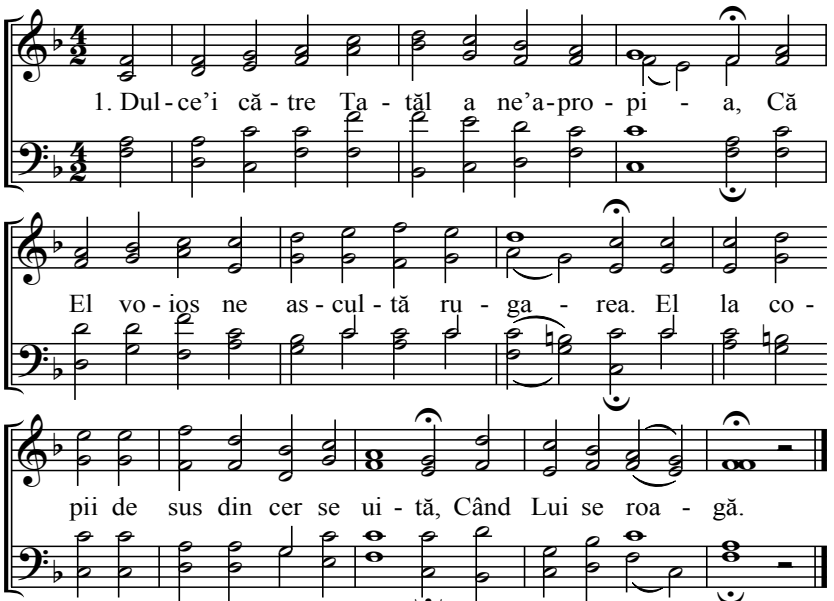

2. Şi Dumnezeu ascultă rugările
De la copii şi toate lacrimile.
De sus din cer îi binecuvintează
Şi nou dar le dă.

3. La Dumnezeu e mai bună rugarea
După rugare El ne dă puterea.
Numai prin rugare se poate primi
Ce noi am dori.

4. Deci în tot locul fiţi în rugăciune
Dacă şi cu vorbe nu-I puteţi spune,
Atunci măcar suspinuri negrăite
El le aude.

5. Dar când viaţa asta se va sfârşi
Şi ceasul cel de pe urmă va sosi,
Atunci numai se va ruga suspinând,
În noi Duhul Sfânt.

236 Mulţumiţi toţi lui Dumnezeu

(42, 79)

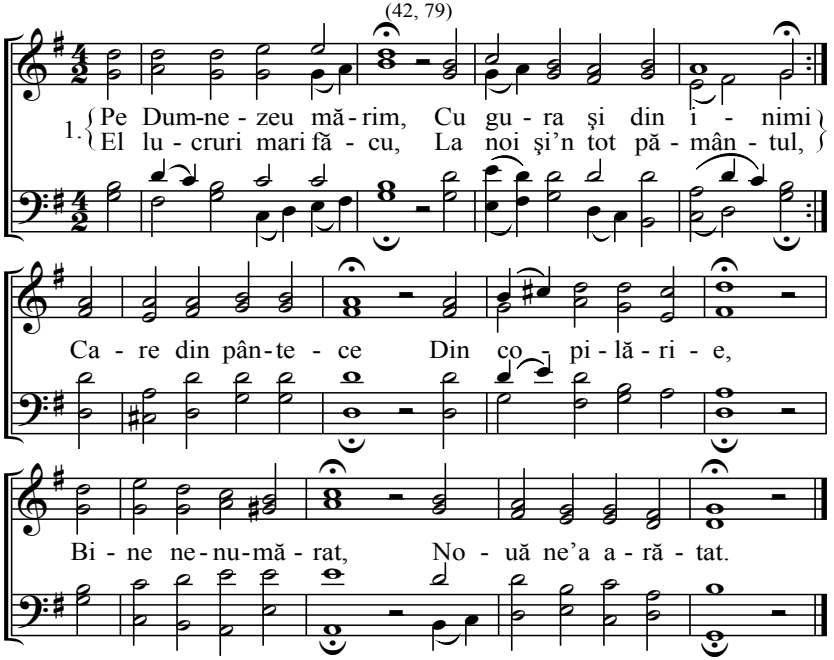

2. Avut Tatăl cel Sfânt Să ne deie pe pământ.
Inimă curată Şi pace statornică,
Cu sfântă mila Sa, Să ne poarte-aicea.
Şi din toată lipsa, Atunci ne va scăpa.

3. Cinste să-i fie Lui, Tatălui şi Fiului.
Şi Duhului cel Sfânt, De aici de pe pământ.
Şi Treimei sfinte, Cari ca un părinte,
A fost din început Şi-a fi până-n sfârşit.

237 Unirea

(47, 72)

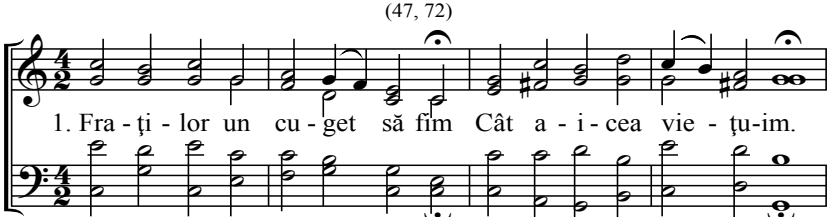

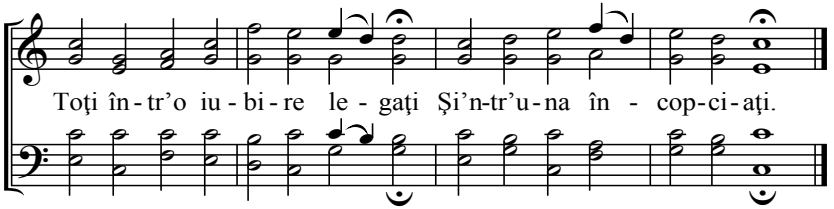

2. Şi Domnul a făcut aşa Şi de la noi acum vrea
Ca şi noi acuma ca El Dreaptă iubire s-avem.

3. Acela poate fi frate, Cari iubeşte în toate,
Într-aceea l-am cunoaşte, Când iubind se trudeşte.

4. Când noi stăm drept în iubire, Ajungem fericire
Căci când iubirea-i curată, Nicicând nu-i vătămată.

238 Cererea după Isus

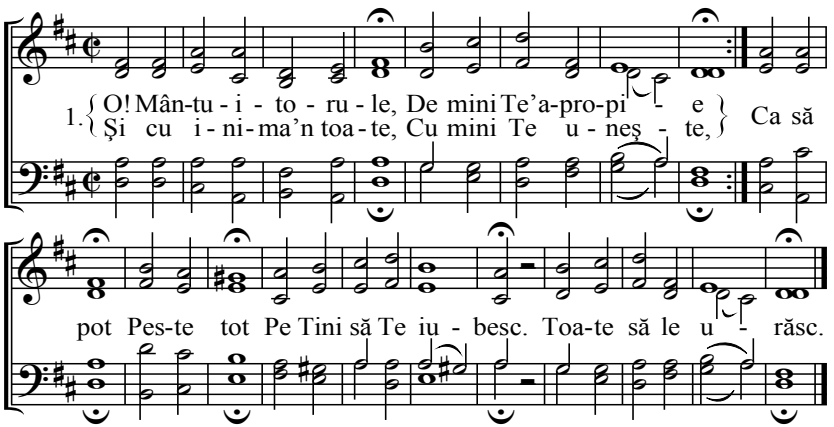

2. Adună Păstorule, Gândul meu în Tine,
Căci când în Tine nu sunt, Sufletul mi-e muncit.
Aici cât pe pământ Voi fi în viaţă Tu tot mă învaţă.

3. De toate mă dezleagă, de pofta lumească,
Să ajung neprihnit Locaşul Tău cel sfânt.
Mic, smerit, Curat, sfânt, La Tine să privesc, Ţie să-Ţi vieţuiesc.

4. O! Tu Emanuile, Fă-mă soţ cu Tine.
Tu izvor de viaţă, Sufletu-mi adapă.
Inima, acuma, Întru smerenie Să o predau Ţie.

5. Şi tot ce mă vatămă, De mine-ndepartă.
Isuse fii cu mine, Să Te-ascult pe Tine.
Tu îmi dă inimă, Să Te pot asculta, Tot după voia Ta.

6. Ce s-a pierdut găseşte, Ce-i fălos smereşte,
Adună pe rătăcit, Moaie pe împietrit,
Căci cât sunt Pe pământ, In Isus să trăiesc, Şi pe El să-L măresc.

239 **Isuse du-mă la Tine**

(53, 80)

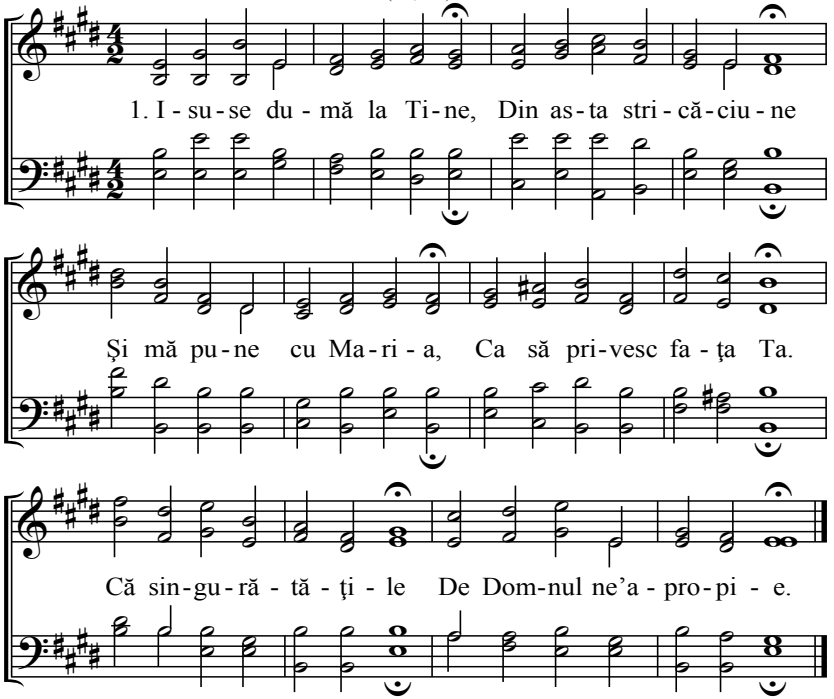

2. Fericit care-i dezlegat Şi de lume-i depărtat,
Numai la cer e gândul Său, Loc caută la Dumnezeu.
În lucrul sfânt sileşte Şi ce-i vecinic iubeşte.

3. Ca finici de lângă pârâu, Suntem noi la Dumnezeu
Când de El ne apropiem, Îl iubim şi Îl rugăm.
Lumea nu ştie'a crede Ce Domnul va împlini.

4. Inima care-i curată, Gustă lumea cealaltă
Ce-i pământesc ea urăşte, Pe Dumnezeu iubeşte.
Atunci măcar prin luptă, Dumnezeu ne ajută.

5. Mai 'nainte de veci Doamne Ai fost singur în Tine
Cari cu Tine se va-nsoţi, Până în veac va trăi.
Pe noi toţi primeşte-ne, Să fim în veac cu Tine.

240

Tu Mielul lui Dumnezeu

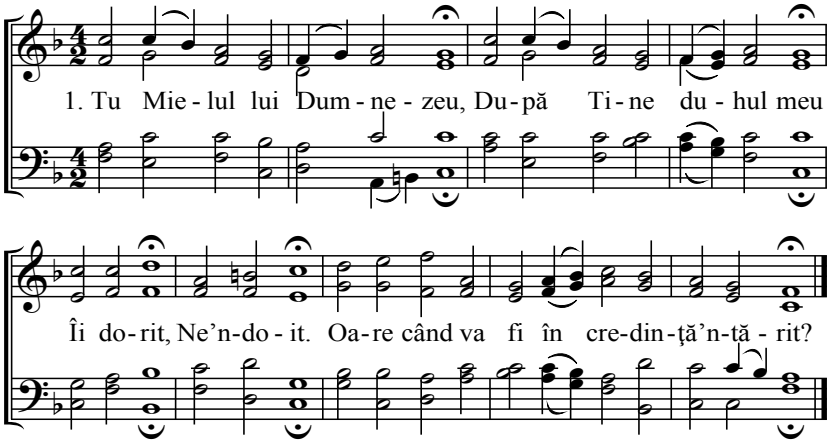

2. Dă-mi ca să-Ţi fiu încrezut, Ca un copil să Te-ascult
Cu toată puterea.
Să Te iubesc, Ţie să mă pot preda.

3. Cinsteşte-mi Tu un Duh blând, Ca să pot fi eu smerit
Eu voiesc Să-Ţi slujesc.
Cu-acela Duh treabă să mă-mpodobesc.

4. Dă-mi ne-ndoit să-Ţi slujesc Şi-n toate să Te iubesc
Măcar prin Ori cât chin.
În Tini să pot fi miel şi leu să devin.

5. Şi nevinovat Ţie Să fiu şi cu trezie,
Unde Tu Vei pleca,
După Tine Isuse să pot urma.

6. Tu miel care-ai biruit, Dăruie-mi al Tău dar sfânt
Eu aşa Acuma,
Ca Tine aicea să mă pot lupta.

7. Tu şi atunci mă scoate Când voi trece la moarte
În moarte O! Sfinte,
Şi-atunci mă sprijină ca un Părinte.

8. Când în cetatea Sion Tu vei sta ca şi un Domn
Pe mine La Tine
Mă primeşte şi până-n veac mă ţine.

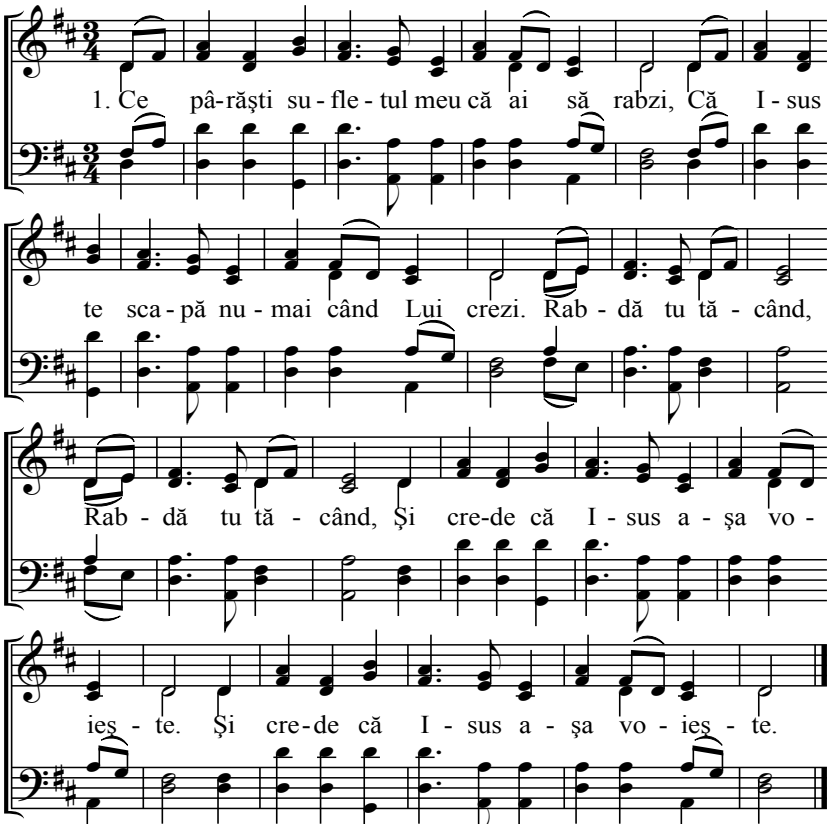

2. De eşti în beteşug şi-n suferinţă,
Atunci tu stai nemişcat în credinţă.
Rabdă tu tăcând, Rabdă tu tăcând,
:,: Şi crede că Isus aşa voieşte. :,:

3. De n-ai prieten, care-ţi voieşte bine
Atunci crede că Isus e cu tine.
Rabdă tu tăcând, Rabdă tu tăcând,
:,: Şi crede că Isus aşa voieşte. :,:

4. Dacă batjocuri te lovesc din lume,
Atunci caută ce Dumnezeu îţi spune.
Rabdă tu tăcând, Rabdă tu tăcând,
:,: Şi crede că Isus aşa voieşte. :,:

5. Dacă de umbra morţii eşti ocolit,
Crezi că Dumnezeu ţi-ajută nesmintit.
Rabdă tu tăcând, Rabdă tu tăcând,
:,: Şi zi o! Doamne facă-se-a Ta voie. :,:

6. Când foc de ispită la inimă-ţi stă,
Aleargă la Isus, El îl stâmpără.
Rabdă tu tăcând, Rabdă tu tăcând,
:,: Că prin răbdare ai putere mare. :,:

7. Când săgeţi de foc de-a vrăşmaşului vin
Atunci cu credinţa toate se înving.
Rabdă tu tăcând, Rabdă tu tăcând,
:,: Că prin răbdare ai putere mare. :,:

242 În necazul din lume

(134, 135, 138)

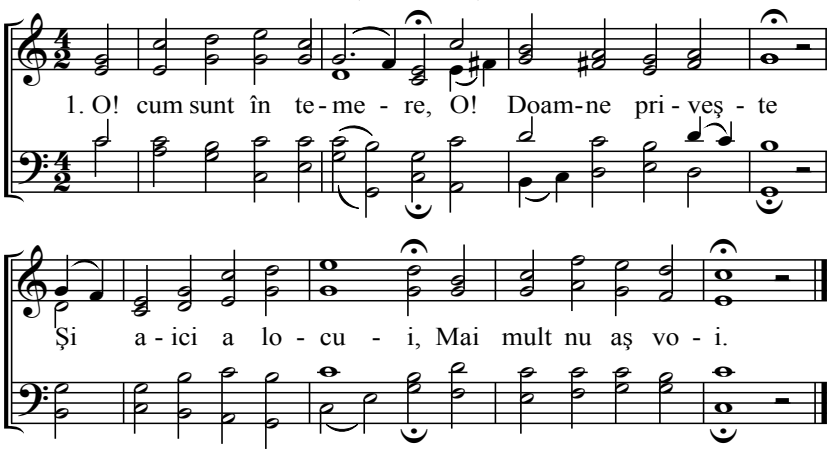

2. Că în cortul lui Chedar,
Locuiesc cu amar,
De vrăşmaşul apăsat,
Cu inima-ntristat.

3. Jos vieţuiesc cu Meşec,
Unde toţi mă urăsc
Cu satan'a mă lupta,
Că eu iubesc pacea.

4. În cer e locaşul meu,
Aici străin sunt eu,
De-acei Doamne Te-oi mări,
Când la Tini voi veni.

243 În răbdări

(99, 105, 253)

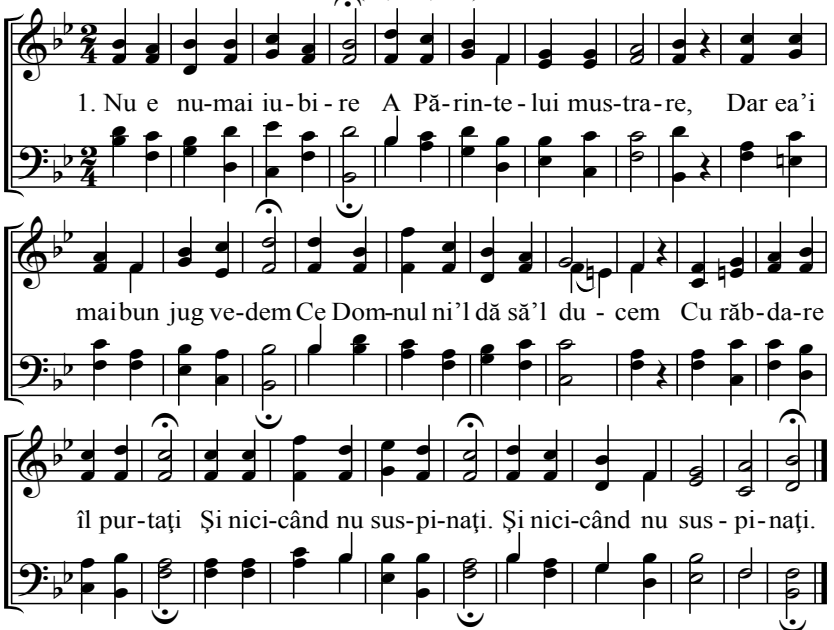

2. Domnul moartea a răbdat Pentru noi sângele-a vărsat
De-aceea să nu pârâm, Ca regatul să-l moştenim.
Şi-n lumină ne duce, :,: Nu vă-ngrijiţi, ne spune. :,:

3. De ne-apasă joarda greu Noi să-L mărim pe Dumnezeu
De ne-apasă patima, Atunci vedem iubirea Sa,
Ne zice cuvântul Său. :,: Căci cu voi e Dumnezeu. :,:

4. Deşi-ţi vine aşa-n gând Că Dumnezeu te-a părăsit,
Tu la uşa Lui bate Şi ea ţi se va deschide.
El a zis, căci cari bate, :,: Acelui s-a deschide. :,:

5. Ce e răbdarea asta Pe lângă-mpărăţia Sa?
Care El a câştigat, Pentru cari aici au răbdat.
Vezi cum Isus a răbdat, :,: Ca un miel nevinovat. :,:

6. Gândiţi-vă că noi toţi Într-asta vinovaţi am fost.
Isus ca un drept şi sfânt Pentru noi răi a pătimit.
El prin a Sa patimă, :,: Cu Dumnezeu ne-mpăcă. :,:

7. Când noi am înţelege, De ce El patimi trimite,
Nici când nu ne-am îndoi, Numai după El am păşi.
Deloc am putea vedea: :,: Ce rod are răbdarea. :,:

Aşteptarea

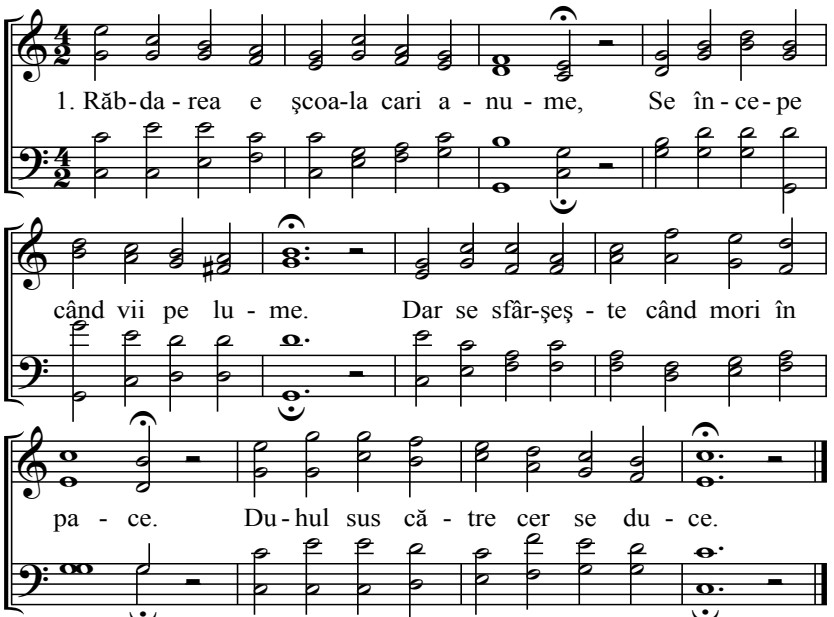

2. În răbdări au fost aici pe pământ Care Domnul Lui şi i-a sfinţit,
Avraam, Iosif, David şi mai sunt Pe cari Domnul i-a ales de mult.

3. Şi Isus cununa omenească A răbdat jos şi nu cerească.
El prin noapte s-a dus la tronul Său Şi prin patimi sus la Dumnezeu.

4. Vezi plugarul aruncă sămânţa Pe nădejde-n arătura sa.
Şi aşteaptă cu multă răbdare, Primăvara până răsare.

5. Dară primăvara puţin face, Numai toamna rodul se coace.
De-aceea cine-aşteaptă bucuros, El toamna culege cu prisos.

6. Dumnezeu de multe ori ţi-a cinstit Ce la inimă nu s-a suit.
Şi cu asta noi să ne mângâiem, Ce-a făgăduit să aşteptăm.

7. Nici un cuvânt de-al Lui nu se pierde Măcar că se pare departe,
Că tot mereu ni se va împlini, Dar la Domnul mai bine ne-a fi.

8. De-acei cu curaj la semn sileşte Când a răbda ţi se urăşte,
Că acolo fraţii tăi vei afla, Care aici au sfârşit lupta.

9. Că şi tu lupta aici vei sfârşi Şi atunci sus cu Domnul vei fi.
Câştigat a intra-n bucurie, De-acei rabdă oricât să fie.

10. A răbda şi aştepta-n tăcere Acela-i semn de fericire.
De-aceea care aici va răbda În mărirea cerească va-ntra.

245 **Rodul răbdării**

(189)

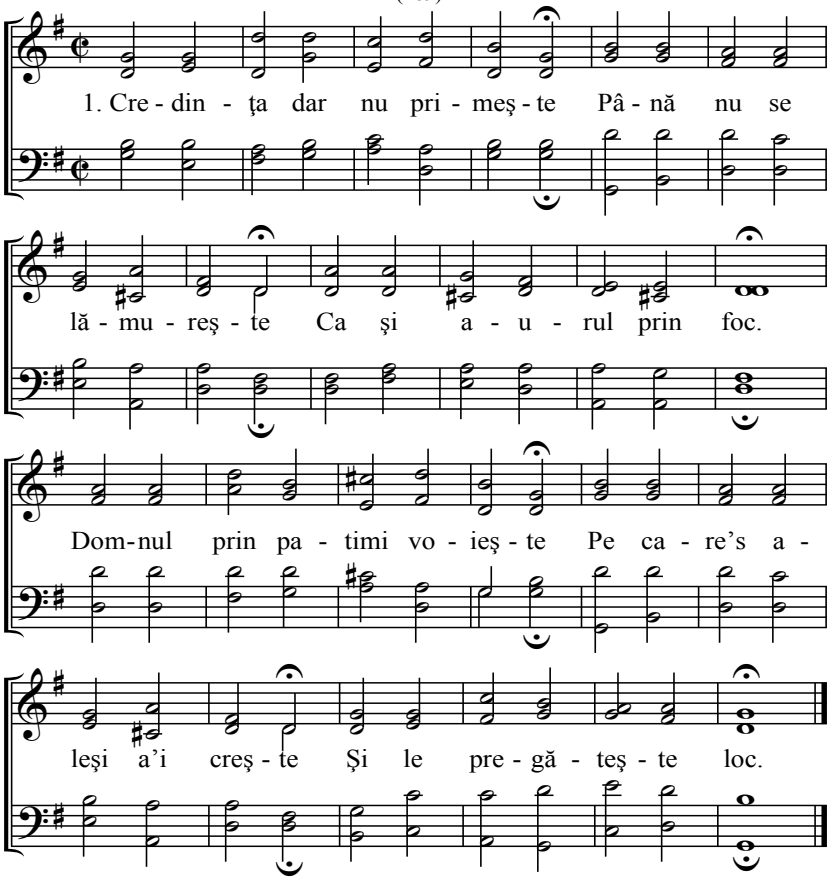

2. Domnul în inimă ţie Chipul Său vrea să-l înscrie
Când pătimeşti aicea Cum El făcu trupu-acesta,
Aşa vrea şi pe acela Prin patimi a-l câştiga.

3. Pe cei nesupuşi patima Îi învaţă a asculta,
Domnului a se preda. El din nou le dă putere,
Prin smerenie sfinţire, Le-nnoieşte viaţa.

(245)

4. Patima ne-nţelepţeşte, Sufletul ne mântuieşte.
Din cursa lumii-acestea Ea-i ca un înger păzitor.
Care pe noi de multe ori Nu ne las-a luneca.

5. Patima pe noi ne-nvaţă A cânta psalmi de viaţă
Şi acolo a sili Cu cei fericiţi lângă tron.
Şi toţi din harfe cântă-n cor Cu ei împreun-a fi.

6. Prin patimi se-ndreptăţeşte Şi trupul ni se sfinţeşte
În mormânt a odihni. Ea e ca un bun vestitor,
Cum iveşte ziua în zori Şi morţii toţi vii vor fi.

7. Patima îi întăreşte În credinţă şi-i smereşte,
Pe toţi care vor răbda. Aici patima e cam grea,
Dar sus ne dă moştenirea, Cari toţi n-o pot căpăta.

8. Fraţilor, patima asta Au suferit toţi aicea,
Ucenicii Lui Christos, Că mult au fost ei prigoniţi
Şi pân' la moarte chinuiţi Au suferit aici jos.

9. Deşi cu toată puterea, S-au jertfit cu toată voia,
În lucrul lui Dumnezeu. Nimic nu le-a fost în zadar.
Că Dumnezeu cu al Său dar, Le-a dat ajutorul Său.

10. Că prin cele mai mari dureri Inima râvneşte la cer
Pe El mai mult a-L iubi Şi nu-ncetează a-L ruga:
Fă-mă vrednic de moartea Ta, Cu Tine să pot trăi.

11. Când suspinul se-nmulţeşte Atunci duhul biruieşte
Şi iadul s-a nimici. Atunci cine poate gândi,
Câtă bucurie va fi Când pe Domnul L-am privi.

12. Isuse dă-ne'a ne sili, Sus către Tine a păşi.
Până va veni ora. După ce am sfârşi lupta.
Îngerii pe mâini ne-or purta Şi ne-or duce-n casa Ta.

246 **Simplicitatea**

(18, 47)

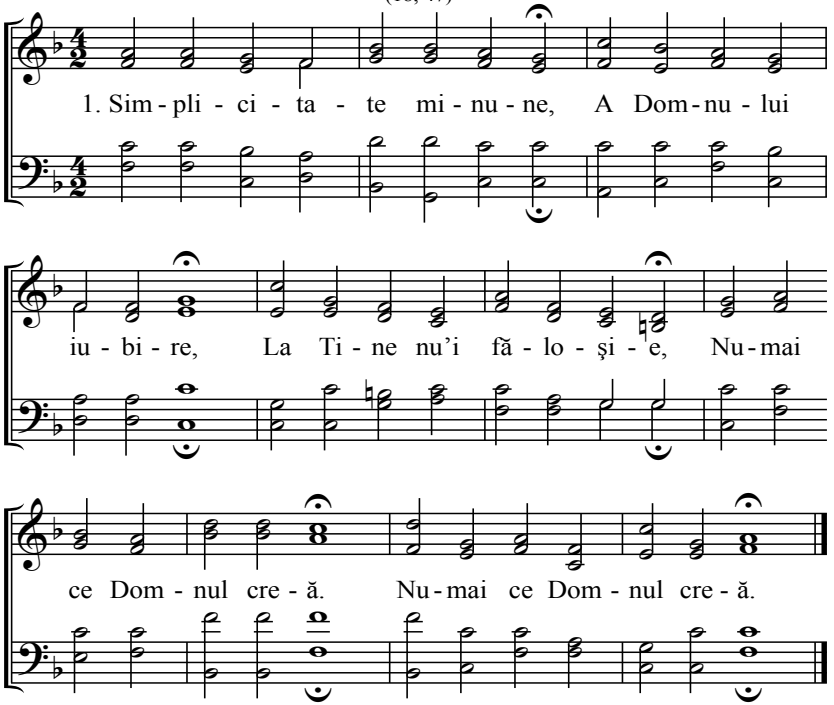

2. Blândeţe, simplicitate, Cari a te smeri-ţi place
Şi Tu pe noi ne-ai vindecat
:,: De al lui Adam păcat. :,:

3. Că tu pe Dumnezeu iubeşti Şi în El te îndulceşti
Că el îţi dă prisosinţa
:,: Şi-mplineşte dorinţa. :,:

4. Aşa inimă fără rău, O ajută Dumnezeu.
Şi Dumnezeu cu mirare
:,: Îi cinsteşte putere. :,:

5. Simplicitatea-n Dumnezeu Scutită-i de orice rău
Ea-i moartă de către păcat,
:,: N-o-nvinge cel necurat. :,:

6. Dumnezeu o miluieşte, Dar din cer îi cinsteşte.
La bine ca pe Fiul Său,
:,: Tot o poartă Dumnezeu. :,:

7. Simplicitatea-i oglindă Nefăţarnică, sfântă.
Ea-i pecetul Duhului Sfânt,
:,: Care-n ea-i sălăşluit. :,:

8. Simplicitatea desparte Singură de păcate:
Pe ea a ales-o Domnul
:,: Şi-o păzeşte-n tot locul. :,:

9. Ea umblă aşa curată, Aici pe calea strâmtă.
Cu Dumnezeu poartă răbdând
:,: Crucea aici pe pământ. :,:

10. Ea-n Dumnezeu vieţuieşte Şi tot la El priveşte
Fără grijă, fără frică
:,: La Dumnezeu se uită. :,:

11. În mâinile lui Dumnezeu Ea predă tot veacul său
Şi-aşteaptă numai la vreme,
:,: Domnul pe-ai Săi să-i cheme. :,:

12. Ea pe oricare iubeşte Şi nu se făloşeşte,
Pe cel mâhnit a-l mângâia,
:,: E toată bucuria. :,:

13. Mărire ea nu primeşte, Dispreţul îl suferă
Că ea răul îl urăşte,
:,: La bine mulţumeşte. :,:

14. Oare e ceva pe pământ, Decât copii mai iubit?
E'a lor regatul cerului
:,: Şi viaţa veacului. :,:

15. O! Tu floare din cer de sus, Cari te-a dobândit Isus!
Că a lui Dumnezeu pace,
:,: În tine locuieşte. :,:

16. O! Tu nevinovăţie, Cum doresc după tine!
Isus a mea bucurie
:,: Locuieşte în mine. :,:

17. O! Tu Fiul lui Dumnezeu, Fuşi plecat Tatălui Tău.
Ca şi eu de bună voie,
:,: Să mă pot preda Ţie. :,:

247 **Moartea în Isus**

(25, 41, 75, 145, 227)

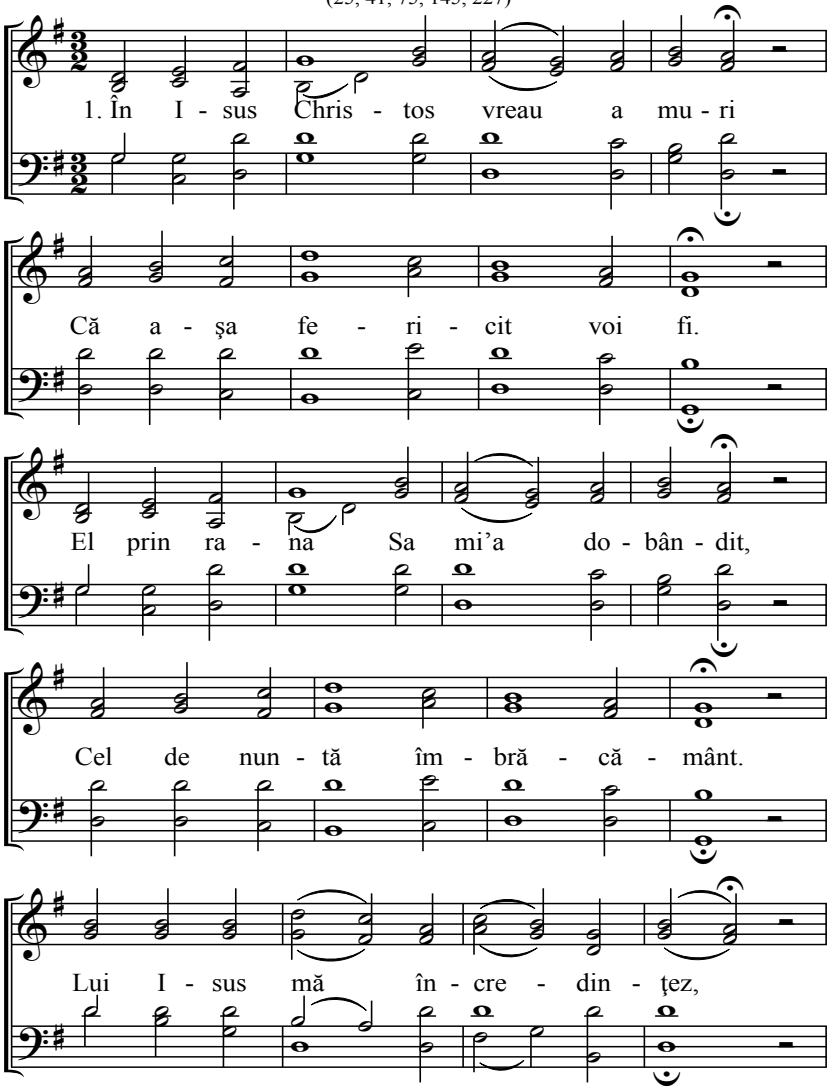

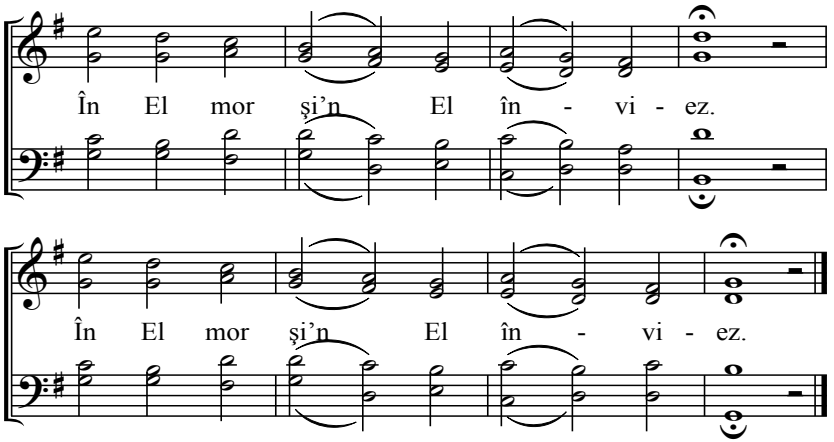

2. În Isus e bine de murit, Rana Sa e frumos mormânt.
El scump sângele Său l-a vărsat, Pe mini de prăpăd m-a scăpat.
Lui Isus mă încredinţez, :,: În El mor şi'n El înviez. :,:

3. În Isus Christos vreau a muri A Lui slugă voiesc a fi.
Atunci loc în cer voi căpăta, Unde tot chinul voi uita.
Lui Isus mă încredinţez, :,: În El mor şi'n El înviez. :,:

4. În Isus Christos vreau a muri Că El singur prieten bun mi-e.
El cu sângele m-a mântuit Şi mă duce la Tatăl Sfânt.
Lui Isus mă încredinţez, :,: În El mor şi'n El înviez. :,:

5. În Isus Christos vreau a muri Când lumea mai mult n-oi privi
Şi când n-oi mai vorbi cu gura, Duhul meu la cer a zbura
Lui Isus mă încredinţez, :,: În El mor şi'n El înviez

248 La mormântul drepţilor

123. 124, 164

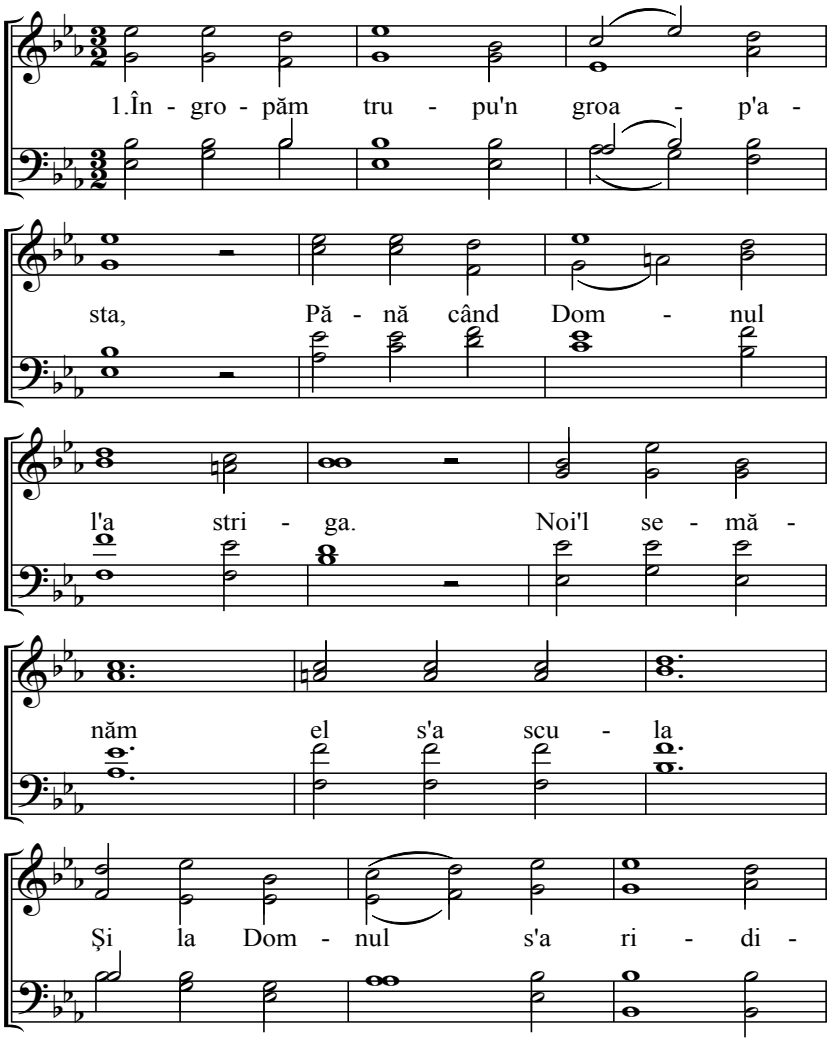

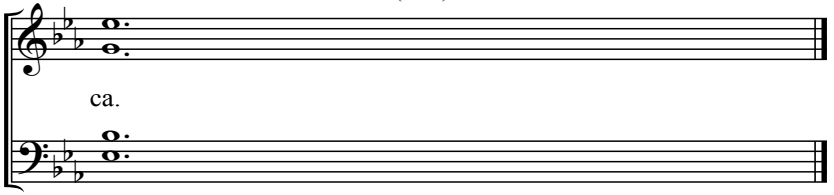

2. Din pământ Domnul îl creă. Şi'n pământ se reîntoarce,
El e culcat, dar s'a scula, Cândva iar din groapa asta.

3. Cei drepţi merg sus la Dumnezeu Cari i-a scăpat prin fiul Său
Din toate răutăţile. De greu şi toate lipsele.

4. Aici mai mult prin întristări A petrecut şi prin răbdări.
Acum de toate s'a scăpat Şi Tu Doamne l-ai mângâiat.

5. El fu Domnului credincios, În vremea asta aici jos,
Că ce-i răbdarea d'aicea, Doamne lângă mărirea Ta.

6. Şi tu aici odihneşte, Dar noi la casele noastre
Ne 'ntoarcem să ne câştigăm Cum moartea să o aşteptăm.

249 Cine sunt înaintea tronului lui Dumnezeu?

(53, 80)

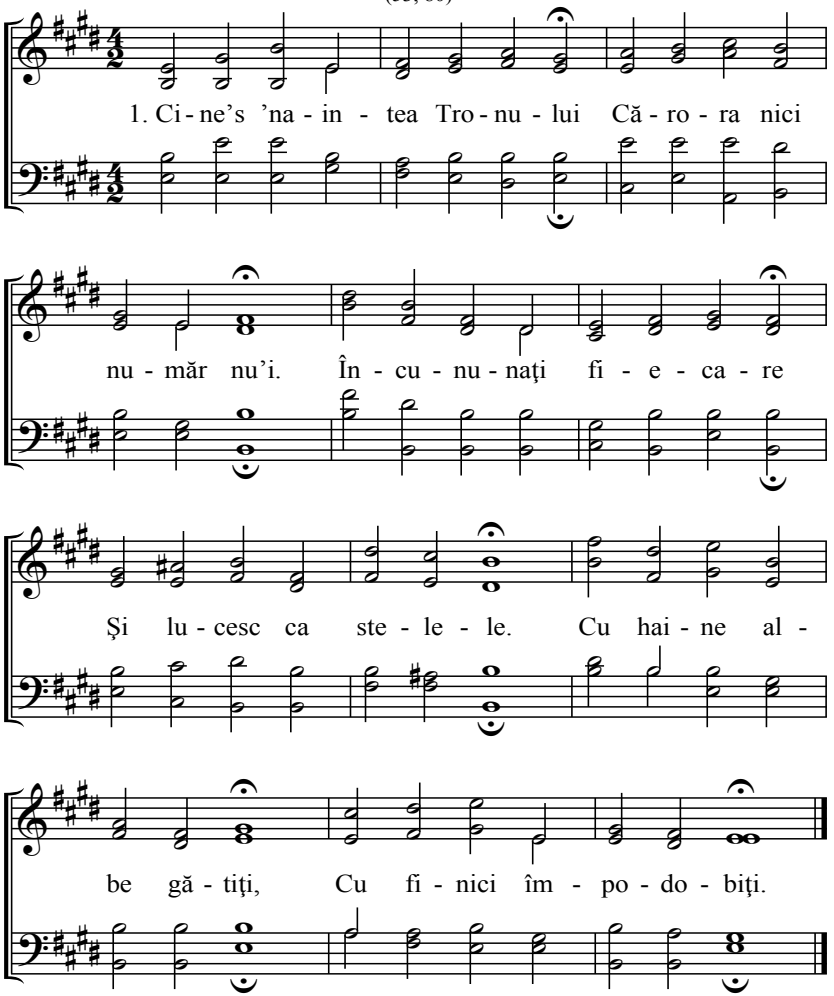

2. Tare sună cântarea lor, Cântând celui de pe Tron.
Isus Christos fie mărit, Că pe noi ne-a mântuit.
Şi toţi îngerii 'ntr-una Îi cântă Aliluia.

3. Cine sunt aşa de cinstiţi, Cu aşa dar dăruiţi?
Cari sus cu sfinţii îngeri şed, Faţa lui Dumnezeu văd.
Cum ei aici s-au luptat, Aşa dar au căpătat.

4. Aceia de la război vin. Din nevoie şi din chin.
Crucea aicea au purtat, După Isus au urmat,
Al lor alb îmbrăcământ, Acum Mielul le-a cinstit.

5. Aceia sunt cari s-au trudit Pe Dumnezeu L-au mărit
Toată lumea au biruit, De păcat s-au mântuit.
Dumnezeu le-a ajutat De ei aici s-au luptat.

6. Ei sunt din butuc odrăsliţi, De cari noi ni-s mântuiţi,
Cari mielului jos au urmat, Tot necazul au purtat.
De necaz sunt mântuiţi Şi cu cinste-mpodobiţi.

7. Aceia aici au fost toţi, Ai lui Dumnezeu preoţi,
Cari ziua şi noapte-au slujit, Lui Dumnezeu s-au jertfit.
Acuma-s cu sfinţii Lui, Împrejurul Tronului.

8. Aceia-s cari au biruit, Lui Dumnezeu s-au sfinţit
Şi prin Isus s-au mântuit, Pe El tare L-au iubit.
Acuma-s în veac scăpaţi, Cu viaţă-ncununaţi.

9. Precum cerbul cel însetat Caută râu rece, curat
Şi ei al vieţii izvor, L-au căutat cu mare dor.
Setea ei şi-au stâmpărat Şi cu Isus sunt în veac.

10. Acum ’naintea Tronului, Ziua, noaptea slujesc Lui.
Cununile lor toţi le pun ’Naintea Tronului Sfânt,
Unde Domnul luceşte Şi milostiv priveşte.

11. Câtă bucurie va fi, Când împreună voi fi.
Lucind ca soarele curat, Ca stelele luminat,
Amin, cinste, mărire, Până-n veac fie Ţie.

12. Doamne ridic către Tine, Inima şi mâinile.
Ajută-mă să-Ţi pot urma, Aicea în calea Ta
Şi-n cea mai mare luptă, Să petrec îmi ajută.

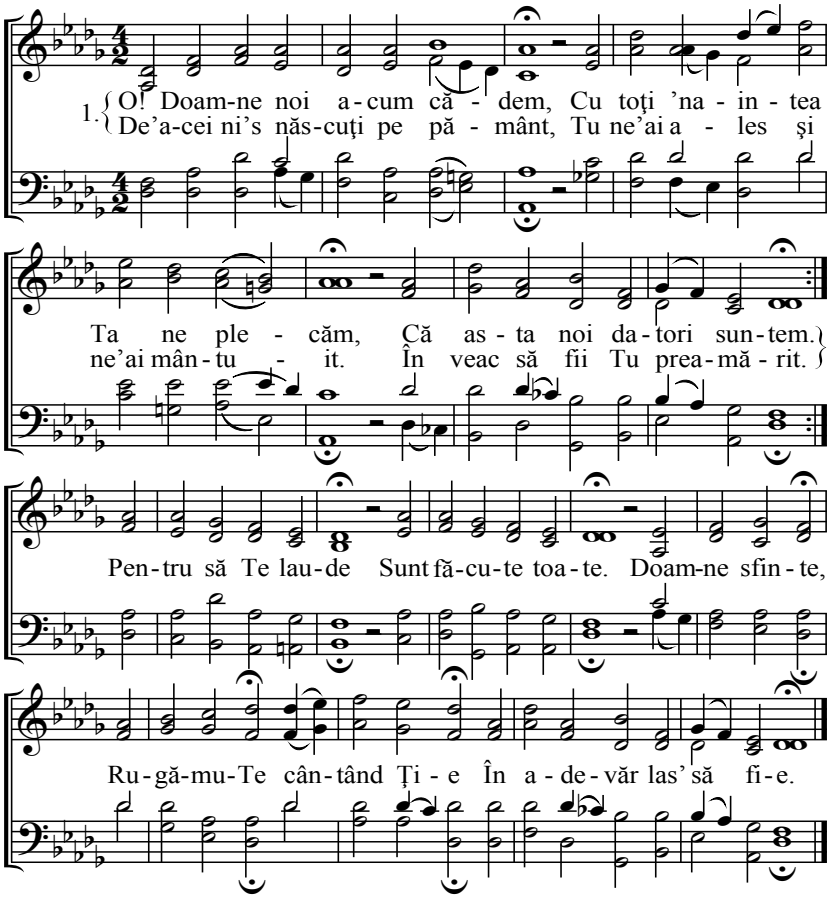

2. Herovimi şi Serafimii
Îţi slujesc Ţie oricâţi vor fi,
Şi nenumăraţii îngeri
Şi Duhuri mari cari Te cunosc
Pe Tine sfânt, sfânt, sfânt Te numesc,
Şi pe Tine toţi Te măresc,
Că Tu toate le porţi, De-acei Te laudă toţi,
Amin, Amin. Şi noi voim să Te mărim
Şi toţi Dumnezeu Te numim.

3. Bătrânii smeriţi lângă Tron
Plecaţi jertfesc cununile lor.
Şi-ntâi născuţi aleşi în cor
Şi cu mulţi sfinţi nenumăraţi
Toţi în haine albe îmbrăcaţi.
Strigă 'naintea Ta plecaţi,
A Ta e puterea Şi înţelepciunea.
Amin, Amin. Şi noi voim Să Te mărim
Şi toţi Dumnezeu Te numim.

4. Ei vestesc faptele Tale,
Că Tu eşti aşa cu putere
Şi vrednic de-aşa mărire,
Că numai cu-nţelepciune
Şi sfinte sunt căile Tale
Şi de Tine vestesc ele.
Şi asta-i prea puţin Cât noi ştim să vestim
Amin, Amin. Şi noi voim Să Te mărim
Şi toţi Dumnezeu Te numim.

5. Toate stau după voia Ta,
Câte Tu ai făcut aicea,
Că e mare lucrarea Ta.
De toate eşti Tu preamărit,
În cer, în mare şi pe pământ,
Că toate de la Tine sunt.
Oricâte se mişcă Pe Tine Te laudă.
Amin, Amin. Şi noi voim Să Te mărim
Şi toţi Dumnezeu Te numim.

6. Ai Tăi fii acum pe pământ,
Câţi aici între popoare sunt.
Măresc numele Tău cel sfânt
Şi ei vestesc Cuvântul Tău.
Pe Tine Te numesc Dumnezeu,
Că i-ai scăpat prin fiul Tău.
Tu eşti mângâierea lor şi mântuirea
Amin, Amin. Şi noi voim Să Te mărim
Şi toţi Dumnezeu Te numim.

7. Doamne în noi Te măreşte
Să Te mărim ne-nvredniceşte.
Şi între noi locuieşte
Şi cu-a Ta mărire sfântă,
Nouă aicea Te arată.
Să Te mărim vremea toată.
Ţie-Ţi dă bunule Duhul meu mărire
Amin, Amin. Aliluia, Aliluia.
Domnu-i aproape aicea.

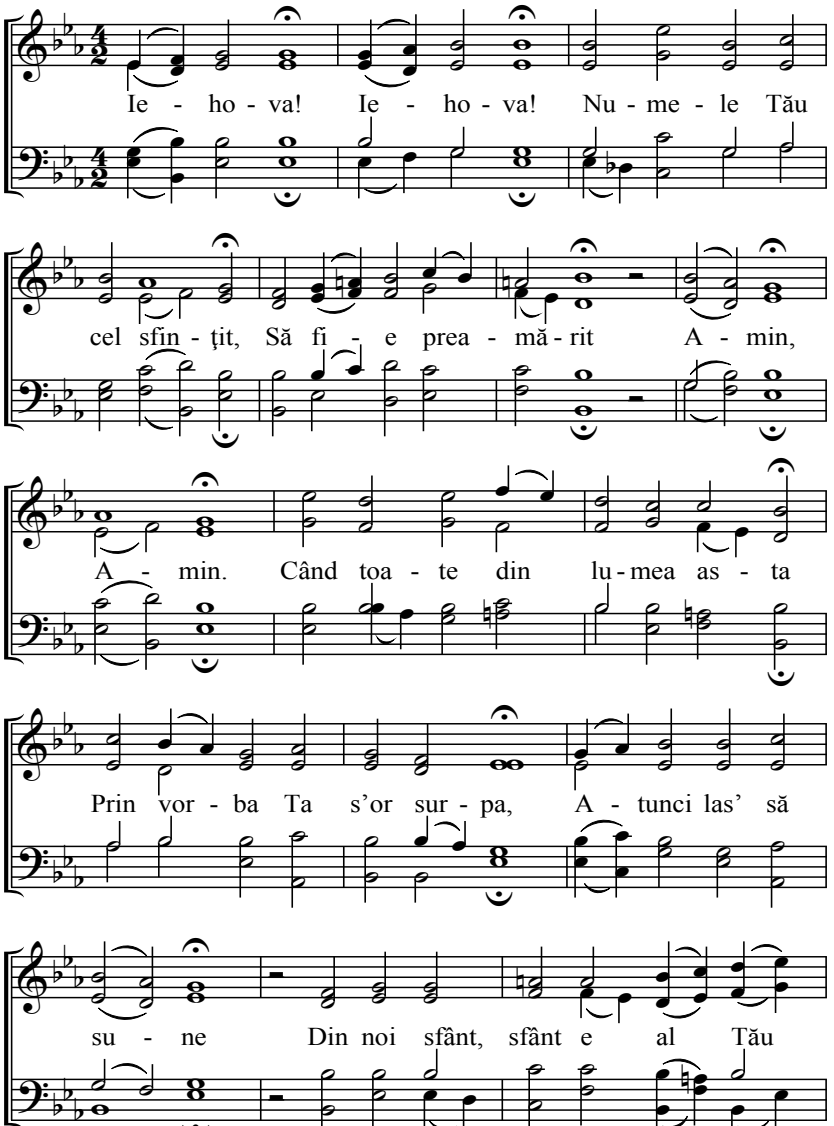
Ie - ho - va! Ie - ho - va! Nu - me - le Tău
cel sfin - ţit, Să fi - e prea - mă - rit A - min,
A - min. Când toa - te din lu - mea as - ta
Prin vor - ba Ta s'or sur - pa, A - tunci las' să
su - ne Din noi sfânt, sfânt e al Tău

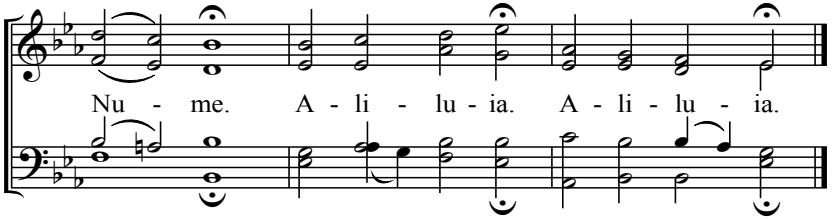

252 Crucea Credincioşilor

(163, 169, 216)

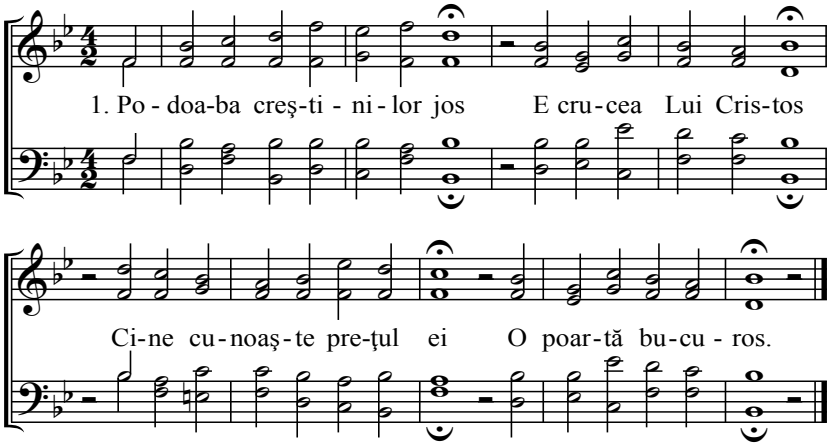

2. Voios şi cu smerenie
Ea se dobândeşte
Se poartă cu vrednicie
Nu pe piept ci-n inimi.

3. Iar când apasă şi doare
Credinţa rămâne
Cine-a trimis'o se ştie
Şi la ce slujeşte.

4. Se poartă puţină vreme
Dar ne ocroteşte
Pentru haina cea veşnică
Din casa cerească.

253 Timpul meu aşa curând

(99, 105, 119)

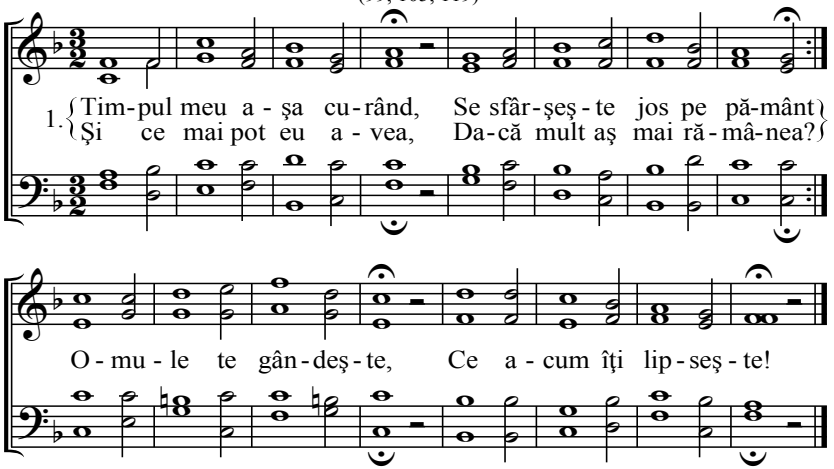

2. Viaţa nu-i cum tu voieşti Deşi ai mai vrea să trăieşti
Bunuri cari acum câştigi Nu îţi vor folosi pe veci
Căci trece viaţa ta, Toate-aici vor rămânea.

3. Inima care-a iubit, Conştiinţa cea curată
Te va face fericit Când sfârşeşti a ta viaţă
Şi când moartea va veni Domnul te va ocroti!

4. De duşmani nu mă-nspăimânt Nici de moarte şi de mormânt
Când contrari mă-nconjoară Domnul va fi-a mea scăpare
Atunci singur Dumnezeu E tot ajutorul meu.

5. Teme-te de Dumnezeu! Roagă, crede neîncetat
Nu ştii, timpul cât de lung Şi Dumnezeu te va chema
Tu fii gata câştigat În toate ne-ntârziat!

6. Prin credinţă-nvingător Deşi nu e aşa uşor
Dar eu ştiu cui îi urmez Şi cui eu mă încredinţez
El a zis: „S-a săvârşit!” Şi moartea a biruit.

7. În duh mergi pân’ la mormânt, Să vezi cât de trecător eşti
Şi zi: Doamne las’ să simt, Căci trupul e numai pământ.
Mă-nvaţă ca să fiu drept, Credincios şi înţelept.

Psalmul 92

(Ad. 1)

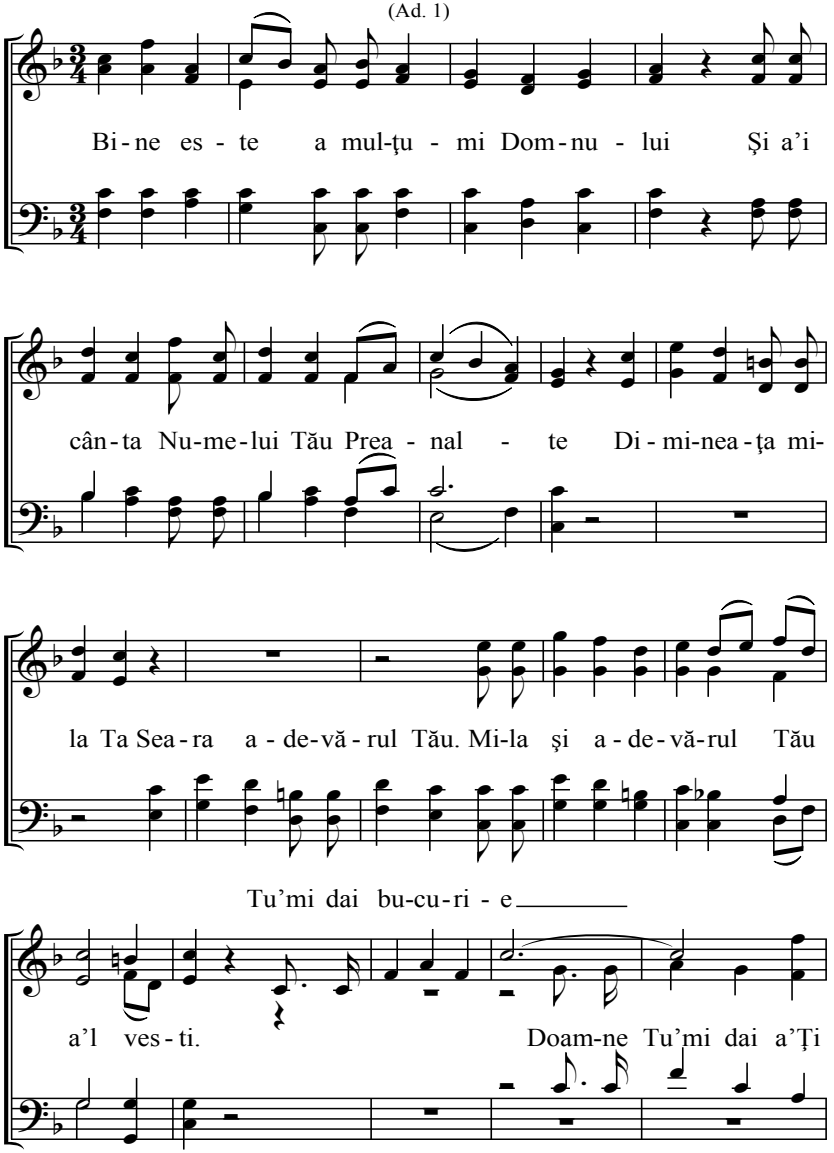

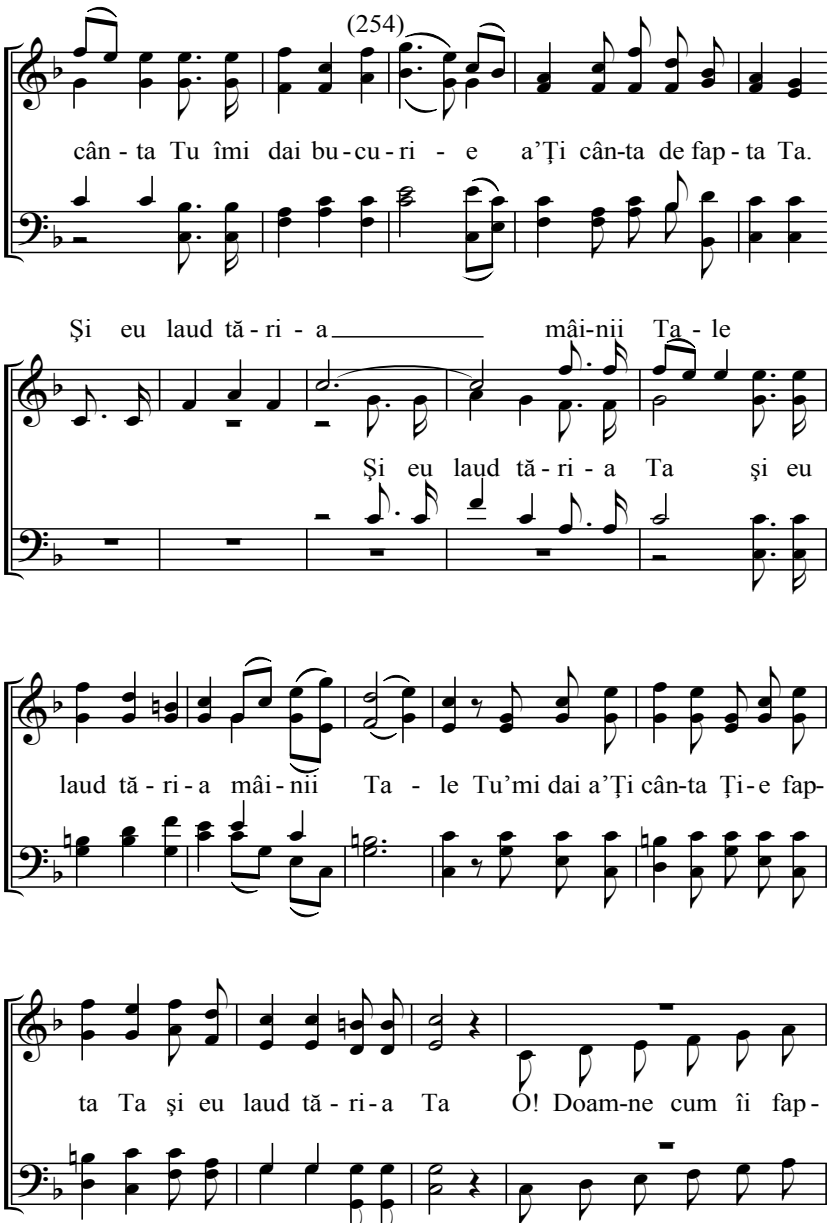
cân - ta Tu îmi dai bu - cu - ri - e a'Ţi cân-ta de fap - ta Ta.
Şi eu laud tă - ri - a mâi-nii Ta - le
Şi eu laud tă - ri - a Ta şi eu
laud tă - ri - a mâi - nii Ta - le Tu'mi dai a'Ţi cân-ta Ţi - e fap-
ta Ta şi eu laud tă - ri - a Ta O! Doam-ne cum îi fap -

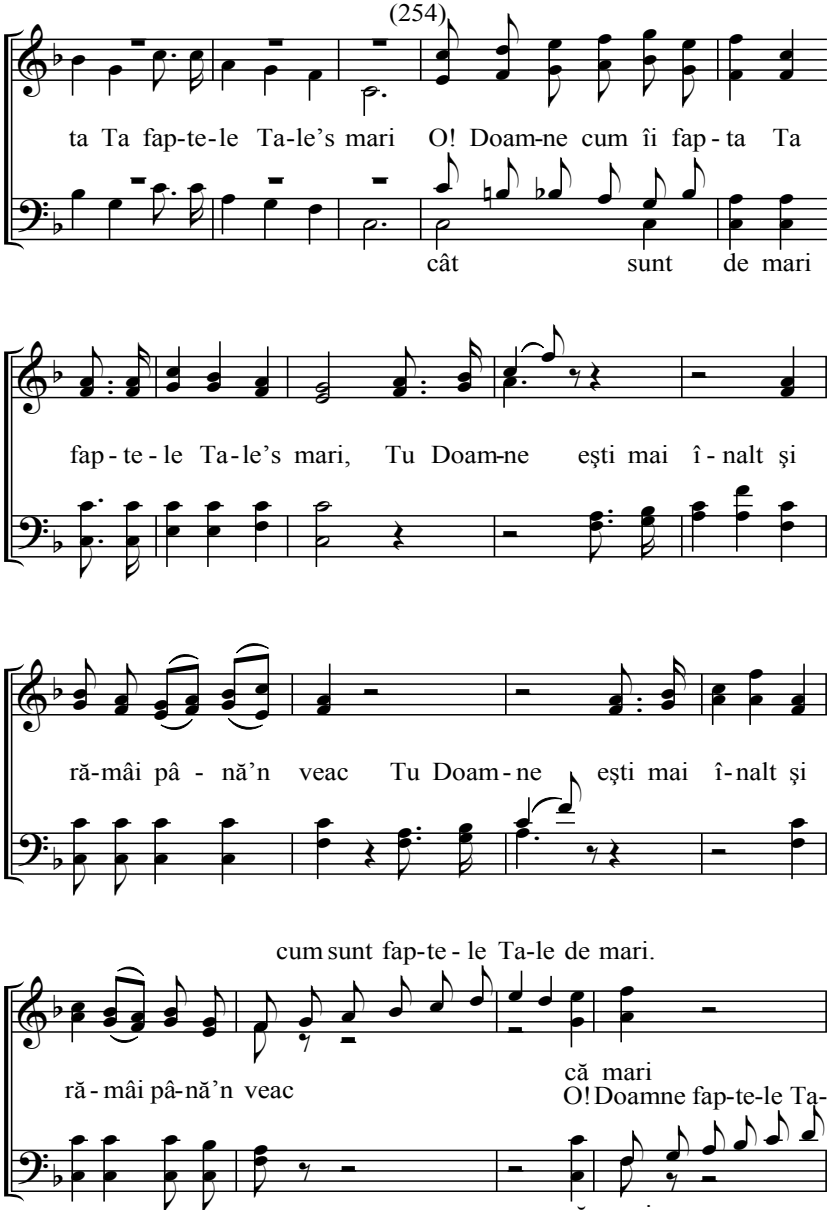
ta Ta fap-te-le Ta-le's mari O! Doam-ne cum îi fap - ta Ta
cât sunt de mari
fap - te - le Ta - le's mari, Tu Doam-ne eşti mai î - nalt şi
ră-mâi pâ - nă'n veac Tu Doam - ne eşti mai î-nalt şi
cum sunt fap-te - le Ta-le de mari.
ră - mâi pâ-nă'n veac
că mari
O! Doamne fap-te-le Ta-
că mari

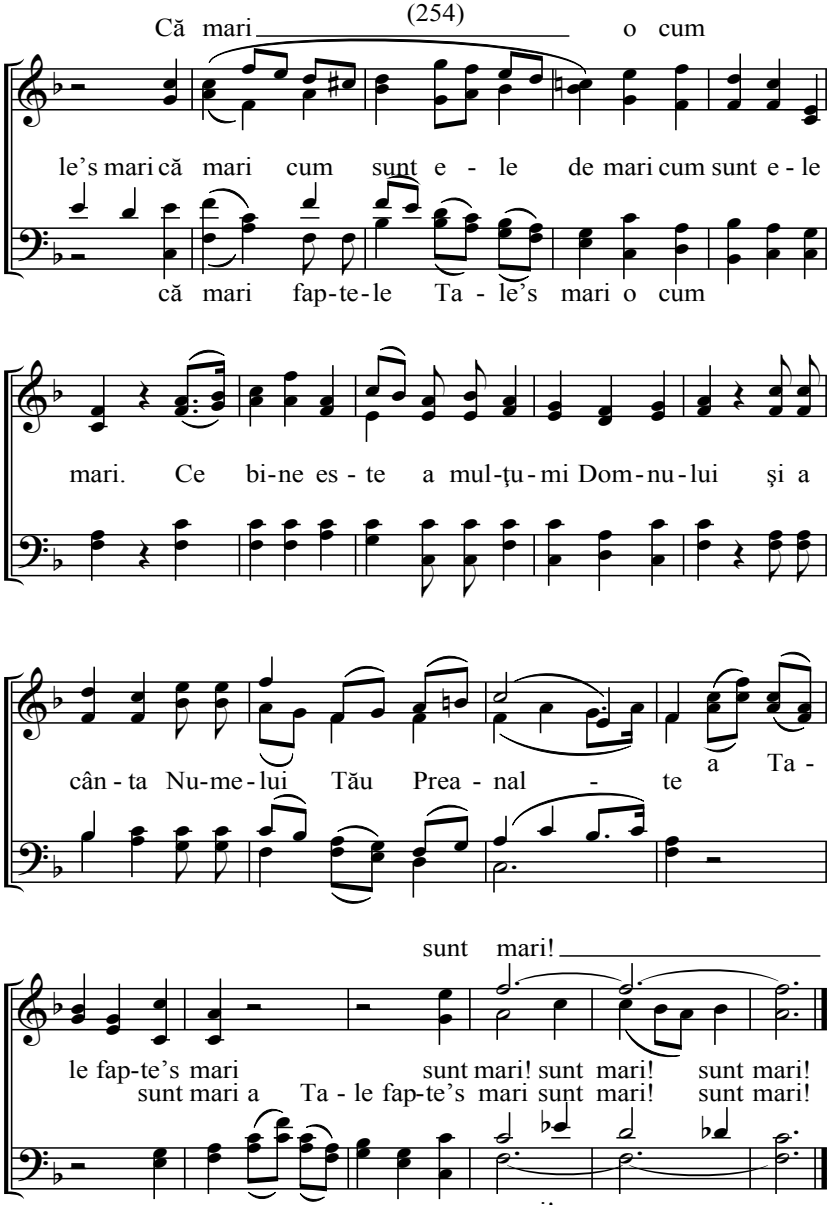
Că mari o cum
le's mari că mari cum sunt e - le de mari cum sunt e - le
că mari fap-te-le Ta - le's mari o cum
mari. Ce bi-ne es - te a mul-ţu-mi Dom-nu-lui şi a
cân-ta Nu-me-lui Tău Prea - nal - te a Ta -
sunt mari!
le fap-te's mari sunt mari! sunt mari! sunt mari!
sunt mari a Ta - le fap-te's mari sunt mari! sunt mari!
mari!

Psalmul 126

(Ad. 2)

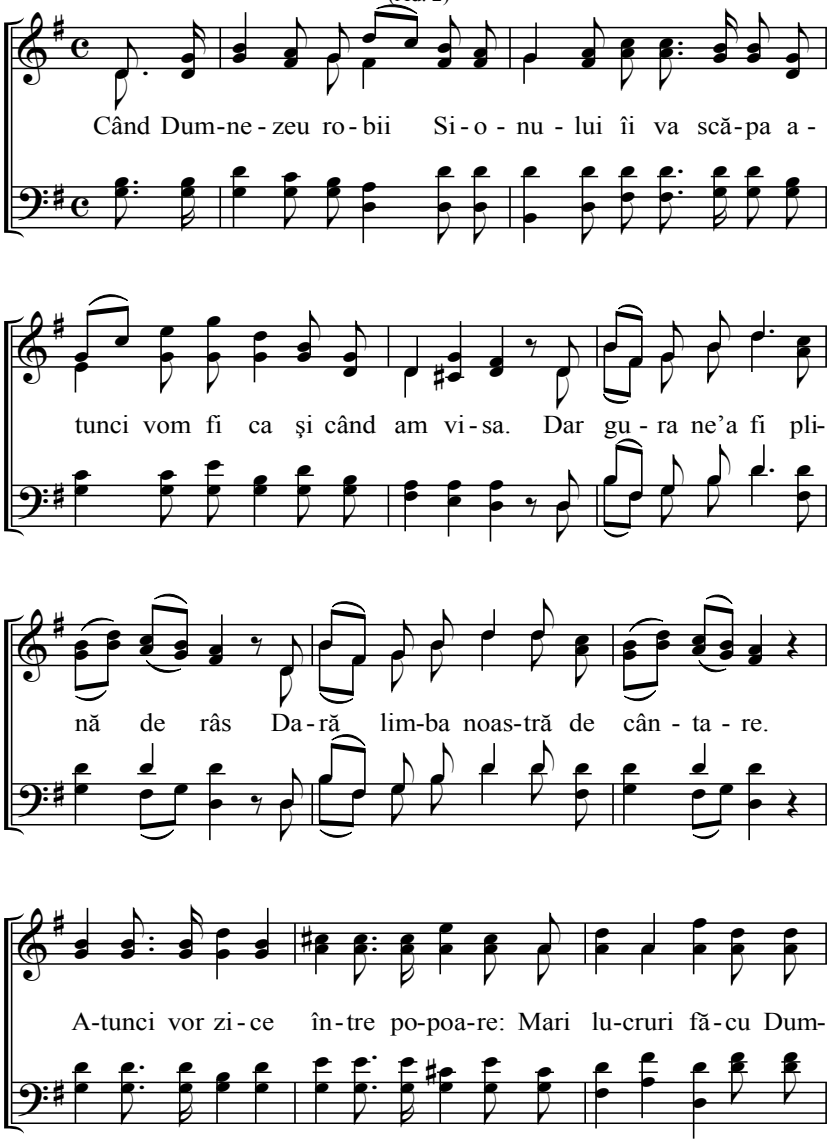

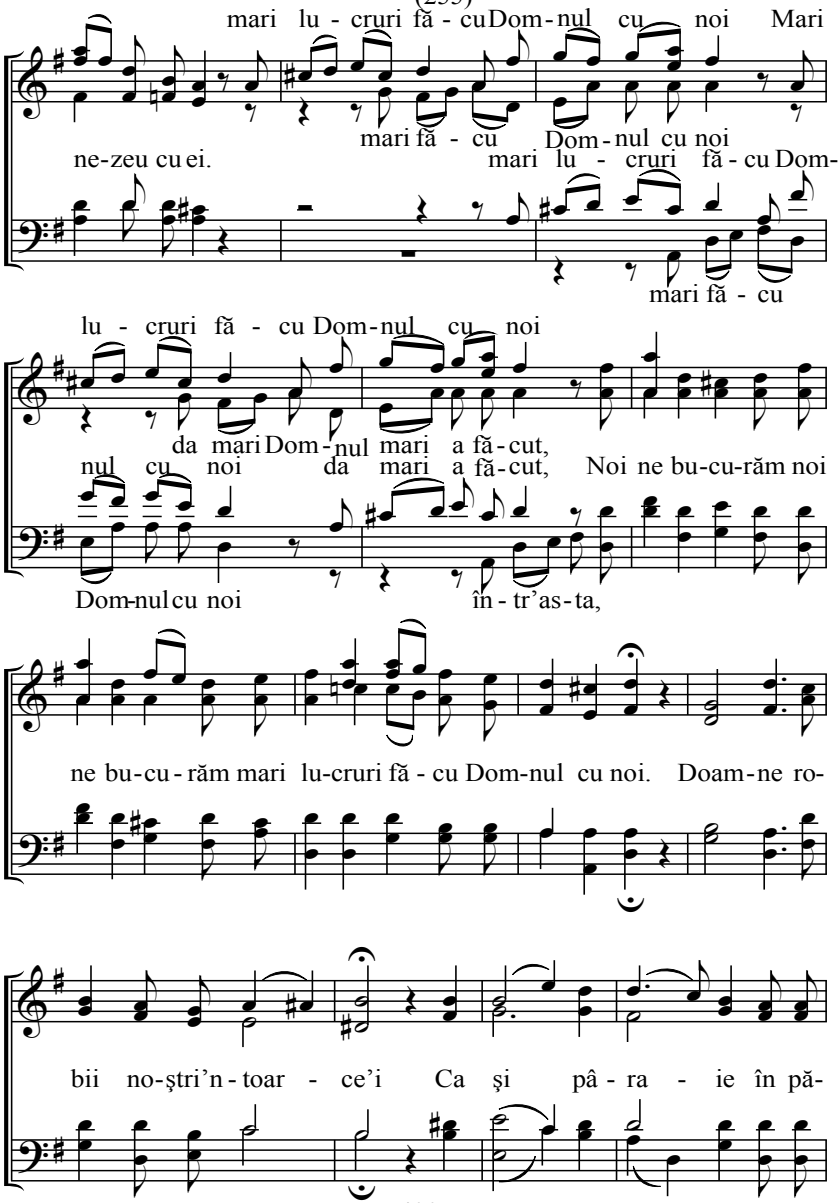
mari lu - cruri fă - cu Dom-nul cu noi Mari
mari fă - cu Dom-nul cu noi
ne-zeu cu ei. mari lu - cruri fă - cu Dom-
mari fă - cu
lu - cruri fă - cu Dom-nul cu noi
da mari Dom-nul mari a fă-cut,
nul cu noi da mari a fă-cut, Noi ne bu-cu-răm noi
Dom-nul cu noi în - tr'as-ta,
ne bu-cu-răm mari lu-cruri fă - cu Dom-nul cu noi. Doam-ne ro-
bii no-ştri'n-toar - ce'i Ca şi pâ - ra - ie în pă-

(255)

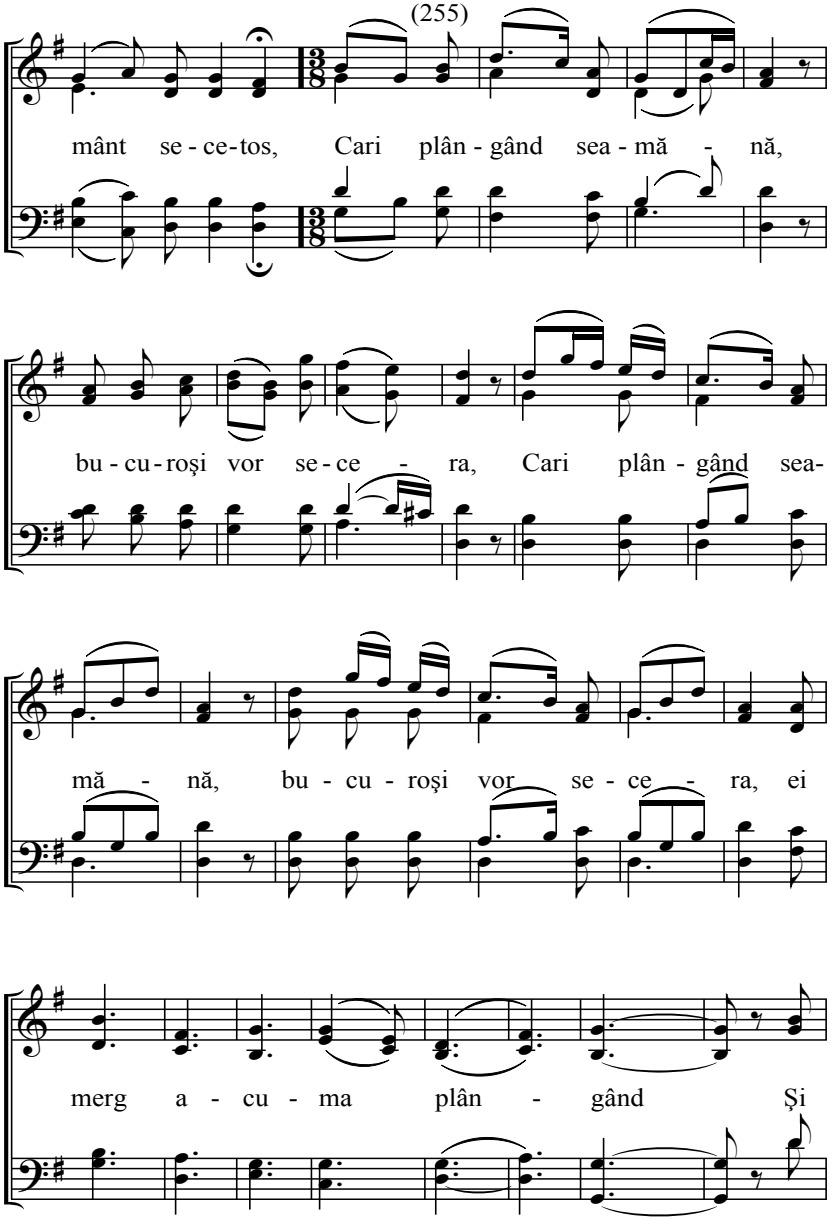
mânt se - ce - tos, Cari plân - gând sea - mă - nă,
bu - cu - roşi vor se - ce - ra, Cari plân - gând sea-
mă - nă, bu - cu - roşi vor se - ce - ra, ei
merg a - cu - ma plân - gând Şi

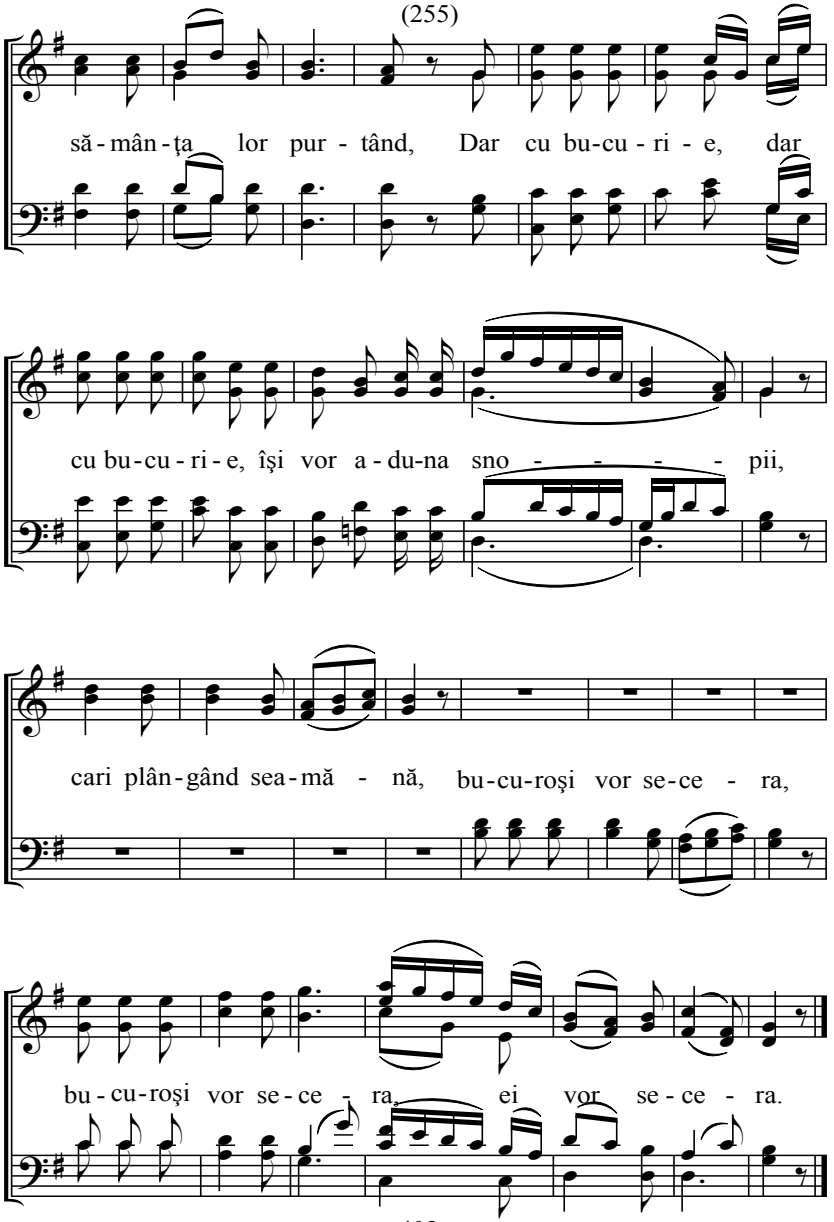
să-mân-ţa lor pur-tând, Dar cu bu-cu-ri-e, dar
cu bu-cu-ri-e, îşi vor a-du-na sno - - - - - pii,
cari plân-gând sea-mă - nă, bu-cu-roşi vor se-ce - ra,
bu-cu-roşi vor se-ce - ra, ei vor se-ce - ra.

Psalmul 23

(Ad. 3)

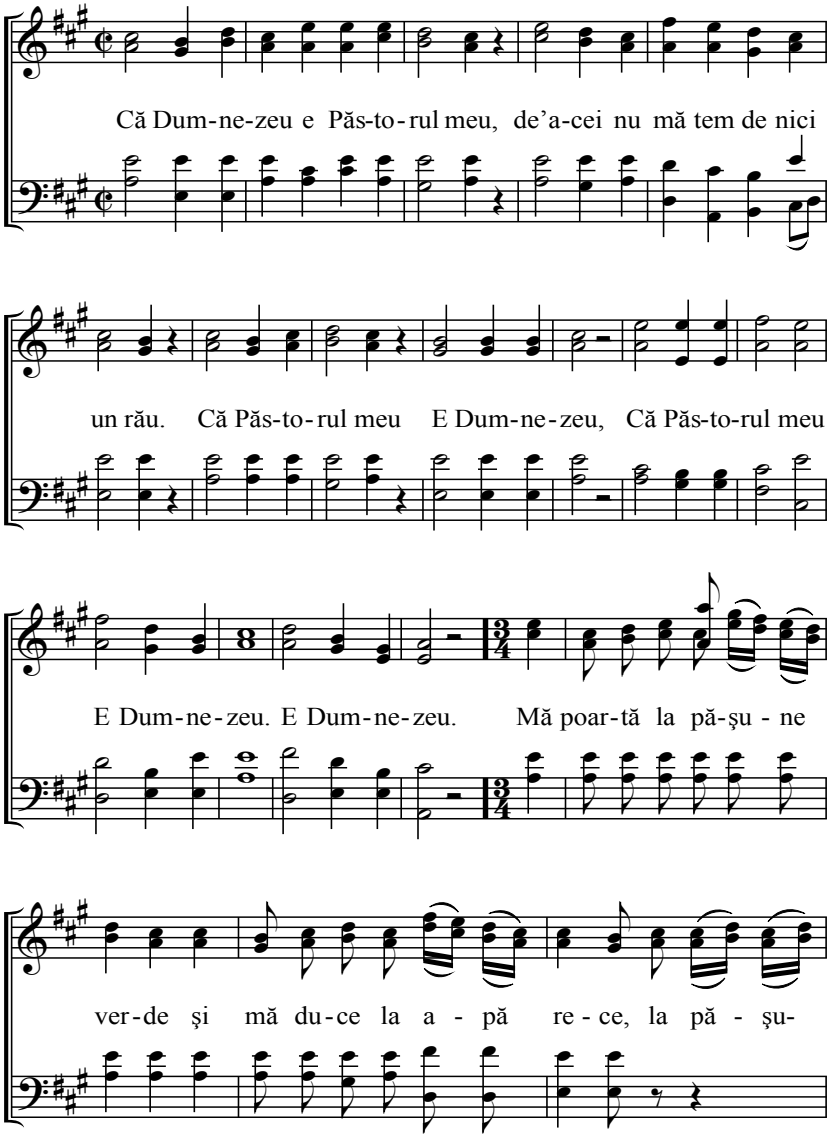

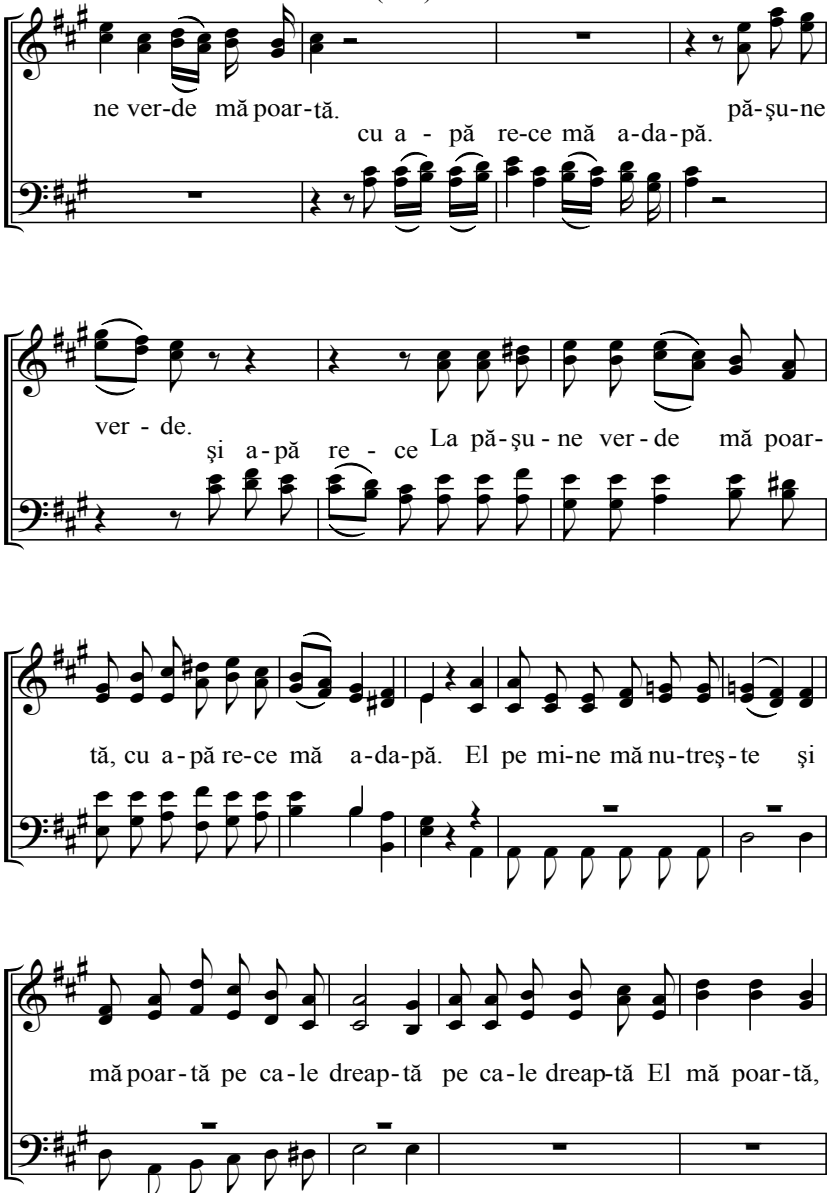
ne ver-de mă poar-tă.
pă-şu-ne
cu a - pă re-ce mă a-da-pă.
ver - de.
şi a-pă re - ce
La pă-şu - ne ver - de mă poar-
tă, cu a - pă re-ce mă a-da-pă. El pe mi-ne mă nu-treş - te şi
mă poar - tă pe ca - le dreap-tă pe ca-le dreap-tă El mă poar-tă,

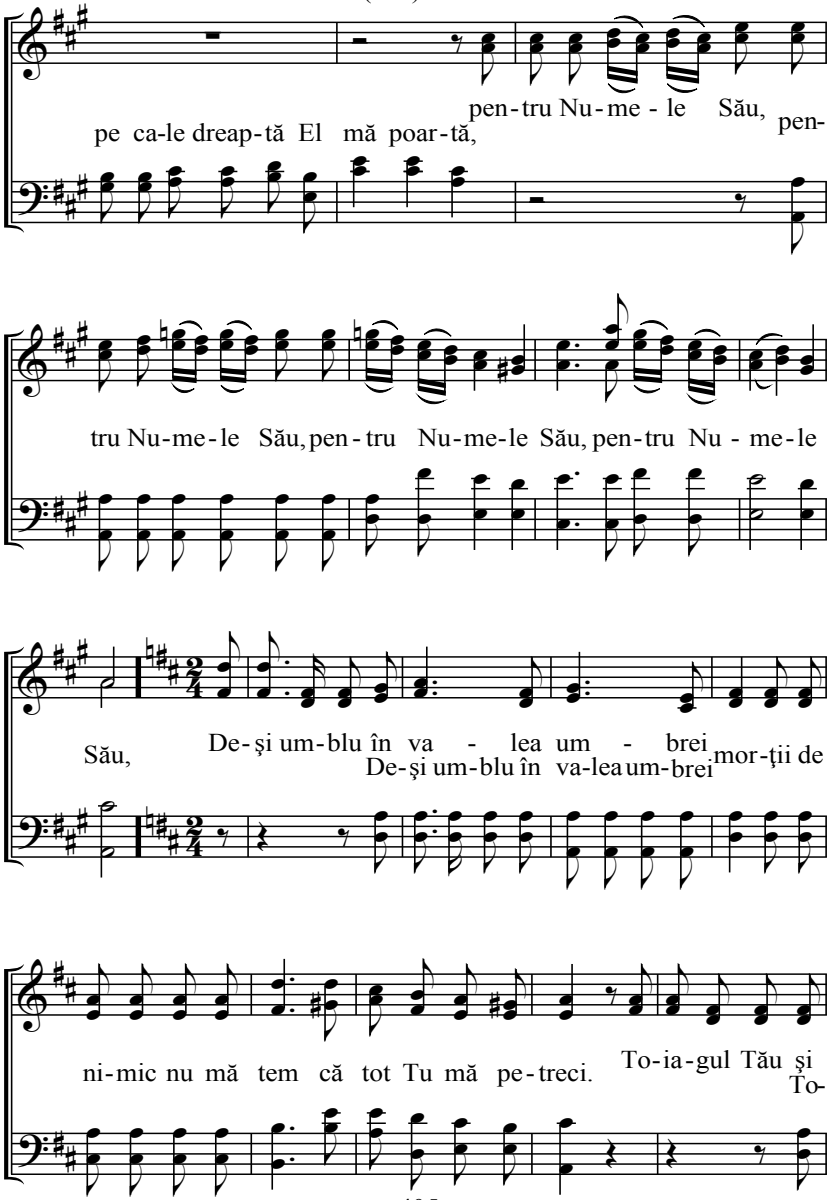
pen-tru Nu-me - le Său, pen-
pe ca-le dreap-tă El mă poar-tă,
tru Nu-me-le Său, pen-tru Nu-me-le Său, pen-tru Nu - me-le
Său,
De-şi um-blu în va - lea um - brei mor-ţii de
De-şi um-blu în va-lea um-brei
ni-mic nu mă tem că tot Tu mă pe-treci.
To-ia-gul Tău şi
To-

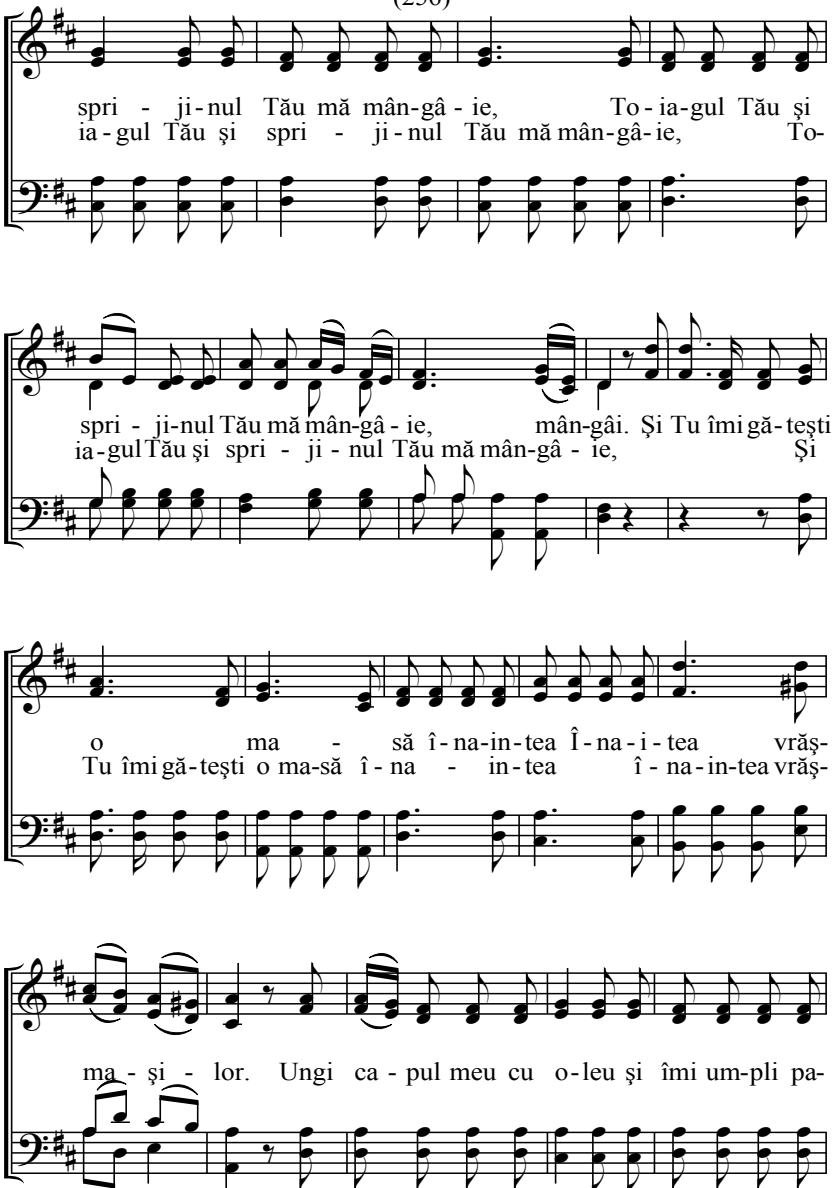
spri - ji-nul Tău mă mân-gâ - ie, To - ia-gul Tău şi
ia - gul Tău şi spri - ji - nul Tău mă mân-gâ-ie, To-
spri - ji-nul Tău mă mân-gâ - ie, mân-gâi. Şi Tu îmi gă-teşti
ia-gul Tău şi spri - ji - nul Tău mă mân-gâ - ie, Şi
o ma - să î - na-in-tea Î - na - i - tea vrăş-
Tu îmi gă-teşti o ma-să î - na - in-tea î - na-in-tea vrăş-
ma - şi - lor. Ungi ca - pul meu cu o - leu şi îmi um-pli pa-

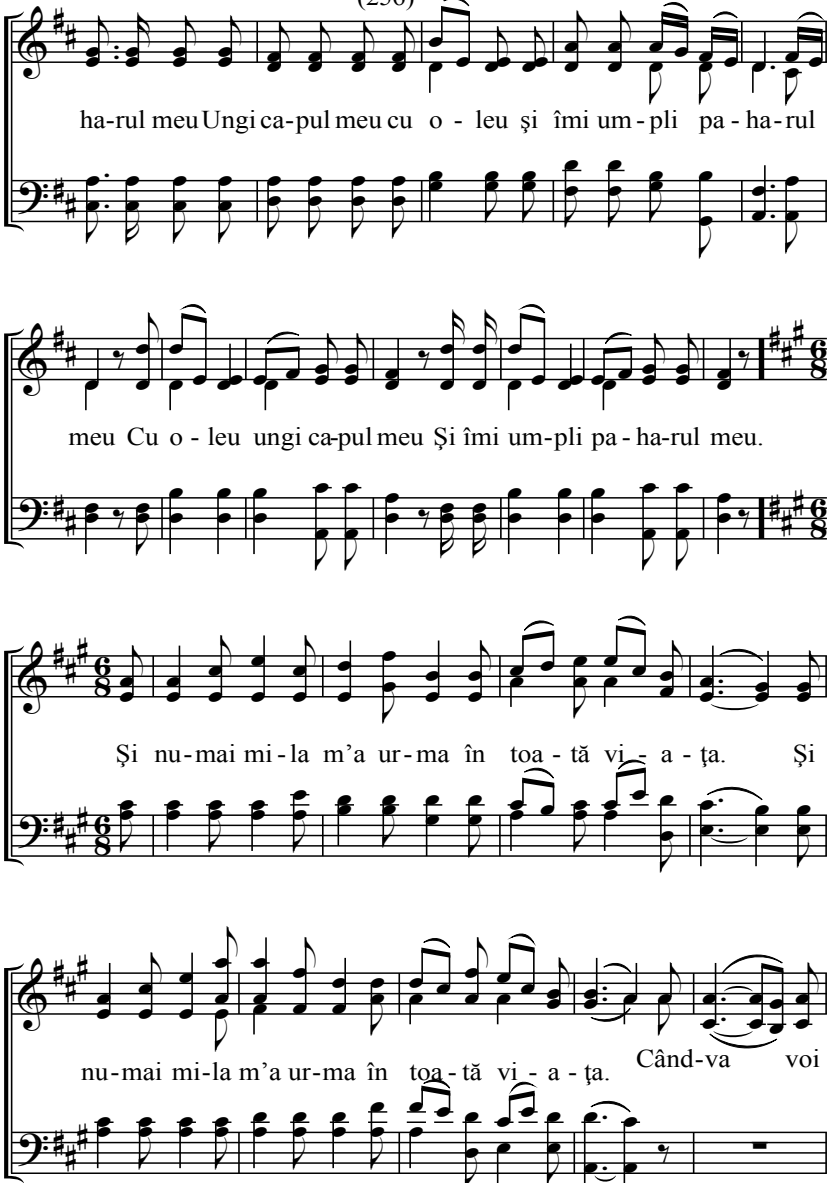
ha-rul meu Ungi ca-pul meu cu o - leu şi îmi um - pli pa - ha-rul
meu Cu o - leu ungi ca-pul meu Şi îmi um-pli pa - ha-rul meu.
Şi nu-mai mi-la m'a ur-ma în toa - tă vi - a - ţa. Şi
nu-mai mi-la m'a ur-ma în toa - tă vi - a - ţa. Când-va voi

(256)

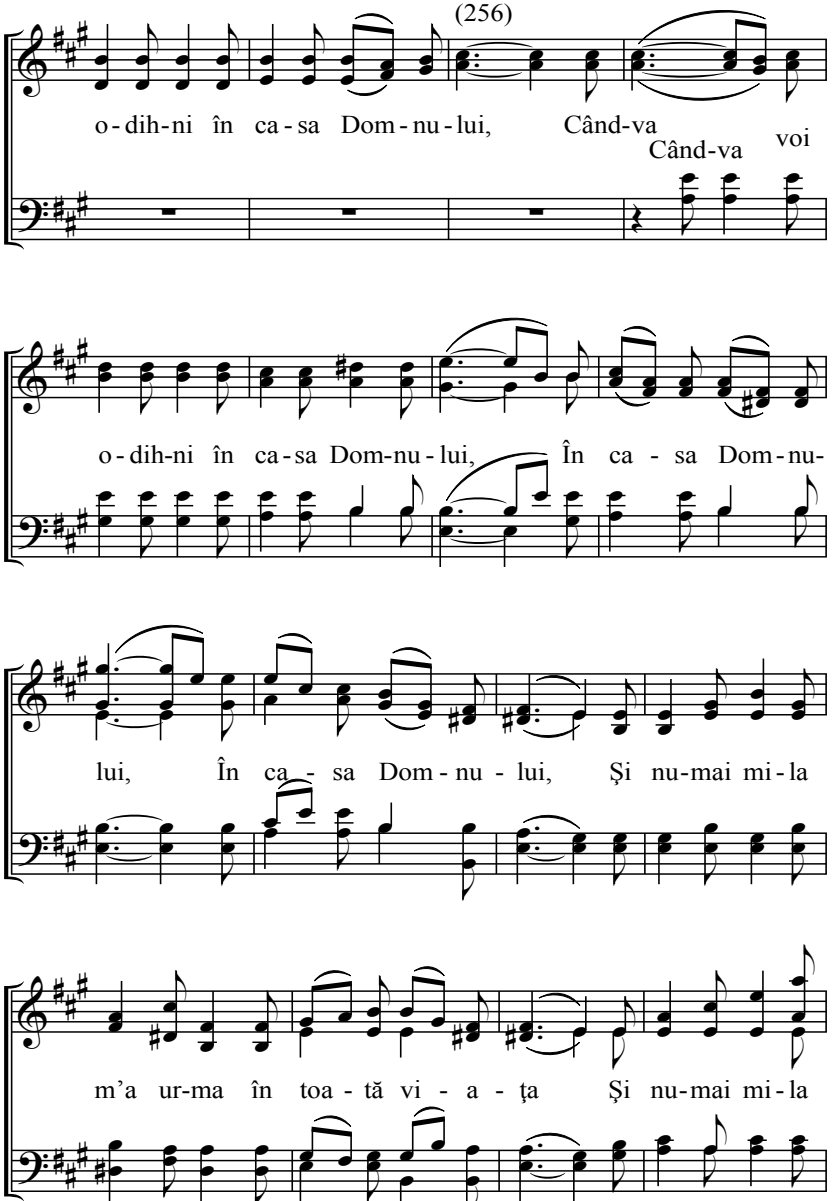
o - dih-ni în ca - sa Dom - nu - lui, Când-va
Când-va voi
o - dih-ni în ca - sa Dom-nu - lui, În ca - sa Dom - nu-
lui, În ca - sa Dom - nu - lui, Şi nu-mai mi - la
m'a ur-ma în toa - tă vi - a - ţa Şi nu-mai mi - la

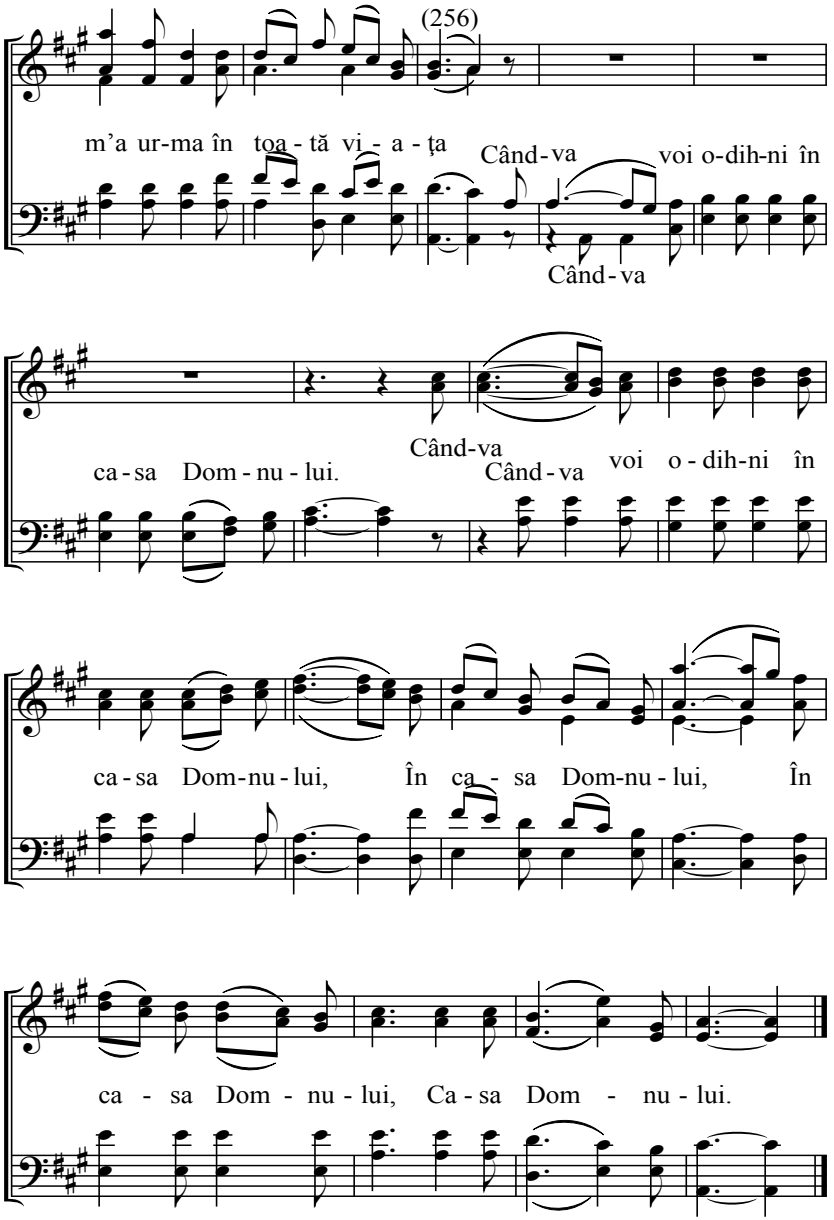
(256)
m'a ur-ma în toa - tă vi - a - ţa
Când - va voi o-dih-ni în
Când - va
ca - sa Dom - nu - lui.
Când - va voi o - dih-ni în
ca - sa Dom-nu - lui, În ca - sa Dom-nu - lui, În
ca - sa Dom - nu - lui, Ca - sa Dom - nu - lui.

Serbarea Sâmbetei

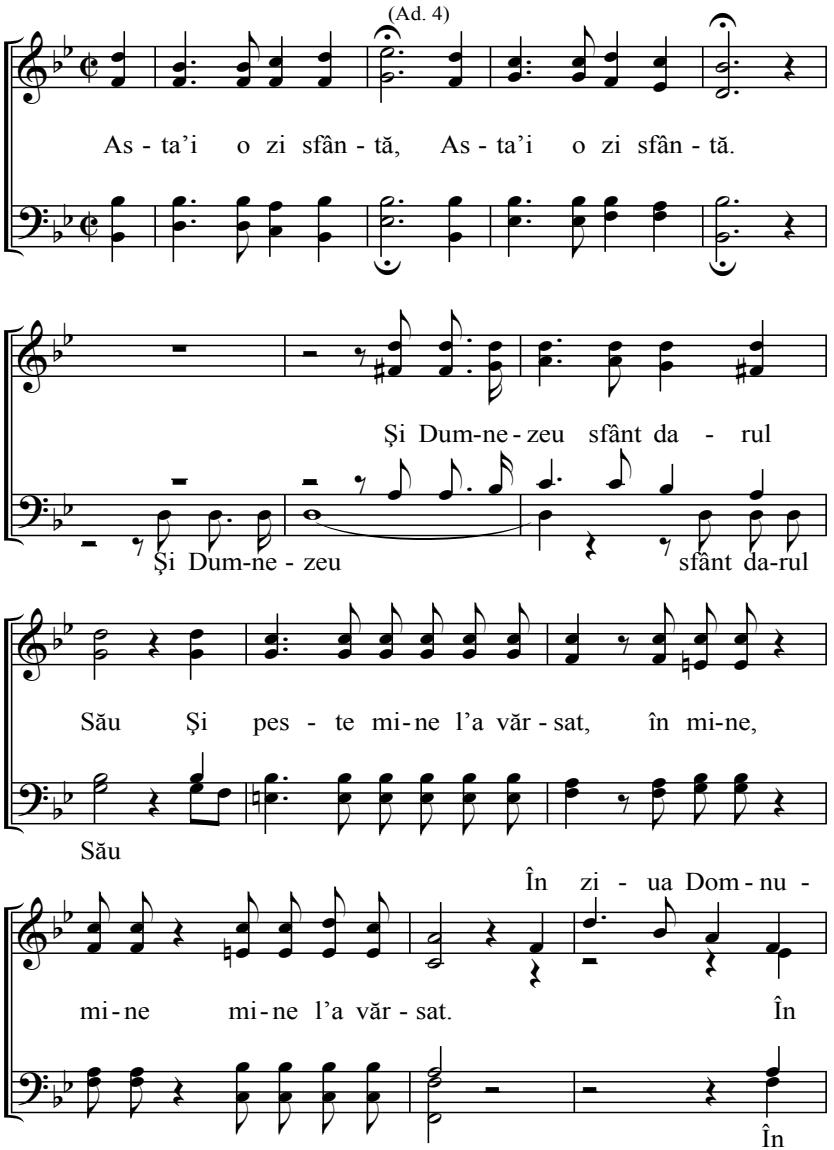

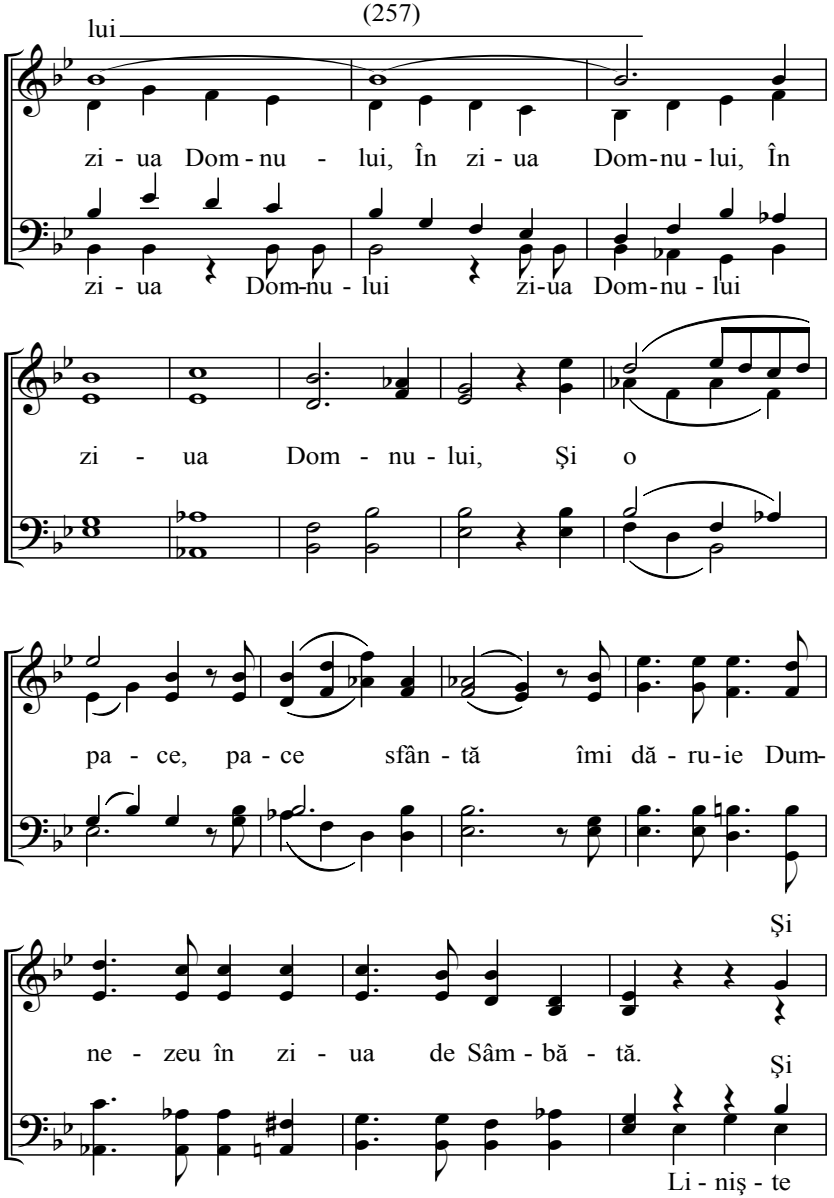
lui
zi - ua Dom - nu - lui, În zi - ua Dom-nu - lui, În
zi - ua Dom-nu - lui zi-ua Dom-nu - lui
zi - ua Dom - nu - lui, Şi o
pa - ce, pa - ce sfân - tă îmi dă - ru-ie Dum-
Şi
ne - zeu în zi - ua de Sâm - bă - tă.
Şi
Li - niş - te

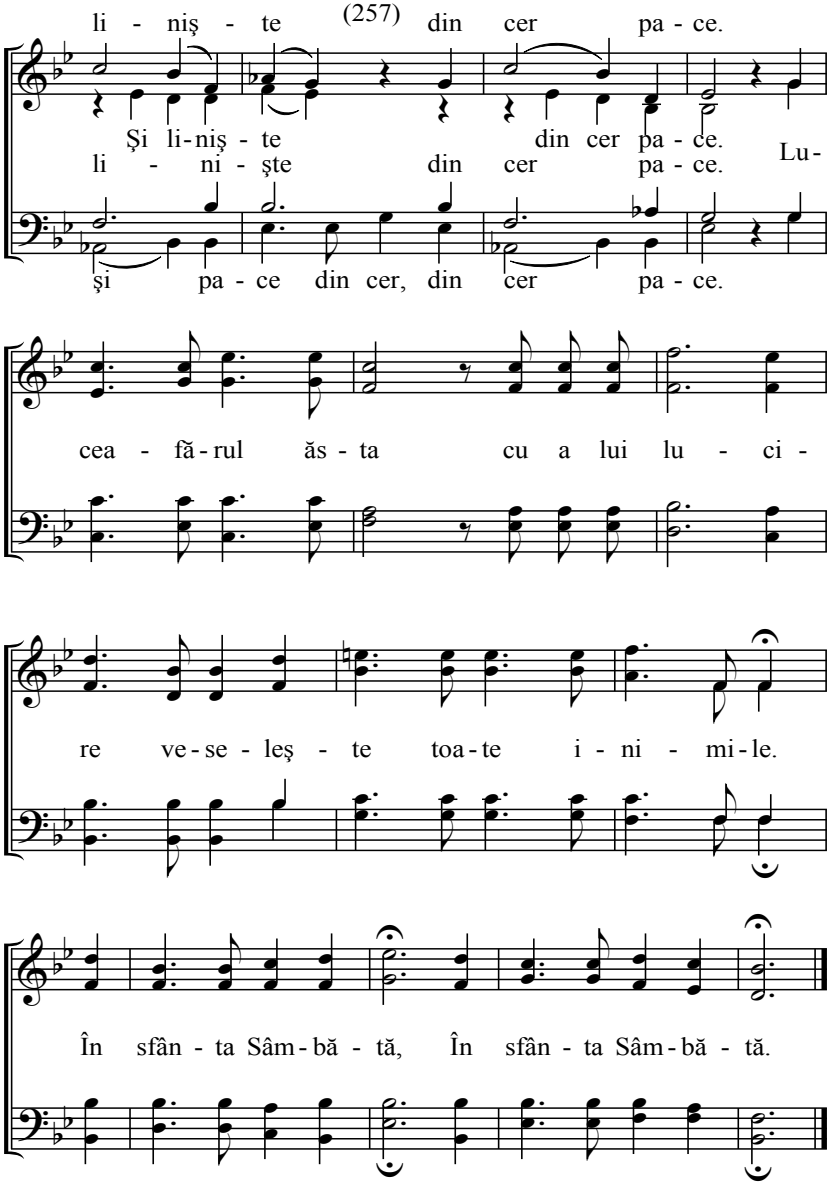
li - niş - te (257) din cer pa - ce.
Şi li-niş - te din cer pa - ce.
li - ni - şte din cer pa - ce.
Lu-
şi pa - ce din cer, din cer pa - ce.
cea - fă-rul ăs - ta cu a lui lu - ci -
re ve-se - leş - te toa-te i - ni - mi-le.
În sfân - ta Sâm-bă - tă, În sfân - ta Sâm-bă - tă.

258 **Păstori din Betleem**

(Ad. 5)

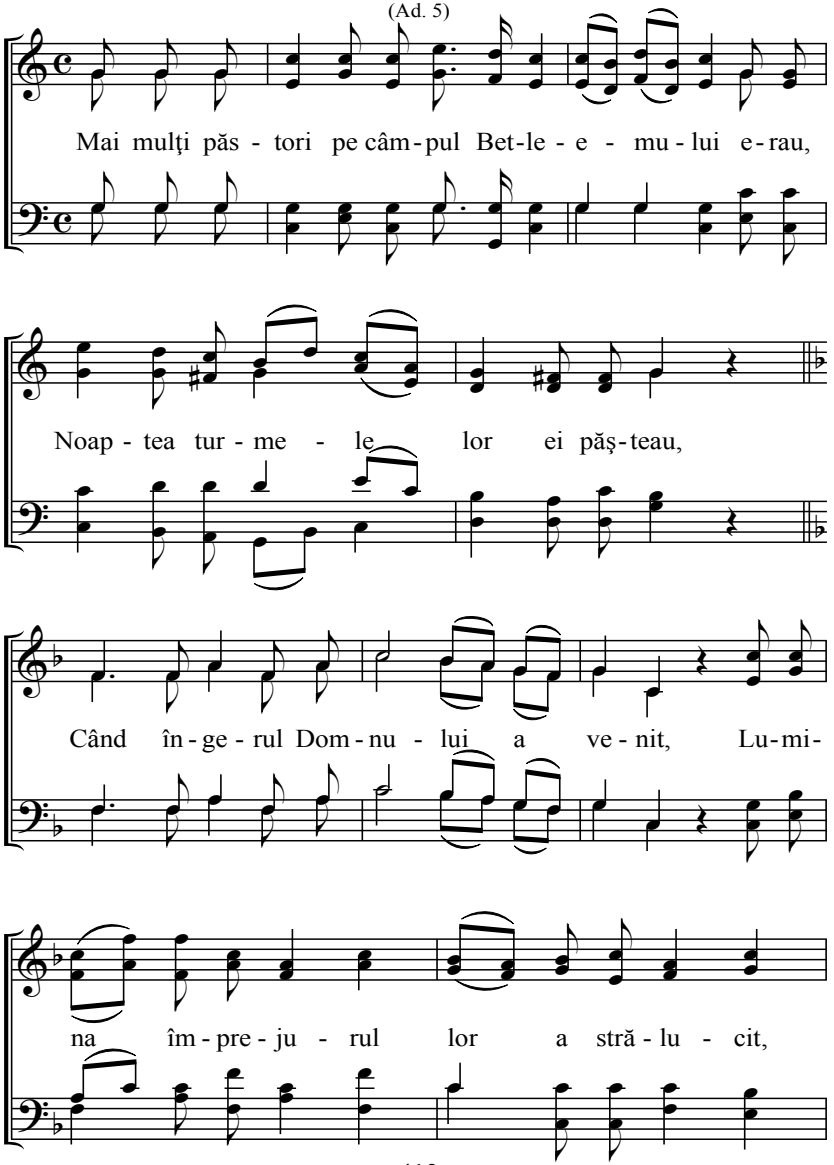

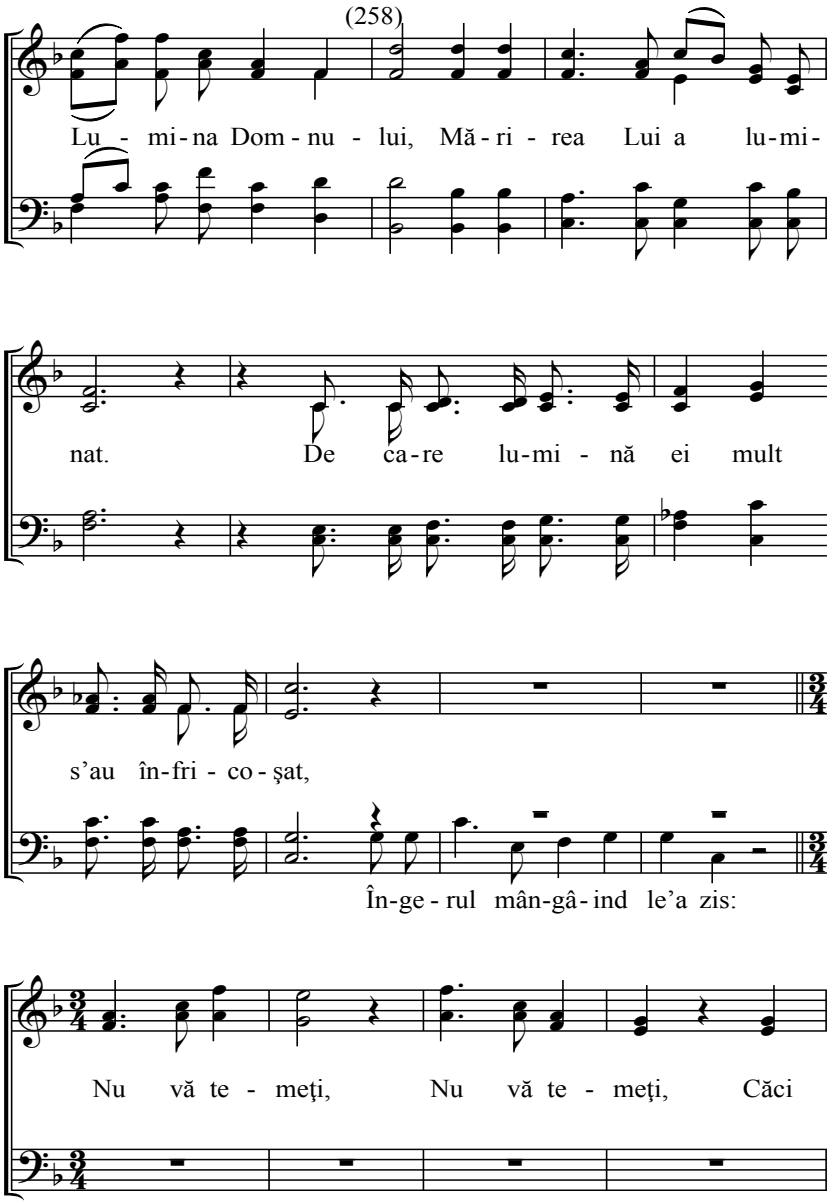
Lu - mi-na Dom - nu - lui, Mă-ri - rea Lui a lu-mi-
nat. De ca-re lu-mi - nă ei mult
s'au în-fri - co - şat,
În-ge - rul mân-gâ - ind le'a zis:
Nu vă te - meţi, Nu vă te - meţi, Căci

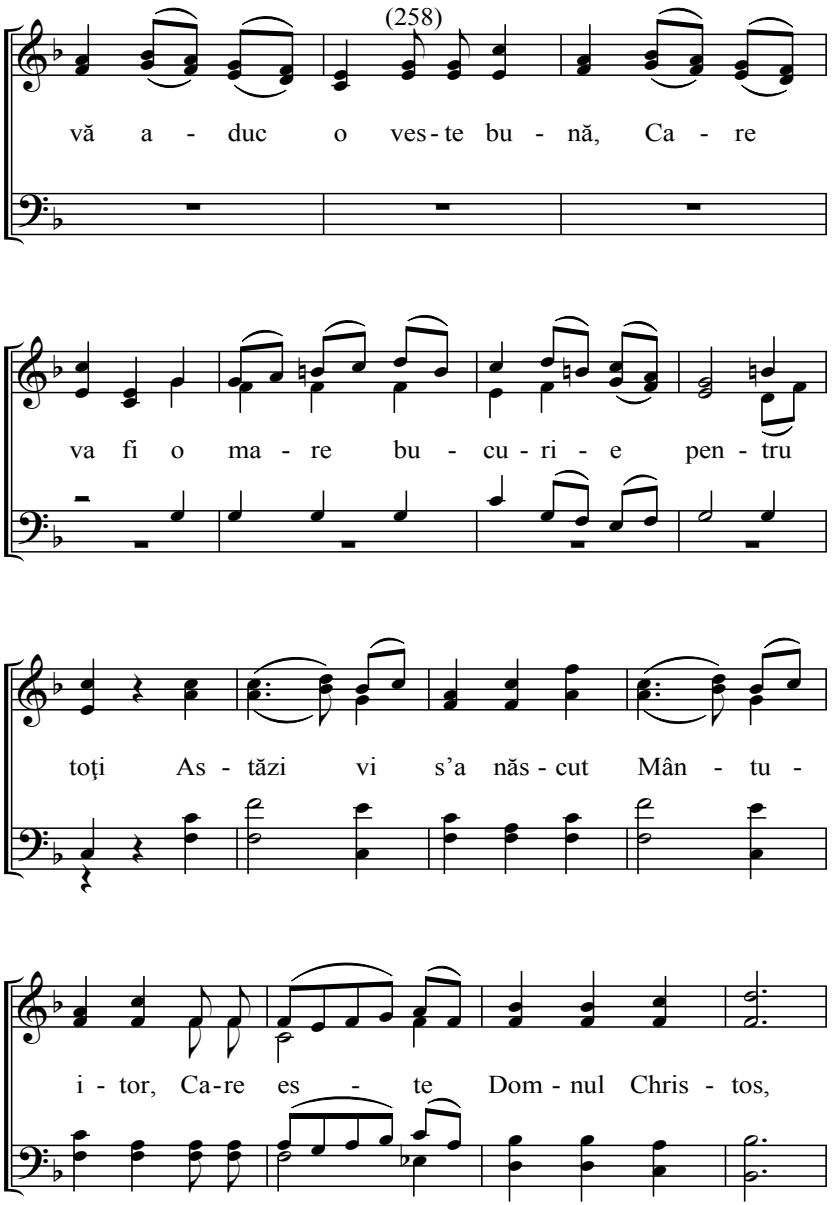

(258)

vă a - duc o ves - te bu - nă, Ca - re

va fi o ma - re bu - cu - ri - e pen - tru

toţi As - tăzi vi s'a năs - cut Mân - tu -

i - tor, Ca - re es - te Dom - nul Chris - tos,

(258)

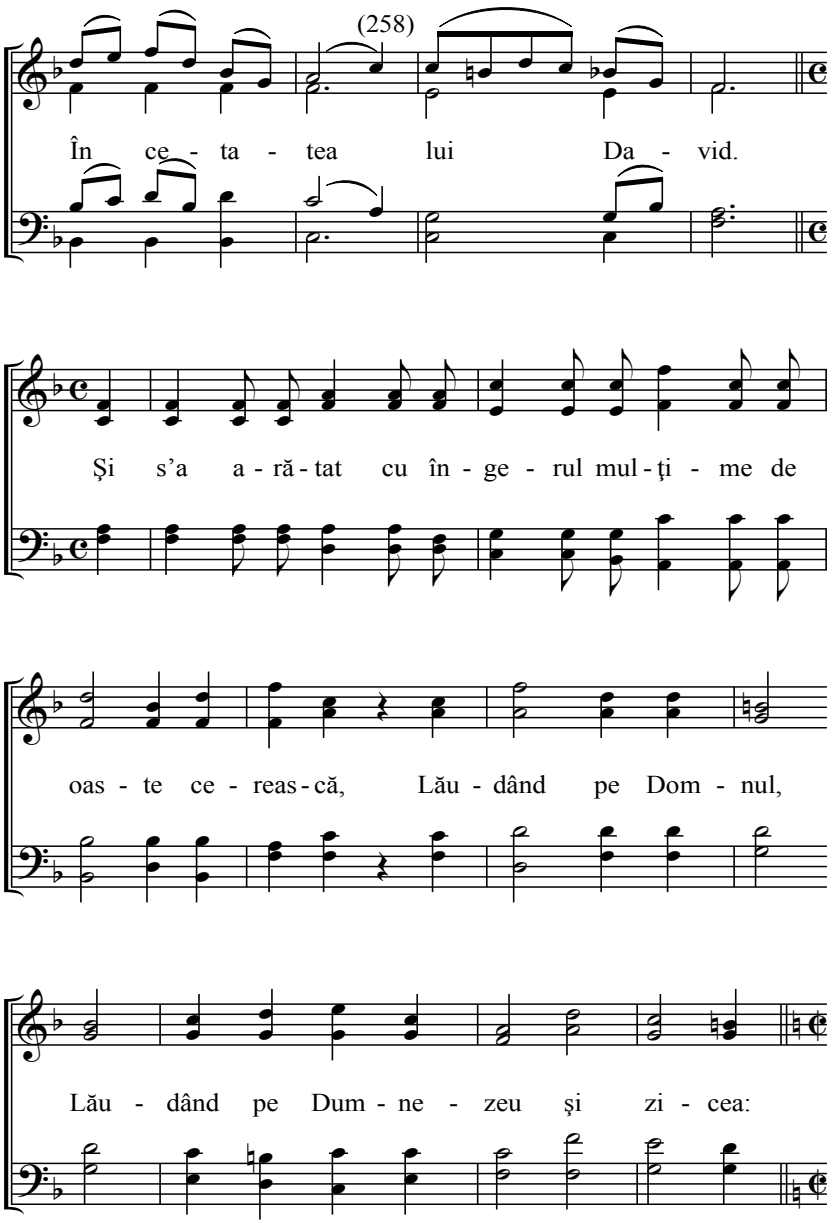
În ce - ta - tea lui Da - vid.
Şi s'a a - ră - tat cu în - ge - rul mul - ţi - me de
oas - te ce - reas - că, Lău - dând pe Dom - nul,
Lău - dând pe Dum - ne - zeu şi zi - cea:

(258)

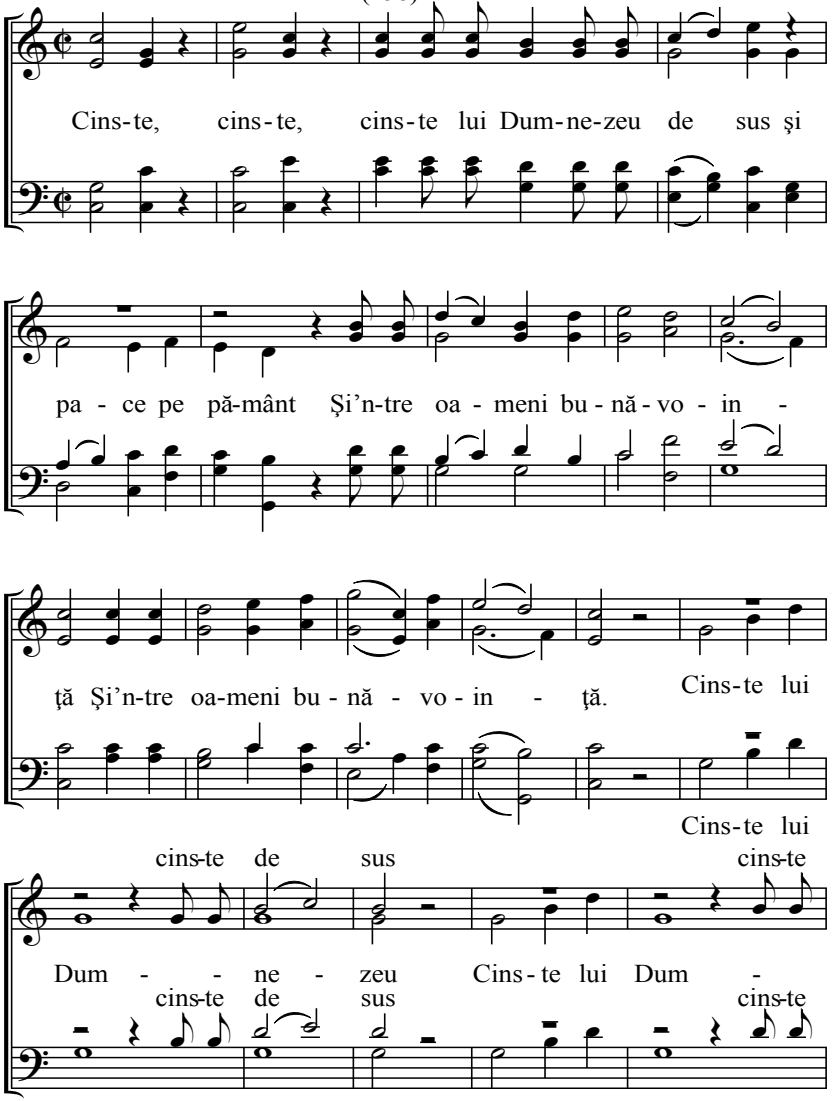
Cins-te, cins-te, cins-te lui Dum-ne-zeu de sus şi
pa - ce pe pă-mânt Şi'n-tre oa - meni bu - nă - vo - in -
ţă Şi'n-tre oa-meni bu - nă - vo - in - ţă.
Cins-te lui
Cins-te lui
cins-te de sus cins-te
Dum - - ne - zeu Cins-te lui Dum -
cins-te de sus cins-te
Dum - - ne - zeu Cins-te lui Dum -

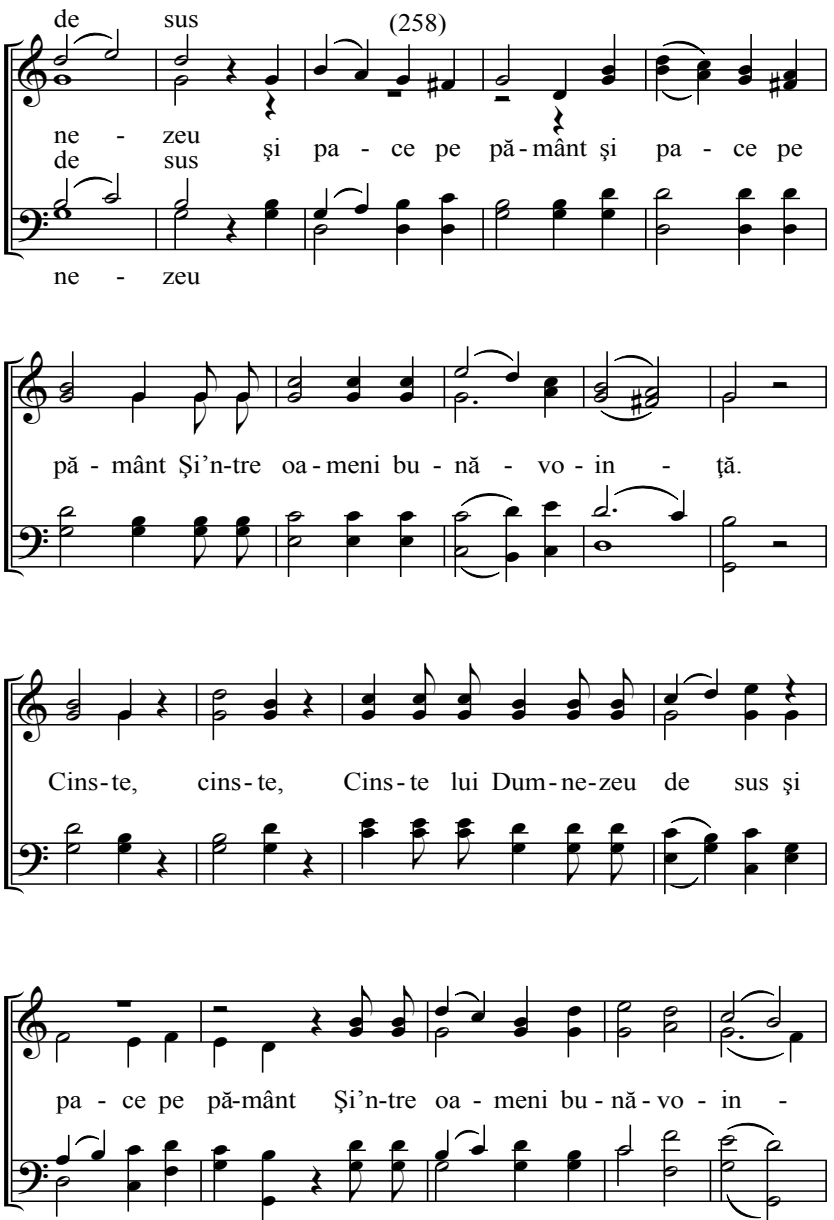
de sus
(258)
ne - zeu
de sus şi pa - ce pe pă-mânt şi pa - ce pe
ne - zeu
pă - mânt Şi'n-tre oa - meni bu - nă - vo - in - ţă.
Cins-te, cins-te, Cins-te lui Dum-ne-zeu de sus şi
pa - ce pe pă-mânt Şi'n-tre oa - meni bu - nă-vo - in -

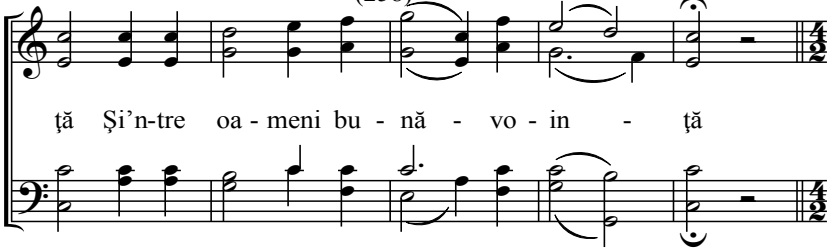
ţă Şi'n-tre oa - meni bu - nă - vo - in - ţă

Coral

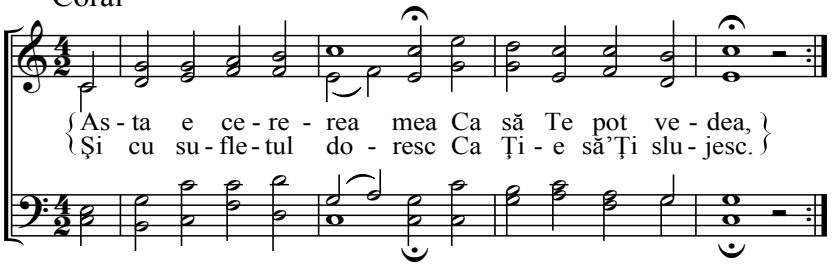
As - ta e ce - re - rea mea Ca să Te pot ve - dea,
Şi cu su - fle - tul do - resc Ca Ţi - e să'Ţi slu - jesc.

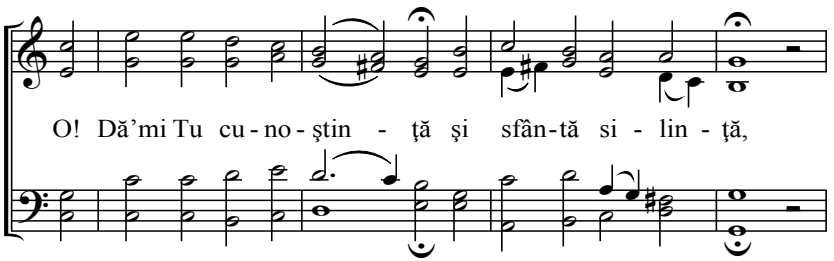
O! Dă'mi Tu cu - no - ştin - ţă şi sfân - tă si - lin - ţă,

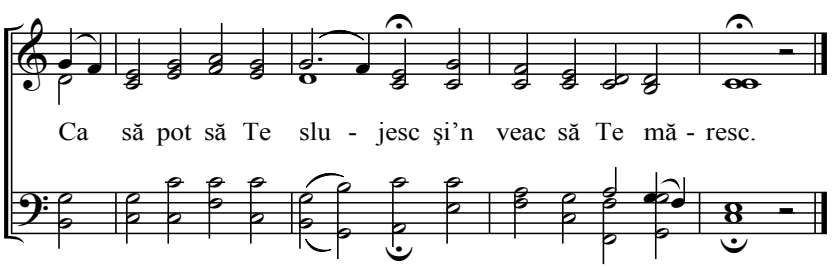
Ca să pot să Te slu - jesc şi'n veac să Te mă - resc.

259 Este o sfântă patrie

(Ad. 6)

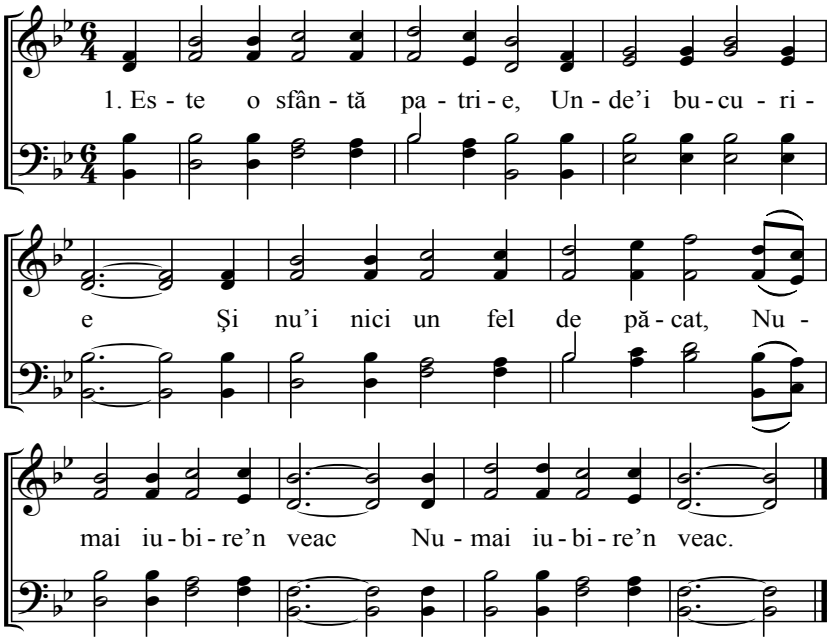

2. Şi acolo de-aici grijă Nu ne va ajunge.
Nici ceva din lumea asta, :,: Nu ne-a mai întrista. :,:

3. Acolo cântări de laudă, Cu toţi sfinţii cântă.
Şi acolo numai pace :,: În veac locuieşte. :,:

4. Acolo toţi împreună, Fraţii se bucură.
Acolo-i numai iubire :,: Şi nici când mâhnire. :,:

5. Dumnezeu cu mărirea Sa Toate le-a lumina.
Bucuroşi ca primăvara, :,: Toţi pe El L-or lăuda. :,:

6. Acolo-i loc de odihnit, La oricari ostenit,
Acolo se va repausa, :,: În veac s-a bucura. :,:

7. O! regatul lui Dumnezeu, Când voi ajunge eu
Să pot în tine a intra, :,: Unde m-oi bucura. :,:

8. Voios las eu sarcina grea Şi toată lumea-asta.
În tine caut eu odihnă, :,: Patrie dorită. :,:

260 Fii credincios

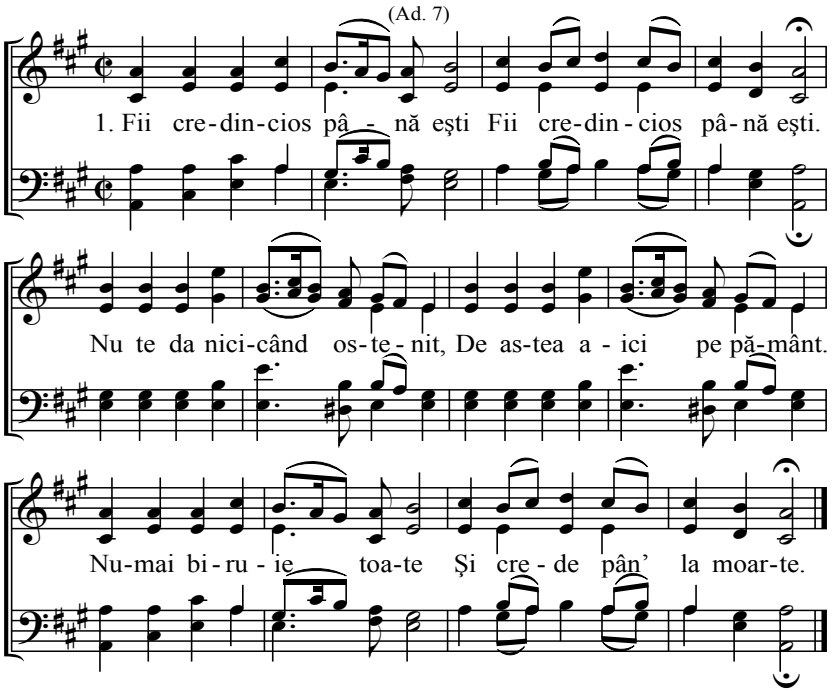

2. Fii credincios până eşti
Fii credincios până eşti.
Căci care drept se va lupta,
Aici în lumea aceasta,
El cununa-şi va vedea,
Când credinţa-şi va ţinea.

3. Fii credincios până eşti
Fii credincios până eşti.
Vezi cununa străluceşte
Şi acolo te sileşte,
Căci tu o vei dobândi.
Dacă credincios vei fi.

4. Fii credincios până eşti
Fii credincios până eşti.
Când credincios vei rămânea
Şi în inimă vei ţinea
Cugetările cereşti,
Cununa vei să primeşti.

261 **Cea mai mare bucurie**

(Ad. 8)

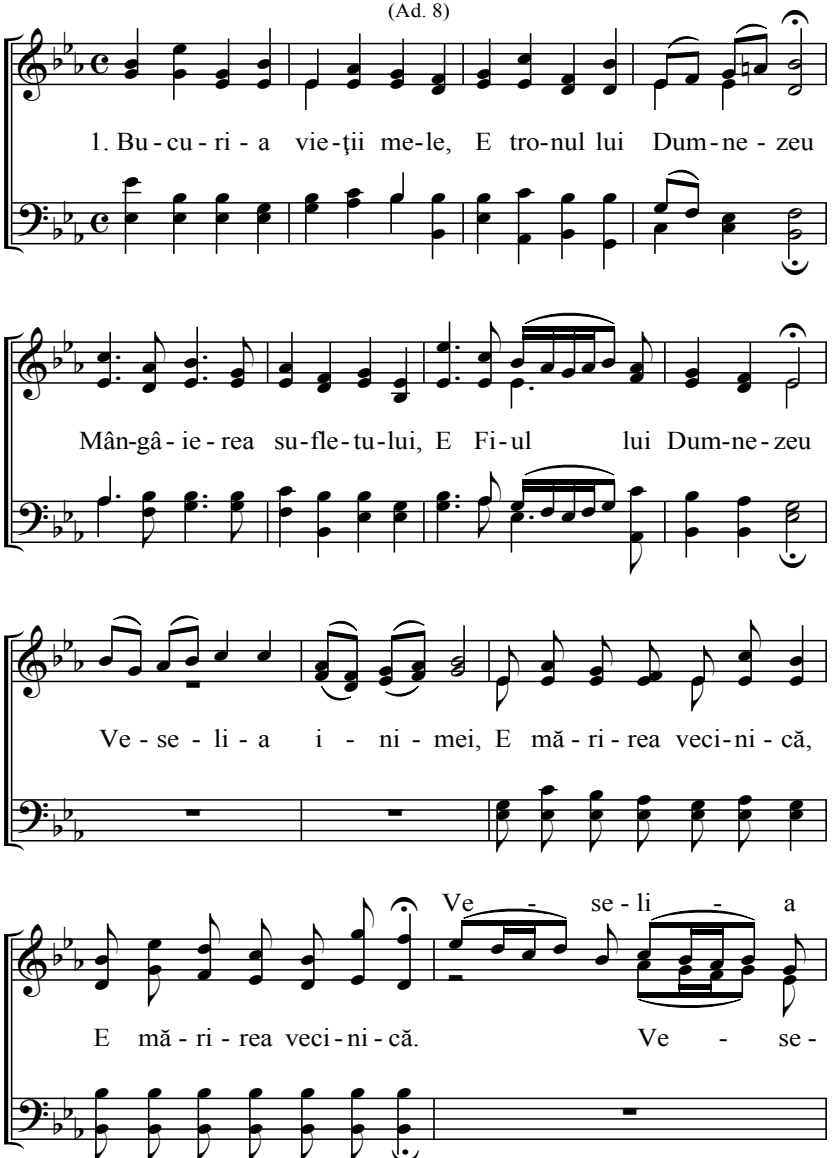

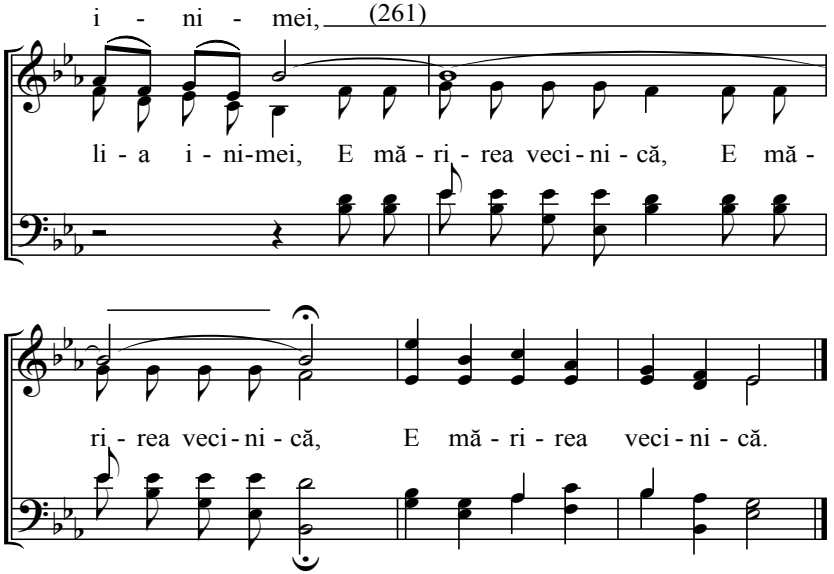

2. Alţii vor a se mângâia, Aici în lumea asta,
Dar eu numai la cer gândesc, Cum pe Isus să-L privesc,
:,: Căci lumea asta trece, Noi cu El vom petrece. :,:
Alt:: va trece

3. Mai mare-avere nu doresc, Ca pe Isus să-L slujesc,
Căci câte-aici se găsesc, La suflet nu folosesc.
:,: Numai darul lui Christos, E la suflet de folos. :,:

4. O mie de ani a trăi, Nici un folos nu ne-ar fi.
Dar numai o zi în Christos, E la suflet de folos.
:,: Numai la Isus aflăm, Loc ca să ne bucurăm. :,:

5. Cândva al drepţilor cuvânt, Se va împlini mărit,
Căci cari lăcrimând seamănă, Cândva cântând seceră.
:,: Când Domnul se va arăta, Cu toată mărirea Sa. :,:

6. Dăruie-mi Tu aşa îndemn, Ca de Tine să mă ţin,
Şi fii Tu a mea lumină, Care-n veac luminează.
:,: Fii Tu aici cu mine Şi eu în veac cu Tine. :,:

Psalmul 117

(Ad. 9)

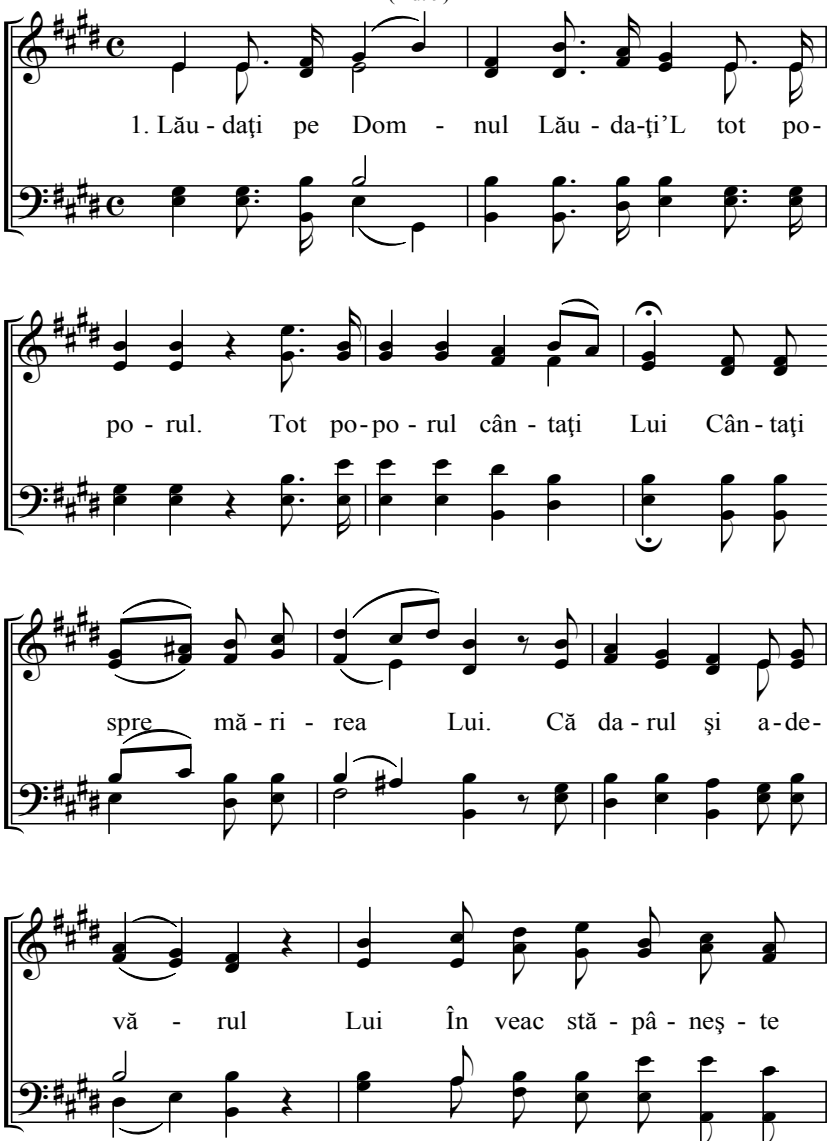

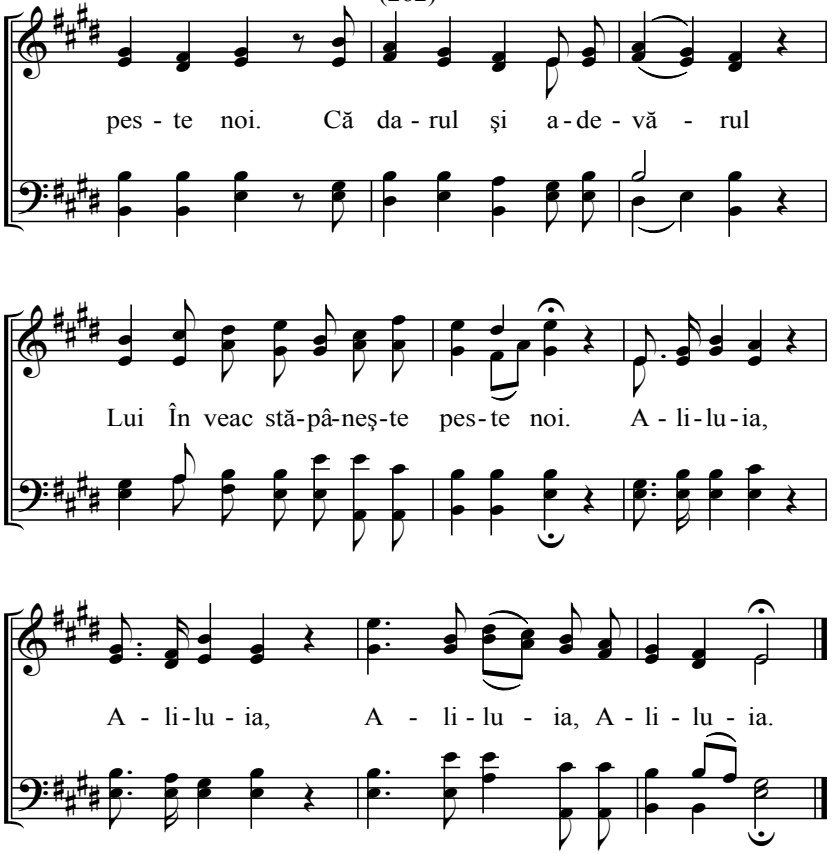

2. Iubiţi pe Domnul, Din inimă tot omul.
Credincioşilor iubiţi, Cu toţi care Îl simţiţi,
Că cine lumea iubeşte Fericirea Lui nu găseşte.
Că cine lumea iubeşte Fericirea Lui nu găseşte.
Aliluia! Aliluia! Aliluia! Aliluia!

3. Cântaţi Domnului, Laudă, cinste cântaţi Lui
Şi în veac să Îl lăudaţi Şi pe El toţi să-L rugaţi,
El ajută şi-i aproape, Cântaţi-I Lui laudă în toate.
El ajută şi-i aproape, Cântaţi-I Lui laudă în toate.
Aliluia! Aliluia! Aliluia! Aliluia!

263 **Cântarea patriei cereşti**

(Ad. 10)

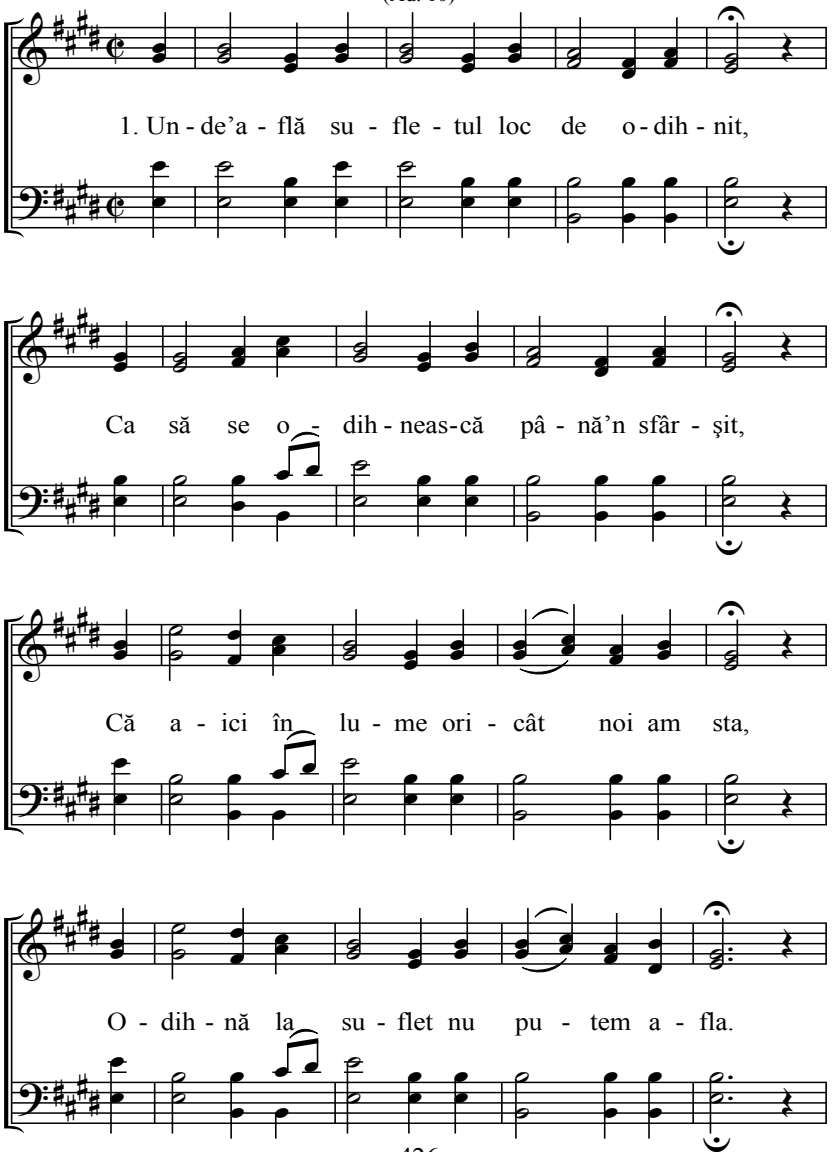

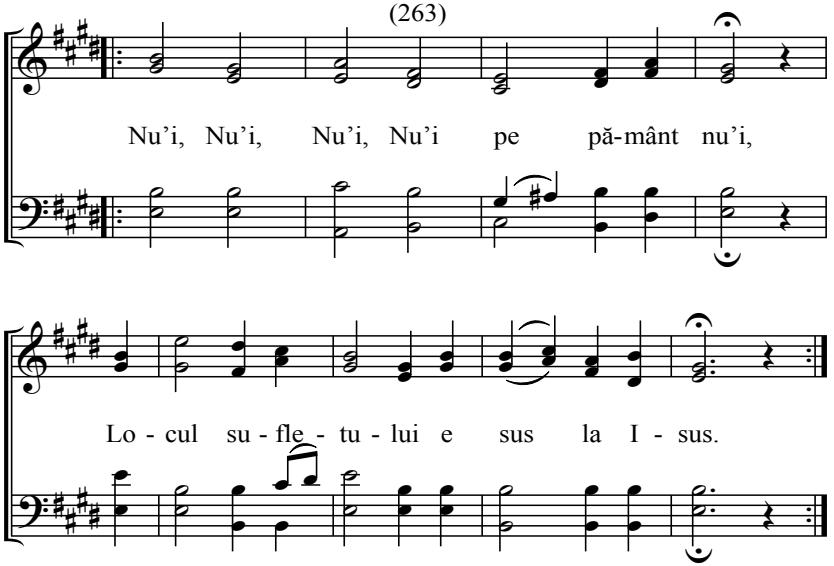

2. Loc fericit în cer la Isus cel Sfânt
Moarte şi păcat acolo nu mai sunt.
Numai glas de harfe şi sunet iubit,
Şi sufletul ne va fi-n veac fericit.
Sus, Sus, Sus, Sus e odihna,
Unde pe Mântuitorul L-am vedea.

3. Lumea lăsaţi să vedeţi locaş mărit
Locaş pentru suflet cinstit şi iubit.
Ierusalim ceresc de aur zidit,
Acela-i locaş pentru suflet gătit.
Numai, Numai, Num-acolo,
Poate sufletul odihnă a afla.

264 Cântarea de despărţire

(Ad. 11)

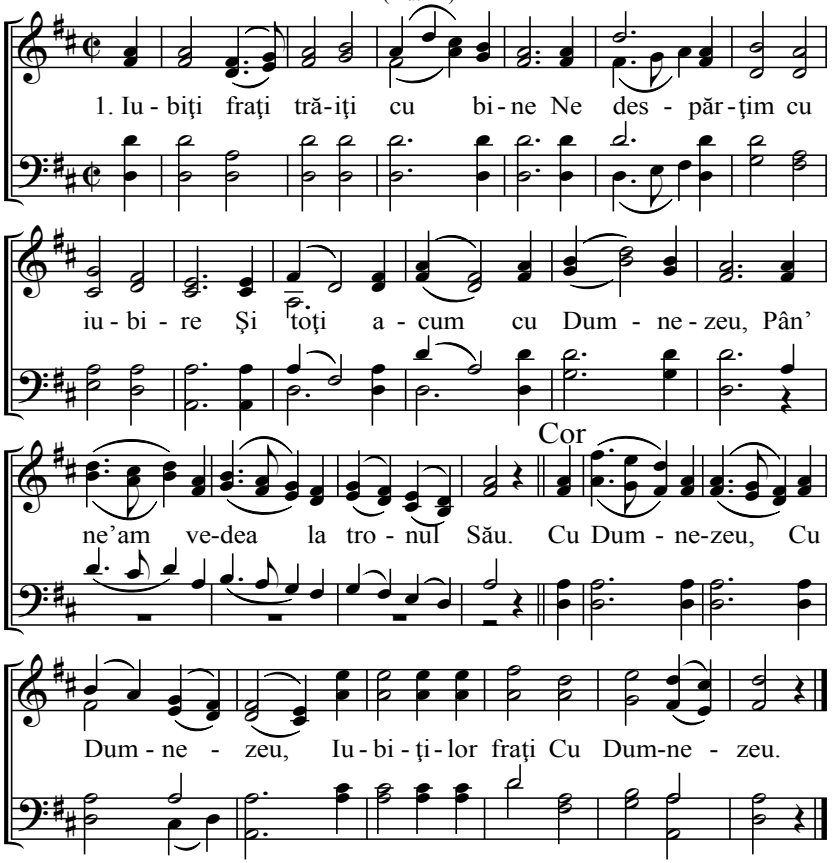

2. Cum ne-a fost Isus aproape De L-am simţit noi în toate
Plini de iubire fuserăm, Duhul lui Isus primirăm. – Cor

3. Cum duhul ni s-a bucurat Când împreună L-am rugat
Şi 'naintea Lui am ieşit Şi El pe noi ne-a auzit. – Cor

4. De cu trupul ne despărţim Dar Isus ne cunoaşte ştim,
Care ca un păstor cândva Iar sus în cer ne-a aduna. – Cor

5. Unde-n veac împreun-am fi, Şi plângere nicicând n-a fi
Împreună cu toţi sfinţii, În veac pe Domnul L-am mări. – Cor

265 Lasă să merg

(Ad. 12)

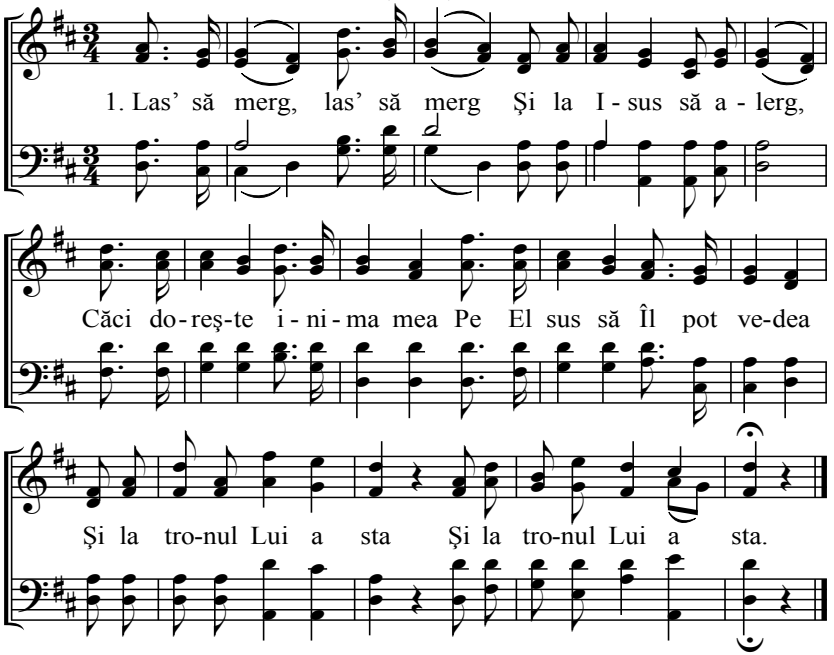

2. Lumină, lumină! Şi Tu dulce odihnă!
Oare când şi eu voi putea,
Cu toţi drepţii Tăi a vedea
Doamne sfântă faţa Ta, Doamne sfântă faţa Ta.

3. Că frumos, că frumos, Cântă îngerii cu toţi!
O! dacă aripi aş avea,
Încă astăzi n-aş aştepta,
Ci în Sion aş zbura, Ci în Sion aş zbura.

4. Cum va fi, cum va fi, Când în Sion voi veni.
În oraş de aur zidit,
Doamne nu-mi pot închipui
Ce mărire-acolo a fi, Ce mărire-acolo a fi.

5. Raiule, raiule, Rodul tău e mai dulce.
Sub ai Tăi pomi de viaţă,
Sufletul se repausează.
Du-ne Doamne Tu pe noi În grădina raiului.

266 Scăparea la Isus

(Ad. 13)

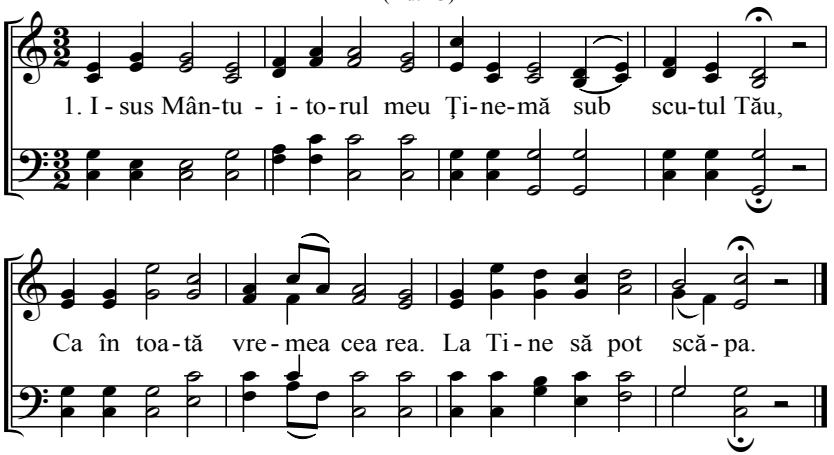

2. Păzeşte-mă-n toată vremea,
Pân' voi sfârşi calea mea.
Ca să pot adevărul Tău
Să-l port înlăuntrul meu.

3. Altă scuteală nu găsesc
În Tine nădăjduiesc.
Şi Tu singur nu mă lăsa,
Poartă-mă în voia Ta.

4. În Tine e nădejdea mea,
Că din toate mi-i scăpa
Şi cu sfântă aripa Ta,
Vei scuti viaţa mea.

5. Mila Ta Doamne e mare,
Tu eşti a mea scăpare.
Du-mă în casa Ta curat,
Curat şi fără păcat.

6. Izvorul vieţii Tu eşti,
Cari setea-n veac potoleşti.
Fii izvor în inima mea,
Care-n veac nu va seca.

267 O inimă care se abate de la Sion

(Ad. 14)

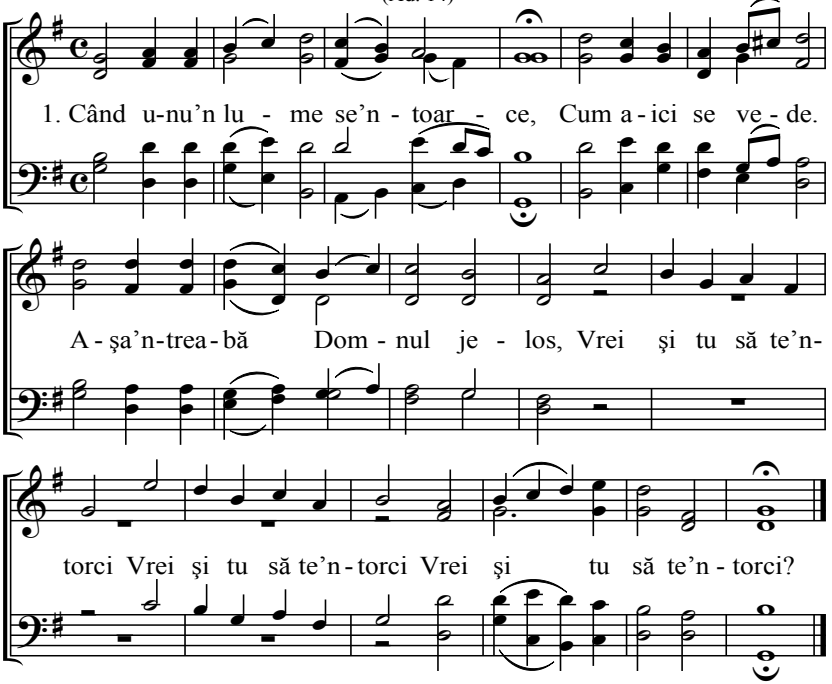

2. Ce poţi tu în lume afla
Să te poţi bucura?
Te poţi strica şi întrista,
:,: De-acei nu te lăsa. :,:

3. În casa Mea poţi tu avea
Toată bucuria.
De-acei când pleci după Mine,
:,: 'Napoi nu te întoarce. :,:

4. În lume-i numai surparea
Unde e satana.
De-aceea aici luptă-te,
:,: Cununa-ţi primeşte. :,:

5. Doamne putere-mi cinsteşte,
Să mă lupt în toate,
Şi când voi trece de-aicea,
:,: Faţa Ta voi vedea. :,:

Duminica

(Ad. 15)

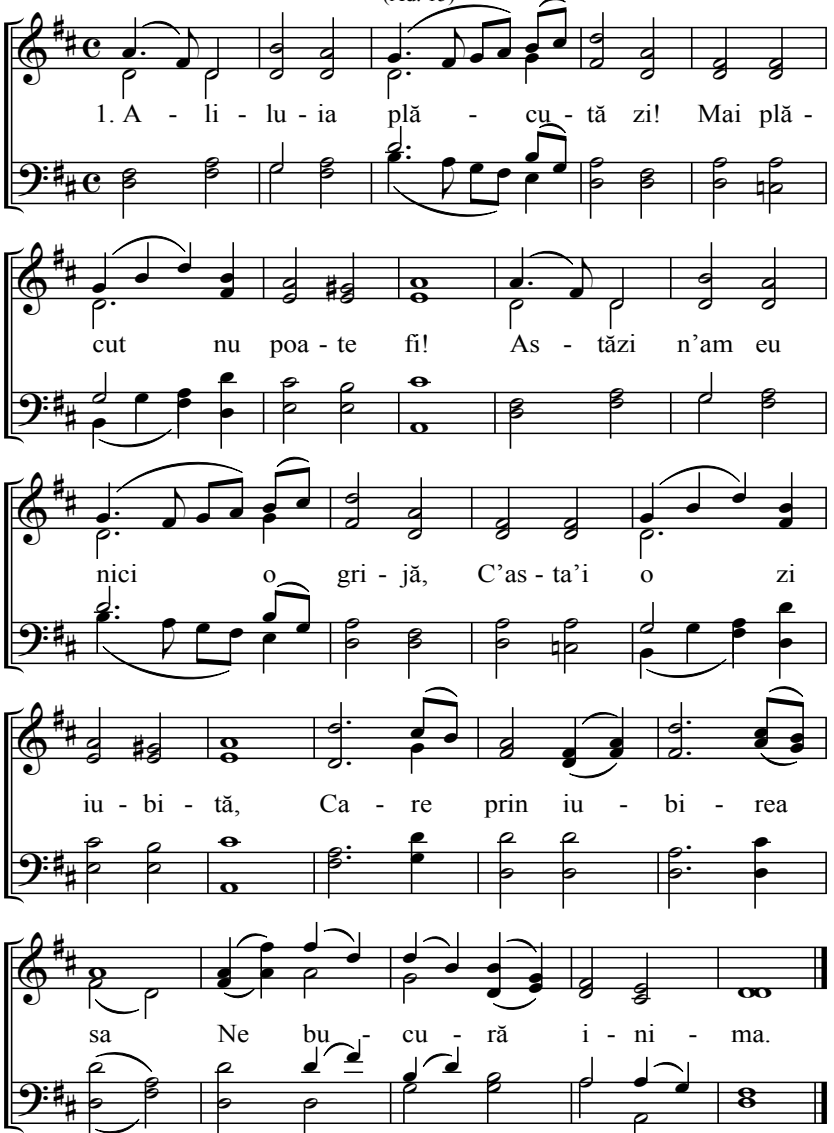

(268)
2. Asta-i o zi de odihnă
Şi de bunătăţi plină
Şi e o zi luminată
Şi-i binecuvântată
Unde tot insul putem,
Astăzi să ne mângâiem.

3. Astăzi simt eu bunătate,
Căci Dumnezeu împarte,
Căci precum roua jos cade,
Peste iarba cea verde
Şi eu în ziua asta
Îmi adun fericirea.

4. Staţi a mele lucruri lumeşti
Toate cele pământeşti,
Astăzi treabă să odihnesc,
Pe Dumnezeu să-L măresc,
Astăzi nici un lucru nu-i,
Numai lauda Domnului.

5. Cum eu să mă împodobesc
Lui Dumnezeu să-I slujesc,
Tot cu haine de la Christos,
Să mă-mpodobesc frumos,
Cea mai sfântă hain-a mea,
Sângele-i şi dreptatea.

6. Eu numai în Sion voiesc
Lucrul astăzi să-l sfârşesc,
Astăzi multă bunătate
Dumnezeu ne împarte.
Isus cu cuvântul Său,
Îmi hrăneşte duhul meu.

7. La slugii Tăi dar cinsteşte
Tu gura le deschide,
Şi cu toţi câţi i-or auzi,
Fă Tu al Tău legământ,
Când rugăm şi Te mărim
Al Tău amin să primim.

8. Şi cum astăzi am început
Aşa până la sfârşit,
Tu sădeşte şi Tu udă
Şi binecuvintează,
Până nu voi ajunge,
Unde-i în veac Sâmbătă.

269 Cântare de laudă

(Ad. 16)

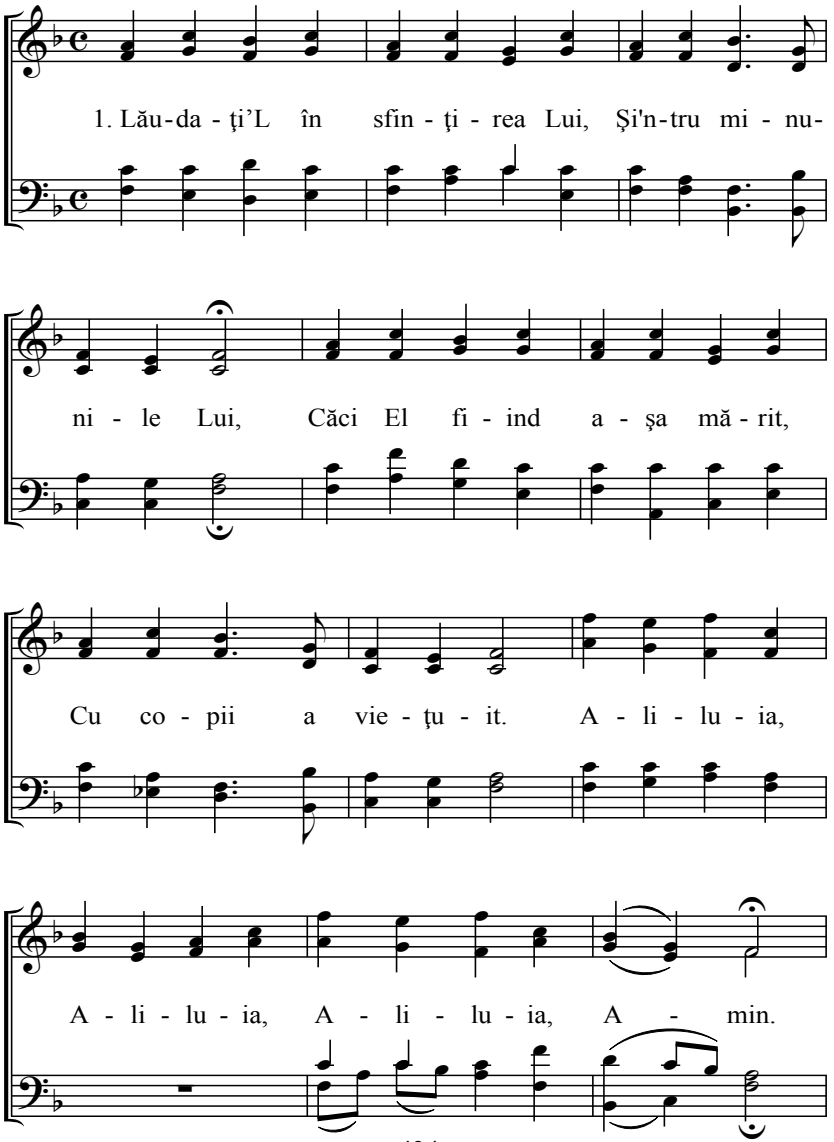

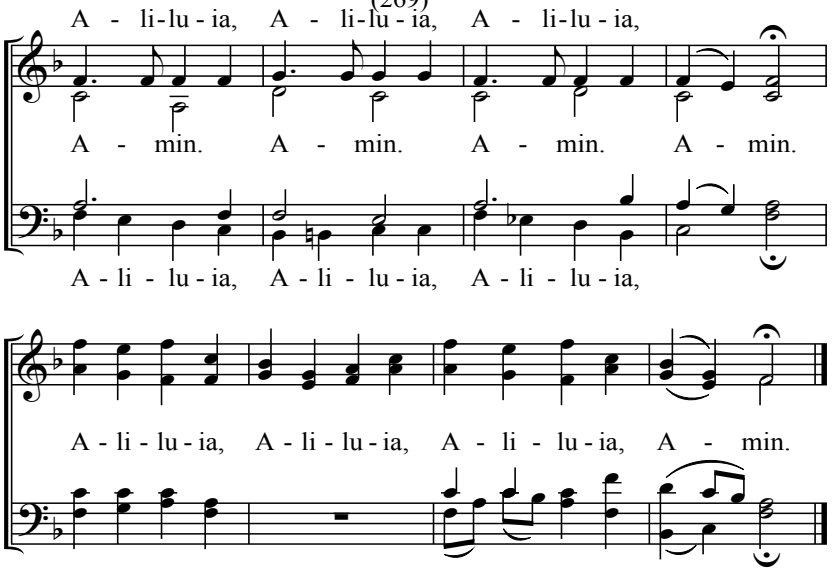

2. Lăudaţi'L cu toţi lăcrămând,
Şi cu harfele cântând.
Pe-al nostru Rege să-L lăudăm,
Şi Lui mărire să-I dăm.
A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-min.
A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-min.
A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-min.

3. El e al nostru împărat,
El să fie prealăudat.
Şi El să fie preamărit,
Că El mult dar ne-a cinstit.
A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-min.
A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-min.
A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-li-lu-ia, A-min.

270 Isus cel răstignit

(Ad. 17)

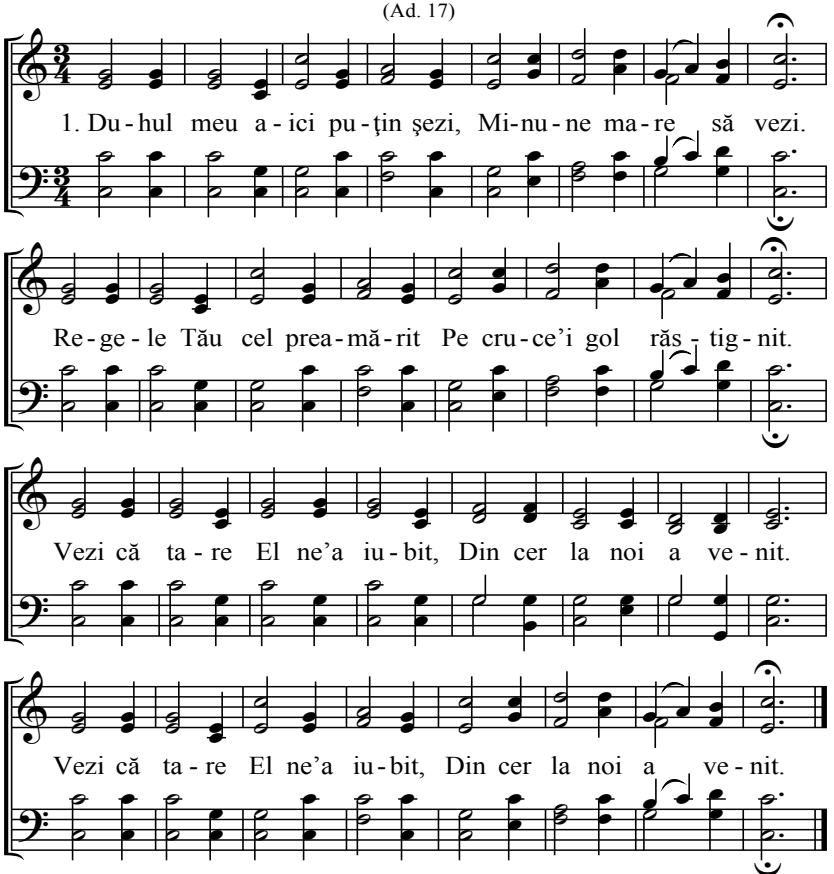

2. Cum căci Isus te iubeşte, Pe cruce tu-L priveşte,
Cum El a răbdat pe cruce Cea mai mare durere.
:,: El fu aşa de chinuit, Cu iadul acoperit. :,:

3. Dumnezeu L-a fost părăsit Şi iadul L-a amărât
Trupul i-a fost în mare chin Şi aşa de rane plin.
:,: Şi El a fost aşa rănit Şi de putere lipsit. :,:

4. Doamne noi am păcătuit, Dar Tu ai fost chinuit
Şi aceasta grea mânie, Mi s-ar fi căzut mie.
:,: Astea câte Tu le-ai răbdat, M-ar fi muncit până-n veac.. :,:

5. Eu ca un vierme pe pământ Pentru mini Doamne-ai murit
Şi sângele Tău l-ai vărsat Pe mini m-ai răscumpărat.
:,: Eu n-am vorbe a Te mări, Nici deplin a Te vesti. :,:

6. Trage-mă prin puterea Ta, Pe mine în moartea Ta
Trupul şi toate poftele Cu Tini pironeşte-le.
:,: Numai voia Ta să-mplinesc, Pe Tine să Te iubesc. :,:

271 Cuvântul sfânt

(Ad. 18)

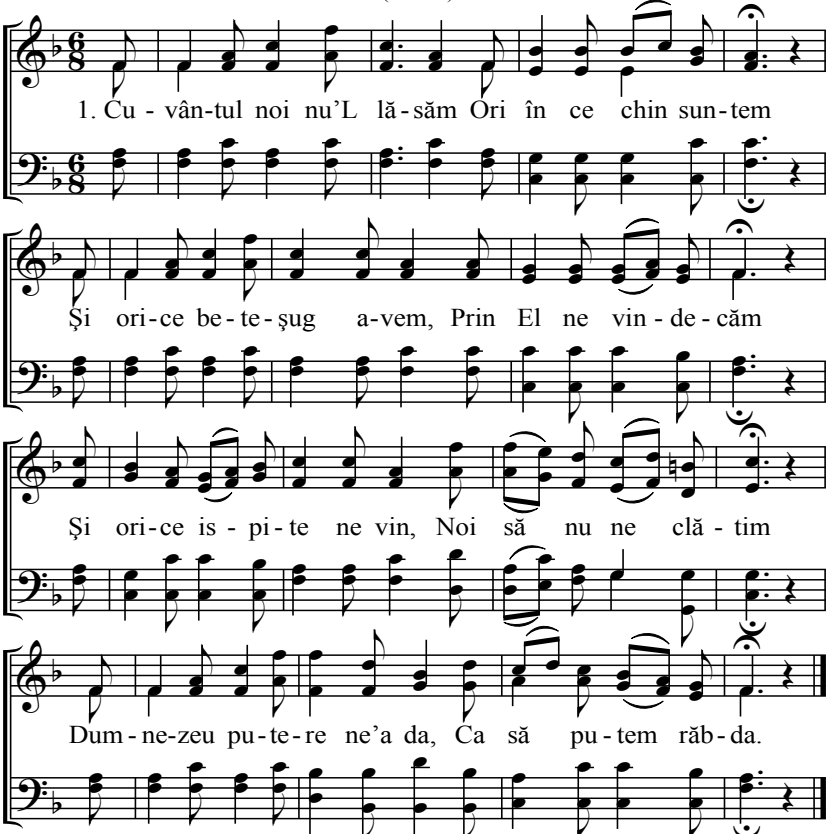

2. Noi nu lăsăm Cuvântul, Că El ni-i tot scutul,
La bătrâni sprijin în nevoi, La tineri purtător.
Luminează ca un soare, Valea de plângere.
Glas e cari vesteşte ici jos, În toate pe Christos.

3. Noi Cuvântul nu-L lăsăm, Ci-n lume-L trimitem
Să vestească la tot omul Mântuire'n Domnul.
Până când cu toţi L-or simţi, La Isus vor veni.
Pân' toţi vor zice: Sfânt Cuvânt, Nu Te lăsăm nici când.

272 Dorinţa după patrie

(Ad. 19)

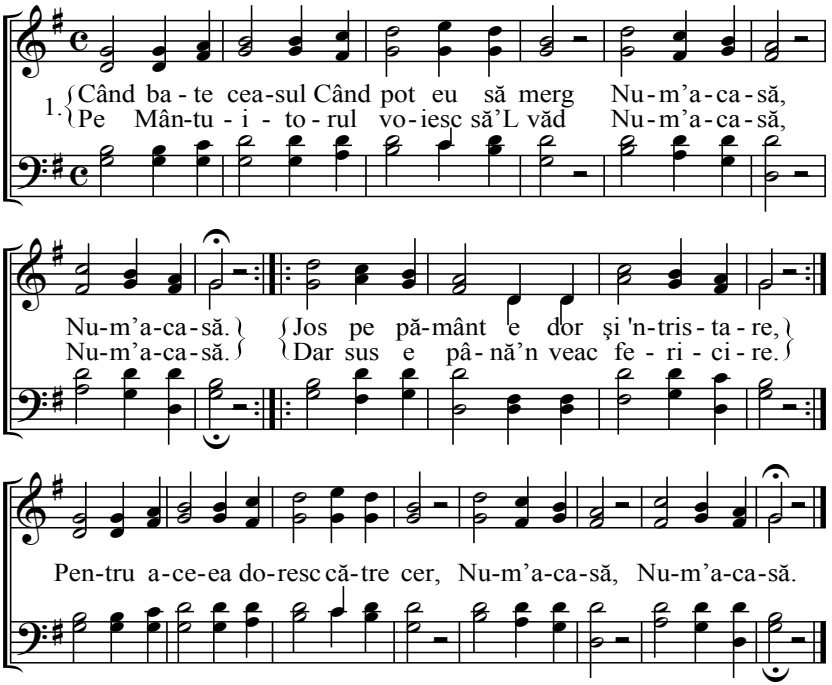

2. Iar Domnul meu iubit, cum Tu voieşti,
Voiesc şi aici eu bucuros,
Tu ca să birui putere-mi cinsteşti,
Voiesc şi aici eu bucuros.
Iubesc pe fraţi şi surori în Christos
Şi doresc să văd venirea Ta jos.
Dar prin credinţă sus la cer privesc,
Voiesc şi aici eu bucuros.

3. Eu aici şi în cer fericit sunt,
Alta nu cer mai fericit.
Numai pe Tine-n veac să Te am scut,
Alta nu cer mai fericit.
Bucuros rabd aici tot pe pământ,
Şi când jos mor, sus voi fi fericit.
Christos mi-e viaţa, căci în El sunt,
Alta nu cer mai fericit.

273 Reîntoarcerea în patrie

(Ad. 20)

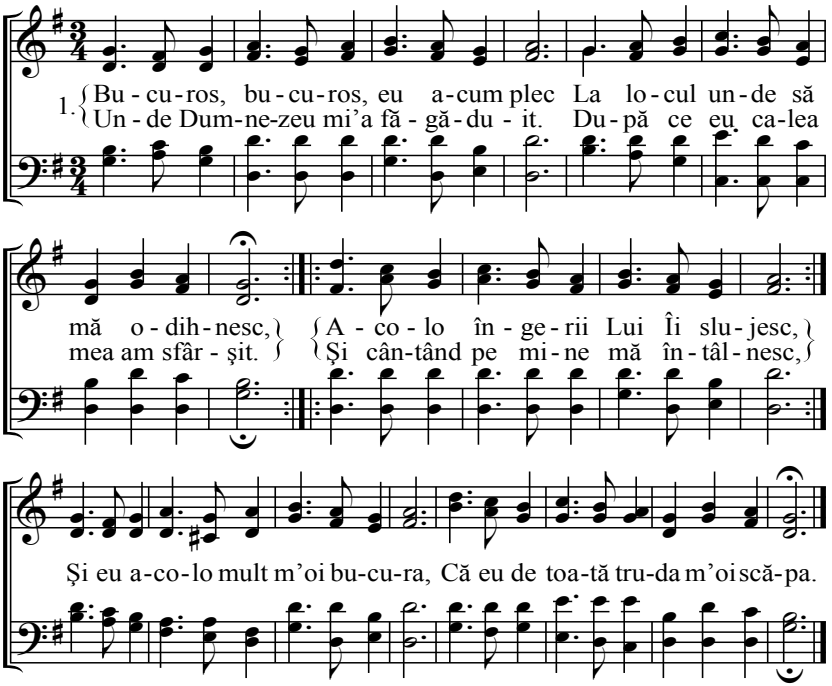

2. Unde eu ştiu că mai mulţi au ajuns,
Cari înainte de mine s-au dus.
Fraţi şi surori cari aici pe pământ,
Calea lor în Dumnezeu au sfârşit.
Şi eu acolo sus m-oi bucura,
Când pe ei acolo îi voi afla.
Pentru aceea-colo mă silesc,
Locul fericirii să-l dobândesc.

3. Şi eu acum nu mă tem de moarte,
Căci Domnul meu a biruit toate.
Domnul Isus iadul a biruit
Şi care crede Lui e fericit.
Când El a doua oară va veni,
Isus cununa îmi va dărui
Şi mă va duce unde mi-a gătit
Şi voi fi până în veac fericit.

274 Patria creştinului

(Ad. 21)

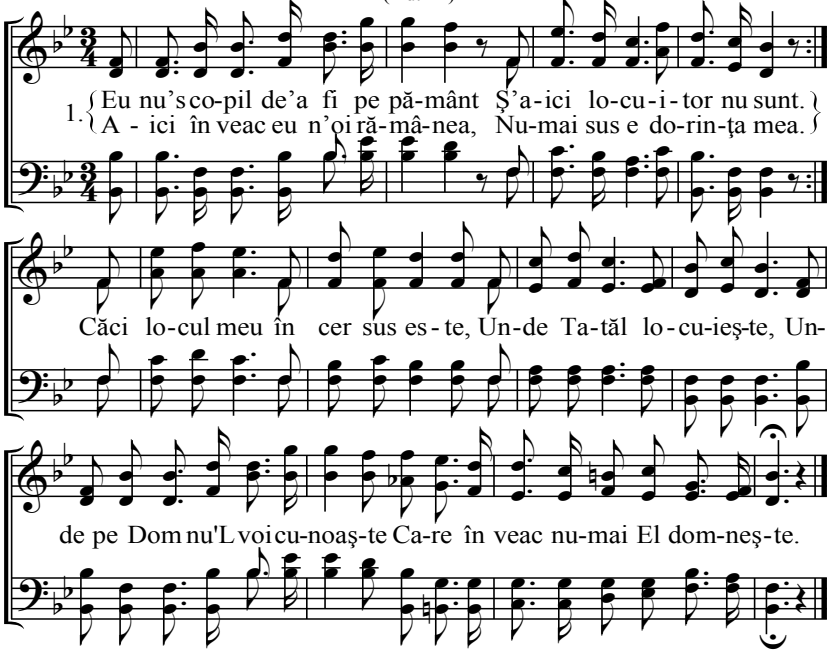

2. Cu dor privesc eu de pe pământ, Doamne la cerul Tău cel sfânt.
Unde de toate voi fi scăpat, Unde Doamne mi-ai câştigat.
Că Tu la cer sus mi-ai dobândit, Mult bine ce nici n-am gândit.
De-aceea 'ndreaptă inima mea, Sus către cer să-mi fie silinţa.

3. De-aceea sunt eu aici chemat, Cu scump sânge răscumpărat.
Ca să pot în cer să locuiesc, Domnul meu aici m-a ales.
O! Doamne când Te-oi putea priyi Şi când la Tine mi-i primi.
O! Doamne când eu voi ajunge, În veac să Te pot lăuda pe Tine.

275 Despărţirea lui Ilie de către Elisei

(Ad. 22)

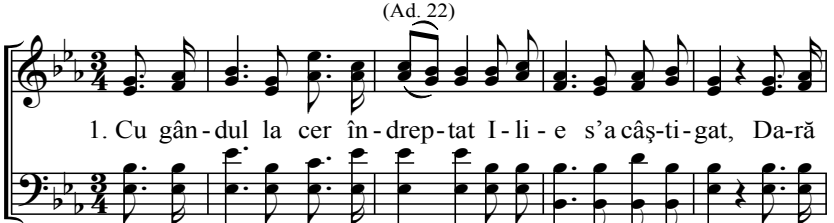

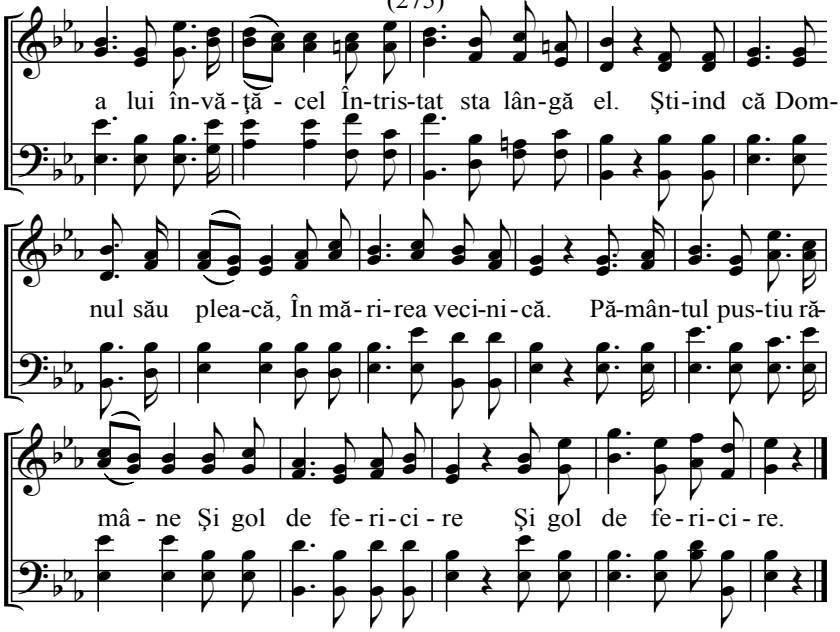

2. Rămâi spune-n inima mea Şi la popor aicea,
Căci pe pământ e numai rău, Nu mă lăsa Domnul meu.
Prin cai de foc şi car de foc Ne vom despărţi de loc.
Până în sfârşit mă ţine, :,: Căci nu mă las de tine. :,:

3. Şi Elisei în lumină, Îl văzu şi-n odihnă
Pe Domnul strigând auzi: „Ce acuma ai dori?”
Voiesc să fiu, strigă aspru, Voiesc să fac ca şi tu,
Să îmi măsoare Dumnezeu :,: Îndoit din duhul tău. :,:

4. Mare lucru ai cerut tu, Ilie răspuns dădu,
Că el i-a iubit sufletul, Pentru c-aşa dar ceru.
De mi-i vedea cum m-oi sui. Duhul meu ţi s-a-mplini.
Iar de nu mi-i vedea să ştii :,: Că nu ţi se va-mplini. :,:

5. Şi încă pe când vorbeau ei Veni mărire din cer.
Cai de foc şi care de foc Şi-i despărţiră de loc.
Şi cu bucurie mare Sus la cer îl luară,
Căci el cât a fost pe pământ, :,: Mulţi de rău i-a mântuit. :,:

6. Elisei a stat tremurând Că îl vede ca zburând.
Şi se uită cu privire Cum se duce-n în mărire.
Tatăl strigă cu durere, Tu te duci în mărire,
Dar Israel al tău popor, :,: Rămâne jos plin de dor. :,:

276

Fii bucuros

(Ad. 23)

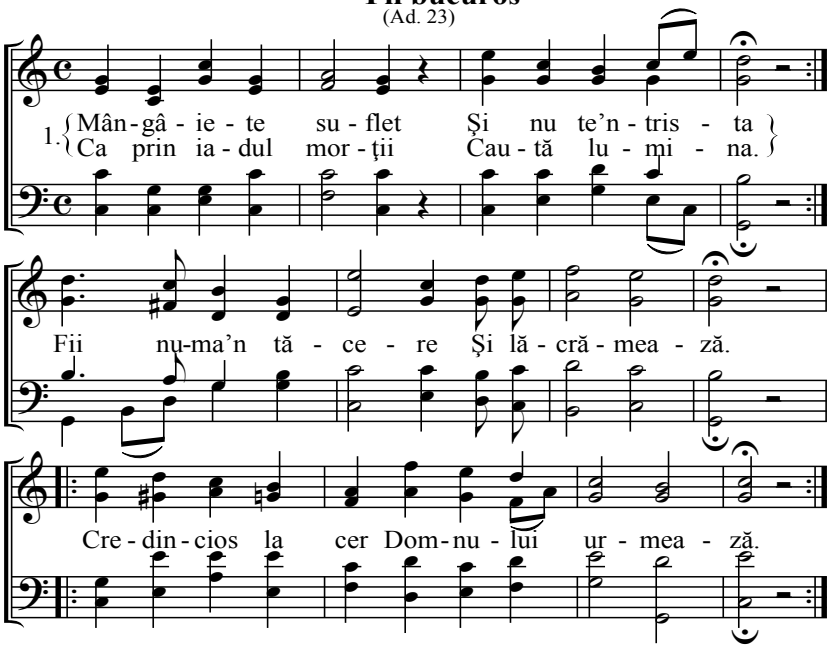

2. Eşti numai tu singur Cu inima-n dor?
O! Nu strigă Christos La tine-aici jos?
Ori vorbe dulci n-auzi Tu din cer de sus?
:,: Poarta e deschisă, Domnul tău strigă. :,:

3. De-acei nu-L mai lăsa, Din'naintea ta.
Ci Lui vieţuieşte, Răul urăşte,
De Domnul să te ţii Şi-n El să rămâi.
:,: Îngerii te-or purta, Sus în casa Sa. :,:

277

Auzuţi îngerii

(Ad. 24)

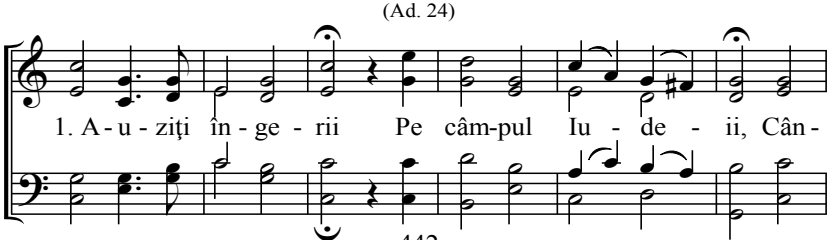

(277)

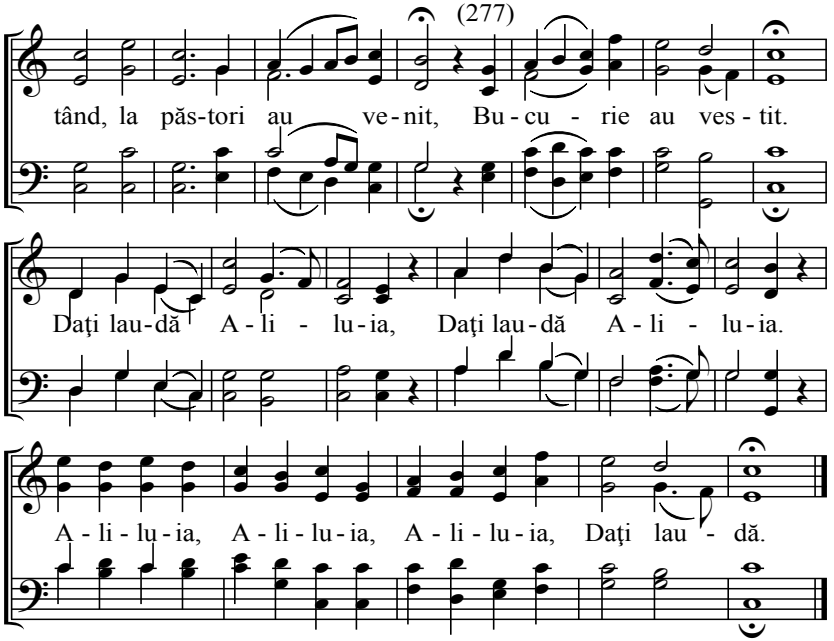

2. Pentru voi S-a născut, În Betlehem Domn sfânt
Cât de mare bucurie, Vouă veselie.
Daţi laudă Aliluia, Daţi laudă Aliluia
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Daţi laudă.

3. Cinste şi mărire lui Dumnezeu fie,
Că-ntunericul va pieri, Pacea va stăpâni.
Daţi laudă Aliluia, Daţi laudă Aliluia
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Daţi laudă.

4. Voi toţi cei mântuiţi Cu îngerii uniţi,
Mântuirea voastră vestiţi, Cari cred sunt fericiţi.
Daţi laudă Aliluia, Daţi laudă Aliluia
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Daţi laudă.

5. Domnul fie mărit, Că-i pacea pe pământ
Şi cum El a făgăduit, Aşa a împlinit.
Daţi laudă Aliluia, Daţi laudă Aliluia
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Daţi laudă.

6. Tu Doamne primeşte A mea rugăciune,
Pân' slobod de toată lipsa, Sus în cer Ţi-oi cânta.
Daţi laudă Aliluia, Daţi laudă Aliluia
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Daţi laudă.

278 **Eu mă silesc**

(Ad. 25)

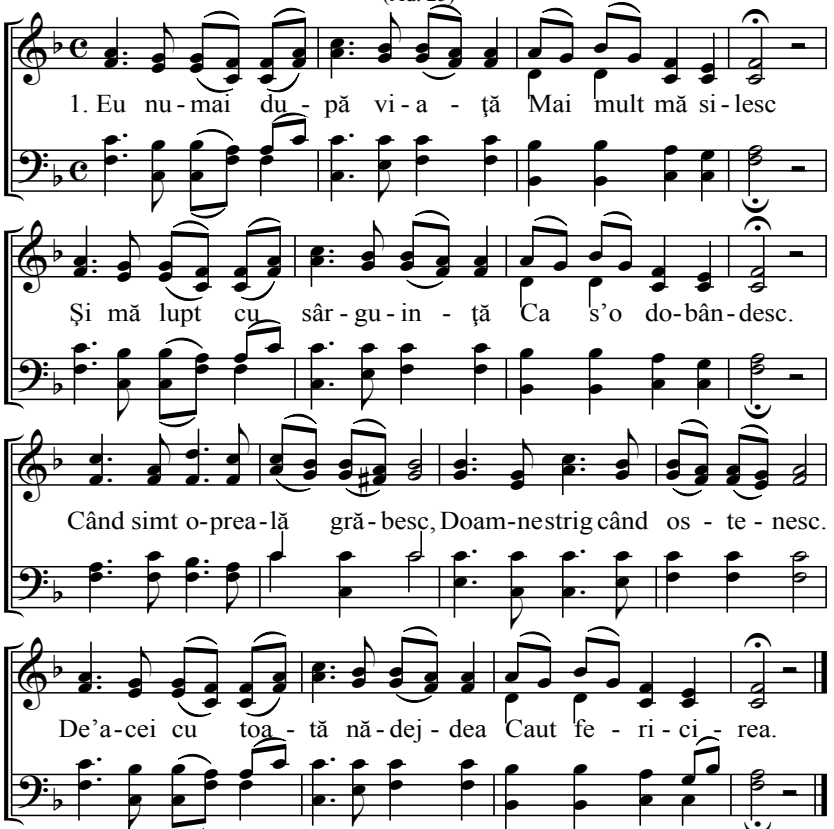

2. Ca un chemat a dobândi, Cerul m-oi sili.
Că oricari nu se va şili, Plata n-a primi.
Cine e slab acuma, Işi va pierde cununa,
Cu cari caută a mă opri Nu m-oi însoţi.

3. Isuse a mea viaţă Tu o îndreaptă,
Eu în toate să mă silesc, La Tini să păşesc.
Când lumea mă momeşte, Iar Tu mă întăreşte,
Petrece-mă cu mila Ta, Prin lumea asta.

4. Căci numai Tu eşti puternic Dar eu slab şi mic
Unde îmi vatăm sufletul, Iar mă vindeci Tu.
Cu sângele mă sfinţeşti, Cu Duhul mă înnoieşti,
De-aceea Doamne-Ţi voi cânta Spre lauda Ta.

279 Cântare de mulţămită

(Ad. 26)

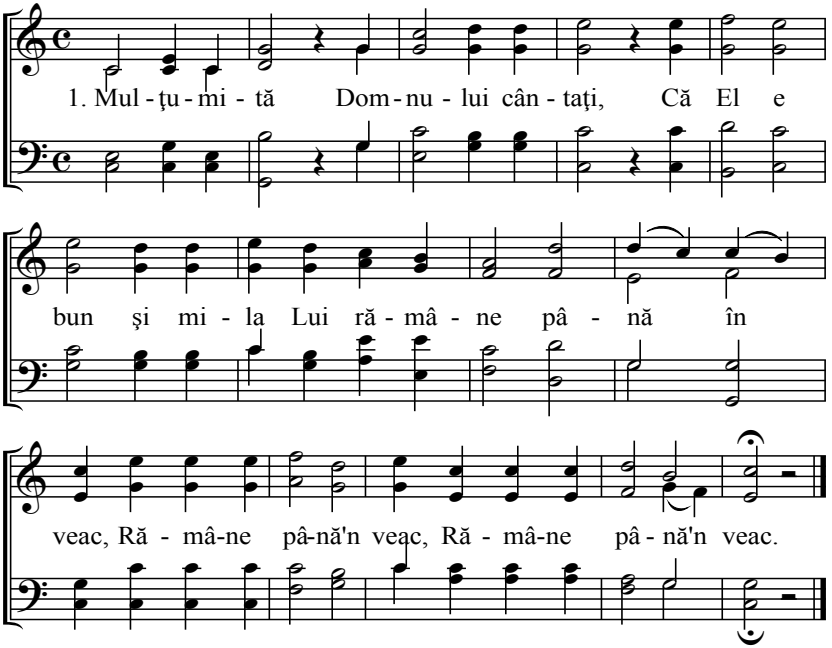

2. Şi Îl laudă pe Domnul laudă.
Şi suflete al meu nu uita cât bine ţi-a făcut,
:,: Cât bine ţi-a făcut. :,:

3. El e vrednic Şi e puternic,
El e-ndurat că din nou ne dă milă-n toată ziua.
:,: Milă-n toată ziua. :,:

4. Mare-i Domnul, Mare e Domnul
Şi El e sfânt şi pământul e plin de mărirea Lui.
:,: Plin de mărirea Lui. :,:

5. Numai rugaţi Pe Domnul rugaţi
Şi cu cutremur toţi să vestim Numele Lui cel sfânt.
:,: Numele Lui cel sfânt. :,:

6. Şi îi cântaţi Domnului cântaţi,
Veseli că şi a noastră cântare El o aude,
:,: El de sus aude. :,:

280 **Odihna vecinică**

(Ad. 27)

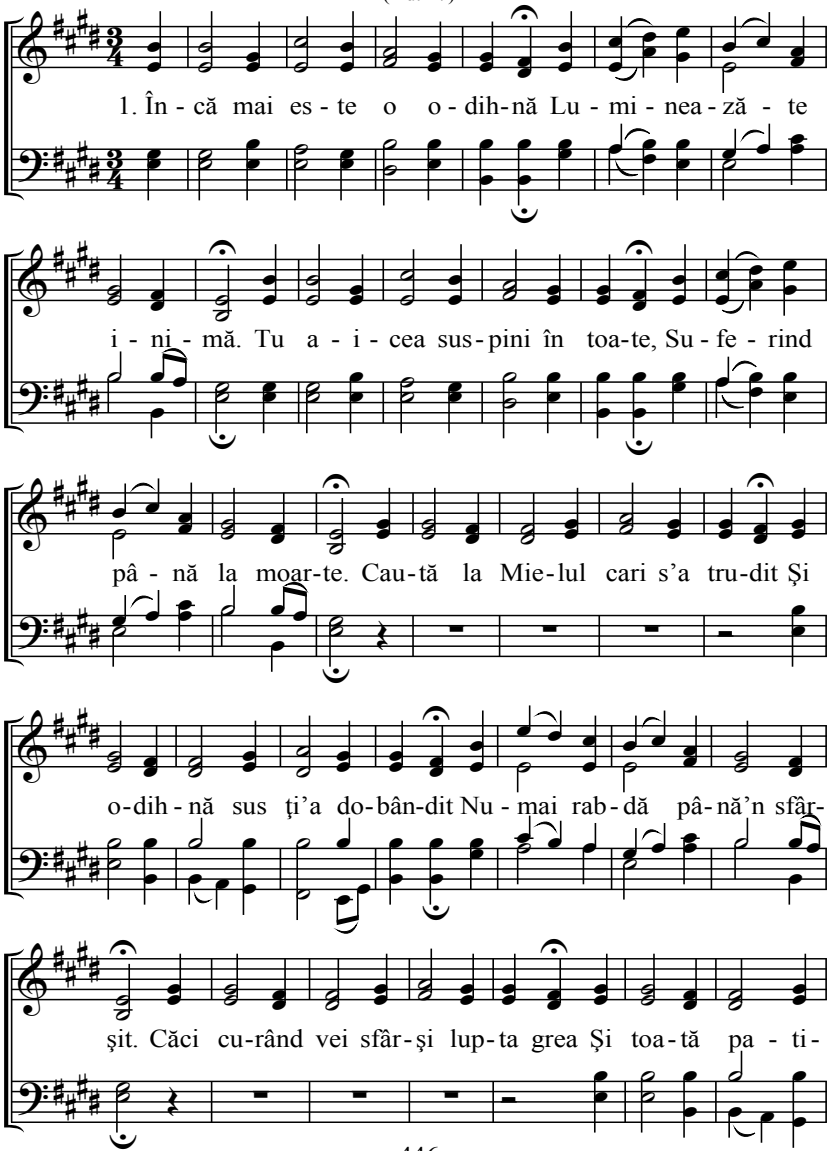

(280)

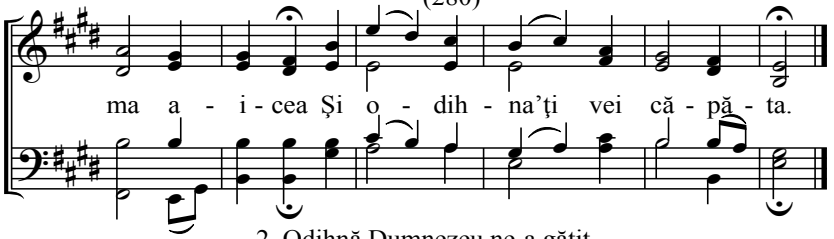

2. Odihnă Dumnezeu ne-a gătit,
Odihnă ce n-are sfârşit.
Până nici un om n-a fost născut,
Odihn-aceasta s-a făcut,
Mielul lui Dumnezeu S-a jertfit,
Odihna asta ne-a dobândit
Şi acuma ni s-a ivit.
De-aceea acum cei osteniţi,
Încă cât astăzi nu zăboviţi,
Numai la odihnă veniţi.

3. Veniţi suflete ostenite
Şi de păcat chinuite
Acum e timpul ca să scăpaţi,
De-acei mai mult nu aşteptaţi.
Căci voi în toate aţi biruit
Şi până acum v-aţi ostenit.
Şi Eu odihnă v-am gătit.
Şi acum sunteţi poporul Meu
Şi iată vă voi scăpa de greu,
De păcat, de iad şi de rău.

4. Acolo noi toţi ne-am veseli,
Când lacrimile am sfârşi.
O! cum de bucuroşi am cânta,
Când la Tatăl ne vom scăpa.
Când moartea şi toată răbdarea
De noi nu s-a mai apropia
Şi noi pe Domnul L-am vedea,
Acolo plângere n-a mai fi,
Că Domnul nouă ne va-mplini,
Cât încă noi nici n-am gândi.

5. Şi acolo noi ne-am odihni,
Şi fără de grijă am fi.
Auziţi voi cei însărcinaţi,
În mâna Domnului vă daţi,
Numai grăbiţi şi vă câştigaţi.
Şi aici mult nu întârziaţi,
C-acolo sunteţi aşteptaţi.
De-aceea acum sufletul meu,
Veseleşte-te în Dumnezeu
Că te-a scăpat din chinul tău.

281 Moartea unui credincios

(Ad. 28)

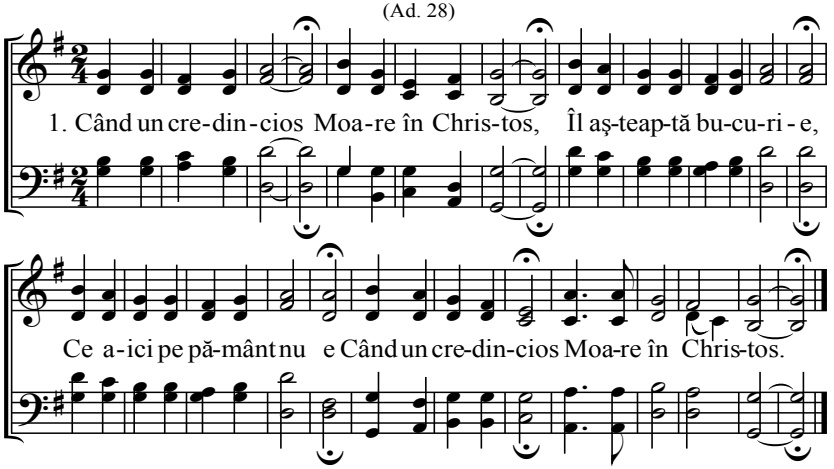

2. Când un credincios Moare aici jos
Toată lipsa şi-ntristarea De la el s-or îndepărta,
C-a murit voios Fiind în Christos.

3. Când un credincios Moare în Christos
Aşteaptă vremea să vină, A fi cu drepţii-n odihnă
Şi cu îngerii Se va veseli.

4. Când un credincios Moare în Christos
După toată lupta cea grea, La Domnul se va repausa,
Că el aici jos A fost credincios.

5. Când un credincios Moare în Christos
După ce moartea a trecut, Noua viaţă a-nceput
Şi trecând de-aici Va purta finici.

282 Cine sunt înaintea tronului lui Dumnezeu?

(Ad. 29)

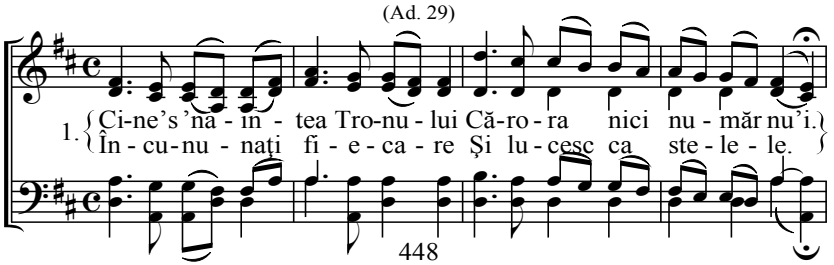

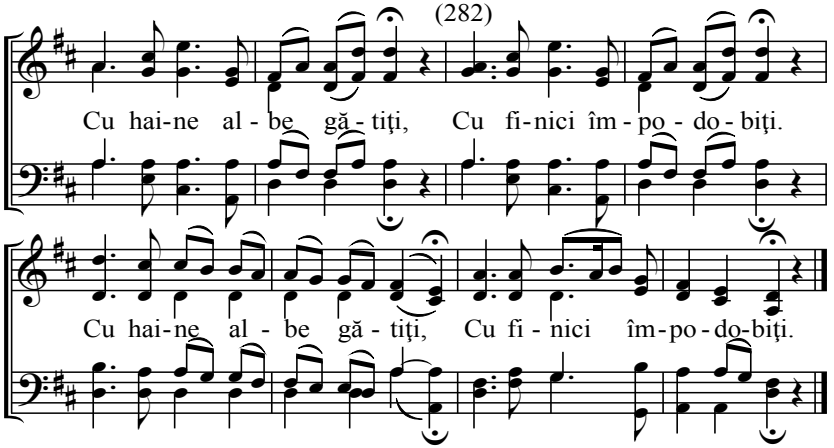

2. Tare sună cântarea lor, Cântând celui de pe Tron.
Isus Christos fie mărit, că pe noi ne-a mântuit.
:,: Şi toţi îngerii 'ntr-una Îi cântă Aliluia. :,:

3. Cine sunt aşa de cinstiţi, Cu aşa dar dăruiţi?
Cari sus cu sfinţii îngeri şed, Faţa lui Dumnezeu văd.
:,: Cum ei aici s-au luptat, Aşa dar au căpătat. :,:

4. Aceia de la război vin. Din nevoie şi din chin.
Crucea aicea au purtat, După Isus au urmat,
:,: Al lor alb îmbrăcământ, Acum Mielul le-a cinstit. :,:

5. Aceia sunt cari s-au trudit Pe Dumnezeu L-au mărit
Toată lumea au biruit, De păcat s-au mântuit.
:,: Dumnezeu le-a ajutat De ei aici s-au luptat. :,:

6. Ei sunt din butuc odrăsliţi, De cari noi ni-s mântuiţi,
Cari Mielului jos au urmat, Tot necazul au purtat.
:,: De necaz sunt mântuiţi Şi cu cinste-mpodobiţi. :,:

7. Aceia aici au fost toţi, Ai lui Dumnezeu preoţi,
Cari ziua şi noapte-au slujit, Lui Dumnezeu s-au jertfit.
:,: Acuma-s cu sfinţii Lui, Împrejurul Tronului. :,:

8. Aceia-s cari au biruit, Lui Dumnezeu s-au sfinţit
Şi prin Isus s-au mântuit, Pe El tare L-au iubit.
:,: Acuma-s în veac scăpaţi, Cu viaţă-ncununaţi. :,:

9. Precum cerbul cel însetat Caută râu rece, curat
Şi ei al vieţii izvor, L-au căutat cu mare dor.
:,: Setea ei şi-au stâmpărat Şi cu Isus sunt în veac. :,:

10. Acum 'naintea Tronului, Ziua, noaptea slujesc Lui.
Cununile lor toţi le pun 'Naintea Tronului Sfânt,
:,: Unde Domnul luceşte Şi milostiv priveşte. :,:

11. Câtă bucurie va fi, Când împreună voi fi.
Lucind ca soarele curat, Ca stelele luminat,
:,: Amin, cinste, mărire, Până-n veac fie Ţie. :,:

12. Doamne ridic către Tine, Inima şi mâinile.
Ajută-mă să-Ţi pot urma, Aicea în calea Ta
:,: Şi-n cea mai mare luptă, să petrec îmi ajută. :,:

283 Dorinţa după patrie

(Ad. 30)

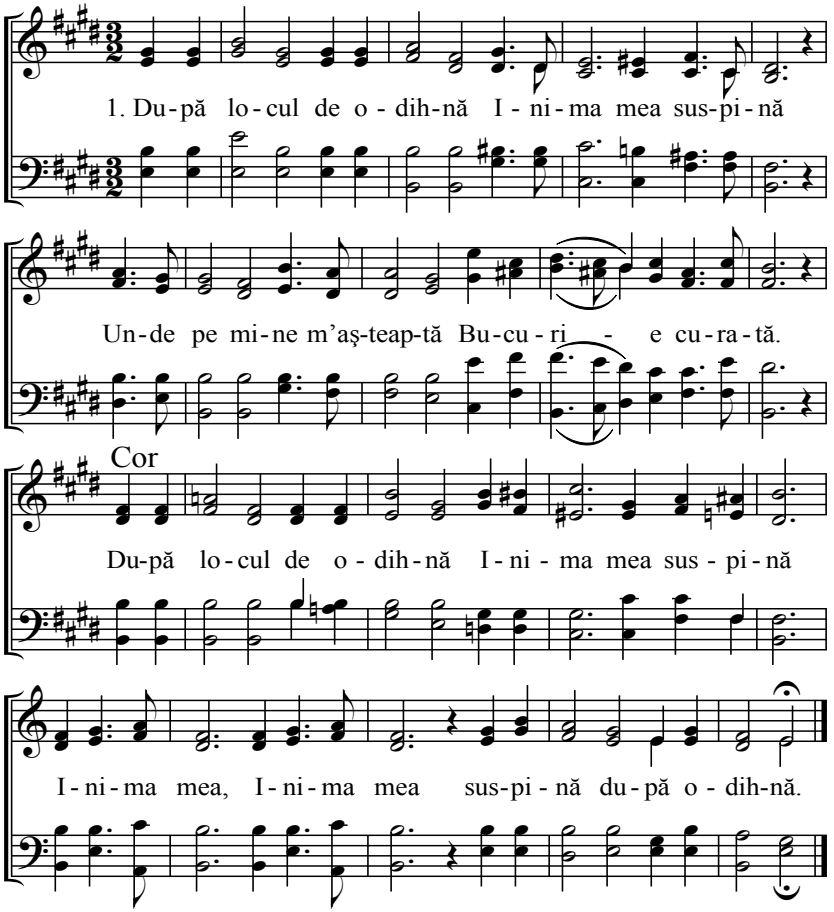

2. Că acolo-i bucurie, Care pe pământ nu e.
Unde serafimii cântă Celui prea înalt cinste. – Cor

3. Şi acolo numai pacea Poate sufletul afla.
Şi întristat nu va mai fi Ci-n veac se va veseli. – Cor

4. În odihnă din departe, Inima mea mă trage,
Unde stelele strălucesc, Din departe se privesc. – Cor

284 Venirea lui Christos

(Ad. 31)

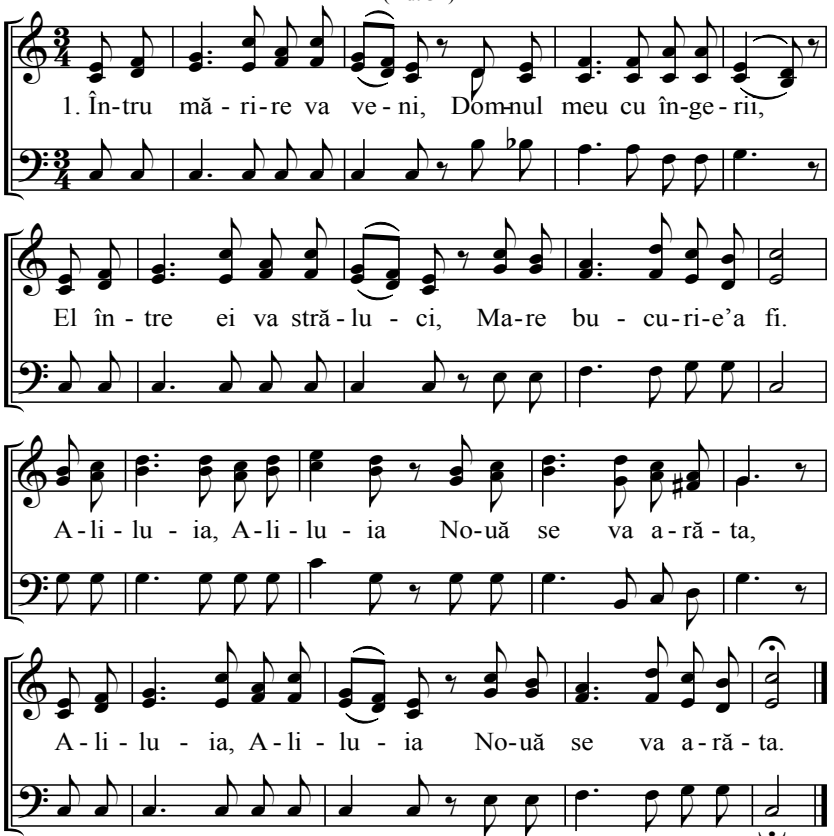

2. Cerul, pământul şi marea, Vor fugi 'naintea Sa.
Vrăşmaşii Lui vor tremura, Când trâmbiţa va suna.
:,: Acuma toţi la tron veniţi, Judecata să primiţi. :,:

3. Dar ai Lui fii cari Îl iubesc, Bucuria Lui privesc,
Şi în loc de întristare, Bucurie au mare.
:,: Vezi suflete fericite, El la voi pe nori vine. :,:

4. Vedeţi cum e de mărită, Mântuirea dorită,
Turma Lui dispreţuită, În mărire-adunată.
:,: Aliluia, Aliluia! Întru-mpărăţia Sa. :,:

285 **La despărţire**

(Ad. 32)

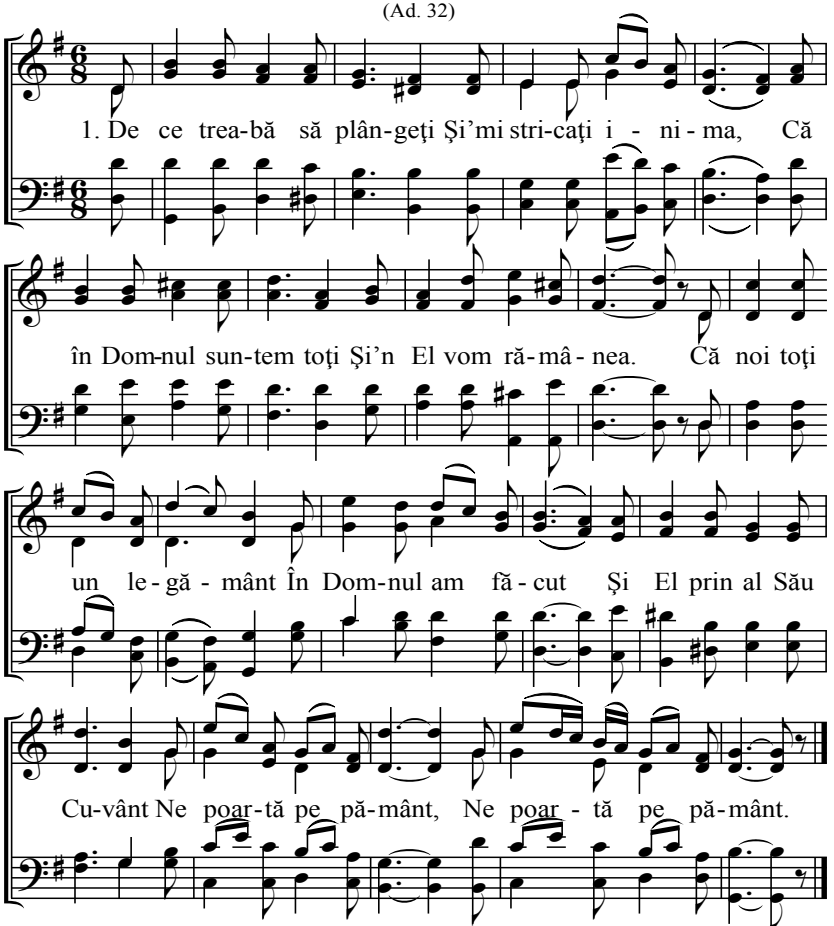

2. Noi mâinile întindem Ca să ne despărţim,
Dară cu inimile Întru una să fim.
Noi ca şi mai pe urmă Acuma ne vedem.
Dar cu toţi într-o turmă :,: Cu Domnul rămânem. :,:

3. Deşi vorbim acuma Tu mergi noi rămânem,
Da-n tot locul ni-s una Şi-n trup membre suntem.
Noi stăm spre despărţire Şi toţi ne salutăm
Şi toţi într-o privire :,: Pe cale să plecăm. :,:

4. De ce treabă să plângem Şi să ne întristăm?
Noi pe unul cunoaştem, Cu care toţi mergem
Şi toţi sub o scuteală Purtaţi de mâna Sa
Pe drum fără greşeală :,: Ne duce-n casa Sa. :,:

5. Acum să ne despărţim, Dar să nu fim mâhniţi.
Legământul să ’nnoim, Ca să fim pregătiţi.
Atunci ne vom mântui, Dacă noi ne iubim
De ne vom şi despărţi :,: Întristaţi să nu fim. :,:

286 Cântarea la mormânt

(Ad. 33)

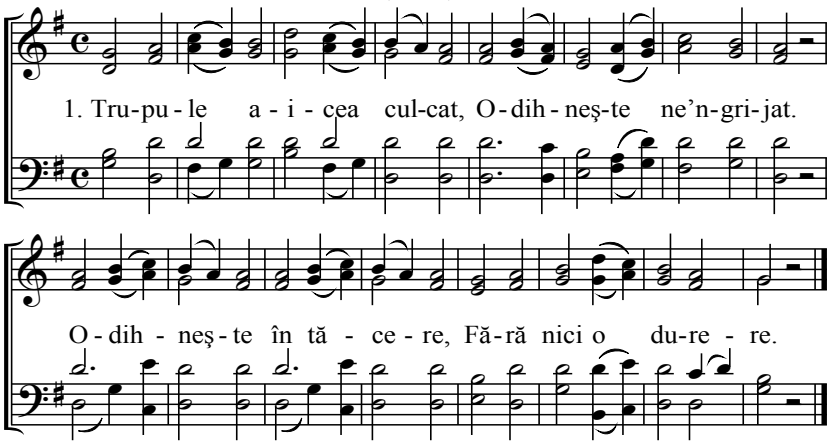

2. Odihneşte-te între morţi,
Dar ai tăi cunoscuţi toţi.
Cu toţi te plâng şi te jelesc,
Dar odihna ta doresc.

3. Odihneşte-te liniştit,
Până Domnul preamărit,
Nestricat te va ridica
Sus în bucuria Sa.

4. Unde cu toţi cei credincioşi,
Te aşteaptă bucuroşi.
Acolo sus tu-ţi vei afla
Toată bucuria ta.

5. Odihneşte că Dumnezeu
Singur ştie timpul tău,
Când trebuie tu a învia,
Nu-i dat a şti nimenea.

287 Cântare de rugăciune

(Ad. 34)

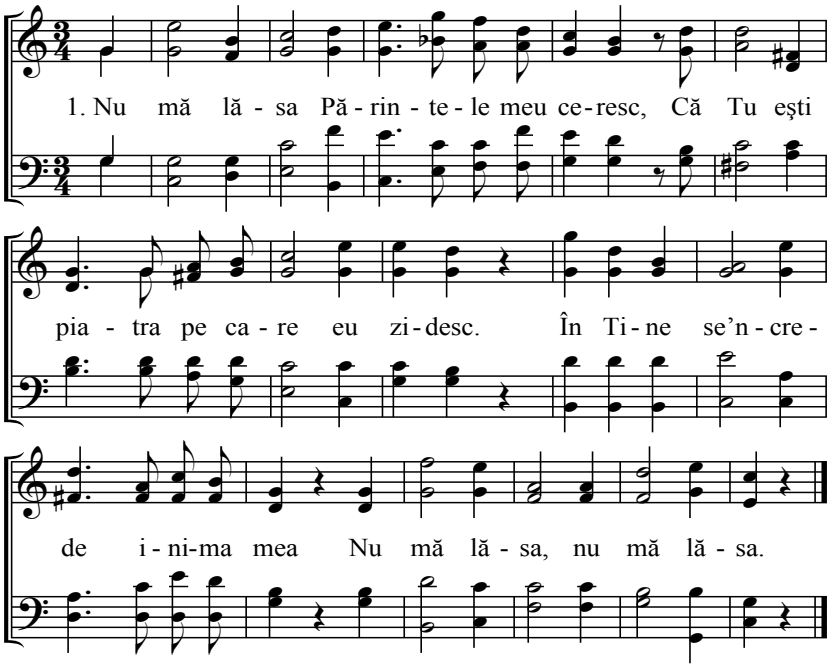

2. Nu lăsa să-ngrijesc ca un păgâne,
Că eu nu ştiu ce-a fi cu mine mâine.
Ci mă luminează cu faţa Ta,
:,: Nu mă lăsa. :,:

3. Nu mă lăsa când suferinţi m-ocolesc,
Ci-mi dă putere toate să biruiesc.
Doamne fii Tu singur scăparea mea,
:,: Nu mă lăsa. :,:

4. Nu mă lăsa, dă-mi toate să pot răbda
Până când aici voi sfârşi calea mea,
Răbdarea-n bucurie vei schimba,
:,: Nu mă lăsa. :,:

5. Nu mă lăsa până în veac O! Sfinte,
Ci mă poartă aici ca un părinte.
Fii viaţa şi mângâierea mea,
:,: Nu mă lăsa. :,:

288 Cântarea de seară

(Ad. 35)

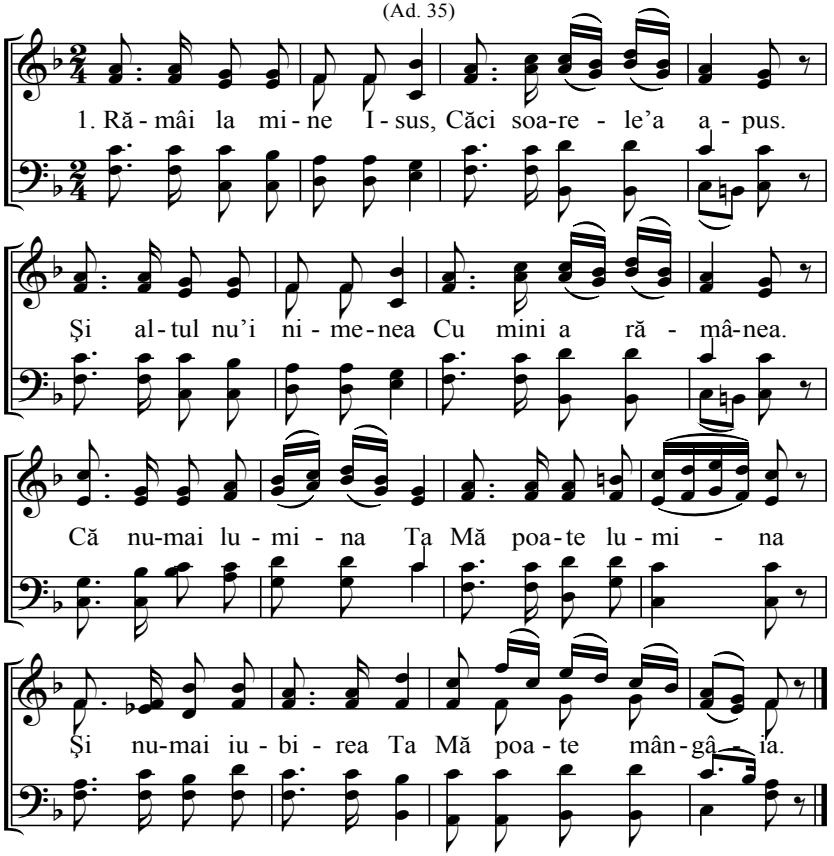

2. Că Tu eşti lumina mea Şi mângâierea mea
Şi eu din inima mea Nici când nu Te-oi lăsa,
Că-i pământu-ntunecat, Pe altul n-am aflat,
Să mă poată mângâia Ici în răbdarea mea.

3. Lasă ca noi să putem Cu toţi să Te rugăm
Ca o ungere sfântă, Din inimi să curgă.
În noi a Ta lumină Să fie deplină,
Ca noi oricând să putem Calea să ne-o vedem.

4. Atunci în bucurie Noi am fi cu Tine,
Şi de Tine nimenea Nu ne va depărta.
Atuncea Numelui Tău, Cu toţi îngerii Tăi,
Până în veac am cânta, Amin, Aliluia!

289 Christos cel înviat

(Ad. 36)

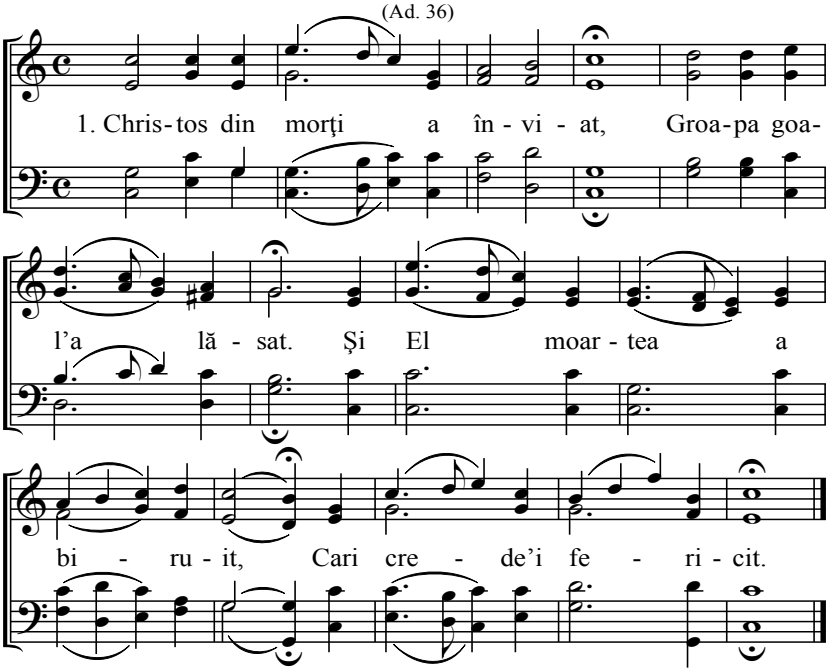

2. Cărturarii se trudiră,
A fi-nţelepţi vrură.
Strajă la mormânt puseră
Şi-l pecetluiră.

3. Dar mintea lor îi înşelă,
Şi tare-i ruşină,
Că Dumnezeu e mult mai sfânt
Decât ei au gândit.

4. N-au ştiut calea Domnului,
Că-i în cuvântul Lui,
Căci când jos se pătimeşte,
Viaţa se-nnoieşte.

5. Christos din morţi a înviat,
Groapa goal-a lăsat,
Şi El moartea a biruit,
Cari crede-i mântuit.

290 Încrederea

(Ad. 37)

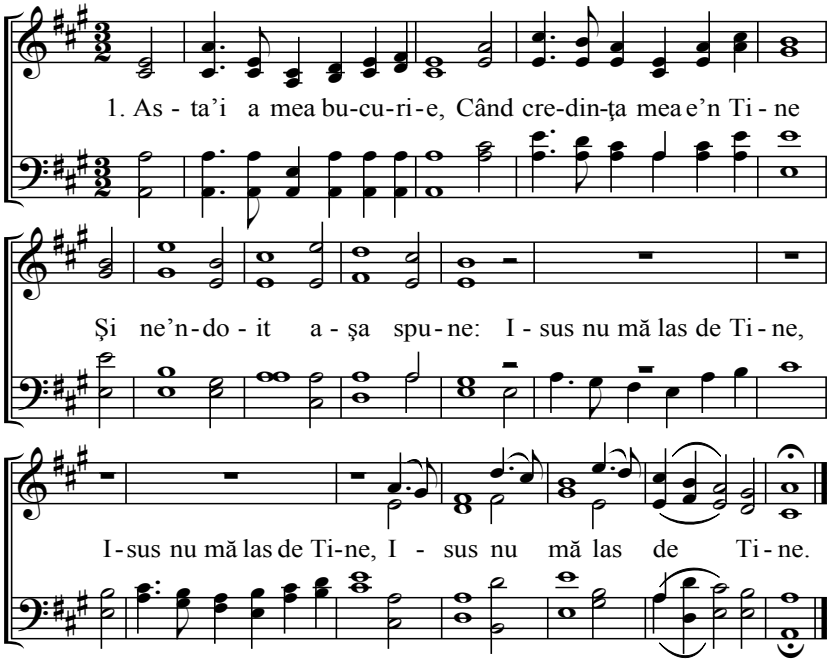

2. De multe ori tot cuget eu, Cum Dumnezeu pe Fiul Său
Şi pentru mine L-a predat,
:,: Pe mini netrebnic m-a scăpat. :,:

3. Acum cu toată nădejdea, Vin bucuros 'naintea Ta,
Cu inima încredinţat,
:,: Ştiind că Tu eşti îndurat. :,:

4. Tu nu ţii în veac mânie, Când Fiul Tău pentru mine
Te roagă Tatăl pe Tine,
:,: Asculţi a Lui rugăciune. :,:

5. Acum prin Isus Fiul Său, Sunt eu Fiul lui Dumnezeu.
Duhul Lui e arvuna mea
:,: Care mă duce-n casa Sa. :,:

6. Isuse întăreşte-mă Şi-mi dă Tu aşa credinţă,
Ca să-Ţi pot fi eu credincios,
:,: Cât voi vieţui aici jos. :,:

291 Iubirea către Isus

(Ad. 38)

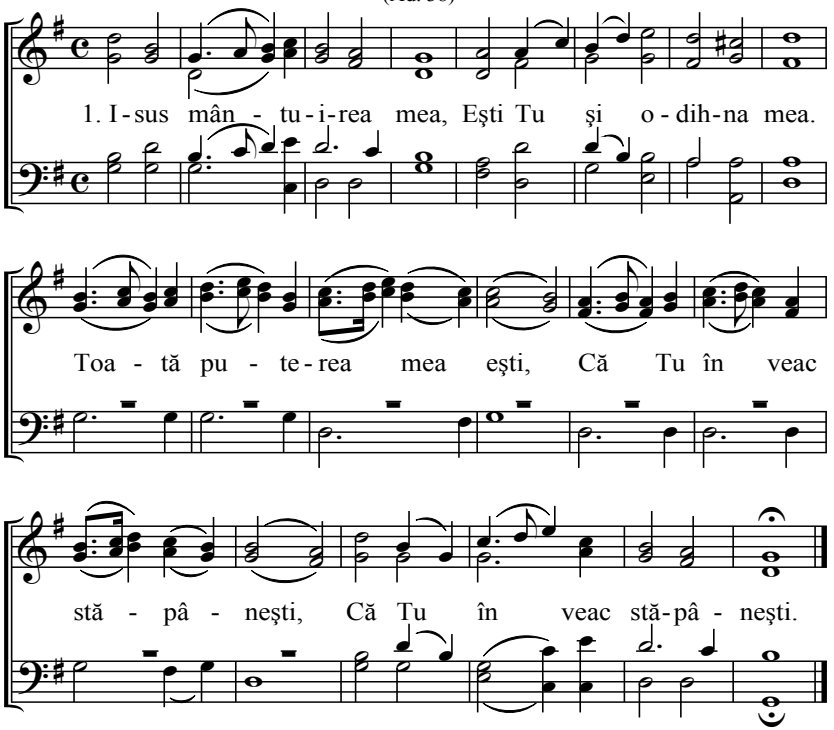

2. Sunt beteag şi nu-i nimeni,
Care să mă mângâie.
Isus e medicul meu
:,: Şi tot ajutorul meu. :,:

3. Sunt eu gol, sărac, flămând,
Şi în lipsă măcar când.
Isus mie-mi ajută
:,: Şi din lipsă mă scapă. :,:

4. Eu Isuse pe Tine,
Te iubesc din inimă.
Căci Tu în toată vremea,
:,: Rămâi mângâierea mea. :,:

292 Urmarea după Isus

(Ad. 39)

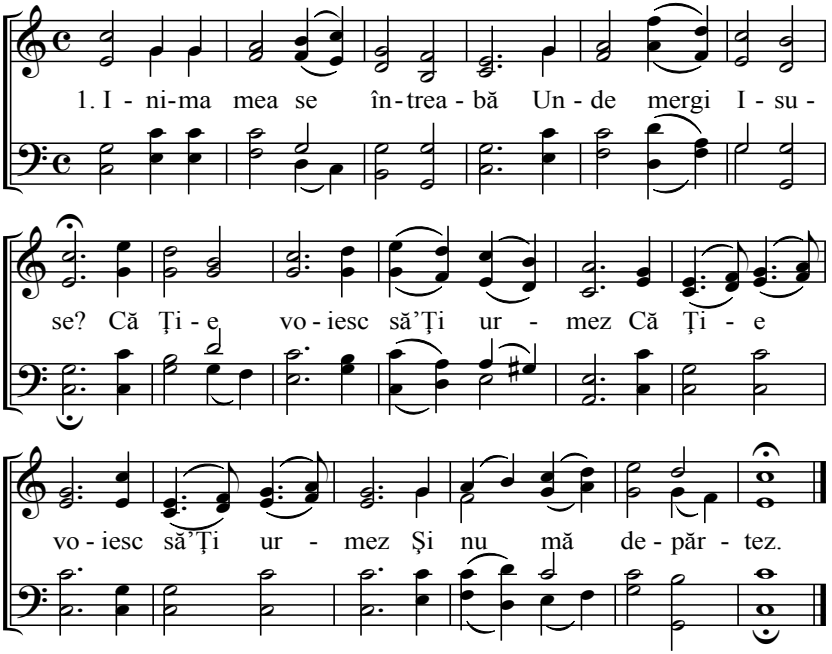

2. Poartă-mă nu mă părăsi,
Că vreau cu Tini a fi.
:,: Că în întuneric voi fi, :,:
Când Tu mi-i părăsi.

3. Domnul zice nu te teme,
Eu merg înainte,
:,: Ție în regatul ceresc, :,:
Un locaș să-ți gătesc.

4. Că sus la Tatăl Meu cel Sfânt
Multe locașuri sunt.
:,: Și pentru tine am gătit :,:
Un loc de odihnit.

5. De-aceia puțin timp rabdă,
Deși e cu trudă,
:,: Că deși ești greu apăsat, :,:
Nu va fi până-n veac.

293 Întrebarea cu frică şi răspunsul liniştit

(Ad. 40)

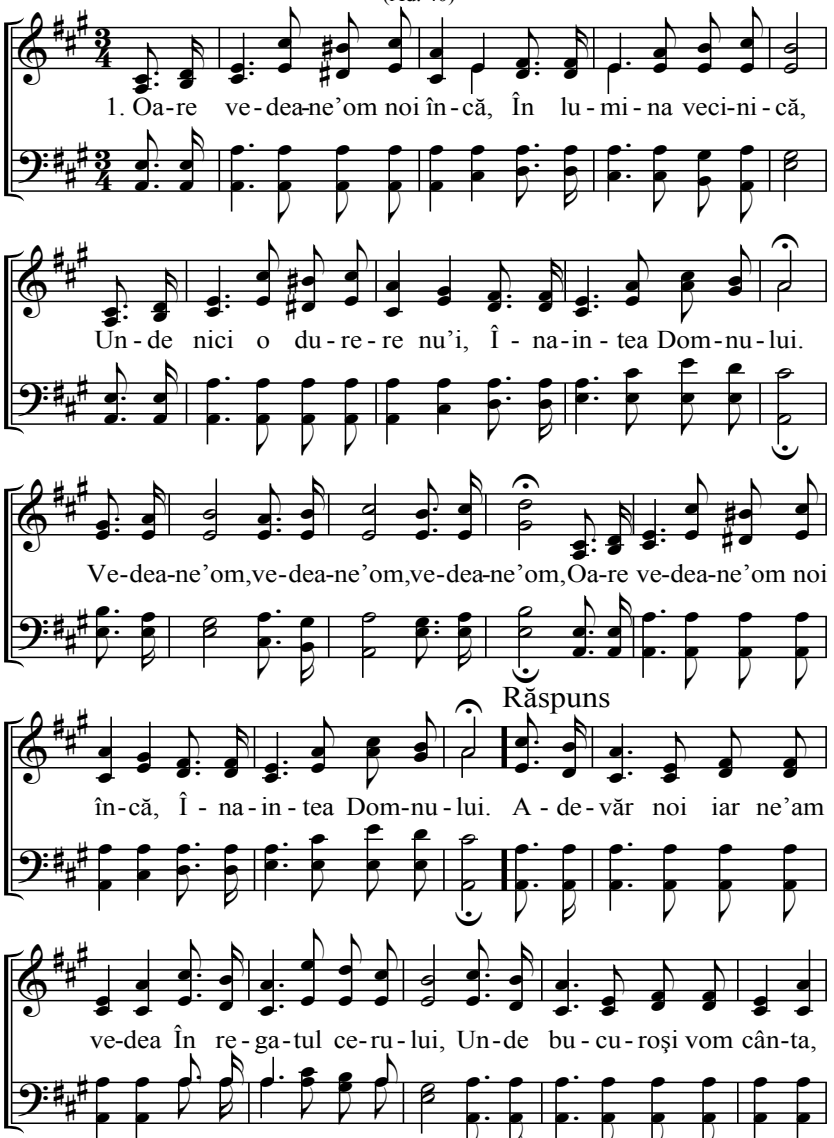

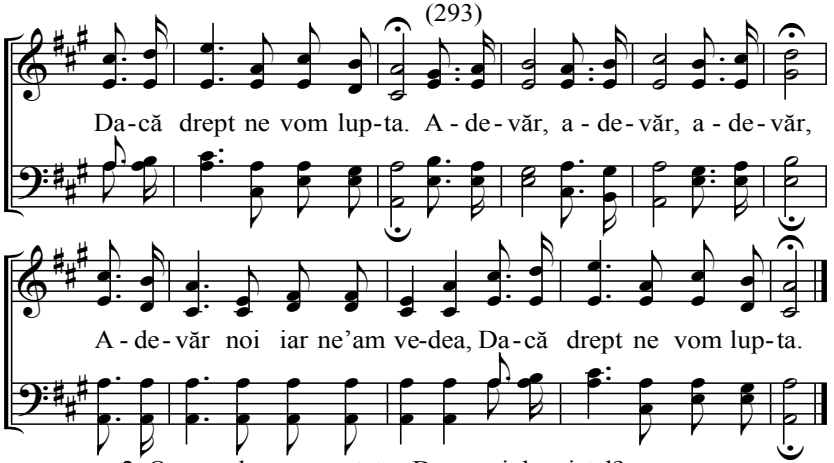

2. Oare vedea-vom cetatea De aur şi de cristal?
Vom intra şi noi oare-n ea? Pe Dumnezeu a-L vedea?
Vedea-vom, vedea-vom, vedea-vom?
Oare cetatea vedea-vom? De aur şi de cristal.
Noi vom intra în cetate Şi Domnul ne-a petrece.
Ce la fericiţi e gătit, Aicea nu vezi nicicând.
Vom intra, vom intra, vom intra,
Noi vom intra în cetate Şi Domnul ne-a petrece.

3. Oare auzi-vom asta? Corul în cer a cânta?
Cum sus lui Dumnezeu cântă, Laudă şi mulţumită.
Auzim, auzim, auzim!
Oare auzi-vom asta? Corul în cer a cânta?
Ce mai cerem decât asta! Noi pe Isus L-am vedea.
Şi El cununa vieţii, Nouă la toţi ne-a cinsti.
Ce mai mult, ce mai mult, ce mai mult,
Ce mai cerem decât asta, Noi pe Isus L-am vedea.

4. Putea-vom crede ce dorim? Pe ai noştri să-i privim?
Şi să putem înţelege, Sunt ei în fericire.
Putea-vom, putea-vom, putea-vom?
Putea-vom crede ce dorim? Pe ai noştri să-i privim.
Noi vom vedea pe-ai noştri toţi, Care-au murit în Christos.
Care după noi aşteaptă, 'n patria fericită.
Vom vedea, vom vedea, vom vedea?
Noi vom vedea pe-ai noştri toţi, Cari au murit în Christos.

5. Şi noi fiii lui Dumnezeu, Vom şedea la tronul Său,
În pământul fericirii, Dacă credincioşi vom fi.
Şi atunci, şi atunci, şi atunci,
Şi noi fiii lui Dumnezeu Vom şedea la tronul Său.
De-aceea toţi să ne silim, Către Sion să grăbim.
Căci dacă noi ne-am leneoşa, N-ajungem fericirea.
De-acei toţi, de-acei toţi, de-acei toţi,
De-aceea toţi să ne silim, Către Sion să grăbim.

294 Învierea cea fericită

(Ad. 41)

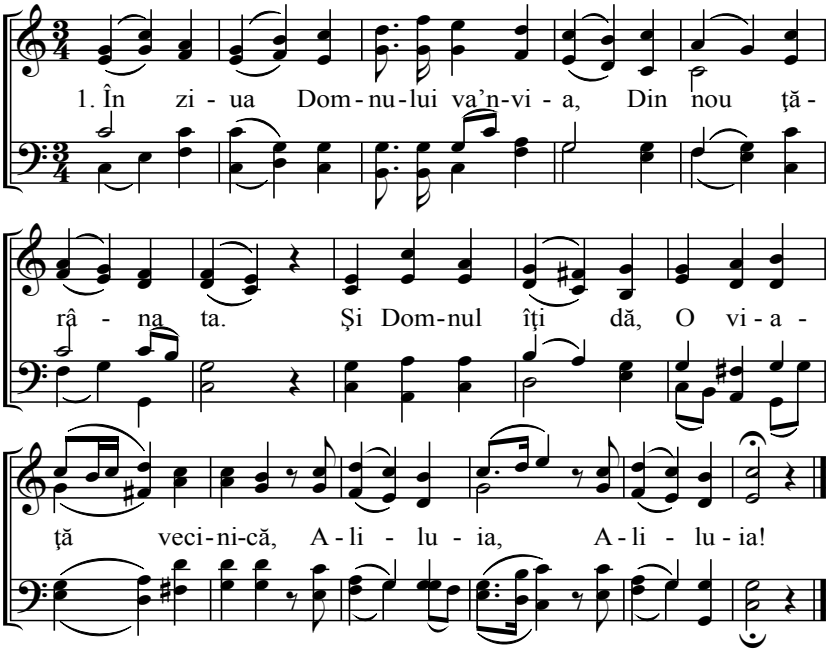

2. Mă seamăn dară voi înflori,
Când Domnul va veni,
Că rod bun are, Care cu Christos moare,
Lui spre laudă, Lui spre laudă.

3. Toţi prin Duhul Lui vă bucuraţi,
Şi ziua aşteptaţi.
Atunci din mormânt, Unde voi aţi stat dormind,
El va striga, El va striga.

4. Atunci ca din somn m-oi deştepta,
Cu Isus voi intra,
În fericire. Şi eu de-nsărcinare,
Mă voi scăpa, mă voi scăpa.

5. În sanctuarul lui Dumnezeu,
Voi locui dar eu.
Şi m-oi bucura, Domnului Îi voi cânta,
Aliluia, Aliluia!

295 Odihna fericită

(Ad. 42)

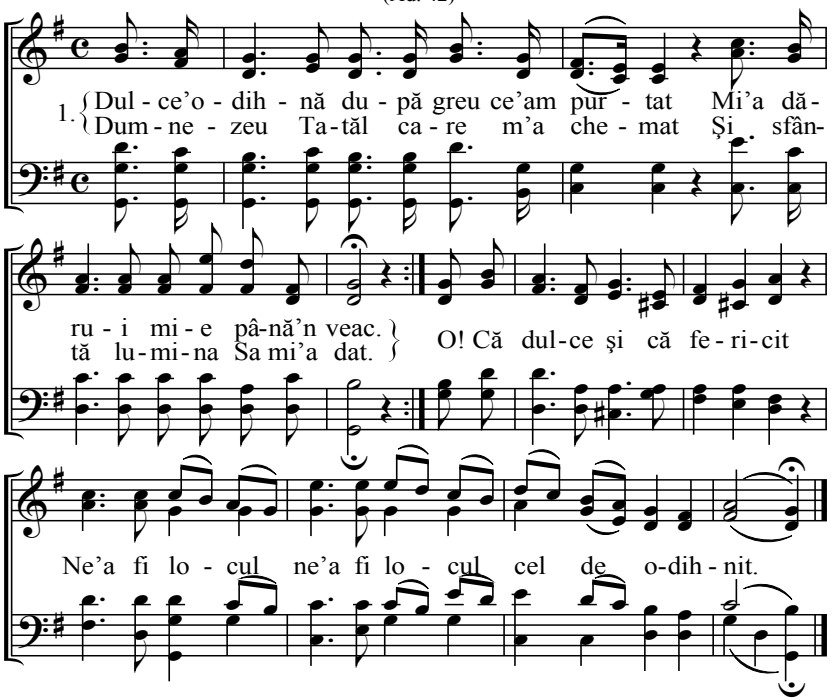

2. Că Dumnezeu un loc de odihnit, Pentru poporul Lui a gătit.
Care aicea în lumea asta, În toată cercarea s-a lupta.
De-acei trebui-aici a lupta,
Ca să avem, ca să avem în veac odihna.

3. Sfântă şi cerească bucurie, De sus în inimi sfinte vine.
Când birui prin toate nevoile, Domnu-ţi va şterge lacrimile.
Că fericit sufletul ne-a fi,
Când noi în veac, când noi în veac în odihn-am fi.

4. Sus în locuinţa cea cerească, Sufletul să ne locuiască.
Acolo cu Isus ne-am bucura Şi în veac vom fi sub umbra Sa.
Du-mă acolo Păstorule,
Unde-n veac, unde-n veac voi fi cu Tine.

5. Locaş ceresc şi oraş liniştit, Tu-mi eşti de la Domnul rânduit.
Lasă în Tine să pot odihni, Când pe cale mă voi osteni.
Du-mă Isuse şi-al meu Domn,
Ca eu în veac, ca eu în veac să fiu în Sion.

296 Dorinţa creştinului după patrie

(Ad. 43)

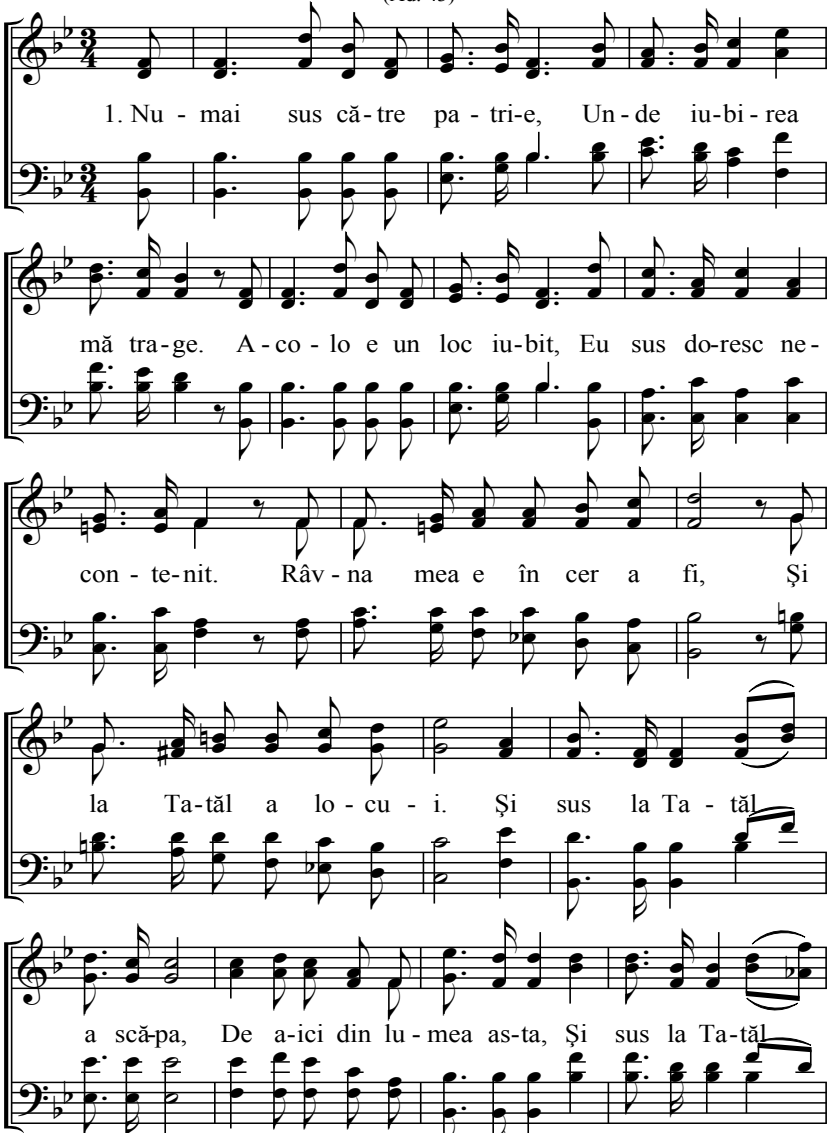

(296)

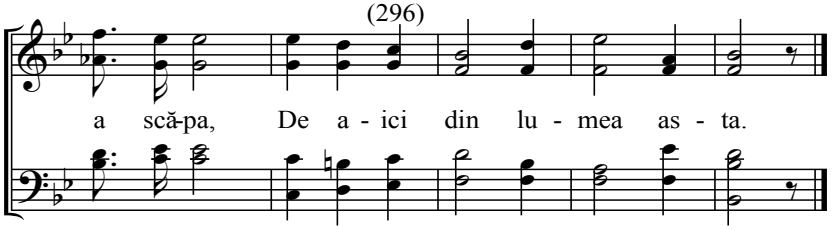

2. În străinătatea asta
Neîncetat iubirea mea,
Ea mă trage necontenit,
După locul de odihnit.
Că acolo doresc a fi,
Şi fără grijă a trăi,
Sus unde e bucuria,
Sus unde e fericirea.
Sus unde e bucuria,
Sus unde e fericirea.

3. Deşi sunt de cer depărtat,
Dar călătoresc ne-ncetat.
Că iubirea necontenit,
Ea mă trage la Tatăl Sfânt.
Sus că aici nu mi-e plăcut,
În lume a trăi mai mult.
Că aici e batjocura,
Către cer e dorinţa mea.
Că aici e batjocura,
Către cer e dorinţa mea.

4. Aici în veac nu locuiesc.
Numai la Dumnezeu silesc,
Cari m-a duce de pe pământ,
Sus în regatul Său cel sfânt.
De-acei inimă cât vei fi,
Rabdă şi nu te amărî.
Fii liniştită şi-n pace,
Până Tatăl sus te-a duce.
Fii liniştită şi-n pace,
Până Tatăl sus te-a duce.

Viaţa în credinţă

(Ad. 44)

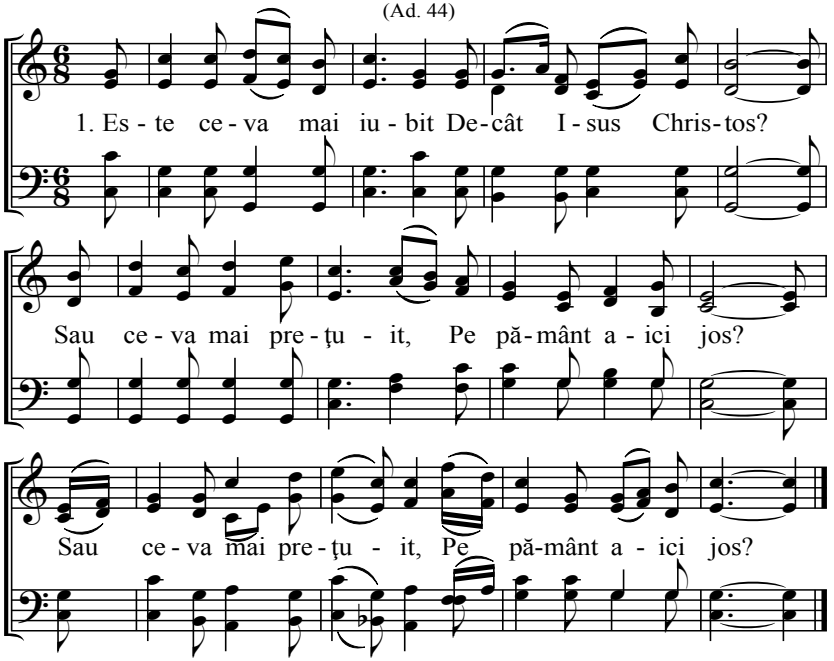

2. Noi ni-s de El aproape Şi trăim tot aşa,
:,: În asta bucurie, Ca şi când L-am vedea. :,:

3. Dacă şi gura tace, Tot roagă inima
:,: Şi toate gândurile, Tot către cer vor sta. :,:

4. Şi cu darul Lui cel sfânt Noi toţi ne întărim,
:,: Că noi Îl avem oricând Dac-aşa vieţuim. :,:

5. Şi noi ca nişte copii Toţi de El ne ţinem,
:,: Când nevoi ne-ar ocoli Noi la El alergăm. :,:

6. Dară când ne-am osteni, Ne dă-n veac odihnă,
:,: Cu pământ ne-a'coperi Trupul în ţărână. :,:

7. Aici noi am odihni Pân' va veni ziua,
:,: Când strigând am auzi: Sculaţi că-i lumina. :,:

8. Ce mai departe va fi Noi nu putem gândi,
:,: Şi noi ca visând am fi, Când mărire-am privi. :,:

298 **Anul libertăţii**

(Ad. 45)

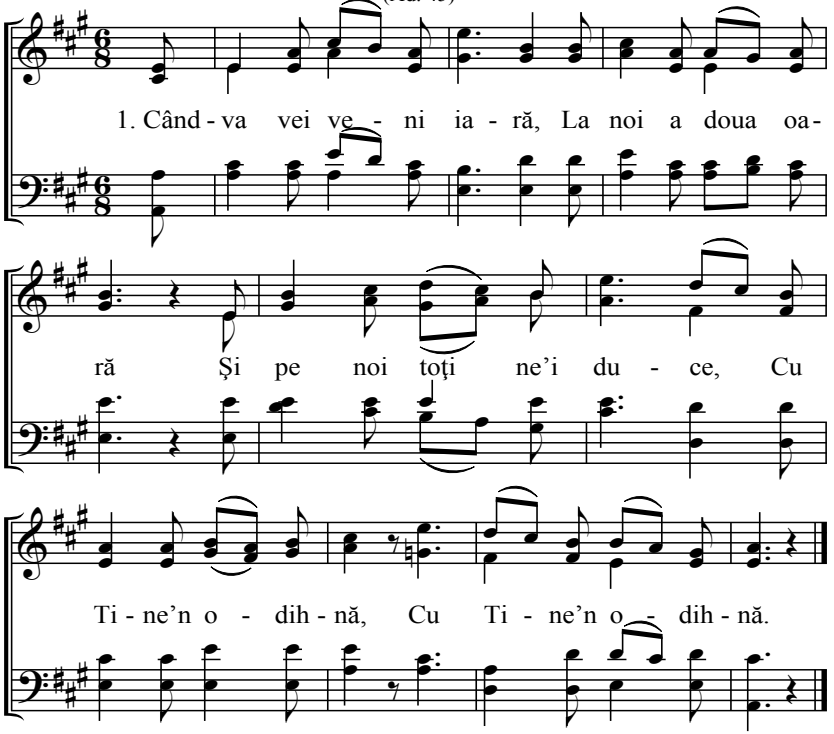

2. Atunci poporul cel sfânt,
Care l-ai mântuit,
Mult mai frumos Ţi-a cânta,
:,: Decât Sion cândva. :,:

3. O! Dă-ne Tu credinţă,
Ca să stăm în luptă,
Ca noi Doamne să putem
:,: Cu Tine să-nviem. :,:

4. Atunci veseli vom cânta,
După ce ne-am scăpa,
Atunci finici vom purta
:,: Şi-n veac ne-am bucura. :,:

299 Fiul lui Dumnezeu

(Ad. 46)

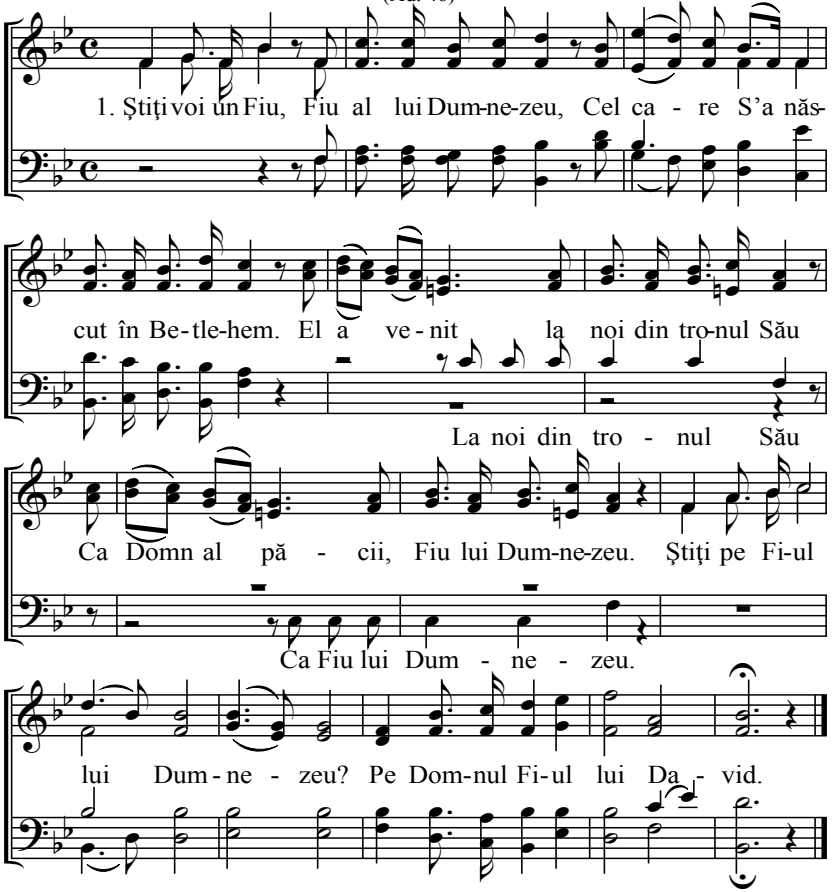

2. Ştiţi voi un fiu de viţă de-mpărat? Steaua la răsărit L-a arătat.
Pe magi i-a dus până la Betlehem. Ei L-au aflat şi I s-au închinat.
(Tenor) Pe magi la Betlehem. (Bass) Şi I s-au închinat.
Ştiţi voi un fiu? Voi toţi Îl ştiţi Pe Sfânt Fiul lui Dumnezeu.

3. Domnul Isus prieten oamenilor El veni la noi ca un călător.
El a venit din neamul lui David. Şi îngerii bucuroşi au vestit.
(Tenor) Din neamul lui David (Bass) Bucuroşi au vestit.
Fiu s-a născut. Pace, pace, Şi bucurie s-a făcut.

300 **Regatul Sfânt**

(Ad. 47)

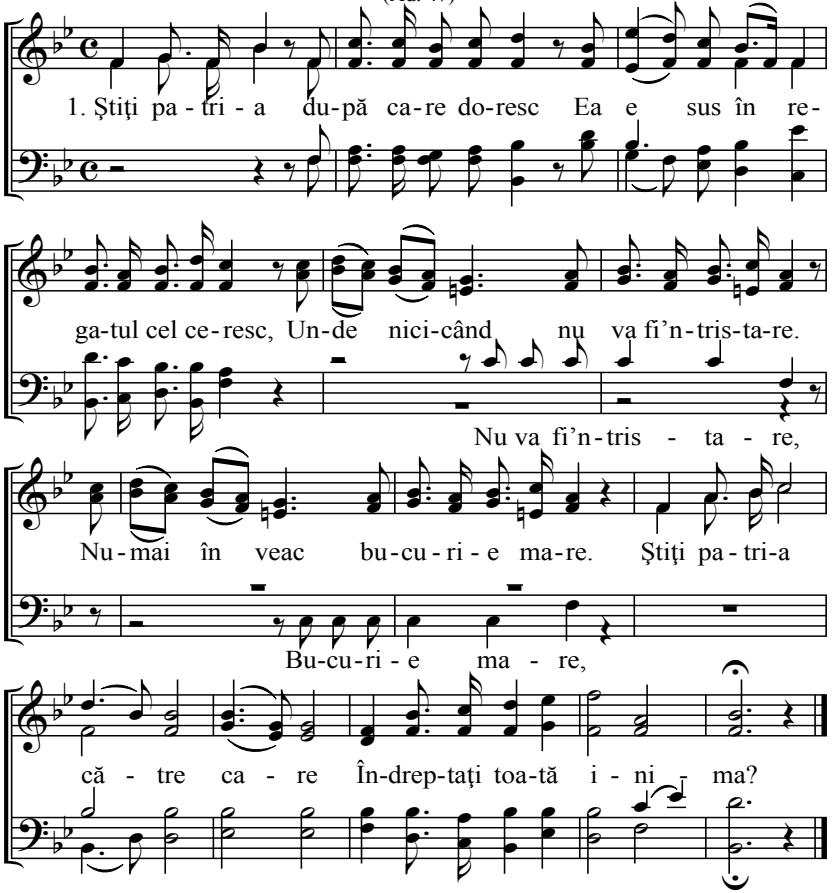

2. Ştiţi patria unde-i numai pacea? Şi Dumnezeu ne-a da daruri în ea,
Unde nimic nu ne va apăsa. Ci cu toţi în veac ne vom bucura.
(Tenor) Nu ne va apăşa, (Bass) În veac ne-om bucura.
Ştiţi patria către care Îndreptaţi toată inima?

3. Ştiţi patria ce ochii n-au văzut? În care inima s-a încrezut.
Dar iubirea acolo ne trage. Numai cei drepţi pot în ea ajunge.
(Tenor) Acolo ne trage, (Bass) Pot în ea ajunge.
Ştiţi patria către care Îndreptaţi toată inima?

301 Patria cerească

(Ad. 48)

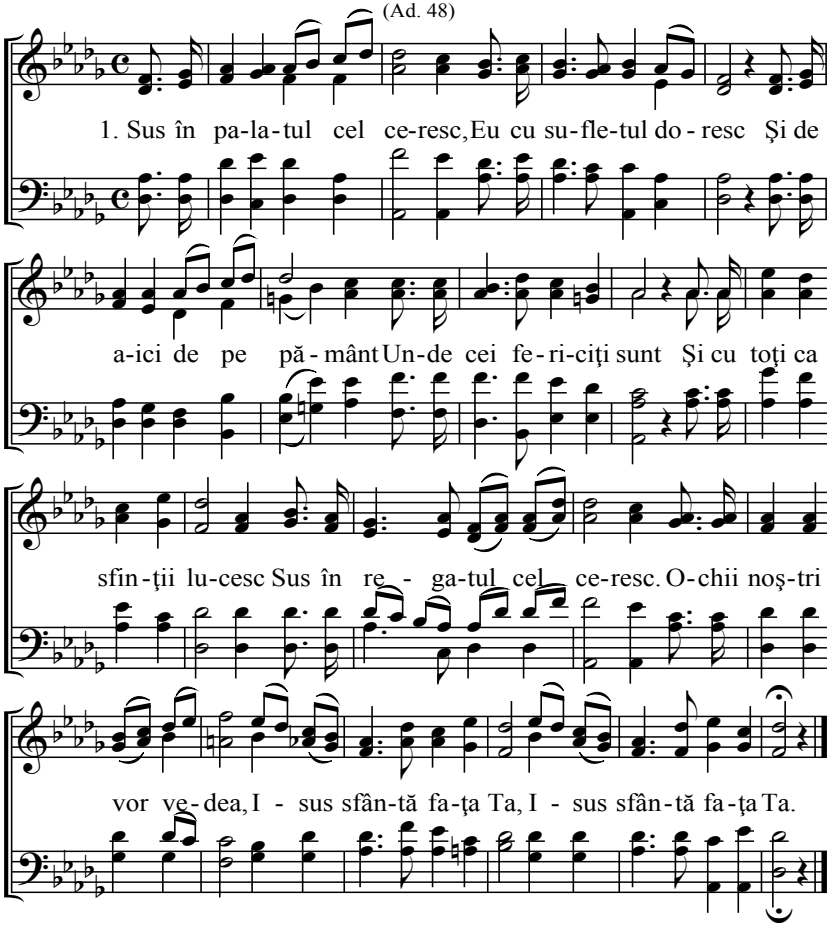

2. Sus în palatul cel ceresc, Eu cu sufletul doresc,
La prânzul cel mare-n cer sus Să pot prânzi cu Isus.
Unde toată bucuria, La Isus eu o voi afla.
Ochii noştri vor vedea, :,: Isus sfântă faţa Ta. :,:

3. Sus în palatul cel ceresc, Eu cu sufletul doresc,
Unde cei fericiţi cântă, Lui Dumnezeu spre cinste.
Sus în regatul cel ceresc, Unde cununi se împărţesc,
Ochii noştri vor vedea :,: Isus sfântă faţa Ta. :,:

302 **Învierea**

(Ad. 49)

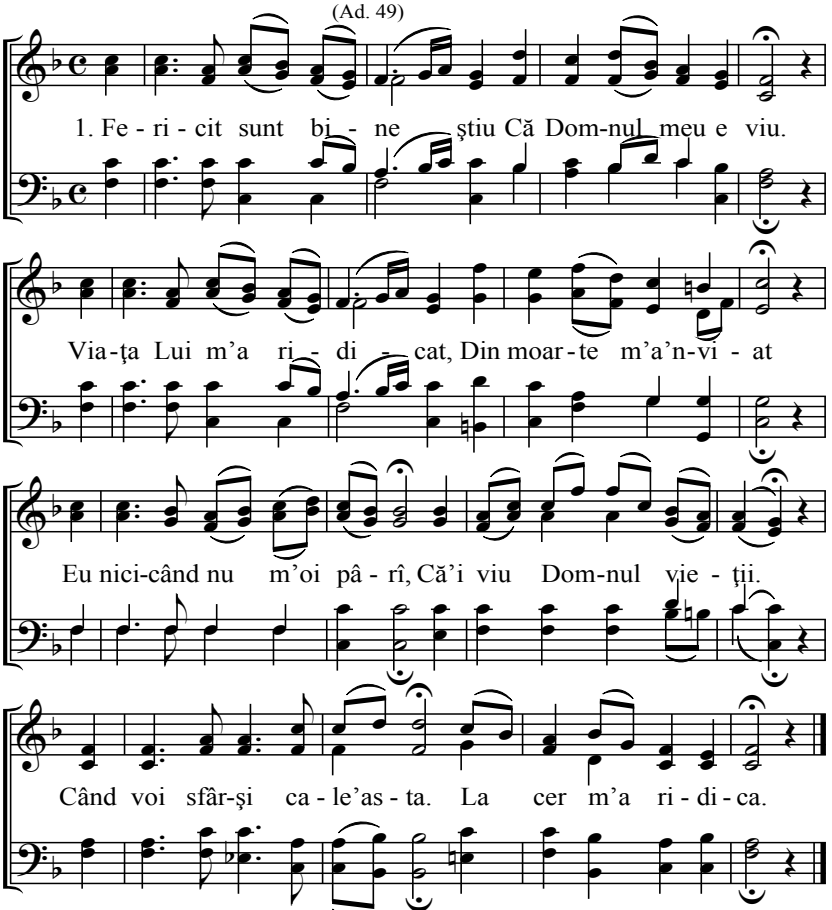

2. Dintre mormânturi aici, Tu la cer mă ridici,
Către Tatăl cel ceresc, Unde cununi lucesc.
Că eu în cine cred ştiu, Cred că Domnul e viu,
Care din ţărân-asta, La cer m-a ridica.

3. Şi ştiu pe cine iubesc. Pe Isus cel ceresc.
El mai întâi m-a iubit, La Sine m-a primit.
De-aceea-cum bucuros, Îi urmez aici jos.
Isus în vremea toată, Către cer mă poartă.

303 Cântarea de seară

(Ad. 50)

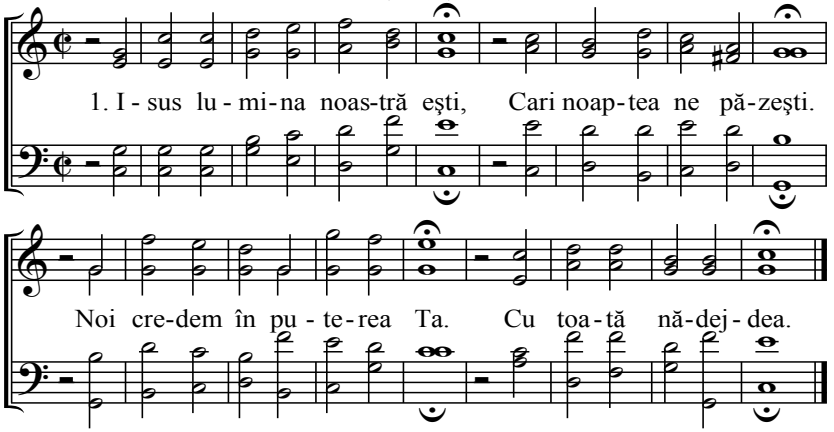

2. Căci şi astăzi ne-ai dăruit, Al Tău dar bun şi sfânt.
Şi viaţă aicea jos, Că Tu eşti credincios.

3. De-acei mărim iubirea Ta, Ce ne-ai dat aicea,
Că iubirea Ta e mare, Şi în veac rămâne.

4. Aici în lumea asta rea, Ce 'neacă ca marea,
Tu pe toţi ai Tăi păzeşte Şi îi păstoreşte.

5. Tu pe noi ne întăreşte, Cât suntem pe cale,
Până când viaţa asta, Vom sfârşi aicea.

6. Doamne du-ne'n odihna Ta Şi sus în casa Ta,
Căci acolo loc ai gătit, La cari au biruit.

304 Plata învingătorului

(Ad. 51)

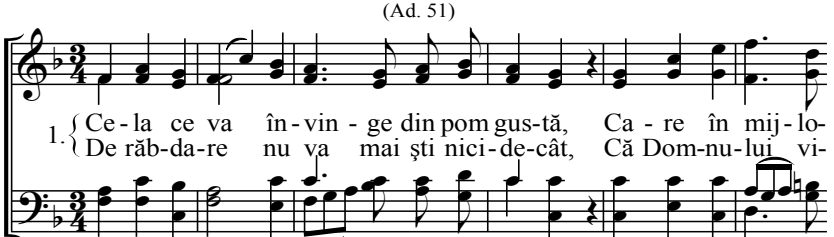

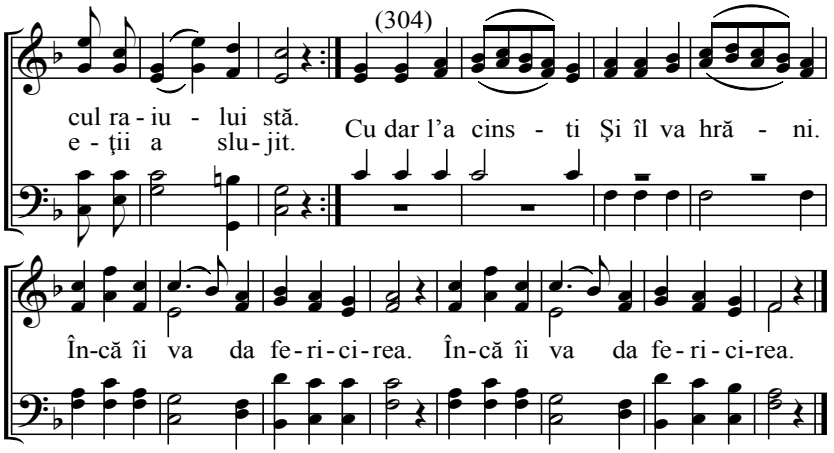

2. Cel ce învinge acolo capătă
Să guste mana care-i ascunsă.
Şi o mărită parte va moşteni,
Nume nou ce nimeni nu-l poate şti.
Care-l va primi Acela-l va şti.
:,: Şi-i voi da steaua dimineţii. :,:

3. Cel ce învinge îmbrăcat strălucit.
Va sta înaintea tronului sfânt.
'Naintea îngerilor mărturisit,
În cartea vieţii scris şi primit
Şi la tronul sfânt, El va fi primit,
:,: Cu finici de laudă dăruit. :,:

4. Cel ce învinge se va pune ca stâlp
În locaşul lui Dumnezeu cel sfânt
Şi pe el deasupra va fi nume pus,
Ierusalim cetate nouă sus.
Sus la Dumnezeu, În locaşul Său,
:,: Unde noi în veac să locuim. :,:

5. Cel ce învinge pe tronul cerului
Va domni cu Isus de-a dreapta Lui.
Şi Domnul în veac îl va încununa,
Cum a făgăduit în casa Sa.
Şi El îi va da, În veac viaţa.
:,: În fericire va păşuna. :,:

6. Dăruie-mi Isus putere să înving,
Moartea, păcatul aici pe pământ
Fă-mă credincios ca să mă pot lupta,
Atunci voi putea vedea faţa Ta.
Şi Tu mă hrăneşti, Cu daruri cereşti,
:,: Şi acolo e fericirea. :,:

305 **Învierea**

(Ad. 52)

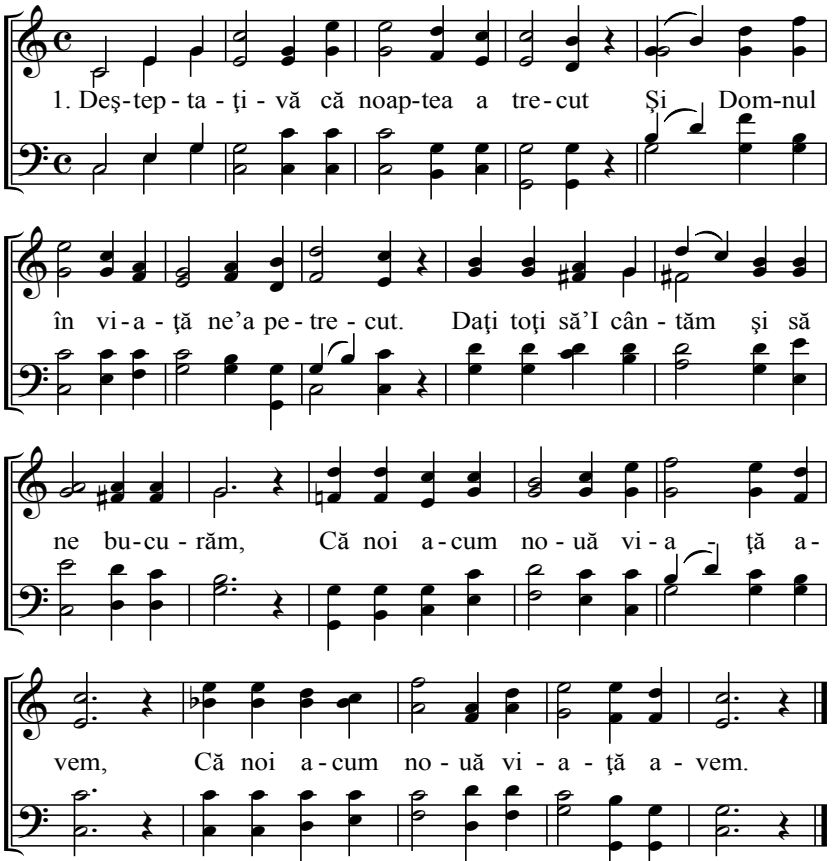

2. Noi nu ne temem de cel întunecat,
Că Isus din moarte pe noi ne-a scăpat.
În slobozenie pe noi ne-a adus
:,: Şi pe vrăjmaş sub picioare ni l-a pus. :,:

3. Noi în Dumnezeu cu toţi ne luminăm,
Noi umblăm ziua, nu ne înfricoşăm.
Aici călătorim toţi ne bucurăm,
:,: Că-n toată viaţa pe Isus avem. :,:

306 O! barem să fiu acolo sus!

(Ad. 53)

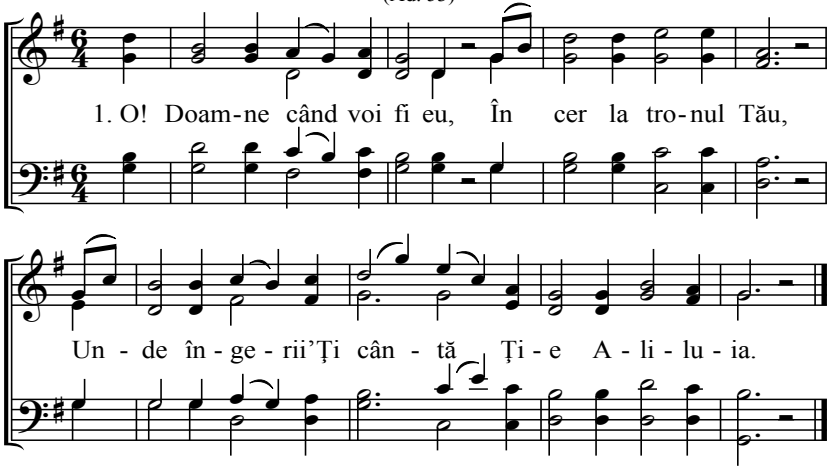

2. Unde sfântă faţa Ta,
Eu voi putea vedea.
Acolo eu mă silesc,
Ca să o dobândesc.

3. Acolo Ţie-Ţi slujesc
Şi toţi se veselesc,
Ai Tăi slugi pe cari i-ai scos
Aici pe pământ jos.

4. Acolo răbdări n-or fi
Şi de necaz n-om şti,
Ci numai bucuria
Va simţi inima.

5. Atunci cu un glas ceresc,
Schimbat şi îngeresc,
Până-n veac Te voi mări,
Izvorul vieţii.

6. Acolo întristare,
N-a fi nici răbdare,
Asta-i a mea cerere,
O! Cheamă-mă Doamne!

307 Dumnezeu te binecuvinteze

(Ad. 54)

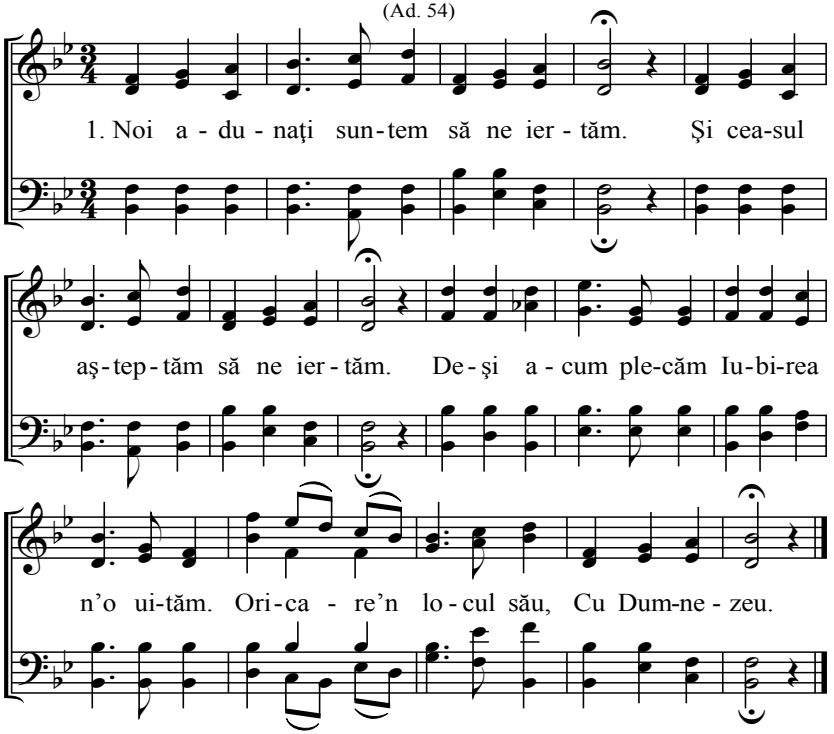

2. Domnul vă petreacă-n lumina Lui
Şi să vă păzească cu darul Lui.
Cu sfântă mila Sa arate-vă calea.
Că în cer să puteţi să ajungeţi.

3. Nici când ceasul ăsta nu-l vom uita,
Ci spre amintire să ne fie.
Şi Dumnezeu cel Sfânt în al Său legământ.
Poarte-ne neclătit, până-n sfârşit.

4. Domnul cel Sfânt să dea a ne vedea.
Noi zicem acuma, a ne vedea.
A ne vedea cândva în fericirea Sa,
Unde-n veac atuncea, noi ne-am vedea.

308 Cântare

(Ad. 55)

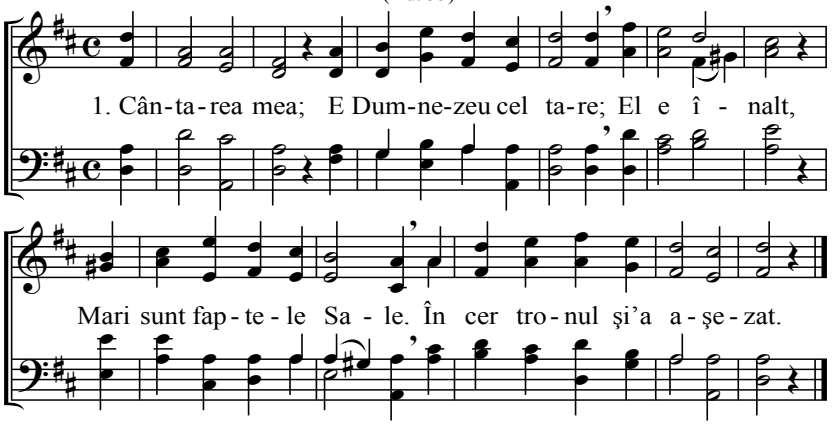

2. Prin voia Lui, toate-n lume vieţuiesc,
De ocară îndată se nimicesc:
Prefăcându-se'n nimica.

3. Că Dumnezeu ce propune e bine,
Iar tronul Său e-ntărit ca minune:
Pe adevăr şi dreptate.

4. Cu Tine îi când şezi sau călătoreşti,
Pe pământ, pe mări, sau unde locuieşti,
Totdeauna e aproape.

5. Nici pasăre fără voia-Ţi nu piere,
Inima mea cu asta se mângâie:
Tu Doamne-mi păstrezi viaţa.

6. Când Dumnezeu apărător îmi este,
Atuncea eu prin tot răul pământesc,
Iadului mă împotrivesc.

309 Ghetsimania

(Ad. 56)

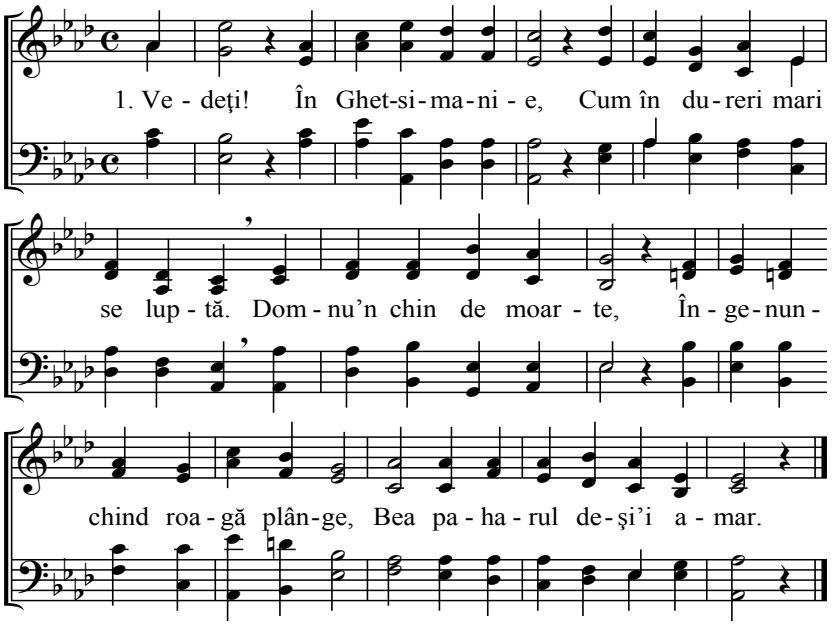

2. Vedeţi Mântuitorul Sfânt,
Cum stă proşternut la pământ,
Apăsat de chin mult.
Auziţi-L cum se roagă,
Voia Ta Părinte fie.

3. Şi voi, când sunteţi amărâţi
În inimi deznădăjduiţi,
Râu de lacrimi vărsaţi.
În astfel de nopţi cumplite,
Rugaţi Domnul să v-ajute.

310 Luptă-te sufletul meu

(Ad. 57)

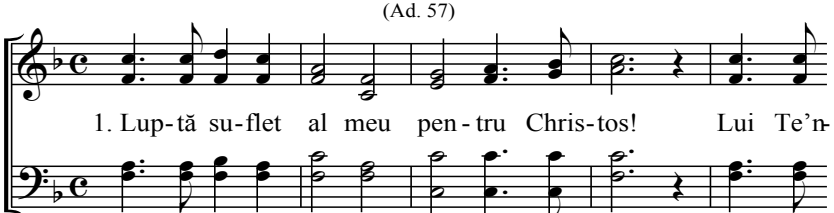

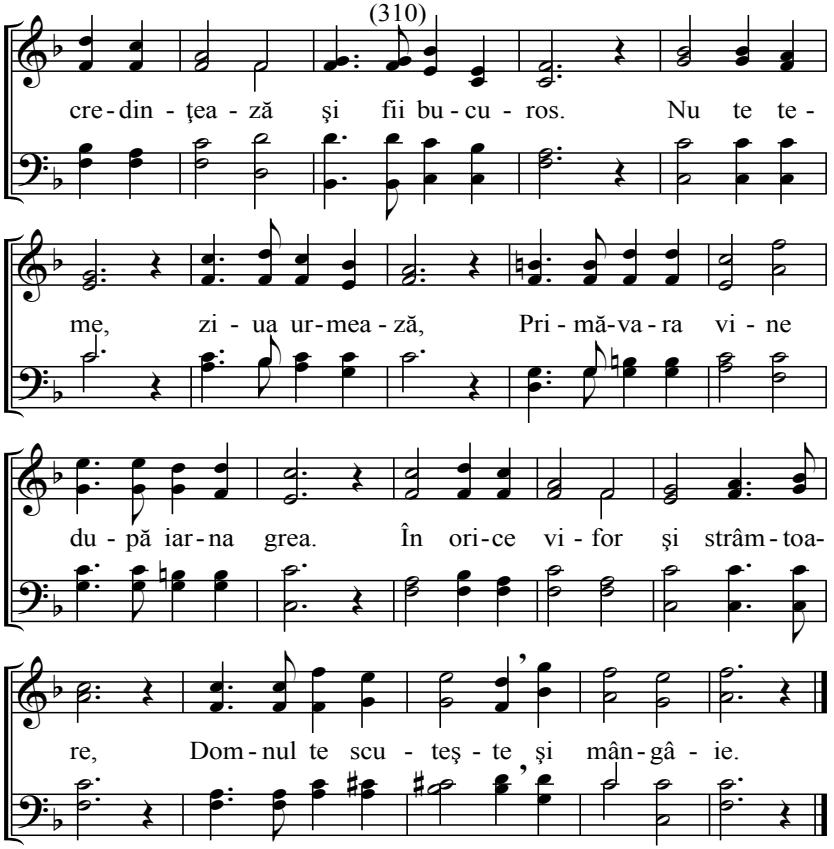

2. Luptă sufletul meu
Şi aşteaptă,
Predă-te-aceluia
Carele poate,
În tot timpul
A te mântui,
Domnu-i mai puternic,
Decât primejdia,
O Tu cel ce ai
Făgăduit,
Împlineşte cu noi
Al Tău cuvânt.

311 După o cercare scurtă

(Ad. 58)

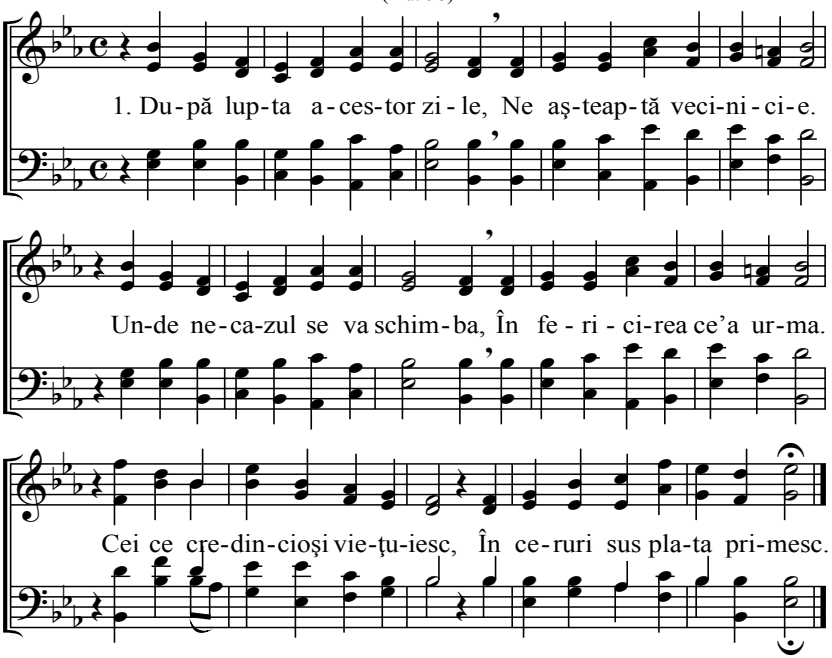

2. Aicea caut colo voi afla Voi fi sfânt şi mă voi schimba,
Făgăduinţa se va-mplini Pe Tatăl iubit L-am privi,
Cu sfinţi 'naintea Lui a sta Mare îi plata aceea.

3. Colo voi cunoaşte lămurit Ce aici era'coperit,
Sfânt voi numi tot şi minunat, Ce cu mine s-a întâmplat,
Duhul meu cu mulţumire Se bucură de-aşa parte.

4. Ca mulţumire laudă voi da Domnului carele calea,
De mântuire mi-a arătat Lui să Îi urmez m-a chemat,
La tronul sfânt al Domnului, Voi fi şi eu cu sfinţii Lui.

5. Ca laudă pentru mântuire Cu glas tare eu voi zice,
Mărire Ţie Isus iubit Căci Tu pe mini m-ai mântuit.
Cât de multă-i bucuria, Când eu acolo voi intra.

6. Ce îi răbdarea pământească, Pe lângă ceea cerească,
Ce nouă se va descoperi, Şi până-n toţi vecii va fi,
Osteneala de acuma, Îi ca o clipă nimica.

312 Isuse viaţa mea

(Ad. 59)

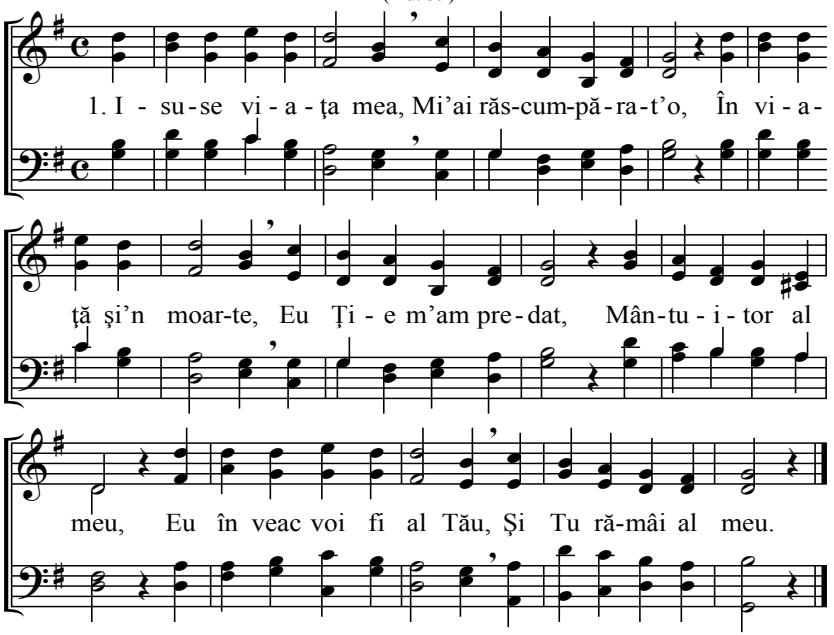

2. În noaptea-ntunecoasă Ajutor şi soţ eşti,
De aceea ai venit Tu să ne mântuieşti,
Mult ai fost întristat
Şi învingător fiind, Pe noi ne-ai mântuit.

3. Acum Ţie-Ţi cântăm, Şi toţi Te preamărim,
Toţi drepţii cari le vestesc, Durerile Tale,
A noastre suflete
În rătăcire fiind, Tu ni le-ai mântuit.

4. Respinşi de toată lumea, De iad înfricoşaţi,
Sufletul s-a mângâia, Când Domnul l-a chema,
El fericit va fi
Cred că Domnul trăieşte, Ce-i pământesc piere.

5. Tu eşti a mea viaţă Şi putere în veci,
Lumină lucitoare Ce în întuneric,
Luminezi calea mea,
În pământul liniştit, Care mi-e pregătit.

6. Mărire să Îţi fie Mântuitorule,
Căci pe mine mă conduci, La Sfânta patrie.
Bucuros mă silesc,
Sus cu toţi ai Tăi cei drepţi. Eu să Te preamăresc.

313 **Cârmuitorul meu**

(Ad. 60)

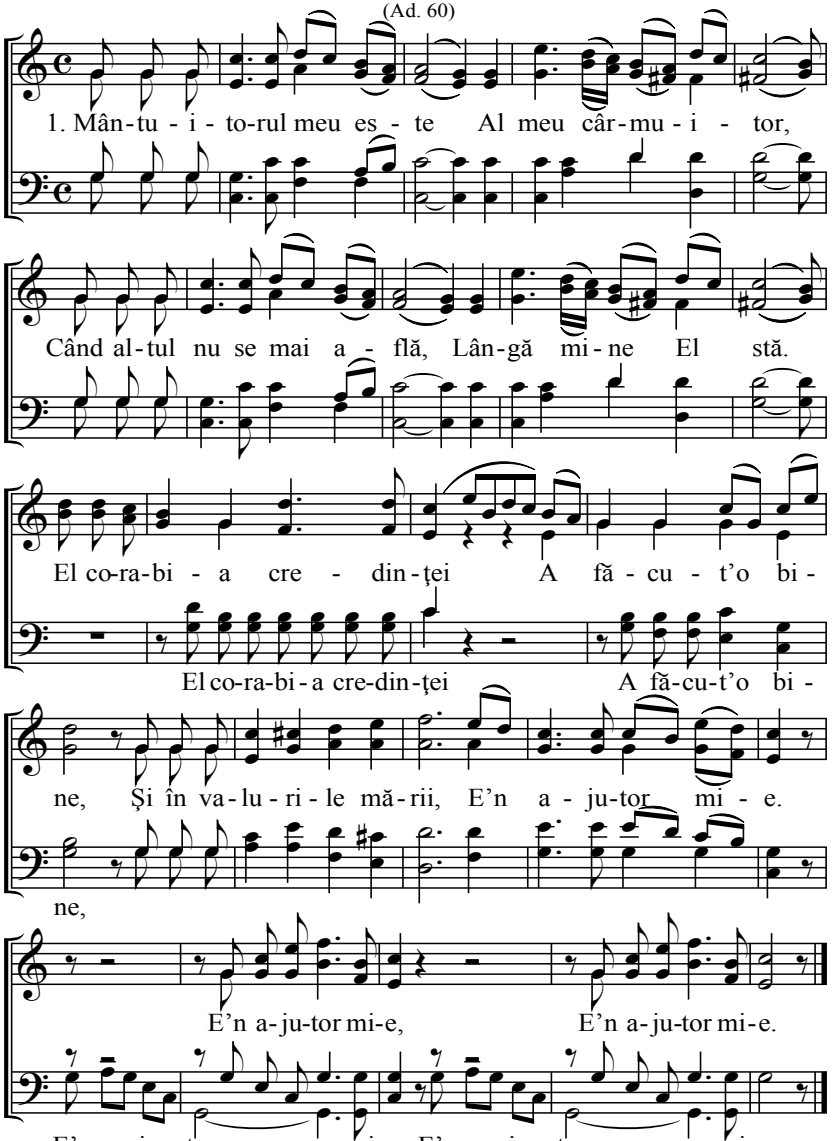

2. Adeseori mă sloboade, Să mă duc în vifor,
Dar s-a îngrijat 'nainte De al meu ajutor,
Cu pânza îndreaptă bine După cum e vântul,
Şi la liman mă conduce Cum zice Cuvântul.

3. Când credinţa obosită Se teme, El atunci,
Ca un stăpân porunceşte Omului şi zice,
Aici sunt Eu nu te teme, Iubeşte şi crede;
Lumină noaptea îţi voi fi Şi te voi mântui.

314 La Tine vin Doamne

(Ad. 61)

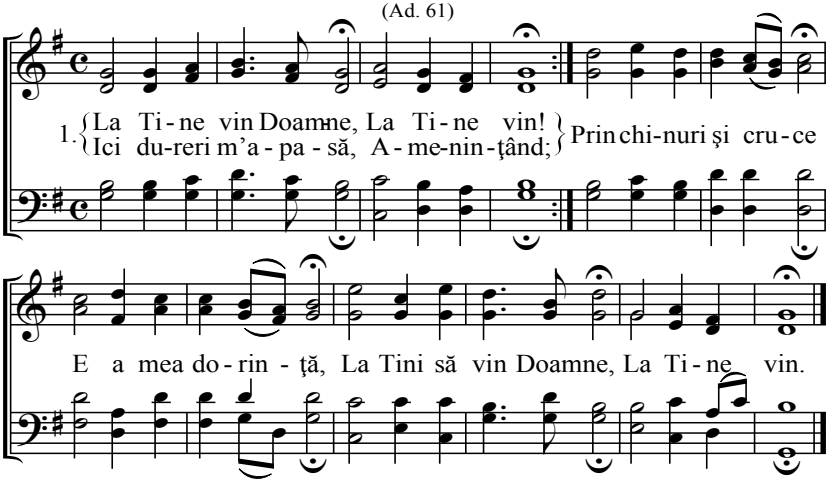

2. Dacă voi însera Ca şi Iacob,
De odihnit voi fi Aflat piatra,
Şi'n vis dorinţa mea Să fie aceea:
La Tini să vin Doamne, La Tine vin.

3. Deşi calea-ngustă-i bulgăroasă,
Sus către cer duce-n fericire
Cari pe Domnul iubesc Luptând călătoresc.
Până vor ajunge-n fericire.

4. Că noaptea a trece soare-a luci,
La Domnul atuncea Şi eu voi fi,
Botez acum zidesc Bucuros mă gătesc,
La Tini să vin Doamne, La Tine vin.

5. De mi-e'acoperită Acum calea,
Dorinţa s-a-mplini La Tini voi fi,
Când călătoria Jos sfârşesc bucuros,
La Tine vin Doamne, La Tine vin.

315 Glasul şi harfa

(Ad. 62)

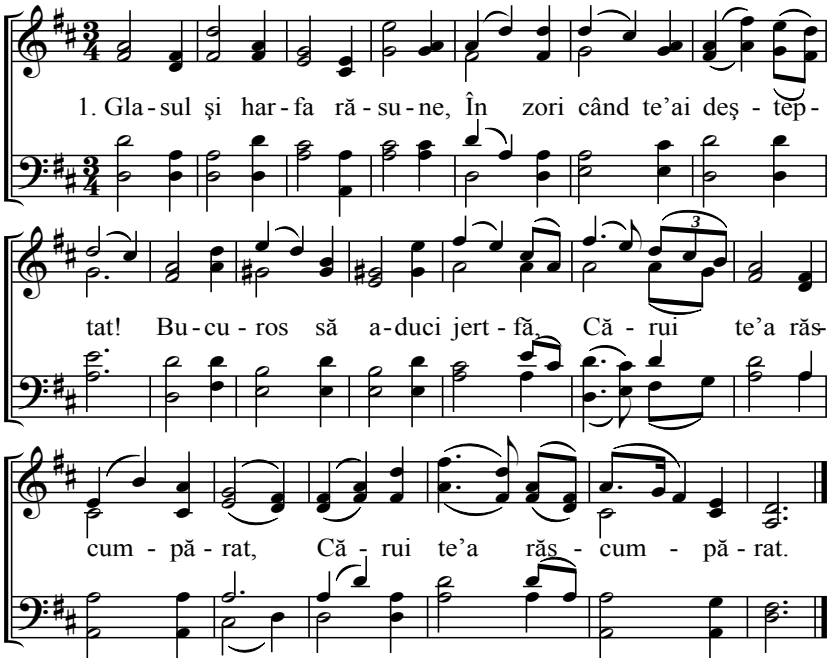

2. Cântă laudă cu psaltirea,
Atotputernicului,
Care ţi-a dat mântuirea
:,: În veac să fii fiul Lui. :,:

3. Iubită îi dimineaţa
Când mulţumită putem,
Din inimă prin cântare
:,: Domnului să aducem. :,:

4. Pe aripile Duhului
Cari le mişcă iubirea,
Ridicăm laudă Domnului,
:,: Cari ne-a dat mântuirea. :,:

5. Îndrăznim şi cu toţi dorim,
În numele lui Isus,
A pleca din astă lume,
:,: În regatul cel de sus. :,:

316 Bună e liniştea

(Ad. 63)

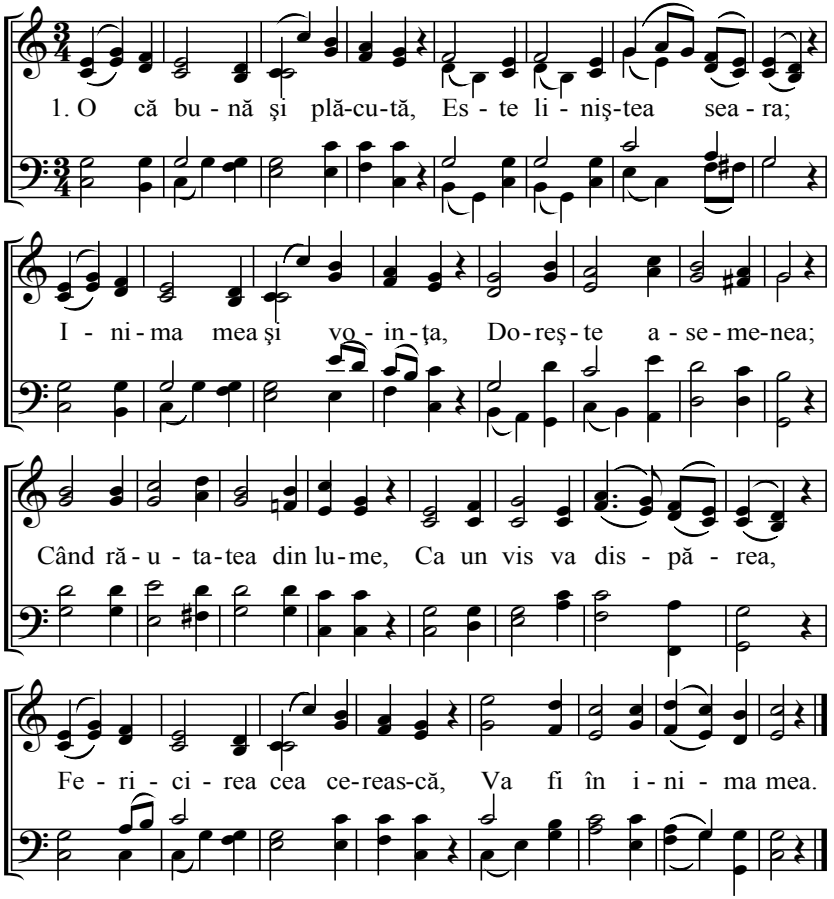

2. Pe Domnul a-L iubi-i viaţă, Pe El a-L avea-i pace,
Cari inima Lui i-a predat, Închide ochi mângâiat,
Bea ’nainte de-a adormi, Din izvorul apei vii,
Atunci fără nici o teamă, Noaptea liniştit doarme.

3. Dă-mi ziua , noaptea a străji, Şi în somn cu Tini a fi,
C-ai venit pentru aceea, Şi-ai luat pedeapsa mea,
Ca inima pân’ la moarte, Plină de duh să fie,
Atunci regatul cel ceresc, Cu Tini voi să-l moştenesc.

317 **Nu te teme**

(Ad. 64)

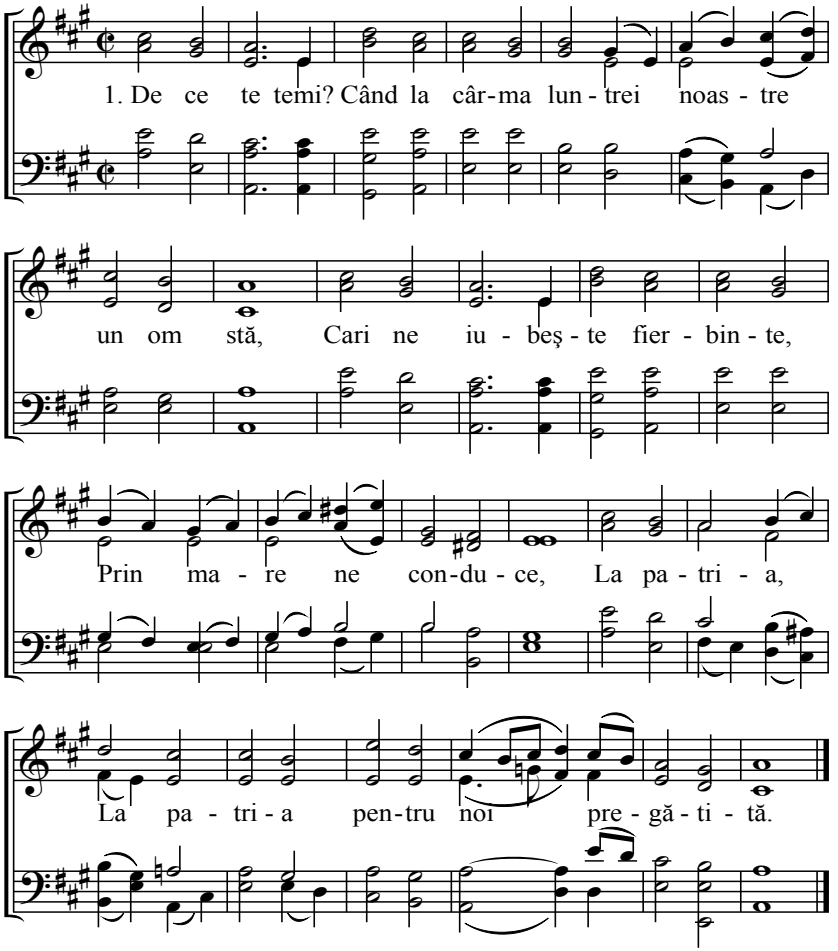

2. Căci nu voim, Mai mult a sta unde este satana, Adevărul ne sileşte,
Şi prin vifor a trece, Să părăsim, ne-a îndemnat, Tot ce-i rău şi e păcat.

3. Noi prin cuvânt, Cunoaştem patria la cari ne ducem, Nădejdea nu s-o ruşina
Dacă drept ţinem calea, Noi bucuroşi suntem dorim, În mâna Lui toţi să fim.

4. Valurile-nfuriate se ridică-n mare, Tot învingem căci la cârmă
Mântuitorul se-află, Viforul şi valurile, Lui sunt supuse toate.

5. Toţi fraţilor, aveţi nădejde, căci viforul trece, Când Domnul îi va porunci
De tot se va linişti, Iar când la ţărm vom ajunge, Nu ne temem de moarte.

318 Eu nu mă las de Isus

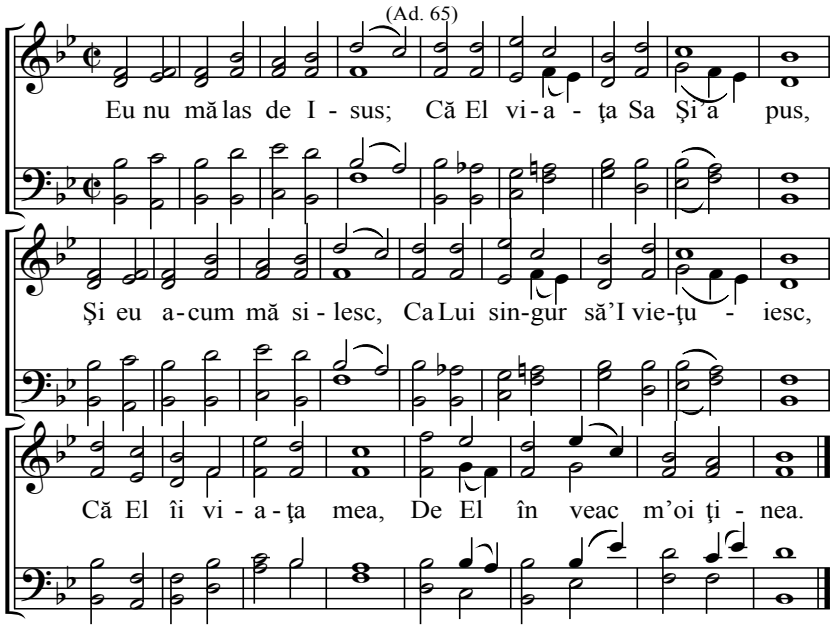

2. După nimic nu râvnesc Nici ce-i lumesc sau pământesc Numai pe Isus Îl caut,
Căci cu Dumnezeu m-a'mpăcat. Mi-a dat slobozenia,De El în veac m-oi ţinea.

3. De El mă ţin ne-ndoit Că El daruri mi-a dăruit. Pace şi bucurie,
El aicea îmi dăruie, Că toată viaţa mea,E numai din mila Sa.

4. Eu cu El sunt într-una ,Prin preasfântă iubirea Sa. Cu sângele Său cel sfânt,
El pe mine m-a mântuit. În El îi nădejdea mea Şi El îi cetatea mea.

5. În ceasul care-L căutăm, În inimă să-L căpătăm Deloc putem dobândi,
Pace după cum am dori, Când numai la El priveşti,Fericire dobândeşti.

6. De Isus mă voi ţinea, Cu El legat voi rămânea, Pe mine totdeauna ,
Din izvor viu mă v-adăpa. Fericit cari va striga: De Isus mă voi ţinea!

319 **Cu miruri la mormânt**

(Ad. 66)

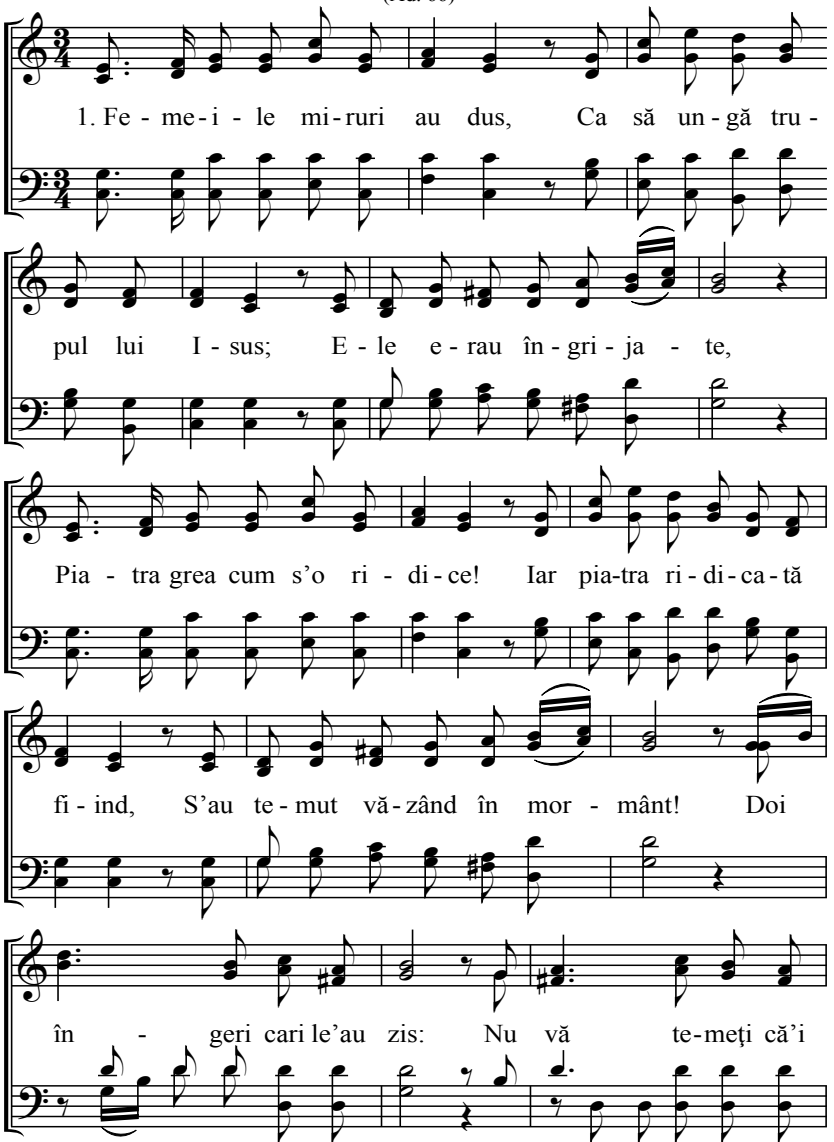

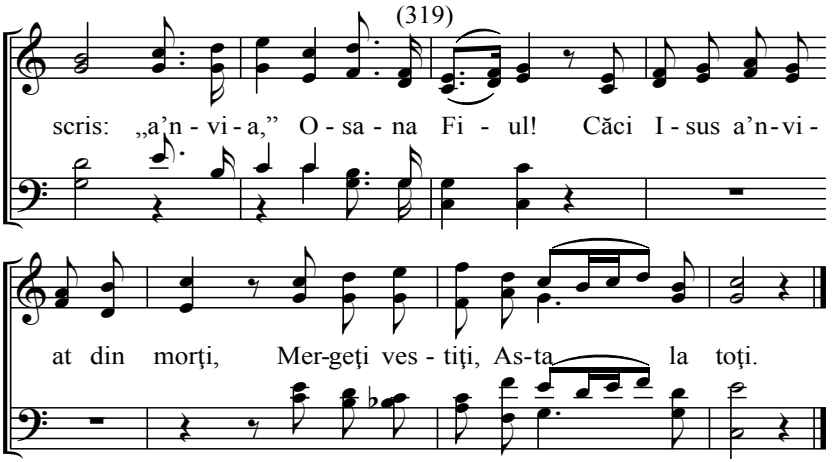

2. Vestea despre înviere,
S-a răspândit cu bucurie;
Învăţăceii aşteptau,
Cu dorinţă până seara!
Cu îndoială şi nădejde,
Când va veni să Îl vadă.
Doi venind din Emaus,
Aşa veste au adus:
„Osana Fiul este viu",
Calea I-a fost prin durere,
Spre a noastră, mântuire.

3. Mărire laudă şi cinste,
Mii de limbi acuma Îţi cântă.
Ţie învingătorule,
Prin moartea Ta o Isuse,
Noi acum moştenitori suntem,
De moarte noi nu ne temem,
Cândva după moarte,
Domnul ne va zice:
„Voi copii sculaţi acuma"
Veniţi unde-am făgăduit,
În regatul cerului sfânt.

320 Unirea

Fosta 237 HS

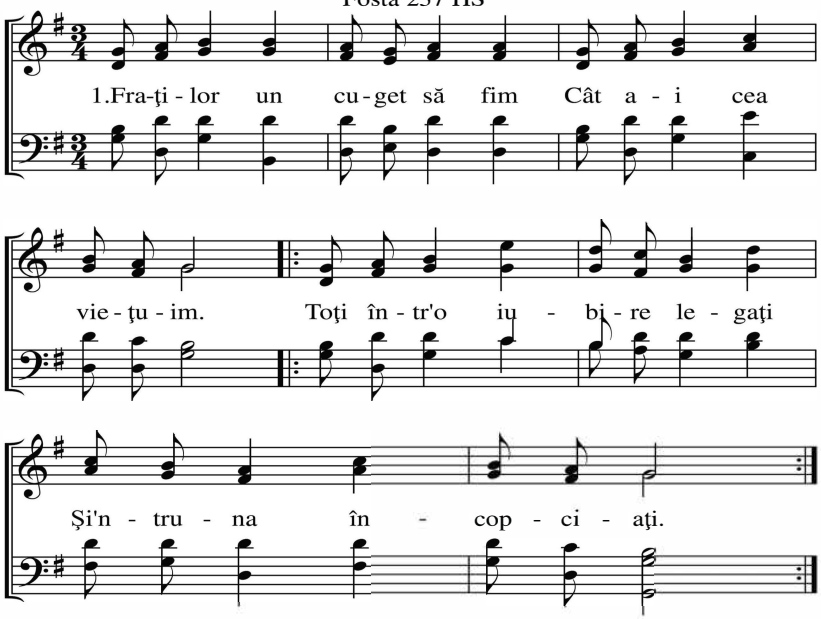

2. Şi Domnul a făcut aşa Şi de la noi acum vrea
Ca şi noi acuma ca El Dreaptă iubire s'avem. :,:

3. Acela poate fi frate, Cari iubeşte în toate,
Într'aceea L-am cunoaşte, Când iubind se trudeşte. :,:

4. Când noi stăm drept în iubire, Ajungem fericire
Căci când iubirea-i curată, Nicicând nu-i vătămată. :,:

321 În braţele lui Isus

(Ad. 68)

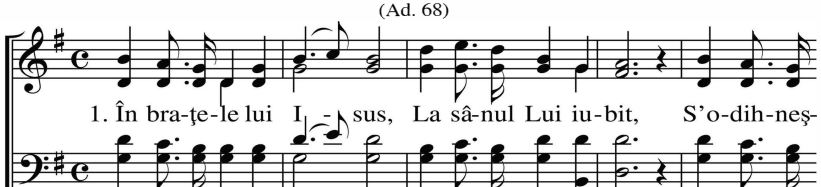

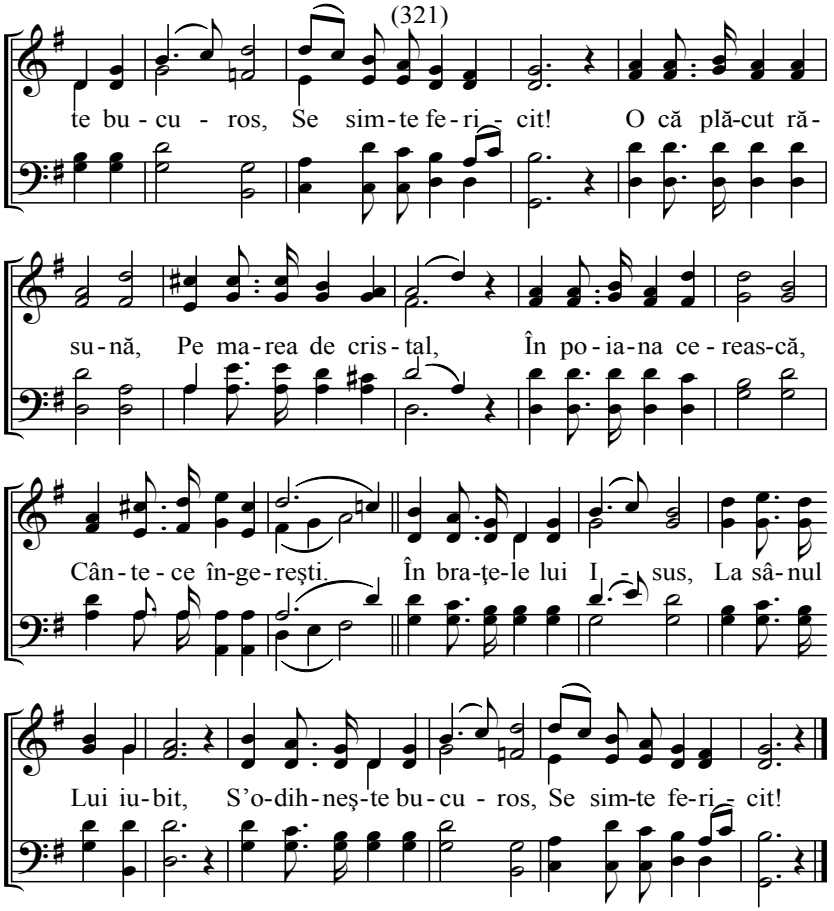

2. Că-n braţele lui Christos, Nu mai sunt necazuri,
Ca'n lu-mea păcătoasă, Ci numai mângâieri,
Liberi de orice dureri, Liberi de orice îndoieli,
Cei mântuiţi vor putea, Toţi a se bucura. – Cor

3. O Mântuitorule, Pentru mini ai murit,
Numai pe piatra asta, Voiesc a fi zidit,
Cu pace voi aştepta, Până vine ziua,
Să pot vedea faţa Ta, Sus în mărirea Ta. – Cor

322 Pe Tine Mântuitorule

(Ad. 69)

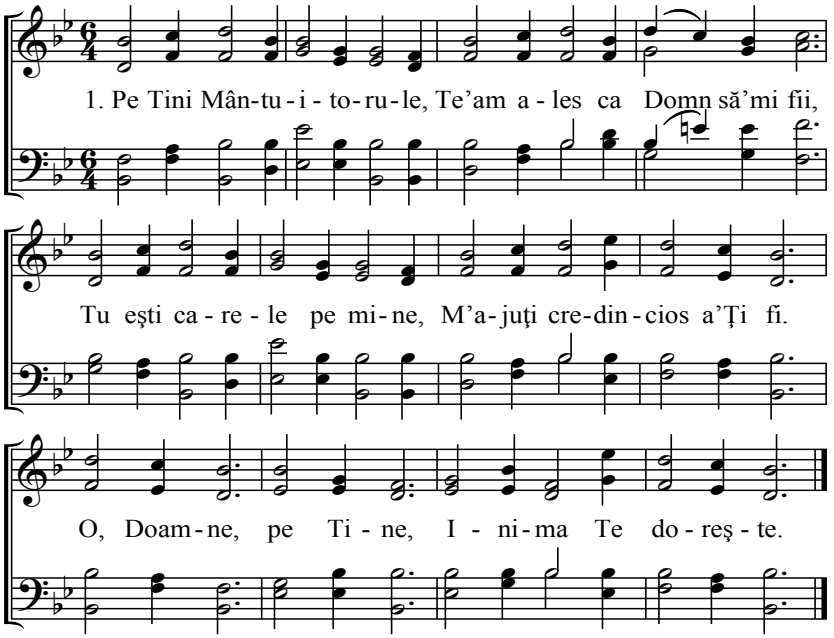

2. Bucurie' adevărată,
Tu eşti sufletului meu
Când Te am în inima mea,
Sunt în legământul Tău.
O Doamne, pe Tine,
Inima Te doreşte.

3. Numai pe Tine o Doamne,
Te doreşte inima,
Să pot să am iubirea Ta,
Pentru ea toate aş da.
O Doamne, pe Tine,
Inima Te doreşte.

4. Ca să pot a vedea faţa,
Celui ce m-a mântuit,
Mă voi sui cu credinţă,
Pân' la Salemul dorit.
O Doamne, pe Tine,
Inima Te doreşte.

323 O Tu iubite Sioane

(Ad. 70)

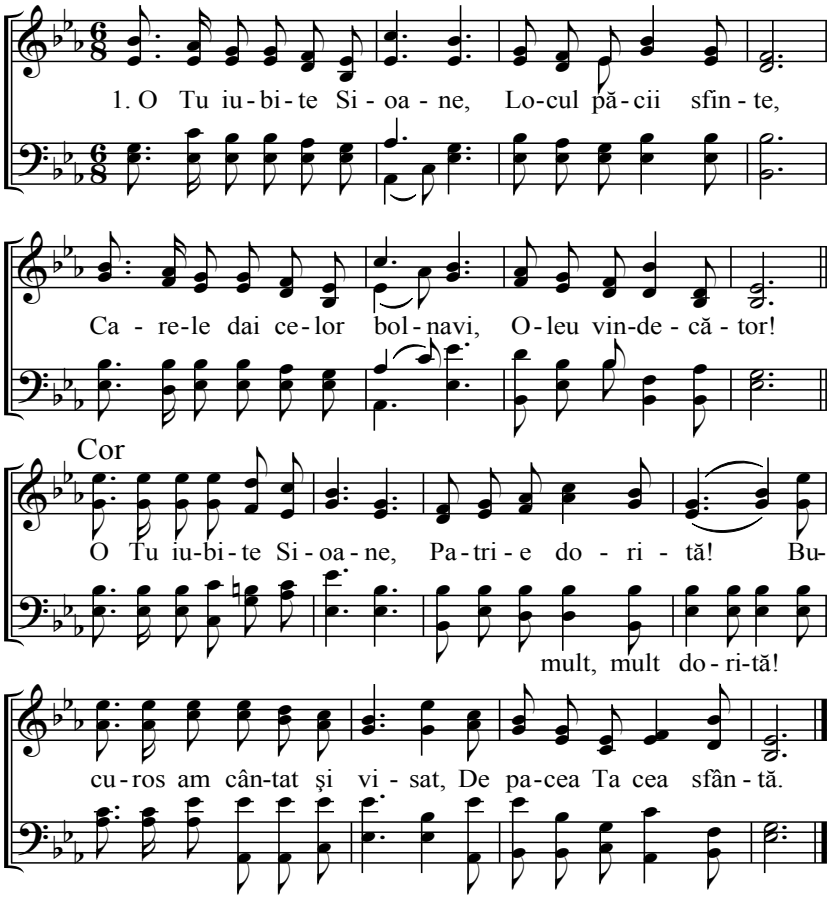

2. Sufletelor amărâte, Soarele va luci,
În cor cu oştile cereşti, Pe Domnul vor mări. – Cor

3. La tronul lui Isus Christos, Se vor îmbucura,
Toţi cei mântuiţi sus cântă, Cântarea cea nouă. – Cor

4. O Tu iubite Sioane, Eşti patrie sfântă,
Mult am dorit şi-am aşteptat, Ce ne-ai făgăduit. – Cor

324 Doamne viaţa mea

(Ad 71)

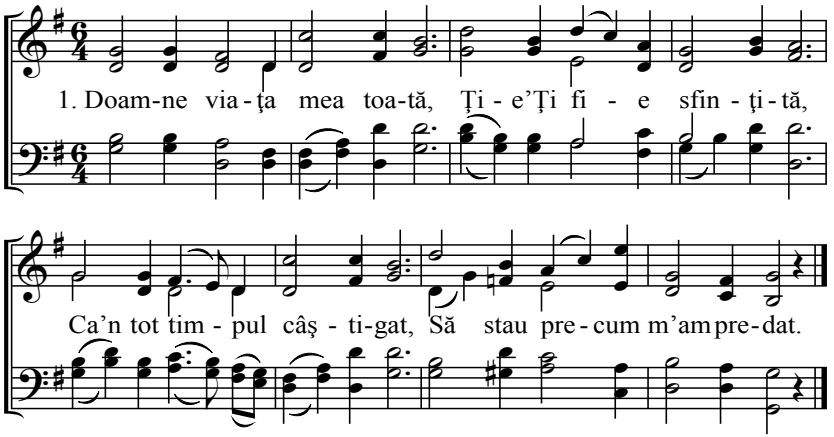

2. Ochii mei las-a vedea,
Să urmez pe calea Ta
Urechile s-audă,
Ce cuvântul Tău zice.

3. Tot aşa şi mâinile,
Spre servici de iubire,
Picioarele să meargă,
Pe calea cea mai dreaptă.

4. Astfel fie şi glasul
Spre a lăuda pe Domnul,
Limba mea cu silinţă,
Să-L laude cu mărire.

5. Tot şi toate a mele,
Să-Ţi fie-n servici Ţie,
Duhul, corpul, puterea,
Ţie Doamne Ţi le-oi da.

6. Tot ce mie mi-e plăcut,
Ţi-aş da Ţie şi mai mult,
Fiindcă aceasta doresc,
Cu Tini în veac să trăiesc.

325 Când pacea în inimă

(Ad 72)

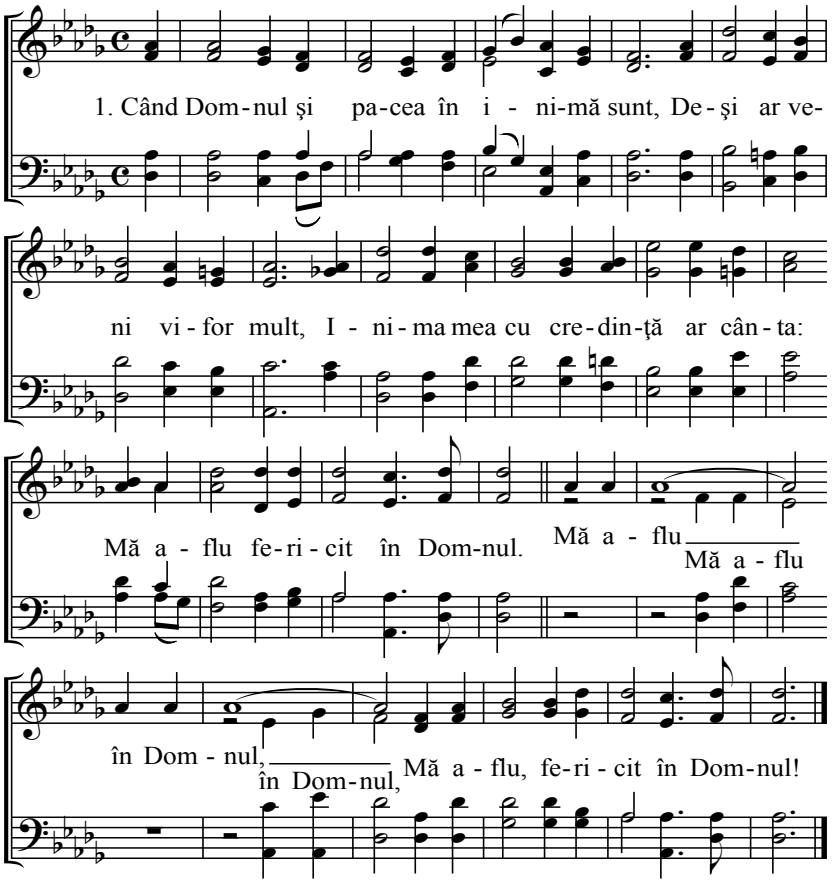

2. Când satan prigonind mă va'nfricoşa, Cuvântul mă va lumina,
Isus tot a împlinit pentru mine, Eu sunt curat prin al Lui sânge.
(Sunt curat, Prin sânge.)

3. Isus a luat păcatele noastre, Ca un miel ce-i nevinovat,
Pe altarul crucii El jertfă s-a dat, De-aceea-n veac fie lăudat.
(Până-n veac Lăudat.)

4. Acum vieţuiesc numa-n Christos şi sunt Purtat de al Lui sfânt cuvânt.
În El voi avea pace, mântuire, Aceasta-mi este mângâierea.
(Acuma Pururea.)

326 **În veac cu Domnul**

(Ad. 73)

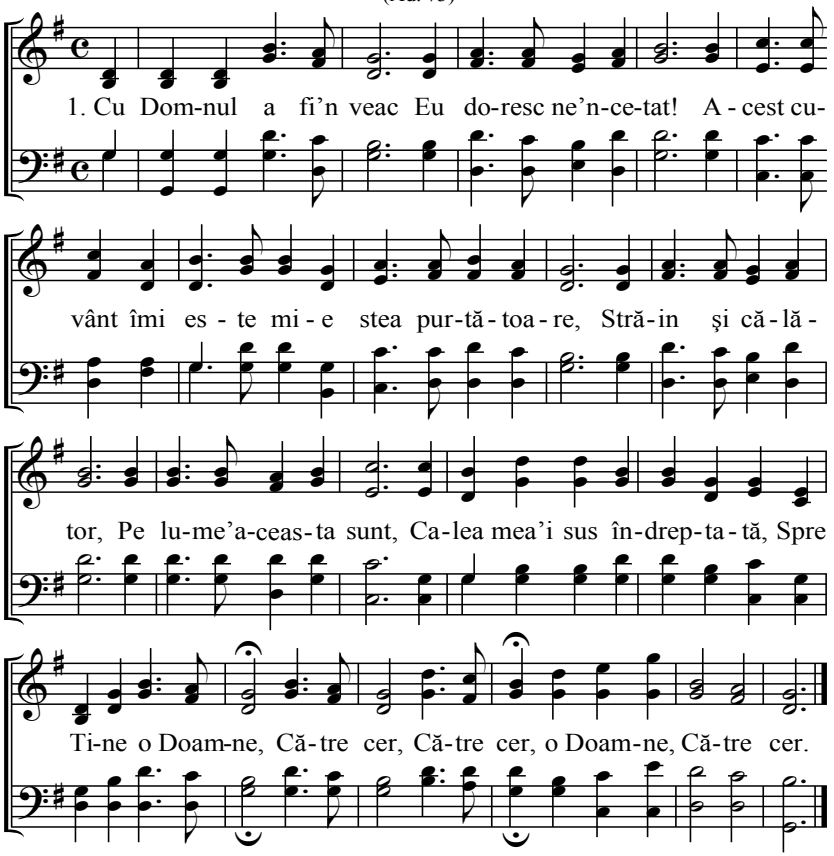

2. Privesc spre 'nălţime, Patria mă cheamă,
Adesea în credinţă îmi pare a o vedea,
Atunci mi-e dorinţa, Îndată a pleca,
O tu cetate de aur, Nou Ierusalime.
De aur, De aur, Nou Ierusalime.

3. Se-ntâmplă când nori grei, Fac să nu-L pot vedea,
Când ca porumbul lui Noe, Zbor pe lângă arcă,
Când se răresc norii, După vifor dureri,
Curcubeul aminteşte, Mângâiere este.
Semn frumos, Nădejde, Din nou mă mângâie.

4. Iar când vine moartea, Sufletul atuncea.
Din moarte-n viaţă trece, Atunci triumfează,
Văzând din aproape, Ce era departe,
Atunci voi fi eu cu totul, Până-n veac cu Domnul,
Minunat şi mărit, În regatul cel sfânt.

327 Ce frumos

(Ad. 74)

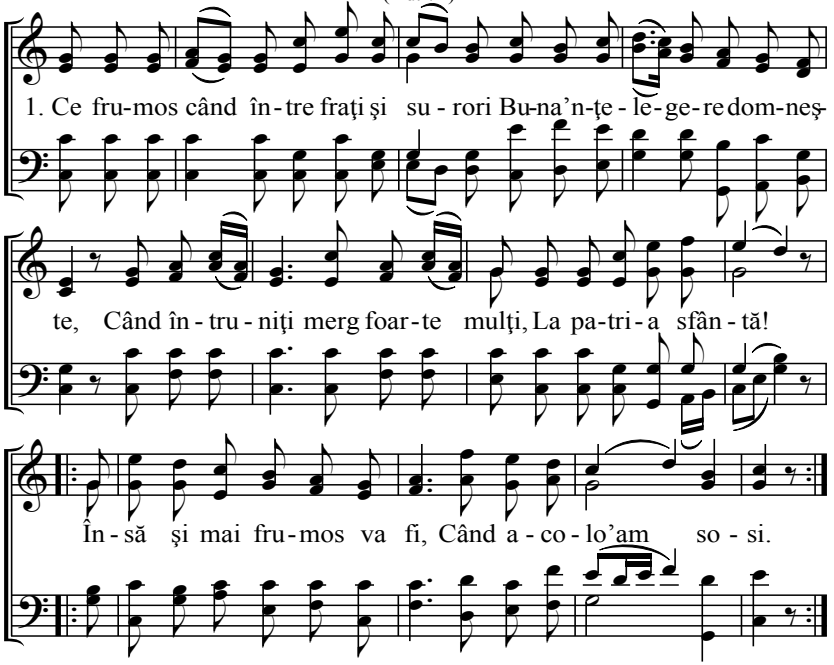

2. Cu ei împreună aş locui,
Deşi în sărăcie ar fi,
Unde se află iubirea,
N-are loc mâhnirea,
:,: Bucurie-ndestulare,
În inimi se simte. :,:

3. Iubire, unire să domnească,
Unde fraţi şi surori se află,
Între noi nici când nu fie,
Nici o dezbinare,
:,: Condu-ne Tu ca să putem,
Toţi să ne mângâiem. :,:

328 **Pe Tine Te voi lăuda**

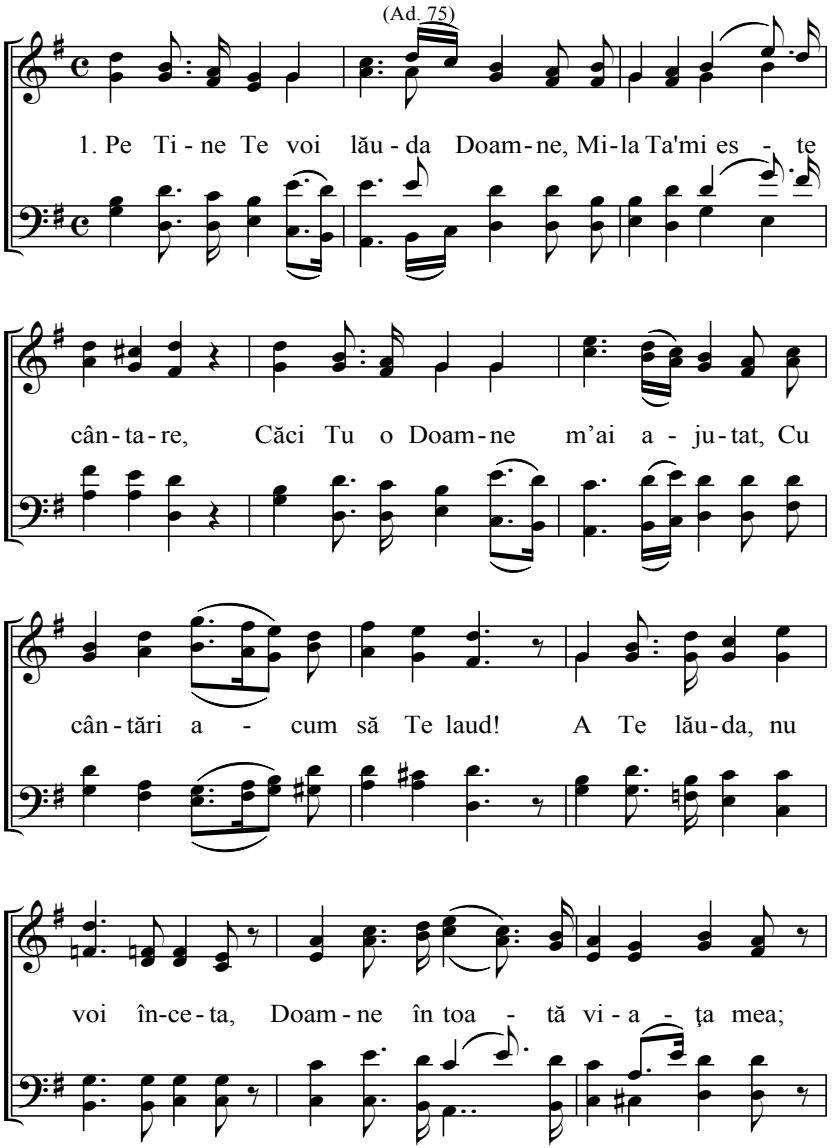

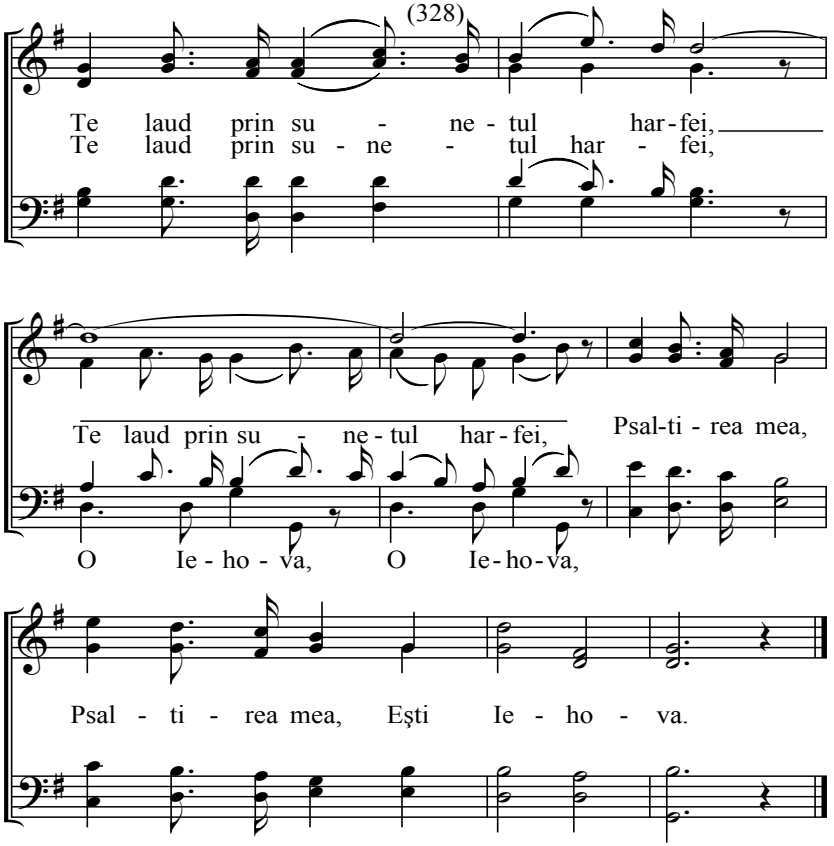

2. Către Tine îndrept inima, De când zorile se-arată,
Şi peste zi, pân' noaptea vine, Te măresc cu cântări multe,
O ce bucurie-i şi folos, A lăuda pe Tine voios!
Te laud prin sunetul harfei, (O Iehova, O Iehova,)
Psaltirea mea, Psaltirea mea, Eşti Iehova.

3. Inima şi viaţa-mi fie, Ţie o Doamne sfinţite,
Ca prin sfinţenie să poată, A cânta Ţie spre laudă,
În templul sfânt cinste, mărire, Şi mulţumită să răsune.
Cu glas şi harfa voi cânta (O, Iehova, O, Iehova,)
Psaltirea mea, Psaltirea mea, Eşti Iehova.

329 O mie de limbi de aş avea

(Ad. 76)

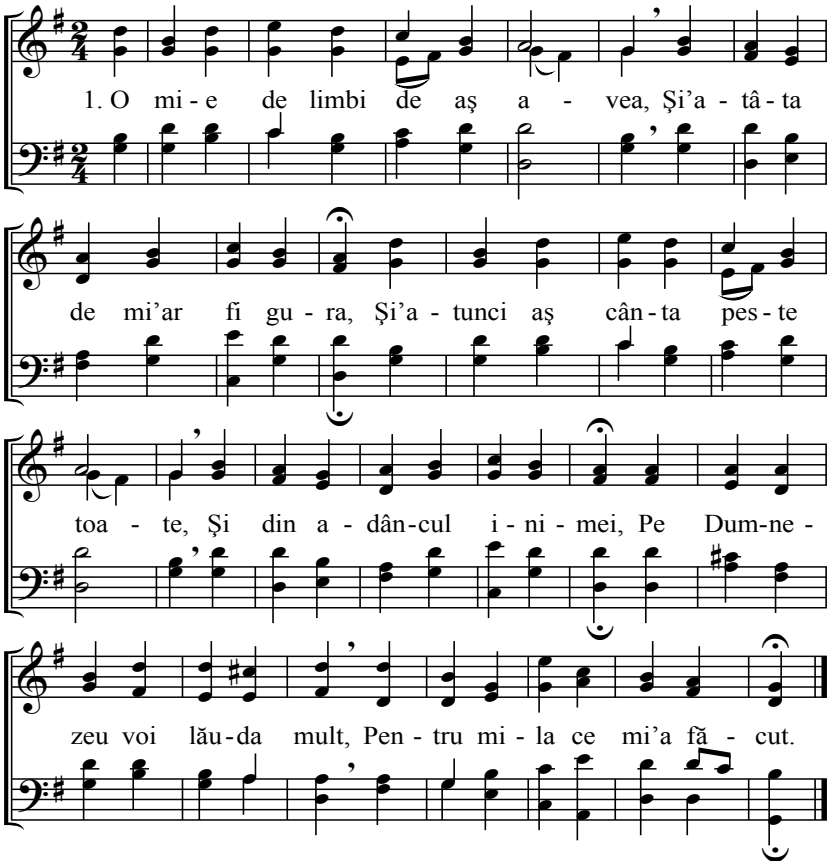

2. O de s-ar auzi glasul meu, Până în cer la Dumnezeu,
Cu toată puterea mea să cânt, Domnului cari m-a mântuit,
Doresc să-L laud necontenit, Pentru darul ce mi-a cinstit.

3. Lăudat să fii Părinte iubit, Pentru toate ce mi-ai cinstit.
Tu îndrumări pentru viaţă, Dai prin a Ta' nţelepciune,
Din toată lumea ai ales, Ce-i spre bine şi cuviincios.

4. Laudă, cinste Ţie Isuse, Pentru a Ta bunătate,
Care către mini-ai arătat, Când chinul morţii ai răbdat,
Mântuire-ai câştigat, În cer eu parte am aflat.

5. Laudă vecinică cu mărire, Şi Duhului Sfânt să-I fie,
Pentru mângâierea cea dulce, Prin care fiu mă numeşte,
Tu faci prin a Ta lumină, Rodul bun să prospereze.

6. Doamne primeşte în mila Ta, Deşi-i slab darul acesta,
Se va desăvârşi când voi fi, În corul ceresc cu sfinţii,
Cu îngerii Îţi voi cânta, Ţie în veac, Aliluia.

330 Salutarea

(Ad. 77)

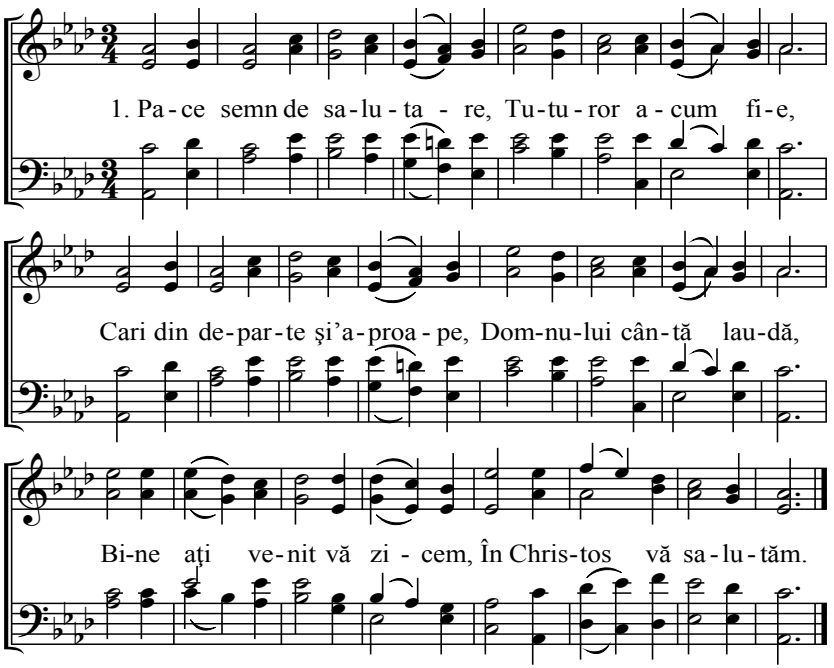

2. Salutare-adevărată, Când este din inimă
Face pace, bucurie, Şi-i ca o rugăciune,
Domnul a învăţat aşa, Cu pace-a ne saluta.

3. Mădularile-adunării, Urmaţi cu fiii păcii,
Salutaţi pe toţi cari se-află, Credincioşi şi în luptă.
Întâlnirea să ne fie, Pace cu bucurie.

331 Patria de sus

(Ad. 78)

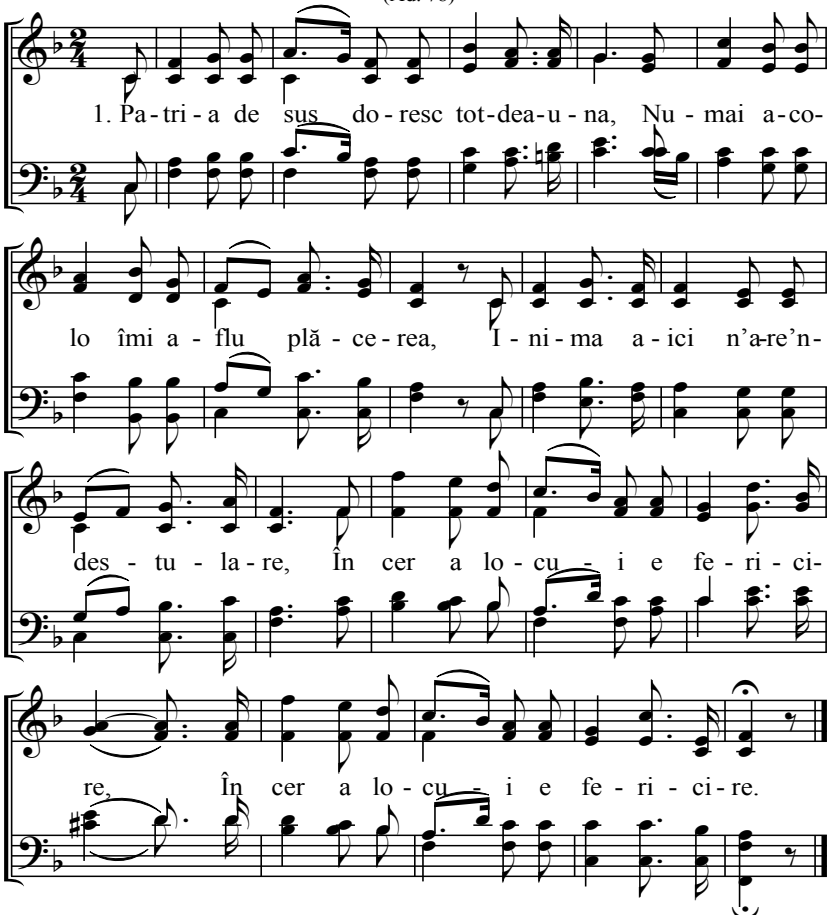

2. De ce te-ndoieşti inimă când şi când,
De ce cauţi în zadar pace pe pământ,
Aicea necazuri şi valuri multe,
Luntrea credinţei vor să o cufunde.

3. Acolo nu-s lacrimi, nu-i suspin nici noapte,
Mărirea Domnului alină toate,
Iar ceea ce mai mult mă va-mbucura,
Va fi pe Părintele meu a-L vedea.

4. Rămâi pământule, eu îţi sunt oaspe,
Rămâi cu deşertăciunile toate,
Deşi-ai multe câmpii, frumoase dealuri,
Nu-s asemenea măririi din ceruri.

332 **Auzi, auzi**

Fosta 79 Ad.

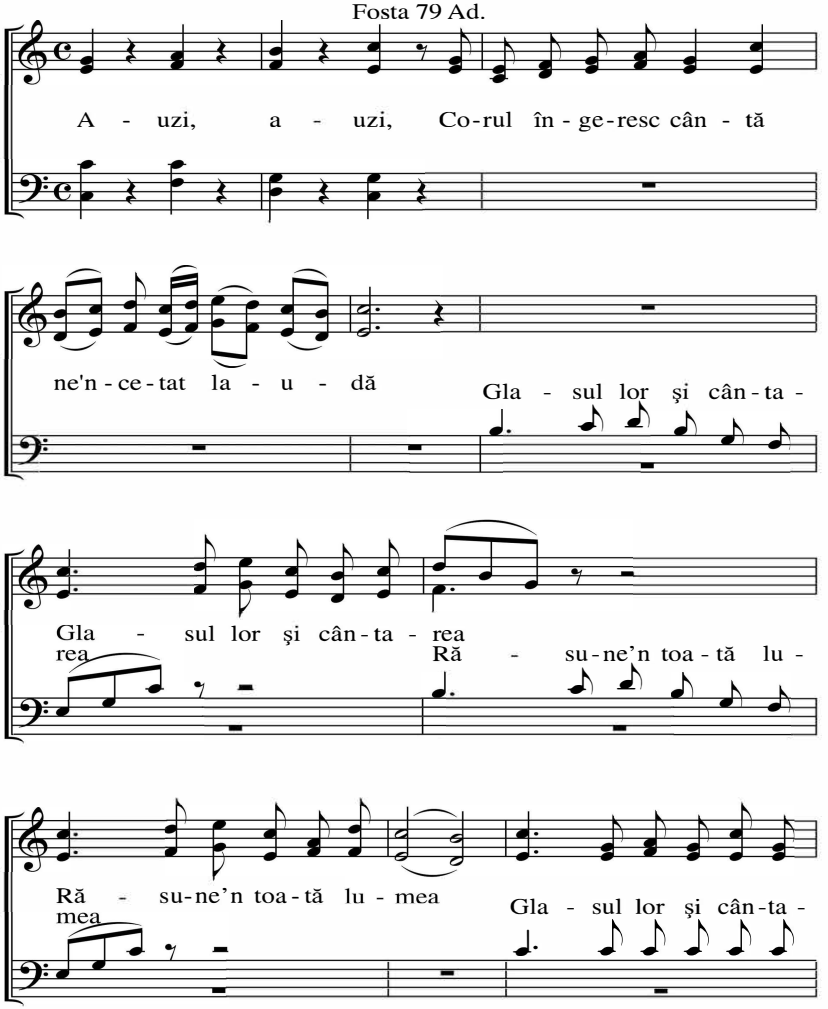

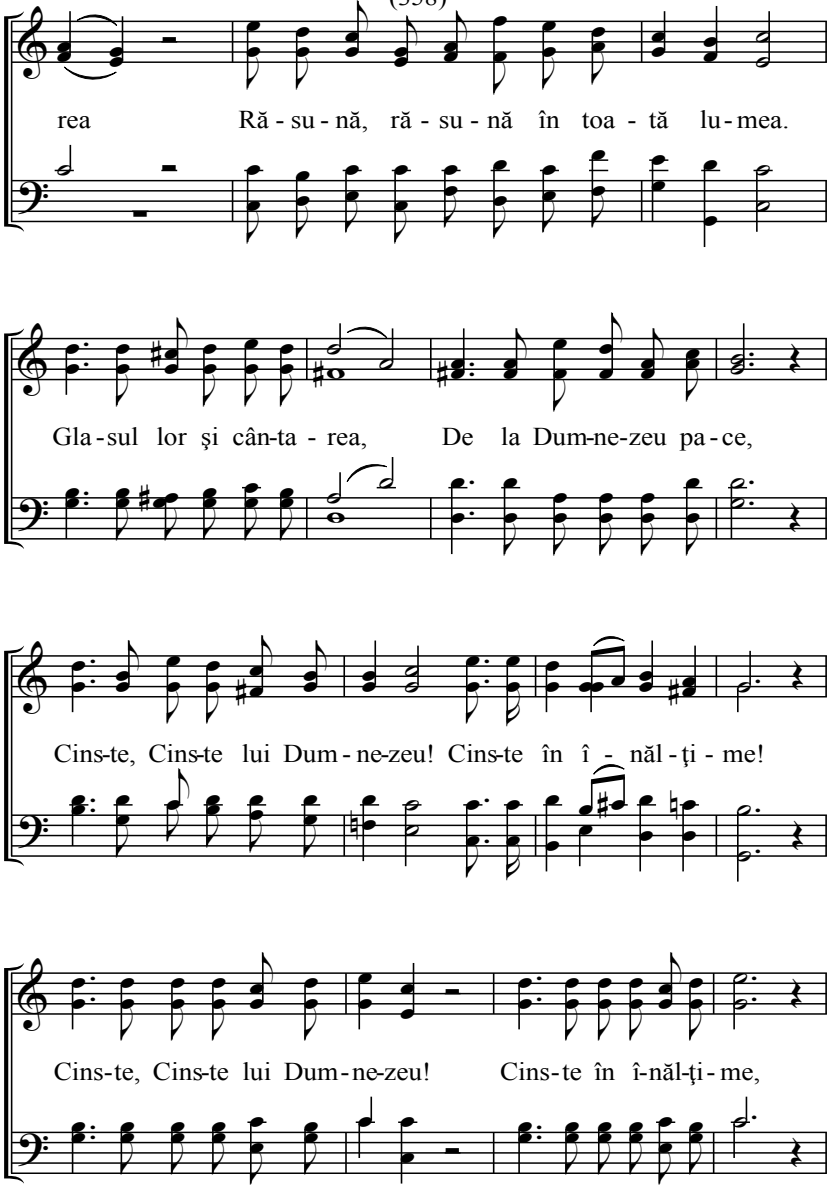
rea Răsună, răsună în toată lumea.
Glasul lor şi cântarea, De la Dumnezeu pace,
Cinste, Cinste lui Dumnezeu! Cinste în înălţime!
Cinste, Cinste lui Dumnezeu! Cinste în înălţime,

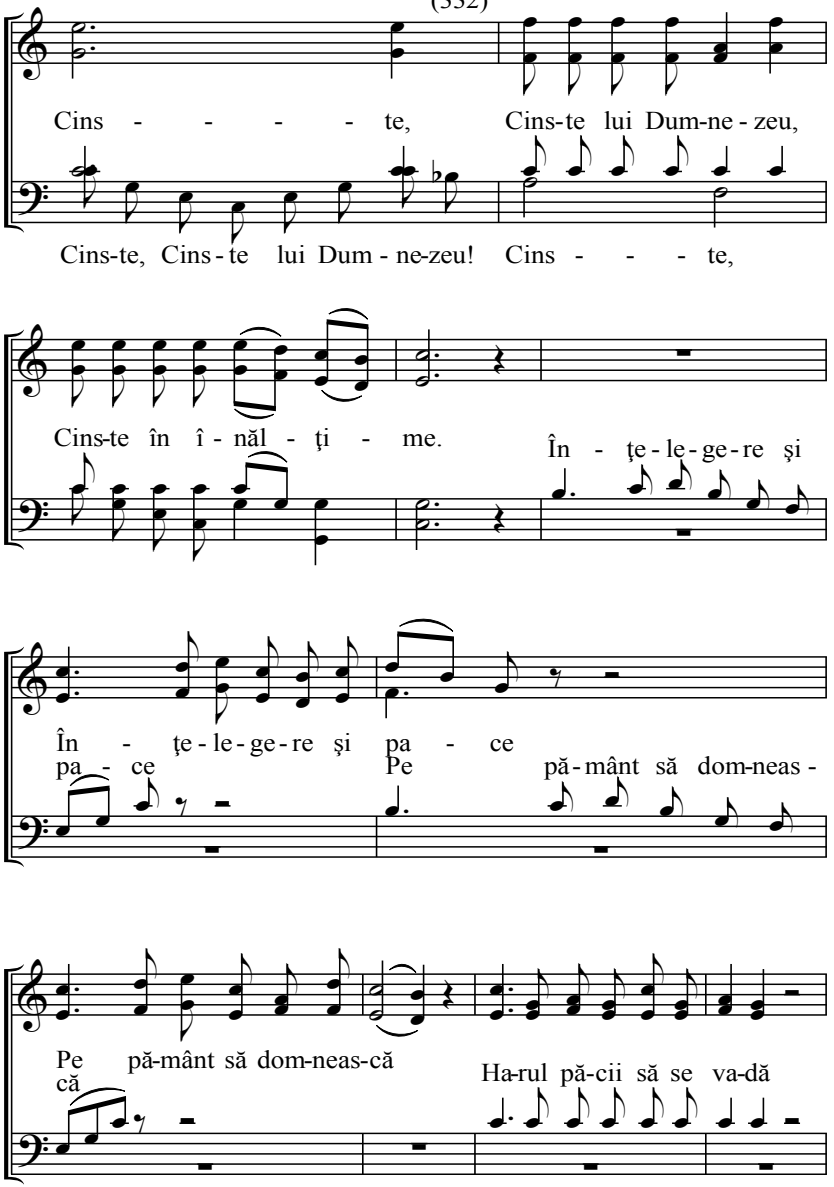
Cins - - - - - te, Cins-te lui Dum-ne - zeu,
Cins-te, Cins - te lui Dum - ne-zeu! Cins - - - te,
Cins-te în î - năl - ţi - me. În - ţe - le - ge - re şi
În - ţe - le - ge - re şi pa - ce
pa - ce Pe pă - mânt să dom-neas -
Pe pă-mânt să dom-neas-că
că
Ha-rul pă-cii să se va-dă

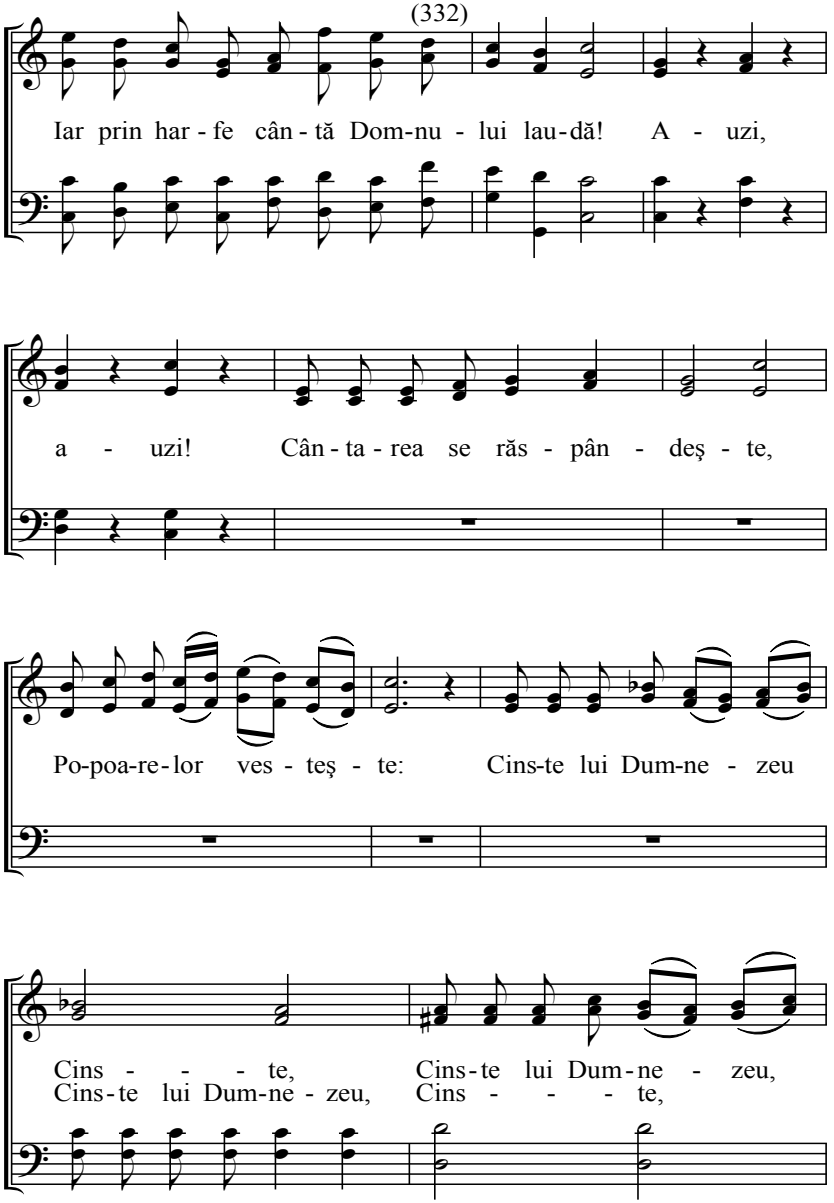
Iar prin har - fe cân - tă Dom-nu - lui lau-dă! A - uzi,
a - uzi! Cân - ta - rea se răs - pân - deş - te,
Po-poa-re-lor ves - teş - te: Cins-te lui Dum-ne - zeu
Cins - - - te, Cins-te lui Dum-ne - zeu,
Cins-te lui Dum-ne - zeu, Cins - - - te,

(358)

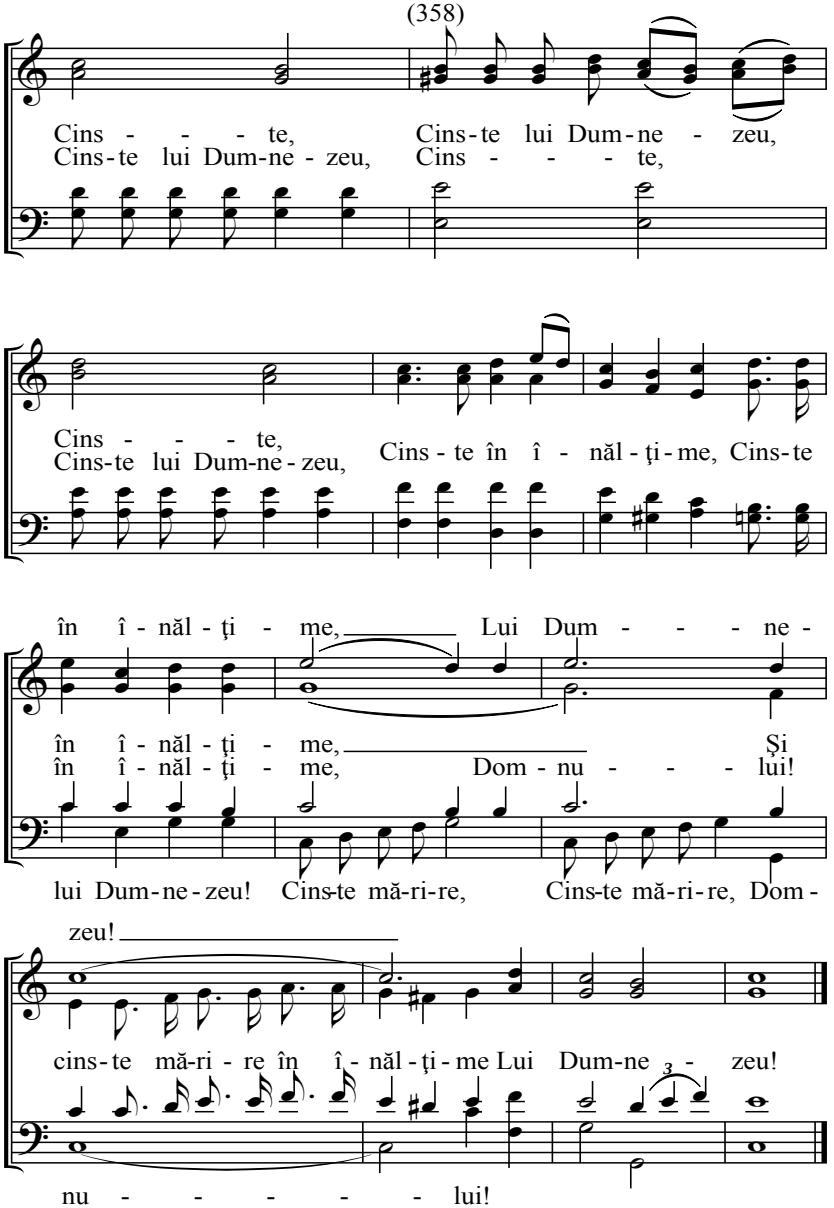
Cins - - - - te, Cins-te lui Dum-ne - zeu,
Cins-te lui Dum-ne - zeu, Cins - - - - te,
Cins - - - - te,
Cins-te lui Dum-ne - zeu, Cins - te în î - năl - ţi - me, Cins-te
în î - năl - ţi - me, Lui Dum - - - - ne -
în î - năl - ţi - me, Şi
în î - năl - ţi - me, Dom - nu - - - - lui!
lui Dum-ne-zeu! Cins-te mă-ri-re, Cins-te mă-ri-re, Dom -
zeu!
cins-te mă-ri - re în î - năl - ţi - me Lui Dum-ne - zeu!
nu - - - - - - lui!

333

În Isus voiesc a muri

Fosta 80 Ad.

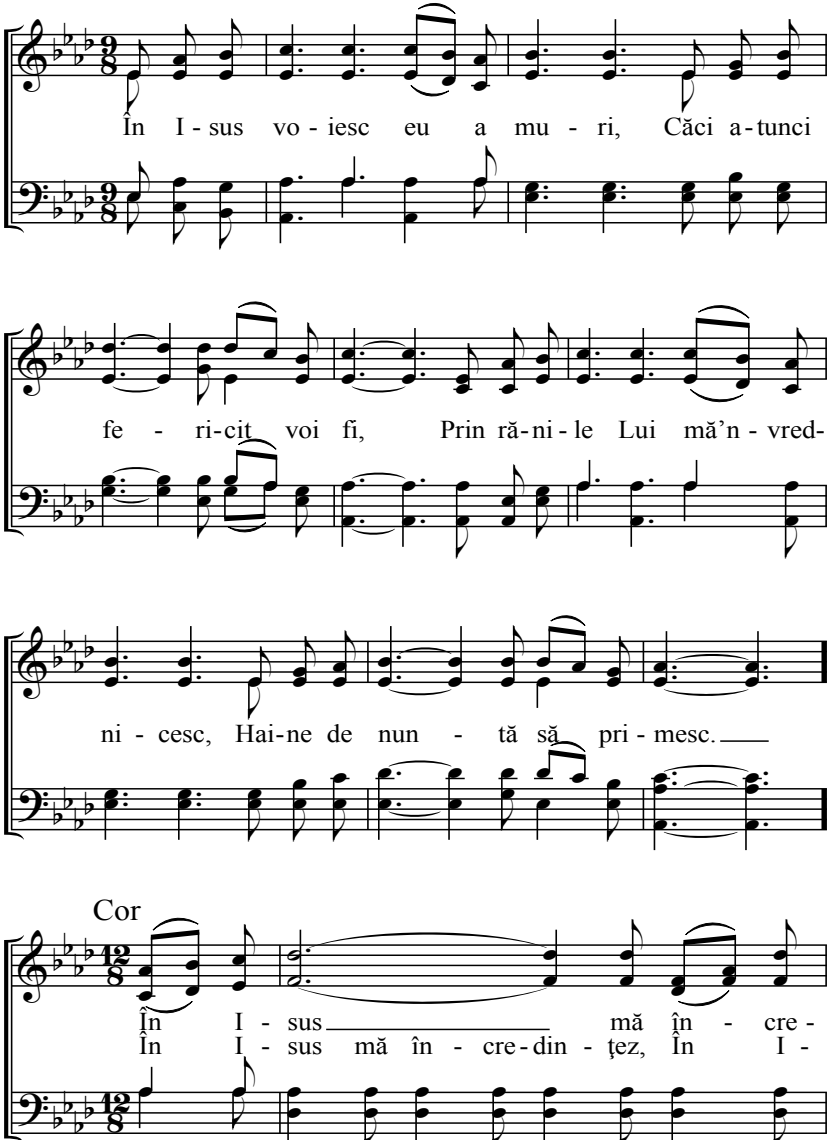

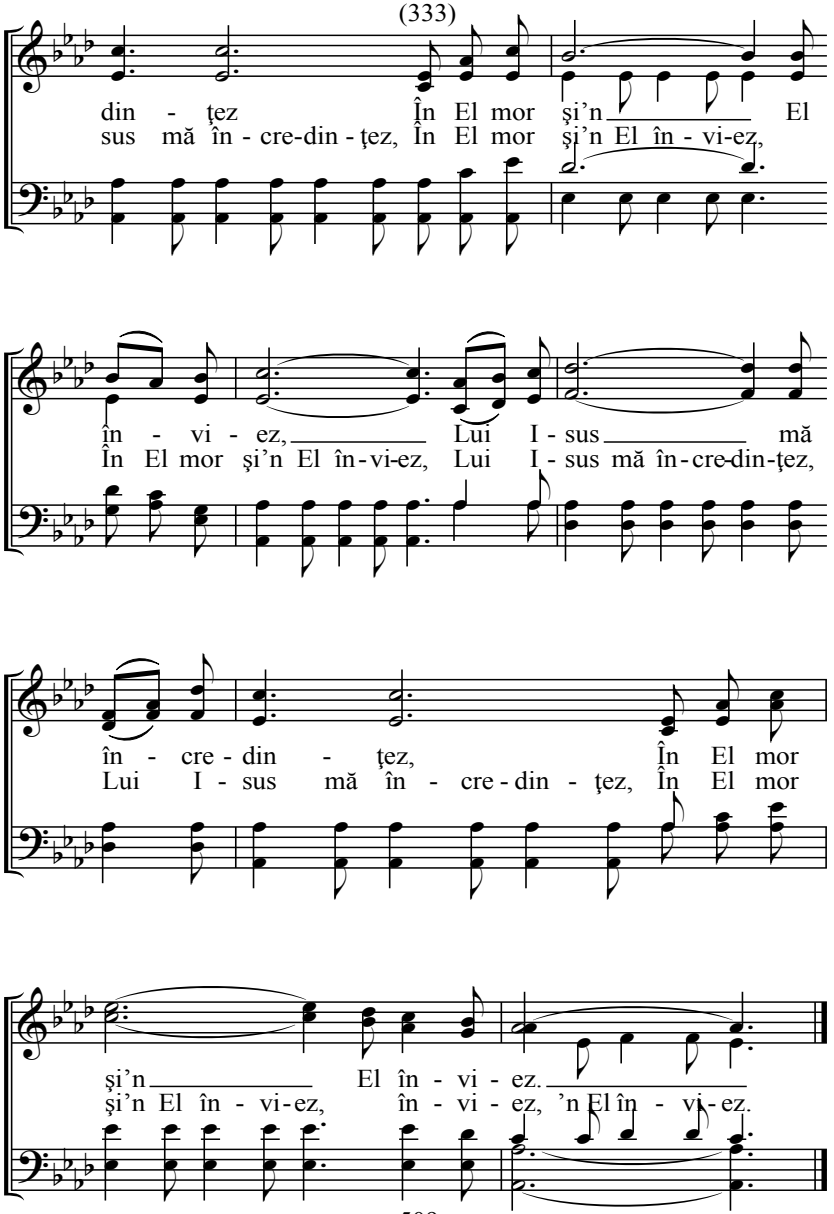
din - ţez În El mor şi'n El
sus mă în - cre-din - ţez, În El mor şi'n El în - vi-ez,
în - vi - ez, Lui I - sus mă
În El mor şi'n El în-vi-ez, Lui I - sus mă în-cre-din-ţez,
în - cre - din - ţez, În El mor
Lui I - sus mă în - cre - din - ţez, În El mor
şi'n El în - vi - ez.
şi'n El în - vi-ez, în - vi - ez, 'n El în - vi - ez.

334

Dumnezeu cu voi

Fosta 252 HS

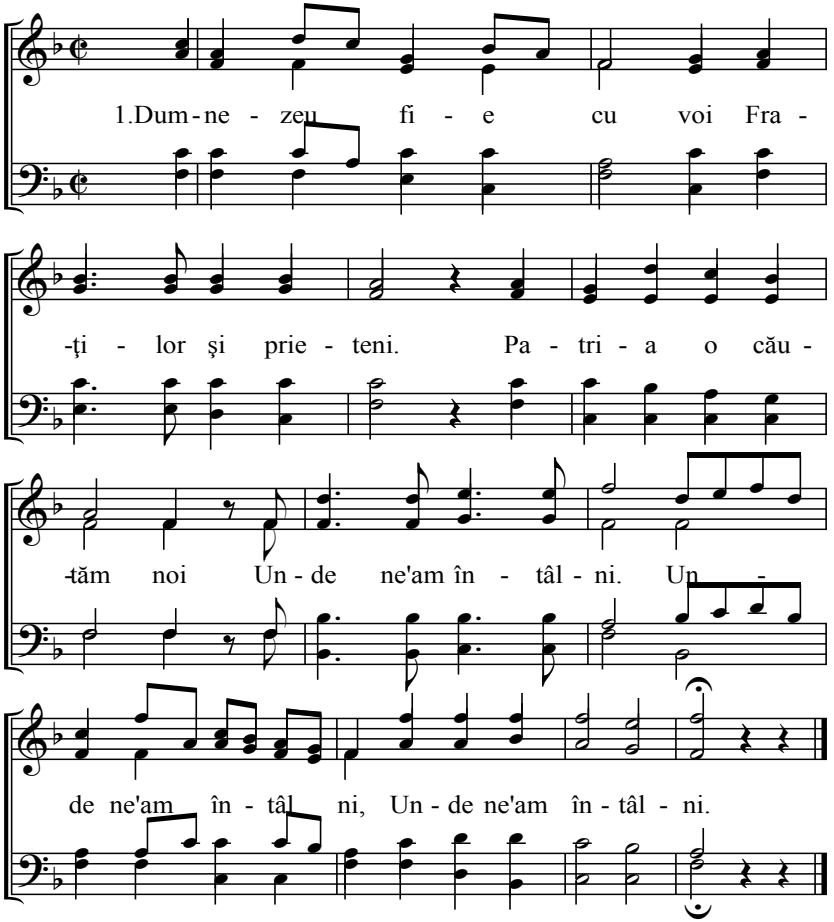

2. Şi de voi mă despărţesc, Dealuri, văi mănoase.
O viaţă 'n cer găsesc. Cu mult mai frumoasă. :,:

3. Voi care v'aţi întrunit, Pe Domnul a-L avea,
Să-L lăudaţi neîndoit, Că ne vom revedea. :.:

335 **Rămas bun**

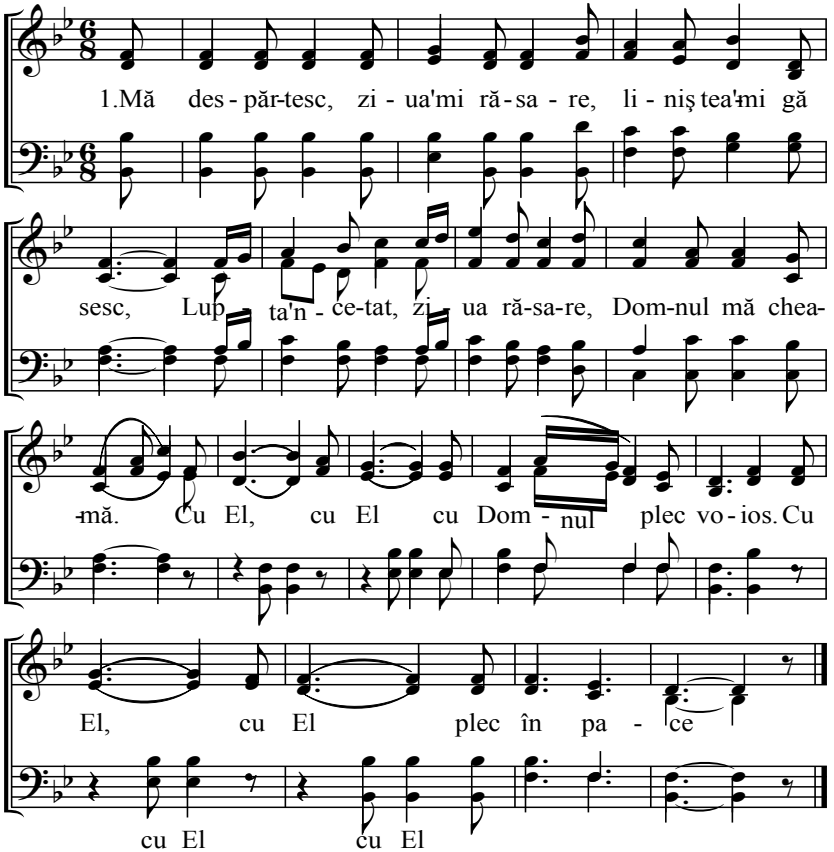

2. Mă despărţesc, am aşteptat ora bucuriei,
Când ziua luminoasă învinge bezna lumii.
Cu El, cu El cu Domnul plec voios, cu El, cu El plec în pace.
3. Mă despărţesc, voi cânta în corul cel îngeresc,
Cea mai frumoasă cântare din Sionul ceresc.
Cu El, cu El cu Domnul plec voios, cu El, cu El plec în pace.
4. Mă despărţesc, fiţi credincioşi, eu merg în odihnă
Până când Domnul şi pe voi la El vă va chema.
Cu El, cu El cu Domnul plec voios, cu El, cu El plec în pace.

Cine’s cu haine albe

Fosta 81 Ad.

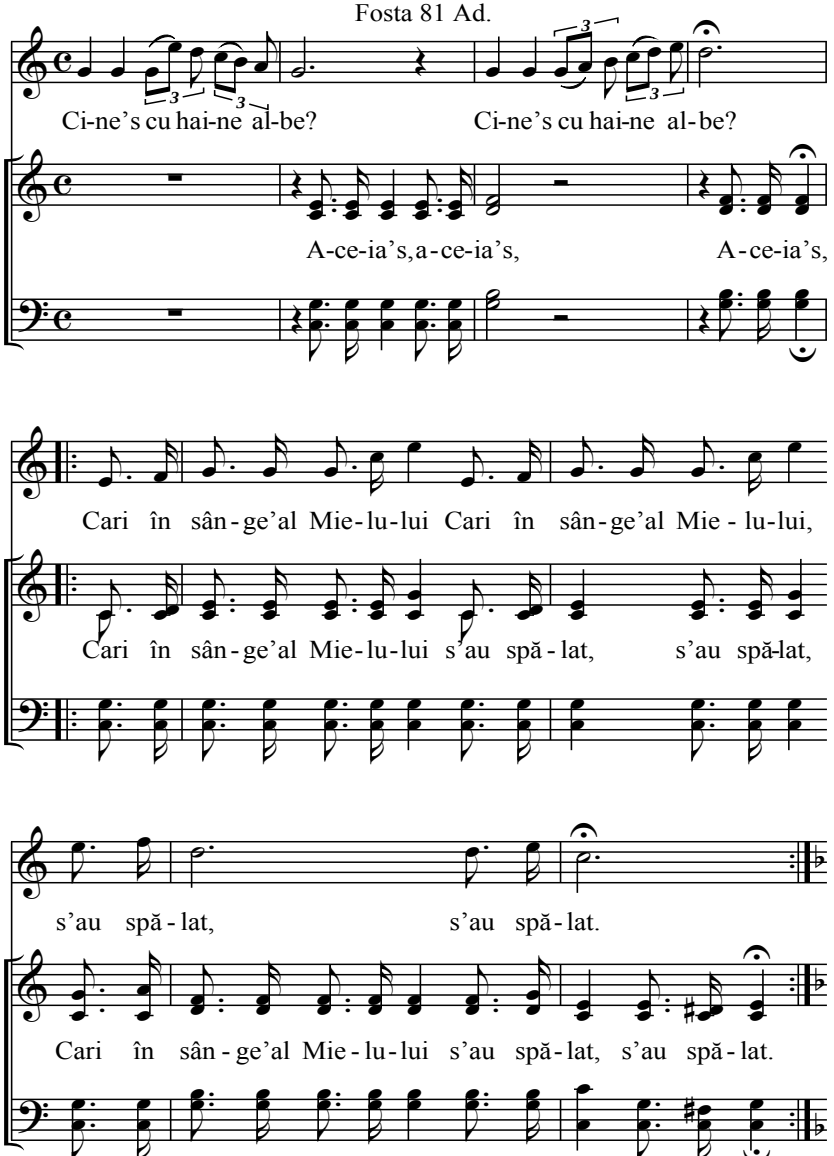

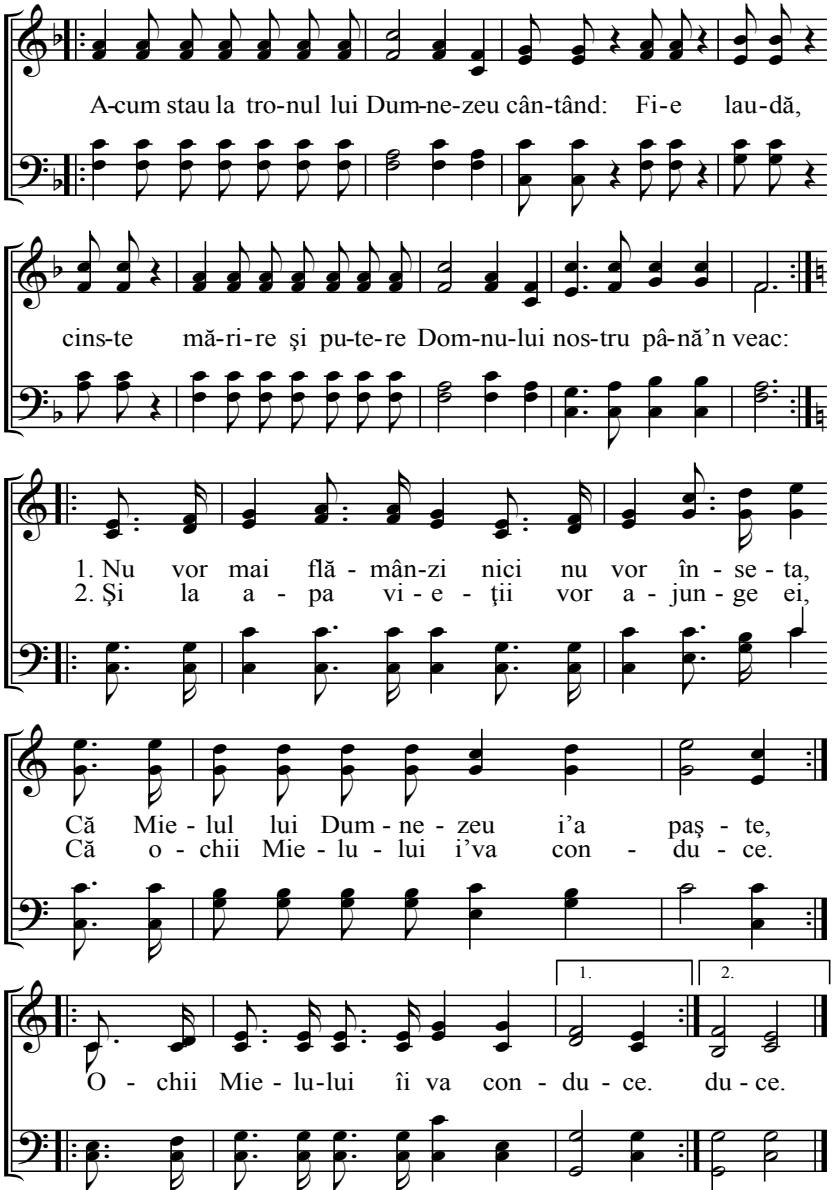
A-cum stau la tro-nul lui Dum-ne-zeu cân-tând: Fi-e lau-dă,
cins-te mă-ri-re şi pu-te-re Dom-nu-lui nos-tru pâ-nă'n veac:
1. Nu vor mai flă - mân-zi nici nu vor în - se - ta,
2. Şi la a - pa vi - e - ţii vor a - jun - ge ei,
Că Mie - lul lui Dum - ne - zeu i'a paş - te,
Că o - chii Mie - lu - lui i'va con - du - ce.
1.
2.
O - chii Mie - lu-lui îi va con - du - ce. du - ce.

337 Uită milostiv Părinte

Fosta 82 Ad,

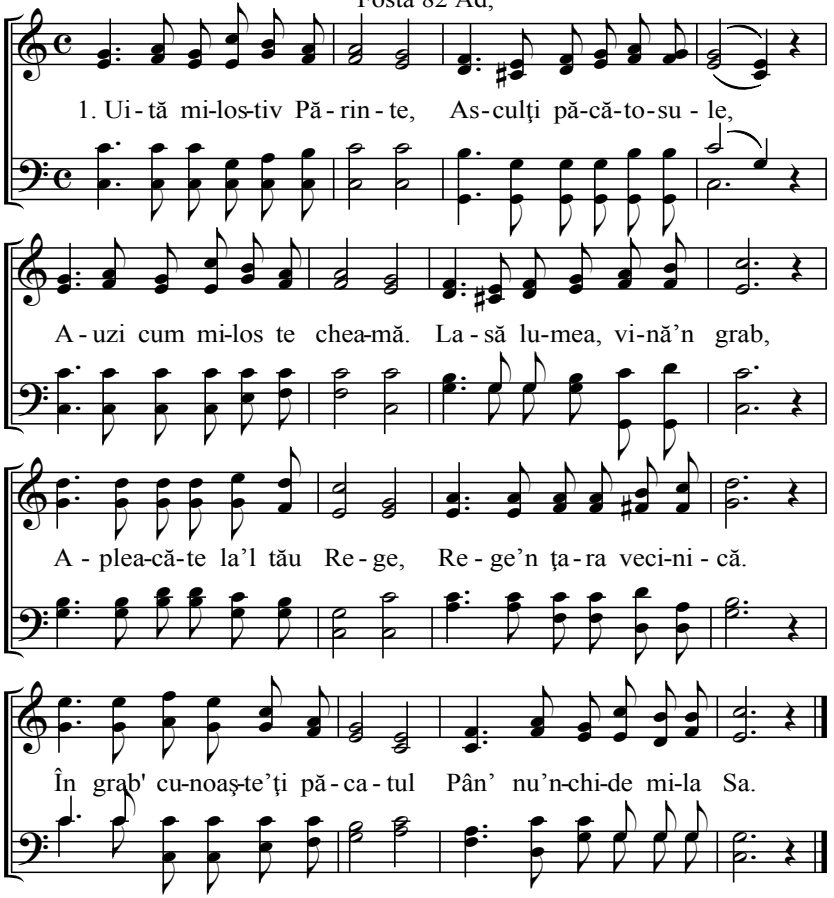

2. Uită cum mila se scurge, De la'l nostru Părinte.
Auzi cum milă caută, La cari umblă rătăciţi.
Grăbiţi fraţilor să-I urmăm. Surori plecaţi voioase.
Părintele ne-a luminat, Să cunoaştem ce-i păcat.

3. Iată Doamne e de jelit, Ce pe pământ a venit.
Doamne pentru cari-ai murit, s-au întors şi Te hulesc.
O, Doamne, cum mai poţi răbda, Cum defaimă legea Ta.
Mângâiat să fii Părinte, Noi Te mărim că eşti viu.

338 **O Doamne întinde dreapta Ta**

Fosta 84 Ad.

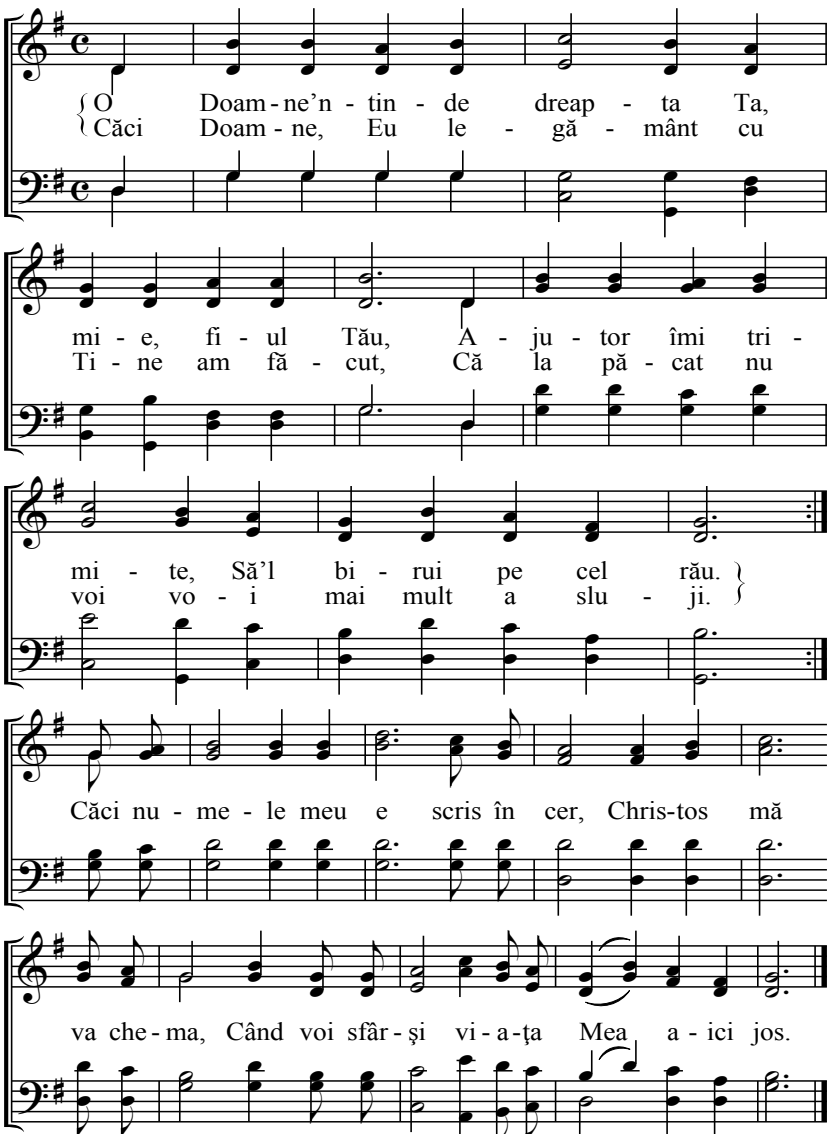

339 **Cum iute trece timpul**

Fosta 83 Ad.

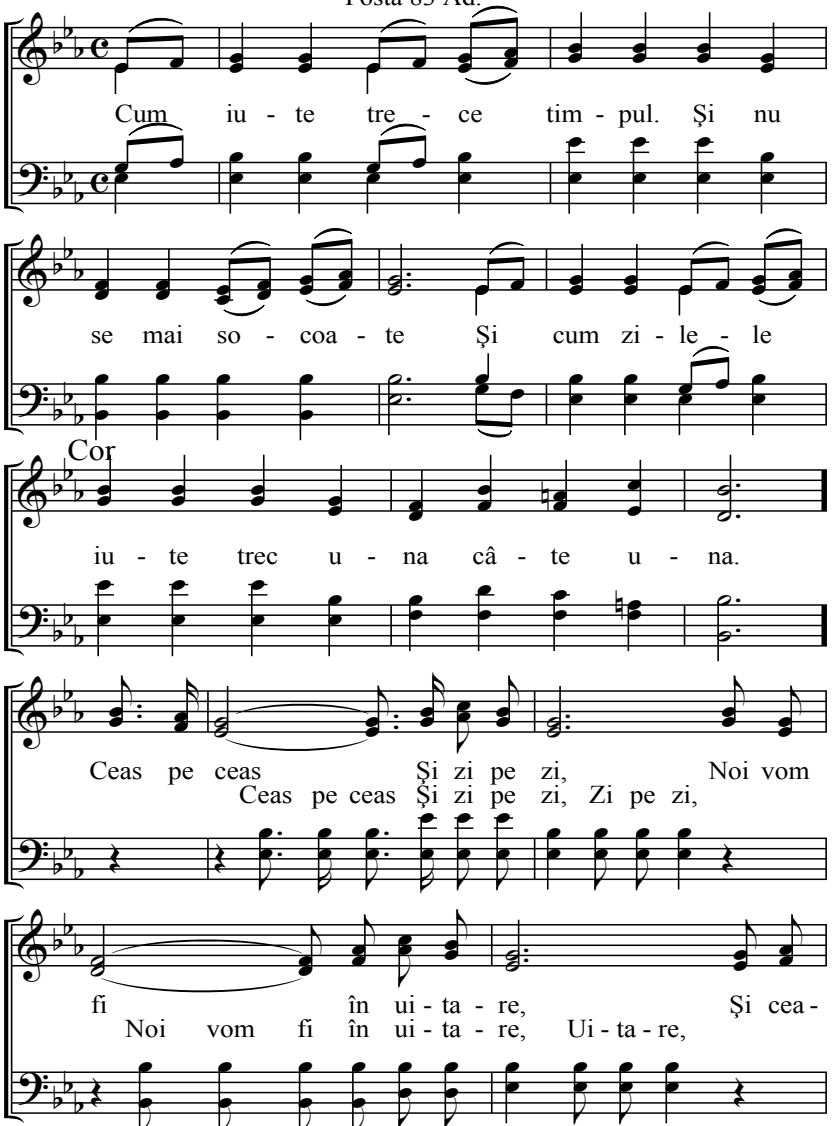

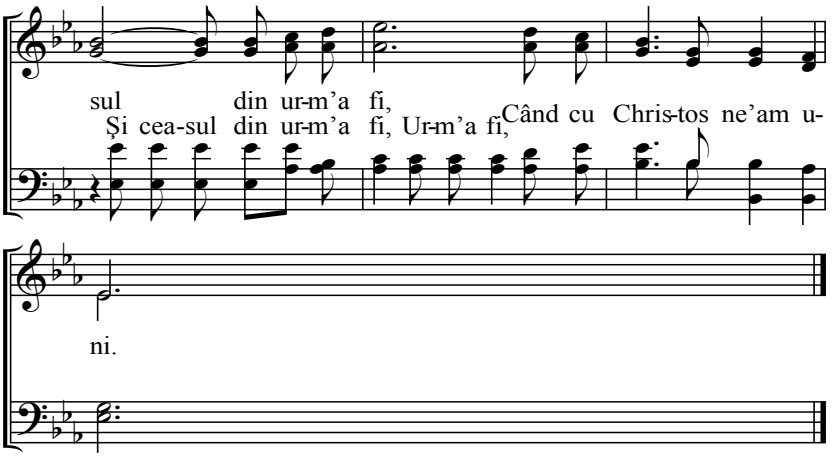
sul din ur-m'a fi,
Și cea-sul din ur-m'a fi, Ur-m'a fi, Când cu Chris-tos ne'am u-
ni.

340 **O! Isuse m-ai scăpat**

Fosta 85 Ad.

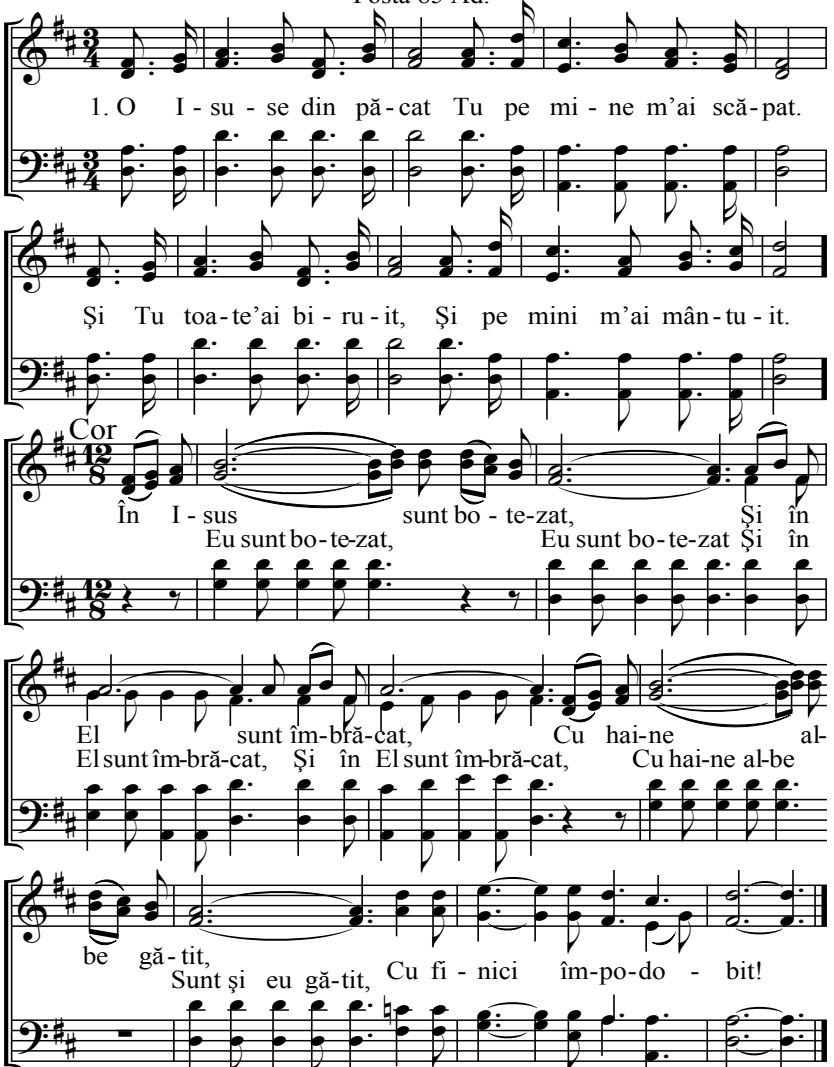

2. Şi eu laud tăria Ta. Tu eşti Doamne stânca mea.
Tu pe mine m-ai scăpat, Şi eu Ţie m-am predat. – Cor

341 O, cum sunt aşa vin Doamne

Fosta 86 Ad.

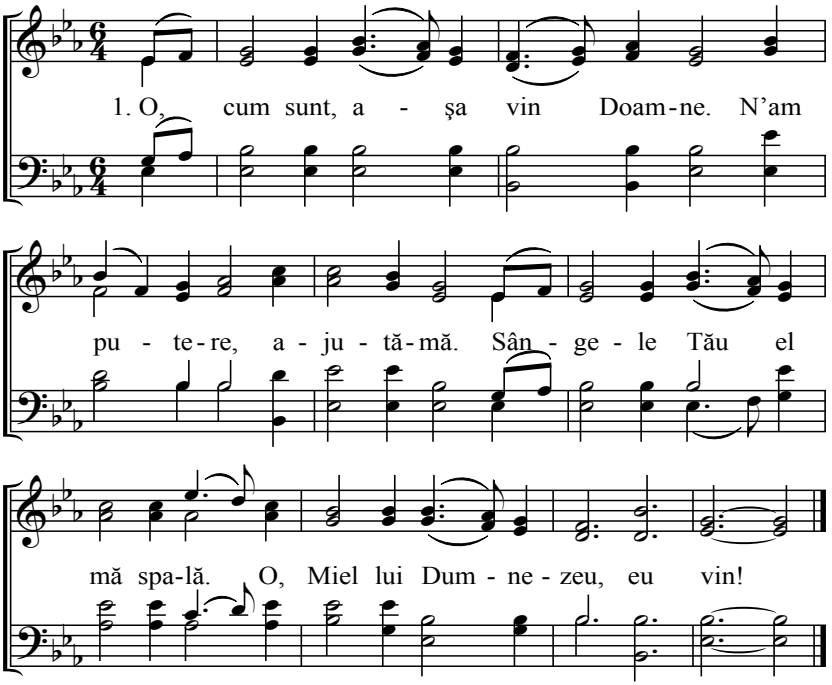

2. Cum sunt bolnav şi păcătos, Doamne Tu fă-mă sănătos.
Sângele Tău el mă spală. O, Miel lui Dumnezeu, eu vin!

3. Păcatele Tu mi le ierţi Şi pe calea Ta mă-ndrepţi.
Nu Te-oi uita până-n sfârşit O, Miel lui Dumnezeu, eu vin!

4. Cuvântul Tău mi l-ai trimis De la moarte pe mini m-ai scos.
N-am putere, ajută-mă.O, Miel lui Dumnezeu, eu vin!

342 **Cine'i ca Tine**

Fosta 87 Ad.

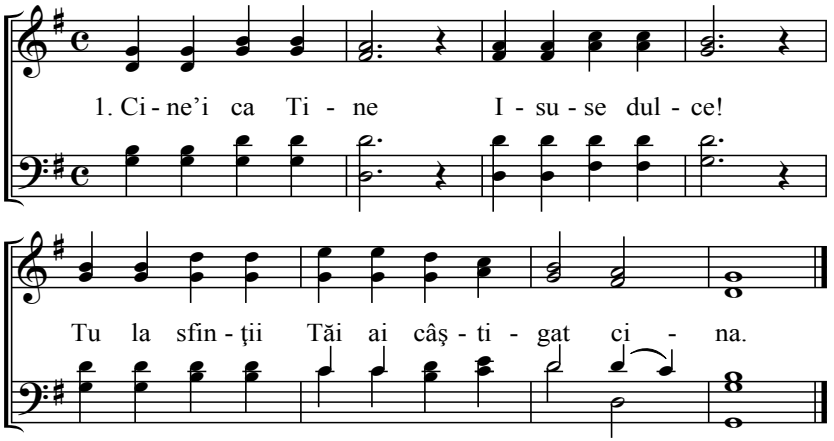

2. Cina-i câştigat, După masă-ai stat,
Şi pâinea în mâini Isuse ai luat.

3. Pâinea Doamne-ai frânt, Lor le-ai împărţit
Şi ai zis „Acesta este corpul Meu".

4. Ăsta-i corpul Meu, care îl frâng Eu,
Pentru al vostru păcat mare şi greu.

5. Apoi S-a sculat, Paharu-a luat
Şi atunci la sfinţi apostoli El a dat.

6. După ce-au cinat, Domnul S-a sculat,
Ca să le spele la toţi picioarele.

7. Petru când vedea, El aşa zicea:
„Picioarele mele nu le vei spăla".

8. Domnul Sfânt zicea, Şi aşa grăia:
„Petre pe tine de nu te voi spăla,

9. Asta bin' să ştii, Cu Mini nu vei fi
Nici parte cu Mine nu vei dobândi.

343 **Luntrea'ndurării pleacă**

Fosta 92 Ad.

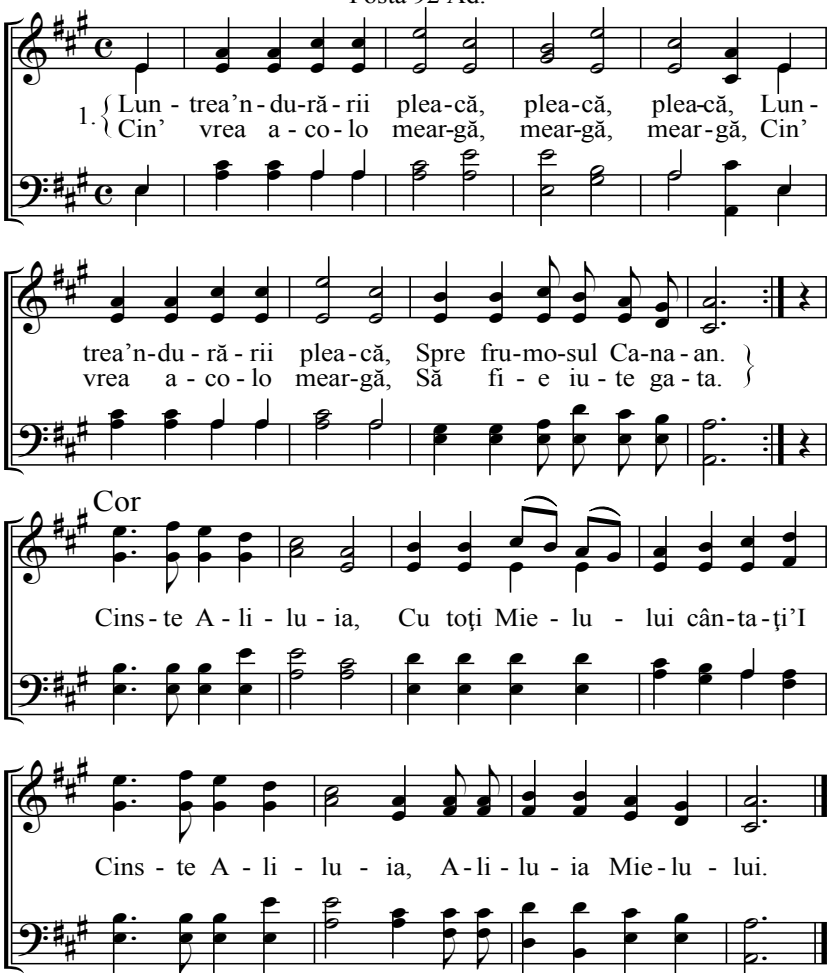

2. Veniţi cu noi în :,:Sion:,:
Veniţi cu noi în Sion, Şi veţi sta toţi lângă tron.
Cum veţi fi cu noi :,:veseli:,:
Cum veţi fi cu noi veseli, Totdeauna până-n veac. – Cor

344 **O! Ce veste**

Fosta 88 Ad.

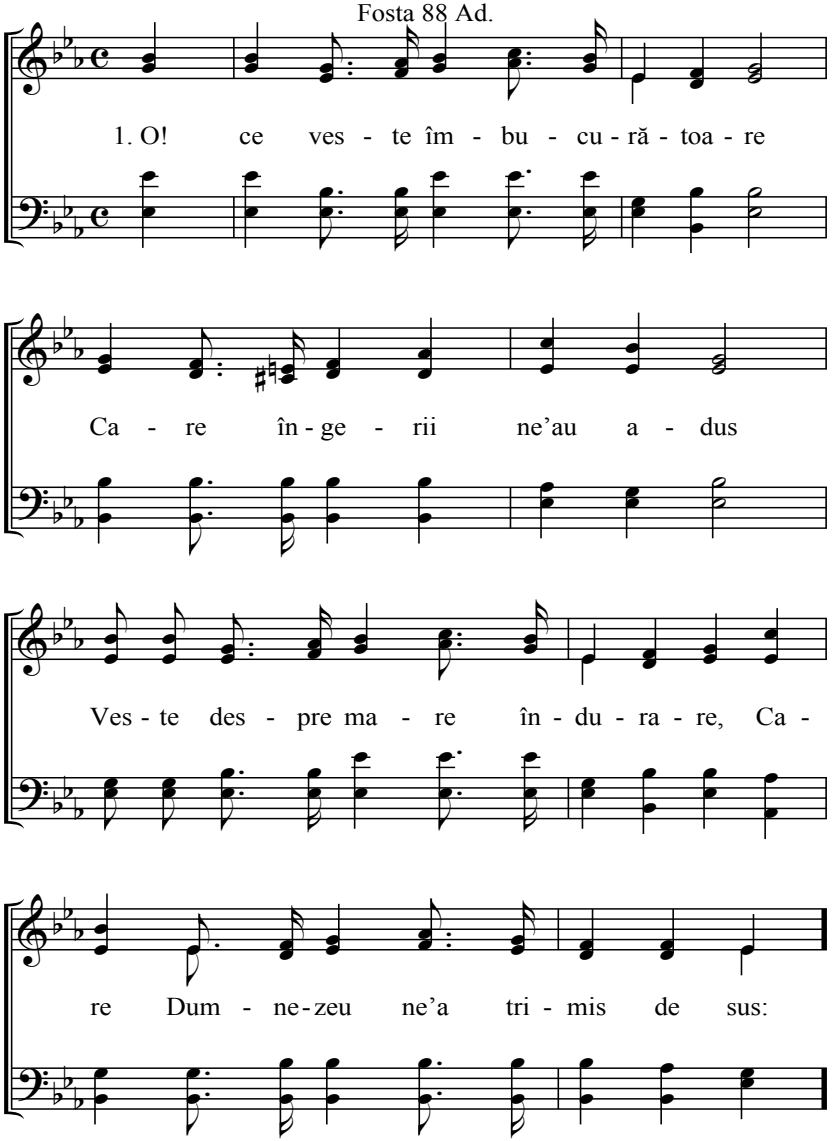

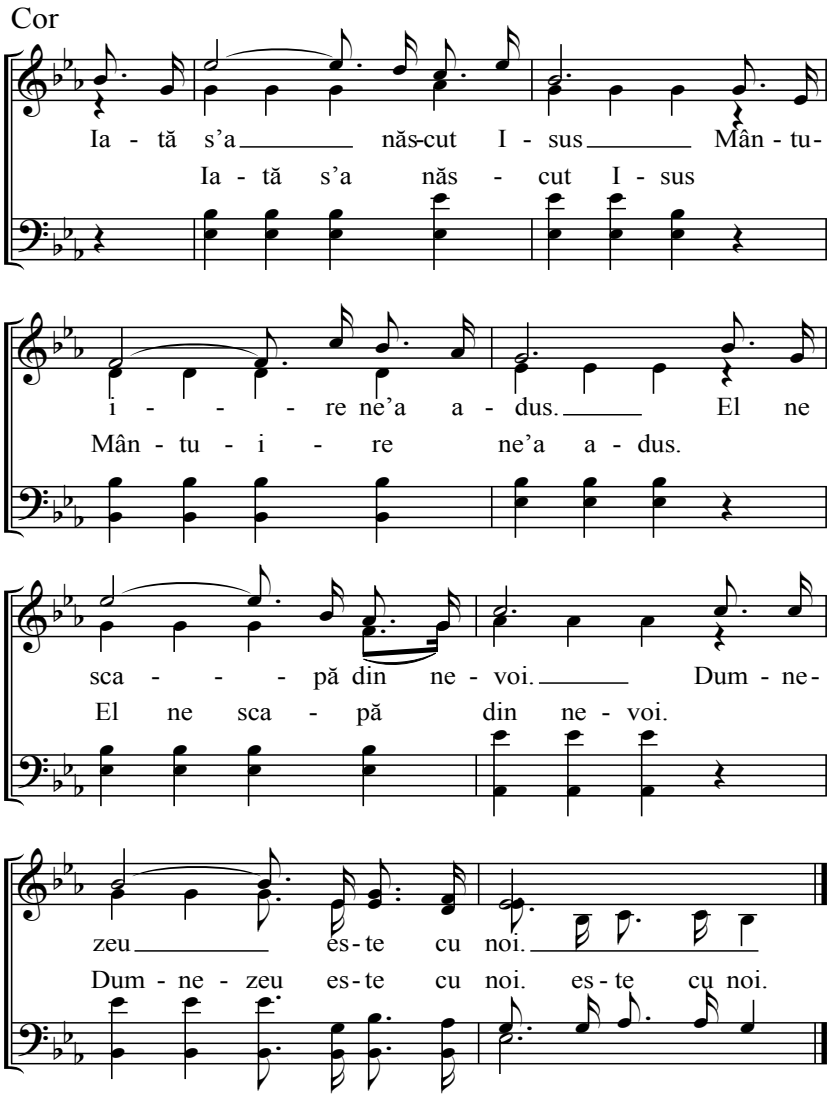

2. Şi mulţime de oaste cerească S-a coborât jos pe pământ
Au lăudat cu toţi, şi ei L-au mărit Şi astea vorbe cântând şi zicând. – Cor

345 **Cântă din inimă**

Fosta 89 Ad.

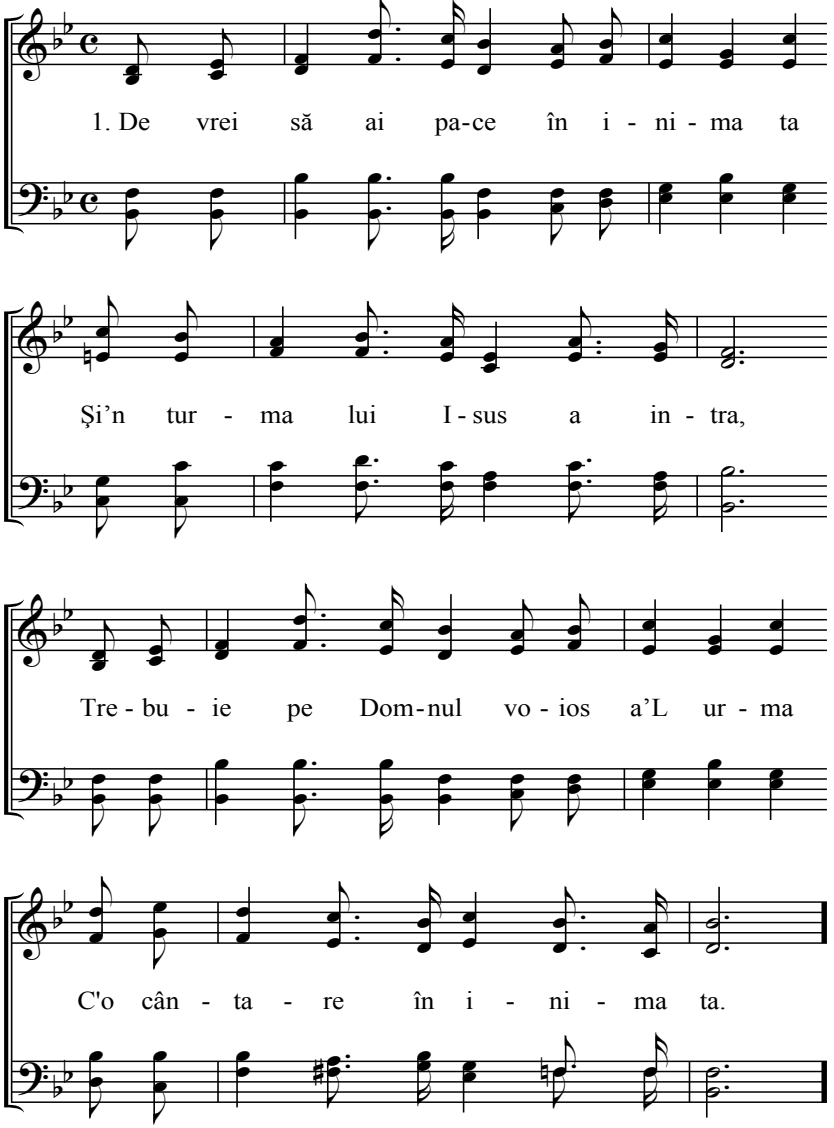

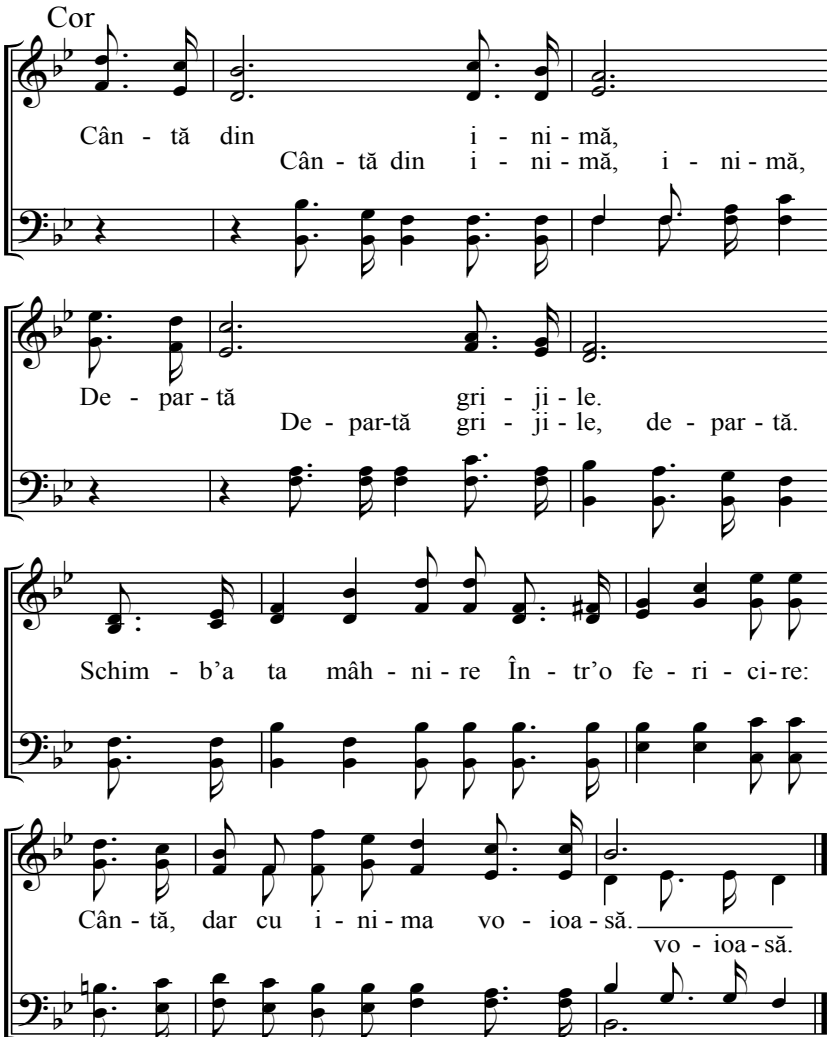

2. Dacă toţi cari trăiesc în graţia Sa,
În toată ziua s-ar bucura,
Cu inimi voioase pe cale-ar cânta,
Şi pentru Domnul mult s-ar lupta. – Cor

346

Galileia

Fosta 90 Ad.

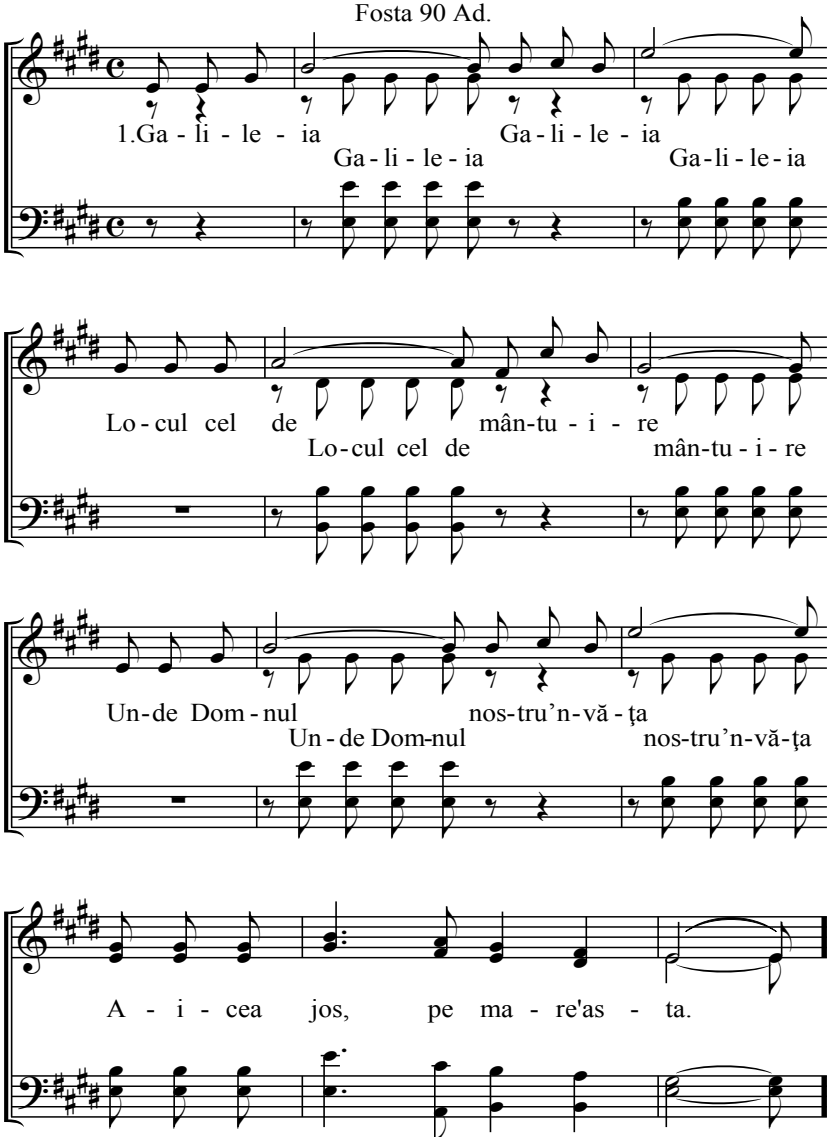

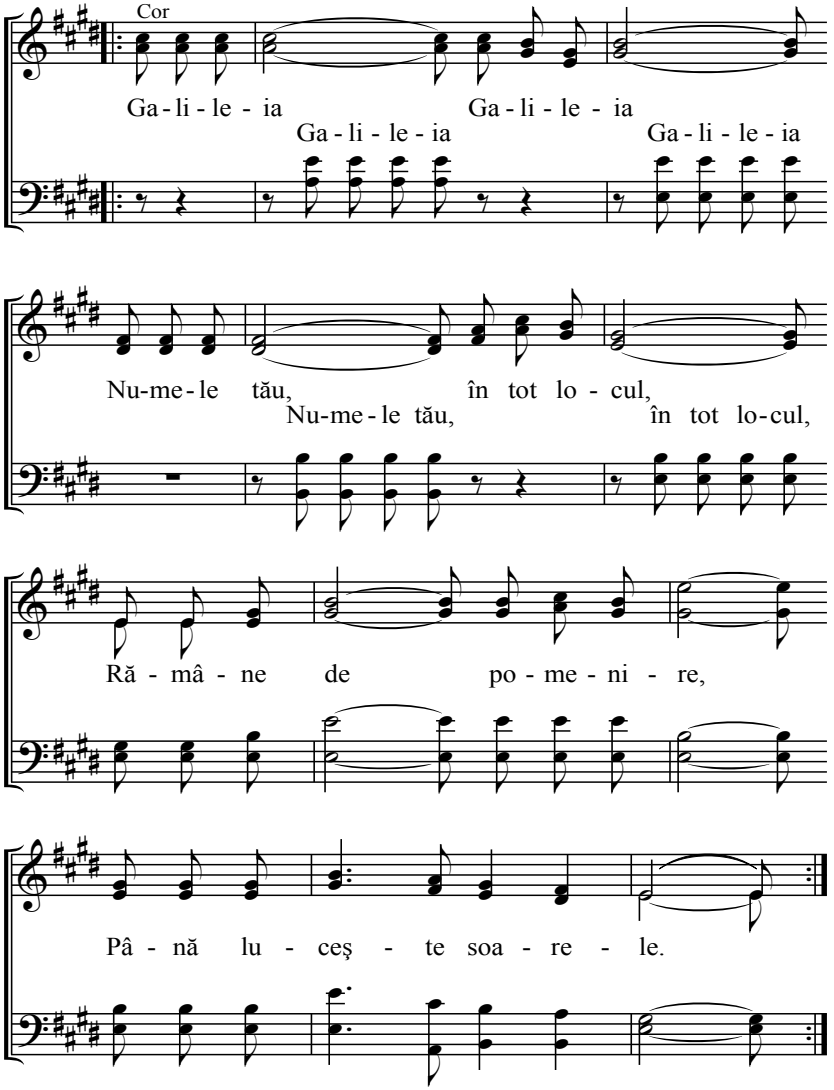
Cor
Ga - li - le - ia Ga - li - le - ia
Ga - li - le - ia Ga - li - le - ia
Nu-me-le tău, în tot lo - cul,
Nu-me-le tău, în tot lo-cul,
Ră - mâ - ne de po - me - ni - re,
Pâ - nă lu - ceş - te soa - re - le.

347 **Vorbă vie, tu eşti izvor**

Fosta 91 Ad.

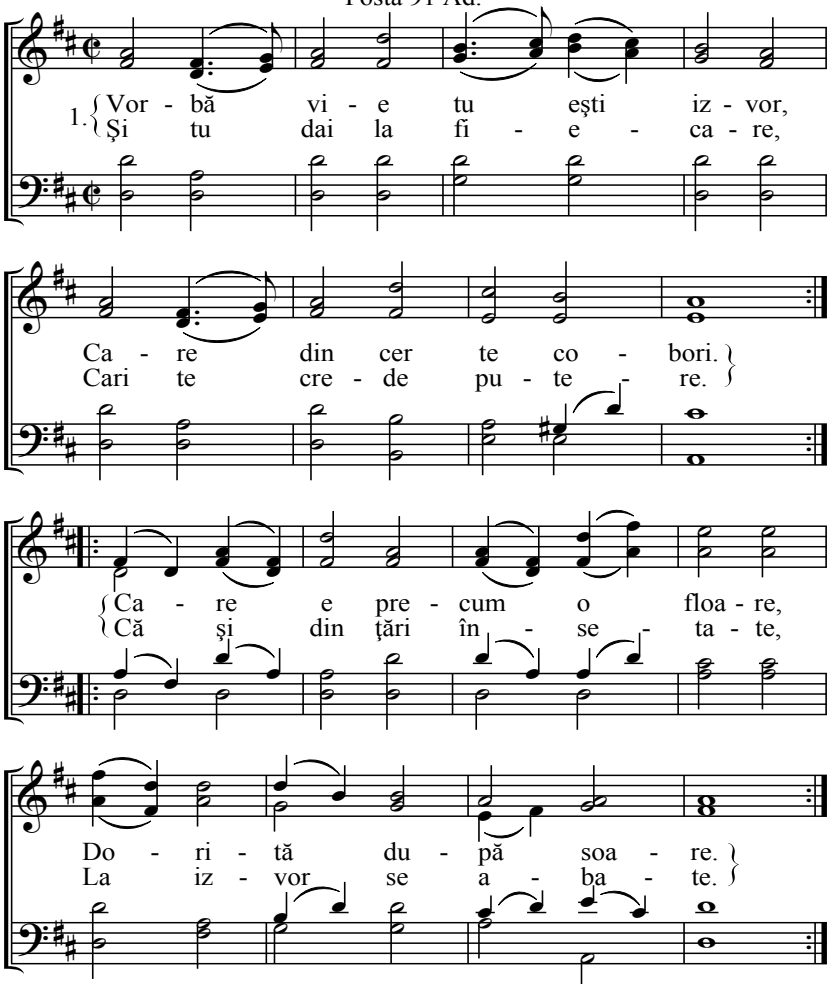

2. Vorbă vie tu luminezi, pe oricare încălzeşti.
Şi arăţi chinul iadului, Şi regatul cerului.
Tu-nfricoşezi pe păcătoşi, Care se lasă lenoşi.
Şi mângâi pe cari se căiesc, Că le ierţi cât ei greşesc.

348 **Faţă'n faţă cu Domnul**

Fosta 93 Ad.

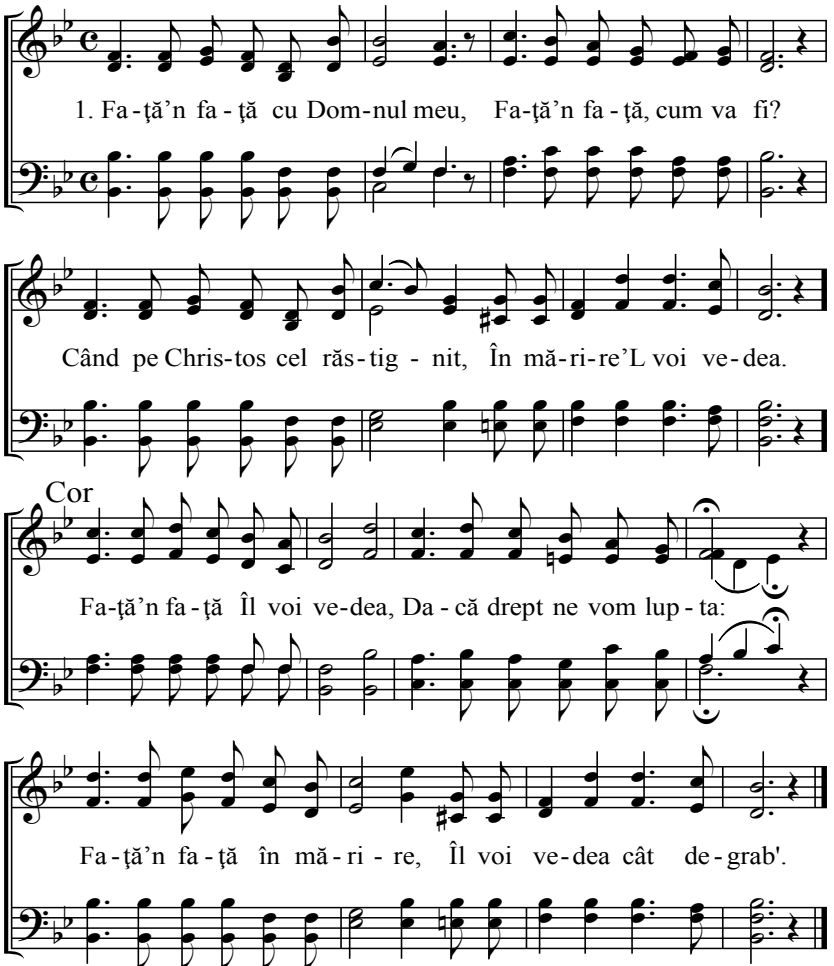

2. O, ce bucurie-i cu El, Când durerile-nceată;
Când nu mai e rătăcire, Şi toate-s în lumină. – Cor

349

Pace numai

Fosta 95 Ad.

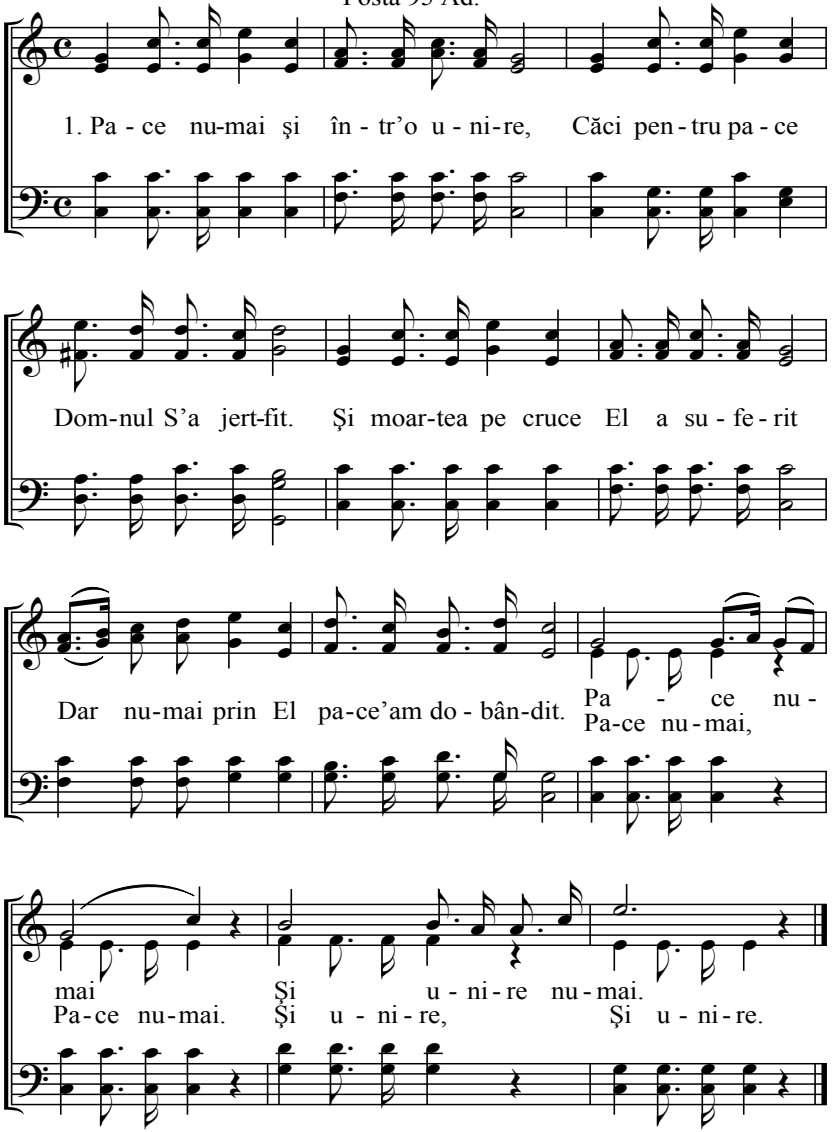

350

Sus voi fii

Fosta 96 Ad.

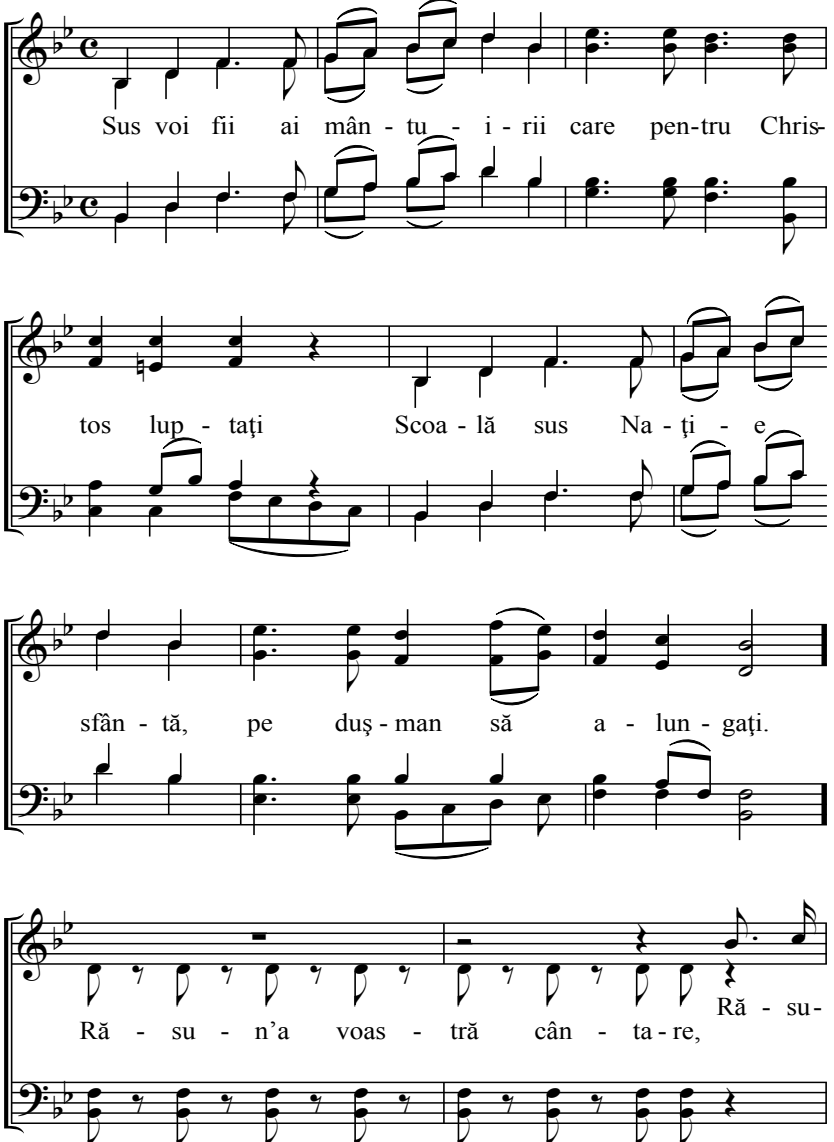

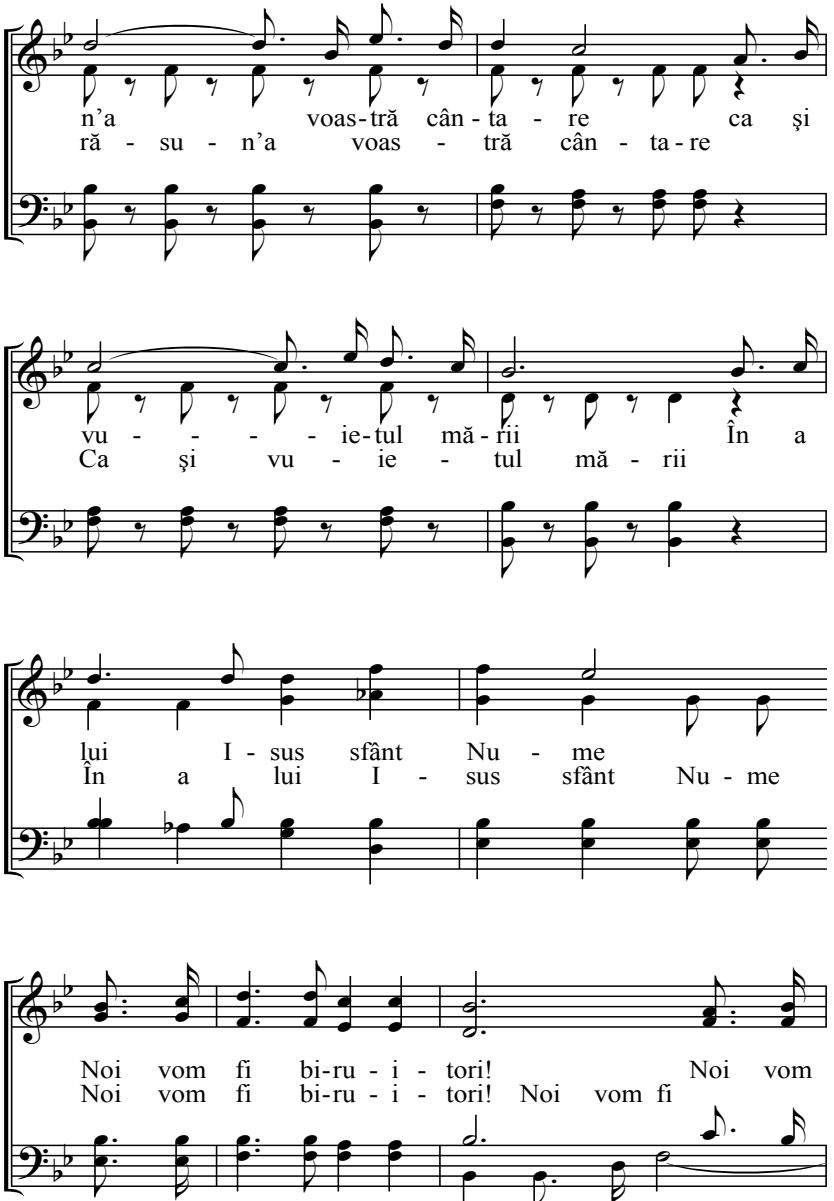
n'a voas-tră cân-ta-re ca şi
ră-su-n'a voas-tră cân-ta-re
vu-ie-tul mă-rii În a
Ca şi vu-ie-tul mă-rii
lui I-sus sfânt Nu-me
În a lui I-sus sfânt Nu-me
Noi vom fi bi-ru-i-tori! Noi vom
Noi vom fi bi-ru-i-tori! Noi vom fi

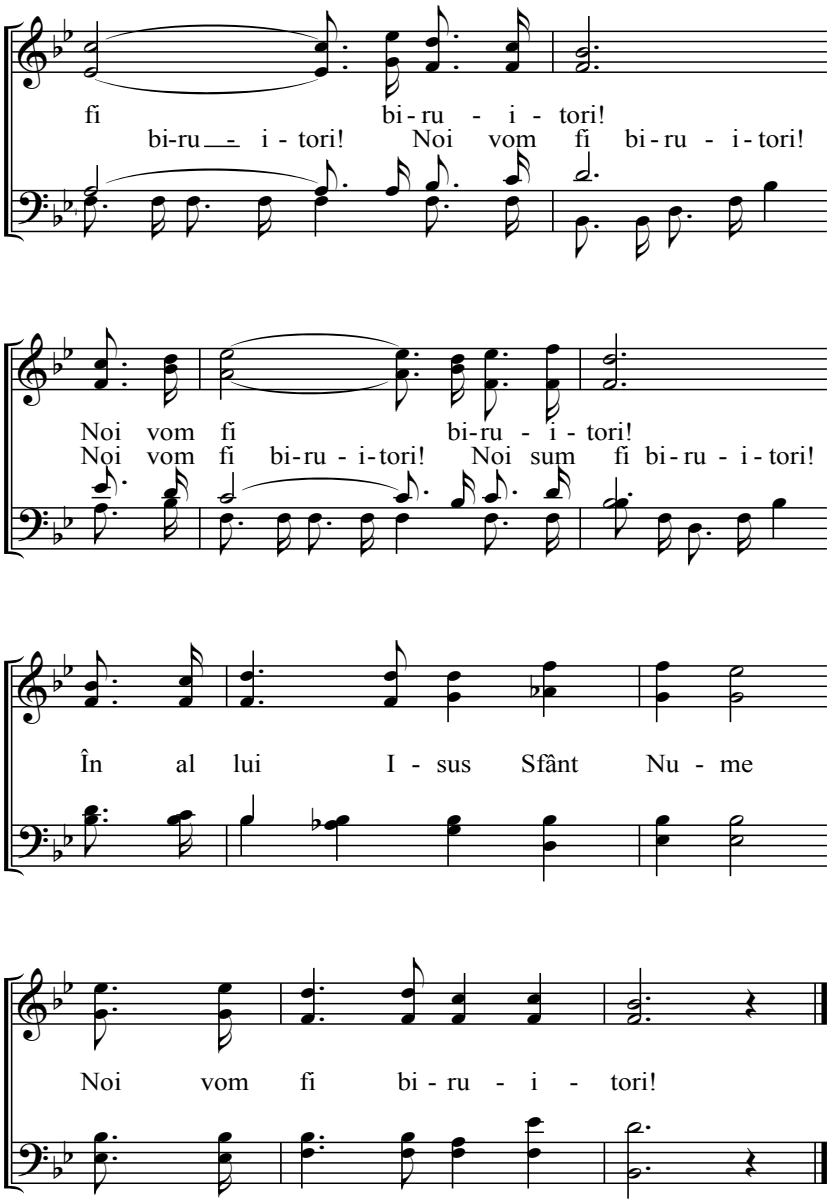
fi bi-ru - i - tori!
bi-ru - i - tori! Noi vom fi bi-ru - i-tori!
Noi vom fi bi-ru - i - tori!
Noi vom fi bi-ru - i-tori! Noi sum fi bi-ru - i-tori!
În al lui I - sus Sfânt Nu - me
Noi vom fi bi-ru - i - tori!

351 **Cu bucurie vor secera**

Fosta 94 Ad.

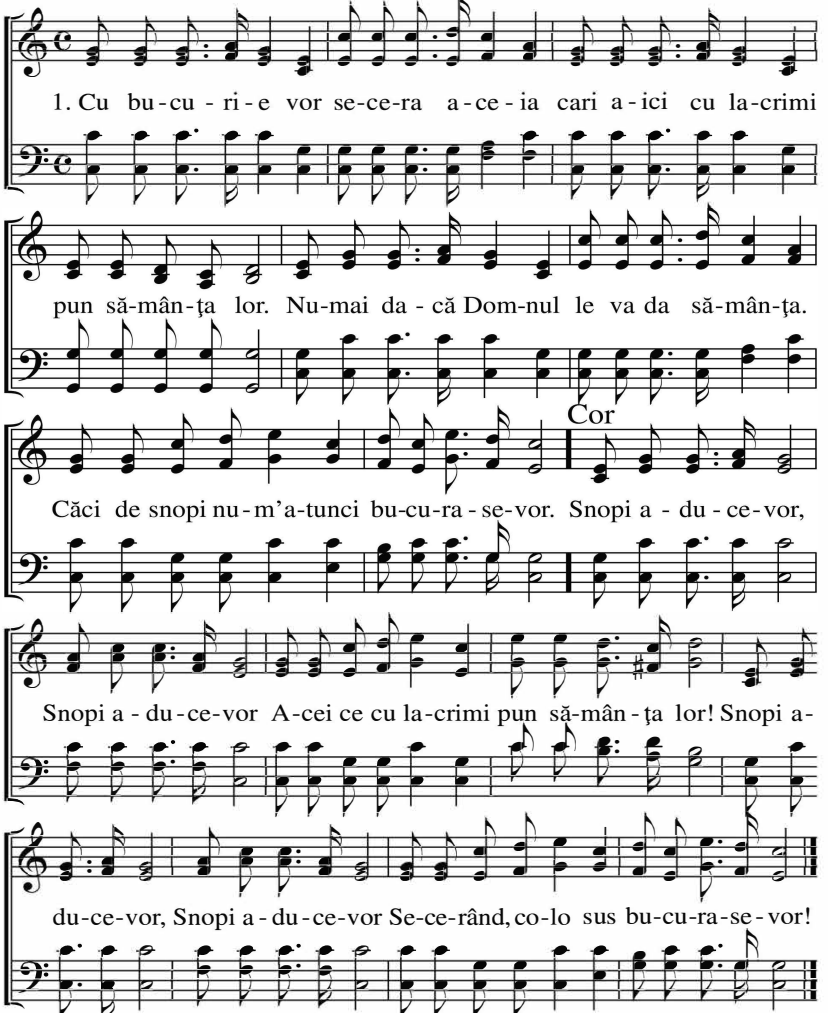

2. Puneţi dimineaţa sămânţa cea bună. Nu'ncetaţi şi de'ar fi chiar la miez de zi
Semănaţi şi dacă se-apropie seara. Că-n sfârşitul verii seceriş va fi. – Cor

Cunosc un loc de fericiri

Fosta 98 Ad

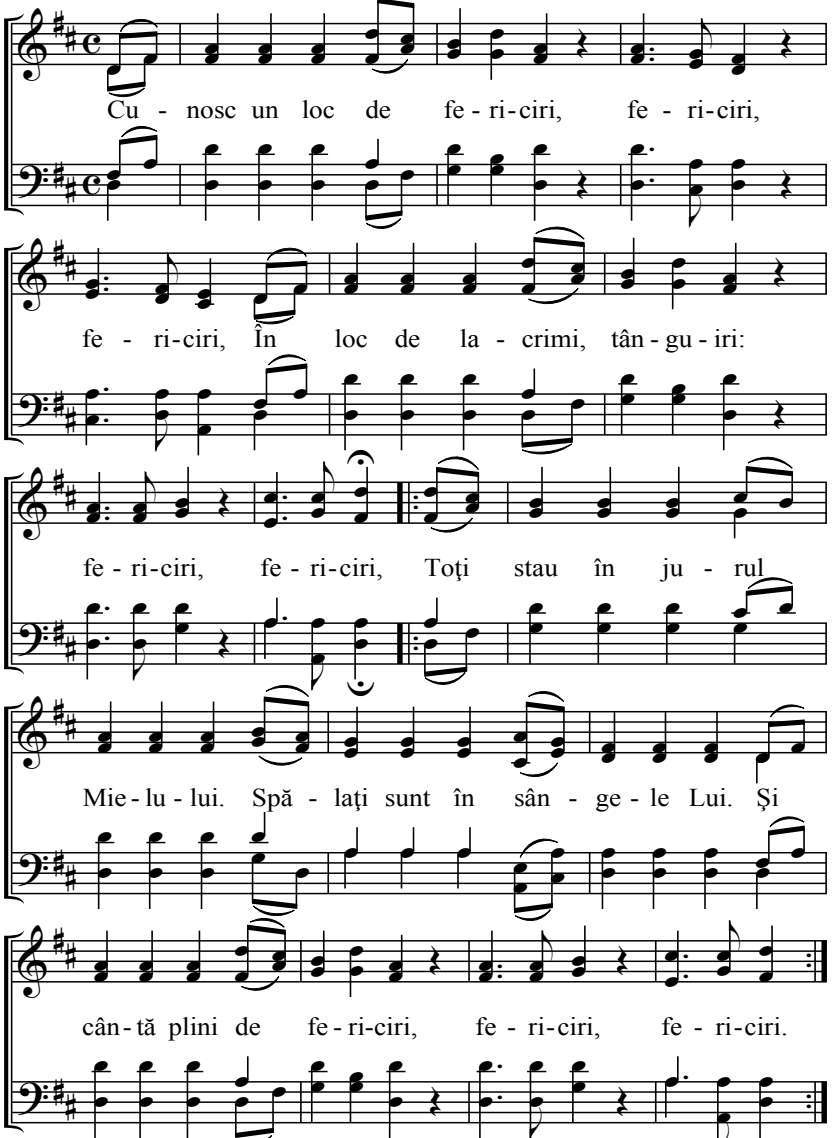

353 **Când trâmbița Domnului**

Fosta 99 Ad.

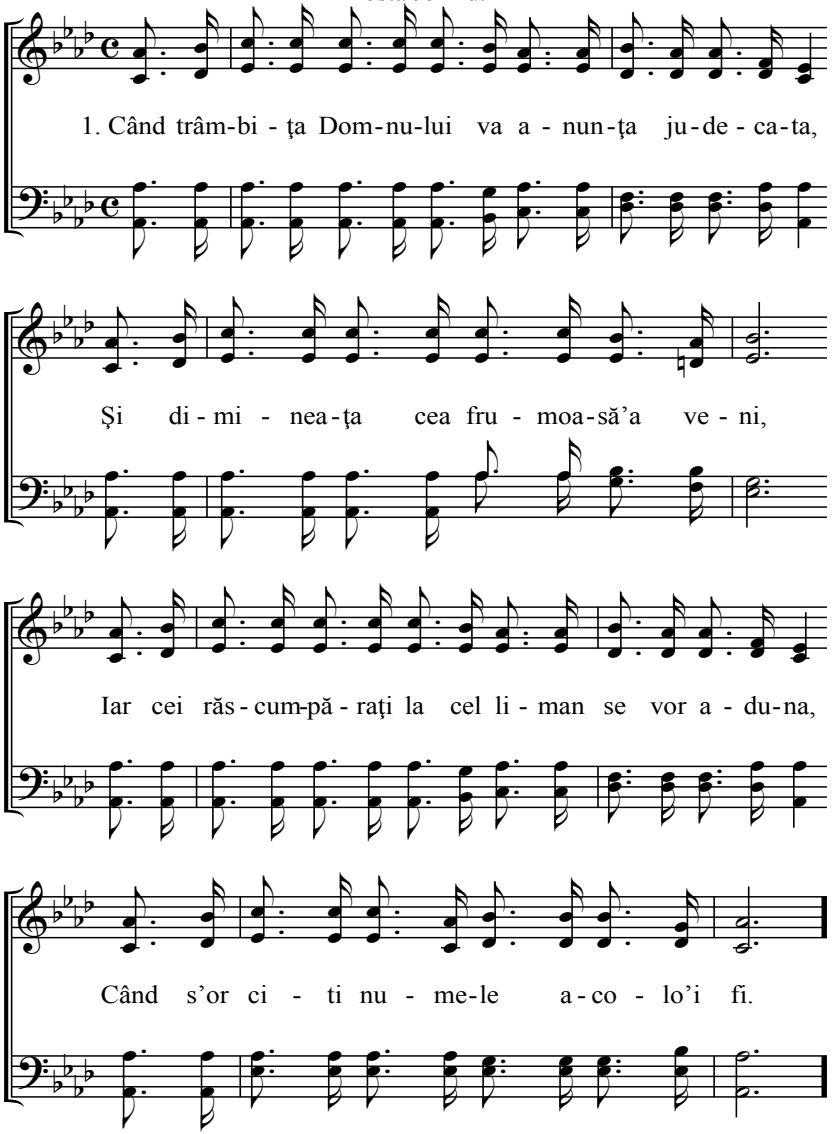

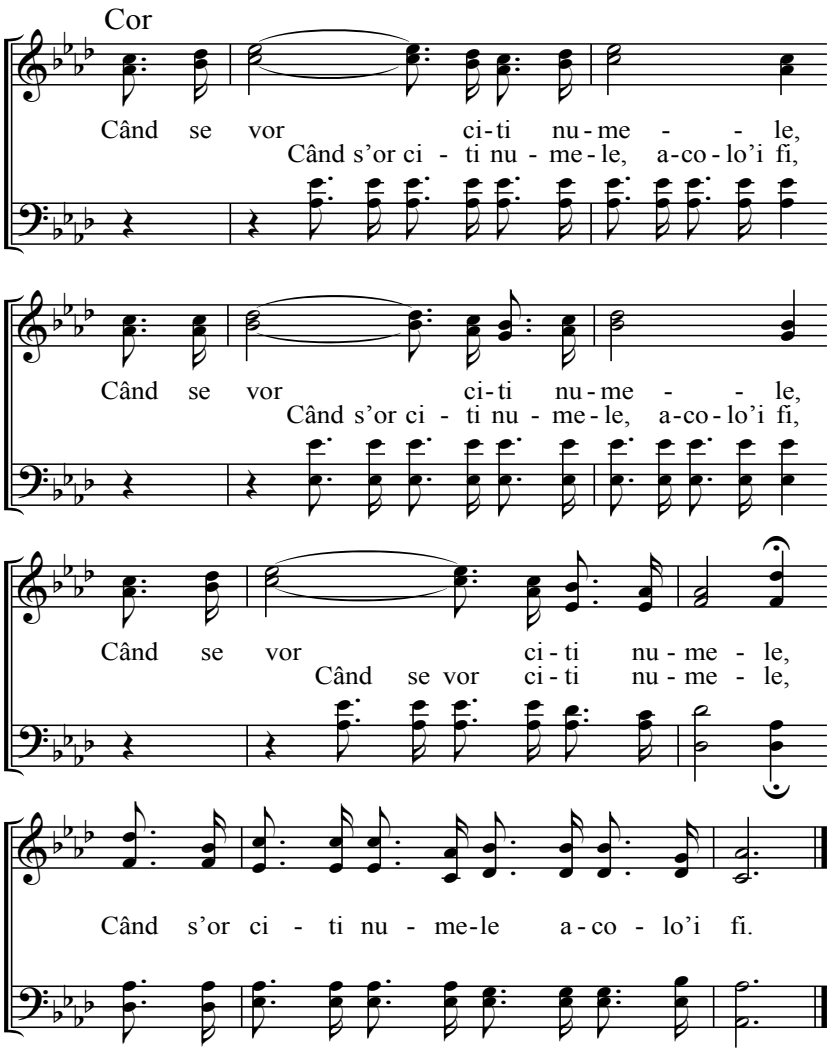

2. În ziua când cei răscumpăraţi în Christos s-or scula
Cu Christos, regele nost s-or veseli,
Când aleşii Lui s-or strânge în cerească casa Sa,
Când s-or citi numele acolo-i fi. – Cor

354 **Cetate sfântă avem**

Fosta 100 Ad.

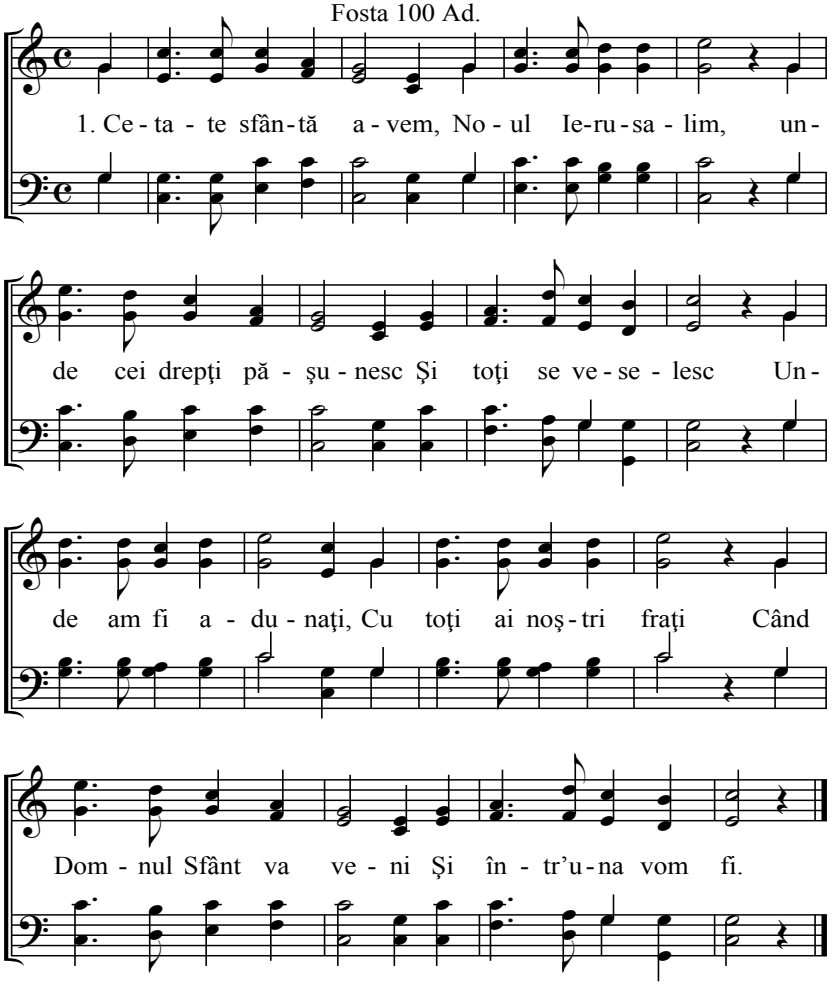

2. Isus, dorinţa noastră, Cât de curând vină,
Răsare soare dorit, Şi neîntârziind.
Isuse ne ajută, Şi ne ia din luptă,
Mântuirea Ta dorim, Patria să primim.

355 **Stânca mântuirii**

Fosta 101 Ad.

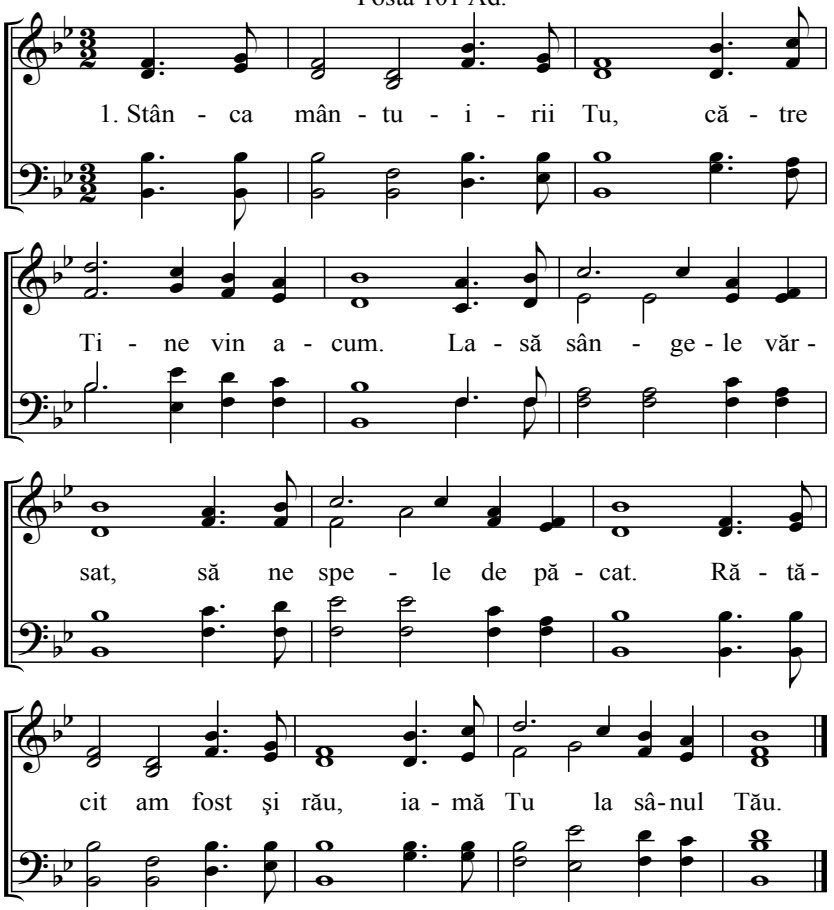

2. Căci ce zice legea Ta, Să-mplinesc eu n-aş putea,
Chiar să-alerg să lupt cât pot. Şi să plâng amar de tot,
Dacă Harul Tău n-ar fi, Nici eu nu m-aş mântui.

3. Pân-acum Tu m-ai chemat, Dar eu nu Te-am ascultat.
Azi de vreau al Tău să fiu, Încă nu e prea târziu.
Stânca mântuirii-mi eşti, Azi mă rog să mă primeşti.

356

Patria mea

Fosta 102 Ad.

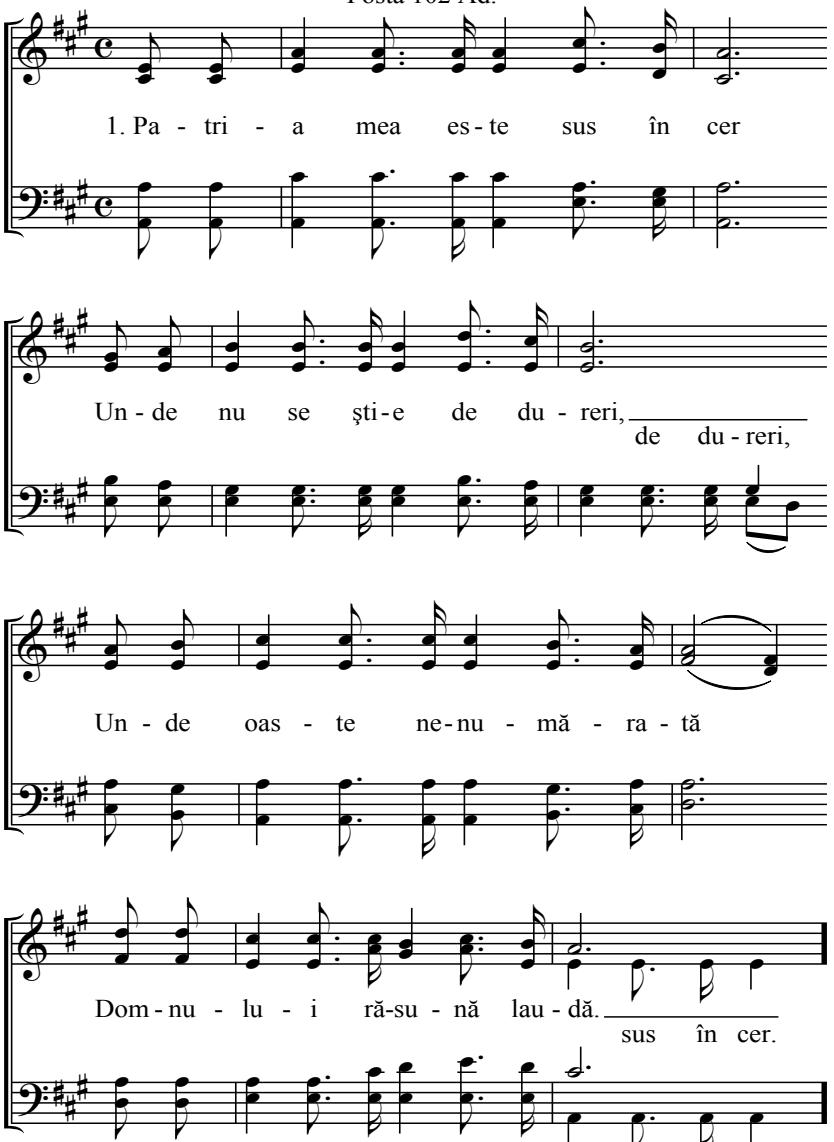

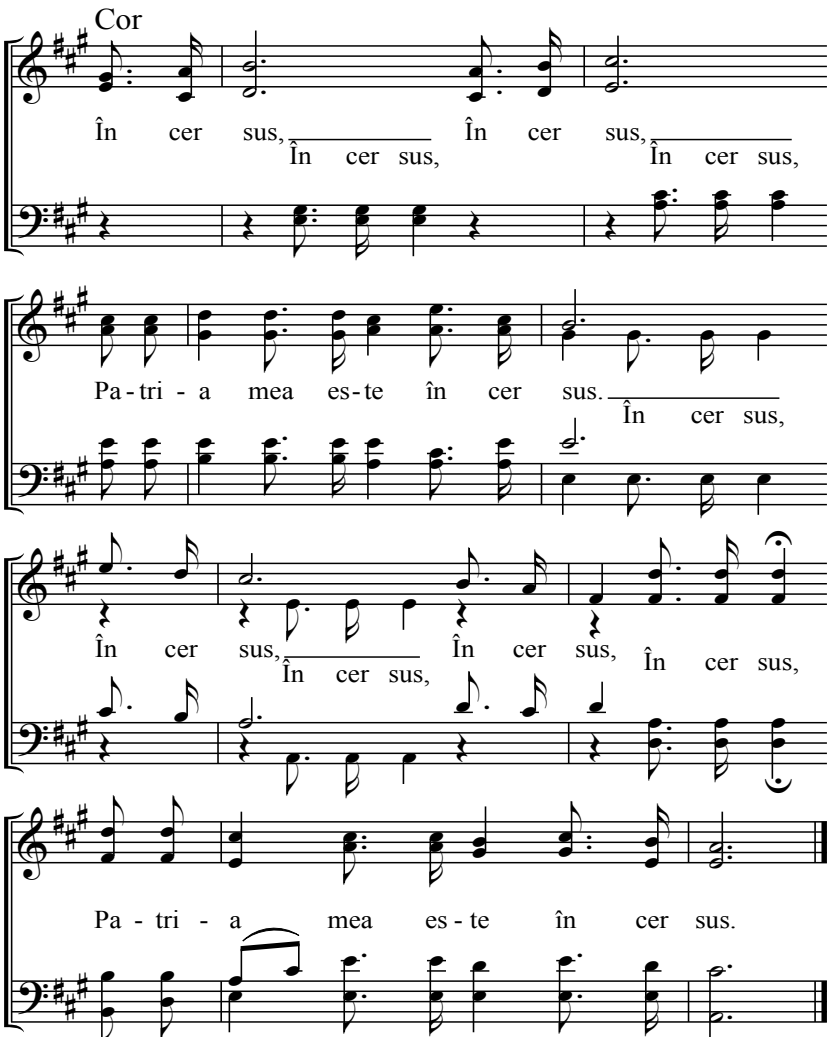

2. Mulţi iubiţi ai mei sunt în cer sus, Unde odată şi eu voi să ajung.
Cu ei într-una voi locui, Unde soarele-n veci va luci. Cor.

357 **Rămâi la mine Isus**

Fosta 103 Ad.

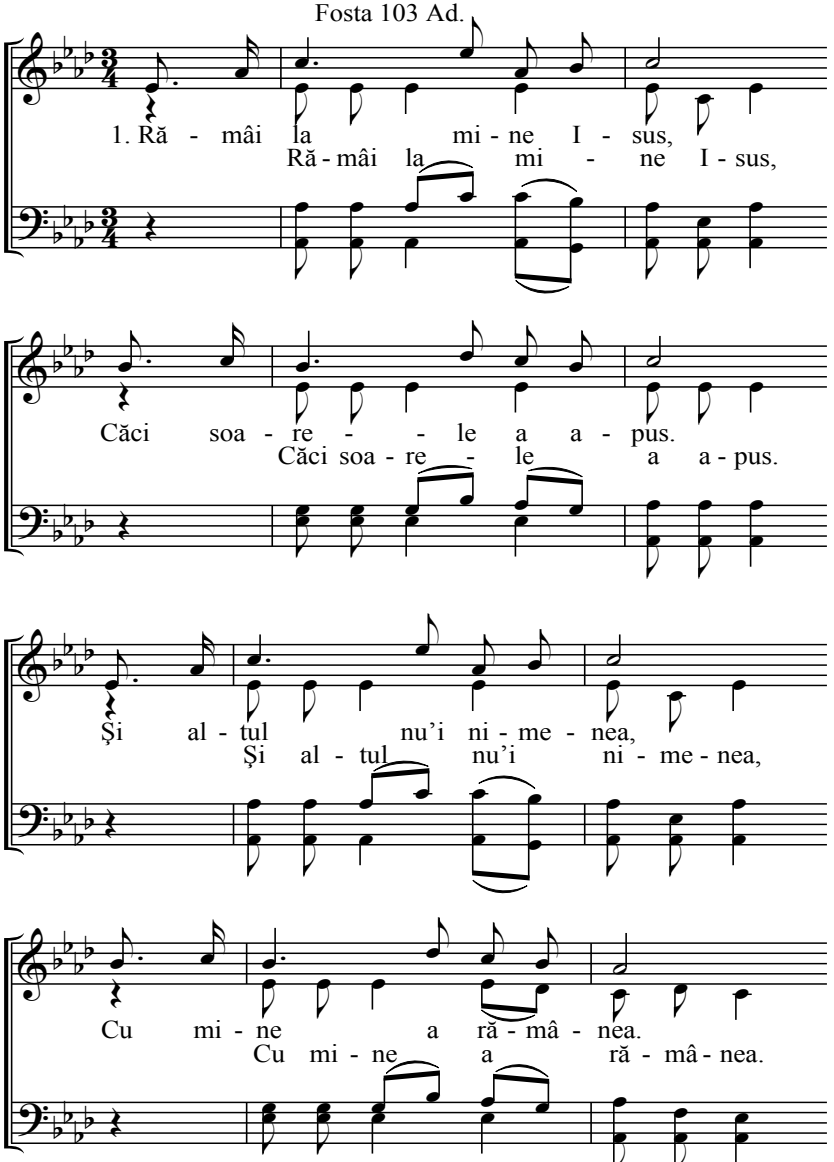

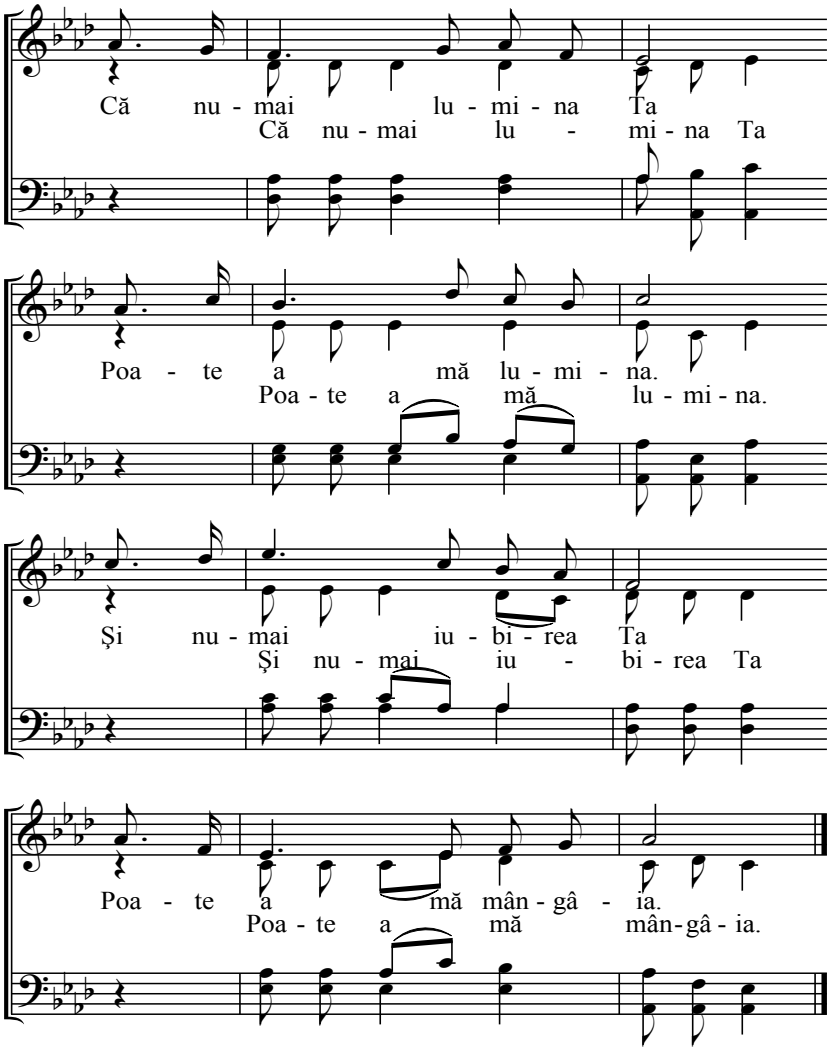

2. Că Tu eşti lumina mea Şi eşti mângâierea mea,
Şi eu din inima mea Nici când nu Te voi lăsa,
Că-i pământu-ntunecat, Pe altul nu am aflat
Să mă poată mângâia Aici în răbdarea mea.

358

El'i viu

Fosta 104 Ad.

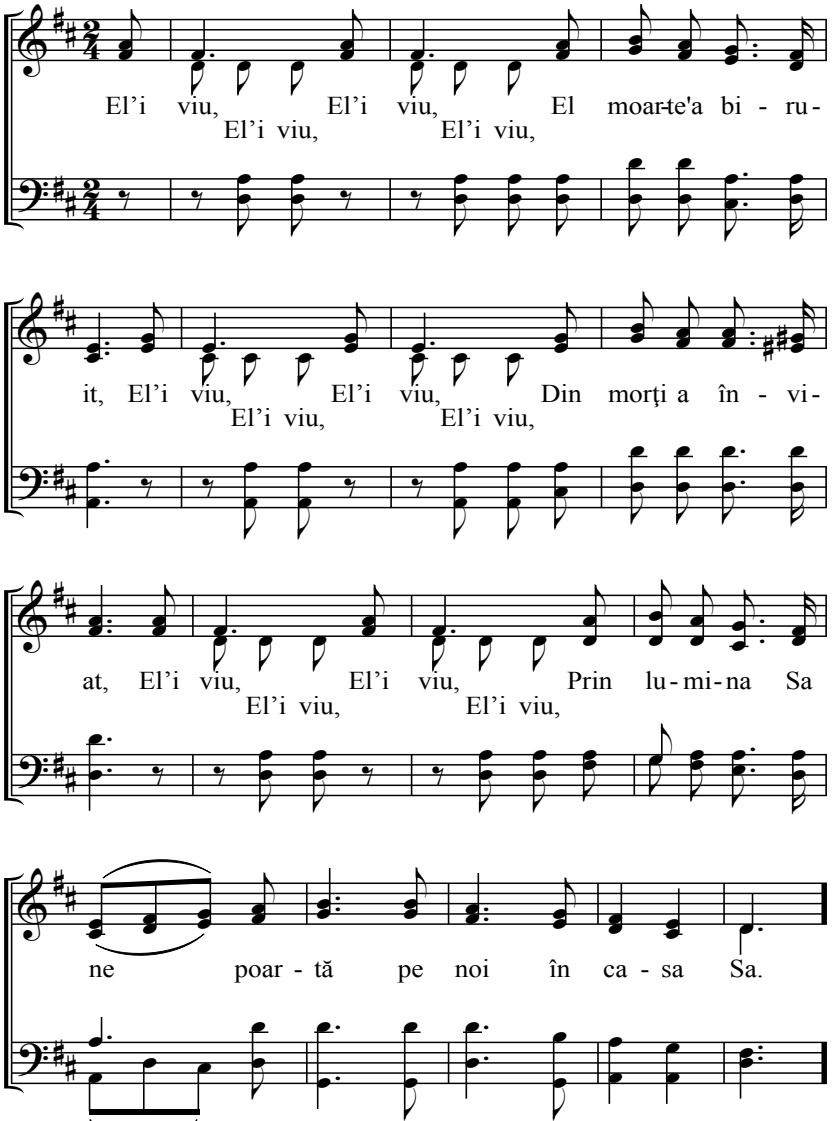

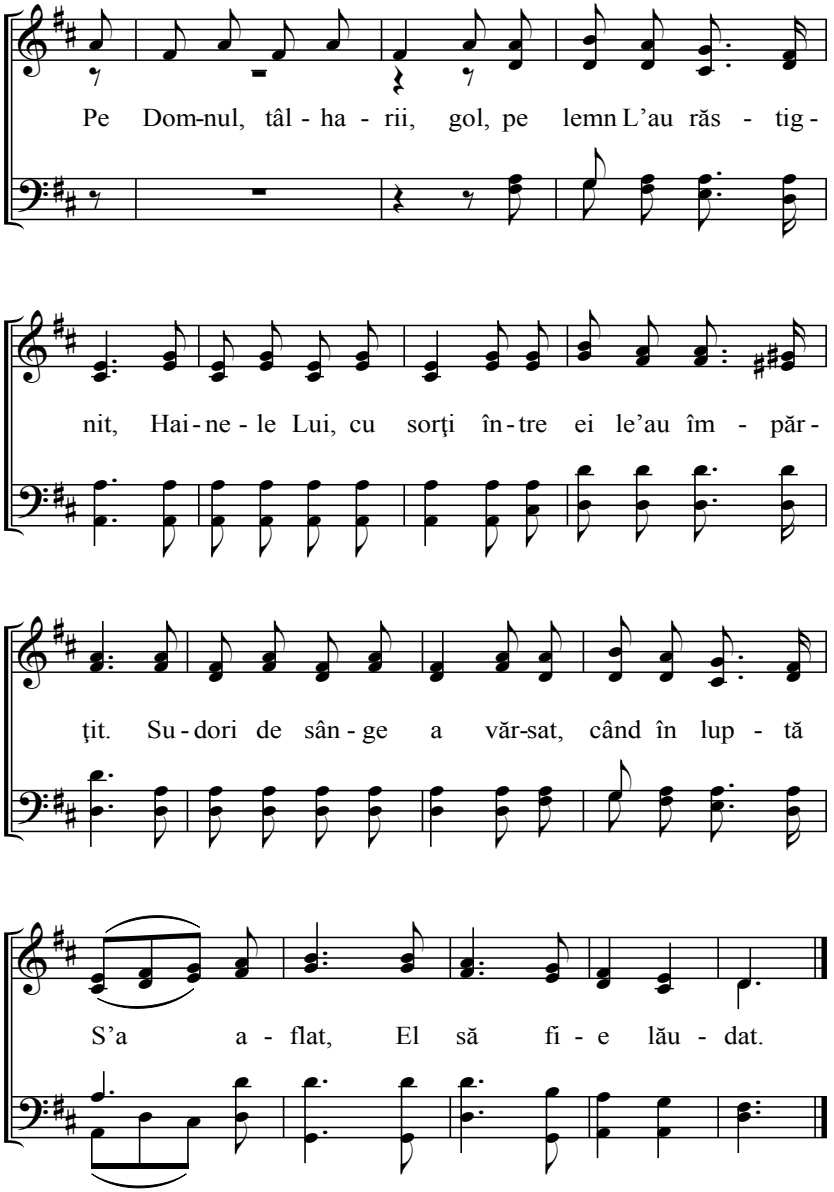
Pe Dom-nul, tâl - ha - rii, gol, pe lemn L'au răs - tig -
nit, Hai - ne - le Lui, cu sorţi în - tre ei le'au îm - păr -
ţit. Su - dori de sân - ge a văr-sat, când în lup - tă
S'a a - flat, El să fi - e lău - dat.

359 **Plecăm noi cu toţi**

Fosta 105 Ad.

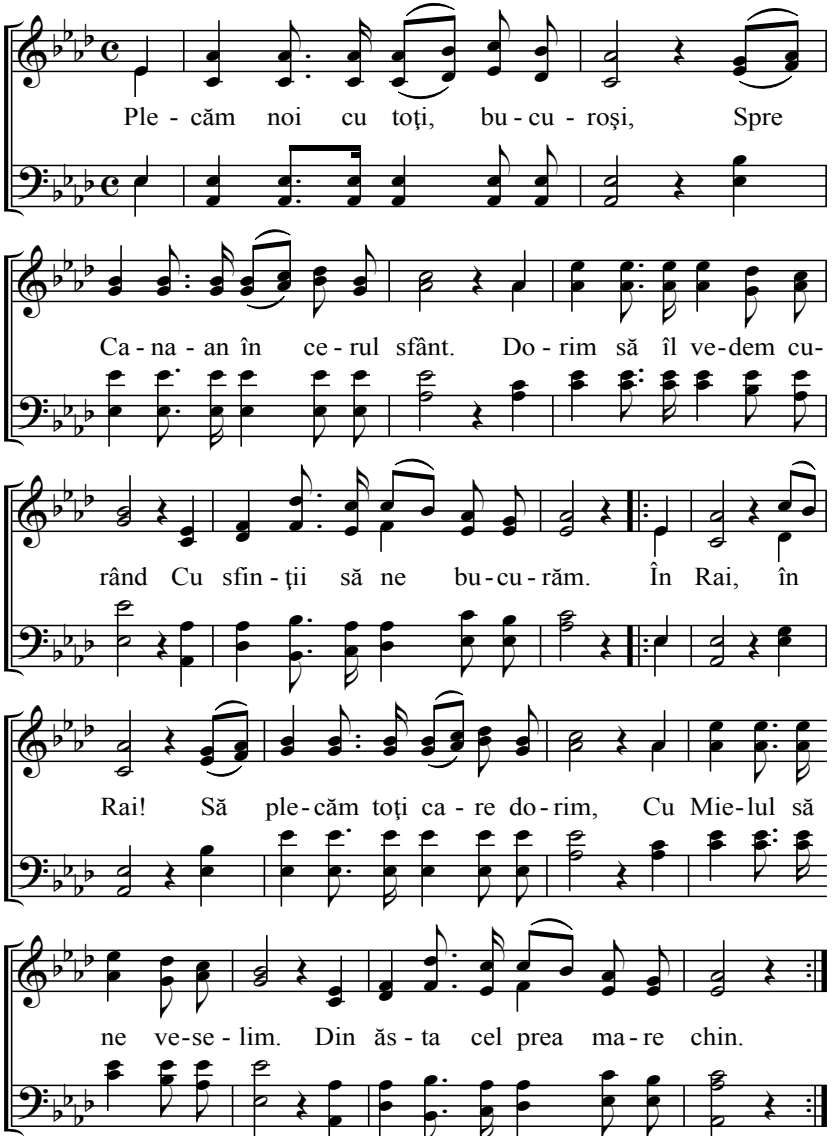

360 **Cum e acesta fiu fericit**

Fosta 108 Ad.

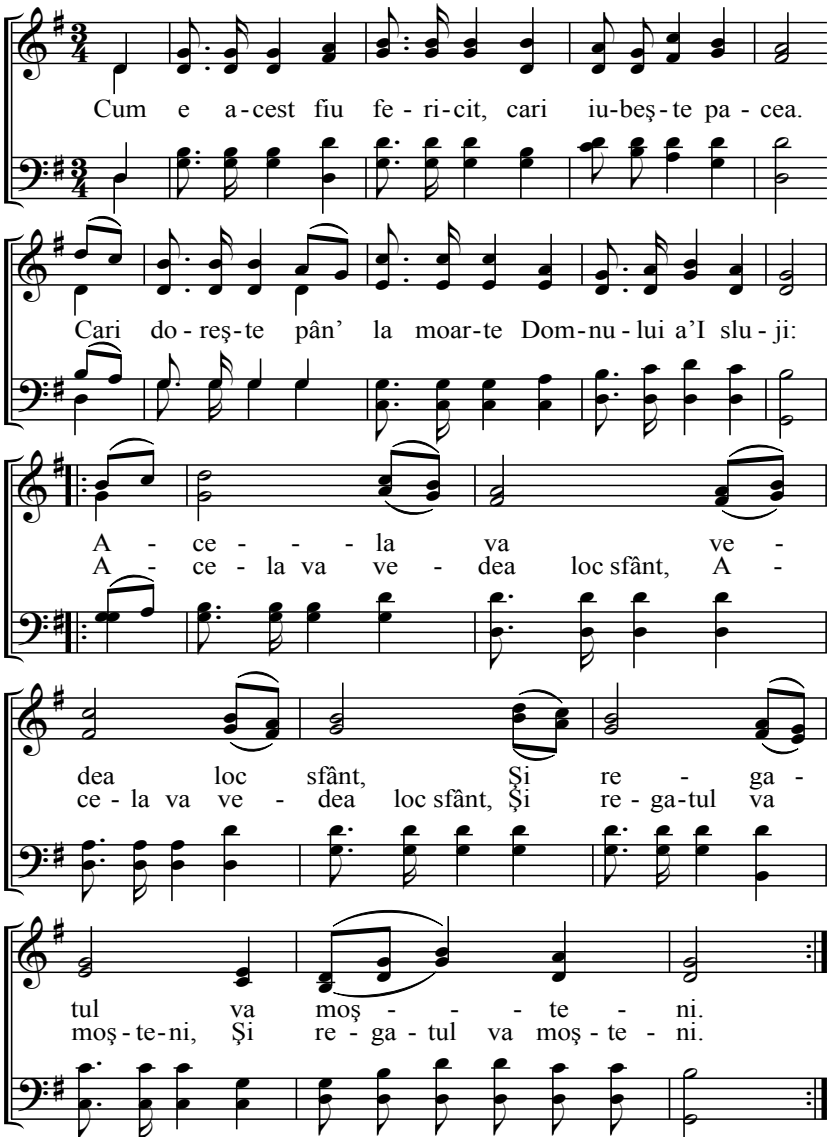

361 **Inimile lasă fie pline de bucurie**

Fosta 106 Ad.

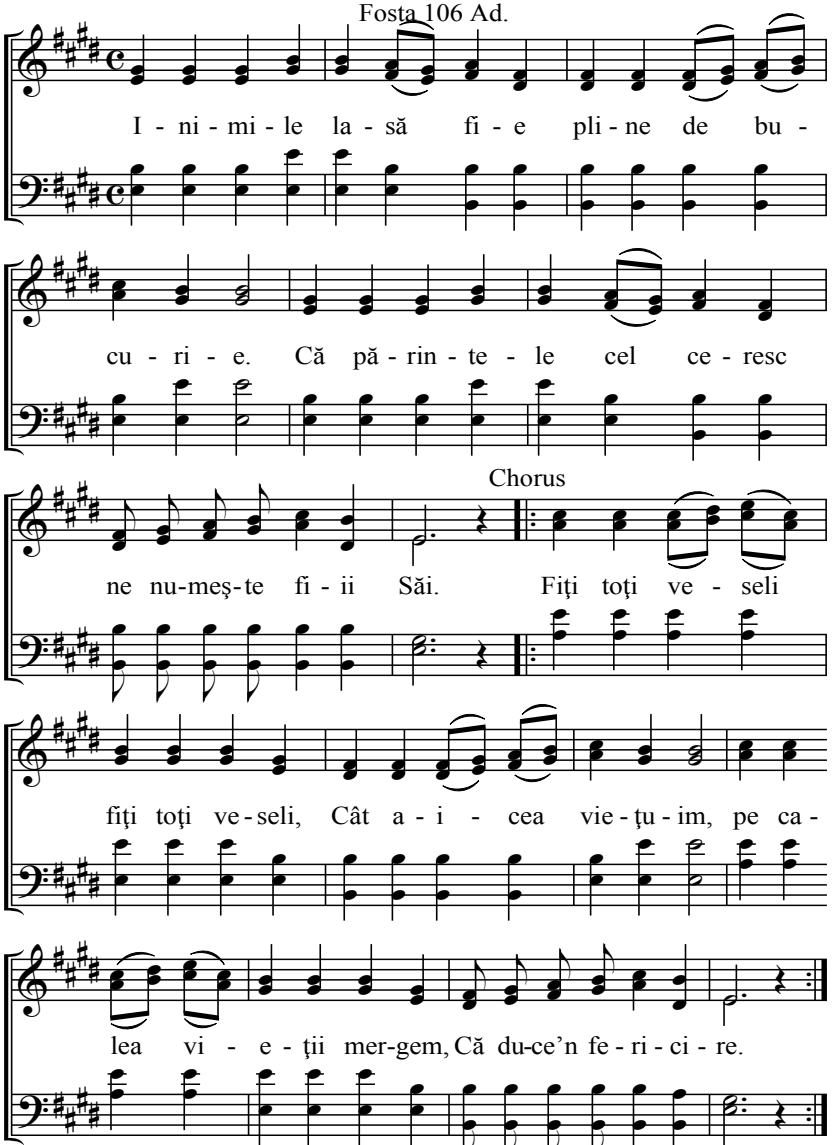

362 **Samariteanca**

Fosta 107 Ad

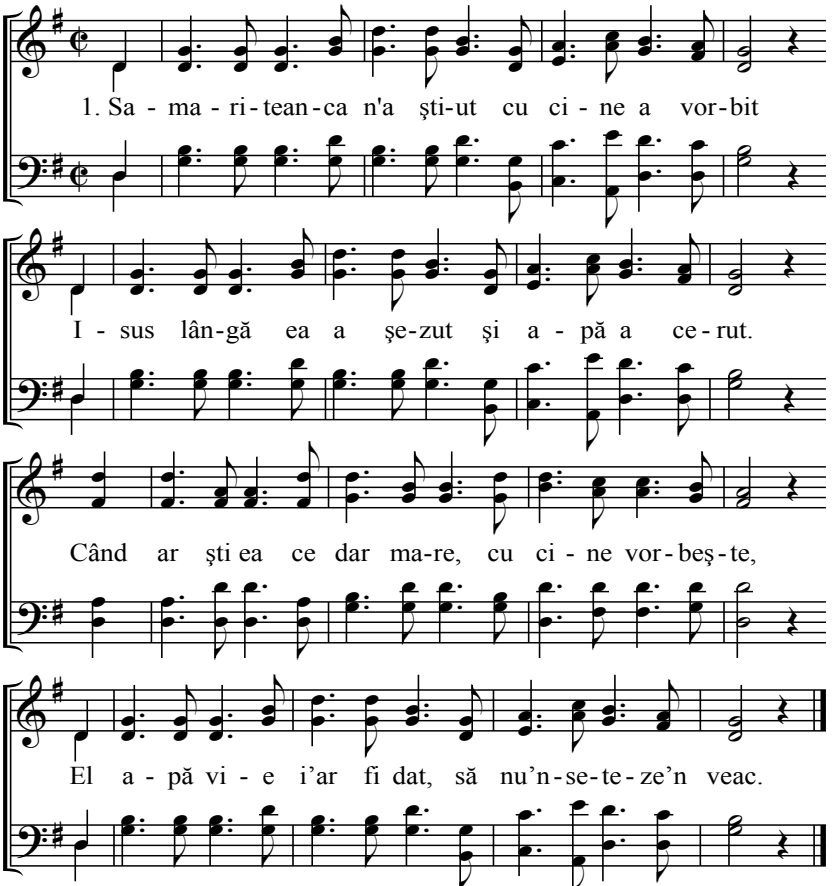

2. Eu cred c-o să vină vremea, de Părintele Sfânt
Toată lumea s-o ruga Lui, cu toată inima.
Eu cred că Tu eşti un proroc, Mesia-devărat
Păcatele mele 'nainte mi-ai descoperit.

3. Vasul al ei ea l-a lăsat, deloc a alergat,
La toată lumea bucuroasă veste a ivit,
Săltaţi acum ca să vedeţi pe fiul Domnului
Cine cu inima crede, mântuirea vede.

363 **O ia-mi Tu Doamne mâna**

Fosta 111 Ad.

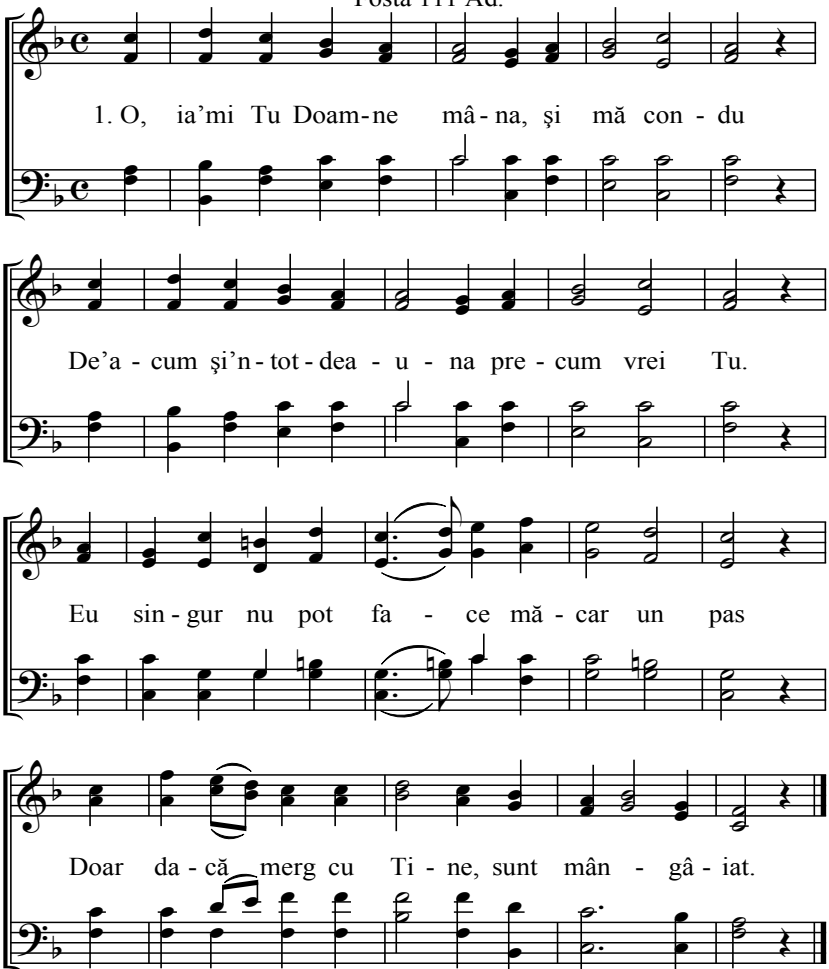

2. O, Tu mă-nvăluieşte în harul Tău, În rău, 'n bine păzeşte sufletul meu.
La picioarele Tale m-aplec acum, Şi încredinţez toate precum vrei Tu

3. De nu simt câteodată că mă conduci, Când lunec însă-ndată Tu mă apuci
Deci ia-mi Tu Doamne mâna şi mă condu De-acum şi-ntotdeauna precum vrei Tu!

364 În Zori De Dimineaţă

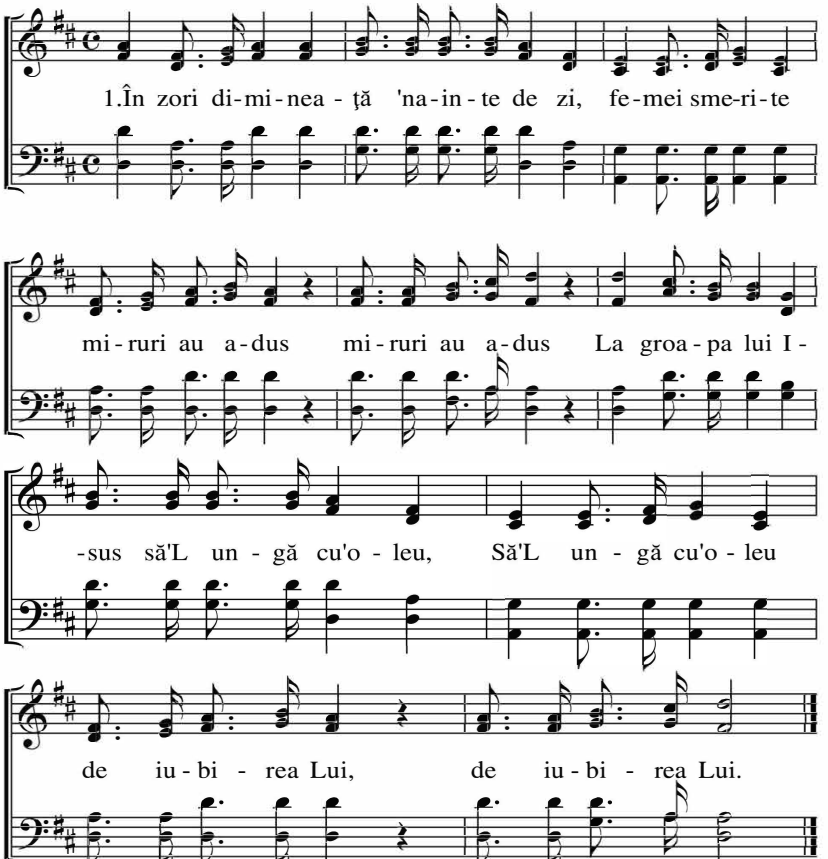

2. Şi când au ajuns la groapa lui Isus Piatra-i luată dar groapa-i goală,
Dar groapa-i goală. Plângere mare între ei a rămas,
Şi jale mare atunci i-a lăsat, Atunci i-a lăsat.

3. Îngerul iubit atunci li s-a ivit, Şi astea vorbe atunci le-a vorbit,
Atunci le-a vorbit. De ce căutaţi voi viaţa între'ai morţi,
Iar groapa-i goală spuneţi voi la toţi, Spuneţi voi la toţi.

365 **Spune frate unde mergi**

Fosta 109 Ad.

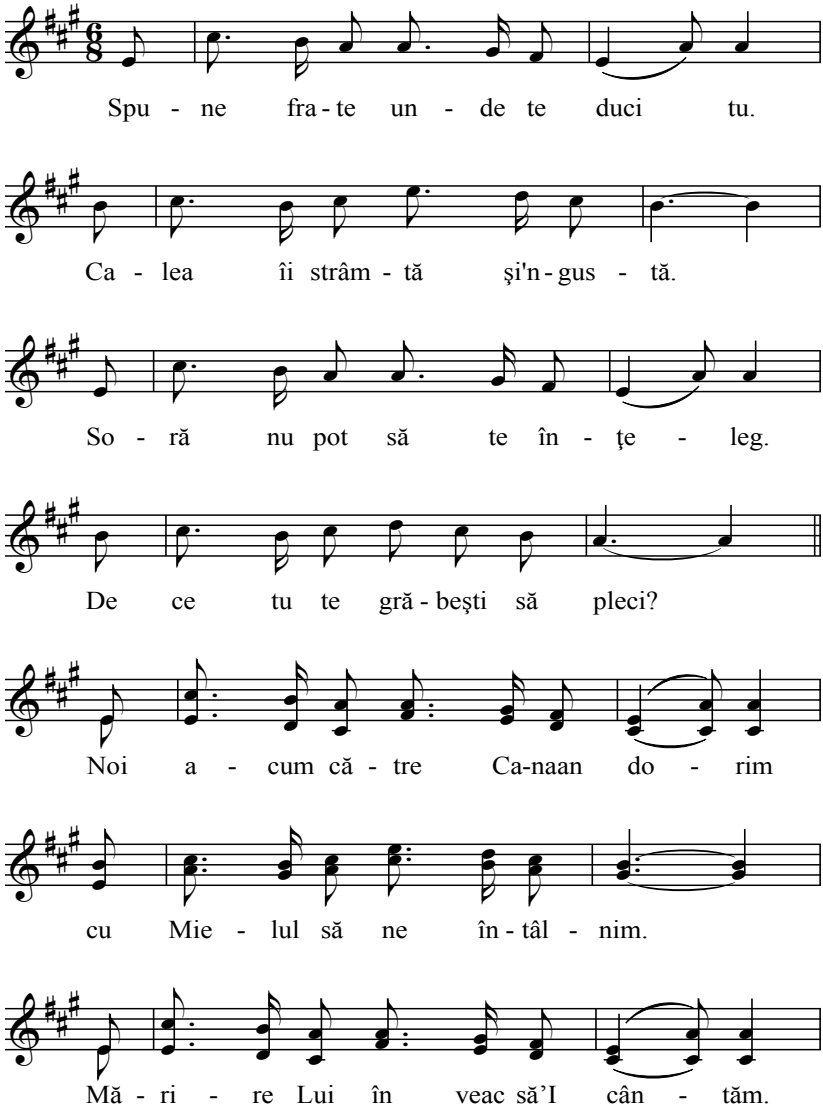

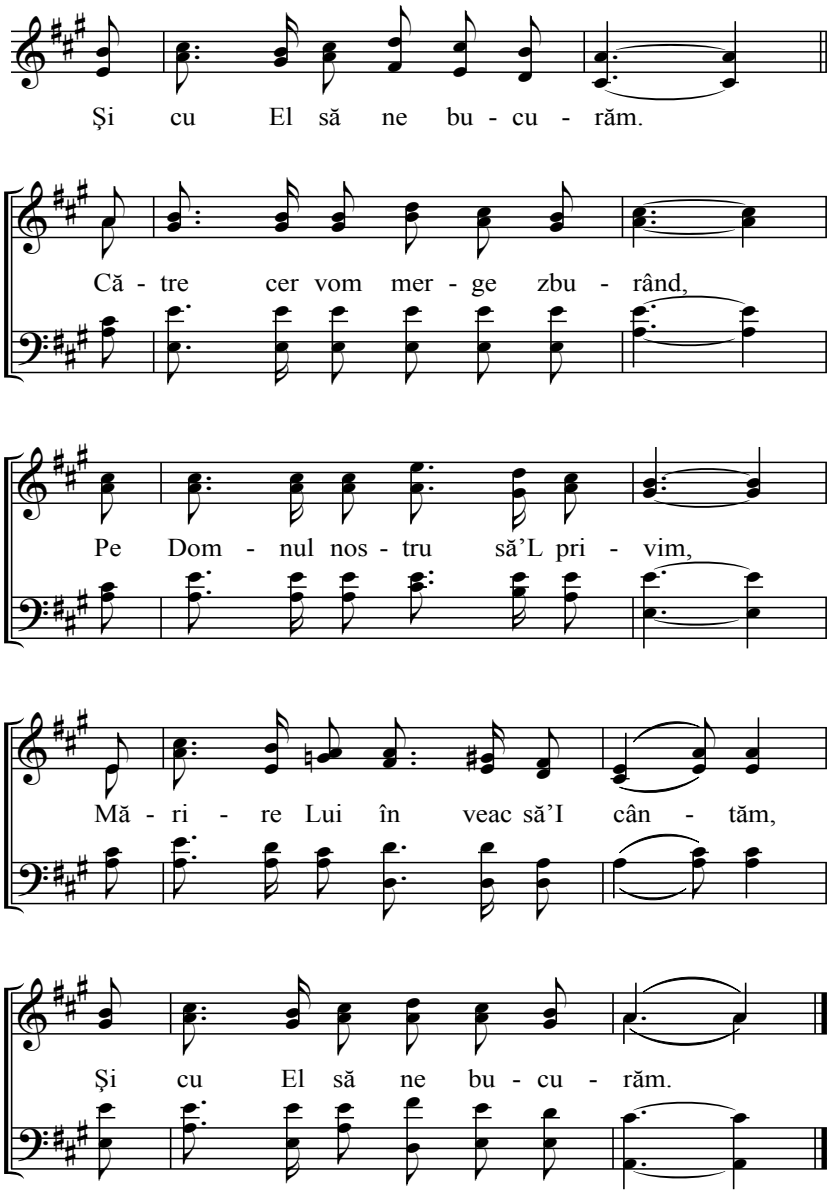
Şi cu El să ne bu - cu - răm.
Că - tre cer vom mer - ge zbu - rând,
Pe Dom - nul nos - tru să'L pri - vim,
Mă - ri - re Lui în veac să'I cân - tăm,
Şi cu El să ne bu - cu - răm.

366

Lasă pe Domnul

Fosta 46 HS

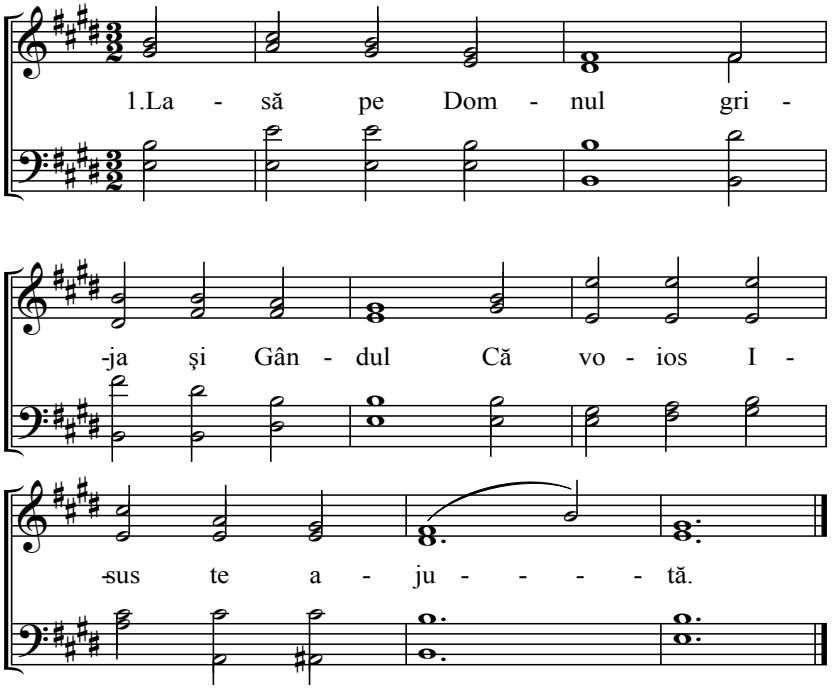

2.Când eşti intristat Şi insărcinat La al tău milostiv te roagă.

3. Toată sarcina El o va ourta, Cu prea puternică mâna sa.

4. Blând e, şi smerit, Darul lui cel sfânt, Prin care noi aici vieţuim.

5. El te păzeşte. Ziua şi 'n Noapte, Nu te teme nici când, de moarte!

6. De El te ţine Că El te duce, La loc de odihnă, vecinică.

7. Bucuros rabdă, la Domnul caută, Izvorul vieţii, te-aşleaptă!

367 Iată stăm toţi aici

Fosta 97 Ad.

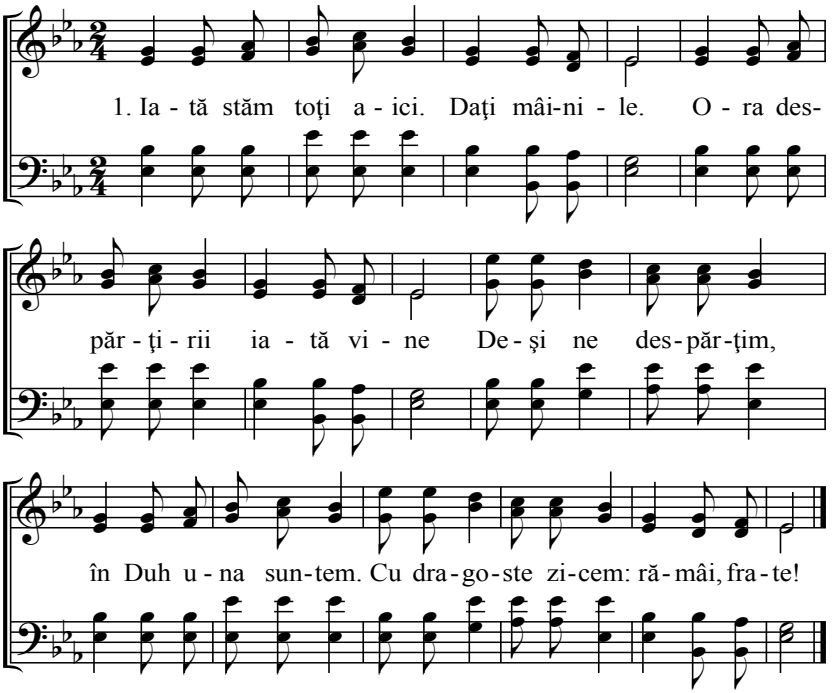

2. Nici când ceasul ăsta
Nu-l vom uita
Ci spre amintire
Să ne fie
Şi Dumnezeu cel Sfânt,
În al Său Legământ
Poartă-ne neclătit
Până-n sfârşit!

3. Domnul cel Sfânt să dea
A ne vedea
Noi zicem acuma
A ne vedea
A ne vedea cândva
În fericirea Sa
Unde-n veac atuncea
Noi ne-am vedea.

CONȚINUTUL

Cântarea		Pagina
229	Aceasta doresc și jelesc,	362
179	Aceasta'i o dreaptă iubire,	282
222	Acest ceas e fericit,	353
221	Acum am aflat temelia,	352
27	Acum creștini vă deșteptați,	36
50	Acum drepților vrniți	80
81	Acum în ora aceasta	135
126	Acum în ziua aceasta	211
208	Acum laudă Domnului dă!	332
209	Acum s'a săvârșit	334
43	Acum sunt botezat	68
174	Acuma adunare	272
49	Acuma o zi s'a sfârșit	78
214	Acuma toți vă câștigați	344
51	Adună-te turmă mică	82
207	Adună-te'adunare,	330
114	Aicia suntem toți într'o unire.	192
90	Aici în lume eu nu mo'i părâ.	146
1	Aliluia cu toți cântați,	2
268	Aliluia plăcută zi!	432
336	Am de toate, cânt din totă inima	507
57	Așa zice Domnul Christos.	94
104a	Ascultați acum Cuvântul	174
290	Asta'i a mea bucurie,	457
257	Asta'i o zi sfântă,	410
332	Auzi, auzi,	503
277	Auziți îngerii	442
30	Auziți toți și'nțrlegeți	42
254	Bine este a mulțumi Domnului	395
261	Bucuria vieții mele,	422
273	Bucuros, bucuros, eu acum plec	439
99	Bulgăroasă'i și'ngustă,	164
16	Că bine este miel lui Christos a fi	22
157	Ca cerbul după râu rece,	248
44	Că Domnul a purtat	70
256	Că Dumnezeu e Păstorul meu,	403
88	Calea noastră de ar fi,	144

272	Când bate ceasul	438
325	Când Domnul şi pacea	495
255	Când Dumnezeu robii Sionului	399
40	Când Dumnezeu, lumea creă,	62
76	Când iubirea'ntre fraţi răceşte	128
36	Când noi lăcrămând semănăm	54
353	Când trâmbiţa Domnului	536
281	Când un credincios	448
267	Când unu'n lume se'ntoarce,	431
298	Cândva vei veni iară,	467
308	Cântarea mea;	477
71	Cântaţi nouă cântare	120
191	Cântaţi Tatălui cari iubiţi pe Christos,	304
2	Cântaţi, fiii Sionului,	4
187	Care din apă şi din duh,	298
91	Către ceri toţi să ştie	148
198	Către cer e calea nostră,	316
327	Ce frumos când între fraţi	497
241	Ce pâreşti sufletul meu că ai să rebzi,	376
304	Cela ce va învinge din pom gustă,	472
127	Cercaţi, Duhurile cercaţi,	212
3	Cerul vesteşte pe Domnul	6
354	Cetate sfântă avem,	538
194	Cetatea lui Dumnezeu stă	308
133	Cetatea lui Dumnezeu,	220
224	Chinuri aşa grele	356
289	Christos din morţi a înviat,	456
230	Cine pe al nostru Rege	364
18	Cine pentru noi s'a trudit.	24
19	Cine'i ca tine	24
342	Cine'i ca tine	520
249	Cine's naintea Tronului	388
282	Cine's naintea Tronului	448
336	Cine's cu haine albe?	512
9	Cinste fie lui Dumnezeu.	14

245	Credința dar nu primește	380
102	Credința mea mi'e odihnă,	168
78	Credința și iubirea	130
58	Creștinii cu viața din luntru lucesc	96
6	Christoasă viața mea,	11
171	Crucea Domnului se lățește,	268
115	Cu armele lui Dumnezeu vă'mbrăcați	194
351	Cu bucurie vor secera	534
326	Cu Domnul a fi'n veac	496
275	Cu gândul la cer îndreptat	440
161	Cum aicea se mângâie,	256
360	Cum e acest fiu fericit,	547
339	Cum iute trece timpul.	516
146	Cum ne'a fi nouă când în lumea asta,	234
352	Cunosc un loc de fericiri,	535
271	Cuvântul noi nu'L lăsăm	437
62	Dă'mi la credință și putere,	104
109	Dacă Domnul n'ar fi cu noi?	184
79	Dacă'ntro iubire	132
217	Dați noi cu toți să ascultăm	346
233	Dați toți Domnului să'i cântăm	368
165	Dați toți Mântuitoriului să'i cântăm,	262
317	De ce te temi?	486
155	De ce treabă să plângeți	246
285	De ce treabă să plângeți	452
150	De ce vrei tu pentru mâine,	240
220	De la Domnul sunt eu miluit,	350
122	De la Tine, Sfântă pricepere	207
94	De multe ori e cuprinsă,	154
96	De pizmuiesc dușmani,	158
345	De vrei să ai pace în inima ta	524
183	Dezbracă-te inima mea,	290
4	Deschideți departe poarta,	8
154	Deșteaptă-te inimă,	245
305	Deșteptați-vă că noaptea a trecut	474
75	Doamne de a Ta îndurare,	126
192	Doamne duhul martorilor Tăi	306
14	Doamne Isuse Mărire,	20
101	Doamne Ție laudă'Ți dăm	166

324	Doamne viața mea toată,	494
132	Doamne, ca să'ți mulțumim,	219
124	Doamne, cari zăcuși în mormânt,	209
32	Doamne, cine poate'ajunge	44
116	Domnul e al meu Păstor,	196
212	Domnul mă păzește	340
106	Două locuri omule ai.	178
270	Duhul meu aici puțin șezi,	436
226	Duhul meu puțin aici șezi,	358
235	Dulce'i către Tatăl a ne'apropia,	371
295	Dulce'odihnă după greu ceam purtat	463
31	Dumnezeu care Tronul Său	44
153	Dumnezeu e al meu păstor	244
234	Dumnezeu e ca un Sfânt	370
68	Dumnezeu e vrednic,	116
360	Dumnezeu fie cu voi	540
128	Dumnezeu fie preamărit,	212
100	Dumnezeu ne'e ajutor	165
211	Dumnezeu odihnă a gătit	338
342	După chin și truda zilei,	515
283	După locul de odihnă	450
311	După lupta acestor zile,	480
384	El viu,	574
139	Este ceva mai iubit	226
297	Este ceva mai iubit	466
259	Este o sfântă patrie,	420
89	Eu merg la Golgota,	145
196	Eu nu m'oi îngriji,	312
228	Eu nu mă las de Isus,	362
318	Eu nu mă las de Isus,	487
274	Eu nu's copil de'a fi pe pământ	440
278	Eu numai după viață	444
160	Eu și cu toată casa mea,	254
177	Eu sunt în mâna Domnului	278
74	Eu țin iubirea lui Dumnezeu,	124
84	Eu trăiesc unde iubesc	138
374	Față'n față cu Domnul meu,	559

319	Femeile miruri au dus,	488
82	Ferice de care n'are	136
302	Fericit sunt bine știu	471
260	Fii credincios până eşti	421
105	Fii credincios până eşti,	176
172	Fii credincios, Domnul îţi va ajuta.	269
141	Fii în veac mărit,	228
123	Fii preamărit Isus Christos,	208
17	Fiindcă's mielul lui Christos	23
142	Fraţilor oglindă oricui,	229
237	Fraţilor un cuget să fim	372
366	Fraţilor un cuget să fim	555
87	Frica se teme,	142
223	Frumos luceafăr preamărit,	354
346	Galilea Galilea	526
315	Glasul şi harfa răsune,	484
52	Grăbeşte te mântuieşte,	84
92	Grăbeşte, înainte	150
48	Iară o noapte a trecut	76
138	Iată auzirăm sfat,	224
368	Iată stăm toţi aici.	557
251	Iehova!	392
149	Îi o bucurie om născut a fi	238
42	În asta scăldare	66
321	În braţele lui Isus,	490
247	În Isus Christos vreau a muri	384
21	În luptă! :,: Fraţilor toţi în luptă!	28
41	În Numele Tău mam botezat,	64
195	În pace fiţi zise Christos,	310
294	În ziua Domnului va'nvia,	462
367	În zori dimineaţă 'nainte de zi,	556
280	Încă mai este o odihnă	446
168	Înflorită tânăreaţă, care ai nădejde.	265
248	Îngropăm trupu'n groap'asta,	386
292	Inima mea se întreabă	459
33	Inimi cu inimi v'dunaţi.	48

361	Inimile lasă fie pline de bucurie	548
284	Întru mărire va veni,	451
60	Isus Christos fie lăudat!	100
190	Isus Christos stăpânește	302
120	Isus e viu și eu viu!	204
26	Isus în noaptea'n cari a fost vândut,	34
303	Isus lumina noastră ești,	472
291	Isus mântuirea mea,	458
266	Isus Mântuitorul meu	430
77	Isus vină la mine,	130
164	Isuse aceasta doresc:	261
178	Isuse al meu soare	280
197	Isuse alta mai bine,	314
121	Isuse ca un voinic,	206
239	Isuse du-mă la Tine,	374
200	Isuse prin Duhul cel Sfânt,	318
45	Isuse privește,	72
55	Isuse suntem turma Ta,	90
12	Isuse Tu domnești,	18
312	Isuse viața mea	481
202	Izvor de iubire,	320
80	Iubire care mai făcut	134
72	Iubire sfântă cerească.	122
37	Iubirea e dar mai mare	56
137	Iubirea să nu treacă,	224
166	Iubită e dimineața	262
264	Iubiți frați trăiți cu bine	428
173	Iubiților mei călători!	270
69	Iubiți-vă curat	118
111	La martori dintâi duhu'nvie	186
205	La Tine Isuse rămân	326
314	La Tine vin Doamne,	483
265	Las' să merg,	429
46	Lasă pe Domnul	74
365	Lasă pe Domnul grija și gândul	554
107	Lăsați lumea înșelată	180
5	Laudă pe Domnul cel puternic	10
262	Lăudați pe Domnul	424

269	Lăudaţ'L în sfinţirea Lui,	434
343	Luntrea'ndurării pleacă	521
310	Luptă suflet al meu	478
39	Luptă-te şi biruieşte	60
335	Mă despărţesc, ziua'mi răsare	511
86	Măcar prin răbdări	140
258	Mai mulţi păstori pe câmpul	413
169	Mai pe urmă nu'i greu nici cât,	266
117	"Mă iubeşti?" La'ntrebat Domnul	198
276	Mângâie-te suflet	442
313	Mântuitorul meu	482
34	Mărire lui Dumnezeu sus	50
134	Mila Domnului Isus,	221
147	Moartea vine,	236
279	Mulţumită Domnului cântaţi,	445
20	Nainte! Nainte! În lumină Sioane	26
231	Nici în cer, nici pe pmânt jos	365
148	Noe sfârşi arca	236
307	Noi adunaţi suntem să ne iertăm.	476
144	Noi aici ne adunăm,	230
11	Noi cari adunaţi aici ne aflăm,	16
143	Noi fraţilor ne despărţim,	230
25	Noi Îţi cântăm Ţie bucuroşi,	33
64	Noi pe Tine Doamne Te mărim,	108
204	Noi Ţie Doamne'Ti mulţumim	324
243	Nu e numai iubire	378
287	Nu mă lăsa Părintele meu ceresc,	454
98	Nu pierde curajul,	162
170	Num'acasă Călătorii odihnesc	267
47	Numai drept tu te sileşte	74
296	Numai sus către patrie,	464
316	O că bună şi plăcută	485
10	O Doamne eu am mare dorinţă,	14
65	O Doamne una e lipsă,	110
338	O Doamne'ntinde Dreapta Ta,	515
340	O Isuse sin păcat	518
329	O mie de limbi de aş avea,	500
13	O Tatăl Cel prea sfânt,	19

85	O Tatăl sfânt noi venim	138
323	O Tu iubite Sioane,	493
93	O Tu, Doamne credința mea,	152
119	O turmă și un păstor	202
181	O! că iubit și frumos,	286
344	O! ce veste îmbucurătoare	522
201	O! Christoase Doamne!	319
242	O! cum sunt în temere,	377
167	O! Doamne al meu scut,	264
306	O! Doamne când voi fi eu,	475
218	O! Doamne cum ne bucurăm	348
203	O! Doamne cum ne bucurăm,	322
28	O! Doamne Isuse Tu ești	38
250	O! Doamne noi acum cădem,	390
216	O! Doamne noi ne adunăm	346
118	O! Doamne Numele Tău fie mărit,	200
219	O! Doamne privește la noi jos,	349
193	O! Doamne Ție'ți sfințim ziua asta	307
66	O! Doamne Tu mă poți învăța,	112
129	O! Doamne, cât e de iubit,	214
53	O! Ierusalime iubit;	86
199	O! Isuse auzi-ne,	317
189	O! Isuse Tu singur ești,	300
145	O! iubită parte'am căpătat,	232
238	O! Mântuitorule,	373
112	O! Păzitori voioși strigați,	188
156	O! rabdă bucuros,	247
135	O! Rămâi cu darul Tău,	222
180	O! Tatăl Sfânt, care aici mă petreci	284
182	O! Tu bucurie fără sfârșit,	288
29	O! Tu cari cu Tatăl în cer	40
110	O! Tu Doamne Ești a mea putere	185
175	O! Tu Duh Sfânt al credinței,	274
140	O! Tu Duhul măririi	227
158	O! Tu în Sion mare Rege,	250
184	O! Tu Miel junghiat, Care mai scăpat	292
130	O! Tu Sfântule, Milostivule!	216
131	O! Tu Sfântule, Milostivule!	218
103	O! Tu veac bucuros cuvânt	170

73	O, când lumina ta va arde	123
341	O, cum sunt, așa vin Doamne.	519
363	O, ia'mi Tu Doamne mâna,	551
113	Oarea de frica omului	190
293	Oare vedea ne'om noi încă,	460
108	Omule cum ți'e inima?	182
349	Pace numai şi într'o unire,	530
330	Pace semn de salutare,	501
331	Patria de sus doresc totdeauna	502
356	Patria mea este sus în cer	540
236	Pe Dumnezeu mărim,	372
232	Pe Isus din inimă vreau să'L iubesc	366
328	Pe Tine te voi lăuda Doamne,	498
322	Pe Tini Mântuitorule,	492
227	Pe Tini Te iubesc iubire'n veac	360
151	Pentru ce să fiu fricos,	242
152	Pleacă-Te	243
359	Plecăm noi cu toți, bucuroşi,	546
252	Podoaba creștinilor jos.	393
22	Prea sfinte! :,: Savaot preamărite!	30
335	Puternic sună din trâmbiță	506
244	Răbdarea e şcoala cari anume,	379
288	Rămâi la mine Isus,	455
357	Rămâi la mine Isus,	542
162	Rănile Lui au picurat	258
8	Ridicăm Tatălui laudă!	13
7	Ridicăm Tatălui laudă.	12
362	Samariteanca n'a ştiut	550
213	Sfânt darul Domnului	343
23	Sfântule! :,: Sfântule, Emanuel.	31
67	Silitori dați laudă Domnului,	114
246	Simplicitate minune,	382
38	Sioane fii tu'ndestulat,	58
186	Smerenia e dar frumos	296

70	Spre zidire'i iubirea,	120
364	Spune frate unde te duci tu.	552
355	Stânca mântuirii Tu,	539
300	Ştiţi patria	469
225	Ştiţi voi în ce'i lauda mea?	357
299	Ştiţi voi un Fiu,	468
301	Sus în palatul cel ceresc,	470
350	Sus voi fii ai mântuirii	531
206	Tatăl ne iubeşte pe noi	328
163	Ţie o Doamne acuma	260
253	Timpul meu aşa curând,	394
159	Toată viaţa o jertfiţi,	252
286	Trupule aicea culcat,	453
104	Trupule odihneşte,	172
35	Tu Isuse ai dezlegat	52
215	Tu mare arhiereu,	345
240	Tu Mielul lui Dumnezeu,	375
320	Tu ne iubeşti!	490
125	Tu pe noi la cer ne poartă,	210
61	Tu pentru noi moarte'ai răbdat,	102
337	Uită milostiv Părinte,	514
263	Unde'află sufletul loc de odihnit,	436
95	Urmaţi'Mi strigă Viaţa,	156
15	Vedeţi pe câmpul Domnului,	21
309	Vedeţi! În Ghetsimanie,	478
56	Veni'va Domnul în curând,	92
136	Veniţi să cântăm	222
185	Veniţi copii să mergem,	294
54	Veniţi popoare şi'ascultaţi,	88
59	Viaţa noatră'i ascunsă,	98
83	Viaţa se pâreşte.	136
24	Vină Tu! :,: Între noi,	32
210	Voi, păstori cari în Domnul staţi	336
63	Vorba Domnului ne adună	106
97	Vorba lui Dumnezeu	160
176	Vorbă vie tu eşti izvor,	276
347	Vorbă vie tu eşti izvor,	528
188	Vremea trece moartea vine,	300